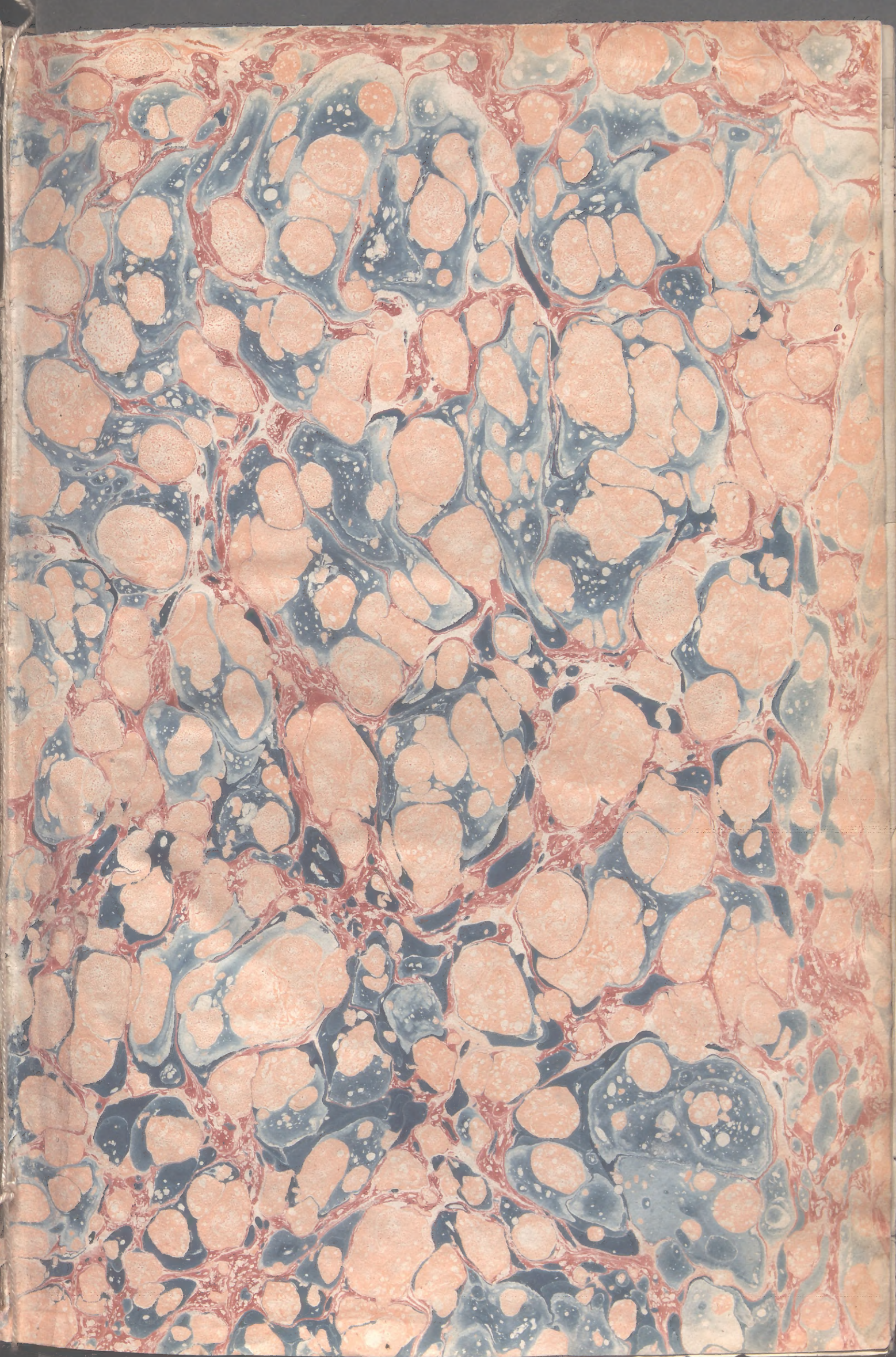

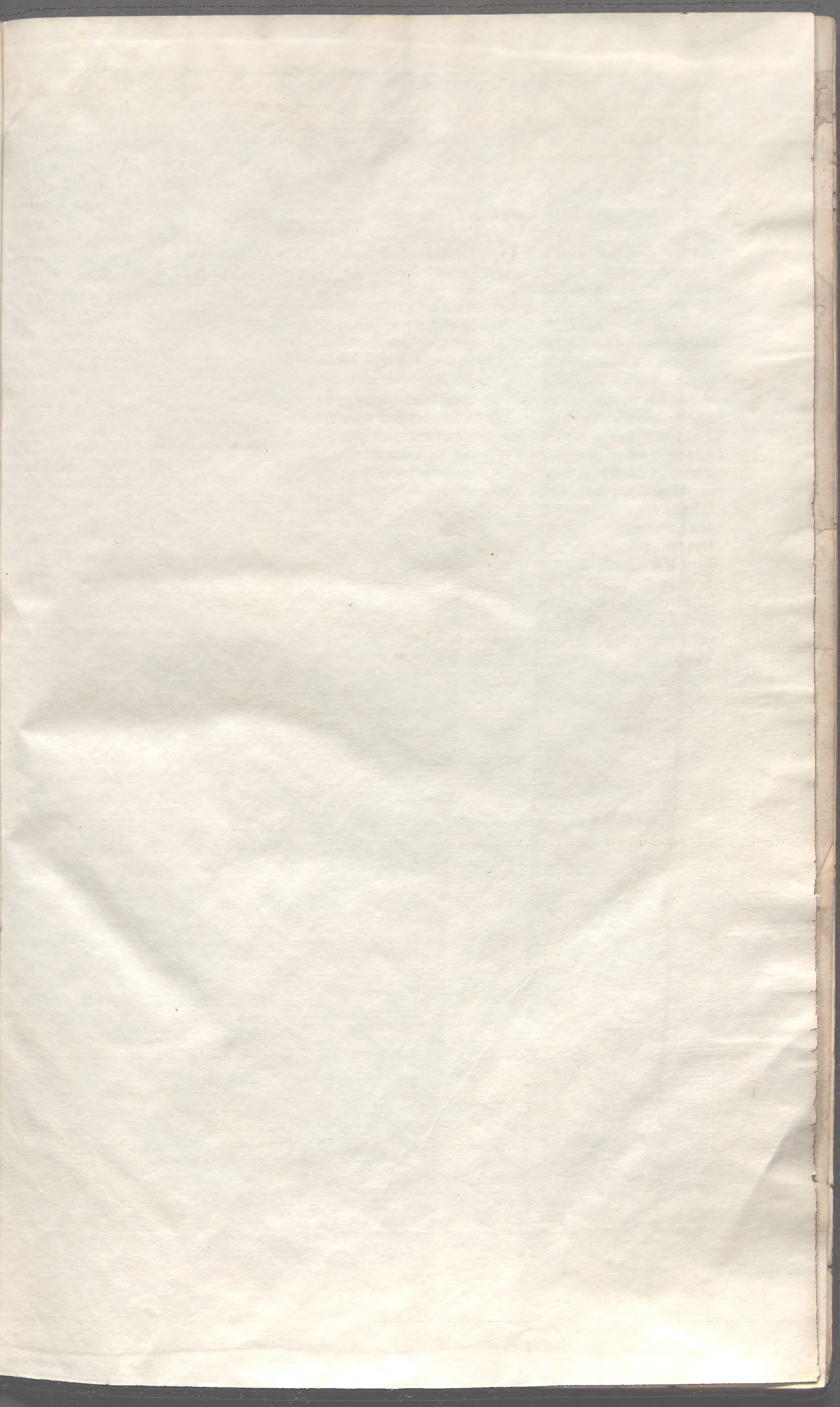
Int-24
n-161

R.11

2/2

Vm multos sæpe viros: q^u n^{on} f^{uit} ip^sib^{us} sapiæ studio: & reg^{is} cognitiõe florere mecū ip^se reuolue-
rim: recte Ludovice Diae de sensisse illos arbitrat^{us} sū: q^u b^{us} iⁿ umbra elāguētes: alii sūma digni rep-
hēsiōne uideri solēt q^u in rāto reg^{is} usu nulla posteris mōumēta relinquerēt: ut & alis p^{er}desse-
& se a mortalitatis iniuria uēdicarēt. Alii uero q^u d^{icitur} nondū p^{er}ssa: sed subito quodā spiritu & p^{er}xi-
mo calore p^{ar}ta intēpestiua scētura edere nō dubitarint minime itūētes nō p^{ar}tū: sed aborti-
nos emitti: uñ laboris plusculū & piculi subierāt: quā iucūditatis: & gloriæ cōsequant^{ur}. Ego uero ut me ab il-
lorū desidia: & istorū petulātia oīno liberarēt: itā sper cūctandū cēsi: dū fœtus uero sensim crescēs maturior
edere. Quāquā nō deerāt q^u me iterea p^{er}merēt: stimularēt: urgerēt: atq^{ue} liberius accusarēt: q^u tot annos: quot
intēptādīs auctorib^{us} impēd^{it}: nihil oīno ediderim: quos Fabii securus cōsiliū q^u diu uisum ē amice: cōtinuū: li-
cet q^uto honestius q^u d^{icitur} efflagitabāt negare uiderem: itā acius iⁿ sensu: meā illā uerecūdiā uelut inertē expostu-
larēt: p^{er}sertim: q^u d^{icitur} aiebāt multos indies magis obrepere: q^u ut iⁿsidiatēs alueolis fuci: alieni laboris iⁿsultare for-
tissima temeritate nō desināt. Sed hos uariis iā contētionibus spero repulisse. Nā si qua supererāt semina eo
libello: quē emēdationē uirgilianā in scripsimus: adeo repressi sunt uniuersi: ut nō modo incepti pœniteat.
uerū etiā oīno deiecti culpā dep^{re}cent^{ur}: sed iā istos sinamus ineptire. Cū apud Marcū Varronē uetus adagiū il-
lud intuemur: q^u d^{icitur} dicif homo bula. Aequū uisum ē: ut honeste monētes audirem^{us}. Nā si putauit ulli seni pro-
perandū: q^uto magis: iuuenibus: q^u ualidiores sunt: & uires supererūt: ne cū legēdæ sarcinullæ tēpus admonue-
rit plusquā superari queat itineris relinquat. Mihi quoq^{ue} deinceps nullā cūctationē fore turā existimo: ne dū
cōsulto actiōe differimus: in contēplatione elāguisse credamur. Quæ duo in humana uita maxime utilia
cen suit Plato: eāq^{ue} perfectā fore nō putauit: nisi ab ea sollicitudine: quæ solū nostra est sapius discederemus:
ut amicis: & patriæ (quod fieri possit: negociū impartiamur) arceant omnino. Sed tenēda par quādā dimē-
sio atq^{ue} recta æquabilisq^{ue} effectio: quæ Stoici καλορ Τόλιμ appellari uoluerunt: ubi nihil emineat nihil nisi
æquū aut rectū appareat: in quo genere cū pauci se cōtinuerint: eos inter uel maxime enitet Frânciscus Dia^{us}.
genitor tu^{us}: uir quidē nō modo cōtinentia & pietate: sed omni genere uirtutis: quouis huius ætatis cōse-
rēdus: eos habet p^{ro}gressus ut iter sūmas reipublicæ occupationes nihil de domestica cōmētatiōe: aut scribē-
do: aut cogitādo remittat. Et quāquā nō minori industria quā fide publica gerit negocia: quæ terra mariq^{ue}
grauissima sūma laude cōfici: operā tamē quā amicis deberi credit: & patif facile & cōstāter fouet & p^{ro}ficis:
ita quod extremū illū finē: quē oēs expetunt. Licet Hieronym^{us} Rhodius indolētiā. Epicurus uoluptatē di-
uersa ratione: uirtutē stoici & Aristoteles eē. crediderint: ip^se bñficiā cōstituisse sibi uideat. Has inter uirtu-
tes tu quoq^{ue}: ut ex feraci solo: uberrimus fructus emergis: paternæ gloriæ spectator & cultor: cuius indolēti-
futuri successus p^{ro}sagia teneat: id uel maxie indicat: quod nulla hortatione eā laudis uia rectissimā ducis: quā
tibi maiores tui trita reliquerunt. Nā cū optime institutus sis: aciq^{ue} emineas iⁿ genio: ostēditur facili: quā opti-
mā frugē hæc spōdeat seges: magnū certe promittit hæc p^{ro}ter ætatē sine arrogantiā grauitas: sine segnitie ue-
recūdiā. Sed cū maiora sint q^u dici possint: ne laudatiōis cām quæsisse uideamur: redeat unde defluxit oratio
Diuturnū illud ociū: quod in executionē auctorū & rerū contēplationē cōtulimus ex Scœna iā in caueam
deducemus. Ne quod lucē solēq^{ue} desiderabat: in umbra disperiret. Cū nihil in hominū uita honestū sit: quā
aliquid elaborare: q^u d^{icitur} memoriā seruet: & usum publicū augeat. Quare ad poeticē cōuersus: nō q^u d^{icitur} animū re-
laxare: ut q^u d^{icitur} se fecisse dixerūt: sed publicæ utilitatis gratia cū diuinis illis Ouidii calorib^{us} nō sine sudore &
puluerē: ut in harena gladiator aliquāns p^{ro} obseruatus sū. Is enim ut iuētione & facilitare ita oēs iⁿgenii uber-
tate: & uerborū copia latinos poetas: astipulāte Fabio absq^{ue} ulla dubitatiōe p^{ro}cellit. Sed cū noster eques om-
nē illi^{us} campū cucurrit: oēs nodos soluerit: oēs iā calores p^{ro}strinxerit: placuit editiōis p^{ro}ciipiū ab heroidi-
bus auspiciari: q^um id scribēdi genus latinū est: & se primū cecinisse maxime gloriatur. Ouidi^{us}. Opus n^{on} uariū
est: dif^{er}entū: multiplex: copiosum: ubi multæ nō solū exq^uisite reconditæq^{ue} sententiæ uix satis explicant^{ur}: sed et
locorū historiarumq^{ue} & fabularū obscura & perdifficilis hætenus allucinationē p^{ro}buit appositio. His igitur
apertis spero meū hūc laborē & tibi & bonis oibus nō inhonestū uideri posse. Nam si Zenoni cythico stoi-
corū principi maximo ornāmēto. Hesiodi Theogoniæ successit itēptatio: si Cleātes alijs: q^u Phernades q^u
exauriret pueros cognominatus ē. Si Chrysippus Tharsensis in fabulæ mysteriis magnā sui studiū partē po-
suerūt: ut illas uario itēptandi genere physiologiæ subiicerēt. Quāto mihi honestius uideri debet: ex uo-
lutis rerū monumētis herorū heroidarūq^{ue} affect^{us} summo poetæ iⁿgenio exp^{re}ssos: & ad imitationē utilitatēq^{ue}:
& eorū q^u simili tenerētur studio iucunditatē eduxerim ignauorū dicacitatē: atq^{ue} calumniantium inuidiam
facile contēno. Si tu cui nostrarū uigiliarū primitias dedicaui: meam hanc dextro fidere: probabis industria.

OST Euerfam Troiā græcorū principes: phrygiis opib^{us} ditati cū in p^{ri}ā nauigarēt læsæ Mineræ
indignatiōe: ut Home. scribit: alii sunt uastissimis p^{ro}cellis obruti. alii turpiter occubuerūt: pauci cū
diut^{us} errassent: uix dirū euaserūt excidiū. Ajax Oilei fili^{us} Locresii dux iⁿ scopulis euboicis fulmina
demergit. Agamēnō uix lares salutarat cū nephādæ uxoris Clytēnestræ dolis ab ægisto iⁿcau-
tus excipit: & obrut^{us} est. Idomene^{us} e Creta insula dei: & ad Salētiōis italiæ populos fugit. Diomedes a suis
minime excep^{us} in italiā nauigauit: Menelaū: ut tradit Herodor^{us}: ut a rege Protheo Helenā uxore repeteret
in ægyptū oportuit cū sūmo discrimine traicere. Vlyxes lætus filius ex autolica magnanimi autolici filia
decēnio uastissimis iactatus p^{ro}cellis errauit: sociosq^{ue} solis boues assumpserāt: omnes amisit: ip^se iⁿ anno. x. cū
ab alcynoo phæacū rege naui & multis muneribus donatus discederet: uī tēpestatis iterū dep^{re}hēsus solus &
médico similis itacā appullit: quod Homero ad Odisseam scribēdam luculentam materiam exhibuit: apud

Homo
bula pue-
teri ada-
gio
Quæ i hu-
mana uita
plato uti-
liora exi-
stimauerit
Quæ i hu-
manis di-
mēsiō ex
stoicorū
sūia tenē-
da est
Supremū
bonū
ex
soporu
sentētia

Zeno &
alii q^u plu-
res p^{ro} itē-
ptadis au-
torib^{us} ma-
gnā sibi
laudē cō-
pararunt
Argumē-
tū episto-
læ cū oib^{us}
ser^uat^{ur} uyl^l-
erionibus

quæ Penelope Icarî & Polycaestæ filia & Vlyxis uxor iter lasciuissimâ pcorâ turbâq; variis insulis in Vlyxis regiâ cõfluxerant: summa obseruatiâ in coniugali fide persistit: mariti. xx. annos peregre abscessum sæpius quaeritur. Existimabat enim nõ iactari erroribus: sed aut occubuisse: aut suorum & patriæ oblitum: in puellarum complexibus in aliqua orbis regione ociose cessare. Et ex hoc Ouidius omnem est commertus epistolam suam. Ex Homero Penelopen format. Sollicita enim de absente marito queritur. & ad redeundû inuitat.

MANC tua &c. In principio huius libri sicut in principiis aliorum librorum. v. sūt extrinsecus requirēda. s. q. materia: q. intētiō: q. utilitas. Cui parti philosophiæ supponat: & q. libri titulus. Materia huius libri sunt mores & uitia dñarū. Intētiō. n. uersat circa materiā. Intrēdit. n. Ouidi. doctor & narrator de uitis & morib⁹ dñarū: & de casto & incesto amore tractare. Dominas de casto amore cōmēdaret de ipudico uero uitupare. Vtilitas libri magna ē: nā cognito libro isto cognoscunt mulieres caste amātes: & domina ipudice amātes: ut eas noscam⁹ caste docere. Supponit iste liber ethicæ. i. morali sciētiæ q. de dominarū morib⁹ tractat. Titul⁹ libri est. Incipit liber epistolarū Oui. Nasonis. In primo hui⁹ epistolæ tria sunt uidēda. s. Titul⁹ epistolæ. Materia sup q. fundat epistolæ: & itētiō mittētis & scribētis epistolā. Titul⁹ epistolæ est Penelope Vlyxi. Penelope ē prima mittēs Vlyxes. Prima recipiēs. Materia hui⁹ est. Fers q. Priamus rex Troiæ filiū habuit noīe Paridē: q. cū audiuit famā de quadā pulcherrima domina noīe Helena capt⁹ amore eius cū magna cōgregatiōe nauū in graciā iuit ubi domina Helena manebat & applicuit ad domū Menelai regis cui⁹ uxor erat Helena in cui⁹ Menelai hospitio māsit & Helenā occulte adamauit. Cōtingit at Menelai ad regna Cretēsiā equare. Paris at ibi remāsit cū helenā: cū q. ordinauit uenire & q. nõ spōte uēiret. Repit hāc cām: duxit eā ad Troiā: dū rediisset Menela⁹ reppit suā uxore raptā: Agamēnō rex & Menela⁹ fratres miserūt Priamo & Paridi ut Helenā restituerēt. Alioq. p̄stolarē eos cū exercitu ingēti. Troiā cōsentiebāt Paridē retinere helenā: nec redderet: p̄ea graci ira cōmoti cōtra Troiāos maximū exercitū aggregauerūt & cōtra Troiā castrametati: p. x. annos steterūt & tādē capta Troia totā destruxerūt. Graci at cū ad pprias patrias rediissent. Vlyxes redeūdo cū suo exercitu a uentis agitatus. x. annis per pontū errauit: Penelope noscens Vlyxem uirum suum in proelio non interemptum hanc epistolam illi dirigit. Cuius est intentio reducendi ipsum ad patriā suam. Intentio Ouidii auctoris est cōmendare ipsam Penelopē de casto amore: unde dicit.

EVOCVM.

AC.

RERVM.

INDEX

A	Adiectiua duo	car.	tā hyppodamiā iuramē.	Alcei	car.
Abies arbor q. sit	ca. 21.	31.	tū a tergo car. 14. q. re at-	car. 84.	
Absyrtis insulæ	car. 28.	tus a frōte car. 8. & a frō-	trides appellatus sit a ter-	Amitto	car. 4.
Abdera	car. 109.	te	go car. 15. ipsi⁹ geneolo-	Amazōes q. fuerūt ibi tēne	
Absyrthi historia	ca. 108.	car. 111.	gia a tergo car. 64. ac	re impiū uñ nomē sorti-	
Actæa regio	car. 7.	Aetas quo nā pacto	eiusdē miserabilis exit⁹ a	tæ sit a frōte car. 16. quo	
Achillis p̄sapia a tergo	ca. 12. ipsi⁹ agamēnō ē iper⁹	ca. 22.	tergo car. 114. & a fronte	teli gñe utebant⁹ a frōte	
a tergo	ca. 15. ac eiusdē i-	Aeneæ & Didōis amorē	car. 35. & a tergo	car. 19. q. eorū a teleo iter-	
terit⁹ a frōte	ca. 36.	qs prim⁹ cōmēt⁹ fuerit a	ca. 104.	fecta fuerit ibidē	car. 19.
Acteōis fabula a frōte & a		frōte car. 29. ac eiusdem	Agi qd pprie sit	& quis locus amazoni-	
tergo	car. 78. & a fronte	æneæ errores: & cū diis	ca. 22.	us fuerit ibidē	car. 19.
te	car. 110.	p̄atib⁹ fuga a frōte	Age q. ps ofonis sit a frō-	Amoris Phœdræ	car. 17.
Achei mors a frōte	c. 102.	car. 31.	te car. 28. & a tergo	Amoris grad⁹ q. sint a frō-	
Achilleos dromō	ca. 103.	Aeoli quot fuere: & omni	ca. 30.	te ca. 18. & qd pprie amor	
achimēides q. fuerit	c. 107.	um qs uetorū de⁹ fict⁹ fue-	Agēnoris mors	sit a frōte car. 29. & qs ipi-	
Achimemis	car. 112.	rit a frōte car. 68. & ipsi⁹	ca. 113.	us effect⁹ a tergo.	c. 74.
Acre	car. 114.	æolip̄sapia a frō. car. 105.	Agere hīc	Amantum	car. 66.
Achelo⁹ fluui⁹	car. 40.	Aethna mons	car. 90.	Amimōes histo.	car. 75.
Acharni fili⁹	car. 103.	car. 114.	Ajax thelamoni⁹	Amastris	car. 103.
Acciacum	car. 87.	Aetheoclis	ca. 15.	Ambratia	car. 102.
Adamantum	car. 11.	car. 90.	Alacis oilēi iterit⁹ a frōte	Amphidōis mors	car. 113.
Adolescentes	car. 15.	Aestas & bruma	car. 104. & a tergo	Ambages	car. 91.
Adsum	ca. 16.	ca. 40.	c. 114.	Amnis uñ dicat⁹	car. 92.
Adonis fabula a tergo	ca. 18. cui⁹ fili⁹ fuerit a frōte	Aeneus taurus	Allecto unā furiæ	Amycle	car. 35.
ca. 105. & eiusdē iteritus	car. 113.	ca. 103.	ca. 11.	Amphitrio	car. 38.
a fronte	car. 113.	Aetæa uñ dicat⁹	Alcestes āphimōes	Antilochus	car. 34.
Admeth⁹ qs fuerit	ca. 24.	ca. 91.	c. 27.	Antiquorum	car. 6.
Adulteria q. re furta appē-		Aegyptus	Alloqui	Anthenoris	car. 22.
lēt a frōte	car. 26. & quo	car. 105.	car. 29.	Andrōacha q. fuerit a fron-	
nā pacto eorū fiat corre-		Aethna mons	Alcyones & ceycis fabula	te car. 23. & a frōte	car. 71.
ctio a fronte	car. 62.	car. 83.	& eorū uaria declinatio	& a tergo.	car. 34.
Adagium	car. 82.	Aethna	a tergo car. 69. & a frōte	Anaur⁹ fluuius	car. 24.
Adimanthi	car. 103.	car. 83.	75. ac eorū dē natura q.	Anni a messib⁹	car. 26.
Aduentus æneæ	car. 31.	Aeoli geneologia & q. ob	lis sit ibidē	Ansurum	car. 61.
		re uetorū de⁹ fictus fuerit	car. 69.	Andromede	car. 71.
		a frōte & a tergo	Alga quid sit a fronte	Androgei mors	car. 105.
		car. 45.	ca. 70.	Antiphates gigas	ca. 106.
		Aegyptiorum	Alip̄te qd sit		
		car. 85.	ca. 79.		
		Affricæ	Alexādri macedōis		
		car. 96.	c. 102.		
		Agamēnō & menela⁹ cui⁹	Alexādri pherei		
		filiū fuere a tergo	ca. 103.		
		ca. 34.	Alebe historia		
		ipsius agamēnonis appa-	ca. 115.		
		ritores q. fuerūt: & q. bus	Alia flumen		
		noībus appellati a tergo	ca. 96.		
		car. 12. Eius ob nõ uiola-	Aliens dies		
			ca. 40.		
			Altheæ mors		
			Alcydice alebe		

- Anthei fabu. ibidē car. 106
 & a tergo. car. 39.
 Anthreas car. 106
 Anaxádridis mors c. 112.
 Anaxarchi car. 113.
 Angeroina car. 92.
 Antiquorum car. 93.
 Antiquorum car. 93.
 Antiquorū qdā sit a tergo car. 31. a tergo car. 33.
 Aiosus qs dicat car. 34.
 Anchisis car. 60.
 Aonia car. 106.
 andrōedes fabu. car. 84.
 animalium car. 84.
 antiquorum car. 87.
 antiquorū car. 44.
 androgeus car. 44.
 Apollis & alceste amor a frōte car. 24. & quo par-
 to deitate spoliatus fue-
 rit ibidem car. 24.
 Aphidna car. 35.
 Aper car. 39.
 Apud grācos car. 83.
 Area car. 5.
 Ars car. 10.
 Ariadnes rapē qd sit a frōte car. 71. a tergo car. 92. & eiusdē corona quā sit a frōte car. 71. & cui pri-
 mo fuerit a tergo car. 27.
 Arista unū dcā ē. car. 23.
 Argonavis unū dcā ē a frōte car. 25. & a frōte car. 76.
 quō dcā ē car. 100. qd ma-
 teria fabrefacta fuerit: &
 quis ipsius architectus a frōte. car. 26.
 Argonautarum car. 25.
 Argos urbs car. 26.
 Artis magiæ car. 27.
 Anthophilax car. 72.
 Ariolandi car. 99.
 Arne siue hir car. 107.
 archiloch' qd fuerit a tergo car. 111. & a frōte. car. 112.
 Arist' iedia extinct' a frōte car. 112. & alteri' arist' exis-
 liuz ibidem. car. 112.
 Arpiagis histo. car. 112.
 aristochii car. 112.
 argumētū i ibin car. 89.
 arctos car. 89.
 ara unū dcā car. 93.
 arcū & sagittā car. 93.
 arbiter qs dicat car. 38.
 Argumentum car. 55.
 arguorum car. 56.
 Argos cui dicata fuerit: & ubi tēplū iunōis: in quo policleti simulachra fuer-
 a tergo cā. 56. & quō de. clinef ibidē car. 56.
 Asia unū dcā est car. 60.
 Astianactæ mors a frōte car. 111. & a frōte car. 113.
 Astia car. 95.
 Astidamia car. 38.
 Ascāi mors car. 33.
 asterius car. 107.
 Astia car. 43.
 At qd cōiunctio sit car. 10.
 attax urbs car. 67.
 Athenaze car. 73.
 Attili car. 101.
 Attracidis mors car. 101.
 Athāi uersio car. 104.
 Atalanta insula car. 105.
 athalāæ fabu. ibidem car. 105. & quot athalāæ fue-
 rea frōte car. 109.
 atheniēsium car. 105.
 attreorū fabula car. 108.
 attracis magiæ car. 109.
 athis fabula car. 109.
 athos mōs car. 95.
 attri dies car. 96.
 attreus & thiestes car. 60.
 athenienses car. 43.
 Auguria car. 11.
 auge quā sit: car. 38.
 auctor qs sit car. 83.
 auctor amētū qd car. 83.
 aues pprie qd sint car. 84.
 axis car. 90.
 Barbari pprie qd dicantur a frōte car. 3. & a frōte car. 25.
 Bacchi & cybeles car. 17.
 Baccha lyciōia car. 103.
 Batti in saxa cōuersio a tergo car. 113. & qd fuerit aliū car. 91.
 battis a frōte car. 91.
 Bacchus car. 42.
 Bacch' qre supbiā hīe fin-
 gaf a tergo car. 33. cor cor-
 nua gestauerit & qre bac-
 chæ cornigeræ dictæ sint a frōte car. 84.
 Barbitō qd sit car. 83.
 Bellerophontis car. 99.
 Bellum car. 115.
 Beati car. 84.
 Biston' lacus car. 10.
 Byblides i fōte car. 104.
 Bistoniu stagnū car. 62.
 Bistōes populi car. 106.
 Bonorū aiæ car. 94.
 Brutus mors car. 111.
 Brothe' qd fuerit car. 111.
 Britannia car. 58.
 Bustū unū dcā car. 103.
 Busyris qui fuerit a frōte car. 39. & ipsius interit' a frōte car. 107.
 Butes ubi regnauerit a tergo car. 42. & eiusdem ul-
 tio a tergo car. 114.
 Bubonis car. 96.
 C
 Carendus car. 4.
 Carmen car. 11.
 Catuli eorū aiāliū car. 21.
 Cassandra naticinium de troiano excidio a frōte car. 23. & a tergo car. 61.
 Cadmea car. 29.
 Canū natura qd sit car. 29.
 Carthaginis magnitudo: ipsi nobilitas: & quo au-
 gurio cōdita fuerit a frōte car. 32. & a frōte. 33. & a tergo car. 29. & quotu-
 plex cartago fuerit ibidē car. 29. & quo pto pto-
 rigua noiet car. 29.
 Calysto car. 71.
 Carcer a carceribus nūero multitudis i quo differat a frōte car. 71. & qd pprie carcer: & unde dictum a frōte car. 92.
 Capræ car. 72.
 Calydonius car. 78.
 Cassadrox mors car. 103.
 Cassandra car. 103.
 Calligōes qd fuerit & qd ipi interitus a frōte & a tergo car. 103.
 Cadmi cōmētū car. 108.
 Calliachi histo. a tergo car. 108. & qd fuerit calliachus rhodi' a tergo ca. 89. & qd calliachi fuerit a frōte. c. 91.
 Calēdis iāuarii car. 91.
 Cassandri mors car. 109.
 Caci mors car. 110.
 Cadmi i anguē car. 112.
 Calciopē qd fuerit car. 49.
 Carybdis fabu. car. 51.
 Castor & pollux car. 54.
 Caraxis amor car. 85.
 Carmē. xii. tabu. car. 86.
 Cadmus car. 94.
 Callath' qd sit car. 39.
 Casar car. 92.
 Cæa insula car. 80.
 Caruleus car. 21.
 Cæycis interit' car. 100.
 Cetaurox pugna & iporū mors a tergo car. 9. & a frōte car. 40. & unde p geniti car. 94.
 Cephalus car. 18.
 Celenus histo. car. 75.
 Cereyon car. 107.
 Cerbi ad herculē car. 39.
 Cecrops car. 43.
 Certamia iasoni car. 49.
 Cephali fabula car. 85.
 Cercyllo qd fuerit car. 85.
 Cheroneffi car. 11.
 Chorrebi histo. car. 113.
 Cherylli interit' car. 111.
 Chelis qd sit car. 87.
 Cinaræ ætas qd sit car. 18.
 Ciceronis pulcherria quæ dam dicta a tergo car. 6. & a frōte car. 14.
 Cinguli car. 11.
 Cilicia unū dicta car. 29.
 Cinnami car. 62.
 Cinypha terra ca. 96.
 Cinyps flui' ca. 96.
 Cianeæ insulæ ubi locorū sint a tergo car. 48. & qd cyanon significet a tergo car. 50.
 Cythara car. 83.
 Cleopatra car. 14.
 Clymene car. 61.
 Clytiæ filius car. 115.
 Clius qs sit car. 77.
 Cleis quæ sit car. 85.
 Constructio car. 5.
 Colchi ubi locorū sint a tergo car. 24. & a frōte car. 28.
 Comites car. 25.
 Cocitia sacra qd fuerit unū di-
 cant: & apd quos fiebat a frōte car. 26. & a frōte car. 27.
 Cominus car. 63.
 Conformatio car. 70.
 Corytiæ nimphæ qd & unū dictæ a frōte car. 80. an-
 trū uero corytiū ubi lo-
 cor sit ibidē car. 80.
 Coelini & statilli car. 102.
 Corinetus ca. 107.
 Codri interitus car. 115.
 Compita car. 92.
 Conscientiæ car. 31.
 Correctio car. 74.
 Corynæ car. 88.
 Colchi ubi locorū sint a frōte. 48. & a frōte. 49. & de copia aris apd eosdē a frōte ca. 48.
 Coelebs qs sit car. 54.
 Creōtis thebag car. 9.
 Cressa unū formet a tergo car. 9. tres uero dictio quō genitiū emittat a frōte car. 16.
 Cretes insula car. 20.
 Crebrinia regio car. 21.

- Croci & similacis car. 96.
 Crus & sura car. 96.
 Creusa car. 31.
 Creperum car. 56.
 Cupidinis isignia q̄ fuere
 a frôte car. 8. & a quo cu
 pido pcreat⁹ fuerit a frô-
 te car. 30.
 Curetes car. 20.
 Cura car. 30.
 Custos car. 19.
 Curtii mors ca. 108.
 Cur lunæ car. 86.
 Cybeles q̄ sit a fronte car.
 17. & ipsius carmonia q̄
 sint a frôte car. 109. & ubi
 locorū celebrabantur a
 fronte car. 22.
 Cytheris isula car. 30.
 Cyni historia car. 102.
 Cynosura car. 70.
 Cynaræ fabula car. 112.
 Cyrenæ ca. 108.
 Cygni fabula a tergo car.
 35. ei⁹ q̄litas q̄ sit a fronte
 car. 61. ubi maxia cygno
 rū multitudo stabulat a
 frôte car. 29. & de eorum
 cantu ante obitū fabula
 a frôte & a tergo ca. 29.
D
 Dana⁹ ubi fignauerit quot
 filias habuerit & q̄ ipsius
 mors a tergo car. 54. ipsi⁹
 & ægypti s̄ ce itamen
 de regno obtinēdo a frô-
 te car. 58. ei⁹ filiarū facin⁹
 tū allegoria a tergo car.
 94. & quāobrem danai
 græci dicti sunt a fron-
 te car. 2.
 Dare uerba qd sit car. 66.
 Darei seu ochi cōmentū a
 tergo & a frôte ca. 103. &
 ipsius darei iteritus a frô-
 te car. 99.
 Dada græce car. 93.
 Daphnes fabula a fronte.
 78. 4. & alteri⁹ daphnidis hi-
 storia ibidem car. 84.
 Daphne oppidū ca. 84.
 Daulia oppidū car. 87.
 Deuouet qd pprie sit a ter-
 go ca. 7. & a tergo ca. 92.
 & uñ deuotiōes deriuēt
 a tergo car. 14.
 Deæ quæ sint car. 23.
 De ortu ueneris ca. 30.
 Deriuatiuum car. 68.
 De ppositio car. 63.
 Delphinum natura q̄ sit a
 tergo car. 70. & quāobre
 deorū maris equos cōfin
 xere a tergo car. 30.
 Dedali fabula car. 69.
 Deprehēdere car. 74.
 Deodocis historia c. 100.
 Dedaliōis car. 100.
 Decioꝝ iterit⁹ car. 91.
 Deplorata cadauēra c. 94.
 Deianiræ domiciliū ubi
 fuerit a fronte car. 40. &
 eiusdē suspēdiū a fronte
 car. 37. & a frôte ca. 41.
 Deprecor car. 59.
 Demophoon car. 19.
 Dies pprie car. 7.
 Dis deus car. 91.
 Dicendi modus car. 9.
 Diomeda achillis ca. 14.
 Dirrigeo car. 23.
 Dictiones duæ car. 27.
 Dionysii lenei ca. 103.
 Dissiman⁹ q̄ fuerit ca. 107.
 Dia isula ca. 92.
 Dii magni ca. 92.
 Diana siue lucia q̄ sit a ter-
 go ca. 79. uñ dicta ē a frô-
 te ca. 78. ubi locorū nata
 sit a frôte ca. 17. uñ nomē
 traxit ibidē ca. 17. ubi co-
 lebat a tergo ca. 80. & q̄s
 eiusdem cultus sit a fron-
 te ca. 20.
 Diōedis historia a tergo
 ca. 104. & alteri⁹ diōedis
 regis thraciæ iusta a frô-
 te ca. 106. & a frô. ca. 107.
 & de eo q̄ fuit ab hercule
 trucidat⁹ a fronte ca. 39.
 & a tergo ca. 39.
 Dilema ca. 72.
 Dii penates q̄ sint qb⁹ no-
 minib⁹ appelleni & q̄ sit
 eorū forma a frôte ca. 31.
 ac unde una cū palladio
 troiā uenere a frôte c. 33.
 Dido qb⁹ noib⁹ appellata
 ē a tergo ca. 31. & a tergo
 ca. 33. ipsi⁹ cū anea cōcubi
 t⁹ a tergo ca. 31. eiusdē cū
 sociis fuga a fronte ca. 31.
 & a tergo. 32. & a frôte. 29.
 ei⁹ ob cōdendā carthagi-
 nē emptio ibidē ca. 32. ac
 ipsius mors & historia a
 tergo ca. 33.
 Dirces cruciat⁹ ca. 112.
 Dianæ tēplū ca. 49.
 Distare ca. 84.
 Dono ca. 47.
 Domitii ca. 16.
 Dolōis & rhesi iterit⁹ a frô-
 te ca. 4. & a tergo ca. 115.
 Dona q̄ achilli ca. 13.
 Doeiphob⁹ q̄ fuerit a frôte

ca. 63. & ipsius iteritus a
 tergo ca. 104.
 Doluhois iterit⁹ ca. 109.
 Dotes populi ca. 63.
 Dryades uñ dictæ ca. 17.
 Dulychium famos: & za-
 zinthos insulæ quæ ubi
 sint & unde dictæ a fron-
 te ca. 6. & a frôte ca. 106.
E

Echate quæ fuerit ca. 67.
 Echo quomodo causetur
 & ipsius fabula ca. 42.
 Effectus quidam natura-
 lis ca. 53.
 Effingere quid proprie sit
 a fronte ca. 79.
 Effoetus improprie quid
 a fronte ca. 93.
 Ege quæ fuerit ca. 20.
 Eleides quæ fuere ca. 17.
 Eleusis urbs: a quo eleusi-
 na mater ubi locorum sit
 a fronte ca. 17.
 Elgipani qui & unde di-
 ctus ca. 20.
 Elyee & cynosura a quib⁹
 obseruantur ca. 71.
 Elpenoris mors ca. 110.
 Elysi campi ca. 94.
 Empedoclis uita ca. 114.
 Engonasis sydus quod sit
 a tergo ca. 27.
 Endymiōis fabula & quo
 modo scribatur ca. 69.
 En quæ pars orationis sit
 a fronte ca. 40.
 Endymiōis fabula ca. 83.
 Epistolæ inaces ca. 45.
 Epistolæ medeæ ca. 48.
 Ephyre q̄ sit: quib⁹ appella-
 tā noib⁹: & uñ dcā c. 48.
 epistolæ penelopes ad ulis-
 sem argumentum a ter-
 go car. 1. phillidis ad de-
 mophontes a fronte ca.
 7. Briseis ad Achillem a
 fronte car. 12. phedra ad
 hippolitū a tergo ca. 15.
 oenōes ad paridem a ter-
 go car. 20. Hysiphilles ad
 lasonem a tergo car. 24.
 didonis ad aneam a frô-
 te car. 29. Hermionis ad
 orestem a fronte car. 34.
 Deianiræ ad Herculez a
 fronte car. 37. Ariadnes
 ad Theseum a tergo car.
 41. Hypermestrix ad li-
 nus a fronte car. 56. He-
 lenæ ad Paridem a tergo
 car. 58. Paridis ad Helle-
 nem a tergo car. 63. Leā

dei ad hero a fronte car.
 68. Herus ad Leandrum
 a tergo car. 72. Aconciū
 ad Cydipem a tergo car.
 76. Cydipes ad a contius
 a tergo. 80. Sapphus ad
 phaonem a tergo ca. 82.
 Epistola quo pacto c. 72.
 Epithaphiū qd sit ca. 33.
 Ephexegeſis qd ca. 73.
 Equi achillis ca. 3.
 Erysthei filioꝝ ca. 62.
 Eryphilis mors ca. 104.
 Erychiton ca. 107.
 Erymāthus mōs ca. 39.
 Erumne q̄ dicat ca. 93.
 Esculapi⁹ q̄s fuerit a frôte
 ca. 20. & q̄s ei⁹ iterit⁹ a frô-
 te ca. 24.
 Ethali mors ca. 115.
 Erubescentiæ ca. 47.
 Erynis ca. 47.
 Erycina q̄ sit ca. 85.
 Errato q̄ fuerit ca. 85.
 Erroe omniū ca. 86.
 ergo q̄ ps ofonis sit c. 44.
 Eumachi ulyſſis ca. 6.
 Eueniō q̄ fuerit ca. 75.
 Euryali iterit⁹ ca. 101.
 Euboæ insulæ ca. 104.
 Eurydices fabula ca. 110.
 Eueni historia ca. 111.
 Eupholis iteritus ca. 112.
 Eurypidis exit⁹ ca. 114.
 Eurysthenis car. 114.
 Eumenides car. 96.
 Euum uñ dictū ca. 96.
 Exspes car. 28.
 Exitus rex ca. 77.
 Expenſa car. 33.
 Exequiæ car. 33.
 Exprobrare qd sit ca. 48.
 Exilii onidii car. 88.
F
 Fata troiana car. 3.
 Facūdia q̄ dicat ca. 8.
 Faustus uñ dicat car. 75.
 Facies & uult⁹ ca. 99.
 Fabius car. 115.
 Famosus q̄s sit ca. 40.
 Faui q̄ fuerit uñ nomē for-
 titi sint q̄s prim⁹ faun⁹ fue-
 rit q̄ ipsoꝝ effigies a frô-
 te ca. 17. & a frôte ca. 92.
 & eorū corōæ q̄ materia
 cōstabāt a tergo car. 23.
 Faces q̄ pprie sint & q̄ fūa-
 lia frô. car. 11. & q̄ faces ap-
 priscos nuptiis adhibebat
 ibidē: & q̄ ipsoꝝ pferebat a
 frôte c. 28. & quēadmodū
 ne rogis iteruēret frāge-
 bant a frôte car. 26.

Feralia quæ sint & uñ di-
sta car. 93.
Ferrugineus car. 96.
Fertimē qd sit car. 96.
Fides qd sit: & unde dicta
a fronte car. 8.
Fides quid pprie sit a frōte
car. 24. & unde dicta ē a
tergo car. 24.
Fidicula qd car. 43.
Flamma car. 71.
Flumīa omnia unde ortū
habēt a tergo car. 37. &
unde flumen dictum fuit
a fronte car. 92.
Flau⁹ color quis sit a tergo
car. 17. & a tergo car. 34.
Fortūæ quoddam præcla-
rum ludibriū car. 18.
Fœdus car. 90.
Fœlices car. 96.
Fœmina ca. 32.
Fomētum odii Iunonis in
Herculem car. 37.
Fog⁹ qd & uñ dcm c. 90.
Frigescere car. 2.
Fruges q̄ & uñ dictæ a ter-
go car. 4. & a frōte car. 91.
Fratrū uñ dicat car. 103.
Fraxinus car. 46.
Furiæ infernales quot fue-
rint a frōte car. 11. & a frō-
te car. 92. & quæ pprie sint
ex cicerōis snia a frōte cā.
94. & a frōte car. 96.
Fusus quid car. 90.
Fulgur qd sit car. 104.
Fuluius color car. 87.
G
Ganges fluuius car. 93.
Ganimedis car. 60.
Gestamen car. 19.
Genua cui dicata esse dis-
cantur car. 19.
Genas mulierum minime
abscindi lege. xii. tabula-
rum cautum a frōte car.
22. & quæ ptes hominis
sint ibidem car. 22.
Genialis deus car. 73.
Getæ q̄ & datæ quā icolāt
regionem car. 115.
Gero quot significata ha-
beat ibidem car. 115.
Cerrones car. 115.
Gemoniæ scalæ quæ dice-
bantur car. 94.
Genium noīum car. 31.
Getulia car. 52.
Gerionis fabula & quo pa-
cto geriones declinetur a
tergo car. 39.
Germanicus cæsar quod

carmen latinum fecerit a
tergo car. 34.
Geniū qd sit car. 88.
Glauci fabula car. 113.
Glauce siue creusa cui⁹ fi-
lia fuerit car. 47.
Gnosus urbs q̄ sit car. 113.
Gnosus urbs ubi locorum
sit a fronte car. 84.
Græcogē car. 12.
Gratulari quid sit & quid
gratulatio car. 37.
Græci europēi car. 34.
Græcorum & barbarorū
mutius raptus car. 38.
H
Hara quomodo scribatur
& quod habeat significa-
ta a tergo car. 6.
Hasta achillis qua materia
constiterit car. 15.
Hannibalis car. 106.
Hæmō q̄ fuerit car. 113.
Habitus priscoꝝ regum &
puellæ q̄lis car. 57.
Hæmus mons cuius q̄lita-
tis: quo ambitus: & quæ
ipsi⁹ reflexio car. 10.
Herodotum epistolæ nun-
quid in libros distinctæ
fuerit car. 11.
Hebrus fluuius car. 7.
Hecuba cui⁹ filia car. 67.
Hero quō flectat car. 68.
Heliōe q̄ fuerit car. 78.
Heraclides a quo heracli-
de dci sūt: q̄ fuerit car. 101.
Heracliz mors car. 102.
Hermiæ iterit⁹ car. 103.
Hercelouis ara quæ fue-
rit a fronte car. 31.
Hermionis p̄sapia ac eius-
dem cū oreſte affinitas a
frōte & a tergo car. 34.
Hectoris historia car. 103.
Heliæ quæ hellespōto no-
men dedit quæ fuerit: &
uñ hellespōtū dcm a frō-
te & a tergo car. 70.
Hellenæ rap⁹ a tergo car.
59. & a frōte c. 64. & quæ
admodū iuiolata fr̄ibus
reddat a tergo. 35. ipsi⁹ cō-
iugium iureiurādo affir-
matum a fronte car. 65.
ipsius fuga: exilium &
mors a fronte car. 36.
Henionia car. 25.
Hercules quis fuerit & un-
de dictus a tergo car. 96.
& quot hercules fuisse a
tergo car. 36. ubi leonem
peremerit a fronte car. 39.

ipsius uictoria in dryopas
a tergo car. 110. quis sibi
certamina proponebat a
fronte. 36. ubi filauerit a
tergo car. 37. quā obrem
cœlum sustinuisse dictus
sit ibidem. 37. quis prim⁹
sacrificauerit a fronte. 37.
ubi demuz extremū clau-
serit diem a frōte car. 37.
& a tergo car. 40. & a frō-
te & a tergo car. 104.
Helicon qui dedicatū ip-
sis musis a tergo car. 83.
Hecates quæ fuerit & cui⁹
filia a tergo car. 51.
Helena car. 34.
Honestā car. 48.
Hospes quonā pacto acti-
ue & passiue capi possit a
tergo car. 11.
Hoc p̄nomen emphasim
semper habere dicitur a
tergo car. 19.
Homines car. 108.
Hostis qs sit car. 90.
Hostia unde dicta & quæ
diræ hostiæ appellabant⁹
a fronte car. 93.
Hominum p̄ nimia letitia
uel dolore uarii affectus
a fronte car. 55.
Hospita & inhospita quo-
modo flectant & cui⁹ ge-
neris sint car. 7.
Hyppoliti fabula a tergo
car. 80. & a fronte. 81. &
a fronte car. 107. & a ter-
go. 113. & a frōte car. 20.
Hyppodamiæ histo. a ter-
go car. 35. & a tergo car.
61. a tergo. 67. & a ter-
go car. 105.
Hyacinthi fabus car. 113.
Hyllus q̄ fuerit car. 40.
Hybla quæ & unde dicta
est a fronte car. 95.
Hyppomenis & athalaz
fabula a tergo car. 61. &
ipsius mors a tergo car.
103. & a frōte car. 109.
Hypmestraz car. 104.
Hyri mors car. 107.
Hysmenei in lupum con-
uersio car. 110.
Hymeneus cui⁹ filius fue-
rit a frōte car. 8. & ipsius
cupidinis insignia a ter-
go car. 55.
Hypboles car. 21.
Hypsiphiles a filiis quonā
pacto cognita fuerit a ter-
go car. 22. & a frō. car. 110.

I

Iason cui⁹ filius fuerit a ter-
go. car. 25. & ipsius noua
nuptia a tergo car. 28. &
eiusdē icēdiū car. 114.
Iamdudum quid sit a ter-
go car. 58. & a tergo car. 74.
lapides car. 93.
Iapygia car. 93.
Iarbæ car. 32.
Iambos unde dictus est: qs
ipsi⁹ fuerit inuētor a frōte
car. 91. & i qb⁹ iābico car-
men utebant⁹ car. 115.
Ibis quæ & ciconia cuius
naturæ sit & quotuplex
ciconia car. 89.
Icarius car. 5.
Icarium car. 69.
icari & erigōe mors c. 114.
Ida mons car. 17.
Ida a q̄ filua car. 95.
Ida mons car. 54.
Illios unde appellata est a
tergo car. 4. & quid illuz
fuerit a frōte car. 60.
Illices arbores car. 18.
iliōe⁹ q̄ fuerit car. 63.
illicis furor car. 111.
Impudicæ car. 23.
improb⁹ qs dicat car. 65.
imber quid sit car. 70.
imbecillitas car. 71.
improb⁹ qs sit car. 84.
ingrat⁹ qs dicat car. 24.
inter gratulati car. 25.
instar qd sit car. 29.
ino: leucothe: siue matuta
q̄ fuerit a frōte car. 71. & a
frōte car. 101. & a frō. c. 111.
inter magica car. 91.
indigetes car. 92.
inuidiosus qs sit a frōte 93.
& quo pacto in passua si-
gnificatiōe capiat a frōte
car. 32. & q̄ inuidiosæ diui-
tiæ dicant⁹ car. 93.
inferiæ q̄ sint car. 100.
infantum car. 96.
initio qd uerbū sit car. 34.
inficiari car. 37.
Intercalaris car. 41.
Inach⁹ qs fuerit ubi regna-
uerit & uñ inachi dci sint
a frōte car. 55. & q̄ ipsi⁹ p̄
sapia car. 56.
inachus fluuius car. 57.
ingratus qs sit car. 48.
in quibus præteritis post
re consonans geminetur
a tergo car. 51.
inclamo quibus casibus iū-
gat a tergo car. 53.

- Iouis i tang: cōuerſi ca. 17
 Ioui fulmina car. 20.
 Io q̄ ps oionis ſit car. 23.
 Iouis adulteriū cū ledā
 frōte car. 61. & ipſus in cy-
 gnū trāſformatio c. 64
 Iouis hāmōis fabula a frō-
 te .102. & eiſdem tem-
 pli dirreptio; & ultio a
 tergo car. 102
 Ionius ab apro car. 111.
 Ioles q̄ fuerit car. 37.
 Ionia q̄ regio ſit car. 39.
 Iphiclus ubi regnauerit &
 quot filios ſuſtulerit c. 52.
 Iphit̄ p̄do q̄ fuerit ca. 19.
 Iphimedia fabula ca. 74.
 Iphiclus car. 38.
 Iphicii mors ca. 107.
 Iruſ q̄ & q̄lis car. 6.
 Iſmaros mōs car. 4.
 Iſthmos qd̄ & ubi locorū
 a tergo ca. 18. & quo iſth-
 mi ſint a tergo ca. 35
 Iſter car. 93.
 Iſis q̄ fuerit car. 57.
 Irys fabula ca. 108.
 Iuno q̄ & p̄nuba car. 8.
 Iuramētū grācis ca. 14.
 Iuppiter ubi nat⁹ & educa-
 tus fuerit a fronte car. 20.
 & quare tonās dictus ſit
 a tergo car. 37.
 Iugulus qd̄ ſit car. 3.
 Iuuenes quāobrē ca. 23.
 Iudices inferni car. 95.
 Iuppiter planeta car. 95.
 Illius aenē car. 31.
 Ius fabula car. 57.
 Iuno ubi nata car. 56.
 Ixion ubi regnauerit a ter-
 go car. 18. & ipſius fabu-
 la a fronte car. 94
 L
 Lacedāmōe q̄ ſit car. 2.
 Laconia regio car. 22.
 Latinā ſignationē ca. 29
 Laodices car. 75
 Latonā fabula car. 81.
 Laodomia ca. 102.
 Lariffe car. 103
 Latū ūn ueniat car. 103
 Labyrinthus qui & ubi lo-
 cor fuerit: & quot fuere
 labyrinthi ca. 105
 Lacedæmoniorum ſeritas
 a fronte car. 106. & eorū
 ſtratagēa a tergo c. 114.
 Læde a ioue compreſſæ fa-
 bula car. 35.
 Laborum herculis ca. 37
 Labes qd̄ ſit car. 37.
 Lamus qui fuerit & cuius
 filius car. 38.
 Lampadum car. 56.
 Læra cui⁹ filia fuerit c. 58.
 Læſtrigonū hiſtoria c. 106
 Laocoōtis fabula ca. 110.
 Lariū fabula car. 92.
 Labyrinthi faſtigia c. 44
 Laodōie quot fuerit ca. 52.
 Lasciuia qd̄ oculis ca. 86
 Latinā declinationē c. 83
 Lapis frigius qui & cuius
 qualitatis fuerit ca. 86.
 Leucada q̄ ſit ca. 87
 Leones ubi naſcantur: &
 q̄ ferocioreſ ſint ca. 43
 Lepoe qd̄ ſit car. 48
 Leſbes inſula quæ & ubi
 locorum ſit & unde no-
 men ſortita eſt a fronte
 85. & a tergo ca. 87.
 Lego pōtificale ca. 85.
 Legati q̄ miſſi ad achille-
 ſ fuere p̄ briſeide ca. 12
 Lebes quod uaiſis genus
 ſit a fronte car. 13.
 Legati qui ad troiam con-
 ceſſere p̄ helena ca. 22.
 Lēniadam mulierum no-
 mina a fronte. 28. & eorū
 facinus a tergo ca. 106
 Lenōis officiū ca. 62.
 Leucippi filiorum fabula
 a tergo ca. 62.
 Lewis qd̄ ſignificet ca. 63
 Leuchōis hiſtoria ca. 102.
 Leucothæ & orchāi ca. 113
 Leādri hiſtoria car. 114.
 Lemures & laruæ ca. 92
 Lerneæ ſerpētis car. 39.
 Locus rhetoricus ca. 16
 Loca quædam ouidii eno-
 data: ſcilicet a frōte car.
 19. a tergo. 21. a tergo. 24.
 a frōte. 27. a tergo ibidē
 a fronte. 28. a frōte. 77. a
 frōte. 81. a tergo. 112. a frō-
 te. 89. a tergo. 31. a fronte
 32. ibidem car. 32.
 Loquēdi mod⁹ ca. 79.
 loca quædam enodata a
 fronte car. 83. & a tergo
 83. & a tergo. 87. & a frō-
 te car. 53
 loc⁹ plutarchi car. 84
 loquēdi mōus car. 87
 loton pro tibia a frōte. 87.
 lotos herba ibidē 87. loti
 q̄ in ædibus craſſi fuere
 ibidē. 87. lotos arbor in
 affrica cuius naturæ fue-
 rit a fronte car. 87
 ludi multiplex ſignifica-
 tum a fronte car. 84
 Lugubris car. 92.
 Luxurio car. 4.
 luna cui⁹ coloris ſit q̄b⁹ no-
 minib⁹ appellata ē a ter-
 go ca. 69. & a tergo car.
 90. & quot dierum ſpa-
 tio curſus ſuos peragat a
 tergo car. 96.
 Lucina car. 28.
 Lucifer q̄ fuerit ca. 70
 luſtrare qd̄ pprie ſignificet
 a tergo. 103. & a frō. c. 93.
 lupi cui dicati ca. 91.
 Lycurgus q̄ fuerit: car. 10
 Lycurgi legiſlatoris uita:
 & q̄ lycurgi fuerit car. 114
 Lyni q̄ fuere car. 110.
 Lymos grācie qd̄ car. 103
 Lychaones car. 108.
 Lymus q̄ ſuere qui & lyn-
 ce⁹ qui a tergo car. 55. &
 lini a frōte car. 110
 Lyrae mors car. 36
 Lydiali noīe car. 39.
 Lymē qd̄ ſit car. 93
 Lycophrōis exitiū car. 111
 Lycābis hiſto. car. 91.
 Lybraria car. 14.
 Lymneſium car. 13.
 Lynam quis primus fabre-
 fecerit car. 87
 M
 Marpiſſa quæ fuerit & quo
 alio nomīe cognomina-
 ta a tergo car. 14.
 Macula car. 21.
 Malus p̄ nauis arbore q̄no
 ſelectatur car. 21.
 Matrona q̄ ſit a tergo car.
 22. & a tergo car. 104.
 Magicū quoddā portētū;
 & fabuloſum car. 27
 Magni dii apud rōanos &
 ægyptios q̄ fuerit car. 70
 Magnetis mors car. 102
 Marſyæ fabula cū allego-
 ria a fronte car. 104. & a
 fronte car. 113.
 Marſia fluuius car. 104
 Macedon a quo macedo-
 nia dicta ē q̄ fuerit c. 110
 Mītera q̄ ſit car. 111.
 Macharei hiſtoria a frōte
 car. 105. & a frōte car. 113
 Manes q̄ ſint car. 93.
 Mare lybicū qd̄ car. 96.
 Mars planeta car. 95.
 Male p̄ ualde ſæpi⁹ car. 96.
 M. ſuffecii hyppoliti atq;
 abſyrthi iterit⁹ car. 101.
 Magnesia regio car. 48
 Magnetes populi car. 48.
 Magicis quæ dea præſue-
 rit a tergo car. 103
 ſit a tergo car. 51.
 Marime ſeu pithecufa q̄ ſit
 & ubi locoꝝ car. 83.
 Mathematicorum quædā
 falſa opinio car. 85.
 Melanthus qui fuerit a frō-
 te car. 6. & a frō. car. 115.
 Meleagri fabula a fronte
 car. 78. & a frōte car. 14.
 & a fronte car. 114. & a
 tergo car. 40.
 Medullæ car. 17.
 Medæ ſæuitia quæ fuerit
 a frōte car. 25. & ipſius ui-
 ta a fronte. car. 28.
 Metricus car. 26.
 Menander qui & unde flu-
 at a fronte car. 29. a fron-
 te car. 39. & eiſdem iteri-
 tus a fronte car. 114
 Menelai car. 58.
 Meduſæ fabula a frōte car.
 te. 75. & a frōte car. 113.
 Menii iterit⁹ car. 110.
 Mercurii ſyduſ car. 96.
 Memnonis mors car. 60
 Metri rōne ſepe bina appo-
 niſ copula car. 47.
 Medea quo alio nomīe ap-
 pellata fuerit a tergo car.
 50. ubi primum a iafone
 corrupta fuerit ibidem
 car. 50. & ipſius facinora
 & a tergo & a frō. c. 48
 Medus q̄ fuerit car. 52.
 Minii car. 49.
 Miles car. 83.
 Mirrhei crines car. 85.
 Migdonia q̄ ſit car. 86.
 Minotaurus allegorice q̄
 fuerit a fronte car. 9. & ip-
 ſius fabula a tergo. 105. &
 a tergo car. 107
 Militare qd̄ pprieſit c. 30
 Micerui ſiue mamertis
 mors a tergo car. 112.
 Mitra q̄ ſit car. 39.
 Minerua ūn dcā ē car. 106
 Milonis hiſtoria & quot
 fuere milones a frōte car.
 103. & a tergo car. 114
 Minoes quot fuerit & quot
 ariadnæ a fronte & a ter-
 go car. 41. & a tergo car.
 101. & ei⁹ ſociorū ſeritas a
 tergo car. 111.
 Mortalium ornatus ſatur-
 ni tempore qualis fuerit
 a fronte car. 19
 Moenia quæ ſint & unde
 dicantur a tergo car. 23. &
 a tergo car. 103
 Modus ſecandi herbas ad

magiā a tergo car. 26
 Moenalus mōs car. 18
 Moetis car. 27
 Mouere car. 29
 Modus dicēdi uerba in cō
 uiuiis & qua pena pperā
 pnunciantes plecteban-
 tur a fronte car. 77
 Mopfi uaticiniū car. 100
 Mordere a quo puerbium
 natum est quod habeat si-
 gnificata car. 90
 Mortuoze car. 33
 Mopsofia car. 33
 Monstra tria ab Hercule
 maclata a fronte car. 38.
 & quid pprie monstium
 dicatur ibidē car. 38
 Moenones & lydi car. 40
 Modus soluendi labyrin-
 thum a frōte car. 43
 Mōus interrogādi car. 83
 Musae quot fuere a tergo
 83. & quare ardalides di-
 ctē sint a tergo car. 83
 Murex qd sit car. 33
 Mulierum inconstancia q
 sit a tergo car. 66. & qua-
 liter natura sua timidā
 sint a tergo car. 47
 Mynioze familia a quo ar-
 gonautae mynii appella-
 ti sū unde originem tra-
 xere a fronte car. 26.
 Myrrha cōcubit car. 103
 Myrthilli excidiū car. 103
 Myrthou3 pellagus quid
 & uñ dictum a tergo car.
 60. & a tergo car. 103
 Mycene urbs car. 20

N

Natura & ingeniū de quo
 pprie dicant car. 27
 Nauale sphāoze car. 64
 Naturalis amor car. 70.
 Naturalis prās car. 79
 Naues quot ad troia obli-
 tionē pfectae fuer car. 22
 Nauplia q sit car. 104
 Naupli origo & ipsius in
 ulyssēm ultio ob filii pa-
 lamedis mortē car. 104
 Nafonis patria: ipsius exi-
 lium & exilii causae a frō-
 te car. 116. ipsius orti ubi
 erant a tergo. 113. quae ip-
 sius opuscula & magra-
 tus ibidem car. 113
 Natales dies car. 91.
 Natalis quomodo declis-
 nerur a tergo car. 47. &
 quot habeat significata a
 fronte car. 83.

Naxos insula quibus noi-
 bus appellata sit: & p ea3
 tenere car. 84.
 Naxos q & dya & strōgil
 le uñ nomē accepit c. 42
 Naucii & athis fab. car. 111
 Nele⁹ q fuerit car. 5.
 Nereides nymphae car. 21
 Nephites fabula car. 74
 Neptuni anasie quae fuer
 a fronte. 75. & ipsius odi-
 um in ulyssēm car. 75
 Neclis mors car. 103.
 nelli mors a tergo car. 40
 & a fronte. 107. & ipsius
 monitiop hercule inter-
 ficiendo car. 41
 Nemea filua car. 39.
 Nectar q sit car. 60.
 Neros cythara qui com-
 posuere a tergo car. 83
 Nefis insula quae & ubi lo-
 coze sit car. 83.
 Nitro & enitor car. 19
 Nistymenis fabu. car. 103
 Niobis & filoz fabu. a ter-
 go. 78. & eorum exitus a
 tergo car. 113.
 Nilus fluuius car. 57.
 Notia austri alio noie qua
 mūdi pte spirēt car. 7.
 Nomina propria: positus
 demonstratiuis pnoibus
 in oratione quando sub-
 audiunt a fronte car. 2.
 Nothus car. 19.
 Nouerca quae sit & unde
 dicta ibidem car. 19. & eo-
 rum seuitia in priuignos
 a tergo car. 19.
 Nomen quo pacto sepius
 p aduerbio ponat a frō-
 te. 21. & a tergo car. 36.
 Nomina qpluria car. 61.
 Nota dictio quot signifi-
 cata habeat car. 5.
 Noia dignitatē car. 103
 Nox uñ dicta est & quare
 i stis gtūs emittat car. 92
 Noctib⁹ quot iuppiter her-
 culē cōcepit car. 30.
 Notus q a latīs car. 45.
 Nurus & pnurus car. 67.
 Numia cū ioue coelū tenē-
 tia q & quot sint car. 91.
 Nubere romāe puellae co-
 gebant qprimum eorū3
 patiebat a tergo car. 5.
 Nuptae nomen & pti-
 cio pōit a tergo car. 46

O

Ocean⁹ qd sit car. 37.
 Oenone q fuerit & cuius

filia a tergo car. 20. & ubi
 ab apolline uiolata fue-
 rit a tergo car. 23.
 Oeta ubi regnauerit a ter-
 go car. 24. & ipsi⁹ fatalis
 mors a tergo. 28. & quae3
 admodum apud latinos
 proferat a tergo car. 27.
 Oenomai mors car. 103
 Oedippi histo. car. 99.
 Oechalia urbs ab hercule
 expugnata a tergo car. 27.
 36. & quot oechaliae sint
 & ubi locoz a frō. car. 37
 Ogigius a quo thebai ogi-
 gii dicti sunt: qz fuerit &
 ubi regnarūt car. 42.
 Olimpi quot sint car. 16.
 Olimpica certamia car. 71
 Olenii iher sydera car. 72
 Olenos & hellire car. 72
 Oliuū i cui⁹ tutela car. 73
 Olimpias qd sit & qd lu-
 strū & a quo iustitia fue-
 re a frōte & a tergo c. 89
 Olimpica lex car. 89
 Olim quot habeat signi-
 ficata car. 93.
 Olympus bibla car. 83
 Omphale car. 40
 Opheltis mors car. 110
 Operis in ibin. car. 89
 Opus ab opera car. 92
 Operari qd sit car. 38
 Opiniōes qdā ianes c. 51.
 Orithiae fabula car. 69
 Orbita qd sit car. 70
 Orphe⁹ a quo ferat lyram
 accepisse a frōte ca. 15. &
 eiusdē casus a frōte c. 114
 Orestis geneologia a ter-
 go ca. 33. ipsi⁹ furor a frō-
 te ca. 104. ei⁹ in mēm ul-
 tio a fronte ca. 33. eiusdē
 mors a tergo car. 110
 Ormen⁹ q fuerit car. 107
 Orestes iunior car. 133
 Oscula amātū car. 10.
 Ossium car. 27
 Osyridis mors car. 109
 O uocādi aduerbiū ca. 2.
 Ouidii pceptum car. 16

P

Parce quot sint car. 83
 Paphos oppidū car. 108
 Paphagis mors car. 111.
 Pan deus q fuerit car. 20
 Padiōnis excidiū car. 103
 Palestae q inuentores fue-
 re & quo pacto eadem la-
 tine interpretetur a ter-
 go ca. 4. & q fuerit eius
 ludus a fronte ca. 73

Patrocli interitus ca. 3
 Pasiphae fabula ca. 17
 Paridis geneologia ac q
 b⁹ noib⁹ appellat⁹ ē a frō-
 te. 63. eiusdē iudiciū de
 pomo a tergo ca. 21. & a
 tergo ca. 63
 Pallas uñ dicat a frōte ca.
 26. & ipsi⁹ fabula a fronte
 ca. 106. & q ipsi⁹ sint infi-
 gnia a tergo ca. 21
 Palinuri mors ca. 114
 Pax uñ dcā est ca. 91
 Parce q sint & quot a frō-
 te. 92. & ipsaz figmētū a
 tergo ca. 96
 Palemōis ultio ca. 104
 Parthasii populi ca. 71
 Parthenius mōs ca. 38
 Palamedis mors ca. 114
 Pandus uñ dicat ca. 25.
 Partes q sint ca. 27
 Pensa quae sint. ca. 14
 Pegas quid sit ca. 20
 Pelens mōs ca. 15
 Pellex quid sit ca. 22
 Percellae ca. 30
 Periturus qz dicat ca. 79
 Petere quot hēat ca. 103
 Perdiciis mors ca. 111.
 Pedamēta q sint ca. 92
 Penae genera ca. 92
 Peloponae ipudic⁹ ca. 103
 Persei interitus ca. 109
 Peiylly historia ca. 108
 Pelopis fabula ca. 60
 Peleimors ca. 108
 Penthei fabula ca. 112
 Penates qui sint ca. 92
 Perfidus quis sit ca. 93
 Peregrinae aues ca. 93
 Pergama q sint ca. 32
 Pelloponessas uñ nomē ac-
 cepit a tergo ca. 33 & q
 re achaia appellatus est a
 fronte ca. 60
 Perlego aduerbiū ca. 20
 Pelias ubi regnauerit c. 24.
 Pelasgus q fuerit ca. 36
 Pegas⁹ i coelū relata a frōte
 ca. 99. pegafides q & na-
 ides q & uñ dictae a ter-
 go ca. 20. & uñ pegafens
 deriuat a frōte ca. 76
 Persei historia ca. 24
 Pectus p animo ca. 87
 Pelasgi quā obrē ca. 28
 Perses & oeta ca. 47
 Pensa uñ dicta ca. 48
 Pegase oppidū ca. 48
 Pelio mons ca. 48
 Peliae quot filiae fuer car. 51
 Perpropositio ca. 86.

- Phere oppidum ubi nām
locorum sit car. 24.
- Phoebe & illayra castoris
& pollucis amasiæ quæ
fuere a tergo car. 62.
- Phisicū quoddā pulcherri
mū dictum car. 35.
- Phineis urbs ubi locorum
sit a fronte car. 38.
- Pherecl⁹ q fuerit car. 59.
- Phylla græce quid & un
de dicta car. 7.
- Phrygia q regio sit car. 4.
- Phoenicis histo car. 99.
- Phia achillis patria a quo
phtii dicti fuere quæ sit
& quoruplex a frōte car.
33. & a tergo car. 131.
- Phoenitia unde nomē sor
rita est car. 29.
- Phasis fluius a quo mex
dea phasia dicta est ubi
locorum sit & unde pha
sianæ aues ad nos uenere
a tergo car. 27.
- Phinei historia: & eius fi
liorum cecitas a frōte &
a tergo car. 100.
- Philippi amthe filii mors
a fronte car. 102.
- Phryxi casus a tergo c. 70.
- Philomella quæ fuerit a
fronte car. 112.
- Phœtoris fabula car. 109.
- Phalaris q fuerit car. 108.
- Pholus mons ubi locorū
sit a fronte ca. 40.
- Philostetæ histo. car. 96.
- Phrygum & lydorū ge
stamen quod fuerit a frō
te car. 39.
- Phœdræ histo car. 92.
- Philace urbs ubi locorum
fuerit a tergo car. 33.
- Philacus q fuerit car. 33.
- Phaōes q fuerit car. 83.
- Philomelæ pgnēs & ithis
fabula a frōte. 87. & quā
obrem philomela dauili
as appellata fuerit a fron
te car. 87.
- Phocæ quæ bellæ sint &
quæ eorum natura a frō
te car. 43.
- Picea a quo pix quæ speci
es arboris sit car. 49.
- Pierides quæ & unde di
ctæ a tergo car. 83.
- Pix quid sit car. 68.
- Pictura herculis gesta cō
tinētem quæ apud thet
rantum oppidum fuit
qualiter germanicus ca
sar uisendam concessit a
tergo car. 38.
- Pleusippus & troxens qui
fuere & a quo trucidati a
tergo car. 14.
- Placitus quæ pars oratio
nis sit car. 65.
- Pluvia secundum nonnul
lorum philosophorū opi
nionem qd sit car. 74.
- Plotæ quæ & strophades
quæ sint & ubi locorum
a fronte car. 100.
- Plebs quæ sit a frō. car. 92.
- Pluris quomodo flectat
a fronte car. 93.
- Pleiades quæ fuerit unde
dictæ a tergo car. 59.
- Pomarium quid sit: & qd
pomerium car. 16.
- Popul⁹ arbor q sit ca. 21.
- Polydamas qui fuerit &
quantam habeat primā
a tergo car. 22.
- Polyphemi fabula a fron
te car. 100. & ipius feritas
a tergo car. 106.
- Poculū un dicat car. 102.
- Potnia & dyrces quæ sint
& unde equæ potniades
a fronte car. 113.
- Polydori interit⁹ ca. 113.
- Pontus provincia quæ &
unde dicatur a tergo car.
90. & unde pōtus ma
te ibidem car. 90.
- Polus quid sit car. 91.
- Polex unde dictus sit a frō
te car. 92.
- Pompa unde denomina
ta fuerit a fronte car. 93.
- Populus duplex alba. f. &
magra prior tamen her
culi dicata car. 39.
- Polymnestoris historia a
fronte car. 100.
- Præcordia q sint ca. 43.
- Prothesilai mors ca. 44.
- Præda quid proprie sit a
fronte car. 31.
- Proci qui dicatur & quid
procare unde procaces
deriuentur a frōte car. 6.
& a tergo car. 105.
- Protinus aduerbiū quid
significet car. 6.
- Procella quæ sit & unde
dicat a tergo car. 7.
- Profundum cui abluatur
a fronte car. 22.
- Proceres qui dicant a frō.
te car. 27.
- Prophetæ pulcherrimum
quoddam dictum a ter
go car. 79.
- Præclari qui ex cæa insula
fuere a fronte car. 80.
- Præstigiæ quædam anti
quorū a tergo car. 75.
- Prospicer quid proprie sit
a fronte car. 42. & a ter
go car. 73.
- Præsens quid significet a
fronte car. 101.
- Præcor quibus casibus cō
iungatur & quot habeat
significata car. 115.
- Profugus qui nam & un
de dictus car. 90.
- Præster fulmine ictus qui
fuerit a tergo car. 109.
- Promethei exitiū a tergo
101. & a tergo car. 112.
- Prosocer quis proprie esse
dicat a tergo car. 13.
- Pro propositio. quid quā
doq significet car. 14.
- Pronuba quæ sit & quan
tam secundā habeat con
tra primum sui naturam
a fronte car. 11.
- Prouerbiū antiquorum
pulcherrimū a tergo car.
28. & a tergo car. 10.
- Procrustes qui fuerit a frō
te car. 9. & a frōte car. 107.
- Proserpiæ fabula a tergo
car. 8. ipsius allegoria a
tergo car. 9. quam obrem
cocytia appellata fuerit a
fronte car. 27.
- Priamus quantum posse
derit a fronte car. 61. ipsi
us interitus a fronte car.
101. & eius filiorū nomi
na a fronte car. 67.
- Prothesilai & Laodomie
exitus a tergo car. 55.
- Præpes quid sit & quæ a
ues præpetes dicantur a
fronte car. 35.
- Pro nobis ellegāter quid
significet a frōte car. 62.
- Psylli qui fuere car. 102.
- Psallocytharistæ qui sint
a tergo car. 83.
- Pterellæ interitus a fron
te car. 105.
- Puellæ prisco temporē cui
exercitio magis intende
bant a tergo car. 5.
- Pugna inter epyos & pyli
os a tergo ca. 34. & etho
los: & curretas a tergo
car. 14.
- Pudor qd significata ha
beat a fronte car. 62.
- Pugillarium usus quo tē
pore originem habuerit
a fronte car. 16.
- Pudicitia semel corrupta
reparari non potest a frō
te car. 23. & quemadmo
dum cū forma rare a ter
go car. 61. & quæ sibi sibi
cōtraria a tergo car. 23.
- Puer apud antiquos quo
pacto flectebatur a fron
te car. 24.
- Purpura quæ sit: & qualis
nobilior a fronte car. 22.
- Pulli domesticorum ani
malium esse dicuntur a
fronte car. 21.
- Pulcher quidam dicendi
modus a tergo car. 26.
- Pulcherrimum quoddam
Terentii dictum a tergo
car. 64.
- Puluer quid sit car. 76.
- Puer improprie qui acci
piatur & de puerorū uari
is effectibus a fronte car.
81. & quoto mense nasci
possit & scetus dicat esse
maturus car. 46.
- Puellares tibie quæ fue
re a fronte car. 81.
- Purpura dibapha car. 53.
- Pulcherrimus quidā mo
dus loquendi car. 86.
- Pylos urbs quæ & quot
pyli fuere car. 5.
- Pyrethes & xachus flumina
ubi locorū sint car. 11.
- Pygmalionis immanitas
a fronte car. 107. & ipsius
mors a fronte car. 29.
- Pythi epithorū regis
interitus a fronte & a ter
go car. 102.
- Pyrrhus ubi locorū nat⁹
fuerit & ipsi⁹ mors a tergo
car. 36. & un neoptolom⁹
nomē accepit a frō. c. 36.
- Q
- Quo uestis genere tarqui
nus & agrippa claudii
triphis usi fue⁹ car. 57.
- Quis primus leuadi amo
ris gratia se e rupe præci
pitauerit car. 87.
- Qua de cā interrogamus
& quo nā pacto interro
gatio fiat car. 83.
- Quāprimū q dictō sit c. 66.
- Quorū quot ca. 74.
- Queror quō scribas c. 115.
- Quæq q dictōes sit c. 55.

R

Raptus helenæ a theseo a tergo car. 23. & alius car. 16.
 ptus secundum varias opinionones a fronte car. 58
 Raptor qd sit car. 90
 Ramnetis exitus car. 115
 Respicio uerbu3 quē effecitū exprimat car. 15.
 Regno car. 16.
 Reduces qd dicat car. 25.
 Reuello quot praterita habeat a tergo car. 27
 Retiacula qd sint car. 30.
 Reus qd dicat car. 70.
 Reges in cuius tutela fuerat a fronte car. 33.
 Redimicula qd sint car. 39.
 Regiæ car. 52
 Reduces qd dicat car. 53.
 Reittere qd pprie car. 85
 rhodopes meretrix famosa quæ fuerit car. 85.
 Rhœsus qui fuerit a fronte car. 4. & a tergo car. 115
 Rhodope mōs qui & ubi locorum sit a tergo car. 104. & a fronte car. 7.
 Rhodopis fabula car. 113
 Rhemi historia car. 115
 Ritus antiquorum in hospitibus recipiendis a tergo car. 63. In agris excolendis a fronte car. 73.
 expurgatorū in somnio rū a fronte. 76. circa iterficientes a tergo. 103. ut nihil inauspicato agerēt a fronte. 93. circa cadaueria sepelienda a fronte. 94.
 dandi sceptrā a fronte. 33. de imaginibus seruādis a tergo. 55. de cadaueribus in patriam referēdis ibide3. 55. nuptialis a tergo car. 56.
 Ritus sepeliendi apud prios & quando corpora cremari institutum fuerit a fronte. 86. Itē alter qdā ritus a tergo car. 85
 Robur qd sit car. 39.
 Romanorum mensæ quā materia cōstituerint a fronte car. 65.
 Romani urbis car. 62
 Rogus qd sit a tergo. 47. & a fronte car. 86.
 Romæ qd pprie sit car. 86.
 Romæ pugna car. 96
 Rogus qd sit car. 96
 Rudimēta quæ dicantur a tergo car. 22.

S

Sacrificandi modus apud antiquos & quāobrē eorum a sacrificia holocausta appellabant car. 3.
 Sanguis naturali quoddā instinctu quo nā pacto nimio dolore ad cor refugiat exanguemq; hominem derelinquat car. 13.
 Sacrorū gēna car. 17
 Saronychus car. 18.
 Saturnus car. 19.
 Satyri qd sint car. 92.
 Sapho uita & mors car. 82
 Sabinus poeta car. 82
 Saturni fabula a tergo car. 100. & ipsius ydri an muli sit a tergo car. 95.
 Sagis a quo psagia qd & qd sagis sagaria fastitate & sagaria apotheca: & qd saga mulier a ter. car. 96.
 Salmones qd fuerit car. 110
 Sarmathæ qd & sauromathæ qd icolat i gide3 car. 115
 Sardanapali uita car. 102
 Sacerdotis car. 42.
 Sapho quæ fuerit quo tempore claruerit & perierit a fronte car. 88. & qd fuerit ipsius discipula a fronte. 84.
 Satelles qd sit car. 47.
 Scitæ & albani car. 49
 Scylla & carybdis car. 50.
 Scilicet dictio qualiter diuersa significet car. 45
 Scython mōs car. 7.
 Scyron a quo petra scyronides nomē sumpsere qd fuerit: & qd ipsius interitus a fronte car. 9. & a fronte & a tergo car. 107
 Scynis qd fuerit qd icoluerit regionem & qd ipsius interitus a fronte car. 9. & a fronte car. 107
 Scutica car. 39.
 Scythiæ ac thraciæ descriptio a tergo car. 93. & a tergo car. 27.
 Sceptrum car. 29.
 Scilicet car. 64.
 Scopuli unū dicat car. 104
 Sceleratus capus ubi nā fuerit & ubi porta scelerata quæ & carmentalis dicta est a fronte car. 105
 Scylla & carybdis quæ loca sint ac eorum fabulæ a fronte car. 106. & a fronte car. 105
 Scyros isula car. 36

Seges qd sit car. 4.
 Semidei qd dicat car. 17.
 Semel car. 23.
 Semeles iterit car. 109.
 Serpens car. 52.
 Sententia car. 49.
 Sniæ quædam pulcherrima a tergo car. 28. item a tergo car. 62. ite3 a tergo 64. item a tergo. 65. ite3 a fronte car. 58.
 Serui quo pacto car. 57
 Serpentes car. 38.
 Sentire qd sit car. 38.
 Segmenta car. 39.
 Significata car. 5.
 Sit quæ particula sit a fronte car. 15. & quot significata habeat a tergo car. 19
 Signa qd dicant car. 19
 Sitis quo pacto car. 20.
 Similitudo magis oratori qd poetæ cōguit car. 29.
 Silex qd sit car. 96.
 Sisyphi fabula car. 94.
 Simulare car. 91.
 Sicheus cuius sacerdos fuerit a fronte car. 29. & a tergo car. 31.
 Siculi unde dci car. 85.
 Significationes car. 53.
 Sisyphus ubi regna. car. 52.
 Sisybrium car. 46
 Sillabarum car. 43.
 Sibillare car. 50.
 Somnia car. 86.
 Solatia mortuorum car. 47
 Sol unde titan car. 86.
 Sol unū nomē traxit & qd soles fuerit a tergo car. 90. & quobrē titā dictus est a tergo car. 36. & soles in plurali numero qd portēdant a fronte car. 23.
 Somniore rō & psagia qd inde secunt et qd uera sint a fronte. 76. et quæ eorum uanitas a tergo car. 73.
 Solueri pprie qd sit car. 29.
 Socratis mors car. 113.
 Solon osco3 car. 39.
 Sphæ ubi locor sit a fronte car. 60. quo alio nomē appellata fuerit a tergo car. 1. & a fronte car. 5.
 Sponsor a quo sponsio qd sit a fronte car. 8. et in quo sponsio a fœdere distet ibidem car. 8.
 Spes recta qd nā sit car. 9.
 Sphanox lex in hospites a fronte car. 64. et eorum fragilitas a fronte car. 60.

Specula qd sit car. 62.
 Sponsalia de mente iurifconsultorum quæ sint a tergo car. 77.
 Sphingis belluæ historia a fronte car. 106.
 Spolia quæ dicantur a fronte car. 40.
 Strymō fluius ubi locorum sit car. 114.
 Styx aqua quæ sit et ipsius stygiæ paludis fabula a tergo car. 91.
 Stella unde dicta ē et quæ sint stellæ erraticæ a tergo car. 95.
 Stips quid sit car. 96.
 Stamen unde dicatur ibidem car. 96.
 Stramen unde dictus sit a fronte car. 21.
 Strata quæ sint et unde dicta a tergo car. 42.
 Stelenus qd fuerit car. 55.
 Succidui unū ueniat & qdā hēat ad primā car. 53.
 Succuba quæ sit car. 28.
 Supbiæ argumēta ubi appareant car. 64.
 Succenseri et irasci in quo differant car. 65.
 Supstitio antiquorum a tergo car. 93
 Supplicium quodam eorumundem car. 94.
 Superare improprie quid significet car. 33
 Sygæum troiæ promontorium ubi nam fuerit a tergo car. 3. et a fronte car. 59.
 Symois fluius ubi locorum sit car. 3.
 Sydon urbs quæ et ubi a fronte car. 40. et a tergo car. 108
 Syrtis nauigantibus periculosa car. 334
 Sisyphus qui fuerit a tergo car. 109.
 Sycion urbs quæ et unde dicta car. 103.
 Sydera ppter quid frigida esse dicantur a fronte car. 11. et quare ignea a tergo car. 77. et quo pacto necessitate syderum mortales ducantur a fronte car. 36. et unde dicta sunt a tergo car. 91.
 Symplegades quiscopuli sint & ubi locorum a tergo car. 50

T

- Talenta quot sint & cuius ponderis car. 13.
 Tanais fluuius ubi locog sit a tergo car. 27.
 Taniali fabula a tergo car. 71. a tergo. 94. a tergo 35. a tergo car. 60.
 Tamiræ historia car. 100.
 Tauricæ regionis ritus & ipsius feritas car. 106.
 Tatisper quid exigat post se & quid cum eo iungatur a tergo car. 115.
 Tardus qd significet a frōte car. 94.
 Tauri custodes qui fuere apud oetam a frōte car. 49. & un uiperinos dētes habuerit a tergo car. 48.
 Tentoria unde dicta fuerat a tergo car. 3.
 Telū qd pprie sit car. 8.
 Templum in quo aureus uellus constitutum erat quantum a colchorum urbe distabat car. 25.
 Temerari⁹ qd sit car. 25.
 Telemi uaticinium a fronte & tergo car. 100.
 Terentii iter⁹ car. 113.
 Temporis initium duplex apud romanos a tergo car. 91. & unde tempus dicat a tergo car. 89.
 Tellus & ops eadem est a tergo car. 91.
 Terræ numē qd sit car. 91.
 Telephi fabula a tergo & a fronte car. 99.
 Tespiadæ qui fuere: cuius filii & quæ loca tenere a tergo car. 38.
 Teutrantum oppidū ubi locog fuerit car. 38.
 Teutras ubi regnauerit a tergo car. 38.
 Tegæ oppidum ubi locorum sit car. 39.
 Tenaris qd sit car. 59.
 Teramne ubi locorum & ubi helena nata fuerit a fronte car. 60.
 Tempestatis futuræ præsentia a tergo car. 75.
 Tespias qd fuerit car. 83.
 Tenaros promontorium ubi locog sit car. 53.
 Tenedos ubi locorum sit & unde dicta car. 54.
 Thracia ubi locorum sit & quo pacto uetusto nomen appellata fuerit a fronte car. 45.
 Thomos quæ sit & unde dicta a fronte car. 28.
 Thoas cuius filius fuerit a tergo car. 27. & ipsius mors a tergo car. 111.
 Thessali & neffonis mors a tergo car. 101.
 Theocriti suspēdiū car. 112.
 Theobratu qui fuerit & ipsius mors car. 111.
 Therodamātis car. 106.
 Thessimani historia a frōte & a tergo car. 104.
 Thrassyllogæ histo. car. 103.
 Thespiensium car. 38.
 Theodoti mors car. 109.
 Thebas car. 9.
 Thori qd mīia car. 22.
 Thessalia car. 24.
 Thracia qd oli bello uexat a tergo car. 62. & qd ipsius n⁹ a tergo. 109. quo alio nomen appelles a tergo car. 7. ac eadē græce quōlatie pñucies a frō. car. 10.
 Thallassion car. 8.
 Thiphis qd fuerit a fronte car. 25. & a fronte & a tergo. car. 109.
 Thæda qd sit car. 29.
 Thraso qd fuerit car. 110.
 Telemati histo. car. 113.
 Theris qd sit car. 77.
 These⁹ cui⁹ fili⁹ fuerit a frōte car. 64. quonā pacto la byrinthū resolverit a tergo car. 17. ipi⁹ nō nulla p. clara monumēta a tergo car. 16. ubi ipi⁹ aedes fuerit a frōte car. 9. & eiusdem interit⁹ a tergo car. 7.
 Titonus qd fuerit & ubi regnauerit a tergo car. 18. & a frōte car. 60.
 Tirann⁹ qd dicebat a frōte car. 62. & a frōte car. 103.
 Titul⁹ un⁹ denotet car. 9.
 Tiphon qd fuerit car. 83.
 Tigres ubi nascat car. 43.
 Tlepolemi histo. car. 3.
 Torquere car. 20.
 Torn⁹ qd dicat car. 106.
 Troia qd alio nomē dardania appellata est un⁹ dicta fuerit a frōte car. 2. & ipi⁹ troiæ urbis fabu. a frōte car. 5. & a tergo car. 15. & qd regio fuerit a ter. car. 34.
 Tros quō declies car. 2.
 Trans cum quibus dictio nibus iungat car. 11.
 Troezeniuis car. 18.
 Trophea qd sint car. 17.
 Tritō fluui⁹ car. 26.
 Triton de⁹ qd fuerit a tergo car. 30. & qd sint tritoēs cuius filii & de legatiōe pape eos i urbē missa c. 30.
 Translationes qdam pulcherrimæ a frōte car. 68. & a fronte car. 74.
 Troiani car. 106.
 Trachne ubi ceix car. 38.
 Trogloditæ car. 92.
 Tribades qd sint car. 84.
 Turbo qd sit car. 30.
 Tullæ facinus car. 105.
 Tybiæ & tubæ car. 51.
 Tyrus qd sit car. 53.
 Tyro qd fuerit car. 175.
 Tyresæ fabula car. 99.
 Tyndare⁹ qd fuerit car. 34.
 Tycii fabula car. 95.
 Tydei historia car. 108.
 Tyrrhen⁹ qd fuerit car. 103.
 Tydei exiliū car. 41.
 tyberis qd un⁹ dēus a tergo car. 93. & ipi⁹ tyberini regis iterit⁹ a tergo car. 111.
 Valerius foranus quam obrem in crucem sublatu fuerit a tergo car. 92.
 Varia de Anchisæ obitu opinio a fronte car. 33.
 Vates un⁹ dēi sint car. 96.
 Vale uerbum quo in loco ab auctoribus poni consuevit a fronte car. 80.

V

- Vada qd sint a tergo car. 29.
 Vagitus quis sit car. 46.
 Ventus ab aura in quo deferat a frōte car. 2. & omnium uentorum boreas uolentissimus censetur a fronte car. 69.
 Vētis uella car. 8.
 Venabula car. 18.
 Ve conuictio quid significet a tergo car. 5.
 Venefici quid dicantur a tergo car. 25.
 Vecordes & ilani qui sint a fronte car. 62.
 Versuti qui sint car. 77.
 Vena in febricitatib⁹ qualis sit a frōte car. 79.
 Venenum presentaneum quo Alexander sublatu est cuius qualitatē fuerit a fronte car. 102.
 Venenum cantharidum: quod sit ibidem car. 102.
 Ver & bruma quæ sint a tergo car. 90.
 Versipelia qui & unde dicta a fronte car. 91.
 Velites milites qui fuere ibidem car. 91.
 Venus plāta qui nam sit & quis primus cuius cognouerit a tergo car. 94.
 Veritas de ænea car. 29.
 Venus quæ & dyone unde de citherea dicta est a tergo car. 30. & a fronte car. 58. & quot ueneres fuerit a tergo car. 30. & eiusdē adulteri fabula a frōte car. 17.
 Velleris aurei fabula a tergo car. 24. & ipsius allegoria a tergo & un⁹ uellus dicat a frōte car. 25.
 Vector passiuē car. 70.
 Veneris fabula qd⁹ noib⁹ ipsa appellata fuerit a tergo car. 27. & quā obrem poesis sibi dicata sit a frōte car. 85.
 Virgēs qd uitate car. 46.
 Victic⁹ qd sit car. 19.
 Vis raditus car. 24.
 Vipinos dētes un⁹ oetahabuerit a fronte & a tergo car. 25.
 Viro⁹ icōstātia car. 67.
 Vitelliana carta car. 68.
 Videre sōniū car. 68.
 Viscera car. 104.
 Vindex qd dicat car. 34.
 Vlyssis simulata insania a tergo car. 1. quot filios ex tali suscepit a tergo car. 5. ipi⁹ nutrix qd fuerit a tergo car. 6. ei⁹ i uxoris pcos feritas a tergo car. 106. naufragiū ad caphareū pmo toriū a fronte & a tergo 106. de ipō qdā fabula a frōte car. 101. eiusdē miserabilis exit⁹ secūdū varias opiniones a tergo car. 6. & a fronte car. 113.
 Vlula & noctua car. 96.
 Vrsa maior qd sit car. 70.
 Vstrina qd sit car. 103.
 Vfus auri qd erat car. 85.
 Vulcan⁹ un⁹ dict⁹ car. 93.
 Vultu⁹ olfact⁹ car. 94.
 Vina qd erat car. 47.

X

- Xat⁹ ubi locog sit car. 54.
 Xati fontes car. 21.

Z

- Zephirus a latinis car. 45.
 Zetes & calays car. 62.

¶ PVB. OVI. NA. EPISTOLARVM
HEROIDVM LIBER PRIMVS.

PENELOPE
VLYXI.

ANC TVA PE.
nelope lento tibi mit
tit Vlyxes.

A NC
TVA pe
nelope: quæ
tibi hacten
us in tan
ta proco
rum turba

pudice uixit: & coniuga
lem thorum sine labe ser
uauit. ¶ Mittit tibi: poe
ticum est: ad te dicet ora
tor. ¶ Tibi lento: Qui de
ses es & nostro amore fri
gescis: & tuorum deside
rio non moueris.

ANC Tua Penelope. Quodcunq; opus legendum proponitur: q
uis facillimum: ignorato argumento: ut sit difficile necesse est:
quamobrem cum officio professionis meæ multa enarrare & in
terpretari contigerit: id in primis semper laborandum putauit: ut
legendum argumentum pateret: deinde si qua aut in uerbis aut
in sensu obscuriora essent: diligenter explanarem: ut non mihi:
quemadmodum multi inani gloria adducti: sed aliis interpretari uideret: & in nul
lius manu scripta mea peruenirēt: qui ex labore meo functum non perciperet quod
quidem cum hactenus me affecutum sperem dabo operam: ut in futurū multo ma
gis fiat inō tamē usq; ad superfluum laborem occupari placet. Nam ut Quīti, li. i. isti.

rationū oratoriarū idē. p̄lā qdē: qd' qsq' unq' uel cōtēptissimorū hoīum dixerit: aut nimiae miseriae aut inanis iactantiae ē: & detinet atq' obruit īgenia meli' aliis uacatura. Nā q' oēs & iā idignas lectioe scēdas excutit. ani- lib' quoq' fabulis accommodare opaz pōt. Atq' plēi sūt eiūsmōi īpedimētis grāmaticorū cōmētarii uix ip̄isq' cōposuerūt satis noti. Hāc Qui. Quāobré cū ī argumētis singulaz epistolaz enarrādis: tū in ceteris exponēdis mediocritatē seq'mur: ita ut neq' lectorē fastidio afficiā: nec tñ qd' ī his nris enarratiōib' desideret: qd' in hoc ope cognitiōe dignū uideat: p̄seq'r tñ ēt minūiora qdā: qā nō solū ab eruditis uolo nra legi: sed multo magis ab his q' erudiū uolūt: qb' oīa plana & apta placēt. Nō. n. ad ostētationē: sed ad utilitatē nra aēdim' & quēadmodū pecuniae: ita opaz bñficiū idigētib' p̄stādū ē. & id qdē liberaliter: sūt. n. q' ut uideat doctiores nō īterp̄tatiōes: sed enigmata p̄ferat: quos cū sua ambitioe relinqm'. quo pl' odii sibi q' fauoris cōparat: ego cū ītelligā īterp̄tē oportere eē q' lūmē eorū q' īterp̄tat: & cū oēs nō potuerint multa: aut audisse: aut uidisse: nō existimabo mihi turpe: si ut pueris p̄poni debet ī scholis hoc op' ita a me declaratū fuerit: qd' idē de plarīsq' aliis (deo mihi aspirāte) breui me factūz spero. Sed nūc ad īstituta p̄gam'. Postq' igit' titulū opis uiderim' & q' liratē carminis & ītentionē scribētis: ad argumētū & text' expositionē ueniam'. Repetē aut paulo alt' p̄riaz epistolaz argumētū: qm̄ ex eo aliāz cōpluriū epistolaz argumēta pēdēt: qb' postea eā ob cāz erim' breuiores. ¶ Titulus opis ē. P. Oui. Nafonis poetaz Sulmonēsis heroidū siue heroidaz lib. īcipit. Prim' at nō addimus: qā plurimis placet unū mōmō eē librū: quū ī epistolas diuidat & nō ī libros ī codice tñ meo uetustissimo reperi distinctionē librorū: qd' qdē licet nūero epistolaz cōstet: ita fieri potuit: sicut in epistolis: q's in pōto scripsit: q' in libros plurimos diuidunt: & Iuue. satyraz licet separatas hēant snias: librorū tñ nūerū hnt: iueni igit' tur in codice meo uetustissimo hoc opus diuisum in libros. v. quorū primus incipit. ¶ Hanc tua penelope. i. Littora Thessaliae. iii. Si qua tñ cecis. iii. Mittit Hypmestra. vi. & ultimus mittit abidenus: sed in hoc nolim tñ esse cōtētiosus aut p̄tinax. Epistolaz sūt nūero. xx. quas heroidū uel heroidaz appellant: qm̄ licet aliquot ex eis a uiris scribant: maxia tñ ex pte sunt claz & illustriū mulierū: q's heroidas appellāt. Oui. li. i. tristiū. Prima locū sanctas heroidas inter haberes. Masculinū est heros q' semideus dicif & uir fortis: & uirtute emi- nēs. Plus hoīe hñs. Fēmininū uero sub forma patronomica dicif herois: & heroine. Oui. aut se nō solū scripsisse has: sed & alias: q' nō sūt in hoc uolumine: cōmemorat. iii. amor. ad Marcū: carmē aut elegiacū est hexametru' & pētametru': qd' qdē & amoribus & q̄relis & miseriis cōuenit: ut Hora. in poetica ostēdit. Versib' ipariter iūctis q̄rimonia primū. Mox ēt īclusa ē uoti snia cōpos. Quis tamē exiguos elegos emiserit auctor Grāmatici certāt. Genus at oratiōis humile est: qā tali carmini cōuenit: hoc ē elegiacū: qd' ut uidim' exigūū appellauit. Hora. q'q' inter elegiaca Nafonis carmina hoc maxie & sentētis: q̄tū materia ipa patif: & uerborū pp̄riate uidef assurgere: materia uero est ethica. i. moralis: qā describit uarios uiroz mulierūq' mores: ītē- tio poetaz est exercēdo īgeniū & q̄redo samā amoris affectus demōstrare & oñdere q̄tū hi differāt ī mulieri b' pudicis & īpudicis: q' ī aliis casti amoris pietatē ī aliis libidinis & furoris īcōtinētiā p̄bāt. Itaq' aliāz ad laudē & imitationē: aliāz ad libidis & īpudicitiaz detestationē memorant. Sciēdū at ē: q' amoris affect' ī nullis Na- sonis libris melius exprimunt: q' in his epistolis ī qb' artis amādi exercitationē oñdit sicut ex oīonib' Cice. qd' in arte dicēdi tradit optime p̄cipit: sed iā argumētū enarrem': qd' ut supra dixim': paulo altius maioris declaratiōis grā repetetur. Ad peleī axaci filii & Thetidis nymphaz eius uxoris nuptias: q' in pelio Thessaliae mōte celebratae sunt. Diis oib' ac deabus p̄ter discordiā iuitatis: illa idignata accūbētib' cū ioue iunone ei' uxore & p̄llade & uenerē in mediū earū cōiecit pomū in quo scriptū erat. Detur pulchriori: cūq' (ut est mu- liebris opinio) de pulchritudine pp̄ria audax & temeraria: q̄libet earum se pulchriore diceret: neq' iuppiter uellet de hac re iudicare: ne aut uxore aut filias offenderet: eas remisit ad paridē: q' educat' apud pastore tūc armenta in ida seruabat. A quo iussit eas petere hui' contentiōis iudiciū & determinationem. Cū. n. Hecuba priami uxor paride grauida esset: sniauit se parere facē: q' totā troiā incēdio corripere. Hauruspicum re spōsis & numinis oraculo priamus cognouit oriturū sibi filiū ex Hecuba q' patriaz eēt futuz īcēdiū. Quare iussit uxori: ut qd' pareret īterficeret. illa cū puerū q' postea paris dictus ē peperisset: mīna pietate mota: nō sustinuit eū īterficere: sed facta eius mortis simulatione decepto priamo: iussit eū regiis pastoribus tradi: quī puerū alerēt. Itaq' ut pastoris filius: aut ut alii uolūt & seru' & famulus in pecorū & armentorū custodiis nu- tritus est. Oenones nymphaz cōfugio usus. Ad hūc igit' ī idēis uallib' armenta seruātem cū tres deaz acces- sissent seorsū cū eo quazq' locutaz pollicitatiōib': ut sēpe ī iudiciis fit: corrūpere tētauerūt. Nā iuno ut ē deo- rū regina denitias & regina: pallas gloriā: sapiām: & rege oīum cognitionē Ven' aut uoluptatē: & pulcherri- maz in toto orbē terraz mulieris usū: & possessionē p̄misit: q's auditas paris iussit ante se nudas adesse ut cer- tius de eaz pulchritudine iudiciū afferre posset: & demū ueneris p̄missis magis capt' p ea sniam tulit. Post aliquātulū ipis cū agonale certamē illic celebraret: paris q' fortissimus erat ad illd accessit: ī quo cū oēs: & ēt ipm hectora suparet Hector ira succēsus cū stricto gladio tanq' pastore eū eēt interfecturus: paris se eius ger- manū cōfessus ē: qd' ut Ser. scri. allatis crepūdiis p̄bauit: cū adhuc sub pastoris habitu lateret: sunt at crepūdia īnfatuloz ornamēta: recognitū igit' filiū suū priam' Paridē recepit ī domo tāq' tāto tpe functus eēt fatis: & piculo qd' ex eo īminere audierat: q' mox aliquot nauibus aēdificatis Sparthā nauigauit: ubi cum a Menelao Agamēnōis regis græcorū fratre hospitio except' fuisset: deīde ipi Menelao cōtigisset ī cretā p̄fici scille p̄fi- d' hospes. Helenā Menelai uxore iouis ex lada filiā oīuz muliez speciosissimā ī amorē suū sollicitatā abdu- xit ad troiā. Alii uolūt expugnata: Spatha siue lacedaemōe: utroq'. n. noīe dī. Helenā quā ei uenus p̄miserat: a paridē abductā Hero: dicit eā nūq' fuisse ductā illd. et fere oēs historiographi & poetaz aliter sentiāt: & cre- dāt eā ad troiā deductā: ut ēt Hōe. oñdere uir: cū īg. eā repetēdā legati ab Agamēnōe. & Menelao frustra sēpe missi fuisset. Agamēnō & menela' tātā iniuriā armū iudicāt: & Helenā bello repetere decreuerūt. Itaq' cū ad expeditionē ex uniuersa grācia exercitū cogerēt. Vlyxes penelopes admodū puellaz: q' paulo añ duxe

Nūquid
heroidaz
opus in li-
bros disti-
ctū fuerit

Argumē-
tū episto-
lā

Spatha &
lacedaē-
mōe eadē
est
Vlyssis si-
mulata in-
fania

rat uxore: & ex ea tñ suscepit Telēachū filiū amore retētus: ne iret ad illd bellū isaniā simulauit. iūctis. n. di-
 uerū gñis aialib⁹ arabat & salē seīabat: q̄ isaniā Palāedes uir bello clar⁹: q̄ regis mādato delectū faciebat: de-
 rexit. nā cū arātū vlyxi obieciſſet Telēachū ille ne filiū laderet aratrū eleuauit: & suspēſū aratrū ultra filiū trā-
 ſtulit: ex quo cognit⁹ nō eē isan⁹ coact⁹ ē ad bellū troia. ire ubi & Palāidis iniuriā ulr⁹ ē: nā eū falso pditōis cri-
 mie a grācis dānari & lapidib⁹ obrui & īterfici fecit: mox i eo bello multa prudētia & solertia documēta ex-
 hibuit q̄ ipse apd Oui. lixiii. met. cōmēorauit: q̄ hoc loco uitādā plixitatis grā ptereō: poſtrēo ei⁹ opa factū ē
 ut troia decio tadē āno poſtq̄ obſideri cōpat capeſ: uñ & ab Hom. poliorthos. i. urbis populator dī & cū i
 caſtris de armis Achillis īter ipm & Aiace Telamoniū ortū eēt certamē. Vlyxes dicēdi faciūdia ea obtinuit
 mox euerſo ilio & Aſtynacte heſtoris filio e turri p̄cipitato ne aliq̄s de ſanguie heſtoris ſupeſſet: acceptaq̄
 pte p̄dā troia: cū i priam glorioſus uictor reuerſ⁹ mari ſe credidiſſet: lōge cōtra uotū ſuū ei accidit: nā uētis
 tēpeſtateq̄ act⁹ multū diuq̄ errauit & aliorū decē annorū ſpacio ad multa orbis terrarū loca delatus mores
 hoīum multorū uidit & urbes: reliq̄ de eo dicēt i ſine epiſtolā. Cū igiſ ceteris ducib⁹ & militib⁹ grācis q̄ bel-
 lo ſupſuerāt domū reuerſis: ſolus vlyxes nō reuertereſ: meq̄ penelope ei⁹ uxor cām huius abſūtiā ſciet ad eū
 ſcribit hāc epiſto. i. q̄ caſtū & cōiugalē amorē ſuū erga Vlyxē oñdit: & eū rogat ut nullā remittat p̄ lras rñſio
 nēſed ipemet uēiat. Adducit at multas rōnes q̄bus pbat eū debere uenire. pbat. n. primū a cōmoditate: q̄a
 nō ampl⁹ detineat bello: q̄a troia pp quā abſuerat capta & euerſa ſit. Deīde ab hōeſtate & eq̄tate: q̄a cū ceteri
 uiri domū reuerſi uxores ſuas p̄ntia ſua cōſolent⁹: & regeſ geſtaq̄ narratiōe detineant ipse ſolus maritali dñt
 offō: p̄ſerti cū ipa ut reſert ppetuū cōiugalē amorē i eū ſeruauerit. oñdit. n. ſe neq̄ alii īſtate p̄re nubei uolu-
 iſſe: & ſp̄ fuiſſe ſollicitū de piculis Vlyxis: qd ē pia & fidelis cōiugis argm̄: poſtrēo q̄ Vlyxes dēat domū re-
 uerti arguit penelope ab ei⁹ utilitate: q̄a eo abſente ei⁹ bōa dilapidēſ: & diſſipent⁹: cū neq̄ ipa utpote mulier
 neq̄ Telēach⁹ admodū puer: neq̄ laertes ei⁹ p̄ ſenio cōfeſt⁹ ea tueri poſſint. Cōmēorat aut ei p̄cipue Senitiū
 priſ & Telemachi filii tenerā xatē: ut ſi eū uxoris amor curaq̄ nō reducat moueat ſaltē filias p̄nuſq̄ affe-
 ct⁹. ſic ergo iqt. ¶ Hanc tua pe. Sēſus ē. o vlyxes penelope uxor tua mittit tibi hāc epiſtolā. nolo at mihi reſcri-
 bas aliquiſed tu ipse uēias. ¶ Hanc. i. epiſtolā. ¶ Tibi lē. i. tardo. Tua: ſubadi uxor: nā i noib⁹ p̄priis & gtis p
 noīum relatiuorū uel demōſtratiuorū. & i p̄noib⁹ poſſeſſiuis ſape filiorū uxorū: maritorū ſeruorūq̄ noīa ſub
 audiūſ. Vir. Heſtoris Andrōache. ſ. uxor. Ci. i. epi. Ser. tu⁹. ſ. fili⁹. Ter. Video forte hui⁹ Byrrhiā. ſubaudi ſeruū
 & notāda eſt hāc regula. Mittit de ſe tāq̄ de tertia p̄ſona dicit: cū in ſeq̄nti uerſu i priā p̄ſona loquaſ. dicit. n.

Subaudi-
 tur noīa p̄-
 pria quoti-
 es p̄noīa
 relatiua
 uel demō-
 ſtratiua
 ponuntur
 ANTO.

Nil mihi reſcribas: attamen ipse ueni.
 Troia iacet certe: danais inuiſa puellis:
 Vix priamus tanti totaq̄ troia fuit.
 O utinā tūc cū lacedāmōa claſſe petebat

¶ Nil mi. re. epiſtolā p̄poſitum eſt. ¶ Mihi: quā te expe-
 ctio non litteras. ¶ Attamen: ſed. ¶ Ipse: qui annos uiginti
 abſens fuiſti. ¶ Troia ia. indicat facile fore quod propoſu-
 it. ſ. redire. ¶ Nam tro. ia. diruta eſt. eleganti⁹ Virg. idē
 exprimit cum dicit. Et campos ubi troia fuit. ¶ Dicta eſt
 troia a Troe rege erichoni & calliroes Scamandri filio an-
 tea teucra a Teucio: & Dardania a Dardano dicebatur.
 ¶ Inuiſa odioſa eſt enim inuidere odiſſe: quod contra uo-

Troia q̄
 & darda-
 nia uñ de-
 noiata eſt

zum mimium uidemus. ¶ Danais puellis. Heroidib⁹ grācis: a danao Strabo teſtatur danaos nuncupatos.
 ¶ Vix priamus tanti ingerit ſuſpitiones: dubitat Vlyxem ideo lentū eſſe quia pegrino amore teneat dū ſta-
 zet Troia inquit: & priamus uix fieri potuit quin in patriam nauigaretis. Graci. n. longa obſidiōe fa-
 tigati de reditu ſapius cogitant: quod in iliade Home. uidet exprimeret. Diomede referēt: ſi omnes grā-
 ci abſcedant: ego & Stelen⁹ ſoli in obſidiōe perſiſtemus. ¶ O utinā: p̄catur in paridē: cū hac poetica cxcla-
 matione: qui cum Helenam rapuit: tantorum malorū p̄buit cauſam. ¶ Lacedāmōa: Lacedāmon pelopō-
 neſi urbs Menelai regia nuncupata a lacedāmone Iouis filio ex Taygere Atlantis & Peliones.

¶ Nil mihi reſcri. i. nō remittas mihi rñſū p̄ lras: ſed tu ipse uēiſſe hoc loco demōſtratiue poſitū licet per
 eclypſin p̄ ſe p̄ſerat tñ ſubaudiſ tu: & hēt teſte Pri. ſignificationē ei⁹ p̄nois qd ſubaudiſ. ſ. ita & ē demōſtrati-
 uū. ¶ Troia adducit rōnem q̄re vlyxes dēat & poſſit uēire. dicit. n. troiā pp quā domo diſceſſerat eē euerſā.
 Troia ē cū regio ſit aſia i q̄ erat Iliū urbs quā grāci euerterūt poſit tñ iterdū p̄ urbe. ut Vir. oēm q̄ reuerſi
 p̄ troiā. & hic troia. i. Iliū urbs troiā. ¶ Iacet: diruta ē: & ſolo aq̄ta: ſicut. n. urbes cū aedificāſ aut florēt dñr ſta-
 re aut ſurgeſ: ut Vir. Surgētēq̄ nouā carthaginiſ arcē. & idē. Troiaq̄ nūc ſtares. & Oui. lā ſtabāt thebæ: ita
 cū diruta ſūt dñr iacere & cadere. Ser. Sulpiti⁹ ad Ciceronē. Quā nūc p̄ſtrata & diruta añ oculos iacet Vir.
 Ceciditq̄ ſupbū iliū. Certe diſtinguēdū ē: ut nō dicam⁹ certe iacet ſed certe inuiſa. nō. n. neceſſe ē affirmare
 Vlyxi qd troia iacet: q̄a hoc ipse optime ſciebat q̄ fuerat p̄ſens. & ut dcm̄ ē in argumento: ſuerat etiā ex ma-
 gna pte auctor illius ruinā: dicit ergo certe. i. certe odio hita. ¶ Puellis danais. i. mulieribus grācis: nā danai
 a Danao rege dñr q̄ añ pelafgi dicebant⁹: & argui q̄a. Dana⁹ uñ diſti ſunt: argos habitauit. Puellis aut dixit
 nō ſolū ſexū ſed xatē ſignificās: quia adoleſcētulā mulieres nūp nuptā moleſtius ferūt maritorū abſūtiā.
 ¶ Vix priamus. uix ſtultū & ridiculū ē: q̄ quidā ſic ordināt uix. ſ. iaceret. uel uix inuiſa. cū neuter ſēſus p̄cedat
 ſed ſic intelligat. Priam⁹ & tota troia uix meruit hoc odium grācay mulierū: hoc eſt ut eaq̄ mariti p̄pter ip̄s
 priamū & troiā abeſſent: & conſequenter haberent odio. Priamus: hēt emphāſin hoc nomen p̄priū. q. d. li-
 cet magnus rex: tota troia. i. oēs troiani cōtinēs p̄ contento. ¶ Vix fuit tātū per ei⁹ obſidiōē tot uiri grā-
 ci abeſſent: & ſic eaq̄ uxores eā hērent inuiſam. ¶ O utinā: O ad oēs affectus conuenit: uel miſerationis uel
 indignationis: iungiturq̄ uſtō ntō & accuſatiuo. Ci. O magna uis ueritatis. & O me miſere. Interdum p̄ ecly-
 pſin p̄termittit ſed ſubaudiſ. Pli. Junior. O hoīem te patientē: ac potius duare. Interdū eſt aduerbiū uocandi
 & iungit uocatiuo. ut. O regina nouā & c. Interdū mirandi. ut Iuue. O qualis facies. Interdū indignandi: ut

VBER.

Graci uñ
 danai dñi
 ſint

O aduer-
 biū quot
 modis ſu-
 matur

ANTO.
Lacedæ
mō unde
appellata
fuit

VBER.

Lacedæ.
mō de q̄
supra

Frigeſce.
re & frigi-
dum eſſe
quomo-
do capiāt

Tros quō
declinet
& unde
dicti troia
ni

Cic. O tpa. O mortes. Interdū optādi: ut Vir. Adſis o nñ. & in bu. O tātū libeat mecū tibi ſordida rura. Atq̄
humiles hītare caſas: & hac ſignatiōe optādi interdū poniſ p ſe. ut i exēplis ſupradictis. interdū iūgiſ cū utinā
ad maiorē affectū exprimēdū: ut hic apd Oui. interdū cū ſi affectū hēt optādi: ut apd Perſiū. O ſi ebulliat p̄ni
p̄clage fun? interdū ut iqt Donatus interieſtio ē optātis aduentū: aut aī repente p̄cuſſi: ut Ter. O ſalue p̄phile.
¶ Adulter: p̄ris priami fili? q̄ ex lacedæmōe Helenā rapuit: de quo dicem? ¶ Aq̄s inſanis. i. magnis i alto fu-
rētib? hellespōti undis. ¶ Nō ego de. expōit incōmoditates ſuas. ¶ Frigida: ſine uiro caleſcere lectū dicimus
ubi uir fuerit & ſcemia. ¶ Relicta: p. xx. ānos a te deſtituta. ¶ Tardos di. q̄ lōgiores uidēt abſetia tua. ¶ Nō in
qt die & nocte ſollicitaretſi paris helenā nō rapuiſſet. auget. n. pathos a tpe. ¶ Nec mi. q̄rē. pathos a facto ut
p̄cos falleret q̄tū telæ die texuerat: t̄m dē ad lucernā nocte detexebat pollicita erat ſe tūc uig: accepturā cū te
lā finiuiſſet q̄ itegereſ laertes ſenex: cū fatū cōtigiffet: fallaciā dephēdit anthino? un? ex p̄cis ancilla referēter
ut Home. auctor ē. ¶ Fallere nō. hoc ē nocte p̄cos fallere.
¶ Pēdulā in telario ad op? cōficiēdū parēs. ¶ Q̄ nō ego nō
ti. a corpis labore ad aī ſollicitudinē trāſit: iſtās iſterrogā-
do. ¶ Ego q̄ bellicos euēr? cōſidero. ¶ Pericula gra. ue. ma-
iora q̄ poſſint accidere. ¶ Res ē ſol. iſnā auget miſeriā. Sūt
inqt i amore p̄petuæ ſollicitudines: uñ apud Plan. Amator
adoleſcēs. ¶ Quā mi. iqt: ē q̄ amat. ¶ In te fin. aīo cōmēta
bar: expōit ſollicitudines cōmemoratiōe piculorū. ¶ Noie
in he. quotiēs heſtor aliquid geſſiſſe dicebaſ.
¶ Adulter i. paris quē p̄ irā p̄prio noie appellare nō potu-
iſſet p̄ cōtumeliā adulteræ dixit: ē. n. adulter q̄ alienæ cō-
miſceſ uxori ¶ Eēt q̄bru. eēt opp̄ſſus & ſubmerſus. ¶ Aq̄s
inſa. i. magnis: uel turbidis & tēpeſtuoiſ: utrūq̄. n. ut infra
qd ſi neſcires iſana qd æquora poſſūt. & i bucco. Inſani fe-
riāt ſine littora fluēt? ¶ Cū. i. q̄n ſubaudiſ tūc. ¶ Perebat. i.
ibat. ¶ Lacedæmōa. i. ſpartā: nā utroq̄ noie diciſ. ē at urbs
laconia. Lacedæmon aut dicta eſt a lacedæmone filio Iouis & Taygetes ex qua urbe: ut dictum eſt: Paris he-
lenā abduxit. Sed lacedæmona tā pro regione: q̄ pro urbe poniſ: ut Strabo ſcripſit ex auctoritate Homer. i.
¶ Claſſe: i. deſt multitudine nauium inſtructarū. nam hoc ſignificat claſſis licet ponat interdū pro una nau. i.
Hora. Ne uel extremos. Numidæ in agros claſſe releget. optat autē q̄ paris fuiſſet ſubmerſus: cum iret ad
rapiendā Helenā: quia ſi Helena non fuiſſet abducta nunq̄ græci ad obſidionē Troiæ iuiſſent: & ipſa Pene-
lope non paſſa fuiſſet incommoda quæ iſra ſe pati cōmemorat. In quo poeta optime exprimit affectum do-
loris muliebris: cuius eſt longe repetere ſuarum inſcēlicitatū initia & cauſas. ſic Ariadne apud Catul. Iuppi-
ter omnipotens: utinā nec tempore primo gnoſia cæcropiæ tetigiffent littora puppes & Dido apud Virgi.
quarto ænei. Fœlix ſi littora tantum. Nunq̄ dardaniæ tetigiffent noſtra carinā. Item Ariadne in epiſtola ad
Theſeum. Viueret androgeos utinam &c. & Medæ ancilla apud En. Vtinam ne in nemore pelio ſecuribus
ceſæ cecidiſſent abięgnæ ad terram trabes: neue inde nauis inchoandæ exordiū cœpiſſet: quæ nūc nomina-
tur argo &c Hanc expoſitionem ponit Cic. in rhero. & oſtendit eam uitioſam eſſe oratoribus: quoniam ni-
mis longe repetat initium: poetis autem interdum concedi. ¶ Non ego. Incipit ea cōmemorare: quibus di-
cit ſe fuiſſe cariturā ſi paris fuiſſet ſubmerſus. ¶ Ego penelope non iaciuiſſem. i. cubuiſſem. ¶ Frigida: uel reue-
ra frigida nō calefacta a marito: uel certe. quod magis placet: frigida. i. ſolamā frigeſcere ſignificat ſolū eē &
ceſſare. Ter. nimiḡ hic hoies frigent: ſicut cōtra feruere fręntari. Vir. Feruet opus & alibi: cū littora feruere
late p̄ſpiceres: dicimus aut ſolū hoīem q̄ nō hēt ſociū: & locū deſertū & nō fręntatū. Ter. Venit alicūde ex
ſolo loco. ¶ Deſerto. ſa te q̄ debueras in eo mecū iacei. ¶ Nec q̄r. i. nō dolerē & lamētaret dies ire tardos. i.
eē longos: & tarde finiri: ut mihi uidetur: nam amantibus: & oībus qui ſunt in aliqua ſollicitudine fortunæ
tpa uidēt tarde trāſire & eſſe nimium longa. Virg. in buc. Si mihi non hæc lux toto iam longior anno: &
Hora. in primo epiſtolarum. Vt nox longa quibus mentitur amica: dieſq̄ longa uidetur opus debentibus:
¶ Querenti: conāt. ¶ Fallere: decipere & p̄terire aliquid faciendo & texendo: ne moleſtiā temporis ſentiā
quod tamen non poſſum aſſequi: quia labor texēdi dum de tuo diſceſſu ſum anxia laxat: & fatigat manus
meas quod nō fieret ſi tu adeſſes. omnis enim uidēt labor mihi iucūduſ te præſente: dicitur autem falli uel
decipi tempus cū aliquit ſit: quo ipſius temporis moleſtia non ſentiatur. Oui. in triſtibus: Nō qui ſolet: non
qui labentia tarde. Tempora ſonando fallat. amicus adeſt. ¶ Pendula quæ pendet e ligno quo inuoluiſ qd
iugum diciſ. Ouidi. vi. meta. Tela iugo uncta eſt. ¶ Quando. q. d. Semp eſt. n. p̄nunciādum interrogatiue.
¶ Pericula. ſ. de te. ¶ Grauiora ueris. ſ. periculis. i. maiora q̄ ea quæ poſſunt tibi euenire. ¶ Res eſt ſolli-
citi: ſententia eſt exhortatio rhetorica & eſt q̄ſi deſcriptio amoris. ¶ Solliciti: anxii: iſreqet. ¶ In te fingebam:
enumerat penelope pericula multa: & anxios timores: q̄bus dicit ſep̄ter mariū ſuū quē amat affectū fuiſſe.
¶ Fingebam: aīo extimabm & ut ira dicā: imaginabar. ¶ Troas: troianos actūs eſt græcus a ntō tros. accuſa-
tiuus ſingularis eſt troa a quo pluralis formaſ p̄ additionē. ſ. ut tros. dicti. autē ſunt Troes a troe Eriſtoni
filio. ¶ Violentis: ſortes: uel potius feros & crudeles. ¶ In te: Contra te. i. interpugnādum. ¶ Eram pallida
in nomine heſtoreo. i. ſemper timebā cum audiebam nomē Heſtoris: qui oīum troianorum fortiffimus di-
cebaſ. pallidus autē poniſ p̄ timido qm̄ ex timore ſequiſ pallor. ¶ Siue quis. enumerat multos quos audiuit
ab Heſtore interfectos: ob quam cauſam dicit ſe ualde timuiſſe ne Vlyxes ſuis aſtutiis poſſet ab eo equadere.

Antilocū: nestoris filiū: quē qrit? poeta nō ab Hectore: sed a Mēnone auroræ filio interēptū scribit. Fuit & Antiloc? q fuerit Patrocli interitus ali? antiloc? herculis fili? quē paris trucidauit. Meneciadē: p̄oclu menecii filiū: q cū opūte eanē puer? pemis- ser ad peleū fugit. Is achilli filio sociū dedit ī bello troiano. cūq; achillis idut? armis pugnare: Apollo ī formā asii Dymātis filii icitat hectore ad pugna cui cōgrediētē p̄oclu armis exiit p̄factis fibulis & trucidādū obie- cit: ut scri. Home. Interea enforbi? p̄athi fili? p̄ocli humeros telo cōfixit: cūq; patrocl? ut factū uitarer ad suos se recipet. Hec̄tor utriūq; lat? telo trāsegit. Subripuissēq; troiāi cadauer. nisi ad tutelā menela? affuisset. Falsis nō suis: sed achillis. Successu: Oprato euentu: dolui q ut optabatis nō successit. Sāguie tlepo. phyle? thesprotio: rex filiā habuit astiochē: ex q hercules filiū tlepolemū gēu- it: is cū ī domo p̄ina lyciniū p̄is germanū trucidasset: ueri- t? ultionē fugit: & rhodi in partē regni recepit ē: un? nauib? nouē in oblidionē troianā uenit. hūc sarpedō lycio: rex interemit. Lyciā: lycii sarpedōis. Est no. creunt & aucta est maxie sui sollicita: cū lycii Sarpedōis hasta tlepolemū cecidisse p̄cepi. Deniq; qf. erat: colligit se maxie sollici- tari ad oē alio: piculū. Iugulat? uulnerat? & extinct? iu- gulū colli iūcturā dicim? un? iugulat? iugulū soluere. Ca- stris achiuis: iter gracos milites. Pect? cor qd itra pectus cōtinet. Amātis: penelopes. Erat fri. gla. timore frige- scebat: frigesim? timore & cor exilit un? Plautin? senex in aulularia cū maxie timeret artē ludicrā. iqt cor sibi exilire Sed be. cōsul. loc? ab auctoritate deo: ait illis curā fuisse qd optabat. De? aut ad hymeneū: aut cupidinē referas.

ANTO.
Antiloc?
q fuerit
Patrocli
interitus

Tlepole
mi histo
ria

Iugul? qd
& quid iu
gulare

Antilochus nostri causa timoris erat.
Siue meneciadē falsis cecidisse sub armis
Flebam successu posse carere dolos.
Sāguie tlepolem? lyciā tepefecerat hastā
Tlepolemilato cura nouata mea est.
Deniq; qf. erat castris iugulat? achiuis:
Frigidius glaciæ pectus amantis erat.
Sed bene cōsuluī casto de? aqu? amorī.
Versa est in cineres sospite troia uiro.
Argolici rediere duces: altaria fumant:
Ponitur ad patrios barbara p̄da deos.

fz de hymeneo placet. Amori ca. cōiugali. Versa ē in ci. pl? ē q si exusta ē dixisset. Sospite ui. Vly. Id. n. potuit ex Telemacho scire: q eadē ex nestor & menelao audierat. Argolici redie. du. exēplo firmat suspitio nes: alii rediere: tu sol? cessas. Duces: ut nestor & agamēnon & menelaus. Altaria fu. lacris ob suscepta uo- ra perfectis. Barbara p̄da: spolia phrygū & asianorū qui barbari sunt. Ad deos patrios in tēplis deorū & laribus p̄dunt: ut ueteres facere consueuerunt: qui postibus templorū arma suspendebant.

Antiloch? er. cā no. ti. i. erat cā qre timerē: si qs narrabat ip? supatū ab hectore. Iniquo aduertēdū ē: q an- tiloch? nō fuit tñ ab hectore interfect? licet fortasse ī plio iterdū ab eo supat? nā fuit nestoris fili? q hectore iā mortuo a mēnone auroræ filio interfect? ē: cui? mortē nestor admodū senex ipatiētissime tulisse dī: adeo: ut q rere se nimis diu uixisse: qā filio fuisset supstes. Propti? de nestore sic iqt. Nō ille ātilochi uidisset corp? huma- ri: diceret aut o mors cur mihi sera uēis. Ioue. Oro parūp attēdas q̄tū de legib? ipe qrat. Fatore. & lōgo d sta- mie cū uidet acris. antilochi barbā ardētē: nā qrit ab ois qf. qf. adest socios cur hac i tpa duret. Q d facin? di- gnū tā lōgo admiserit aūo. Siue me. subaudi siue aliq narrabat. Meneciadē. i. patroclū cecidisse mortuū eē. Sub fal. ar. i. in armis nō suis: sed achil. historia at hoc hēt. patrocl? fili? menetii filii actoris ab achille sin- cere dilect? cū achil. ob irā raptæ sibi briseidis nollet pugnare. ei? armis idut? putās se territur? troianos q cre- derēt ipm eē achillē. cū hectore cōgredi auf? ē. a quo & supat? & interfect? ē. cui? cā de tāq amicitissimi achil. ita moleste uilit. ut nō posset gescere. tādē ut eū ulcisceret reuer? ad pugna hectore interfecit. quē currui alliga- tū circa muros troiāos raptauit. & hac satis sūt ad hūc locū itelligēdū. Patrocl? iterdū a poetis dī Astorides ab aūo. Oui. fast. li. i. actoridē pele? ipm quoq; pelea phoci. cā de phemōias soluit icastr? aqs. & li. xiii. met. Rep- pulit astorides sub imāgie iul? achil. troas ab arsuris cū defēfore carinis. Flebā: flēdo timebā. Delos astu- tias tuas. Posse care. suc. i. ne carerēt fociici euentui. ne uinceret uirib? hostiū. Tlepolem? de quo hic loq? Tlepoles- m? de quo supra fil? fuit herculis ex Astioche. q rhodi regnauit & rhodio: classē in auxiliū graco: duxit aduersus troianos: ut Oui. li. xiii. met. O rhodiæ ductor pulcherrime classis. is a Sarpedōe louis & laodomīæ filio q ex lycia ue- nerat interēpt? ē. & id dixit. Tepefecerat. i. calefecerat. Sāguie. s. suo cū eēt uulnerat? hastā lyciā. i. sarpedo- nis lycii. Cura timor sollicitudo. Nouata: reitegrata. Deniq; tādē & finaliter. Quisq; i. qcūq; siue for- tis siue ignau? Iugulat? interfect? nā iugul? ē pars colli supra pect? ubi loc? ē ad hoīem interficiēdū apt? idē iu- gulare dī. Castris achiuis. i. in exercitu graco. Amātis. s. mei penelopes. Erat frigi. gla. nā pp timorē hoies frigidi sūt Virg. i. aenei. Ex tēplo æneæ soluūf frigore mēbra. qd at dixit frigidi? glacie. hypbole est fi- gura. i. suplatiomā hac oratio ē supra uer. Sed de? aqu? i. iust? q pios & iustos nūquā derelinqt. Bñ cō- sul. i. bñ puidit. Amori. s. meo. Casto: pudico qā sp tibi fuaui fidē. Versa ē. Ecce qūo bñ cōsuluit. qā in- tātis piculis belli uir me? Vly. icolumis remāsit: & troia euerfa ē. Versa ē inci. i. icēsa: nā qd icēdio cōsumit in cineres uertit. Viro: marito. s. meo. Sospite: icolumi. Argolici. nūc pgit penelope cōmēorate & p- bare ab æqtate. qd Vly. debeat domū reuerti: qā oēs alii duces reuerfi cōsolāf uxores suas: cū ipe sol? ut dixi m? maritali desit officio. Duces: a ducēdo dicti q partē exercit? regūt. Argolici: graci. Rediere. s. domū suā: uel in patriā. Altaria fu. i. incēsa sūt ad faciēda sacra diis Oui. li. ii. fast. Idib? augusti sumā altaria fauni: solebāt n. antiq in aris thura & casās uictimas cōburere. unde illa sacra holocausta quasi cōbusta dicebātur Præda: qd alicūde rapit? p̄da dicif. Barbara. i. troianā: priuſq; romani rex potirēf: graci oēs p̄ter se barbaros appellabāt. postea uero latīs graciſq; exceptis barbari oēs dicti sūt. Ponit. s. a uictorib? qā solebāt hostilia spolia tēplis deo: affigi a uictorib? Vir. li. iii. aene. ære cauo clypeū magni gestamē abātis: postib? ad uerfis figo: & rem carmine signo Deos patrios qui coluntur in patriā: quia qlibet natio habuit suos deos.

VBER.
antilocho
mors

Patrocli
de quo su
pra histo
ria

Tlepoles
m? de quo
supra

Iugul? &
iugulare
de qb? su
pra

Ritus anti
quorum
Præda
qd sit
Barbari q
dicantur

ANTO. ¶ Grata se aliæ fortunæ cōmēdat: quarū mariti redierūt ut iustior sit eius q̄rela: aliæ diis uota p̄soluūt pro maritis saluis mihi p̄petua q̄rela relicta est. ¶ Nymphæ: heroides: puellæ græcæ. ¶ Illi q̄ redierūt græci. ¶ Cā nūnarrāt ¶ Troica facta: q̄ ad troiā gesta sūt alii fata legūt. ¶ Senes iusti. seueri. & graues onomaton est: nā singulis suas denotatiōes addidit. ¶ Senes iusti & puellæ trepidæ. ¶ Pēdet: intēta est. ¶ Mōstrat: signat. ¶ Pergamaitroianæ urbis sitū. ¶ Hac ibat: anaphora uis: nā licet paululū declinet: eadē r̄n dictionē repetit. ¶ Si. moīs: fluui⁹ troian⁹: cū Scamādri iūgī: & loca palustria: efficit. ¶ Tellus sigæia: cāpus: sigæū troiæ p̄mōto

Vbi sigæia
um

riū: urbs ī eo diruta cernit: illic & nauale: & achiuor: ē por
t⁹: ut Stra. dicit: illic ē tūmul⁹ achil. patrocli: & ātilochi cō
stitut⁹: q̄b⁹ illiēses quot ānis sacrificāt. ¶ Regia cālſa. sup
ba priami dom⁹ q̄ erat in arce: paululū distabāt pidis ædes
ut Home. tradit. Aeacides: achil. æaci nepos & pelei fili⁹: ut
dicem⁹ alibi. ¶ Hic ala. mi. terruit. Hector equos alii ad tta
ctū Hectorē hoc referūt: ut distract⁹ Hector achil. equos ter
ruerit. ¶ Et lacer amissos legūt qm̄ in cōsolatiōe ad Liuiā
drusillā dicat: hoc erat andromache cū uir religat⁹ ad axes
terruit amissos sāguinolēt⁹ equos. ¶ At mihi: p̄babilī⁹ ē ut
ab Home. snia n̄ discedam⁹: cū quo cōgruē uidebimur si
legam⁹. ¶ Hic ala. hector patrocli morte gloriabundus &
gaudēs. ¶ Terruit cōsternauit. Equos: achil. xāthū & baliū
quos gēuit eq̄rū uelocissima podagreū ex zephyro: cū ad
oceanū uerno prato pasceret. ¶ Missos: ab autēdōte dioxi
filio achil. aurigæ: multis stimulis cōcitatos: nā Hom. xvi.
Ilia. scr. achil. equos cū primū ab hector p̄stratū p̄oclū se seīt discutret & fremet: & licet ab autēdōte uerbet
& adlatiōib⁹ iterdū stimularēt: illos neq̄ ad naues: neq̄ helespō. uer⁹ referē pedē neq̄ rurſū ī p̄liū ī noluisse
s; tāq̄ colūnā ī alicui⁹ mōm̄to nixā īmotos p̄stitisse: & ad motis alternati capitib⁹ multis lachris cōplorasse.

Eq̄ achil.
lis q̄ & uñ
pro genti

VBER.

¶ Nymphæ: iterdū græcæ dñr sp̄sæ: hic p̄ mulierib⁹ puellis ponit. ¶ Dona gra. s. i. p̄s. puellis: q̄ libetereā
offerūt p̄ maritis saluis. i. i. colūib⁹. Ter. saluū te uiuere gaudeo. ¶ Illi. s. mariti. ¶ Cānūt cū lētitia narrāt. ¶ Su
is: meli⁹ iūgī cū uicta. ut sit datiu⁹ & sēsus. ¶ Victa suis. i. a suis græcis. ¶ Troica fata. Notādū ē legēdū ē fata
nō aut facta: qd̄. n. signat fata troica ēē uicta: sed fata uicta sūt: q̄b⁹ defēsiō troiāor cōsistebat q̄ cū diu græcos
sagīassēt & ab ea expugnāda urbe repellerēt: tādē īfidiis Sinonīs uicta sūt equo ligneo armatis uiris pleno ī
urbe ītroducto. fata ātmō facta legēdū ēē: uel illo Virg. loco maxie p̄cipit. i. aenei. Fracti bello: fati: q̄ repulsi
ductores danaū: fata āt hęc troianor dñr fuisse. Vita troili. Cōseruatio palladii. i. simulachri palladii: qd̄ tro
iani hēbāt in urbe: & ut sepulchre Laomedōis qd̄ erat ī porta scæa fuere itegre: & ut eq̄ rhoesi: de q̄b⁹ īferi⁹
dī possēt a troiāis recipi: hęc oīa fata uicerūt græci. Nā achilles troilū secū cōgressus īterfecit. Palladiū uero
ab ulyxe & diomedē clā noctū urbe īgressis: æcis arcis custodib⁹ asportatū ē. Eq̄ rhoesi ut īfra uidebit⁹: ab uly
xe & diomedē abducti sūt ut Virg. īqt. priusq̄ pabula gustassēt troiæ xāthūq̄ bibissēt: porta uero scæa diruta
est ab ipsis troiāis ut equ⁹ ītroducere: & ita fata troiana uicta sūt: & de his nūc ē ītelligēdū. ¶ Iusti senes: epi
thetō cōueniēs illi ætati. Qui. li. vii. met. Dicite iuste senex: & scēmia cōinge iusto Digna qd̄ opteris: & lūit.
fa. Flēt pariter molles aīs uirgoq̄ senexq̄. E q̄b⁹ hęc iusti uerba fuere senis trepidæ: naturaliter timidæ. ¶ Pē
det attēte audit: cū. n. aliquē artēte audim⁹ ita eū aspici⁹ ut ex ei⁹ ore pēdere uideamur. Vir. de diomedē pē
detq̄ itegre narrātis ab ore. ¶ Atq̄ aliq̄s: oñdit penelope q̄ uaria reg. narratiōe græci domū reuerſi detineant
uxores suas. ¶ Mōstratioñdit q̄si ad oculū. ¶ Fera p̄. i. pugnas gestas īter græcos & troiāos. ¶ Pingit: descri
bit. ¶ Exiguo mero: i. n. in mēsa solēt multa depingūq̄ ad oculū demonstrare uolum⁹: ut īfra helena ad pa
ridē. Orbe quoq̄ ī mēsa legi sub noīe n̄io qd̄ diducta mero lra fecit amo & in. i. amox. uerba leges digi
uerba notata mero. Idē in. ii. amox. Nō oculis tacuēt tuis cōscriptaq̄ uino mēsa. ¶ Hac ibat: dicticos. i. de mō
stratiue ponit. ¶ Simois fluui⁹: ex ida mōte defluēs iuxta iliū labēs: nō lōge a sigæo xātho cōmixt⁹ facta palu
de ī mare īgredit⁹: gēitinū facit simeōtis. ¶ Tell⁹ sigæia. i. p̄mōtoriū sigēiū nobilitatū sepulchro achillisi: sicut
rhoeciū sepulchro aiacis. Telamōii. ¶ Steterat: fuerat: erecta erat ¶ Regia. i. aula & substātiū ē. ¶ Illic. i. alio
loco: ita. n. ista narrāt: q̄si loca sint añ oculos. ¶ Aeacides: achilles nepos æaci p̄onimicū ab auo: nā æac⁹ ioy
uis & æginæ fili⁹ gēuit peleū p̄em achil. Tēdebat tētoria militaria hēbat: dñr āt a tēdēdo q̄ extētis uelis fie
bāt: demānē āt achil. tētoria nō sine cā. q. d. ubi priam⁹ supplex fuit ei & corp⁹ hectoris ad sepulturā redemit.
¶ Hic la. male legi h̄ alacer missos terruit hector equos: nā hęc snia nulla rōe: aut historiæ testimoniō pōt cō
pbari. nec ē uerisimile qd̄ græci uxorib⁹ suis ī bello gesta narrātes laudassēt hēctora hostē: aut appellassēt ip̄s
alacrē: & d̄ eqs territis ab hēctore dū uiueret nulla usq̄ fit mētiō: nā qdā dñt d̄ eqs rhoesi: quō cōnēit: cū rhe
sus ī auxiliū troiāor uēisset: p̄terea ī codice meo uetustissimo hic lacer scriptū repi: & multis oñdit: & adhuc
oñderi possū. legēdū ē igi h̄ lacer amissos terruit hector equos: cōstat. n. hēctora circa muros troiāos eqs ra
ptatū fuisse Vir. li. i. aenei. Ecce añ oculos mōstissim⁹ hēctor uis⁹ adesse. mibi: largosq̄ effūdere flēt⁹. raptat⁹ bi
gis: ut quodā: aterq̄ cruēto puluere &c. & idē li. i. Ter circū iliacos raptauerat hēctora muros: dū igi traheret
hēctor: reg aspectu cruētati cadaueris territi sūt. hoc oñdit ip̄e Qui. ī cōsolatiōe ad liuiā d̄ morte drusis uer
bis. Hoc fuit ādromache cū uir religat⁹ ad axes. terruit amissos sanguinolēt⁹ equos: ergo uolēs nūc aliq̄s ex
græcis illū locū uxorī suæ añ oculos ponere dicebat. Hic hoc loco quē designabat ī mēsa. ¶ Hector la. i. uul
nerib⁹ cōfoſ⁹ & dilacerat⁹ ut Vir. Vulneraq̄ illa gerēs q̄ circū pluriā muros. Accepit patrios. ¶ Terruit equos

Eata troia
na quæ

Symois
fluxus

Tentoria
uñ dicta

Grata ferūt niphæ p̄ saluis dōa maritis:
illi uicta suis troica fata canunt.
Mirantur iustiq̄ senes: trepidæq̄ puellæ:
Narrantis coniunx pendet ab ore uiri.
Iaq̄ aliq̄s posita mōstrat fera p̄lia mensa:
Pingit & exiguo pergama tota mero.
Hac ibat simois: hic est sigæia tellus:
Hic steterat priami regia cālſa senis.
Illic æacides: illic tendebat ulyſſes:
Hic alacer missos terruit hector equos.

amissis liberos & celeres nam amitto componitur ex a particula separatiua: & mitto: idē amissus dicitur quā si dimissus: & liber. & ideo celer Oui. Et celer amissis labitur annus equis. & li. iiii. facto. Hanc quondam Cythera diempperantius ire iussit: & amissos præcipitavit equos: ergo nullo modo legatur admissos. **Amitto**
quō com
ponatur
ANTO.
 Oīa nāq; tuos uñ res troianas itellexerit oñdit: i quo & abiguitatē soluit & dōesticā sollicitudinē apit. **Ne**
 storpyliog rex & neleī fili⁹. **Senior** q; tertiā ætatē agebat. **Nato** tuo: telēacho de te sollicito. **Misso** te:
 qmō. n. penelope telemachū ad sciscitādū de uly. misit: sed ille sola nutrice cōscia cōsilio Miner. q; se i formā
 mētæ anthiali regis tapiog filii uerterat pylū ad nestora & Sphē ad menelaū clā mīe cōcessit: a qbus cū res
 ad troiā gestas accepisset: ad mīem rettulit: quis primū i p̄dio Vlyxē p̄rem sub mēdici hitu compisset: ut ho
 me. scri. **Ille**: telemach⁹ fili⁹ tu⁹. **Rhœsū**: rhœsus Erōei fili⁹ thracū rex postrem⁹ castra locarat: ei⁹ eq erāt can
 dori niuali p̄nicitate uētis cōparādī curr⁹ auro argētoq; or
 natissimi. **Dolona**: Hector p̄missis achillis eqs. Dolonē
 Eūedæ filiū misit i castris græcog: scrutatū illū Diōe. &
 uly. q; de troiāis exploraturi mittebant: itericipiūt p̄missa i
 p̄uitate troiāog cōsilia intelligūt. Deīde interēpro dolōe
 thracū castra inuadūt. Diōedes dormiētē rhœsum pimit &
 socios. xii. equos i castra abigūt: & ad p̄sepe iter alios diōe
 dis equos alligāt. **Hic rhe.** **Ille** dolo p̄missa erat Dolōi
 ipunitas: si troiāog cōsilia apiret: sed Diome. illū iteremit.
Thraciā rhœsi thracii. **Dolo** noctur. p noctis insidias.
Tot ui. nō cedē Vly. sed Diome. p̄git: q; regē & socios.
 xii. trucidauit. **Ab uno** diōede: Tid. i & Deiphiles adra
 sti filio. **Anq;** a nro amore discederes: cū te tuæ dom⁹ me
 moria & amor subibat: eras caut⁹ nūc cū p̄fixeris: nulla ui
 tas picula: p̄sistit i amplificatōe: ut q̄ta sit i amāte uxore sol

Rhœsus
 qui fuerit

Rhœsi &
dolonia
 interitus

Omnia nāq; tuo senior te quærere misso
 Rettulerat nato nestor: at ille mihi.
 Rettulit & ferro rhœsūq; dolōaq; cæsos:
 Utq; sit hic somno proditus ille dolo.
 Aususes o nimīū: nimīūq; oblite tuorū:
 Thracia nocturno tāgere castra dolo.
 Totq; simul mactat uiros adiut⁹ ab uno:
 At bñ cautus eras: & memor ante mei.
 Vsq; metu micuer sin⁹ dū uictor amicū:

licitudo monstret. **Vsq;** metu micuere sinus: cor præ formidine exhibat. **Sinus** pro præcordiis usurpat. **VBER.**
 Oīa dicit Penelope se hæc oīa itellexisse a Telemacho. cui Nestor ea narrauerat: cū ad eū missus fuisset ad
 q̄rēdū ulyxē p̄rem suū. **Senior**. i. senex cōpatiuū. p positio. agebat. n. ut Ci. scri. tertiā hoīum ætatē: ut ē ipe
 refert li. xiii. met. Vixi ānos bis cētū: nūc tertia uiuif ætas. **Tuo** na. Telemacho. **Misso** q̄re. i. ad q̄rendū.
Ille. f. Telemach⁹. mihi subaudi rettulit: & i. ēt p̄ter supradicta. **Rettulit**: narrauit. **Rhœsūq;** dolonag: cæ
 sos: sic legēdū est: utq; cōiunctio enclitica utriq; subiūgat: ut cōstet rō metrinā dolō primā corripit: & q; cō
 iūctio hoc loco nō solū copulat uerba: sed ēt sensum: ut oñdat utrūq; cæsum. i. interfectū fuisse. Fuit aut rhœ
 sus rex thraciæ ab amicitia Priami nō alienus: q; cū in auxiliū troianog uenisset cū thracū copiis iā nocte ad
 ueniētē añ insulā q; anteposita ciuitati cōtinenti adiūgit paulisp cōmoratus: postea circiter scdam uigiliā cā
 pos troiāos īgressus rētoria explicuit: qd ubi Diomedes & Vlyxes in ea pte uigilias curātes aīaduenterūt: uel
 potius: ut alii uolūt ex dolone troiano itellexerūt: q; ipse speculatū exierat: & eū dephēderāt ut mox dicet
 oīa circūspiciētes celeriter ad locū ubi rhœsus cōmorat⁹ fuerat accesserūt. Tū fatigatis ex itinere custodib⁹
 & ob id sōno p̄ssis. Vlyxes & Diomedes ītrogressi regē in ipsis tētoris īterfecerūt: & currū eius cū insignib⁹
 eqs: ad naues græcog duxerūt. Dolon aut uir fuit troianus Eumedis filius q; in castra græcog speculator ac
 cessit: pactus cū troianis: ut in remunerationē speculatiōis: sibi darent eq; Achillis: post uictoriā quā sperabat:
 sed dephensus est a Diomede & Vlyxe: q; ipsi speculatū uenerāt: & uigilias: ut dixim⁹ in ea pte curabāt: q; b⁹
 oīa aperuit q; troiani pararet & speraret: indicauitq; p̄cipue aduētū Rhœsi: & fatū qd de ei⁹ eqs erat: troiā nō
 posse capi: si aquā Xāthi bibissent: aut pabula soli troiāi gustassent: p̄miserāt. n. ei uitā: si oīa indicaret: neq; oī
 b⁹ p̄ceptis eū īterfecerūt: uñ Oui. nūc dixit eū. p̄ditū dolo: q; nō suauerūt qd p̄miserāt: eū at spe equog achil
 lis speculatū inisse oñdit Oui. li. ii. tristitū. Nō foret Eūedes orb⁹: si fili⁹ ei⁹. Stult⁹ achilleos nō adamasset equos
 & Vir. li. xii. æn. multis uer⁹ b⁹. Sed qd p̄tinet ad itelligēdū hūc locū optie hēf li. xiii. met. ex uerbis ulyxis.
 Est aliqd de tot graiog milib⁹ unū A diōede legi: nec me fors ire iubebat. Sed tñ & sp̄to noctisq; hostisq; pi
 clo. Ausum eadē q; nos phrygia de gēte dolōa. Interimo. Nō añ tñ: q; cūcta coegi Prodere: & edidici qd p̄fi
 da Troia pararet. Oīa cognorā: nec qd specularer hēbā. Et iā p̄missa poterā cū laude reuerti. Haud cōtētus eo
 petii tētoria rhœsi. Inq; suis ipm castris comitesq; p̄mi. Atq; ita captiuo uictor uotisq; potitus Ingredior cur
 ru latos imitāte triūphos. & Vir. li. i. æn. Nec p̄cul hīc rhœsi niueis tētoria uelis. Agnoscit lachrymās: priō q
 p̄dita sōno Tidides multa uastabat cæde cruētus. Ardētisq; auertit equos In castra. priusq; pabula gustassent
 troiā: Xanthūq; bibissent. Ecce p hos Ouidii & Virg. uersus declarat tot⁹ hic locus hui⁹ epistolæ: ut sicut hic
 Rhœsus p̄ditus somno q; inuasus est cū dormiret custodib⁹ ēt suis. ut dcm̄ est. **Sōno** p̄ssis: ita. n. scribit Ditis
 Cretēsis: licet Seruius sup eū locū priō q; p̄dita somno: exponat priā pte noctis: ut Libra die: somniq; pares
 ubi fecerit horas. Sed priō sensus est ex historia. **Ausus** es icusat Penelope ulyxem nimīa audaciæ & obli
 uiois suog. **Nimīū** & nimīū: hoc ē penit⁹. **Tuog** ip̄ris filii & uxoris. **Tāgere**. i. accessu tuo: hoc est ītrare.
Castra thracia. i. tētoria. **Rhœsi** regis thra. **Dolo** noctur. Insidiis noctis: qd est audaci⁹ q; in luce. **Tot**
 uiros: comites regis: q; erāt in eius tētoris. **Ab uno**: a solo Diomede. **Caut⁹**. puidus piculog. **An** solū:
 q; simulabas īsaniā ne ires ad illa picula: & ne me solā relinqres: qd ipse dixit. xiii. meta. Me mea detinuit cō
 iūx pia mī achillē: & dixim⁹ supra in argumēto. **Vsq;** metu: dicit Penelope quod cum hæc supradicta nar
 rantur sibi fuisse gesta ab Vlyxe: semp audiendo nimio timore tremuit: donec intellexit Vlyxē his ita ge
 stis reuertisse ad græcos equis rhœsi abductis. **Vsq;** assidue **Sinus**: pectora mea. **Micuer** emoti sunt tre
 muere. **Metu** timore: quia lātitia etiam interdum trepidat pectus. **Dum**: donec. **Victor**. i. tu.

Rhœsus
 de quo su
 pra

Dolon q
 fuerit

ANTO. ¶ Peragmē amicū: p græcorū castra tātus mihi terror ex hoc iniectus ē: ut ēt cū uictor dicereris in castra græcorū rediisse timerē: nō. n. ad equorū sēnitā referas: qd' hūana carne uescerent. ¶ Ismariis: thraciis: ē Ismaros mōs & urbs thraciæ. ¶ Sed mihi qd' pdest: cōcātōe uti: petit & cōsulit qd' sibi: p sit troianū excidiū hac scisci tatiōe suspēdit aius: & ad cōmiserationē appaui: in quo & facile sibi cōmiserationē cōciliat: ēt & lenti mariti increpat tarditatē. ¶ Dissiecta: diruta. ¶ Ilios: troia ab ilio trois filio dcā q' pclarā urbē a suo noīe cōdidit ī troa demt scri. Dio. Diruta ē. viii. mēsis iunū: ut Halicarnasē Diony. scri. Si māeo: iopinatū subdit ad cōcātione q' gēus schēatis substētatio a cello dī: græci uero parado xā appellāt: hoc ē cōtra opionē: nō. n. Penelope: euerfa troia se ut aū cōiuge cariturā opinabaf. ¶ Si māeo: sine uiro. ¶ Durate tro. cū troia stabat. ¶ Diru. sūt aliis: ab aliag: for rūa suū mōrorē amplificat. ¶ Aliis: ad fortunā aliag: puel lag. ¶ Restāt: recta sūt: & nō expugnata. ¶ Victor: græci uictores: ubi fuerat troia: iā segetes crescūt: & metunt fru ges. ¶ Semisepulta ui. ossa ī sepulcorū. ¶ Feriunt: iter eruen dū picipiunt. ¶ Cā mo. nō tā mora ladebat: q' qd' morā cā ignorabaf: putabaf. n. aliēo amore detieri. ¶ Lateas: curio sius est: q' si maneas dixisset. ¶ Quisq's ad. suū offm laudat: tu inq't lates nec etiā ad me tenuis de te fama puenit: Ego de te sp curiosa sum. ¶ Vertit nautā cū ad portū pueniunt puppim ī lit' cōuertunt. ¶ Ad hęc littora: itacēsia.

VBER. ¶ Dictus es. s. mihi ab eo q' narrabat. ¶ Iste p agmē amicū. s. græcorū. ¶ Eqs isma. i. eqs rhoesi abductis: & hoc ē qd' in uerf' supra allegatis dicit. Atq' ita captiuo uictori: uotisq' potit'. Ingredior curru latos imitāte triūphos. Ismarus at mōs ē Thraciæ: uñ Ismari' ponit p threicio. Ismar' at pri' dicebat Marōe optio uino abūdās: de quo Tibul. ad Mes salā Vistā maroneo foedat' luia baccho quē locū male qdā itelligūt: exponētes a Marōe. i. Virg. dcm in. iii. æne. quo scri. Polyphemū fuisse sopitū: sed errant: nā licet de polyphemo loquat' ēt Tibul. tū nō facit mētiōē de Virgi. descriptiōe sed de uino: qd' ex thracia ulyxes aduexerat. ¶ Sed mi. qd' pdest. Posteaq' penelopes dixit ea q' ab Vlyxe gesta audiuit: & quēadmodū ex oībus supradictis piculis icolumis euasit: nūc dicit ea nihil sibi pdesse: nec ēt qd' Troia sit euerfa: q' ita abest Vlyxes sicut aberat qñ Troia stabat: dicit ergo. ¶ Ilios: urbs Troiæ. Dī. n. Ilios ī fœminio gñe. & Iliō ī neutro. Si cut Barbitos & barbitō instm muficū: In quo loā. Torte. errauit: q' exēplū ex epistola Sapph' male adduxit. Nā legēdū ē: nō facit ad lachrias barbitos ulla meas: In neutro gñe posuit Hora. in. i. carminū. Nec polyma neia lesbouū refugit dicere barbitō. Licet: & actūs masculini eē possit sicut in eodē lib. idē Hora. Age dic latis nū barbite carmē. Lesbio primū: modulate ciuihic. n. apte masculio gñe. ptulit. Ilios at nūq' masculio gñe sed sp fœminio. Iliō sp neutro pferit. ¶ Dissiecta: diruta: dissipata. ¶ Lacertis. i. uirib'. ¶ Quid pdest. q. d. nihil. ¶ Et murus: ordo ē. ¶ Et solū qd' fuit aū murus. i. mur' nūc æq'tus solo. i. dirut': nā testā æq'ta solo dñr: q' sunt diruta: neq' supra solū eminet. Virg. Et æq'ta solo sumātia culmina ponā. Qui. li. iiii. fast. Hęc æquata solo ē nullo sub crie regni. ¶ Si: p sigdē. i. ga. ¶ Qualis. i. uidua & sine marito. ¶ Carēdus mi. i. a me. & notādū h' pti cipiū in uoce passiua a careo dēpto fine. i. sp & ppetuomā qd' finē nō hēt æternū ē. ¶ Aliis ad utilitatē aliag. ¶ Mihi uni. mihi soli. i. i dānū mei soli: cui eēt utilit' qd' adhuc statēt: ut īfra dicitur: uti' statēt. ¶ Restāt: remanēt nō reuera: sed q'tū ad dānū & dolorē solū. ¶ Victor: græc'. ¶ Incola: q' illic hitationē fecit post uictā troiā. ¶ Boue capri. p bob' captiuis. i. bobus q' aū fuerāt troianorū nūc a græcis capri. ¶ Iā seg. ē: Hęc descriptio eo tēdit: ut Penelope oñdat iā diu troiā fuisse euerfam: enūerat. n. certissima euerfiois & ruinæ argumēta: ex quo magis cōq'rif de abūtia ulyxis: & qd' nō possit itelligere ubi sit: seges ē ubi fuit troia & resecāda falce. i. iā herba nata ē ubi fuerat Troia: & ita alta ut iā sit falce metēda. Seges at fm Varronē dī a satū. i. semine: ē at pprie seges eorū seminū: q' panī cōficiēdo sūt apta nōdū demessa. Nā fruges gñaliter dñr oēs fruct': q' alimo nīa uerti pñt: dñr aut eodē Varrōe teste a fruēdo: hic ergo seges accipit p semine frugū satō & adhuc uiridi. ¶ Falce. s. messoria. Est. n. & falx putatoria: q' arbores putant: de q' Virg. in geor. Falce pmes umbrā: & ī buc. Atq' mala uites icidere falce nouellas. ¶ Luxuriat: supra modū abūdat Hora. Luxuriātia cōpescet. Vir. Luxu riē segetū tenera depascit ī herba. Ad oēs nō nūq' refert: & signat exultare & lasciuire. Qui. i. fast. Ludit & in pratis luxuriatq' pecus: iterdū hitudinē significat. Vir. in. iii. geor. Luxuriatq' toris aiosum pectus. luxuriat. n. hic ponit p plenū & dēsum ē. ¶ Pinguis: impinguata. ¶ Sanguine phry. i. sanguine troiāorū illic effuso. Est at phrygia Asia regio: ubi ē troia. ¶ Semisepulta: nō plene sepulta: ut in bello accidit pp multitudinē. ¶ Feriū tur: erunt ab aratris. Luca. lib. vii. Quæ seges īfecta surget nō decolor herba. Quo nō romāos uiolabis uo mere manes. Idē paulo post. Pluraq' ruricolis ferunt dentibus ossa. ¶ Occulit: regit: eius frequētatiū est oc culto. ¶ Ruinosas. plenas ruinis pstratas. ¶ Victor. s. tu Vlyses. ¶ Abes: es absens a domo tua. ¶ Nec licet mi hi. i. nec possum scire: q' cā morādī. i. quæ cā sit tibi: q're differas reditū tuū in priā: aut in quo orbe: elegāter p in q' pte orbis. ¶ Quisq's: oñdit nō eē culpā suā qd' ignoret ubi sit ulyxes: dicit. n. Penelope se neminē prætē mittere: q' ad litus suū ueniat quē non diligēter īterroget de ulyxe: & cui nō tradat litteras: quas ille reddat Vlyxi si eum alicubi uiderit aut inuenerit. ¶ Quisq's. i. q'cuq'. s. uel mercator uel nauita. ¶ Vertit: appulit: fle xit. ¶ Puppim: nauē: s. synecdoche. ¶ Peregrinam: aduenā: externā. ¶ Ad hęc littora: ad hęc nostrā terram.

Dictus es ismariis isse per agmen eqs.
S3 mihi qd pdest uestris disiecta lacertis
Ilios: & murus: quod fuit ante solum.
Si maneo qualis troia durate manebam:
Virq' mihi dēpto fine carendus abest.
Diruta sunt aliis: uni mihi pgama restāt:
Incola captiuo: quæ boue uictor arat.
Iā seges ē: ubi troia fuit: resecādaq' falce:
Luxuriat phrigio sāguie pīguis hum'
Semisepulta uirū curuis ferunt aratris
Ossa: ruinosas occulit herba domos.
Victor abes: nec scire mihi q' cā morādī:
Aut ī quo lateas ferre orbe licet. (pim:
Quisq's ad hęc uertit pegrinā littora pup

Chartha nō scripta. Hoc est do lras ad te his oib⁹ q ex Itaca nauigaturi sūt in q̄cūq; orbis regionē. ¶ Nos py lon: nō ipsa misit: sed Telemach⁹ matre iscia ad nestorē: ut dixim⁹: accessit. Pyli tres fuerūt urbes in pelopon neso: una in Lepratica regiō: alia in ora piscea ad alpheū flu. tertia in messania: sed Nestoris Pylos ab Ema tho mōthe emathesia nūcupata est: quā multi eā eē uolūt: q̄ est in ora piscea: hāc cōdidit Neleus neptuni fi lius ex Tiro Salmōei filia. ¶ Nele⁹ ex Clori Amphiois Thebāi filia. xii. filios hūit: oēs p̄ter Nestorē Hercules pemit: qñ erat ceteris iūior: ut ip̄e apud Hōe. recēset. ¶ Incerta: nestor nihil certi de te nobis rettulit. ¶ Spar the: ad Menelaūq; cū de ulyxe negasset scire telemachū re misit paterā: & peplo donatū: paterā uulcan⁹ effinxerat: pe plū Helena texuerat. ¶ Spthe nescia: Menela⁹ spathan⁹ de te neq; nescit. ¶ Moenia phoebi: Troia ipsa. ¶ Starēt utili⁹: mihi min⁹ molestū eēt si nō eēt euersa. Phoebo⁹ & neptunus Laomedōti in fabricādis troianis mœnibus opitulati sūt. ¶ Colligit cās: ut qd̄ dixerat p̄babile uideat. ¶ Heu leuis: mobilis: uis⁹ correptiōe. ¶ Irascor: ioprobo q̄ p̄ excidio tro iāo uota suscepi. ¶ Scirem ubi pu. ecce cās utilitatis oñdit. ¶ Vbi: i q̄ orbis pte. ¶ Cū multis: multa. q̄rela n̄ram face ret leuiorē. ¶ Ignoro: post dirutā troiam. ¶ Area lata: meta phora soli spacio ingēs est curarum fluctuatio.

Ille mihi de te multa rogatus abit.

Quāq; tibi reddat: si te mō uiderit usquā

Tradit huic digitis charta notata meis

Nos pylon antiqui neleia nestoris arua

Misimus: incerta est fama remissa pylo.

Misim⁹ & spthē: spthe quoq; nescia ueris

Quas hiras terras: aur ubi lētus abes.

Vilius starent etiā nunc mœnia phoebi:

Irascor uotis heu leuis ipsa meis.

Scirē ubi pugnares: & tñ bella timerem:

Et mea cum multis iuncta q̄rela foret.

Quid timeā ignoro: timeo tñ oīa demēs:

Et patet in curas area lata meas.

Quacūq; æquor hēt. q̄cūq; piculā tellus

in. i. ser. Viuēdi recte q̄progat horā. Rusticus expectat dū defluat ānis. Subrogare sufficere: & in locū alteri⁹ substituere. p̄arogare p̄ferre: de p̄rogatiua plāno & privilegiū dī: siue ut uulgo loq̄r p̄eminētia. ¶ Reddat det tibi & p̄pria dixit nā n̄a dari dñr ab eo q̄ mittit: reddi uero ab eo q̄ defert: qm̄ ei⁹ fidei sint creditū: ut red dant. ¶ Carthae pistola pōit iterdū p̄ uno libro. ¶ Notata: scripta: nā lra notā dñr qd̄ p̄ eas res oēs notent. Nota ē p̄ quolibet signo accipit. Vir. iii. geor. Cōtinuq; notas & noīa gētis inuīt. Luca. li. vii. Nō tñ absti nuit uētuos: p̄dere cāus: p̄ uarias fortūa notas. Nota ē dī ignominia & p̄brūat testat Noni ad Luciliū. Quē scis scire tuas oēs maculasq; notasq; uñ & nota cēloria dī: q̄re luue. dixit. Sed q̄ fabrici cēfor notet. ¶ Vide rit usq; i. alicubi signat at nō solū i loco sed et ad locū. Hora. in. i. ser. de formica loq̄ns. Nō usq; p̄repi. & Ter i eunuchos. Sed p̄fecturus alio fueras: rñdet p̄mēo nūq; subaudif. n. p̄fectur⁹ erā. ¶ Nos pylō: dicit Penelope p̄ter diligētē it̄rogationē & inq̄sitionē scām a se de Vlyxe apd̄ p̄egios ad suū lit⁹ ueniētes: & p̄ter lras tra ditas q̄ ei redderēt: se ēt misisse ad diuersa loca p̄cūctatū de ip̄o ulyxe: & p̄serti pylō & spthē qm̄ ex Pylo a ne store ulyxis socio: uel ex spthe ab agamēnōe & Menelao p̄cipib⁹ gr̄corū putabat se posse fieri certiorē ubi eēt ulyxes. dicit ergo. ¶ Nos misim⁹ pylō arua neleia nestoris. i. terrā nestoris regnatā a p̄re ei⁹ neleio: fuit at̄ut scri. Stra. Pylos urbs i Messenia ubi nele⁹ p̄ nestoris regnauit. hāc hercules expugnauit: & ex. xii. filiis neleio ab eo it̄fectis solus nestor sup̄fuit: qd̄ ip̄e narrat li. xii. met. ip̄e nestor iterdū Pyli⁹ dī a pylo a Martia. & a Inue. ut rex pyli⁹ magno si q̄cūq; credis Hom. Exēplū uitæ fuit a cornice scdā. ¶ Antiquis: dī. n. uixisse. ccc. ānos: ut ip̄e apd̄ Oui. Vixi ānos bis cētū: nūc tertia uiuif ætas. ¶ Fama de te: ē rēssa. i. mihi a nestore. ¶ Incerta igna ra de te. ¶ Vbi sis. ¶ Misim⁹ & i. ēt. ¶ Spthē: lacedāmōa: nā eadē ē spthe & lacedāmō. Sed lacedāmō & p̄ ur be & p̄ regiōe pōit: dēā a lacedāmōe filio louis & taygetes filia atlātis. Spthē at̄ actūs est gr̄cusa ntō spthe. ¶ Nescia ue. ignara uētatis de te. spthe at̄ p̄ spthāis pōit. i. urbs p̄ hoib⁹. ¶ Hiras: legēdū ē: nō at̄ hites: q̄a seq̄ abes qd̄ ē mōi idicatiui. ¶ Lēt⁹: tardus ad reuertēdū. ¶ Vtili⁹: declarat apte: qd̄ dixerat sup̄i uni mihi pgama restat. ¶ Vtli⁹: cū maiori mea utilitate. ¶ Starēt: eēt adhuc it̄egra & erecta. ¶ Dixi sup̄at̄ eo loco. Troia iacet certe. ¶ Moenia phoebi. i. muri troiāi: quos phoebo⁹ edificauit. Fabula at̄ li hēt. Neptun⁹ & Apollo p̄missa sibi a laomedōte rege troiāorū mercede muros illi edificauerūt. sed laomedō postea eis p̄missam mercedē negas se dī. qd̄ iō fingit: q̄a ut uoluit Serui⁹: Laomedō neptūo & phoebo certā pecūiā q̄titate nouerat: q̄ postea im minētibus hostib⁹ ad muros edificatiōē transtulisse dī: uñ ipsi muros troiāe fabricasse dñr: uñ & auctor hic dixit pgama phoebi. & Virg. li. iii. æne. Et oīs humo sumat neptūia troia. ¶ Heu ip̄a. i. ego leuis incōstans: & mutabilis alias leuis signat nō onerosum it̄e uilē & cōtēptibilē. ¶ Irascor me. uo. rēphēdo mea uota: & ea q̄ optauī pri⁹. n. optauī: ut troiā uiceretis & dirueretis: nūc doleo me ita optasse: nā uellē adhuc troiā stare. ¶ Sci rē ubi pug. & c. sēsus ē si troia stare: hoc saltē scirē ubi pugnares & gereres bellū. ¶ Et tñ. i. solū mō. ¶ Time. rē bel. i. picula bello: nō at̄ alia. ¶ Et mea q̄re. de ab̄ntia mariti. ¶ Foret iun. cū mul. aliis mulieribusq; & ip̄e conq̄rerent de ab̄ntia maritorū suorū: qd̄ eēt mihi tolerabili⁹. Nā ē in cōi. puerbio misia: societas solacii loco ē. ¶ Quid ti. i. nūc cū nescio ubi sis. ¶ Demēs: exaīata: & hūore p̄turbata. ¶ Et p̄ in cu. area la. me. sēsus ē: licet nesciā qd̄ timeā: t̄eo tñ tibi oīa picula & mea curā & tiores in oēm p̄tē uertunt. ¶ Area: spatiū. ¶ La ta: ampla. ¶ In me. cu. i. meas sollicitudines & timores de te. ¶ P̄z: patēs ē: & diffūdis late atq; spaciose: nā area p̄ spacio pōit & latitudie: signat & alia: & p̄prie & trāslatiue. q̄: q̄a ad hūc locū n̄ p̄tinet: p̄tereunt. ¶ Quacūq;

ANTO.
Pyli q &
q fuerint
Neleus q
fuerit

Fabula
troia

VBER.
Rogo cū
suis cōpo
sitis

Nota q
modis ca
ptatur

Pylos de
qua supra

Eadē lace
dāmōe &
spathe

fabula mu
ros troia
ne urbis

Area quō
capiatur

æquor hēt:ordo est:ego suspicor q̄cūq̄ picula.i.oīa pericula:quæ æquor habet & tellus:esse causas tam longæ moræ.i.q̄ tā diu moreris:suspisor fuisse cām piculor:quæ tibi mari terraq̄ potuerunt accidere.

ANTO: ¶ Stulte:temere & frustra.¶ Quæ uīa liamas forte pegrinā puellā:q̄d p̄ insatiabili libidine facere cōsueui. Quot filiis ut neglecta uxore alias ametis.¶ Peregrino amore alludit ad Cyrcem & calypsoicū q̄b⁹ Vly. multū t̄pis cōsumpsit:ex cyrcethelegonū genuit:ex Calypso Atlātis filia Ausonē a quo italia ausonia nūcupat. ¶ Foris ce & calypso ulyxes nit.¶ Narras:puellis q̄s amas.¶ Rustica in cæteris reb⁹ ignaua:pter q̄ in lanificio.¶ Rudes:incultas & aspæsuscepit Dicim⁹ rudes q̄ nullū in suo studio cultū sortiti sūt.¶ Fallar:hac mea op̄ione decipiar.¶ Tenuēs:q̄ sua leuitate nō uident.¶ Liber re.q̄ cū aliō amore teneatis redeun di nō hēas arbitriū.¶ Velis ab.i.priā redire cōtēnas.¶ Me p̄rica p̄sistit in p̄sumptiōe:icari⁹ ex Policaste gēuit Penelope:leucadiū & alixiā. Penelope icariotis ē dcā qm̄ icarium alii icariotū uocarūt q̄ filiā sollicitabat:ut eurimaco uni ex p̄cis nuberet.¶ Tua sū:nō alteri⁹ cōiūx.¶ Dicaria posteris uolo a cōstātia cōiugii laudari.¶ Pudicis:pudicæ filiæ q̄ uiri thalamū custodit.¶ Vires:p̄nū ius sumptū esse uidetur ex romanis legibus:q̄bus sanciebat:ut q̄primū ætas ferret ad coniugium cogi posset:ut Diony. scribit.

icarius q fuerint

Romana rum legū sanctio

VER.

cōstructio apud dōs uisitatissimā

Ritus matroge antiquage

Ve cōiunctio quid significat

icarius de quo supra

Hæc ego dum stul. nūc more muliebri detegit aliā suspitionē:q̄ hēt dicēs. Hæc ego supradictas cās suspicor: sed ut uos uiri libidie maxie ducimini:capt⁹ es fortasse amore ali cui⁹ mulieris q̄ te detinet:ordo ē dū ego stulte meditor hæc s. supradicta: tu potes eē captus amore pegrīo. q̄ libido uīa ē. i. p̄ ea libidie q̄ libido est uīa. i. uīu uiroꝝ. i. quā uos uiri hētis: & hic ē uerus sensus & uera cōstructio: nā supplēdus est abtūs: & talis cōstructio usitata. ē a doctis: Serui⁹ Sulpitius ad Ciceronē in epistola q̄ cōsolat eū de morte filiæ similis utit locutione: Qui illius amor in te est hoc te facere illa nō uult: ordo illa nō uult te facere hoc eo amore q̄ amor illius est in te. sunt & alia exēpla ut quæ improbitas tua ē: me oppugnare audes. i. ea ip̄robitate q̄ tua ip̄robitas est: sed hæc sint satis: h̄mōi at̄ suspitiōes uxori ad amore maritoꝝ abtūtū: qm̄ crebræ sūt: solēt a poetis ip̄is mulierib⁹ attribui. Terē. in adel. Vxor si cessas aut te amare cogitat: aut amari: aut potare: aut aio obseq̄: & tibi bñ eē soli: cū sibi sit male. ¶ Forsitā: addit & aliā suspitionē de cōtēptu suo: q̄d. s. Vlyxes: ut gratioꝝ sit noue amicæ: uitupat ip̄am penelopē. Sic medea ad Iasonē Forsitā & stulte dū te iactare maritæ Quæris: & iniustis aurib⁹ apta loq̄. In faciē: moresq̄ meos noua cūa fingis. ¶ Rustica: inculta. ¶ Quæ tñ la. nō sinit eē n. i. q̄ nulli alii rei muliebri satis sit apta: nisi carpendis lanis: nō ēt acui: notādum autē est penelopē suspicari non solū qd̄ Vlyxes eā rusticā dicat apud amicā: uerū etia dicat esse anū: nā mulieres iuuenes magis exercitio acus utebant: nō ad cōsuendū: sed ad pingēdū uariis coloribus: & figurādum uestes: q̄les a didone nō textas: sed acu p̄ctas significat. Virg. ænei. lib. xi. Tū geminas uestes auroq̄ ostroq̄ rigentes Extulit Aeneas: q̄s illi læta labore Ipsa suis quondā māibus fidonia Dido. Fecerat: & tenui telas discreuerat auro. & alibi. Pictus acu clamidē & ferrugine clarus hibera. Anus autē quæ propter uisus & hebetudinem: aut manus instabilitatē acui nō eēnt aptæ ad lanā trāfferebant: & talem mulierem Iuena. significauit: cum dixit. Est in consilio matrona: ad motaq̄ lanis Emerita: q̄ cessat acu. ¶ Rudes. i. impolitæ. ¶ Fallar: optatiue est modi: & subauditur utinam. ¶ Fallar. s. hac mea opinione: quā de te habeo. ¶ Hoc crimē: quo te accuso. s. de amore alterius mulieris. ¶ Tenuēs: uacuas: uel subtiles auras. i. aera: quæ est tenuis comparatione aquæ & terræ. ¶ Vanescat: in uanū hoc est in nihilum abeat: hoc est non sit uerum.

¶ Neue reuertendi: ue copulatiua est coniunctio: significat. n. & sensus ergo est: & tu. ¶ Liber reuertendi. i. tu non prohibitus: quin reuertaris. i. utinam nullius mulieris amore retentus. ¶ Ne uelis abesse. liber. n. eundi dicitur: cui ire p̄mittit: & sic liber reuertendi: qui libertatem habet reuertendi. Potest etiam ita ordinari cum se quentibus uersibus: & ne tu liber reuertendi uelis abesse. ¶ Pater icarius cogit me & c. rarissime tñ inuenitur apud Ouidium: ut sensus a uersu pentametro præcedenti ad exametꝝ uel pentametꝝ sequentes transeat: q̄ uis nonnunq̄ faciat. ut in epistola phyllidis. Quæq̄ patent oculis littora lata meis. Siue die laxat humus: seu frigida lucent Sidera: prospicio q̄s freta uetus agat. ¶ Me pater: Cōmendat nunc penelope amorem suum & constantiam erga Vlyxem: q̄ cū post tam diuturnam abtūtiam Vlyxis: uellet eam pater alteri uiro collocare: dicit se nūq̄ uoluisse. ¶ Icarius pater meus: Fuit. n. filia icarii fratris Tindari: ut scribit Strabo lib. x. policas

sta eius mater fuit pater autē penelopes & eius fratres Alizeus & Leucadius: qui cum regnum Acarnaniæ tenuissent: ciuitatibus nomen dederunt. sæpe uoluerunt eam Eurimacho uxorem tradere: adducit Strabo Homerū uersus latinos sic factos. Olli in testa Patris p̄perant habitare feroces icarii: cuius de femine filia pulchro germaniq̄ orti fratres: umptinus illam Eurimacho pater & fratres nupsisse uolebant. dicit ergo. ¶ Pater cogit. s. uerbis suis: nam uoluntas patris filiabus pro iussu habēda est. ¶ Discedere uiduo lecto. s. tuo a te de relicto & in quo sum tanq̄ uidua. ¶ Increpat: incusat. ¶ Moras immensas. i. nimias longas moras meas quæ te tā diu expectem. ¶ Increpet: huius uerbi repetitio habet emphasim. q̄d. inclamet mihi q̄tū uelit. ¶ Oportet decet. ¶ Pietate mea. i. meo uehementi erga te amore. ¶ Frangitur: uincitur. ¶ Et uires temperat. i. minuit impetum animi: q̄ nō uidet me tam esse amantem tui minus postea instat ut nubam alii.

Tam longæ causas suspicor esse moræ.
Hec ego dū stulte meditor: q̄ uīa libido ē
Esse peregrino captus amore potes.
Forsitā et narras quā sit tibi rustica cōiūx
Quæ tantum lanas nō sinit esse rudes
Fallar: et hoc crimē tēues uāescat i auras
Ne ue reuertendi liber abesse uelis.
Me pater icarius uiduo discedere lecto
Cogit: & imensas increpat usq̄ moras.
Increpet usq̄ licet tua sim: tua dicar oz:
Penelope coniunx semper ulyxis ero.
Ille tamē pietate mea: precibusq̄ pudicis
Frangitur: & uires temperat ipse suas.

Dulichii fami^q: ab imo^{de}stia p^{co}g^o arguit: ut ad ultionē accēsus Vlyxes redire festinet. Cōuenerāt p^{ci} in ANTO.
Vlyxis regiā Dulichii duō & qnq̄gita: quos se q̄bant famuli sex. Samii. iiii. & xx. zacynthii. xx. Itacēs duo
& uigiti: q̄b^{hi} ab Hōe. noīant. Anthiōus Emphythi Itacēs fili⁹. Eurinōus aegyptii herois Eurimach⁹ Poly
bi: Leocrith⁹ euemoris. Nefo areti: Pisander polyctoris ethesip⁹. polydectē: aglaus: damastoris: leocles: enopi.
Amphinoma⁹: deoptholem⁹: oēs pemit Vlyxes p̄ter p̄conē: medōta & Cytharcedū euphemū dulichiū: Sa⁹

Dulichii: fami^q: & quos tulit alta zacin
Turba ruūt i me luxuriosa p^{ci}. (thos
Inq̄ tua regnāt: nullis phibentibus aula:
Viscera nostra tuā dilacerantur opes.
Quid tibi py⁹lad⁹. polybū medōtaq̄ di⁹
Eurymachi^q: auidas: anthiōi^q man⁹
Atq̄ alios referam: quos oēs turpiter abn⁹
Ipse tuo partis sanguine rebus alis.
Irus egēs: pecorisq̄ melāthi⁹ autor edēdi
Vltimus accedūt in tua dāma pudor.
Tres sum⁹ ibelles nūero sine uirib⁹ uxor
Laertesq̄ senex: telemachusq̄ puer.
Ille p̄ i⁹sidias pene est mihi nup adēptus:
Dum parat inuitis omnibus ire pylon.

Dulichiiū famos &
ut scri. Stra. Alii appellatā uolūt a Sāis antiq̄ssimis thraciā zacinthos
populis: q̄ illā icoluerūt. Zacynthos nemorosa ē: nō ultra isulā q̄ &
stadia. lx. illi⁹ ē ambitus. Vrbis in ea fuit ei⁹sdē noīs. ¶ Tur ubi sint q
ba luxu. p^{ci}: exprimit noīs uiz ex Verri Flacci snia. Procos un⁹ dictae
.n. dicus q̄ in eādē libidinē nimia appetētia cōspirāt apcā Proci qui
do dci. Est p^{ca}: ut Verrus scri. Nimiū lasciuē petere uñ p dicant &
caces molliū reg⁹ petitores: & a petēdo nimiū petulci: seu qd sit p^{ca}.
petulātes: & nimia lasciuia petulātia. ¶ Ruūt: ex oib⁹ isulis re uñ p^{ca}.
Echinadib⁹: in tuā regiā cōfluunt. ¶ In mei: mei cōcubitū cea deri
petētes. ¶ Luxuriosa tur. libidīs plēa & petulās. ¶ Viscera uantur
nra: q̄s nō min⁹ lacerari & absumi dolem⁹ quā si nra corpa
dilanarēt. ¶ Quid ti. py⁹lan. aliquot noīat ad excitādū iui
diā. Erat py⁹lander ut dixim⁹ Polyctoris fili⁹. ¶ Medontaq̄:
cytharedū. ¶ Dig⁹: obscenū. ¶ Man⁹ au. ad tuas opes pden
das: p digas. ¶ Anthiōi & eury. hi duo erāt ex p^{ci} priores.
¶ Turpiter: sumo tuo dedecore q̄ domū negligere uide
ris. ¶ Sāguie: tua idustria & labore. ¶ Irus egēs: pathos ab
hūilitate psonae: irus itacēs medic⁹: corpe uastus: sed nul
ls uirib⁹: ut Hōe. scri. Arne⁹ p̄rio uocat⁹ ē ab Vlyxe pugno
p^{ca}ssus sub hitu medici fere extinctus cecidit. ¶ Melāthi⁹
fuit Dorili fili⁹: magi⁹. ouiu⁹ cū p^{ci} Vlyxis armēta deuora
bat: sed phileti⁹ & Eumen⁹: post Vlyxis reditū fractū pedib⁹
rit

Irus q̄ fue
rit: & q̄ pi
us interit⁹
Melanthi
os qui fue
rit

& māibus in cubiculū ad trabē suspēderunt: p^{ca}sserat ulyxē calce ad fontē cū ageret i p^{co}g^o coenā pinguissi
mos ouium greges: erat tūc ulyxes in hitu medici. ¶ Tres su. imbel. pathos ab ætate & sexu. ¶ Ille: telēachus.
¶ Per insidias: p^{ci} telemacho ad nestorem eunti insidias posuerunt: ut Home. refert & Stra. testat: q̄s athino
us molitus est: pauerat. n. nauim cū sociis uiginti: sed palladis numine euasit telemachus. ¶ Pylon ad nesto
rem. ¶ Oibus inuitis: tota domo abnuēte. nihil Penelope de filii discessu nouit: ut diximus.

Dulichii: nūc penelope p^{ca}tores ex diuersis locis uēisse cōmēorat. Sūt at p^{ci} siue p^{ca}tores: q̄ p^{ca}uerāt & i
stātes: aliq̄ uxorē petūt. p^{ca}ri. n. ē iportūa & p^{ca}uerāt petere: ordo ē p^{ci} Dulichii & quos & c. ruūt i me Du
lichiiū at ut scri. Stra. una ē ex echinadib⁹ isulis q̄ iter Zacynthos & cephaleniā ad oriētē solē iacēt: ex ea duo de
J. p^{co}s uēisse scri. Hōe. Cephaleniā at teste Stra. qdā dulichiū appellare nō dubitauerit: dā at ait a Cephalo
hāc tetrapoli. i. q̄tuor ciuitates hntē appellatē dicit. Same Cephalēia urbs ē: q̄ & Samos dī. Nā p̄ urbe teste
Stra. utroq̄ mō dī. p̄ isula uero tm̄mō famos ex ea q̄tuor & xx. p^{ci} uenerūt. Zacinthos paulo plus q̄ Cepha
lēia i occasū uergit eāq̄ magis attigit: ē at ab it⁹ ultra. c. & lx. stadia ē: abest a Cephalēia ad stadia. lx. nēorosa
qdē: uex⁹ fructifera ei⁹ noīs urbis ē celebris: hī Stra. ¶ Et quos tu. quos p^{ca}reuit. ¶ Alta: eminēs. Vir. iiii. æne. lā
medio appet fluctu nēorosa zacynthos: p hoc q̄ dixit appet altā ēē signauit. ¶ Turba multitudo: q̄a ut supra
oñdim⁹: erāt q̄ plurimi. ¶ Ruūt cōcursu: & q̄ si scō i⁹peru uēiūt. Vir. ac uēti uelut agmīe scō q̄ data porta ruūt.
¶ Regnāt iuidiose dixit. q. d. nō satis ē illis uēire i domū: sed uolūt in ea ēē dñi: & dissipāt res tuas: q̄ sūt mihi
charā tāq̄ uiscera mea. ¶ Dilacerāt. dissipāt. l. ab ipis. ¶ Quid ti. py. occupatio ē rhetorica exornatio: dicit. n.
se nō ēē dicturā: & tñ cōmēorat quosdā quos sibi i⁹stissimos ēē dicit. ¶ Auidas ma. auaras: & ad rapiēdū pa
ratas. ¶ Reb⁹ diuitiis. ¶ Partis: acq̄sitis. ¶ Tuo san. q̄a eas i bello & multis piculis acq̄sisti. ¶ Turpiter: cū tua
ifamiamā turpe ē pati res suas dilabi. ¶ Irus egēs: noīat alios dissipatores bonorū ulyxi quos oñdit ēē hoīes
uillissimos: Irū: ut Stra. scri. Hōe. Arnæū appellat ab arne urbe boetiae egeū at fuisse Oui. & hic & in. iiii. tristiū
oñdit: q̄ ei⁹ nomē p̄ paupe pōit. Nēpe dat: & qd cūq̄ libet fortūa rapitq̄. Ir⁹ & ē subito q̄ mō Cresus erat. Idē li.
ii. de reme. Cur nulla ē hecatē: nulla ē q̄ cepit Irū. Nēpe qd alter egēs altera pauperat. Melāthiū at alii pasto
rē & caprariū ulyxis fuisse uolūt: sed laniū poti⁹ signat: hoc ē q̄ pēcora ad esū mactaret & lāaret: & dcūs ē au
tor pecoris edēdi ad uitupiu⁹: q̄a erāt & auctores pecoris sacrificadi: & hi tā uiles n̄ hēbant dicebantq̄ mistri.
¶ Vltim⁹ pu. ultimū dedec⁹: q̄a ipi sūt uillissimi: pudor at iterdū p̄ uerecūdia: hic p̄ tiore ifamiae accipit: ut lūue.
Ingēui uult⁹ puer ingēuiq̄ pudoris: iterdū p̄ dedecore ut hūterdū p̄ pudicitia. Vir. iiii. æn. An pudor q̄ te uiolē.
¶ Tres su. occurrit obiectiō: ordo ē nos sum⁹ tres nūero ibelles. In apti bellos: & uirib⁹ debiles. f. ¶ Ego uxor
argū a sexumā mulieres natura sūt ibelles. ¶ Laertes: p̄ tu⁹. Vulgo. h. ex laerte gēit⁹ a poetis dī: licet iterdū
Sisyphi fili⁹ appellet nā cū ei⁹ m̄r Antidia ad laertē spōsa deducere: fert fuisse rapta a Sisypho latrōe & ex eo
gēuisse ulyxē: qd ei ad cōtūeliā aiāx obiicit li. xiii. met. Quid sāguie cret⁹ sisyphio apd Vir. quoq̄ li. vi. cōtūeliā
cā sisyphi fili⁹ dī cū Deiphoeb⁹ dicit hortator scelex æolides: nā sisyph⁹ æoli fili⁹ fuit Oui. tñ nulla cōtūeliā cā
sisyphi filiū dixit li. iiii. de ar. amā. His sua sisyphides auditis poene resoluit: corpanā sociis illita cæra fuit: hæc
dixi ut toll at dubiratio sicubi repiat ita appellat⁹. ¶ Telēach⁹ pu. uel fili⁹: uel ætatis puerilis & teneræ. ¶ Ille
telēach⁹. ¶ Pene fere. ¶ Est adēptus: ē subrept⁹. ¶ Per i⁹sidias: p̄ dolos. ¶ Oibus inuitis: cōtra uolūtātē oīum.

VBER.
Procaces
seu p^{ca}to
res de qb⁹
supra
Dulichii
famos &
zacinthos
de quibus
supra

Irus & me
lāthi⁹ de q̄
bus supra

Pudor q̄
significata
habeat

ANTO. Hoc faciāt: notū meū ratū uelit. ¶ Eūtib⁹ or. fa. ut nō adat añ diē. ¶ Ille telēach⁹. ¶ Claudat me. ocu. & r
Ritus an- q erat gñeppingores mortuorū claudēbāt oculos: licer i lege mālia eēt: ut Var. tradit: ne filii pentib⁹ sig
tiquorum oculos. ¶ Custos boū: philen⁹ cephalēi⁹ pastorē magi & Vlyxis uaccagē custos. ¶ Faciūt hoc idē uouēt. ¶
Vlyxis nu gāua nutrix: Euryclia pisenoris filia nutrix ulyxis q Laertes emerat. xxx. bubis impuberem & castā suauē
trix quæ ¶ Cura fide. fidelissim⁹ custos eume⁹. ¶ Harā imūdā: sordētiū porcorū erat eumach⁹ ethefi filii⁹ custos porco
fuerit ethefius ormenis filii⁹ in sciria: q est isula ultra origiā in mari egeo: filiū genuit eumeū: quē nutriedū deder
Eumach⁹ phoenissæ mulieri aribātis filia: hæc cū puero & trib⁹ pocu
q fuerit & lis se phœnicib⁹ mercatorib⁹ addicit. Septimo die sagittis a
uñ dictus diana cōfossam: mercatores i mare illā piciūt eumeū pue
rū laetæ uēdūt: addit⁹ porcorū custodiæ fecerat haras. xii.
cōtiguas: ita ut singulæ. i. foetas suas clauderēt. ¶ Sed neq
laer. porat: colligit qd in cōmodi ex abñtia oriat: qd ue
nilitatis ex reditu ¶ Hostib⁹ in mediis: iter tot pcos. ¶ Te
nere gubernare. ¶ Fortior ad tractanda arma: & ad regna
moderāda cōueniēs: nunc in adolescētia. ¶ Tu edas: sub tu
rela istituēda ¶ Tu ci. ue. ecce redit uñ icepat: dixerat. n. at
tñ ipe uēi. ¶ Port⁹ & au. metaphora a naufragis: solus inqt
i tātis piculis salutē feres. ¶ Nat⁹: telēachus. ¶ Molib⁹ iuue
nilib⁹: nā pueri tāq arbusculæ facile ad oīa trahunt: q pdis
ficile isti uipñt: si ætate durescāt. Impatrias ar. ad arma tra
ctāda a iusto suasio est. ¶ Laertē pñem tuū iuitet te inqt mo
ritur⁹ pñ ppediē ad redeūdū ut illi claudas oculos & iusta
psoluas. ¶ Discedēte: ad bellū troianū pperante: patos ab
ætate. ¶ Ut uenias: post annū uigēsimū ex quo discessisti.
¶ Videbor anus: itāto magis senescāli diuti⁹ imoraberis.

VBER.

¶ Dii pcor: optat. penelope: ut Telemach⁹ sit supstes sibi &
ulyxi: ordo ē pcor ut dii iubeāt. i. uelint: ut ifandū regia iu
bes rēouare dolorē. ¶ Ut ille telemach⁹. ¶ Cōprimat: clau
dat. ¶ Meos ocu. q appingores solebāt moriētibus oculos
claud. re: q morte lare apiunt. ¶ Hoc faciūt. i. h. idē pñant
custos boū: bubule⁹ nñ si est boū custos: q ut theocrit⁹ edyl
lio. xvi. scri. philet⁹ appe labat: i. hēbat. n. ulyxes: sicut plariq⁹ aliea tēpestare: magnā ptē puētū ex armē
greg b⁹. ¶ Lōgāua anus: lōgā ætatis nutrix. sua hæc Euryclia dicebat. ¶ Tern⁹ cu. fide. i. fidelis custos. ¶
ra. i. porcorū. i. subulcus is Eumæus uocabat: fuit ali⁹ Sybotes ¶ Immūdā: foedā: est. n. porcus aial foedū
ra haspiratū: & pria correpta signat porcorū stabulū: prima lōga & sine aspiratiōe ē locus: ubi diis sacrific
¶ Sed ne. la. pbauit qd fili⁹ puer nō possit defēdere ei⁹ bōa aduersus raptores: nūc dicit de laerte. ¶ Ut. itāq
is. ¶ Qui sit iuti an. i. q p ætatē nñ sit ap⁹. ¶ Tenere: defēdere. ¶ Mō. uel nñ mō: uel dūmō. ¶ Illa: ætas pueri
¶ Tu edat diuūda. ¶ Auxiliis pa. i. tuis cū ipe p ætatē: nec cogitare: nec agere sciat: q utilia sunt. ¶ Nec m
sūt uires: nūc Penelope dicit de se. ¶ Pellere. i. ad pellēdū. ¶ Inimicos: q tua bōa dilacerāt. ¶ Tuciti⁹: subat
dā ē ergostu uēias cit⁹ p cito. ¶ Port⁹ & au. i. salus & reqes trāsatio sūpta a nauigātib⁹ qb⁹ nihil magis opt
uēti scdi: & port⁹. ¶ Tuis: pñi filio & mihi. ¶ Est ti. qā sit desiderio filii pñem maxie moueri: iō adhuc ei i m
riā ei reducit. ¶ Sit. i. diu uiuat. ¶ Molib⁹: teneris puerilib⁹. ¶ Erudiēdus: istituēdus. ¶ In ar. pa. i. pñas: nā
Ci. i. offi. iqt. Plariq⁹ pentū pcepris ibutit: ad eorū cōsuetudinē: morēq⁹ deducit. ¶ Respice laer. hoc est si
mouet te fili⁹ pueri moueat te pñ iāiā mortippinquus: q expectat: ut ei mortuo oculos claudas: qd offm pñ
tis pñi a filio pñtari decet. Respice uerbū ē misericordiæ luue. Solus. n. tristes hac tēpestare Camēas Resp
¶ Ut iā. i. stati. ¶ Cōdas: claudas. Fati. i. mortis. ¶ Certe ego: nūc mouet misericordiā a pñsua: dicit. n. et
diu abfuisse: ut quis cito redeat: iuēiat tñ eā anū: q puellā discedēs reliqrat. ¶ Protin⁹. i. cito: alias signat pñ
¶ Ut. i. quis. ¶ Redeas reuertaris. Sicut Oui. exercēdi igenij grā hac epistolā a penelope ad ulyxē scriptā
xituita & rñsuā ab ulyxe rēissā se scripsisse fatei in scdo amorē ad Macrē: ubi cōmemorat: ut supradixim⁹
quot epistolas respōsuas a se scriptas: q hodie nō extāt iter qs & hāc & respōsuā ponit: ei⁹ carmīa subdāt
eorū pñaciā refutē: q cōtendūt has epistolas ab Ouidi. nō fuisse scriptas: sed facile cōuincunt his uerfibus
Et qd Penelopes uerbis reddat ulyxi. Scribim⁹: & lachrias phylli relicta tuas. Qd paris & machare⁹: & qd m
le grat⁹ iasō. Hyppolitiq⁹ parēs: hyppolitūsq⁹ legat. Quodq⁹ tenēs strictū dido m fabilis enē. Dictat: & aon
lesbis amica lyra. Quā cito de toto rediit me⁹ orbe sabin⁹. Scriptaq⁹ diuersis rettulit ille locis. Cādida pen
lope signū cognouit ulyxis. Legit ab hyppolito scripta nouerca suo. Iā pi⁹ æneas miser rescriptit elisæ. Qd
legat phylli si mō uiuit hēt. Tristis ad hyphisylē ab iasōe littera uēit. Dat uotā phœbo lesbis amica lyra. H
sex epi. nūsq⁹ i opib⁹ Oui. repiūt: cū aliæ supradictæ missuæ i hoc uolūne legāt: Vly. tñ post multos erro
delat⁹ ad alcinoū phæaci regē. ab eo: & uxor areta bēigne excepit: & naue & sociis dōat: tādē i Itachā red
t⁹ ē i nauī dormiēs: ubi excitat⁹ dī a pallade q sp habuerat sautricē & pñmōit⁹ de his q eēt actur⁹ sub specie
médici domū suā igress⁹ ē: ubi multa pñs penelopes pass⁹: tādē recognit⁹ ab euryclia nutrice auxilio subul
rū & telēachi qb⁹ se idē cauerat iniuriā suā ultus ē: cū eos pugna iteremissit: ut alii uolūt oculis tñmō
basserit: ita ut i triuiis stipē q̄rere cogerēt. Postreō a telegono filio quē ex circe suscepit: cū nō cognoscere
pater: iterfect⁹ est: & sic q tot maris terræq⁹ picula euascerat: manu filii cādē effugere nō ualuit. Hoc parit

Hara quō
scribat. &
qd signifi
cet

Cicerōis
pceptum

Protinus
quid signi
ficet

ulyxis exi
tus miser
rabilis

dio cōmissio Telegon⁹ ex Ithaca discedēs in Italiā uenit: ubi Tusculū oppidū cōdidisse dicūt. Telemach⁹ p̄fī
successit: Penelope usq; ad ultimū spiritū pudice uixisse dicūt: unde pro exēplo pudicitiae a poetis pponi solet.

CIn Secundam Epistolam argumentum.

Ege⁹ Neptūi & meropes filius ex aethra pythei these⁹ filiū tulit: these⁹ ex Perigōe scynidis me
nalippū: ex ariadna staphillū & iopionē: ut chi⁹ iochi⁹ tradit: ex antiope quā dyndim⁹ hyppoli
tē appellauit hyppolitū: ex phedra acamātū & Demophoōtē: ut Diodo. scri. Pyndar⁹ uero ex
antiope & theseo natū Demophoōtē tradit. These⁹ disp̄s meatū atheniēses ī ciuitatē collegit
auto. Plu. deīde sua lege p̄ signa testage ab atheniēsi b⁹ eiecit⁹ ī scyro īsula exulauit mnestē: hōr
neneret ex tribu phytea fili⁹ uel pēthei: ut Home. placuit: regnū suscepit athēiēsiū. thesida oēs aut male mul
tari sūt aut exularūt. phyllis lycurgi driatis ex crostrumēa filia Demophoōtē: post lōgos errores extorēt: &
īdīgū hōspitio: & ī regni p̄tē suscepit. data nuptiag: spōsiōeicū mutua amoris cura tenerēt. nūciat⁹ mnestē c
bello troiāo redeūtē: ad qd̄. xl. nauib⁹ ierat ī melo aegi cōtra cretā īsulā decessisse. Demophoō pollicit⁹ infra
mēsē reditū: puella ipetrata uenia parata classe discedit. Atheniēse iperū occupat. x. post exiliū anno: ut au
tor ē Trog⁹. iiii. iā exactis mēsi b⁹: cū nō reuertere phyl. epistolā scribit. Suadet ut bñficiog: memor seruatis
spōsionibus in fide p̄sistat: quod si negligat stare sententiā: ut uiolatum pudorē latho magnanimo penset.

HOSPITA De ANTO.

mophoō: pro
ponit a p̄mis
sis legitimā ex
postulationē.

Phyllis rho
dopeia. Thra

cia: Rhodope mons est thra
cia: in quem uersam aiunt rho
dopem: cum deos immortales
contemneret. alii tradunt in eo
sepultam esse rhodopem regi
nam. Hospita: quā te indi
gnū & errātem hospitio exce
ptū tot bñficiis affeci. Quer
or. sūma q̄rela te accuso. Ab
esse ul. p̄mis. t̄ps: qd̄ intra mē
sem ut p̄misisti non redieris.

Rhodope
mōs q &
ubi sit

**PHYLLIS DE
MOPHOONTI**

Ospita Demopho
on tua te rhodope
ia Phyllis

Ultra p̄missū tē
pus abesse queror.

Ospita: Quidā interptes in hui⁹ epi
stolae argumento falsa qdā sōniaue
rūt Demophoontē ex colchis cū ar
gonauris reuertētē ad phyllida thra
cū reginā diuertisseicū demophoon
eo tpe aut nōdū eēt natus: aut certe
nōdū ei⁹ aetatis: ut ad talē expeditionē p̄ficiscere: ue
rū ita res hēt. Demophoō thesei fili⁹ auxiliū grācis
ut Iustinus li. iii. scri. aduersus Troianos tulit: q ab eo
bello rediēs tēpestatib⁹ maris & lōgis errorib⁹ actus
in Thraciā delatus est: ubi a Phyllide quā p̄ ea tpa
regina Thracū erat: portus hospitioq; exceptus: & ab
ea ardēter amatus in cōiugiū rogatus est: q ei cōiu

VBER.
Argumē
tū episto
lae

gii fidē dedit: & ob bñficia accepta iurauit se nunq; eā derelictū: uxore: neq; audita morte Mnestei: q post eie
ctū ex urbe Thesea Demophoōtis patrē atheniēsiū impiū occupauerat Demophoō cupid⁹ regnādi: dissimu
lata cāpetiuit a Phyllide aliquātū t̄pis quo athenas res suas ordinatur⁹ accederet: data fide se itra mēsem re
ditū: ad eā uerū cū ultra. iiii. mēsē iā reditū suū distulisset. Phyllis amoris ipatiētia & doloris ipulsus: qd̄ se
sp̄retā crederet: & eius reditū iā desp̄ret zona sua gutturi circūligata laqueo uitā finiuit: & ut fabulae ferūt in
arborē Amigdalū sine foliis mutata ē: postea reuersus Demophoon re cognita trūcū ei⁹ amplexus ē: q ueluti
spōsi sentiret aduētū folia em̄sistū: etiā teste Seruio: phylla grāce folia dicta sūt a phyllide: ante igit hūc ca
sum phyllidicū Demophoō reditū suū lōge ultra p̄missū tardaret: phyllis ad eū hāc epistolā scripsit: q mul
tis ex causis & rōnib⁹ cū reuocare nitit. cōmemorās ei iusurādī Demophoōtis: & suog: erga se bñficiog: obli
gationē: postremo conat eū mouere referens: qd̄ nisi reuertat: aliquo crudelissimae mortis gñe se iterimet:
in quo dicit fore ut appareat īgratitudo: & crudelitas demophoōtis: uel p̄ epitaphiū ei⁹ inscriptū. Hospita:
ordo est: o demophoon ego Phyllis rhodopeia. Hospita tua. Queror te abesse & c. hospita dī fœminino
genere: licet legat hospes cōis generis. In hospita uero & fœminini generis rep̄: ut īhospita syrtis & neutri
gñis: ut Oui. li. i. met. & īhospita testā tyrāni īgredior. Rhodopeia threicia: nā Rhodope mons est thraciae
ita dictus a rhodope muliere in eū conuersa: sicut & hemus: ut scripsit Ouidi. lib. vi. met. Thraciā rhodopen
habet angulus alter & hemum: Nunc gelidos montes mortalia corpora quondā. Promissum. s. mihi a te.

Phylla
grāce qd̄
& unde di
cta
Hospita &
ī hospitis
fœminis
no gene⁹
Rhodo
pe de qua
supra

ANTO.
Quot die-
rū spatio
lūa cursus
suos pera-
git
Thracia &
sithō eadē
est

Thefei in-
teritus

Hebr⁹ flu-
ui⁹ ubi nā
sit

VBER.
Aethea q̄
regio &
uñ dicta

Sithon⁹
mons ubi
sit
Aethe q̄ &
athica de
qua supra
Dies pro-
prie qd si
gnificet

Procella
quid
Nota uēti
qui sint
Deuouet
qd pprie

Cornua cū lu. circū scribit pasta tpa. Ancora pa. trāslatio dura ē: ut Fa. monet: poetis cōcessa: tribuit in-
aīatis: qd aīantū ē. Pepegisti iqt: ut ācora thraciis littorib⁹ sifteret: cū semel coiffēt lūa cornua: uno lūa decur-
su: quē pagit. vii. & xx. dieb⁹: & viii. horis: ut Pli. scri. Luna q̄. la. agit iā. iiii. mēsis & tu nō rediisti. Aetheas
athici demophoōtis naues: aethea dicta ē ab aethide cranei filia: siue ab aethone: q̄ uetusto noīe dicta ē acea
qm̄ angusta sit: & ad mare porrecta: a. n. litt⁹ signat ut i mer. exposuim⁹. Vnda sithōis: mare thraciū: thra-
cia uetusto noīe sithō nūcupata ē: ut scri. Gel. uñ sithōis & sithō⁹: nec legas sithois: sed sithōis. Nīa q̄re. nīa
expostulatio citi⁹ tarda ē q̄ p̄ceps. Spes quoq; len-
fu. qm̄ de tuo reditu spes frustra est haethen⁹ habita:
spes. n. lēta ē: q̄ lōga expectatiōe sine reg. successu cō-
sumit. Tarde q̄ credi. q̄ diuti⁹ expectata nō ueniūt.
Ladūt expectatē torquēt. Credim⁹ te uētū spe-
ram⁹. Nocēt q̄ credulitas me maxie sollicitat: & ad
q̄rēdū excitat. Inuita nūc & amā. n. libēs q̄ror: sed
amor cogit. Spes iqt diuti⁹ frustra hīta me sollicitat:
& ad q̄relas excitat: qd si nō libēs: facio amor tñ ipel-
lit. Sepe fu. mē. multa mihi psuasi. Pro te: tutādo
tuos mores. Referre: i p̄iā reuocare. Thesea de. i
theseū imp̄cata sū. nō hoc poeta cōmēt⁹ eis: cū lyco-
medes Scyriorū rex clā thesea pemisset: & diu nihil
certi obit⁹ ferret: ut scrib. Plu. Id quoq; uerisimile est
phyllida latuisse. Hebr⁹ fluminis thraciā q̄ discor-
rit iterptantes & dolōgos thraciā populos: tāgit &
cyconas. Sape deos sup. ego diis sapi⁹ p̄ces habui.
Vt tu scelerate uale. ut te p̄fidū hospitarent⁹ absūt
duo carmina: quā in hūc locū falso cōtulerūt.
Cornua: idicū spatiū t̄pis sibi p̄missi. i. spaciū unius
mēsis: qd p̄ lunā significauit. Cornua cū lu. & c. i. cū
luna semel eēt facta plena: tūc. n. extremitates lunā
q̄ ob similitudinē cornua dñr. Coeūt. i. cōiungūt:
& se tāgūt: & iō dixit. Pleno or. i. pleno circulo ipsi
us lunā: possum⁹ tñ fortasse meli⁹ itelligē spaciū me-
dii mēsis: quo luna crescit: & implet orbē. Inde & Iuue-
na. dixit. Semestri uatū digitos circūligat auro. i. ānulo rotūdo q̄lis ē lūa i medio mēse. Licet Domi. Calde-
aliter iterptat illū locū Iuue. nō satis uere. Ancora. i. nauis: istrumtū nauis p̄ ipā nauī posuit. Pasta: p̄mis-
sa a te. Nris: threiciis: ubi ego hīto. Luna: ecce iusta cā q̄rela. Quater la. q̄. iiii. mēsez exactū signat. Re-
creuit: itez creuit: & plena fca ē. Nec uehit. i. nec p̄missū tuū p̄fici: q̄a nauis tua nō uēit ad nos. Sithōis: hac
ē uera lectio & nō sithois: nā nusq; legere mēini qd sithois flui⁹ sit thraciā: p̄terea nō p̄ fluiū erat uētū: sed
p̄ mare: Sithō uero mōs thraciā etū & Maro: sithōias niues dixit hoc āt loco sithōis nō ē gr̄s cas⁹ sed ntūs.
hūs forma p̄nomici scēmīnificat p̄nasis p̄nasis: nouim⁹ āt noīe uni⁹ mōtis uel fluiū uel loci totā regio-
nē itelligi plerūq; ergo unda sithōis p̄ sithōia. i. thracēsis. i. mare nīm thraciū. Nō ue na. act. i. tuas atheniē-
ses: nā attica regio ēt aethe dicta ē uel qd ut Stra. scri. illa pars maxie ad mare ē extēta & āgusta: nā aethe gr̄ce
litt⁹ d̄r: uel certe dicta ē ab aethe. Quā nu. amā. sūt oēs amātes diligētissimi calculatores t̄pis. Querela:
lāmatio de tua absētia & mora. An su. diē. i. ān t̄ps debitū nā die: ē scēmīn gñis: licet ēt p̄ spatio. xii. uel
xxiii. horaz: iterdū accipias tñ pprie p̄ tpe pōis Iuue. lōga dies igi qd cōtulit. i. lōgū t̄ps. Spes quoq; lē. fu-
i. sicut q̄rela mea d̄ absētia tua fuit fera & lēta: ita ēt spes fuit lēta: q̄a tarde spauī ea mihi euētura: q̄ nūc cū dā-
no meo mihi euenerūt: āt Acyrtologia. i. p̄prietas scēmōis uel uerbimā spes cū bonoz expectatio sit: p̄ me
tu h̄ accipis: sicut apd Vir. li. iiii. anei. Hūc ego si tñ potui spāi dolorē: ergo spes. i. timor ne redires. Fuit lē-
i. fera. q̄a si citi⁹ timuissē: potui nō decipi. Tarda q̄ cre. sēsus ē: ego credo nūca q̄ nocēt mihi: q̄a sero credi-
di. i. te nūq; reuersū. Cradim⁹: pluralis numer⁹ p̄ singulari: ea q̄ credita tarde. Ladūt me: &. Nocēt me
amāte iuita. i. mihi amāti iuita: & erit cas⁹ p̄ casu posit⁹ ut apd Iuue. Porrectura uito miscet sitiēte rubetā uel
subaudi nocēt mihi: me iuita. i. cū nō possim resistere aut puidere. Fui mēdax p̄ te. i. tui cā sape multis mē-
tita sū te breui reuersū. Putauī: credidi Procellosos: i. petuosos: & uiolētos. Est. n. ut dicit Serui⁹. Procel-
la uis uētoz cū pluuia dicta qd oīa pcellat. i. cōcutiat. Notos: speciē p̄ gñe po fuit. i. notos uētos meridio-
nales: q̄ & austri dñr p oībus uētis: aut q̄a ex Athenis in thraciā nauigātibz notifint maxie scēlices. Re-
ferre: reportare: & mihi tanq̄ debita reducere. Vela alba. nō aliā ob cām dixit alba: nisi q̄a ut plurimū alba
fiant. Deuouit: execrata sum: & male dixi: Nā deuouere ē malis uotis: & iprecatiōibz aliqūē detestari. Oui-
di. in Ibin. Illū ego deuoueo quē mēs itellit Ibin. Thesea patrē tuū tanquā tuā more & absētiā causam.
Tenuit: impediuit. Tuos cursus: tuū iter tuā nauigationē: ut Virgilius. Hunc cursus fuit. Interdum alia
suspicio de eius morā: ne fortassis periclitatus esset in aquis & mersus. Ad uada: ad aquas. Hebr⁹ fluiū
Thraciā. Puppis. i. nauis: pars pro toto: synecdoche. Naufraga periclitata: passa naufragium. Foret: fuit
set. Cana: alba propter spumam: quā sit: cum aqua a uentis maxime mouetur. Sape deis supplex: si legi-
mus deos subaudiendum est rogans: sed melius legitur deis: & ita ordinatur: ego supplex deis: ut tu ualeres.

Cornua cū lunā pleno semel orbe coiffent
Littoribus nostris ancora pasta tua est.
Luna quater latuit: toto quater orbe recreuit:
Nec uehit aetheas sithonis unda rates.
Tēpora si nūceres: bñ q̄ numeramus amātes:
Non uenit ante suam nostra q̄rela diem.
Spes quoq; lēta fuit: tarde q̄ credita ladunt
Credimus: inuita: nunc & amante nocent.
Sape fui mendax pro te: mihi sape putaui
Alba procellosos uella referre notos.
Thesea deuoui: quia te dimittere noller:
Nec tenuit cursus forsitan ille tuos.
Interdum timui: ne dum uada tendis ad hebr⁹
Mersa foret cana naufraga puppis aqua.
Sape deos supplex: ut tu scelerate ualeres
Cum prece thuriferis sum uenerata focis.
Sape uidēs uentos redeo: pelagoq; secundos

Amor fidus: ego te summa fide amo. ¶ Quidqd obstat pericula oia quæ te remorari potuissent. ¶ At tu len ANTO.
rus abes: reclinatur demophonta ut eliciat pleniore ad querendum locos. ¶ Numina iurata: dii quos iu-
reiurando in testimonium citasti. ¶ Demophoon: stomachationē habet hæc denominatio. ¶ Dic mihi qd
feci: instat rogādo: ut suggerat fraudati amoris cā. ¶ Nō sapiēter: imo dices & incaute: hoc est nimium amo-
ri indulgi. ¶ Crimine: amoris simplicitatē per ironiam crimen appellat. ¶ Demeruisse: conciliaſſe illa amoris
simplicitas debuit te mihi cōciliare. ¶ Vnū sce. pſtit in ironia. ¶ Scelus hoc: qd te recepi. ¶ Habet pō. & in-
ſtar: debuisset magni muneris momētū & ſimilitudinē hñe. ¶ Iura ſi. fides tot iuramētis firmata poſt ironiā patetica ſequitur interrogatiunculæ & breues.

Ipsa mihi dixi: si ualet: ipse uenit.
Deniq; fidus amor. qcqd pperatibus obstat
Finxit: & ad causas ingeniosa fui.
At tu lentus abes: nec te iurata reducant
Numina: nec nostro motus amore redis.
Demophoon uētis & uerba: & uela dedisti:
Vela queror reditu: uerba carere fide.
Dic mihi quid feci: nisi non sapienter amauit
Crimine te potui demeruisse meo.
Vnū in me scelus est: qd te ſceletatē recepi:
Sed scelus hoc meriti pōdus: & iſtar hēt.
Iura fides ubi nūc: cōmiſſaq; dextera dextre:
Quicq; erat in falſo plurimis ore deus.
Promiſſus ſocios ubi nūc hymenæ⁹ in annos:
Qui mihi coniugii ſponſor & obſes erat
Per mare quod totū uētis agitur & undis:
Per quod ſæpe ieras: per qd iturus eras.
Perq; tuum mihi iuraſti: niſi fictus & ille eſt
Concita qui uentis æquora mulcet auum.
Per uenerem: nimumq; mihi facientia tela:
Altera tela arcus: altera tela faces.

¶ Deus cupido. ¶ Hymenæ⁹: bacchi & ueneris ſili⁹ Hymenē⁹
nuptiarū de⁹. ¶ Sponſor: qui nomē p te dedit ut ra: qui fuerit
tū eēt cōiugiū: ē. n. ſpōſorū ſuū nomē p alieno dat: Spōſor a
uñ ſpōſiōes: q̄ alieno noīe ſūt. ¶ Et obſes: pignus & quo ſpon-
fides dati noīs id ex publicis monumētis tractū eſt: ſio qui &
nō erat ſpōſio niſi darētur obſides. Diſtat tñ a ſce de uñ diſt⁹ &
re. Spōſio enī per cōſules: aut magiſtratus alios fieri i quo ſpō-
poterat populo ēt nō iubēte. Fœdus uero nō erat ni ſio diſtet a
ſi ſociales iterueniſſent: q̄ ioui porcā ferirent: referē federe
te ſenatu: & iubente populo: in quo Liuius Claudiū
nō recte ſēſiſſe ſcri. ¶ Per ma. iuſurādū recēſet & pa-
thos eſt a repetitione. ¶ Pertuum auum neptunum.
¶ Arcus & faces: tela ſunt cupidinis. ¶ Facientia mi-
hi nimum quæ me maxime infeſtant.

Ipsa dixi mihi &c. ¶ Ille uenit: id eſt Demophoon VBER.
meus non decipit me: ſed nauigat ad me. ¶ Si ualet
ſi eſt incolumis. ¶ Amor fidus finxit: ego quæ ſideli-
ter te amo: finxi omnes cauſas poſſe te impedire: quæ
impedire ſolent omnes paratos ingredi aliquod iter.
¶ Quicquid: obſtat properatibus: id eſt omne quod
impedit paratos: & iam accinctos ad aliquod iter.
¶ Ad cauſas: ad excuſationes tuæ moræ. ¶ At tu len-
tos abes. Adducit ei Phyllis iura iuranda quibus ille
ſe ei aſtrinxerat: ut eum moueat ad reditu. ¶ Iura-
ta a te eſt enī paſſiuæ ſignificatiōis. ¶ Noſtro amo-
re: uel meo erga te: uel tuo erga me. ¶ Dare uela nē-
tiſt eſt uerba in uanū ſūdere Vir. Sed auræ oia diſcer
punt. ¶ Dic mihi ne uideatur ſua culpa eſſe reſiſta a
demophoonte. ¶ Quid feci: quid peccati: unde fa-
cinus.

¶ Niſi non amauit ſapienter: quia nimis cito properaui ad amorem tuum quod non eſt ſapientis: ergo
in hoc ſolo peccaui. ¶ Sed hoc meum crimen habet pondus: id eſt momentum & ualorem. ¶ Et inſtar: ſimi-
litudinem: id eſt denotat tibi eſſe loco meriti & maximi beneficii. ¶ Crimine te potui: ſenſus eſt meum crimen
potuit te uehementer obligare. ¶ Demeruiſſe: id eſt ualde meruiſſe: nam de hoc loco auget. ¶ Iura fides:
commemorat iura iuranda ipſius demophoontis: dicens iura fides: ſunt qui iungunt & exponunt. Iura: id eſt
iurata: ſed melius dicemus diſtinguendo. Iura: ubi ſunt: ubi fides & cætera. & intelligimus iura: ſcilicet con-
iugii: quæ inuiolabiliter ſunt ſeruanda. Sic Hyſiphyle ad Iſonem. Hec ubi pacta fides ubi connubialia iu-
ra: Fides a ſio dicitur: q̄ fiat quod dictum eſt: eſt enim dictorum conuentorumque executio. ¶ Commiſſa:
coniuncta: dextre enim coniunctio ad fidei confirmationem ſiebat: erat enim ut Seruius dicit fidei dicata:
ſicut genua miſericordiæ. ¶ Deus qui erat plurimus: id eſt dei qui ei erant plurimi. ¶ In ore tuo: falſo fal-
laci. ¶ Hymenæus deus quem in nuptiis græci inuocabant: ſicut Romani Thalaffionem. ¶ Promiſſus ſia
te. ¶ In annos ſocios: id eſt in uitam noſtram ſemper coniunctam & ſocialem: qualis debet eſſe uita con-
iugalit. ¶ Qui erat ſponſor: tranſlatio ab hominibus ſumpta. ſicut enim ſponſor: id eſt uas: qui pro alio
promittit: & obſes qui datur in tutelam fidei confirmant contractum: ita Hymenæus inuocabatur: ut con-
iugalit ſocietatis perpetuæ certus eſſet quaſi ſponſor & obſes. ¶ Per mare: ordo eſt: tu iuraſti mihi per mare
&c. ¶ Agitaſ: cōmoneſ: turbaſ. ¶ Ventis: uēti ſtatus uiolentiores: auræ uero mitiores dicunt. ¶ Per aui tuū:
aut aui p pauo poſuit: & intelligimus Neptunū: ut Iuuenalis. Perq; tuū pater ægei neptune tridēre: aut certe
Ægeum dicit patrē Theſei: qui naue filii a Minotauro reuertentis cū uelis nigris procul uifa: cum crederet
eum mortuum fuiſſe in mare ſe præcipitauit: & in deum marinum mutatus dicitur: & ideo dixit niſi fictus:
& ille eſt. ¶ Mulcet: placat ut Vir. Et mulcere dedit fluſtus: & tollere uento. ¶ Concita: commota. ¶ Tela:
amoris arma: nam cupido non ſolum ſagittis ferire: ſed etiam face incendere dicitur. Ouidius libro primo
metamor. Tu face neſcio quos eſto contentus amores: Irritare tuæ: eadem tamen tela interdum etiam uene-
ris dicuntur Iuue. Nec pharetris ueneris: macer eſt: aut lampade feruet. ¶ Altera tela: telum generaliter diciſ
de oibus: q̄ mitti aut iaci pñt: licet etiam interdū p gladio ponat: ut inferius in epiſtola hypmeſtræ appebit.

Fides qd
& unde di
ſta
Thalaffiō
apd roma
nus quis
fuerit

Vetus ab
aura i quo
differat
Ægei in-
teritus
Arma cu-
pidinis q̄
Telū quid
proprie

ANTO: Toris ma. nuptiis uno nubētib⁹ p̄est: un. p̄nuba dī: iter dū lucia q̄ infantē ī lucē p̄dat. ¶ Per sa. my. nocturno
luno q̄ & occulta. ¶ Cereris t̄a. noctu sacra cereris fiebāt: ut ī aulularia Plauti ē ī q̄b⁹ sacerdotes faces deferebāt imita
p̄nuba & ti cererē: q̄ cū p̄sephonē q̄reret icēsis t̄adis t̄adisera nūcupata ē: un. & sacerdotes teducos. i. faces ferētēs appel
lucina ea/ larūt. ¶ De tot l̄a. quos tua p̄fidia l̄axisti. ¶ Vix sa. un. er. nō sufficiēs ad poenas. ¶ At la. pu. cōmifationē mo
dem est uer ex cā lōge aliter euēire demōstrat quā oportuerit. ¶ Laceras pu. cōquassatā classē. ¶ Perfeci: repaui. ¶ Fu
gitor: iuidios. p̄tuli: nō īqt discess⁹ fuit. sed fuga. ¶ Vulnera: metaphora ē sp̄atior calamitates: q̄s meo errore

mihi pepi. ¶ Credidim⁹: relictit credulitatis culpā ī pu
ellarē simplicitatē & uiroꝝ pfidiā: credidim⁹ tuis blā
ditiis: & faciū de dictis. ¶ Generi no. tu. neptun⁹ ad fidē
adibēdā me īpulit a quo te gen⁹ ducē iactabas. ¶ Ar
tes: fallacias. ¶ Eūt: fluūt. ¶ Qua iu. in q̄cūq; uis ptē.
¶ Diis quo. p quos iurasti. ¶ Tot pi. tui redit⁹ testimo
nia & affirmatiōes. ¶ Capi: decipi. ¶ Qualibet parte
uno ex his pignorb⁹ me decipe potuiffes: ut te redi
tū credidiffē. ¶ Nec mo. ne uideat obiecta: bñficia
d. primit p rōcinationē aliq̄ ut āplicādo reliq̄. ma
iora uideat. ¶ Te iu. cū eēs idigēs & extorris. ¶ Por
tūi quo. aquasata classis recepta ē. ¶ Locū regno.
¶ Sūma: finis & termin⁹ ferēdi officii. ¶ Pœnite: mo
lestū & graue est. ¶ Cumulasse: p amore lasciuiā ho
spitalitatis: auxisse. ¶ Ante illā noctē q̄ tecū fui. ¶ Fu
isset suprema: extincta fuisset. ¶ Honeſta: pudica.

VBER. Clunonē sub iper iunonē. ¶ Præsidentē pest. ¶ Toris
Mystica q̄
& unde di
cta
ma. lectis cōiugalib⁹. ¶ Per sa. my. i. archanamā myo
græce signat claudionē mystica & mysteria dñr: q̄
sūt clausa & secreta: q̄lia sacra cereris: q̄ nō nisi sacer
dotib⁹ patebāt Iuue. archana q̄le cereris uult eē sacer
dos Oui. i. ii. de arte. Quis cereris rit⁹ audet uulgare p
fan⁹. Magnaq; Threicia sacra repta lyra. ¶ Dea tæ. i.
cereris ferētis tædas. i. facesnā cūpserpinā filiā a Plu
to. raptā nōdū scirent eā nō solū diei sed et nocte q̄

Proserpi
næ fabula

Facundia
quæ sit
¶ Credidim⁹ blā. uer. nā facūda q̄ ē qdā nō arte cōpar
mouēdū: uñ Oui. in. i. de arte. Nō formos⁹ erat: sed era
pbat Vir. iiii. ænei. hærēt fixi pectore uult⁹: uerbaq⁹
dere uig⁹ pfidū posse nasci: gñis. nicōditio plurimū: ua
dixerī noib⁹: ut recte cōiūga⁹: credidim⁹ gñis & noib⁹
ergo iteratio sup⁹flua. ¶ Lachrymis: q̄ etiā ut ostendit
suadendi. ¶ Hæ. s. lachrymæ. ¶ Et. i. ē sicut tu. ¶ Doc
sicut uerbis simulasti qd⁹ nō hēbas in pectore. ¶ Artes
eas ire: quod Iuue. attribuit mulieribus fraudē parātib⁹
tis in statione sua: atq⁹ ipsis spectātibus illam: quo iube
¶ Tot pignora. ¶ Quid⁹ nobis. s. opus erant. ¶ Capiū
seorū: aut pœnitet me. ¶ Loco hospitio urbis: & dom⁹
cere mai⁹ beneficiū: q̄ recipere te portu & hospitio: sed
pœnitet me post datū tibi hospitium: addidisse ē tēcti m
quod quā honestissimis uerbis: pōt exprimī: dicens. ¶ T
spitiū. i. addidisse hospitio lectū cōnubialē. ¶ Quæ fu
mophoonte coniuncta foret: q̄ sine infamia mortua

Iunonemq; toris quæ præsidet alma maritis:

Et per rædiferæ mystica sacra deæ.

Si de tot læsis sua numina quisq; deorum

Vindictæ in pœnas non satis unus eris.

At laceras etiam puppes furiosa refeci:

Vt qua defereret firma carina foret.

Remigiumq; dedi:quo me fugiturus abires:

Heu patior telis uulnera facta meis.

Credidimus blandis: quorū tibi copia: uerbis:

Credidimus generi: numinibusq; tuis.

Credidimus lachris: an & hæc simulare docet:

Hæ quoq; hñt artes: quaq; iubent eunt.

Diis quoq; credidim⁹: qd iā tot pignora nobis

Parte satis potui qualibet inde capi.

Nec moueor: quod te iuuí: portuq: locoq:

Debuit hæc meriti summa fuisse mei.

Turpiter hospitium lecto cumulasse iugali

Pœnitet: & lateri conseruisse latus.

Quæ fuit ante illam, mallè fuprema fuiſſet

Nox mihi, dū potui phillis honesta mori.

ſūtiqꝫ oñdit Cice. i uerrē lī. vi. his uerbis. Qui acceſſiſtis etnā uidiſtis ſimulachꝫ ceteris ex marmore & i alte
 ro tēplo liberā. Sūt ea p āpla atqꝫ p̄clara: ſed nō ita ātiqꝫ. Ex ære fuit qđdā modica āplitudinē ac ſingulari ope
 cō faucibꝫ pantiqꝫ. ¶ De tot lā. uel de tot offēſis: & erit ſubſtātiūū: uel certe: de tot lāſis ſubaudi deis. ¶ Vñ
 l. tu unꝫ & ſolꝫ. ¶ Nō er. ſa. i poenāſ: qā cū inūerabiles deos lāſeris: te tot corpa ad poenāſ hīe oporteret. ¶ At
 lā. cōgrit qđ ſcleri dēophōōtis ipſa auxiliū p̄buerit. ¶ Furioſa: ſana. ¶ Refeci: iſtaurani. ¶ Lacertas: uētis &
 undis cōuulſa. ¶ Vt qđ de. q. d. ut tibi p̄ſtarē opē cōtra me. ¶ Carina. ſ. tua. ¶ Foret fir. & ē ualida cōtra ipetū nē
 torꝫ & fluctūū. ¶ Remigiū. i. remiges hoc ē nautas. ¶ Fugiturꝫ iniurioſe dixit fugiturꝫ. ſic dido ad æneā. quo
 fugiſto bſtat hyēs & eadē apꝫ Vir. Mene fugis. ¶ Heu pa. trāſſatio ab eo q inimiū ſuis armis iſtruit: q iterdū
 illis pcutit ab inimico. ¶ Credidimꝫ uir maiorē capet cōmiſerationē: & fraudē dēophōōtis magis āplificet:
 multa cōmemorat i dēophōōte: quoz ſingula: ne dū oīa ſimul potuerūt ea deciperē & i ducere ad ei credēdū
 ¶ Credidimꝫ blā. uer. nā faciūda qđ ē qđā nō arte cōparatūſed naturalis dicēdi grā: multū ualet ad amorē cō
 mouēdū: uñ Qui. in. i. de arte. Nō formoſerat: ſed erat faciūdꝫ uulxyes. Et tñ æquoreas torſit amore deas. Idē
 pbat Vir. iiii. ænei. hærēt iſixi pectore uultꝫ: uerbaqꝫ. ¶ Generi nobilitati tuæ domꝫ: ex q nō potui mihi pſua
 dere uigꝫ pſidū poſſe naſci: gñis. m. cōditio plurimū: ualet ad fidē faciēdā. ¶ Numinibꝫ tuiſ: meliꝫ legēdū
 dixerī nōibꝫ: ut recte cōiūgaſ: credidimꝫ gñis & nōibꝫ tuiſ: nā ſe diis credidiſſe dicet iſeriꝫ. ¶ Diis quo. cre. eēt
 ergo iteratio ſupflua. ¶ Lachrymiſ: q etiā ut oſtendit Quintilianus uim maximā hñt cōmouēdiſ: & fere per
 ſuadendi. ¶ Hæ. ſ. lachrymæ. ¶ Et. i. ē ſicut tu. ¶ Docētur ſimulare. i. diſcūt oſſēdere exteriꝫ falſos aī affectꝫ:
 ſicut uerbis ſimulaſti qđ nō hēbas in pectore. ¶ Artes idolos. ¶ Eunt: qua iubētur: i. qtenus illis iubes: & uis
 eas ire: quod Iuue. attribuit mulieribus fraudē parātibus: ſic dicens: tueribꝫ ſemper lachrymiſ: ſemperqꝫ para
 tiſ in ſtatione ſua: atqꝫ ipſiſ ſpectātibus illam: quo iubeat manare modo. ¶ Diis quoqꝫ per quos iuraſti mihi.
 ¶ Tot pignora. ¶ Quid nobis. ſ. opus erant. ¶ Capi decipi. ¶ Inde ex his ſupradictis. ¶ Nec moueor: nec ira
 ſcior: aut poenitet me. ¶ Loco hoſpitiū urbiſ: & domꝫ meæ. ¶ Sūma ſiniſ. ¶ Meriti: bñficiū: i. deſt nō debui fa
 cere maiꝫ beneficiū: q recipere te portu & hoſpitiūſed plus feci: & iō ſubiungit. ¶ Turpiter hoſpitiū: ſenſus ē
 poenitet me poſt datū tibi hoſpitiū: addidiſſe ēt leſti mei ſocietate & tecū me copulatam fuiſſe: & cōcubiſſe
 quod quā honeſtiſſimis uerbis pōt exprimiſ: dicens. ¶ Et cōſeruſſe: i. deſt cōiūxiſſe latꝫ lateri. ¶ Tumulaſſe ho
 ſpitiū. i. addidiſſe hoſpitiū leſtū cōnubiale. ¶ Quæ fuit optat ſe fuiſſe mortuam unā nocte anteqꝫ cum De
 mophoonte coniuncta foret: qā ſine infamia mortua eſſet. ¶ Mallē: optatē potiꝫ uellē. ¶ Suprema: ultima.

¶ Speravi me pathos a locotq dī pter spē. ¶ Te me meo merito obstrinxisse. ¶ Venit aq ex snia simplicitate excusati: recta. n. spes ē quā pariūt merita. ¶ Gloria opo. pta p difficultates & labores: hoc ē nō ē difficile. ¶ Fallere pu. cōmiseratio ab ætate & sexu. ¶ Credētē simplici. ¶ Simplicitas simplex puella. ¶ Fauor: grā & tutela. ¶ Dū fa. impcatioē utif ubi alia nō dat ultio. ¶ Sit sū. termin⁹ & finis: hoc ē nunq maiorē laudē assequis. ¶ Statuaris: erigat tibi statua. ¶ Media ur. mediis athenis thesei ædes i umbilico urbis fuerūt: ut aristides scri. iuxta fove in loco: q appellat⁹ est piphraistos. ¶ Inter & ægi iter fies tuos & patie: q ab ægeo ducūt gen⁹. ¶ Pa

ANTO.
Recta spes
quæ sit

Thesei
ædes ubi

Speravi melius quia me meruisse putavi.

Quæcūq; ex merito spes uenit aq uenit.

Fallere credentem non est operosa puellam.

Gloria simplicitas digna fauore fuit.

Sū decepta tuis. & amans & scēmina uerbis.

Dii faciant laudis summa sit ista tuæ.

Inter & ægidas media statuaris in urbe.

Magnificus titulis stet pater ante suis.

Cū fuerit scyron lectus: toruulq; procrustes:

Et scynis & tauri mixtaq; forma uiri.

tores lectum conscendere cogebat. Longiores amputabat: distrahebat breuiore donec cum lecto æquarentur: quem Theseus trucidauit: ut Diodorus auctor est. ¶ Scynis: latro sæuissimus in isthmio corinthiaco alli-
gatos arboribus hoīes discerpebat in frustra. Plutar. scribit in uarias formas se uertere consueuisse. ¶ Forma mixtaq; uiri. & tau. Minotaurū circūscribit: quē labyintho clausum subtulit Theseus. Alii scribūt taurū Minotaurū ducē bello nauali a Theseo superatū. philocorus athletā fuisse tradit: & a Theseo in certamine superatū.
¶ Speravi melius: id est bene. ¶ Quia me meruisse putavi: me legendū est nō aut teuit & sensus exigit: & co-
dex meus uetustissimus hēt. ¶ Quæcūq;: snia ē exornatio: & ē sensus: a quō est eū bñ sperare: q de aliquo bñ meruit. ¶ Fallere: et snia est. ¶ Operosa: magna: aut difficilis: ab opai. a labore dicitur: interdū ab operit. Oui-
dius primo meta. & mundi moles operosa labore: id est magni operis. ¶ Simplicitas: facilis credulitas mea:
¶ Fuit digna fauore: meruit potius laudem: quā fraudē: aut reprehensionē. ¶ Et amās & scēmina: duo posuit:
quæ facile decipi solent: amās legomā ut ipse Ouidius inquit. Credula res amor est: & scēmina quæ etiā fa-
cile credit unde & poeta: una dolo diuū si scēmina uicta duog; est. ¶ Ista sit sūma tuæ laudis. i. si hoc tibi lau-
di ducis: utinā nihil aliud unq; facias: quod sit laude dignum. ¶ Inter & ægidas: subaudi: dii faciant. ¶ Ut sta-
tuaris. id est colloceris. ¶ In media urbe athenarum. ¶ Inter ægidas: id est iter maiores tuos: qui ab ægeo fue-
runt. Nam statua clarorum in publico proponebantur: cum titulis rerum gestarum: ut infra ostendet. ¶ Pa-
ter tuus. Theseus. ¶ Magnificus: splendidus. ¶ Suis titulis: rerum clararum quas gessit. ex quibus aliquod nu-
merat. ¶ Cum fuerit: corrigendus est hic textus: non enim legendum est Chiron: sed scyrō & procrustes. Scy-
ron autem latro fuit. quem uiatores spoliantem uersus Megaram Theseus interfecit: & saxo præcipitauit:
quod adhuc: ut historici perhibent Scyronium dicitur Ouidi. in metamor. Scopulo nomen scyronis inhæ-
ret. Quid in autem ferunt hospitibus per iniuriam cibum porrigere solitum: ieiunare coegisse: deinde calce
percutissus in mare præcipitasse: quo genere mortis eum Theseus affecit. ¶ Toruus crudelis. ¶ Procrustes: Procr-
dicitur a procruo uerbo græco. i. impello. Is Polyphæmonis cuiusdam filius: hoc genere supplicii hospites
afficiebat: eorum corpora lecto imponebat: quæ si erant longiora lecto mutilabat: si breuiora ui trahebat: &
extendebat in patrem longitudinem lecti: hunc Theseus domuit. ¶ Et Scynis: ita legendum est: is crudelis
simus hospitem corpora curuatis arboribus alligabat: deinde arbores in altum dimittebat: ita q; corpora la-
cerabantur: quem Theseus etiam interfecit: de quo Ouidi. in Ibin. Quig; trabes præstas ab humo mittebat
in auras. æquoris aspicias huius & huius aquas & de hoc puto Ouidium sensisse met. lib. vii. Cum dixit occi-
dit ille senex magnis male uiribus usus. Qui poterat curuare trabes: & agebat ab alto. Ad terram late sparsu-
ras corpora pinus: item Glaudianus supradictos inter crudelissimos numerat: libro primo in Rufinum.
Quid tale immanes unq; gessisse feruntur: uel Scynis Isthmiaca pinu: uel rupe profunda Scyron: uel phala-
ris tauro: uel carcere Silia. ¶ Et tauri mixtaq; forma uiri. i. minotaurus: quem poeta fabulantur fuisse semiho-
minem: & semibouem: ferunt. n. ut scri. Diodo. Minoē Cretensiu regē de more solitum neptuno sacrificare
taurū speciosissimū: cū ei taurus esset pstantior. sacrificasse deteriorē. Quæ ex re neptunus Minoi iratus eius
Tauri: quē ille sacrificare noluerat. Pasiphæ eius filia: turpē amorē niecit: cui ante dædali signum pulcherri-
mæ uaccæ quā taurus amabat: factum est: quo pasiphæ supposita cum tauro concubuit ex quo fabulis decā-
tatum Minotaurum genuisse serf duplici: ut dictū est: natura: qui usq; ad humeros taurus cætera hō fuit: ad
hoc mōstrū nutriēdū aiūt dædalū labyinthū fabricasse difficiles hntē egressus. & isciis penit⁹ irre meabiles i
quo cluso minotauro. vii. atheniēsiū pueri: totidēq; puellæ singulis anis: ex decreto micis q; atheniēses obsi-
diōe: q; eos circūdabatur: a lege liberauerāt mittebant. Missus igit thes⁹ cū ariadne filia miois ei⁹ amore depi-
ret: accepto ab ea filo: quo posset ex labyintho egredi: minotaurū interfecit: reliq; de Ariadne dicē loco suo.

Scyron a
quo scyro
nides qui
fuerit
Procustes
qui & ubi
habitaue-
rit

Scynis q
fuerit &
quā inco-
luerit re-
gionē
Minotau-
rus qui
VBER.

Scyrō de
quo supra

Procr-
stes d quo
supra
Scynis de
quo supra

Minotau-
r⁹ de quo
supra

ANTO: Thebæ domitæ: thebas cadmus phoenix cōdidit in boetia, Creōtē thebæ regē theseus iteremittit: qm̄ argi
Thebas qf
cōdiderit
Cētauro.
rū iteritus
Proserpiæ
fabula
Dis qui
fuerit

uis sepulturā negasset: ut scribit Papinius. Bimēbres: cētauros: centauri Iunonis & ixiōis filii in nuptiis piri
thoi: quæ gestæ sunt in monte pelio Hyppodamiam Atracis filiam: pirithoi uxorem rapere uoluerunt: orta
pugna alii trucidati: alii in fugam acti sunt. Rem gesserunt Theseus: Nestor: peleus: & alii heroes. **P**ulsata
regia diris: Theseus ad inferos: ut proserpinam raperet descendit perithoi amici gratia. Cerberus perithoum
assumpsit Theseus Hercules liberauit: Philochorus tradit Aedoneum Melosiorum regem ex proserpina
habuisse filiam eurin & canem cerberum nomine: p
posuisseq; certamen ut qui cerberum superasset filiā
uxorem duceret: & cum animaduertisset Theseum
perithoumq; non ut procos accessisse: sed ut puellā
raperent: utruq; cōpisse perithoum cerbero deuor
rādum obiecisse: thesēumq; in custodiam adactum
ī gratiam Herculis liberaffe. Dis: est diuitiarum & in
ferorum deus: ut Straboni placet. **I**magō tua: sta
tua tibi erecta. **S**ignetur hoc titulo: hunc titulū in
uertice contineat. **H**ic est: Demophoon qui aman
tem & hospitā puellā decepit. **C**ressa relicta: Ari
adna cretensis Minois filia. **R**elicta in naxo insula
dormiēs siue p dolos: siue quōd ita Bacch⁹ in sōniis
mouerit: ut Dio. maluit. **I**n tu. in. ut imitaretis obf
uasti. **E**xculat: p̄ris exēplo te purgā potes. **A**gis
hæ. suscepisti p̄fidia hæreditatē: nō uirtutis. **I**lla: ariadna licet destituta sit a theseo: tñ frui⁹ marito meliore

Dis qui fuerit
posuisseq; certamen ut qui cerberum superasset filiā
uxorem duceret: & cum animaduertisset Theseum
perithoumq; non ut procos accessisse: sed ut puellā
raperent: utruq; cōpisse perithoum cerbero deuor
rādum obiecisse: thesēumq; in custodiam adactum
ī gratiam Herculis liberaffe. Dis: est diuitiarum & in
ferorum deus: ut Straboni placet. **I**magō tua: sta
tua tibi erecta. **S**ignetur hoc titulo: hunc titulū in
uertice contineat. **H**ic est: Demophoon qui aman
tem & hospitā puellā decepit. **C**ressa relicta: Ari
adna cretensis Minois filia. **R**elicta in naxo insula
dormiēs siue p dolos: siue quōd ita Bacch⁹ in sōniis
mouerit: ut Dio. maluit. **I**n tu. in. ut imitaretis obf
uasti. **E**xculat: p̄ris exēplo te purgā potes. **A**gis
hæ. suscepisti p̄fidia hæreditatē: nō uirtutis. **I**lla: ariadna licet destituta sit a theseo: tñ frui⁹ marito meliore

VBER. Et do. bel. thæ. lōga eēt historię narratio si ab laio p̄re oedipi exordiremur: satis igi sit breuiter dicere: qd
Bellū the
banum
hūc locū p̄tinēt. cū Etheocles & polynices filii oedipi de regno iter se diffidētes mutuis uulnerib⁹ cōcidissent
& p̄terea multi duces: aliq; plurimi mortales qd bellū thesanū uenerāt: occubuisse thebāq; sepeliēdi facul
tatē denegarēt. adrast⁹ q sol⁹ ex ducib⁹ sup̄fuerat: illis ī sepulcris relictis rediit argos. Cū nul⁹ auderet hos tumu
lis cōdere soli atheniēs: q aliis uirtute p̄stābāt oēs sepeliuer. these⁹ at p̄cipue adrast⁹ p̄cip⁹ hoc fecisse fert: po
stea cū filii eorū q ī bello iterierāt parētū mortē uulturi ex oraculo Alcmeonē amphiarai filiū ducē elegissent
cōtra thebāos bella mouerūt: Eo. n. duce expugnatio urbis ab oraculo p̄mittebat. Acerrima igi cōmissa pu
gna thebāi attritis uiuib⁹ multisq; amissis ciuib⁹ uicti sūt. thebæ captæ ac dirutæ sūt: hoc ī bello uirt⁹ thesei ma
xiē emicuit: uñ ei tota h̄ ascribit uictoria: cū tñ alii nō sic scribāt: & multū herculi attribuāt. **F**usi q; bi. cēta
ros dicunt: ex Iliōe & nubea iunōe quā ille de cōcubitu īterpellauerat obiecit: gēitos p̄re anteriore hoies: poste
riore equos. Cū piritho⁹ hyppodamiā despōdisset: & cētauros & thesēū sibi cōiūctissimū ad nuptias uocasset
& illi uino ebriatū hyppodamīæ: tū ceteris fœminis q nuptiis aderāt uī īferre tēparēt: hac iniuria: tū thesēū
laphitæ qb⁹ pitho⁹ īperabat: cōmoti multos ex cētauris p̄emerūt: reliquos ciuitate eiecerūt: elegit igi poeta
uerbū utriq; rei aptū Nā fusos: & casos ītelligim⁹ & fugatos. nō ignoram⁹ tñ hāc historiā uarie scribit: & quol
dā sēuire herculē huic pugnæ īterfuisse. Sed q dixim⁹ & huic loco cōueniūt: & a Diodo. referūt. **E**t pul. ani.
ex historia loc⁹ fabulæ fact⁹ ē. Scribit. n. a græcis ī uita thesei. ædoneū molosiorū regē uxore p̄serpinā noīe ha
buisse: filiā uero eurī canē cerberū iussisse: ut q ei⁹ filiā op̄raret uxore: cū cerbero pugnaret: qd si illū sup̄asset
eā assumeret uxore multi ad hāc ut p̄ci cōuenerāt: uex cū rex aiaduertisset thesēū & pithoū nō ut p̄cos uēis
seis: sed ut eā furto auferre: eos cōphēdi iussit: & pithoū a cane ītercepto: thesēū in carcere suādū tradidit: hoc
hēt historiā. Dio. tñ magis fabulā secut⁹ refert pithoū cupiēs p̄serpinā uxore h̄re rē cū theleo cōmūicasse: me
rū cū pp rei īpietate a p̄posito thesēū auertere conaret: ubi illū p̄seueratē: & se ab illo ī iusiurādū ad p̄serpi
nā uī & raptū adigi uideret se sociū & adiutorē p̄buit. cūq; ad īferos: ut eā raperēt ambo descēdissent: uterq;
ibi capt⁹. Sed postmodū ī gratiā Herculis liberat⁹ ē thesē⁹ pitho⁹ apud īferos detē⁹ luit sēp̄ternas suæ īpieta
tis p̄enas. qdā scriptores utrūq; tradūt ab īferis rediisse: hāc igi fabulā nūc tāgit. **E**t re. cæ. i. aula obscura.

Cētauri d
qb⁹ supra
ros dicunt: ex Iliōe & nubea iunōe quā ille de cōcubitu īterpellauerat obiecit: gēitos p̄re anteriore hoies: poste
riore equos. Cū piritho⁹ hyppodamiā despōdisset: & cētauros & thesēū sibi cōiūctissimū ad nuptias uocasset
& illi uino ebriatū hyppodamīæ: tū ceteris fœminis q nuptiis aderāt uī īferre tēparēt: hac iniuria: tū thesēū
laphitæ qb⁹ pitho⁹ īperabat: cōmoti multos ex cētauris p̄emerūt: reliquos ciuitate eiecerūt: elegit igi poeta
uerbū utriq; rei aptū Nā fusos: & casos ītelligim⁹ & fugatos. nō ignoram⁹ tñ hāc historiā uarie scribit: & quol
dā sēuire herculē huic pugnæ īterfuisse. Sed q dixim⁹ & huic loco cōueniūt: & a Diodo. referūt. **E**t pul. ani.
ex historia loc⁹ fabulæ fact⁹ ē. Scribit. n. a græcis ī uita thesei. ædoneū molosiorū regē uxore p̄serpinā noīe ha
buisse: filiā uero eurī canē cerberū iussisse: ut q ei⁹ filiā op̄raret uxore: cū cerbero pugnaret: qd si illū sup̄asset
eā assumeret uxore multi ad hāc ut p̄ci cōuenerāt: uex cū rex aiaduertisset thesēū & pithoū nō ut p̄cos uēis
seis: sed ut eā furto auferre: eos cōphēdi iussit: & pithoū a cane ītercepto: thesēū in carcere suādū tradidit: hoc
hēt historiā. Dio. tñ magis fabulā secut⁹ refert pithoū cupiēs p̄serpinā uxore h̄re rē cū theleo cōmūicasse: me
rū cū pp rei īpietate a p̄posito thesēū auertere conaret: ubi illū p̄seueratē: & se ab illo ī iusiurādū ad p̄serpi
nā uī & raptū adigi uideret se sociū & adiutorē p̄buit. cūq; ad īferos: ut eā raperēt ambo descēdissent: uterq;
ibi capt⁹. Sed postmodū ī gratiā Herculis liberat⁹ ē thesē⁹ pitho⁹ apud īferos detē⁹ luit sēp̄ternas suæ īpieta
tis p̄enas. qdā scriptores utrūq; tradūt ab īferis rediisse: hāc igi fabulā nūc tāgit. **E**t re. cæ. i. aula obscura.

Proserpia
de qua su
pra
rū cū pp rei īpietate a p̄posito thesēū auertere conaret: ubi illū p̄seueratē: & se ab illo ī iusiurādū ad p̄serpi
nā uī & raptū adigi uideret se sociū & adiutorē p̄buit. cūq; ad īferos: ut eā raperēt ambo descēdissent: uterq;
ibi capt⁹. Sed postmodū ī gratiā Herculis liberat⁹ ē thesē⁹ pitho⁹ apud īferos detē⁹ luit sēp̄ternas suæ īpieta
tis p̄enas. qdā scriptores utrūq; tradūt ab īferis rediisse: hāc igi fabulā nūc tāgit. **E**t re. cæ. i. aula obscura.

Dis hēt
primā lō
gam
Nā diris primā naturaliter hēt lōgā: & sic nō staret hic uersus: qd autē sit lōga ex multis exēplis: hoc
Virg in. vi. ænei sit satis. Noctes atq; dies patet attri ianua ditismusquā autē legi⁹ p̄ria breui. **T**ua ima. tua sta
tua. **H**oc ti. hac īscriptiōe. **P**ost il. i. titulos p̄ris tui quos supra dixi. **H**ic ē. ecce titul⁹ quē uult dēopho
onti īscribi qd ad īfamīā p̄tinet: qd & amātē & hospitā decepit: ordo ē: hic ē. sille dēophoō. **C**ui⁹ do. am. ho
spita. s. phillist: & duo posuit q ei⁹ dolū & crimē aggrauāt: ut dcm̄ ē supra. **C**apta: decepta. **D**e tā. sēsus ē: de
tor factis tui p̄ris: remāsit tibi tmmō mēoria fraudis: q ille us⁹ ī ariadnē: nō at alicui⁹ ex supradictis p̄bitatib⁹
parēis. **P**atris tui thesei. **S**edit: stetit. **I**n ige. tuo. i. in aio tuo. **C**ressa. i. ariadne cretē sis: Cressa aut nō a
masculino cress⁹ uēit: sed a cres: cui⁹ grūs ē cretis. **R**elicta: deserta a patre tuo. **V**t pleni⁹ dice⁹ in epistola ari
adnes ad Theseū. **M**iraris imitatis. Lucanus. Miratorēq; catonis. i. imitatorē. Virgilius. Primis & te mire⁹
ab annis. Nā p̄clara ingenia quæ mirātur ea facile imitant. **V**nde antecedēs pro cōsequēti ponit. i. mirari p
imitari. **H**æredē agis. i. es hæres. **O**rnatus est. n. dicēdi modus hic agit legatū: id est legatus est: hic agit here
dē gratū. i. gratus est hæres. **F**raudis patriæ. i. paternæ: nō autem uirtutis. **I**lla nec inuideo: cōparat fortu
nā suā cū fortūa Ariadnes & illi ex fraude bene successisse: sibi uero pessime ostēdit. **I**lla: ariadne. **F**ru
tur: gaudet. **M**eliore: quam patre tuo: quia ille erat mortalis. Bacchus uero deus. **N**ec inuideo: nec doleo.

Et domitæ bello thebæ: fusi q; bimembres:
Et pulsata nigri regia cæca dei.
Hoc tua post illos titulo signetur imago:
Hic ē cuius amās hospita capta dolo est.
De tanta rerum turba factisq; parentis
Sedet in ingenio cressa relicta tuo.
Quod solum excusat solum miraris in illo:
Hæredem patriæ perfide fraudis agis.
Illa nec inuideo fruitur meliore marito:

Et domitæ bello thebæ: fusi q; bimembres:
Et pulsata nigri regia cæca dei.
Hoc tua post illos titulo signetur imago:
Hic ē cuius amās hospita capta dolo est.
De tanta rerum turba factisq; parentis
Sedet in ingenio cressa relicta tuo.
Quod solum excusat solum miraris in illo:
Hæredem patriæ perfide fraudis agis.
Illa nec inuideo fruitur meliore marito:
Nec inuideo: nec doleo.

At despecti thraces: quos tua causa contempsi commiseratio est a comparatione confert. n. incommoda
 commodis. ¶ Atq; aliq; a iurisdictionem thracū ponit. ¶ Doctas athenas: omnium bonarū artium inuētrices:
 ut scri. Cice. ¶ Thracē armī. bellicosam thraciā: thracē græce pronunciauit: latine thraciā dicim⁹. ¶ Exitus acta
 pbat. p Ironiam thracum uerba reperit: q Phyllidis consilia a fine damnabant. ¶ Careat successibus: purgat
 se a fortūa. ¶ Successib⁹ scilicet. ¶ Ab euentu casu nō a fine. ¶ Notanda iudicanda & probanda. ¶ At si no
 stra tuo: confirmat purgationem a successu si detur qualis speratur exitus: si inquit redeas. ¶ Dicar consulū:
 nunciatur

ANTO

Thracia
græce
quō pro
nunciatur

Inq; capistratis tygribus alta sedet.

At mea despecti fugiūt cōnubia thraces:

Q d' feror externū prapossuisse meis.

Atq; aliq; doctas iā nūc eat inq; athenas:

Armiferam thracem: q regat: alter erit.

Exitus acta pbat: careat successib⁹ opto

Quisq; ab euentu facta notāda putat.

At si nra tuo spumescant æquora remo:

Iam mihi iā dicar: cōsuluisse meis:

Sed neq; cōsului: nec te mea regia rangit:

Fessaq; bistōia membra lauabis aqua.

Illa meis oculis species abeuntis inhæret:

Cum pmeret portus classis itura meos.

Bistonius
lacus ubi
locoq; sit

VBER.

at quæ cō
iunctio sit

¶ Meis. s. thracibus: hæc. n. solet esse cā acerbissimi doloris & indignatiōis his: q spernunt: uñ & hyarbas apud
 Virgilium maxime hoc quæritur de Didone: quod sibi Aeneam externum proposuerit: Fœmina quæ no
 stris errans in finibus exul. Cuiq; loci leges dedimus cōnubia nostra. Reppulit: ac domum aeneā in regna
 recepit. ¶ Atq; aliquis deridens me. ¶ Inquit eat: scilicet Phyllis. Athenas: quasi dicat quas plus amauit: quā
 thraciam cum maluit maritum atheniensem: quam thracem. ¶ Doctas: quoniam illic omnium liberalium
 artium florebat studia: unde & pallas dicitur ei urbi nomen dedisse. ¶ Alter: idest alius præter ipsam Phyl
 lida. ¶ Thracem: accusatiuus est a nominatiuo Thrace: nam regio ipsa dicitur Thrace: & latine Thraca. Ho
 ratius Thraca ne uos: ebrusq; uiuali compede uinctus. Item dicitur thracia. ¶ Armiferam: bellicosam. ¶ Exi
 tus acta probat: sensus est iā fine demonstrantur hominum factas: & est sententia exornatio. ¶ Careat succes
 sibus & cætera. Sensus est male illi eueniat: qui non a fine rerum: sed ab euentu facta hominum denominat:
 & notat: multa enim solent euenire ante finem: quæ uidentur esse mala: quæ postea ex fine cognoscuntur es
 se bona: ut exempli gratia: aliqua puella mediocris conditionis nupsit amatori diuiti clam: & nescientibus
 parentibus suis reprehenditur hoc factum ab his: qui hoc sciunt: at si ducatur uxor ab eo: omnes dicūt eam
 sapienter egisse: ita hic est intelligendum: sunt autem uerba Phyllidis dicentis: finis ostendit qualia sint fa
 cta. quasi dicat potes adhuc providere ne uidear malefecisse: cum te recepi in hospitio & coniugio: ideo ma
 le illis eueniat: qui ante finem iudicant de his quæ feci per ea: quæ eueniunt: quia nondum rediisti: nam
 adhuc redire potes. ¶ Opto: Deum precor ut ille. ¶ Careat successibus: idest prosperitatibus. ¶ Notanda iu
 dicanda. ¶ Ab euentu: idest a casu: non a fine: qui potest uenire mihi melior uel certe a fine: quem ego re
 spexit: & propter quem feci: nam finis mei facti fuit: prodesse mihi & meis accipiendo te maritum: ergo ab
 hoc fine intentionis meæ: & non ab eo quod enenit iudicandum est id quod feci. nam finis meæ intentio
 nis fuit bonus: licet euentus fuerit malus: & hic sensus uidetur esse melior & uerior: quā superior: licet uterq;
 possit accommodari. ¶ At si sensus est reprehendor: & dicor male egisse: sed si ad nos reuersus fueris: om
 nes dicunt me prudenter egisse. & ita exitus probabit acta mea non fuisse mala. ¶ At si nostra tuo spume
 scant æquora remo: periphrasis est. idest circumlocutio: hoc enim uoluit dicere si ad nos nauigaueris: nam
 nauigando & mouendo remos æquora spumam mouent. Virgilius. Et spumas salis ære ruebant. ¶ Iam
 idest tandem. ¶ Consuluisse: sapienter prouidisse mihi accipiendo te maritum. ¶ Meis: accipiendo te qui
 eos regeres. ¶ Sed neq; consului: ut magis eum moueat: ostendit se desperare eius reditum: neq; consului:
 quia non reuerteris. ¶ Mea regia: quam tibi tradideram. ¶ Tangit: mouet. ¶ Fessa bistonia: subaudiēda est
 negatio: neq; lauabis membra & cætera. idest non uenies in thraciam: neque lauabis aliquando membra
 tua fatigata a qua Thracia. Nam Bistonium Thraciæ stagnum est. Illa meis oculis magnam uim habet re
 cordatio præteritæ consuetudinis: & ben uolentiæ. ideo Phyllis nunc reducit in memoriam Demopho
 onti eius discessum: in quo ostendit eum sibi significasse amorem: ut ea commemoratione eum moueat.
 ¶ Illa species: illa figura. ¶ Abeuntis: scilicet tui a me discedentis. ¶ Inhæret: infixā est. ¶ Oculis meis: hoc
 est uideor nunc habere ante oculos: quomodo a me discessisti. Cum classis itura: idest abitura. ¶ Preme
 ret meos portus: idest esset in portu meo.

Thracia
de qua su
praBistonis
de quo su
pra

ANTO. Ausus es amplecti: simulatas bládicias arguit. Expecte: acclamatio est cū geminatiōe uerbi ad cōmonē, dā cōmīationē nō inqt mihi expectādū est: qm̄ iuisti nō reditur? Solo tpe: nō scō. Lapsa: fluxait uana, Quid pcor: seipsam corripit qđ uana & diis nō exaudiēda p̄cet. Altera cōiūx: uñ alluderet ad laodicē uin ginē: quā Plutar. tradit clam cognitā ex Demophoōte Tinthiū filium genuisse: alii calliopē fuisse scribunt. Alter amoraliter: puellā beniuolētia. Tibi excidi. ex tuo aio deleta sum? postq̄ ueni tibi in obliuionē. Hei mi. dolēdū est p̄fecto mihi destitutā. Si rogas: tāq̄ me nunq̄ cognouisses. Quā tibi cōmēorat sua officia in Demophoōtē: qđ cōmēra ē ex cā: quā eā ut on deret q̄lis fuerit ipellere uidebat. Astota d̄ n̄as oras ipul so post lōga exilia. Opes: exiguas facultatū reliqas. Lycurgi p̄tis mei: hic. n. lycurgus est q cū Bacchi mūera cōtē p̄siter: cura sibi falce amputauit: quē alii Dryātis: alii Bo. rex filiū dicūt. Noīe scēmineo: q̄ sua amplitudinē nō po terāt puellā simplicitate gubernari. Quā pa. regni sui am plitudinē describit: cōplectis inqt Rhodopē mōtē: deidei hemū montē aliū diffundit usq̄ ad mare pōticū: in qđ he brus fluiū? imergit. Hemus: siluosus est: & sex mi. pas. ardu us. Hebrus odrysia: solū fundit: discurret iter priātas & dolōgos rhinos corthi los: aliosq̄ barbaros tāgit: & Ci ro nas: oēs sub lycurgi potēratu fuisse tradunt. Exigit: aq̄s in mare ponticū emittit. Sacru dicit hebrum pp orphe um. q ad illū accoluit. Nā Bacchus cū Lycurgo regnū sub stulisset: terapi dedit orphei auo paterno

LYCURGUS qui fuerit
so post lōga exilia. Opes: exiguas facultatū reliqas. Lycurgi p̄tis mei: hic. n. lycurgus est q cū Bacchi mūera cōtē p̄siter: cura sibi falce amputauit: quē alii Dryātis: alii Bo. rex filiū dicūt. Noīe scēmineo: q̄ sua amplitudinē nō po terāt puellā simplicitate gubernari. Quā pa. regni sui am plitudinē describit: cōplectis inqt Rhodopē mōtē: deidei hemū montē aliū diffundit usq̄ ad mare pōticū: in qđ he brus fluiū? imergit. Hemus: siluosus est: & sex mi. pas. ardu us. Hebrus odrysia: solū fundit: discurret iter priātas & dolōgos rhinos corthi los: aliosq̄ barbaros tāgit: & Ci ro nas: oēs sub lycurgi potēratu fuisse tradunt. Exigit: aq̄s in mare ponticū emittit. Sacru dicit hebrum pp orphe um. q ad illū accoluit. Nā Bacchus cū Lycurgo regnū sub stulisset: terapi dedit orphei auo paterno

HEMUS q̄ sit
so post lōga exilia. Opes: exiguas facultatū reliqas. Lycurgi p̄tis mei: hic. n. lycurgus est q cū Bacchi mūera cōtē p̄siter: cura sibi falce amputauit: quē alii Dryātis: alii Bo. rex filiū dicūt. Noīe scēmineo: q̄ sua amplitudinē nō po terāt puellā simplicitate gubernari. Quā pa. regni sui am plitudinē describit: cōplectis inqt Rhodopē mōtē: deidei hemū montē aliū diffundit usq̄ ad mare pōticū: in qđ he brus fluiū? imergit. Hemus: siluosus est: & sex mi. pas. ardu us. Hebrus odrysia: solū fundit: discurret iter priātas & dolōgos rhinos corthi los: aliosq̄ barbaros tāgit: & Ci ro nas: oēs sub lycurgi potēratu fuisse tradunt. Exigit: aq̄s in mare ponticū emittit. Sacru dicit hebrum pp orphe um. q ad illū accoluit. Nā Bacchus cū Lycurgo regnū sub stulisset: terapi dedit orphei auo paterno

OScula amātum q̄lia esse debeant
Ausus es: cōmemorat bládicias qđ Demophoon erga eā usus est: ausus es. q. d. cū discederes nō reuersurus ausus es tñ me amplecti. Infusus: impositus: circūdatus. Col lo amā. mei phyllidis. Oscula p̄ssa: p̄sse infixa. qualia so lēt eē oscula amātū: quā nō mō p̄ssis labiis in faciē dant uerūet p̄larūq̄ ex nimio affectu dētib? & morsu inferunt: amatoria oscula dētibus imp̄ssa signat Ouidi. in. i. amoe. Altrius uideat tōto uestigia lecto. Fastaq̄ lasciuia liuida colla notis: & Hora. in. i. carminū. Sine puer farēs: imp̄ssit mēorē dēte labris notā. Cūq̄ tuis: subaudi & ausus es. Cōfundere. i. cōmiscere. Quodq̄ foret. i. ausus es q̄tis qđ hēres uerū scdm: & tibi fauētē: q̄a potius uoluisses hēre aduersum ut eēt tibi iusta cā remanēdi. Et mihi: ordo ē: & tu discedēs ausus es dicere. Sup̄ma uoce. i. ultimis uer bis tuis: q̄a postea nō dixisti aliud uerbū. Phylli fac ex. li sunt illa ultima uerba: q̄bus Demophoon usus est ad Phil lida. Expecte: nūc sūt uerba Phyllidis. q. d. ita dixisti mihi: ut te expectē: sed qđ expectē te: q̄ abiisti nunq̄ uir sur? me. i. nunq̄ reuersur? apli? ut me uideas. Negata. i. a te. i. quā uela tua nunq̄ uis ampli? redire in meū ma rei: & tñ artificiū est in lūma cā diffidētiā: nō on dere diffidētiā: dicit igit: qđ licet iā nō debeat eū expecta re: tñ expectat. Mō: tñ mō. Serus. q. d. ēt serus. i. tardus: q̄a ut est in puerbio: melius est sero quā nunquā. Ut tua. i. ut uidearis defecisse in fide per aliqd tps: & non p oēt tua fides quā mihi dedisti de reditu tuo. Sit lapsa. i. defecerit. Solo tpe. & nō uolūtate tua aut etiā ope. Quid pcor: i. scilicet: diximus in prima epi stola: muliebre eē de maritis abntib? alienum amorē suspicari & c. qđ pcor. q. d. frustra precor. Qui male fa uir nobis. i. q̄ fuit nobis aduersus. Vtq̄ tibi ut. i. postq̄. Excidimus. i. ex memoria tua elapsa sum? Nul lam: Phyllida. i. nullam similem phyllidis. Hei mihi: non sine gemitu potuit cōmēorare se & sua erga De mophoōtem bñficia. Hei: iteriectio dolentis. Si rogas: si quāris & interrogas. Vnderex quo loco: cu ius filia. Quā tibi nunc dicit quā sit ordo est. O Demophoō ego sum illa phyllis quā dedi tibi acto. i. agi tato. Erroribus. i. uagationibus p mare. Regna lycurgi. i. in q̄bus lycurgus. Sic etiam Vir. de Thracia. Acti quondam regnata lycurgo. Hic. n. fuit rex Thraciā. Alter Lacedæmonius qui suis ciuibz leges saluberrimas tulit. Cuius. i. Demophoontis. Opes facultates diuitias. Mea. i. opes. Auxere: fecerunt maiores. Cui egenti. i. tibi Demophoonti. Sic Dido obiicit Aeneā: iectum in littore egentē: Excepi. Quā subie ci. i. supposui: & in potestatem tuam dedi. Vix satis apta regi nomine scēmineo: quia hāc regna habent ui ros bellicosos: & feroces: qui uix possunt ferre muliebre imperium. Quā patet: describit ambitum regno rum Thraciā: quā subiecit: & est ordo quā subiecit regna Lycurgi. Quā. i. parte. Rhodope patet ad he mum glaciale. Et hebrus sacer & cate. Rhodope & Hemus: ut diximus montes sunt Thraciā. Sed Rho dope magis in orientem porrigitur: deinde in septentrionem reflectitur. Hemus ad Macedoniam est: unde & interdum mons Macedoniā dicitur. Quā patet: id est extēditur. Vmbrosū altū: uel arboribus ple num. Et sacer: significat ostium hebrī fluii: sacer: quia omnes fluii sacri dicebantur. Exigit: emittit: scilicet in mare. Aquas amissas: id est celeres: ut diximus in prima epistola: non autem legendum est admis sas: neq̄ etiam dicendum amissas: id est perditas.

Ausus es amplecti: colloq̄ ifusus amātis
Oscula p longas iungere pressa moras
Cūq̄ tuis lachris lachrias cōfūdere n̄as:
Quodq̄ foret uelis aura sedā queri
Et mihi discedens suprema dicere uoce
Phylli fac expectes demophoōta tuū.
Expectem: qui me nunq̄ uisurus abiisti:
Expectem pelago uela negata meo.
Et tñ expecto: redeas mō serus amanti:
Ut tuā sit solo tempore lapsa fides.
Quid pcor: i. felix: iā te tenet altera cōiūx:
Forsitā & nob̄ q̄ male fauit amor. (Cū
Utq̄ tibi excidiū: nullā puto phyllida no
Hei mihi si q̄ sim phyllis: & uñ rogas.
Quā tibi dēophoō lōgis erroribus acto
Threiciis portus: hospitiumq̄ dedi:
Cuius opes auxere meae: cui diues egēti
Mūera multa dedi: multa datura fui.
Quē tibi subieci latissima regna lycurgi:
Noīe scēmineo uix satis apta regi: (mū
Quā p̄z ūbrosū rhodope glacialis ad he
Et sacer amissas: exigit hebrus aquas:

Clibra primū uiolata: cui meae uirginitatis primitias dicaui. Sinistris auib⁹ aduersis auspiciis. Vere res ni
hi iauspicato faciebāt. Zona: cingulo q̄ ex lana ouis fiebat: p̄cingi nouā nuptā scri. Verri⁹ qd̄ uir i lecto sol
uebat. Casta: qm̄ ex eo cingulo nō nisi uirgines p̄cingebant. Typhoea una furiarū q̄ tres sūt: Allecto: Ty
siphoe: & Megea: filiae noctis. Harebi. Pronuba loco lunōis nr̄is i nuptiis p̄fuit. Vlulauit: nō cecinit: sed
feralē uocē hymenaei loco ptulit. Deuia auis. Styx bubo q̄ in trāfuerum uolās aufert. & iō deuia bubonē:
ut Plī. scri. maxie abhoiant i auspiciis pci. Cecinit mœ. car. nō lētū epithalamiū: sed carmē exitiale auspica
t⁹ ē. Torquata: cui torq̄s ē ex sp̄tib⁹. Lumina mo. addi
ta in nr̄as nuptias: scri. Plutar. Quicq̄ faces nuptiis adhibet
cōsueuissē: q̄s gestaret pueri p̄lmi & m̄imi: ut Ver. tradit
Face sepul. nō i facib⁹ ignis ē adhibet: sed furiarū sepul
chrales dñr faces q̄ accedunt i funere: aut maniū sacristi uñ
& aras sepulchrales dicim⁹ sunt faces nuptiarū: aut deorū su
per: sūalia uero mortuorū & deorū maniū. Mœsta tñcō
cludit p̄ cōmisationē tōndit. n. in qb⁹ uerset incōmodis: si
suo uoto destituat subiicit quoq̄ seipsam & salutē suā i de
mophoōtis ptātēia quo materiā captare enitit. l. oia sint
aduersa: spo tñ te reditu: peto. n. littorant te si redeas ob
seruē. Laxat. arefcit. Die solis ardo. Frigida: noctur
na alludit ad lunā. Prospicio: obsuo. Agat maria ipel
lat: & spiret. Augur: suspicio: aio conicio. Meos de
numia maris mibi p̄picia q̄ te i Thraciā reducāt. Procur
ro i fre. ad maritias oras p̄po. Prias aq̄s: usq̄ ad unū litt⁹.
Accedunt: appropinquāt obsuata nauigia. Min⁹ & min⁹
uti. asto: sensim deficio: q̄a te esse nō noui.

Cui mea uirginitas auib⁹ libata sinistris:

Castaq̄ fallaci zona recincta manu.

Pronuba typhoe thalāis ululauit i illis:

Et cecinit mœstum de uia carmē auis.

Affuit allecto breuib⁹ torquata colubris:

Suntq̄ sepulchrali lumina mota face.

Mœsta tñ scopulos fruticosaq̄ littora cal

Quaq̄ patēt oculis litora lata meis. co

Siue die laxat humus: seu frigida lucent

Sidera: p̄spicio quis freta uentus agat.

Et quacūq̄ procul ueniētia lintea uidū

Protinus illa meos auguror esse deos.

In freta pcurro: uix me retinentib⁹ undis

Mobile q̄ prias porrigit equor aq̄s / asto

Quo magis accedūt min⁹ & min⁹ utilis

bus sinistris. i. iscelici om̄iēnā antiq̄ oia auspicato faciebāt: & p̄cipue m̄imonia. Vir. Cui p̄ intactā dederat
primisq̄ iugarat Ominib⁹. Luca. Cōtētiq̄ auspice Buto. laue. Veniet cū signatorib⁹ auspex. Capel. as at au
guriū a uolatu auis: q̄s appellabāt p̄petes: uel a uoce & has appellabāt oscines: qd̄ ore canerēt. Vñ & aues sē
p̄p auguriis ponunt. Hora. mala dūcis auis: de & auspices ab aspiciēdis uolucib⁹: & augures a p̄arritu auis
dci sūt. Et mea zona: subaudi: & cui. i. a quo. Mea zona est recincta. i. distincta. Casta. i. mei casta: nā adie
ctiua p̄sonarū sēpe attribuunt reb⁹: ut supra. Sed bñ cōsuluit casto de aq̄us amori. Manu fall. i. tui fallacis.
Erat. n. mos q̄ ē hodie in aliqb⁹ locis suat: ut uir discingeret zonā mulieris sibi nubētis. Pronuba loco iu
nonis: q̄ cōiugis p̄esse solet: affuerūt furia: p̄nuba dñr: quae nubētib⁹ p̄est: nu aut syllaba q̄ in pri mitiuo natura
liter lōga est in p̄nuba sp̄ breuiat: in cōnubio iterdū suat naturā: ut p̄ cōnubia nr̄a: p̄ceptos hymeneos: iter
dū p̄ sistolē breuiat: ut cōnubio iūgā: ut stabili. Typhoe una ex furiis dca a Tis qd̄ gr̄ace signat ultionē:
& phoni: qd̄ signat cadē. Vlulauit: ululat. n. attribuit furiis. Dido ad aenā iferi. Audierā uoces nymphas
ululasse p̄raui. Euenides fatis signa dedere meis. Deuia auis. i. bubo: cui q̄rula uox malū. omē signat. Vir.
iiii. en. Solaq̄ culminib⁹ ferali carmē babo: Visa q̄ri & lōgas in fletū ducere uoces: deuia at appellauit: q̄a a
coetu aliarū uolucū solet fugere. Mœsta: tristis: q̄rula. Allecto: alia ex furiis dca q̄i ir̄regeta & nūq̄ cessās.
Torquata circūdata: & q̄i p̄ torque cincta. Colubris: uipis breuib⁹: iō s̄eniorib⁹: m̄ breuiorē serpētes sūt
s̄eniores. Sūtq̄ sepulchrali in nuptiis malū omē hēbat: si aut faces: q̄p mortuis erāt accensae: deferebant p̄
nuptialib⁹: aut si ipsae faces nuptiales fuiss̄: ut accēsa ex facib⁹: aut ex flāmis alicui⁹ rogihac rē ondit ipe Oul.
li. vi. met. in fab. Terei. Eumenides tenuere faces de funere raptas. idē fa. li. ii. Cōde tuas hymenae faces: & ab
ignibus atris. Auferih̄nt alias mœsta sepulchra faces: dicit ergo nūc phyllis. Lumina. i. ignes mearū theday
nuptialiū. Sūt mota face sepul. i. face q̄p mortuo erat accēsa. Mœsta tñ dicit qd̄ licet oia supra dicta signi
ficēt iscelix cōiugiū: tñ sēpe cōscēdit locū altū ex quo p̄spiciat in mare: si forte uideat nauē demophoontis.
Mœsta: tristis. Calco: p̄mo corpe meo. Fruticosas: dumosa plena fructib⁹ sēpe: nam nouies iuisse dñr: ut
Oul. in. i. de remedio. Et p̄ qd̄ nouies s̄apius isset iter: & in eodē libro. Nona terebat miserā uia. Quaq̄ pa
tent oculis: licet raro a uersu penthametro ad sequētes uersus incipiat sentētia p̄cipue apud Oul. di. tamen
iterdum sic ut hic uidemus: & supradiximus in epistola Bris. est. n. ordo est: & ego prospicio quis uētus agat
freta. Qua. i. qua parte. Littora patent: nostris oculis. idē aspiciunt a nobis. Siue humus laxatur. i. ape
ritur. nā terra die p̄pter tēperiem: uel calorē magis laxat. Seu frigida siderat: aut generaliter frigida dicitur
Virgi. in Bucco. Frigida uix cōelo noctis discesserat umbrat: aut certe lunā intellexit q̄ frigidā esse cōstat. Et
quacūq̄. i. quacūq̄ uideo nauē ueniētē statim existimo illā esse. Tua lintea. i. uela dicta a lino: qd̄ ex eo
fiant. Procul longe. Protinus statim. i. existimo q̄ quasi certo augurio credo. Esse meos deos: nō dica
mus. i. te quē colo tanq̄ deos: sed auguror illa esse meos deos. i. exauditionē deorū: quos ego p̄cata sum. i. sta
tim arbitror me exauditam esse a deis meis. Procurro: nado p̄cedo: quādo uideo uela quae credo esse tua.
Vix retinentibus me: p̄pter nimīū desiderīū tui uidēdi. Primas aquas. i. magis propinquas terrā: nā sunt
primae ex terra euntibus in ipsas. Quo magis: q̄o magis. Accedunt. Lad me. i. sūt p̄pinqiores. Asto.
i. sto. & sum. Minus & minus utilis. i. quasi defecta spiritui & languida.

ANTO.
Quo cin
gulo no
ua nupta
p̄cingebat
furie quot
sint.

Quot fa
ces nupti
is adhibe
ri consue
uerant
Faces que
sint & que
funalia

VBER.
Quo au
guria ca
ptarentur

Pronuba
quae sit

Tysiphoe
uñ dicta

Allecto
unde co
gnōian

Sidera pp
qd̄ frigida
appellant

ANTO.
Thraciæ
cheroneffi
sinus qui

Clinquor:ul gore destituor. **E**xci pienda:ut non unq̃ sic me ancillæ suscipiant. **E**st sinus:p scribit locū ut de sibi p̃cipitiū cogirauit ad augendā cōmiseratiōem. **F**alcatus:curuatus uidef thraciæ cheroneffi sinū ab isthmo circumscribere:in q̃ ex grācia nauigantes deferunt. **M**odice sensim. **I**n arcu:ad instar tensi arcus. **V**ltia cornu:extremæ ptes. **R**igent:salebrosæ sunt & altæ. **M**ole prærupta:uasta rupe. **H**inc:ex hac mole. **M**ittere præcipitare. **E**ritime præcipitabo. **P**roiectam in mare p̃cipitatā. **T**uatatheniēsia in pyr rhū portum athenay. **I**ntumulata absq̃ sepultura honore. **S**up.du.sis durior. **A**damāta;q̃ nulla mare ria uinci pōt nisi hyrcino sanguie:ut scri.Pli. **E**t te:q̃ nula cā moueris;q̃ es inexorabilis & oī materia durior. **S**ic mortua & undis iactata me se q̃ nō meruisti. **S**itis ue.ap peto uenenū. **T**raiectā gladio:iterdū me gladio traicef cogito. **L**acer.insidis;q̃ tu p̃fidus cōplexus es. **I**mpli.la. fune ostringere iter tot lethi gñā fluctuās:demū se ex ami gdala suspēdit:exaruit arbor q̃ in aduētū demophoontis reuiriisse tradit. **S**tatiē mihippositū. **P**ēsare:emēdare & luere **P**udorē:uiolatam pudiciā. **M**a.ne.decoro & magnāimo letho. **P**ar.mo.cōfesti mihi ex tot lethi gñi b'unū deligā. **C**ā:auctor. **I**nuidiosa.nō sine legētium odio. **E**ris no.dabis tuæ p̃fidie noticiā. **C**armie:epita phio. **D**emophoon hospes:in hoc maxime uitupari de mophoontem existimat:quod uiolato hospitii iure & ho spitem & amantem ad mortem coegerit.

VBER.

Clinquor. i. deficio & cado in terram propter dolorem qa ex appropinq̃tiōe cognosco nō eē nauē tuā. **E**xci piē da:erigēda ab ācillis qa p me nō possū:aut stare:aut surge re:isū.n.semimortua. **E**st sin⁹:describit locū un̄ dicit cōsti tuisse se p̃cipitare.enūerat uaria gñā mortis:ip̃ q̃ dicit se co gitare finire uitā. **S**in⁹:flex⁹ maris **F**alcatus:curuatus:tractū a falce q̃ ē curua. **I**n ar.ad.i.i similitudinē arcuū adducto rū.i.cōtracto:q̃ nā adducere signat cōtrahere. **V**ltia cor. hextrea illi⁹:sin⁹ q̃ sūt in similitudinē cornuū. **R**igēt:sunt aspa. **P**rærupta mo.i.igēti saxo. **H**ic ex illa mole alta. **F**uit mēs:uolūtas & dispō. **E**t erit.s.h ut imitā corpus meū. **Q**m̄ p̃gis.i.p̃fueris. **A**d tua:optatus suum cor pus mari submersū deferat ad littus atticū: ut ita mortuū uideat ab ipso dēophoōte. **P**ortēt.n̄ pōis.p̃ portabūt:ut qdā putāt:sed mōi ē optatiui.i.utinā fluct⁹ portēt. **M**epie.sic cadauerapiiciūt a mari. **O**ccurrāq̃.i.& utinā appeā. **I**ntumulata:sepulta. **D**uricia:diē qd̄ q̃ sit durissim⁹ oīum rex durissimay tñ n̄ poterit facef:qn̄ cōmoueaf:cū uidebit eā mortuā ad lit⁹ suū de latā. **V**r.i.quis. **F**errū:metallū nimie duritiæ. **O**ui.i.met. d duro ē ultia ferro. **A**damāta:lapidē tāte du ritia:ut nulla re frāgi possit nisi sāguie hyrcio:si i eo diuti⁹ fuerit:tñ aliter q̃ calido uel recētis:atq̃ cū q̃tuor sint spēs adamātū:ut Soli.refert:q̃ nascit i cyp̃ro frāgi p̃t. **T**eq̃mōus ē dicēdi:q̃ ur̄ eq̃pollere suplatiō:ut si dicā Cice.nis ē supare seip̃m eloq̃ntia.i.suit eloq̃ntissim⁹:utūf h̄ gñe dicēdi n̄ solū poetæ:sed iterdū ēr orato res. **D**ices uiso cadauere meo. **N**ō erā seq̃.ti.p̃ a te. **S**ic.s.morte tua. **P**hylli utūs ē græ⁹:quo solo i ta lib⁹ dictōib⁹ utiur. **S**ape:alid⁹ gen⁹ mortis diē. **S**itis appetit⁹. **S**æ.cru.alid⁹ gen⁹. **I**uuat:lib⁹ ē mihi i pet⁹.

Adamātū
spec.es

Me traie.i.trāssōsā:diē at mel⁹ traiecta:q̃ trāssēta:qa trās cū dictōib⁹ i cipiētib⁹ ab.i.ab.n.&a.d.corruptū:ut traicio trāo.traduco. **M**or.cru.sāguinolēta. **C**ollaq̃:alid⁹ gen⁹ mortis.s.suspēdēdi se.qd̄ qdē executā ē:or do ē. **I**uuat ēt i plicuisse:p̃ iplicare.i. uoluere & ligare. **L**aq̃.aliquo nodo fūis uel alteri⁹ rei:nā zōa se suspē dit:ut ip̃e oñdit i remedio amorē. **N**ōa terebat miæ uia:uiderit iqt̃:& spectat zonā pallida fcā suā. **N**ectē. āplectēda. **L**acer.ifi.s.tuis.uolo igif ut quēadmodū meū collū peccauit patiēdo se circumdari tuis brachiis ita ferat p̃enā patiēdo laqueū. **S**tat.i.certū ē:placet ut stat cāus rēouare oēs. **P**ēsare:cōpēsare & emēdare. **P**udorē:castitatē:quā mihi eripuisti. **N**ece ma.subita morte:qa nō possū rēcōpēsare eū:nisi p̃ mortē. **I**n necis:sensus ē:i electiōe tot geney mortis nō erit mihi lōgū tps:qa cito deliberabo. **P**arua mo. breue spa ciū tps. **I**n ele.i electiōe. **I**nscribere:palā scriberis & ititulaberis. **I**nuidiosa.i.odiosa:qa oēs detestabunt sc̃m tuū. **E**ris no.erit cognitū sc̃m tuū. **A**ut hoc.s.qd̄ ego nūc subdo. **A**ut si.eiusdē sniæ. **C**armie: no. rādū qd̄carmē iterdū signat op⁹ totū:ut carmē aeneidos:iterdū signat epigrāma:& q̃libet inscriptionē i licet plurib⁹ uersib⁹ cōster:ut Vir.& tumulo supaddite carmē.& idē:haud ē ignobile carmē cū postea subdat mul tos uersus:& h̄p̃ i scriptōe & epigrāmate siue epitaphio suo posuit carmē. **P**hyllida:ecce carmē:qd̄ paucis uerbis amplā cōplectif materiā uidelicet bñficia phyllidis i demophoontē:& ei⁹ i gratitudinē de his bñficiis & morte phyllidis ex cā demophōtis:hūt at oīa uerba h̄ posita emphasim.i.uehemētiā signatiōis:ordo est.

Carmē q̃
modis ca
piatur

Demophoō hospes:ecce obligatio ex bñficio hospitii. **D**edit letho.i.coegit mori loco remūeratōis:ho spēs aut hoc loco passiū accipitur pro eo:q̃ exceptus est:cū etiā actiū ponaf̃ interdum pro eo:qui accipit. **P**hyllida'amātē:ecce alia obligatio:nō solū ab hospitii:sed ēt ob amorē:& hæc oīa sunt ad amplificandū crimē Demophōtis. **I**lle:Demophoon. **C**ausam necis:qa decepit eā:& dereliquit. **I**psa:phyllis. **P**ræ buit ma.ad necē suā:qa se iterficere ab eo coacta est. **F**inē ipsius phyllidis diximus in argu.epistole.

Hospes
quō passi
uæ & acti
uæ potest
capi

Liquor:et ācillis excipiēda cado

Est sin⁹ adductos modice falcatus in arc⁹

Ultima prærupta cornua mole rigēt.

Hic mihi suppositas imittef corp⁹ i udas

Mens fuit:& qm̄ fallere pergis erit.

Ad tua me fluctus piectam littora portēt

Occurrāq̃ oculis intumulata tuis.

Duritia ferrū ut supes:adamantaq̃:teq̃

Nō tibi sic dices phylli sequendus erā.

Sæpe uenenorū sitis ē mihi:sæpe. cruēta

Traiectam gladio morte perire iuuat.

Colla quoq̃ ifidis:q̃ se nectenda lacertis

Præbuerant:laqueis implicuisse iuuat.

Stat nece matura tenerū pēsare pudorē

In necis electu parua futura mora est.

Inscriber meo causa iuidiosa sepulchro:

Aut hoc aut simili carmine notus eris.

Phyllida dēophoō letho ddit hospes amā

Ille necis cām p̃buit ip̃a manū. (iei)

¶ In Tertiam Epistolam Argumentum.

BRYSEIS
ACHILLI

Vam legis a
rapta brysei
de lra uenit
Vix bene bar-
barica graca
notata manu.

græci supant: id. n. in gratiâ Thetidis fecerat Iuppiter: ut Achillis uirtus cognoscere: cōsultate Nestore mit-
tit Agamēnon: ad placandū Achillem: Phœnicē Aiace & Vlyxē: & quīs dona ingētia: & Bryseida ultro ob-
tulerunt: non tñ reconciliari potuit: donec Patroclū trucidasset Hector: quod cōditionē nō suscepit hypo-
damia hac epistola quærit: quæ tota est ex Hom. Illia: querimonias non habet acres sed apparatus orationes
quales captiuam decent præmunitas.

¶ Bryseis Achilli.

Vam legis a rapta: prima cōmiseratio est a fortūa. Hyppodamia bis rapta est: primum ex Lyr-
neso: ut diximus: ab Achille deinde ab agamemnone per præcones. ¶ Bryseide: Hyppodamia
Brysei filia sacerdotis chryse frater fuit Bryseis. ¶ Manu barbarica: Cilicis puellæ: quæ cum sit
barbara: græcas litteras non recte nouerit: purgat se ne aut scripto: aut sermōe inepta uideret.

Vā legis. Regio: q̄ Troia ē appellata in nouē pricipat̄ diuisa sub priamo tota fuit tpe belli tro-
iā: ut auctor ē Stra. Cū igit̄ Iliēses nōmō p̄ eos q̄ erāt in urbe: uerū etiā p̄ oēs sibi subditos po-
pulos bellū initio aduersus græcos gererent. Achilles & ei⁹ socii urbiū debellatores loca illo
circūuicina sūt aggressi: euerterūtq; multas: iterq; uastata sūt p̄cipue q̄ leso erāt opposita. ut
Theba urbs Eetiōis priis Andromaches: q̄ & singulariter & pluraliter p̄feri: & Pedasus q̄ eury-
pili filii Thelephi regio erat: & Lynesus q̄ subiecta erat Mineti: ex Lyneso accepit Achilles

puellā Brisæ filiā q̄ Hyppodamia noiepprio dicebat: & hāc sibi hīc statuit. Chryse uero Apollinis sacerdotis
filiā noie Astinomē quā poetæ sicut supiorē a noie priis Chryseida appellauerūt. Agamēnō hīc uoluit. uerū
cū p̄ cib⁹ sacerdotis Chryse q̄ sæpe filiā suā sibi restitui ab agamēnōe frustra petiuerat. Apollo pestē maximā i
exercitū græcorū imisisset: intelligeretq; Agamēnō ex calchate uate pestē nō cessaturā: nisi restitueret sacerdo-
ti apollinis filiā: coact⁹ ē cōem utilitatē libidini suæ p̄ferre. Restituta igit̄ Chryseide: misit postea Agamēnon
ad Achillē: q̄ Bryseida ab eo ad se duceret: quā qdē Achilles mīme recusauit tradere: Sed tāta ira pp Brysei-
da a se abductā icēsus ēiut & Agamēnonē cōtūeliis corā afficeret: & eū iterficere uoluerit: nisi pallas phibuis-
set: & deniq; pugnare desisteret: hāc irā achillis opē græcis negātis cū uideret Agamēnō sibi & suis p̄niciosā
statuit eū placare: & restituere Bryseida multaq; mūera isup addere: uex Achilles & Bryseida & mūera recu-
sabatur. Quare Bryseis ad eū hāc scribit epistolā. in q̄ conq̄rit de ei⁹ nimia ira: & rogat: ut eā ab Agamēnōe ob-
latam recipiat: cū ēt si Agamēnō nō offerret: eā ip̄e repetere deberet: cōmēoratq; multas cās: q̄b⁹ oñdat achil-
lē moueri debere: & ut eā recipiat: & tadē arma ad pugnādū capiat: oratq; eū: ut siue sit remāsus⁹ i castris: siue
discessus⁹ i priā: eā secū ducat: q̄ amisso marito: & frīb⁹: & pfia sua euersa nullū aliq̄d hēt pfugiū: nisi solū achil-
lē. ¶ Lfā. i. epistolā ita. n. l. 3. poetis uti. nūero singulari: cū in p̄sap epistola utātur tñ plurali nūero. ¶ A bri. i. ab
Hypodamia filia Brisæ: ē. n. ut supra dixim⁹ p̄nomicū a p̄e: ut oñdit ditis Cretēsis in historia Troiana. ¶ Ra-
pta. solū a te ex Lyneso. ¶ Vix bñ notata graca. i. uix lris græcis scripta. ¶ Māu bar. i. mei Bryseidis barbarā.

VM græci ad ANTO.

Troianā obfi-
dionē matu-
rarent: finiti-
ma: popula-
rētur oppida:
Achilles utrā

q̄ ciliciam & Thebaicā & Lyr-
nesiā inuasit. Thebaicā Terion
Andromaches p̄. Lynesiā Mi-
netes regebat. his trucidatis ex
Thebe Astimonem chrysei: ex
Lyneso Hyppodamiā Brysei
filiā: expugnatis: oppidis abdu-
xit: q̄ Eustachi⁹ ex pedaso hyp-
podamiā abreptā tradit. Aga-
mēnō græcorū ip̄ator ex oī p̄.

VBER.
Argumē-
tū episto-
læ de quo
supra

ANTO.

Potestas
græcorū
in seruos
Agamem
nonis mi
nistri qui
fuerint

Aiax: phe
nix & uly
xes legati

VBER.

Euribates
& talthi
bius

Quascūq; lituras: qd in epistola deletū ē cōmiseratio a signis. Lachrymæq; mihi fluūt penne. Pon
dera uo. elocutiōis uim licet lras legere nō possis. Si mihi fas est: iure fuiti nulla dabat qrela: nā sūma græ
cis erat in suos ptas: ut in lib. de legib' scri. Plato: fuit q trucidasset qti illū emitter multa erat: hōne oīōne
pmuniit. Nō ego poscēti: priā qrela: nō qd sit tradita: sed qd citi' q par erat. Nō ē culpa tua: sed totius ex
ercitus: p cui' salute data sū. Quāuis hęc quoq; qm cā ei' id fieri potuit. Nā si. Euribates: ecce facilitatē tal
thibius & Eurybates agamēnōis mistri: qb' achillis p patroclū ut Home. scri. Hippodamiā tradidit abigen
dā ipe in littore cū mīe qstus est. Alter in alte. iustā facit
qrela ex alio: sūia Talthibi' eurybatesq; tā facile ad tradē
dā Hippodamiā Achillē admirabant. Iactātes la. se mu
tuo respiciētes cū admiratione. Differri po. tardi' traditi: si
oīno retinere nō potuissē. Poenā meo dolori. At la
chrymas: patos ab hitu corporis. Sæpe ego dece. energia
utis: nā suas meditatiōes expōit: ut aū oculos pōere uideat
ut achillis negligētiā oñdat. Sed data sum agamēnoni.
Quia dā. fuit: p græcorū salute absoluit achillē a necessita
te: deinde recurrit in aliud uñ culpa i illū reiciat. Cessatū
amore lent' es. Lēra: q ultionē differt. Menœciades pa
troclus menœcii fili' tradidit pconib' Hyppodamiā. Nō
repetisse pag' ē in patroclo pfidiā: Achille ignauiā notat.
I nūc irōia ē nolis amātis solertissimi tibi nomē uēdica
re. Venerūt ad tetamplificatiōe utis. Telamōe: aiax te
lamōis filius: Phœnix Amyntoris: & Vlyxes laetæ legati
mittunt ad Achillē: ut cū Agamēnōe recōciliaret: cū mul
ta apud illū differuissent narratis munerib' q Agamēnon
cū Hyppodamiā pollicebat te infecta rediere. Ille aiax:
Gradu sanguis. Nā pelei fī erat Telamō aiaxis pī. Ille
comes: & ormen' cercasi fili': duos hūit natos: Amyntorē
& Euemonē: ex Amyntore phœnix nascit: q cū cōcubuit
fet cū pīs aica post multas pentis impatiōes ab Hyllade:
ut ipse apd Home. differit: ad Peleū fugit: quē filio Achilli
comitē & morē & regē gerēdæ institutorē dedit.

Quascūq; ad cōmouēdū aīum achillis dicit ipaz episto
lā nō alia re quā lachrymis ēē oblitā & fœdatā. Lituras:
maculas: a linēdo dcās. Hæ lachrymæ: qb' fœdatā aspici
es epistolā meā. Hēnt pō. uo. i. hūit' effcū uocis. i. debēt
significare aīum meū qū uerbis exprimerē. Si mihi: iā q
si inīam qrelæ sibi esse dicit. Dāo: qā iure belli sum capti
ua & serua tua. Viro: qā me semel uxore hīe decreuisti.
Fas est. i. licet. Nō ego: ecce priā qrela & occulta icusa
tio licet uideat eū excusare: ordo est. Nō ē tua culpa: qd
ego sū tradita cito regi Agamēnoni poscēti postulati me:
ut ei traderer. Quāuis: qā uisa fuerat excusare: iō apte ac
cusat nō i eo qd tradiderit: qā nō potuisset cōtradiceret: sed
in eo qd cito tradidit: & hoc ē qd dicit: differri potui. Nā
simul oñdit: quō cito eam tradidit. Simul postq. Eurybates & Talthibius: hi pcones fuerūt quos Aga
mēnon ad Achillē misit. Ut ab eo ad se Bryseida adducerēt: uocarūt me: ut traderet Agamēnoni. Data sū
comes: ut cū eis irem ad Agamēnona. Alter in alterius: ordo Eurybates & Talthibius iactātes lumia alter
in uultū alteri' plesis implicita. Quærebāt & c. i. aspiciētes se uicissim: nihil dicebāt: sed admirātes: qd tā cito
tō ēm a te tradita: iter se nutu qrebāt. Vbi ēēt nī amor. q. d. uidebāt esse nullū: qā si me uere amasses nō tra
didisses tam cito. Mora dilatio tpsis: quo fuissē apud te. Poenā. s. meā. Hei mihi nulla dedi: p breue
spaciū discedēdi. Sine fine: assiduas & infinitas. Rupitaniaui. Ite: scdo. i. ita dolui discedēs a te. sicut cū
fui rapta a patria mea. Sæpe ego: occurrit obiectionibus. Hostis p hostes. i. troiani. Progressa: pcul egredi
sa e tentoriis Agamēnonis. Munus: serua dono data. Quālibet: quis ēt indignā quæ me accipet munus.
Sed data: hipophora: ex psona. n. sua dicit: qd Achilles posset opponere: qā fui dāda qā necesse fuit ut das
rer. Tot noctibus rñsio ad hanc obiectionē. q. d. qd dederis nō penitus culposus qd nō repetas: & diutius
pmaneat in ira. Ipse menœciades. i. patroclus tibi cōiūctissim'. In aures: submissa uoce. Quid fles: patro
cli uerba ad Bryseida. Hic apud Achillem. Nō repetisse pag' est sensus: nō sufficit tibi: qd non repetuisti
me: sed etiā resistis & oībus uiribus conatis: ne tibi reddar. I nunc irrisio cupidi amātis: qui oī uia quærit
hēre amicam suā: cum tu eā recuses. Venerūt: pbat quod eā recuset: quia cū misisset Agamēnon ad Achil
lem magnæ auctoritatis uiros: qui ei suaderent: ut Bryseida reciperet: & multa munera simul non potuerūt
tamen ei persuadere. Natus telamone: pro ex telamone itelligit Aiace. Natus amyntore: id est phœnix.
Ille aiax. Propior gradu sanguinis: quia est patruelis tuus: quia telamon fuit frater pelei patris Achillis.
Ille comes: scilicet phœnix: qui Achilles & comes & monitor fuit.

Quascūq; aspicias lachrye fecere lituras
S3 tñ hæ lachrymę pōdera uocis hñ.
Si mihi pauca qri de te dominoq; uiroq;
Fas est: de domino pauca uiroq; qran.
Non ego poscēti q sum cito tradita regi
Culpa tua ē: quis hęc quoq; culpa tuā ē
Nā si Euribates me talthibiūsq; uocarūt
Eurybatī data sum. talthybioq; comes.
Alter in alterius iactantes lumina uulū
Quærebāt taciti: noster ubi eēt amor.
Differri potui: poenæ mora grata fuisset
Hei mihi discedens oscula nulla dedi
At lachryas sine fine dedi: rupiq; capillos
Infelix iterum sum mihi uisa rapi.
Sæpe ego decepto uolui custode reuert
Sed me q timidā phēderet: hostis erat.
Si pgressa forem: caper ne nocte timebā
Quālibet ad priami mun'itura nūc.
Sed data sū: qā dāda fui: tot noctib' abili
Nec repeto: cessas. iraq; lenta tua est.
Ipse meneciades tūc cū tradebar in aure
Quid fles: hic paruo tēpore dixit eris.
Nō rpetisse pag' ē: pugnas ne reddar achil
I nūc & cupidi nomē amātis habe. Cle
Venerūt ad te telamōe & amyntore nat
Ille gradu ppior sanguinis: ille comes.

Gradia dona: Agamemnon apud Homerum libro nono: hæc dona Achilli pollicetur. vii. nouos tripodas. xx. lebetes rutilo fulgore radiantes. x. auri talenta: equos. xii. pnicissimos. Præterea. vii. puellas lesbias forma in si-
gnesi: & quas sibi ex omni præda delegerat cum lesbio Achilles eueritisset: & cum his Bryseida intacta: & post captam agamemnon
Troiam auri tantum: ut nauim impleat: & puellas. xx. Helena non inferiores: & si nuptias cupiat: quæ uellet ex tri-
bus filiabus uxore: chrysitenti Iphianassa & laodice. Operoso. magna opa & labore fabricato. Talenta: ta-
lentum paruū & magnū: sed talentū magnū Atheniense est pondo. lxxxiii. ut Martianus scribit: paruū uero. lx. Talenta quæ
sint

Laertæque satus per quos comitata redire:

Auxerunt blanda grandia dona precæ.

Viginti fuluos operoso ex ære lebetes:

Et tripodas septem potere & arte pares.

Addita sunt illis auri bis quinque talenta:

Bissenii assueti uincere semper equi.

Quodque supuacuum est: forma præstare puellæ

Lesbides euerfa corpora capta domo.

Cumque tot his. sed non opus est tibi coniuge: cō-

Ex agamemnonis una puella tribus (iux-

Si tibi ab atrida precio redimenda fuisset:

Quæ dare debueras: accipe illa negas.

Qua merui culpa fieri tibi uilis achille.

Quo leuis a nobis tam cito fugit amor.

An miseris tristis fortuna tenaciter urget:

Nec uenit inceptis mollior aura meis.

Diruta marte tuo lyncesia moenia uidi.

Et fueram patriæ pars ego. magna mea.

Æneū iterdū coquinariū: sed ut dicit Seruius apud Homerum: ubi scribit lebetes missos esse Achilli. Iliados lib. primo accipitur pro uase in quo aqua cadit dum manus abluuntur. in quo significato accipitur etiā hoc in loco. Et tripodas: mensas a tribus pedibus: quibus sustentabantur. Pares pondere & arte: uel eiusdem ponderis & eiusdem artificii: uel quorum ars tantum ualeat: quantum pondus ipsius metalli. id est quantum ualebat materia. Illis: id est lebetibus & tripodibus. Talenta: auri & argenti. Talentum nomen est ponderis: sed ut Seruius scribit in. v. æneid. secundum uarias gentes uarium est: dicitque apud Romanos talentum esse. lxx. libras: sicut Plautus ostendit in Mustellaria qui ait duo talenta esse. C. xl. libras: fuit etiam talentum Atticum Euboicum & ægyptiū. Atticū dicunt esse magnum & paruū: magnum dicunt habere libras. lxxxiii. & uncias. iiii. & denique ualere. vi. milia denariorū rō. Talentum atticum paruū. lx. continebat libras. Euboicus non multominus erat attico paruū ægyptiū pondo. lxxx. patere. Varro tradit apud Homerum ut testatur Seruius pro minimo quodā premio accipitur in ludis Patrocli. Hic uero apud Ouidiū pro magno potere accipimus. Assueti semper uincere. sc. certamine & cursu non dixit eos fuisse pulchros: sed ueloces. Nam in egs uelocitas maxime laudat. Ideo Virg. depingens equos preciosissimos non satis putauit dicere. Qui cadore niues anteiret: sed addidit: cursibus auras: & Iuue. Nepe uolucres sic laudamus equū. Facili cui plurima palma feruet: & exultat rauco uictoria circo. Quodque supuacuum: iordo est: & puellæ lesbides. i. ex lesbio insula. Forma præstare. i. excellētis pulchritudinis ablatiuū pro genitiuo. Corpora capta domo euerfa: subaudi sunt additæ supradictis muneribus. Quod est supuacuum. i. quæ puellæ sunt tibi supuacua: & non necessaria. Cumque tot his. i. supradictis puellis: quas uoluerunt tibi nomine Agamemnonis dare. Vna puella: una filia: ex tribus agamemnonis. sc. filiabus. sub. est addita: quia agamemnon obtulit ei unā ex filiabus suis uxore. Sed non est opus: hæc pro parthesim dicitur: sed o coniunx non est tibi opus coniuge: quia habes coniugem me. Si tibi: sensus est: tu recusans accipere illa munera. quæ tu ipsemet debueras dare agamemnoni: si nolisset reddere me tibi nisi ei dares precium. Ab atrida: ab agamemnone: quæ filiū atrei existimauerunt. Precio: pecunia: uel aliis muneribus. Redimenda: recuperanda. Qua cul. quo crimine meo. Fieri uilis. i. a te cōtēni: ut tanta mūera spernas: me me recipias. Leuis: celer: & epithetum amoris. An mi. sensus est an cum fortuna cepit aliquē premere: sequitur ipsum assidue & usque ad finē. Tristis: mala: quia est etiā bona. Tenaciter: p̄seuerat. Virget: p̄sequitur. Miseris: infelices. Mollior aura: si aura: erit translatio supra a nauigantibus quibus post tempestatem mitior uentus mutatur. Sed codex meus uetustus habet: ora quod non displicet. Diruta: incipit commemorare miseras suas. Lyncesia moenia: urbem lyncesum: quod: ut dixi supra in ora Troiæ contra lesbion erat. Et fueram magna pars meæ patriæ: quia non eram ex minimis: & amisi ex meos multos. Sic Aeneas apud Virg. Et quorum pars magna fui.

ANTO.

Dona quæ

agamemnon

achilli pol

licitus fuit

Talenta quæ

sint

Lyncesius

ubi sit

VBER.

Lebes quod

sit

Talentum de

quo supra

Lyncesius

de quo supra

ANTO. ¶ Vidi cō. tres fratres trucidauit hyppodāia achilles: ex qb⁹ epistrophū noīat Stra. p^r Bryses suspēdio uitā finit. ¶ Vig: minetē: quē lynesia cilicia regere dixim⁹. ¶ Per nu. ma. aquo. p thetidē mīez: repetit achillis pollicita ut pfidiā simulet. ¶ Capi: q⁹ esse ap^d te captiua spē dabas: de cōiugio: qd⁹ proclū nō achillē id fecisse tradit. ¶ Dorata: ironia ē. ¶ Ope: agamēnois mīera. ¶ Quinēt fa. est: achilles gesta sua legatis narrat ap^d Hōe. Cōstituisse: se quoq⁹ breui p^ria abitu: minas: qm̄ anceps illi imineat fatū: neq⁹ dōis aia pēfari posse: neq⁹ cū semel egressa reuocari. ¶ Notis nu. et si pcella ihorreat in p^ria nauigare. ¶ Qd⁹ sce. ut aū captā troiā & sine me discedas. ¶ Ibi: p^ria nauigabis. ¶ Violēte: uiolētū apellat qd⁹ nō rōnē sequat: sed uolūtātē. ¶ Desertā: si me de fueris. ¶ Leuamē: nulla erit delectatio. ¶ Deuorer an. p. patos ab iprecatiōe idē loc⁹ ē ap^d Vir. cū Dido ad sororē anna loq^r in. iiii. aenei. ¶ Subito hia. telluris aptiōe ut quōdā amphiarao ī bello thebāo cōtigisse ferf. ¶ Phthiis achilleis: phthia incertū ē ap^d Home. regio sit an urbs: alii tradūt phthiā eā eē: quā graciā dñt alii achaiā: ut Stra. pl³ phthii fuerūt achillis subditi: ē & alia phthia ī phocideide hac me minit Ptolemā⁹. ¶ Ire ī p^ria nauigare. ¶ Magna fa. suadet a facili si reditur⁹ es me tecū facile uehere poteris: nō. n. graue pōd⁹ tuis ero nauigiis. ¶ Inter acha. ab extrēuitiōe fortunā patos ē: & achaiadas legas nō acheidas: ut alii putauerūt erat ut dixi achaiā achillis p^ria. Sumas inq^r uxore: q⁹ uis ex graciis puellis ego illi fuiā. ¶ Socero peleos: iupiter ex agina asopi filia eacū filiū gēuit. Eac⁹ peleū phocū & thelamo nē. Pele⁹ ex thetide chironis filia achillē. ¶ Profocer: soc⁹ pater chironē significat thetidis patrē q⁹ in nuptiis filiae in peleo mōte Nereus est uocatus: ut Septimius scribit.

VBER. ¶ Vidi enumerat: quos amisit de suis: ordo ē: uidi tres cōsortes gñis & necis cecidisse. i. tres fratres meos cōsortes gñis & necis: q⁹ ut erāt cōiūcti gñe: ita fuerūt cōiūcti necis: q⁹ simul interfecti sūt. ¶ Trib⁹ q⁹ mī. ordo: illa q⁹ erat mī mī hīerat mī illis trib⁹. ¶ Vidi qn. er. ordo uidi uig. i. maritū meū subaudi tm̄ q⁹ tū erat. i. q⁹ tūscūq⁹ erat. ¶ Fusū. i. stratū & iacētē. ¶ Iactātē: mouētē. ¶ Sāguinolēta: cruētata tuo gladio trāssossa. ¶ Cōpēsaui⁹ te. i. loco ip⁹ te cōputauim⁹. ¶ Tot ami. spē fratrib⁹ & marito. ¶ Tu iu. participiū signatiōis actiue: nā ap^d antiquos: iunior. sicut pūior: & populor: in actiua signatiōe pōebat. ¶ Matris aquo. i. Thetidis mīis tuæ nymphæ maris filiae nereī. ¶ Vtile ca. q⁹ dicebas qd⁹ es sē in meliore cōditiōe ap^d te: q⁹ si staret p^ria: & esse ap^d meos. ¶ Scilicet certe subaudi utile ē & hīdice pferēdū ē: ut ego repellar: hāc ē utilitas ut ego repellar a te: q⁹ uis tradar tibi cū magna dote: q⁹ agamēnō mīhi facit. ¶ Fugias opes me. i. & opes q⁹ tibi iherūt & me simul. ¶ Quinēt: i. sup^r te rea. ¶ Fama ē: ferf. ¶ Te dare: p^r datū ē: ē: tps p^r sens. p^r futuro. ¶ Linea ue. legēdū ē linea nō at linteā: ne sint duo substantiua. ¶ Qd⁹ sce. i. qd⁹ factū sceleratū. s. qd⁹ cras sis discessur⁹. ¶ Vt. i. postq⁹. ¶ Cōtigit au. i. auditū ē a me. ¶ Pect⁹ fu. iane i. uacū. ¶ Sāguis atq⁹ ai. i. fugit sāguis & aius ex nimio. n. dolore siue metu: ita deficiūt hoies: ut uideāt mortui: & sāguis dī fugere nō q⁹ discedat a corpe. s. qd⁹ fugiat ad cor. ¶ Cui re. me: interrogatiue legēdū ē. q. d. nō iā relinqs me p^ria aut marito: aut fratrib⁹ quos oēs interfecisti. ¶ Quis. q. d. null⁹. ¶ Mite. i. molle: & suaue. ¶ Leuamē: solatiū: recreatio meor⁹ malor⁹. ¶ Deuorer absorbe ar. ¶ Aū. i. poti⁹. ¶ Hiatus: aptiōe. ¶ Rutilo: rubro. ¶ Quā si me: phthiis cāescāt. i. spūescāt & nauigēs: spuma n. cana ē. ¶ Remis phthi. i. ach. lleis. Phthia. n. urbs ē thessalia: a q⁹ achilles iterdū dī phthi⁹: iterdū a larissa la rissā pp uicinitatē: sicut dido: iterdū tyriā: iterdū sidōia dī. ¶ Et ui. subaudi & aūq⁹ ego relicta uideā & c. ¶ Si tibi: occurrit obiectiō: q⁹ possit dicere achilles qd⁹ uult redire domū: dicit ipā qd⁹ facile pōt eā ducere secū: q⁹ nō erit onerosa nauī. ¶ Pēates: hic p^r domo ponūf. ¶ Sarcia: on⁹ ipedimētū. ¶ Captiua. i. ut captiua & serua. ¶ Nō nu. nō ut uxor. ¶ Est mi. q. d. ero ēt utilis tibi ī aliquo ope. ¶ Inter acha. male qd⁹ legūt iter & achaiadas q⁹ rō carnis nullo pacto patif: nā p^ria naturaliter breuius ē: scda uero lōga: remouēdū ē igit & legēdūq⁹ iter achaiadas: ut ī q⁹ pcedit sit uocalis. ¶ Matres: mulieres: ut Vir. vi. matres atq⁹ uiri. ¶ Lōge: ualde. ¶ Coniūx. i. alia quā tu uolueris p^rter me. ¶ Eatq⁹. q. d. nihil curabo: dū mō me tecū ducas. ¶ Digna nu. s. coniūx tua nur⁹. ¶ Aeac⁹ ex loue & agina filia Asopi ergo pele⁹ erit nepos Iouis & aginæ. ¶ Cui cōingii tuæ. ¶ Nere⁹ de⁹ maris auus tuus maternus. ¶ Velit: id est nō dedignetur. ¶ Profocer: sicut pauus dicit qui est ante auū: ita profocer

Vidi cōsortes pariter generisq⁹ necisq⁹

Tres cecidisse: trib⁹ q⁹ mīhi mater erat.

Vidi quātus erat: fūlū tellure cruenta

Pectora iactātē sanguinolenta uirum.

Tortamē amissis te cōpensauimus unū.

Tu domin⁹: tu uir: tu mīhi frater eras.

Tu mīhi iuratus p^r numia matris aquosa

Vtile dicebas ipse fuisse capi.

Scilicet ut quāuis ueniā dotata repellar:

Et mecum fugias quæ tibi dātur opes.

Quinēt fama ē cū crastina fulserit hora

Te dare nubiferis linea uela notis.

Qd⁹ scel⁹ ut pauidas miseræ mīhi cōtigit

Sāguis atq⁹ ai pect⁹ iane fuit. (Caures)

Ibis: & o miserā cui me uiolēte relinquis.

Quis mīhi desertæ mīte leuamen erit.

Deuorer ante p^rcor subito telluris hīatus:

Aut rutilo missi fulminis igne cremet.

Quā sine me phthiis canescāt equora te

Et uideā puppes ire relicta tuas. (Cmis)

Si tibi iā reditusq⁹ placēt: patriiq⁹ penates

Nō ego sum classi sarcina magna tua.

Victorē captiua seq^r: nō nupta maritū.

Est mīhi quæ lanas molliat apta man⁹.

Inter achaiadas lōge pulcherriā matres

In thalamos coniunx ibit eatq⁹ tuos.

Digna nur⁹ socero iouis aginæq⁹ nepote

Cuiq⁹ senex nereus profocer esse uelit.

Phthia a
quo
phthii q⁹ &
quotu.
plex

Profapia
achillis

VBER.

Iurat⁹ par
ticipiū un
ueniat

Effect⁹ na
turalis

Phthia de
quo supra

gen⁹ achil
lis de quo
supra
Profocer
q⁹ dicatur

qui est an socerū uel socrū. Socrus igit uxoris achillis est Thetis. Prosocer uero Nereus pater Thetidis.

¶ Data pē. tra. fūile op⁹ exercebim⁹. ¶ Nō er. æq⁹ me uexabit. ¶ Nescio quouehemēti⁹ ē: q⁹ si exp⁹isset: pl⁹. n. i. ANTO.
suspitiōe reliqt. ¶ Hæc quo. no. fu. hāc olī i deliciis sūmis habui. ¶ Vel patia. corrigit dep⁹cationē. ¶ Hic me.
ne a te destituar. ¶ Quid tñ ex. obstinationē i achille q⁹rit: agamēnō iqt irā deposuit: tu adhuc i tua obstinat⁹
duras. ¶ Gracia mœ. græcoꝝ exercit⁹: q⁹ maximā cladē patit. ¶ Impiger he. ad cōcitādā iuidiā hostē obiecit
¶ Aeacide: achillē æaci nepotē exprimit. ¶ Viros: troiāos. ¶ Turbatos: faciles ad fugāidē apd⁹ Vir. Submer

Nos hūiles famuleq⁹ tuę data pēsa trahē/
Et minuēt plēas stāina nra colos. (m⁹)

Exagitet ne me tantū tua deprecor uxor:
Quæ mihi nescio quo non erit æq⁹ mō.

Neue meos corā scindī patiāre capillos:
Et leuiter dicas hæc quoq⁹ nostra fuit.

Vel patiāre licet: dū ne cōtēpta reliquar:
Hic mihi ue misera cōcutit ossa met⁹.

Quid tñ expectas: agamēnōa pēitet irā:
Eriacet ante tuos gracia mœsta pedes.

Vince aios: irāq⁹ tuā: qui cætera uincis:
quid lacerat danaas ipiger hector opes

Arma cape æacide: sed me tñ añ receptas:
Et preme turbatos marte fauēte uiros.

Propter me mora ē: ppter me desinat ira:
Simq⁹ ego tristitię causa: modusq⁹ tuę.

Nec tibi turpe puta p⁹cib⁹ succūber nris:

pinq⁹ tui iacerēt ad pedes &c. ¶ Vice aī. ir. tu. q. d. tūc. n. eris uere uictor. Cic. i orōne p. M. marcello: ueꝝ aium

uincere: iracūdiā cohibere: uictoriā tpare aduersariū nobilitare i gēio uirtute p⁹stātē nō mō extollere iacetē:

neꝝ ēt āplificare ei⁹ pristinā dignitatē: hæc q⁹ faciat nō eū ego sūmis uiris cōparo: sed simillimū deo iudico.

¶ Quid: cur. ¶ Lacerat: destruit. q. d. cur tu q⁹ sol⁹ potes nō obstas ei. ¶ Impiger: fortis æacide uictus est. ¶ Sed

me tñ añ receptas: dupliciter pōt hic loc⁹ expōi: ut recepta sit mōi ipatiui frēntatiui uel meli⁹ ut dicāus cape

arma: sed subaudi cape arma me recepta añ. i. postq⁹ recepis. ¶ Cōprime: coerce. ¶ Viros tur. i. troiāos territōs

¶ Desinat: finiat. ¶ Cā: origo. ¶ Mod⁹. i. finis. Iuue. Nāq⁹ oblita mōi milesima pagia surgit. ¶ Ne ti. occurrit

obiectiōi. ¶ Succūbere nō. p⁹cib⁹ i. uinci p⁹cib⁹ meis & eis flecti ad accipiēdū arma. ¶ Cōiugis cœni. hūc locū iter

p⁹tes male itellext: trāfferētes ad tydeū quē dñt p⁹cib⁹ deiphyles uxoris suæ adductū: ut polynicē maritū ar

giæ sororis deiphyles a fratre Etheocle regno exclusū cū ānuis uicib⁹ regnare deberēt: in regnū reduceret: &

bellū p⁹ eo susciperet: sed hic sens⁹ nō cōuenit huic locomā qd⁹ dicit: & priā rigida mēte negauit opē: nō cōue

nit tydeo: nā thebæ nō erāt ei⁹ priā: nec ipse negauerat opē priā. Sed re uera ad meag⁹ refer⁹: qd⁹ facili⁹ itelli

gaf⁹: breuiter tãgēda ē fabula. Sed ut i plar⁹sq⁹ aliis fabulis ita i hac ē aliq⁹ uarietas iter poetar⁹: scri. n. Oui. lib⁹

viii. met. qd⁹ cū oene⁹ parthaōis fili⁹ rex calidōis q⁹ urbs ē ætholiæ solit⁹ sacrificare cereri & palladi primitias

fructū: p⁹terisset dianā ihonoratā: illa idignata imisit aprū q⁹ regionē uniuersā uastabat: at meager p⁹icipi

b⁹ graciæ: ad hui⁹ apri iternitionē cōuocatis: ipe quoq⁹ uēationē i gress⁹ ē: ad quā ēt uēit athalāta scœnei filia:

uirgo formosissima arcadica: hāc ut uidit meager ei⁹ pulchritudie capt⁹ ē: deide cū priā ap⁹ sub aure uulne

raffet: nō tñ formā: ueꝝ ēt uirtutē ei⁹ admirat⁹: cū ipe ap⁹ iterēisset: exuuias: & p⁹dæ honorē ei cōcessit: qd⁹ cū

plexipp⁹ & toxē testii filii & meagri aūculi ægre ferrēt: & exuuias illi eripe cōati eēnt a meagro sūt iter

fecti. mater noīe althea testii filia cū audisset fratres suos a filio iterēptos domū ferrinimio dolore cōcita sti

pitē i quo uita meagri cōsistebat q⁹ diu ipe stipes fuaret: i ignē cōiecit: fert: & uita meagri simul cū sti

te cōtūpsisset: ita scri. Oui. At ex græcis sūt q⁹ aliter sentiāt: dñt. n. althea: execratiōib⁹ tñmō: & detestatiōib⁹ de

nouisse uita filiū: quo fratres sui iterfecti fuisset: imp⁹carāq⁹ assidue i foelicē exitū: qd⁹ cū intelligeret meager

adeo moleste tulit: ut cū hostes ad muros: uallūq⁹ calidōis uēirēt: ipe idignat⁹ nullo pacto arma sumere uel

let. Sed cū cleopatra eueni fluuii & marpeffæ filia uxore sua latēs se ob⁹staret: & oīum p⁹ces spneret: tādē cū

cleopatra ei⁹ uxor piculū uidēs eū orasset: ut p⁹ defēsiōe patriæ arma sumeret: adduct⁹ ē ut id faceret p⁹cib⁹ uxo

ris: & hic ē uer⁹ sens⁹: quē ēt Hōe. i. iliade u⁹ approbare. Inducit. n. phœnicē uolētē achilli p⁹suadere: ut Brisei

da recipiat: multa de meagro dicētē & i p⁹ris qd⁹ idignat⁹ execratiōes mris de hōicidīo aūculoꝝ: suoz pate

ref⁹ hostes usq⁹ ad muros uēirēt: dū uxori id alget. Stra. li. x. dicit bellū a thestiapis aduers⁹ oene⁹ obsuis caput

& spoliū fm fabulā: sed pbabili⁹ p⁹ regiois pte susceptū fuisse: ergo ab uxore ad arma capiēda flexū itelligim⁹

iō nūc si exēpiū ad p⁹positū suū bryseis adducit: ut achilles ei⁹ p⁹cib⁹ flecti nō dedignē.

fasq⁹ obrue puppes. ¶ Propter me mo. ē: enthimēa nō ē. s. z
uidef ex eo loco: q⁹ licet diuersa sint cōiūgere uidef: ueluti
loc⁹ ex seiūctiōe: ut ē i Oreste theodoti cū dicit iustū eē eā:
q⁹ maritū occidit: iteremit & filiū & patrē ulcisci par uideri:
¶ Tristitia: iracūdiā: iustū iqt ē: qd⁹ q⁹ excitauit iracūdiā ti
bi: eadē iponat finē: idq⁹ exēplo firmat meag⁹ri & cleopa
træ cōiugis: q⁹ loc⁹ ex Home. est: cū phoenix ut ab ira disce
dat achilli persuadet.

¶ Humiles: abiectæ & uiles: ē aut singularis nūer⁹ p⁹ plura

li. ¶ Trahem⁹: ex colo deducem⁹. ¶ Pēsa a pēdēdo dēda

bāf. n. lanæ ad pōd⁹: ide ancilla q⁹ huic offō perat: libraria

dicebat. Iuue. p⁹it libraria. ¶ Stāina: fila q⁹ nebin⁹. ¶ Minu

entē: euacuabūt. ¶ Tñ de. hoc unū p⁹cib⁹ a te peto. ¶ Exagi

ter: uexet: male tractet. ¶ Nō erit æq⁹: liptote. i. erit iniq⁹: ne

scio quo. q. d. pl⁹ nimio & ultra q⁹ dēat. ¶ Ne ue me. subau

di: dep⁹cor. ¶ Corā. cre. ¶ Scidi: lacerari ab uxore tua. ¶ Le

uiter: sine turbatōe & ira. ¶ Hæc bryseis: quā ita uis uerba

re. ¶ Quoq⁹ sicut tu: hæc at oī i dēā sūt ad cōmouēdū aīuꝝ

achillis. ¶ Vel. i. ēt. ¶ Licet p⁹mitto tibi: & ut dīcā cōrenta

sū. ¶ Dñ. i. dūmō. ¶ Cōtēpta: neglecta a te. ¶ Hic me. i. ne re

linq⁹: a te. ¶ Cōcutit: remefacit. ¶ Ve iteriectio ē dolērist

ut Mātua ue misæ. ¶ Quid tñ horraf ut deponat irā: qñq⁹

dē agamēnō iā deposuit: & oēs græci supplices orāt ipm

achillē: ut recepta bryseide depōat irā: pp q⁹ abductā iratus

fuerat. ¶ Añ pe. supplicū. n. ē ad gēuā: uel ad pedes eoz q⁹

b⁹ supplicāt p⁹cibere. Cic. epi. li. vi. ad ligariū cū fratres & p

Pulch⁹ & ci

ceronis di

ctum

Meag⁹ri

fabula

c ii

ANTO:
Cleopatra
q̄ fuerit
Pugna
iter ætho-
los & cure-
tes

Oenides meleager Oenei fili⁹. ¶ Versus i ar. bellū iniit cōtra curetas. ¶ Cōiugis: cleopatras: q̄ ide i ex mar-
pissa filia fuit. Ide⁹ cū apolline ob marpissā arcu cerraui. marpissa postea alcinoe cognominata ē qm̄ mī domi
deffēs sortita sit mī ab le alciōes fatū. ¶ Parēs althea: testii filia & meleagri mī. ¶ Orba fra. troxēū & pleuxip-
pū itelligit: quos alii pthū & cometē appellāt: hos meleager iteremit: cū apri caput atalātā subripe uolūisset
uñ exortū ē bellū iter ætholos & curetes: dū meleager pugnaui. supiores fuerūt ætholi: sed cū althea ob ite-
rēptos fratres i meleag: impcations habuisset: ille a pugna cessauit. supiores curetes ætholos urgēt: calidōa

Agamē-
nois iura-
mētum
Diōeda q̄
fuerit

oppugnare icipiūt: meleager cū cleopatra cōiuge oblecta-
bat. Oene⁹ p̄ althea gēitrix: ciues meleagrū: ut arma sumat:
tutē p̄iā p̄cant: nō tñ p̄i ad sumēda arma cōcitāt. ē iquā
cleopatra cōiūx urbē hostib⁹ fero & igni uastari nūciaret:
rogaret: ut se suo s̄q̄ tutaret: sūptis demū armis hostes rep-
pult. ¶ Deuouit: iprecata ē. ¶ Rigida mēte: obstinata ira.
¶ Felicior illa: cleopatras: q̄ uix flexit. ¶ Pro nul. pō. cadu-
ca sūt & sine efficacia. ¶ Nec in. si te nō moueo. ¶ Nec me
p cō. ges. nō tñ mihi arrogauit ut me tibi uxore credideris:
ueq̄ seruā partes iplui. ¶ Domināia noīe loc⁹ ē: quo oñ
dit sibi id nomē nō cōuenire: cū eēt suae eurypides sec⁹ in
uenerē hoc ut i in hecubaicū ait. Recte tibi nomē idutū ē
cū dea sis amētia p̄fecta. ¶ Per tñ os. ui. adiurationē ipudici-
tia suspicionē delet. ¶ Viri minet. ¶ Male te. se. nā in ex-
cidio Lyrnesi sepeliēdi uiri nō data ē oportūitas. ¶ Perq̄
tri. for. ai. fratres tris itelligit: quos trucidasse Achillē dixi-
m⁹. ¶ Cognita tela: qm̄ illis ceciderūt. ¶ Mycāneū: agamē-
nonē signat: q̄ apud Home. Mastrato uerre cū cōciliaret cū
Achille iurat se itactā hyppodamiā reddere. Talthybi⁹ in
fluctū uerrē picit. ¶ Fallētē: si te in hoc decipio me relin-
quas. ¶ Si ti. nūc di. hac sciscitationē demonstrat utile nū p̄po-
ni deteriori: nec ira: nec amor ab illo cessare. sed ut uirē pi-
cula. ¶ Fortissimē: nō sine iuidia hoc adiecit. ¶ Gaudia fa-
ne. nō negabis te uoluptatib⁹ post meū discessū i cubicuisse.
¶ Mollis ami. diōedā: phorbātis filiā signare uirē q̄ cū se de-
lectare cōsueuisset Achillē ablata hyppodāia scribe. Home.

VBER.
Deuone-
re a quo
deuotiones
quid

Oenides. i. meleager fili⁹ oenei. ¶ Versus i mutat⁹ & i du-
ct⁹ cōtra p̄positū suū. ¶ Ad anq̄ p̄ indignationē accipe re-
cusabat. ¶ Res. i. casus meleagri. ¶ Nota est: q̄ i grācie
partib⁹ gesta ē. ¶ Parēs: althea mī meleagri. ¶ Orba: priua-
ta. ¶ Fratrib⁹. i. plexippo & toxeo interfectis a meleagro fi-
lio suo. ¶ Deuouit: ecce poeta oñdit qd̄ supra dixim⁹. Al-
theā nō dedisse mortē filio p̄ torrē igni cōsumptū: sed eū
execratā fuisse: nā deuouere ē execrari: ut supra dixim⁹ illo
loco thesea deuoui q̄a te & c. uñ deuotiones appellabāt exe-
crationes: ergo. ¶ Deuouit. i. execrata ē & impcata: ut male accideret filio meleagro: & cito moreret: nā hoc

Pro qñq̄
qd̄ signat

signat deuouere spē & uitā. ¶ Ille meleager. ¶ Ferox: forti. ¶ Secessit ab ar. ut supra dixius i dignat⁹ p̄ execra-
tiones mīs. ¶ Positis. i. depositis: apharexis ē. ¶ Priā calidōi q̄ ab hostib⁹ oppugnabat. ¶ Rigida dura & p̄ini-
ci. ¶ Sola cō. s. cleopatra ei⁹ uxor ut dixim⁹. ¶ Fleximutauit eū appposito: & ipulit ut arma acciperet p̄ defēdē-
da p̄iā. ¶ Illa uxor: meleagri. ¶ Felicior q̄ ego. ¶ Cadūtū uanū effūdūt. ¶ Pro nul. pon. i. sine effectu. ¶ Nec
ge. me p̄ cō. nō fui apd̄ te ut cōiūx. ¶ Pro cōiuge. i. loco cōiugis: nā p̄ iterdū signat fm̄ ut nūc te marmoreū p̄
tpe fecim⁹ iterdū signat loco: ut hic iterdū ad fauorē referē ut egi cāmp te. i. in fauorē tui. Mar incipiet oēs p̄
Cic. loq̄. i. i fauorē Cic. licet possit ēt accipi loco Cic. quē Antio. interfecerat. ¶ Sapi⁹ uo. ser. i. totū dñi. i. q̄ sapē
noīe suā uocata sūt i torū tuū uēirē. ¶ Dixi illi captiuat⁹ uocabat me dñaz. ¶ Addis on⁹ ser. i. fuit ut me
magis aggrauas: cū uocas me honorifico noīe dñaz cū sua sim. ¶ Per tñ me fortasse achilles eā respiceret: q̄a
rerea dū fuit cū agamēnoē cū eo cōcubisset: affirmat multis iuramētis se nūq̄ tactā fuisse ab agamēnoē: ordo
ē. ¶ Tñ iuro p̄ os. ma. te. sēi sepulta: q̄a ut supra dixim⁹ i euerfōib⁹ urbiū: nō possūt corpa cōmode sepeliri. ¶ Su-
bito: effosa: tñ mō terra. ¶ Verēda: honorāda: & ita cōmēdat se ab amore cōiugali. ¶ Perq̄ tri. sub. iuro. triū
fratru: quos supra dixius. ¶ Vidi ōsortes pariter gn̄isq̄ & c. bñ: nā hōestū & laudabile ē p̄ p̄iā mori. ¶ Cū p̄iā
q̄a & ipa euerfa ē: ut supra. diruta. marte tuo & c. ¶ Per tu. ca. mos grācorū iurare p̄ alienū caput. Inue. Nō dū
grācis iurare paratis p̄ caput alteri⁹. ¶ Vna. i. simul aduerbiū ē. ¶ Tela co. me. q̄a his ē sibi⁹ tuis & fratres & uī-
rū meū occidisti. ¶ Mycāneū. i. agamēnoas: sic dñm a mycānis urbe cui ipabat: sic Vir. de eo. Ipe mycāneus
magnos dūctor achiuū: & c. ¶ Sociasse me. nul. cu. i. nūq̄ mecū cōcubuisse. ¶ Fallētē. s. me. ¶ Desernisse ue. i.
me deserat: & nūq̄ recipias si te fallo. ¶ Si ti. hoc dicit bryseis: ego qd̄ postq̄ a te abducta sū: fui itacta & a nul-
lo uiro cognita. ¶ Sed tu si iurare: cogaris: sine me nulla fuisse tibi gaudia: & uoluptates libidīs cū alia mulie-
re. ¶ Neges. i. negabis. qd̄ nō. ¶ Moceret: āgi dolo p̄ me a te abductā. ¶ Tibi ple. mo. i. tu cytharā idulges
nā plectrē ē quo chorda tāgīt: iterdū p̄ tota cythara pōit. ¶ Mollis tenera: & blāda. ¶ Sinu grēio. i. i āplexu.

Iuramētū
grācis pe-
culiare

Cōiugis oenides uersus in arma p̄ce ē.
Res audita mihi: nota ē tibi fratrib⁹ orba
Deuouit natū spemq̄: caputq̄ parens.
Bello erat ille ferox: positus secessit ab ar.
Et p̄iā rigida mēte negauit opē. (mis
Sola uirum flexit coniunx: felicior illa:
At mea p̄ nullo pōdere uerba cadunt.
Nec tñ indignor: nec me p̄ coniuge gessi
Sēpius in domini serua uocata torum.
Me qd̄a memini dōinā captiua uocabat
Seruio dixi noīs addis on⁹. (chro
Per tñ ossa uiri subito male: tecta sepul-
Semper iudiciis ossa uerenda meis:
Perq̄ triū fortes aias: mea numia: fratru:
Qui bene p̄ patria: cū patriaq̄ iacent.
Perq̄ tuū nostrūq̄ caput: qd̄ iūxim⁹ una
Perq̄ tuos enses cognita tela meis.
Nulla mycāneū sociasse cubilia mecum
Iuro: fallentem de seruisse uelis.
Si tibi nunc dicā fortissime tu quoq̄ iura:
Nulla tibi sine me gaudia facta neges.
At danai mererē putāt: tibi plectra mouēt
Te tenet i tepido mollis aīca sinu:

¶ Cytharæ: q̄b⁹ a chironē istruct⁹ ē. ¶ Vox: cat⁹. ¶ Tenuisse pu. cū diomeda oblectari. ¶ Threiciā ly. q̄lē i thra-
cia orpheū psonasse tradūt: q̄ a Mercurio i cyllene mōte arcadiæ iuētā: illi musas tradidisse scri. Eratothenes.
¶ Sed ti. p tu. a tpe auget āplificationē. ¶ Pro tu. p piculoꝝ euitatōe. ¶ Gloria dul. nihil putabas gloriosi⁹: q̄
bello uicere. ¶ Iacet ui. extincta ē. ¶ Dii me. cōsulāt. s. q̄ meū omē exciderit. ¶ Pelias ha. peculiaris achilleæ ha-
sta ad ectio ē apd Home. q̄ tāta magnitudie fuit: ut patroclo⁹ cū cætera arma sumeret: hastā suo pōdere reliqt.
¶ Pele⁹ achillis pater hasta ualuit: q̄ apd caū balbū cū cæteris istrui achillē apd chironē cupit. tū nostrā iqt fe-

ANTO.
Orphe⁹ a
quo lyrā
accepit

Et si quis quærat quare pugnare recuses:
pugna nocet cithar⁹ uoxq̄ uēusq̄ iuuāt
Tucius ē iacuisse toro: tenuisse puellam:
Threiciam digitis increpuisse lyram.
Quā māib⁹ clypeos: & acutē cuspidis ha-
Et galeā pressa sustinuisse coma. (Itā:
Sed ubi pro tutis insignia facta placebāt:
Parracq̄ bellando gloria dulcis erat.
An tm̄: dū me caperes: fera bella pbabas:
Cūq̄ mea patria laus tua uicta iacet.
Dii melius ualidoq̄ pcor uibrata lacerto
Transseat hec toreū pelias hasta latus.
Mittite me danai dominū legata rogabo:
Mixtaq̄ mādatis oscula multa feram.
Pl⁹ ego quā phœnix: plusq̄ faciūd⁹ ulyxes
Pl⁹ ego quā teucrici (credite) frater agā
Est aliquid solitis collum tetigisse lacertis:
Præsentescq̄ oculos admonuisse sinu.
Sis licet immitis matrisq̄ ferocior undis:
Vt taceā: lachrymis cōminuere meis
Nūc quoq̄ sic oēs pele⁹ pater ipleat ānos
Siceat auspiciis pyrrus ad arma tuis.
Respice sollicitam bryseida fortis achille:
Nec miseram lenta ferreus ure mora.
At si uersus amor tu⁹ est in tædia nostri:
Quam sine te cogis uiuere coge mori:
Vtq̄ facis coges: abiit corpusq̄ colorq̄:
Sustinet hoc animi spes tamē una tui.
Qua si destituar: repetā fratresq̄ uirūq̄:

stinet ad hastā. ¶ Me ad achillē legatā. ¶ Teucrici fra. aiacē
intelligit: q̄ nō fuit ex legatis ad achillē. ¶ Agā mea orōne
faciā. ¶ Immitis: difficilior. ¶ Vndis ma. marinis fluctib⁹:
q̄ nulla audiūt uota. thetis achillis mater ē maris nymphe.
¶ Cōmiserere: ferociā depōes mitigabis austeritatē. ¶ Nūc
quoq̄ sic oēs: colligit ab āplificationē: primūq̄ cōmiseratio
nē mouet ab obsecrationē: q̄ plurimū ualere ad mouēdos
eos apd quos dicim⁹ scri. Fabi. ¶ Impleat ānos: nisi matura
morte nō extinguat. ¶ Pyrr⁹ fili⁹ achillis ex deidamia lyco-
medis regis scyrioz filia. ¶ Tuis auspi. tuo ductu & iperio.
¶ Respice: sollicitā moueat te mea sollicitudo. ¶ In tæ. nō.
si me occidisti: quā amaueras. ¶ Coge mo. iterimas me añ
q̄ a te sepes. ¶ Vtq̄ fa. loc⁹ ē quo demonstrat qd futur⁹ sit si
neglecta fuerit. ¶ Coges: ad interitū. ¶ Corpusq̄ colorq̄:
corporis habitudo. ¶ Hoc aiā: uitā meā sola spes fouet.
¶ Et q̄sq̄ q̄rit. i. & aliq̄ dubitat. ¶ Quare respu. cū iā fa-
tis cōstet: quod nō recusas pugna ob irā: ut oñdis q̄a ego
fuerim tibi raptas: sed q̄a indulges ueneri. ¶ Pugna nocet: ec-
ce cā. ¶ Cytharæ. i. cātus citharæ: qua delectaris: nā Achil-
les optimus citharædus fuit a Chirone cetauro canēdi ar-
tē edoctus. ¶ Nox qes: nocturna. ¶ Venus cōcubitus: hæc
enī adolescentiā maxime iuuant. Plautus in bacchidibus.
Isto illecebrosius fieri nihil potest nox: mulier: uinū: homi-
ni adolescētulo. ¶ Increpuisse insonuisse. ¶ Lyrā threiciā.
i. orphei q̄ thrax fuit & lyra optime cecinit. ¶ Galeā: cassi-
dē: tunimētū capitis. ¶ Pressa: pōdere grauata. ¶ Si tibi:
est quasi quædā obiectio ad ea quæ Achilles dicere posset
quod magis splendore reg⁹ gestar⁹ delectatus sit: quā ocio
& tuta uitā dicit ergo Bryseis. ¶ Si facta insignia. i. splēdida:
s. in bello. ¶ Pro tutis. i. loco tutorum: & oculi. ¶ Et si gloria
parta. i. quesita. ¶ Bellādo. pugnādo & te periculis obiciē-
do. ¶ Erat dulcis. i. erat tibi iucunda. ¶ An probabas. i. an
laudabas. ¶ Dum raperes: me. i. dum patriā meā euertebas
& me rapiebas. ¶ Cumq̄ mea patria. i. an uoluisti laudē tu-
am iacere: & sepultā eē: postq̄ priā meā euertisti. ¶ Dii me.
suelit. q. d. ita nō sit. ¶ Validoq̄ p. i. utinā poti⁹ hasta tua in-
terficias hec toreū. ¶ Pelias. i. thessalica a pelio mōte thessaliæ
nō āt a peleopre achillis ē deductū deriuatiuū: nā i eo mō-
te icisa dicit. Ipe in. i. de reme. Vuln⁹ achilleo q̄ quodā fece-
rat hosti. Vulneris auxiliū pelias hasta tulit. Notandū āt ē
hastā achillis ex fraxio fuisse: ut testa. Pl. l. xvi. & Sta. l. x.
quā Home. teste sol⁹ achilles cōcutere & tractare nouerat.

Pyrrh⁹ cu-
ius fili⁹ fue-
rit

VBER.

Quæ iu-
uer adole-
scentes

Pele⁹ mōs
ubi locoz
fuerit
Qua ma-
teria achil-
lis hasta
fuerit

Ajax tela-
monius q̄
fuerit

Sic q̄ parti-
cula sit
Respice
qd uerb
sit

¶ Mittite me: cōuertit smonē ad græcostonēdēs qd si ipa missa fuerit ad achillē: magis poterit cū sua p̄sētia
& mēoria solitæ cōsuetudis mouere: q̄ oēs alii magna eloq̄ntia. ¶ Oscula mix. mā. i. p̄ter p̄ces: ēt osculabor
eū. ¶ Pl⁹ agā. s. i p̄suadēdo achilli osculādo eū. ¶ Quā phœ. eloq̄nter dicēdo: et. ¶ Quā uly. & plusq̄. ¶ Frater
teu. i. q̄ aiāx telamōi⁹: patruelis achillis: ut supra dc̄m ē. ¶ Est ali. q. d. plurimū pōt. ¶ Solitis: assuetis. ¶ Admo-
nuisse. i. reducere i mēoriā. ¶ Oculos: achillis. ¶ Sinu. i. pectore meo ei patefacto. ¶ Sis li. nūc loq̄ ad achillē.
¶ Licet: quis. ¶ Sis im. i. imāsuēt⁹. ¶ Vndis ma. i. aqs maris nā thetis m̄r achillis dea ē maris. ¶ Vt. i. quis. ¶ Ta-
ceā. i. nihil tibi dicā. ¶ Cōminuer. i. frāgeris: & flecteris. ¶ Lachry. me. i. meo fletu. ¶ Nūc quo. adiurat ad ipm
achillē bryseis ut sui misceat: ordo ē. ¶ Ofor. achil. nūc quoq̄ respice & c. reliq̄ dcā sūt p p̄thēsiz. ¶ Nūc quo.
scū n̄ sū ad te missa: sic adiurātis ē pticula: Vir. i. buc. sic tibi cū fluct⁹ s̄bterlaber sicāos doris amara suā nō iter-
misceat undā. ¶ Oēs an. s. a natura sibi debitos. ¶ Tuis au. tua foelicitate. ¶ Et nictor: sic tu sp̄suiisti. ¶ Respice:
uerbū misericordie ut supra dc̄m ē. ¶ Sollicitā: āxiā plēaz curaz. ¶ Ferre⁹. s. tu. ¶ Vre. i. crucia. ¶ Lēta mo. s. reci-
piēdi me: at si legis ē: aut & meli⁹ uer⁹ mutat⁹: q̄ subaudi me: ut facis q̄a p̄gis oīa facer⁹: q̄me ad mortē possint
adducere. ¶ Corp⁹ abiit. i. hītudo corpis: q̄a tota scā sū macilēta. ¶ Color abi. q̄a effecta sū pallida. ¶ Vna. i. so-
la: spes aī tui: quā hēo de aīo tuo: ut mutes. ¶ Hoc. s. corpus. ¶ Qua. s. spe. ¶ Repetā. q. d. nō q̄a te occisi sunt.

ANTO. Nec erit ma. sed nephariū & crudele. Cur au. iu. cōsultat qd ī magnis malis sibi tolerabili⁹ uideat cū meā inq̃t necē differs. Pete⁹ pe. tuo ense me truda. Si dea pas. paladē signat: q̃ achilli obstitit ut Hōe. scri. cū stri-
Agamēno sto ense ī agamēnonē ferret. In pe. atridā: agamēnois: q̃ cū plisteis fili⁹ fuerit ab atreo patruo denoia⁹: a quo
nē ultio educat⁹ ē. Plistene mortuo. At po. no. suasio a meliori. Qd⁹ de. ho. dū eēs mihi hostis uitā cōcessistieadē
Agamēno amica exigo: & a cōseq̃ntib⁹ arguit. Neptūiatq̃ neptun⁹ fabricauit. Materiā cæ. si cupis hñe quos p das ī tro-
q̃re attriv ianos arma sumas. Me mō: nō differas: sed nūc iubeas me ueluti suā: nō uxore uenire: & ad te deduci. Si
des dict⁹ ē ue ma. in castris græcor. Siue pa. ipellere classes remige:
 siue in patriam nauigare constituisti.

VBER. Clusla: coacta. Nec ma. i. res magnifica. s. ē. Cur au. iu. cū. s. tu hoc efficere possis. Pete⁹ feri: pcutē. Corpora. i. corp⁹ meū. Ferro: ēse: meto nymia. Stricto nudo: & ali-
 bi strictū tenet altera ferē. Fosso: pcutso: pforato. Me petat. i. feriat. ē at cōcessio q̃ nō mō magis phibet: ueq̃ ē misericordiā cōpat: ordo ē: ille tu⁹ ensis q̃ erat itur⁹ in pe⁹ atridā si dea fuisset passa petat me. Tāgit at qd⁹ scri. Home. in. i. Iliados: achillē iratū agamēnōi post multa ī eū effusa cōiucia uoluisse eū iterimere: sed cū ense nudaret pallas su pueniēs manū ei⁹ cōtinuit eūq̃ corripies: facin⁹ phibuit. In pe⁹ atridā. i. agamēnois. Si dea. s. pallas. Fuisset pas. i. pmississet. At po. post hironicā cōcessionē petit bryseis apte ab achille: ut ei uitā cōseruet: q̃ ei dederat. Tua mūe ra: q̃ mihi dedisti: & ē appositio. Qd⁹ de. ordo ē. Ego amico. s. tua. Rogo. s. id qd⁹ tu uictor: euerfa patria mea. Dederas ho. s. mihi: q̃ erā hostis tua aūq̃ me capes. Perdes: hoc dicit si delectaris cæde alicui⁹ multo iusti⁹ potes iterficere troiāos hostes tuos: q̃ me nūc amicā tuā. Pergama ne. i. troiā q̃ Neptun⁹ simul cū phæbo ædificauit. Meli⁹ i. iusti⁹. Perdere iterficere. Pete. i. accipe. Cædis: occisiōis. Ab ho. & nō ab amica. Mō: tmō. Impellere: mouere. Remige. i. nautis: posuit at singularem p plurali. Siue ma. s. in castris. More do. tāq̃ ego sim sua tua: & tu dñs me⁹. In quartam Epistolam argumentum.

Achillis
faror in
agamēno
nem

De troiæ
cōditione
fabula
ANTO.

Vppirer ex europa agenoris ī cretā aduecta minoē rhadamātū & sarpedonē gēuit deide after⁹ therami fili⁹: q̃ isulā ipauit europā uxore duxit: & cū liberis careret illos adoptauit minos ī regnū succedēs ex stōe licii filia lycastū sustulit. lycast⁹ ex lida corybātī filiū: quē minoē appellauit. Hūc alii ob nois similitudinē louis filiū extimarūt. Is ex pasiphæ solis cretesq̃ filia deucalionē: creteū: androgeū: ariadnā: & phædrā q̃q̃ alii deucaliōis filiā phædrā tradiderit: deucaliō siue p̃r siue f̃r fuerit: isto cū atheniēsib⁹ fœdere theseo phædrā dedit uxore. Erat illi fili⁹ ex hyppolite siue anthiope amazōe grādis natu hyppolit⁹. q̃ apd py

Troezenē
urbs ubi
locor sit

teū troezenē: q̃ est actica urbs educabā: de cū ad cereris miste-
 ria uēisset athēas: ut Dio. placet: phædra illi⁹ amore capis: cū dis-
 celsisset tēplū ueneri ī arce athe-
 niēs exeritū troezenē pspice-
 ret cū thesē ad rapiēdā pserpia:
 cū pytoo discessisset hyppolitū
 ad amorē puocauit: cū n̄ ipetras-
 set: q̃ uī inferi uoluisset: reuerso
 theseo īsimulauit. hyppolit⁹ cū
 id p̃r nūciū accepiss: aīo tur-
 bat⁹: eqs hēnas remisit: q̃b⁹ nul-
 lo rector īcitatis delaps⁹ ī p̃ceps
 disceps⁹ est: phædra seipsā truci-
 dauit. Epi. hyppolitū ad amorē
 flecter nitit phædra: sed cū turpe
 sit priuignū a nonerca ī amore

sollicitari: principium ex īsinuatione sumitur. Phædra. S. D. Hypolito.

VBER.
Argumē-
tū de quo
supra

Reffa puel. phædra cretēsis. Viro ama. hyp-
 polito athiopes: siue hippolites amazōis filio.
 Vanī. tu de. cū ob leges a mīoe ipositas diuistis
 athēiēsib⁹: ut mitteret quotānis. vii. corpa filio-
 rū & filiaq̃ suaq̃ deuorāda a mīotauro. iiii. āno
 sors obtigisset theseo ægei athēiēsū regis filio
 ut mitteret: ope ariadnes mīois filiaq̃ ei⁹ amorē detiebat:
 mīotaug: iteremit: & ariadnē q̃ ob opē sibi p̃stitā se uxore

PHAEDRA
HYPPOLI-
TO.

Va: nisi tu des-
 deris: caritura ē
 ipsa salutem
 Mittit amazo-
 neo creffa puel
 la uiro.

acceptus p̄misat simul cū phædra ei⁹ soror nauī ipositas abduxit ut i.ii.epi. dcm̄ ē. ueg. relicta ariadne ichio
isula: aut ut alii uolūt i naxo solā phædrā secū duxit: & uxore acceptūq̄ postea abñte theseo i hip. priuigni sui
quē thesē ex hyp. sorore áthiopes regiæ amazonū suscepit amorē exarlit. Itaq̄ hac episto. ei⁹ aorē suū idicat
cōatq̄ multis rōnib⁹ eū ad libidinē suā deflectere: nitēs p̄suadef nullū eē crīm i ocubitu priuigni & nouercæ:
& oñdēs cōmoditatē maximā ex abñtia thesei quē nitif adducere i odiū ip̄i hypp. postreō multis p̄cib⁹ hyp. i
amorē suū adiurat. Qui fuerit finis utriusq̄ dicet i fine episto. ordo ē. Puella cres. mittit salu. uiro amazōio:
q̄ ip̄a ē caritura nisi tu dderis. Puella: phædra. Cressa: cretēsis: ei⁹ ntūs ē cres cui⁹ gtūs ē cretis. Vir. Cretesq̄
dryopesq̄ ruūt. Amazonio. i. hyppolito filio amazōis. possessiū ē p̄ p̄onimico: Amazōes āt mulieres sue
rūt. ex scythæ gēte q̄ i cappadociæ ora iuxta fluuiū Thermodoōta p̄ maritos amissos hītauerē: & cum fini
rimis nubēdi aīum omisissēt: p̄rio a finib⁹ suis hostes sūmouētes: deīde ēt bella īferētes. auxere rēp. sine uiris:
& post pacē armis q̄sītā ne gens īteriret. cōcubitū finitimorū īnierūt. Si q̄ mares nascerent īterficiebant Vir
gines in eūdē ip̄m morē nō ocio: neq̄ lanificio: sed armis eqs & uenatiōib⁹ exercebāt: iniustis infantiū dexte
riorib⁹ māmīs ne sagittæ iactū īpediret. unde Amazōes dcē sunt ab a dictiōe priuatiua: & mazos māmīl
la. cum aut Euristeus uix cui Hercules duodecim stipēdia debebat q̄si impossibīle impasset ut arma reginæ
Amazonum summa uirtute mulieris ad se referret Hercules nouē lōgis nauib⁹ eo p̄fectus comitante p̄nci.
pum graciæ iuuetute īopinantes aggressus cum Orethia regina foris bellum gereret eas supauit. duæ Ore
thie & anthiope sorores q̄ tunc amazonum regna tractabāt capte sunt. Menalippe ab Hercule Hyppolite a
Theseo quā in p̄mīum retētā iustinus scri. ab eo in matrimonium assumptā. ex qua natus ē Hyppolit⁹: ut
diximus. Qui. tamē in hac epistola ex uerbis phædræ ostēdit eā nō uxore fuisse cum dicit. Ac ne nupta qdē.
thædaq̄ accepta iugalis: Cux? nisi ne capes regna p̄na nothus. & hæc satis de Amazonibus.

Cres quō
genitiū
emittat
Amazōes
q̄ fuerit &
q̄ loca te
nuere &
uñ nomē
sortitæ
sint

Perlege qdcūq̄ ē: qd ep̄la lecta nocebit?
Te quoq̄ i hac aliqd qd iuuēt esse pōt.
His archana notis: terra: pelagoq̄ ferūt:
Inspicit acceptas hostis ab hoste notas
Ter tecum conata loqui: ter inutilis hæsit
Lingua: ter in primo destitit ore son⁹.
Qua l3 & seq̄: pudor ē miscēd⁹ amor:
Dicere q̄ puduit scribere iussit amor.
Quicqd amor iussit: nō ē cōtēnere tutū:
Regnat: & in dñs ius habet ille deos.
Ille mihi primo dubitanti scribere: dixit
Scribe: dabit uictas ferreus ille man⁹.
Adsit: & ut n̄as auīdo fouet igne medul.
Figat sic aīos in mea uota tuos. las:
Nō ego neqtia socialia fœdera rumpā:
Fama uelim queras crimie n̄a uacat.

Perlege qdcūq̄ est: qdcūq̄ in epistola scriptum ē. Qd
iu. nō q̄ honestum ē scdm q̄ p̄cipiis cum īnuamus dis
seminare debem⁹: ut scrip. fa. His archana. nō. a cōsuetudinē
arguit: credunt l̄ris oīa: quīs archana: usus pugillariū lōge
ante Home. fuisse Plī. scri. nā iliados. ix. li. Home. tradit bel
lorophōtē missum ap̄eto cū pugillarib⁹ in liciā ad euriem
Anthiæ p̄m. Notas l̄ras ad legendū iuitat a loco: quē
Aristo. dicit sumi ab eo q̄ mai⁹ uel minus uideat. Latini a
maiori uel mīori locos appellāt. i. si hostiū acceptas l̄ras le
gimus: multo magis amicoꝝ legere dēm⁹. Ter co. loq̄:
scripsi qm̄ loq̄ n̄ potui. Pudor ē mi. amo. scripsi uti amo
re uerecūdia nō carerē. Qua lic. qm̄ difficile ē q̄ amat pu
dorē suare. Et se. ē cōueniētius sic Cic. li. ii. de ora. Se
quis igif qm̄ nobis h̄ de quo loq̄mur. Iussit amor crīm
in cupidinē reicit. Amor: honestiorē facit suā uolupta
tē: cū in amorē trāfferat: qd i ea erat nō sūt cōtēnēda cupi
dīs mādāta. Regnat: rex sūmā possidz. Deos do. ama
tores: Veteres. n. dñs amatores appellabāt. Ille: amor.
Dabit ui. ma. tuo ip̄io succūbet: trāslatio ē ab his q̄ i bel
lo uicunt. Adsit: uerbū ē īplorātis nūnū fauorē: hīc Vir.
i geo. adlīs o tegæ fauēs. Auīdo ig. flagrantissimo amorē
In me. uo. ut meū dīdriū expleas. Nō eg. ne. purgat i
pudicitia crīm dīcedēs paulatī ad rē ip̄az. Socia. soc. cō
iugia thesei n̄ cogit me lascīa uiolari. Crīe ip̄udi. nota.

ANTO.
Pugillari.
b⁹ quo tpe
uñ fuere
rhetoric⁹
Locus co
lor q̄ sit
& q̄ l̄ gre
ci & latini
eo diuersi
mode utū
tur

Domitii
q̄ apd ue
teres ap
pellabant
Adfū qd
uerbū est

Perlege: q̄a scit eū cōtractū frōtē iuitatū de re turpi hortat eū ad legēdū totā epistolā cōfidit. n. se rōnib⁹
suis posse p̄suadere qd cupit. Qd cūq̄ ē. i. q̄lecūq̄. q. d. ēt si sit aliqd turpe: & qd tibi displiceat. Quid no
cebit? q. d. nihil. Archana: secreta. Inspicit: argumētū a maiori ad min⁹. si. n. legim⁹ epistolas hostiū: quorū
nomē ne audire qdē uellemus: multo magis legēdæ sunt l̄ræ: eoꝝ q̄ nos amat. Notas. i. l̄ras. Ter co. quia
posset dicere q̄re nō dixisti corā: dicit se pudore īpediri. Inutilis: q̄ nō p̄stabat mihi offm̄ suū. Hæsit: retē
ra ē. In pri. ore. i. in sūmis labiis. Qua li. quia: occurrebat qd amatores sūt ipudētes: dicit ipsa oportere ēt
eē in amore aliquē pudorē. Quia: p̄ q̄ten⁹. i. in q̄tū licet. Et sequit: cōsequēs ē & utile. Miscēdus iungen
dus. Dicere. s. corā scriberē: q̄a ut Cic. ad luciū scri. epi. min⁹ erubescit. Quicqd arguit necessitatē scribēdi a
potētia amoris: quē iussisse dicit. Regnat: ecce uerbū sūmā potētiæ. Ius p̄tātē. In do. de. ēt i iouē inde
Vir. dixit. Nate p̄ris sūmi q̄ tela tiphea tēnis: & idē oīa uicit amor. Ille. s. amor. Dubitāti: q̄a turpitudine ne
gocii suscipiēdi dubiū adducit. Ille: hyppolit⁹. Ferre⁹. i. ēt si eēt ferre⁹ & durissim⁹. Dabit ma. ui. trāslatio
sup̄ta a uictis i p̄liorib⁹ man⁹ uictorib⁹ p̄bēt ligādas: idē quos amor subegit dñr ligati ut captiui. Qui. i. i. amorē
pe ego p̄da recēs sc̄m mō uuln⁹ hēbo: & noua captiua uicula mēte ferā. Mens bona duces māmīs post ter
ga retortis: & pudor & castris qdcūq̄ amoris obestioia te meūet ad te sua brachia tēdēt &c. Ad sit: optātis
ē. i. utinā mihi p̄ns sit: & faueat. Vt fo. ut calefacit. Auīdo igne. s. amoris. Sic: adaptatio similitudis. Fi
gat: uulneret. s. sagittis suis. In mea uo. ut sis patus facere qd ego ueli. Nō ego: laudat se ab honestate añ
actæ uitæ: ut oñdat se futurā fidā & firmā i amore hyppoliti. Nō rū. nō dirimā & sepabo. Fœdera socia
lia: cōiūctiōe & societate n̄i amoris quā mecū feceris. Neqtia: libidinē ut ip̄e i fastis ad Silenū. Neqtia ē q̄
te nō sinit eē senē. Fama nō. i. nomē n̄m. Vacat: caret. Crīe: q̄a nunq̄ cognita aut dcā sū ipudica:

VBER.

Regnare
qd uerbū
sit

ALTO. Venit amor gra. fates se manifestissime amare: sed amoris auctore suppressit: ut modesti⁹ re sua agat. Amor inq: Sed tatio mihi est amoris æstus grauius tollerare: qto ætate me gradio⁹ iuasit. [¶] Serio: tardius & æta. repuestiori. [¶] Vulnus cæcū: occultū amorē. Virg. igne cæcū dixit. [¶] Scilicet ut teneros: similitudinē suā mole suā exprimit. [¶] Rude p. nō affuetū: & in amore difficile. [¶] Sarcina amoris molestia. [¶] Fit ars enthimena: qd snia claudis. [¶] Ars fit amoris notio hēf: faciliusq; tollerat. Est. n. ars ut scribit Cice. quæ notis penitusq; pfe. ctis: & in unū exitum tēdētibus & nunq fallentibus rebus cōtinet. [¶] Vbi crimē condiscit a teneris annis sa-

Ars qd sit

Thesei fa-
bula

VER.

Ars quid
agat

Pomariū
quid sit
Pomeriū
quid

Amoris p
ceptum de
mente
Quidji

Venit in amore; incidit. [¶] Exacto tpe. pue-
diori ætate. [¶] Pei⁹: grauiorib⁹ pœnis [¶] Tu no. sua. paulati
repfit ab his quæ lædūt ad ea quæ p sunt magna q; festiuita
te detecto amoris auctore: oēm suspitiōem amouit: hēbis
inq: mea pudicitia primitias. [¶] Vterq; no. cū uterq; pud
citiā hastenus coluerimus. [¶] Est aliqd plenis pomaria car-
pe ramis: a se scī cōmēdat sumpta a reg. primitiis imagi-
ne. [¶] Sic tñ ille prior: crimē ab auctore purgat. [¶] Ille cādor
pudicitia. [¶] Erat no. laber erat uiolandus. [¶] Sic auctoris di-
gnitate [¶] Digno igne: elegātis iuuenis amore. [¶] Turpis
adulter: thesēū significat q helenā raptū: deide ad inferos
ut plutoni pserpinā raperet accessit. [¶] Fratresq; uirūq; louē
intelligit: cuius Iuno est soror & cōiūx. [¶] Iā quoq; uix cre-
das: studio & uolūtate. Hyp. sibi conciliat. [¶] Ignotas ar. in
uenationem: cuius erat Hyp. studiosus.

Venit oñdit amorē suū adeo magnū: ut ei resistere nō
ualeat. [¶] Grauior. i. maior. & uehementior. [¶] Quo. i. qto.
[¶] Serius. i. tardius. s. uenit. [¶] Intus: in pectore. [¶] Cæcū uul-
nus. [¶] Occultū & latēs: utpote in aīo fixū: Vir. & cæco car-
pit igni. [¶] Scilicet facit quādam similitudinē: qua ostē-
dit quā difficile ferat hunc amorē nouū & sibi isolitū. [¶] Iu-
ga prima. i. primum iposita collo. [¶] Lædūt grauant. [¶] Te-
neros iuuenes & inasuetos iugo. [¶] Captus de grege. i. no-
uellus & nondū domitus. [¶] Vix patit fræna: q; ea recusati
& plerūq; sessorē excutit tergo sic adaptatio similitudinis.
[¶] Subit sustinet actiua ponit. [¶] Primos. s. mihi. i. in assue-
tos. [¶] Sarcina. i. onus. [¶] Nō sedet non locat & stat. [¶] Ars
fit ars est quæ dat certā uia rōnemq; dicendi uel faciēdi ali-
quid: ite igit sensus si qs uelit hēre recte aliquā artem inci-
piat a teneris annis. [¶] Fit. i. pficiē. Iuena. hic sunt hoies.
[¶] Vbi. qñ crimē. s. amādī. [¶] Cōdiscit tota est una dictio
cōposita. [¶] Teneris an. q; postea crescēs fit i eo doctior: &
aliqd quotidie addit. Iuue. Nō repēte fit turpissim⁹. [¶] Quæ. s. mulier. [¶] Vēit ad amorem. [¶] Exacto tpe: pto
tpe ipi amori cōueniēti. [¶] Pei⁹. i. uehēm⁹: ut ifra pei⁹ adulterio turpis adulter obest. [¶] Tu no. allicit eū com-
mendatiōe suæ pudicitia. [¶] Libamina: gustamēta. [¶] Noua prima. i. tu eris primus q me uiciaueris: & pudici-
tiā meā abstuleris: nā a marito nō auferit mulieri pudicitia uel fama castitatis: sed ab aliē: o dicit ergo se semp
fuisse itactā hasten⁹ ab oib⁹ pterq; a Theseo marito & hyppolitū fore primū q eius pudicitia delibet. [¶] Serua-
tæ: custoditæ. [¶] Nocēs pa. i. uterq; piter: & uno eodēq; tpe amittē⁹ pudicitia: q; adhuc fuisti ignot⁹ mulieri
b⁹: & ego itacta aliis pterq; marito meo. [¶] Est aliqd. q. d. nō cōtēnendū. [¶] Carpe po. i. poma locū posuit po-
mog. p ipis pomis: & pomariū e repositoriū pomog: pomeriū uero loc⁹ ubi sūt arbores pomog: sed interdū
cōfondūt poetæ signata. Oui. i. meta. id metuēs ualidis pomaria clauserat Atlas mœnib⁹. [¶] Deligere colli-
gere. [¶] Primā: q; gra maior solet eē priis rosis: nā ut quodā mō sibi foelix: q; p primā rosā decerpente & q pri-
mū cōcubitū alicui⁹ mulieris cōseq. [¶] Sic tñ ē qñ qdā hypophora ad seipam: & ē sensus illa itegritas meæ
pudicitia q an florui. [¶] Erat pōderāda ab. isuetudie peccādi. i. debuerā diligēter suare: ut nō peccarē: quēad-
modū nunq an peccauerā cū aliquo: & ad hoc rñdet qd seq. [¶] At be. succes. ille candor. s. castitatis. [¶] Quo
cādore gessi me. s. an sine crīe: q; nunq feci aliqd quo possem eē ifamis. [¶] Erat no. i. cōsiderādus & frādus.
[¶] Ab ite nōlita. i. a delicto & stupro isolito: hoc fuit qd sibi ipa obiecit. [¶] At be. rñsio ē ad obiectionē: & li-
dicit. licet suāda eēt castitas mea uiolata tñ bene euenit q; in ea uiolāda elegi uix dignum. [¶] Peius: magis.
[¶] Obest. i. nocet. [¶] Turpis: idign⁹: ut. n. excusanda mulier q cū uiro digno cōmittat adulteriū: uñ helenā de
mīe sua leda quæ cū Ioue cōcubuit dicit: illa bene errauit: culpāq; auctōr redemit. [¶] Si mihi. pbat dignū eē
amorē suū: q; si def sibi optio Iouis & Hyppoliti: dicit se ppositurā eē hyppolitū ioui. [¶] Frēm & uix. i. iouē
frēm & maritū suū: nā ambo saturni & opis filii fuerūt. [¶] Præpositura: poti⁹ electura. [¶] Iā quoq; sm pcepta ip-
sus Oui. in arte amādī: q; reb⁹ delectant: quos amam⁹: eis dē dēmus & nos delectari: iō q; hyppolitus dele-
ctabat uenatiōe dicit phædra uideri sibi sape exire in uenationē & oia agere q; ipse hyppolit⁹ agere solit⁹ sit.
[¶] Vix cre. parēthesis: & ē scda psona p. tertia. i. uix credat aliqs. [¶] Mittor: nō ab. aliquo: sed meo ppro affectu.
[¶] Ignotas isueras mihi. [¶] Impet⁹ magna uolūtas. [¶] Per sæ. fe. q; s tu iseqris p siluas. [¶] Libet ē uolūtas. [¶] Pres-
lis agitatis. Virg. aut spumātis apri cursū clamore pmentē. [¶] Hortari istigare mea uoce: ut faciūt uēatores.

Vēit amor graui⁹ quo seri⁹ urimur: itus
Vrimur: & cæcū pectora uuln⁹ hēnt.
Scilicet ut teneros lædūt iuga priā iuuecos
Frenaq; uix patit de grege capt⁹ equ⁹
Sic male. uixq; subit prios rude pect⁹ amo
Sarciaq; h aīo nō sedet apta meo. (res
Ars fit ubi teneris crimen cōdiscit annis:
Que uenit exacto tēpore peius amat.
Tu noua seruata carpes libamina famæ:
Et pariter nostrum fiet uterq; nocens.
Est aliqd plenis pomaria carpe ramis:
Et tenui primā deligere ungue rosam.
Sic tñ ille prior: quo me sine crimē gessi
Candor ab insolita labe notādus erat.
At bñ successit: digno q; adurimur igne:
Peius adulterio turpis adulter obest.
Si mihi cōcedat iuno fratremq; uirumq;
Hyppolitum uideor prepositura ioui
Iā quoq; (uix credas) ignotas mittor iar
Est mihi p sauas ipetus ire feras. (res
In nemus ire liber: pssisq; in retia ceruis:
Hortari celeres p iuga summa canes.

Delia: Diana i delo ifula nata uenatiōis dea ē. **Pria** añ oēs deos maxie uenerāda. In rhetia q̄ lydia arca
nā iueit & ex ligno cāpāo ceteris p̄ferunt. **Iuuat** torq̄n. fre. delectat me cohibere currētes equos. **Serua**
re moderari. **In** puluere: i apto cāpo. **Eleides:** bacchi mīstrā dñr a baccho quē ab Helo oppido Helicōio
siue ætholo: ubi illi⁹ orgia celebrant heleū i metamorphosi dixius nūcupari: i quo q̄tū alii a uero descuerit.
nisi sepultore mīb⁹ p̄cerē referēdū putarē: sed satis sit diligētiore ad mōuisse. **Acata** fu. bac. nūine afflatā.
Sacra alia sūt tacita & mystica: Alia cū afflatu numis: adhibitisq̄ oīum genēz instis apta: q̄lia sūt orgia Ba

Iā mihi prima dea ē arcu p̄signis adūco

Delia: iudiciū subsequar ipsa tuum.

Aut trēulū excusso iaculū uibrā lacerto.

Aut in graminea ponere corp⁹ humo.

Sæpe iuuat uersā leues i puluere curr⁹.

Torquentem frenis ora fugacis equi.

Nūc feror ut bacchi furiis eleides actæ.

Quæq̄ sub idæo tīpana colle mouēt.

Aut q̄s semideæ dryades fauicq̄ bicornes

Numine contactas attonuere suo:

Nāq̄ mihi referūt: cū se furor ille remisit

Omnia: me tacitam cōscius urit amor.

Forſitan hūc fato gñis reddam⁹ amorē:

Et uenus ex tota gente tributa petit.

Iuppiter europā: pria est ea gentis origo:

rūt. & id fortasse deoꝝ accidit. uolūtate. **Petite** uexigit. **Iuppiter** eu. ut uersū i tauꝝ louē taceā. Id nigidii n̄
ut omittēdū. Neptūnū iqt Ioui tauꝝ dedisse hūani itellcūs illūq̄ europā ex phēicia i cretā ad iouē abegisse.

Prima p̄cipua maximā. **Delia** diana a delo ifula: in qua nata dicif. **P̄signis** arcu: q̄a eo telo utif iudi
ciū uū: q̄a sicut iudicas hāc uenationis deā p̄cipuā: quā colassira & ego iudico. & quod tu sentis idē sentio.

Aut tremulū repetendum est uerbū supius positū libet uibrare quassare: mouere. **Excusso** fortiter moto
gramineap graminosa. i. plena graminis. i. herbæ in qua sæpe uenatorib⁹ suaue est req̄scere. **Versare** uer
zere & arte regere. in puluere in cāpo puluereo. **Torquere.** i. me. i. flectētem. **Fugacis.** i. celeris luena. de

equo. cuius clara fuga añ alios & prius in æquore pul. **Nūc** se. dicit iterdū nimia ui amoris se fieri isanē: &
similē sacrificiis Cybele. **Feror** rapior impetu animi. **Eleus.** unū ex noībus Bacchi: ut in Ouidi. vi. me
ta. Nyctēle⁹ Eleusq̄ parens inde. **Eleides** hacchæ dñr. **Actæ** agitata. cōcitata. **Furiis:** q̄a credif imittere
furias: qd̄ singif. pp uim uini. **Quæq̄** sub iō mulieres dicit sacrificātes Cybele q̄ colif in phrygia. cui sacrifi

cātes tympana pulfabāt. Vir. tympana uos buxusq̄ uocat berecynthia. Ioue. aut resupinati cessantia tympa
na galli. nā galli sacerdotes Cybeles sūt. **Sub** iō col. sub ida mōte phrygiæ. **Aut** q̄s dicit se sæpe similem

eē eaz quæ nymphæ faunorūq̄ spū uexaf. sūt. n. q̄si furiosæ ide lymphatæ dñr q̄si nymphæ a nymphis.
Vir. & totā currit lymphata p urbē. **Dryades** nymphæ q̄rcuū. nā drys q̄rcū signat. **Semideæ:** nōdū i cœ
lo receptæ: nā semidei dñr nō dū oīno digni deitate. q̄lia sūt terrēa numia. & iō semideos appellāt q̄si nō ple

ne deos. **Bicornes:** ut. n. oñdit diuus Hieronym⁹ in uita pauli primi heremitæ effigie hñt capraz & cornua
ide alibi cornigerūq̄ caput piu p̄cinctus acuta faun⁹ in imēsis qua tumet ida iugis. **Attōere.** i. attonitas red
didere. **Suo** nu. quo eas mōuēt. **Nāq̄** mihi dicit se nō sentire illā isaniā. sed postq̄ furor est remissus dici

sibi uel ab ancillis. uel ab aliis. eā fuisse in hoc furore. **Referūt** narrāt. oīa ista q̄ mihi accidere dixi. **Ille** fu.
est remissus quo ita agitabar. **Remisit** se. diminut⁹ ē. **Cōscius** amor. i. cui ego sum cōscia. q̄a ille est cā oī
um hōꝝ furoꝝ. **Forſitā.** ne hyppolit⁹ dicat hūc amorē omitti & reiici a phædra dicit eū eē fatalē: & iō non

posse repelli. **Reddam⁹.** i. reddere hoc est attribuere possum⁹. **Fato** gñis. fortūæ meæ gētis. **Et** ue. ex to.
Tāgit fabulā uen⁹. n. iudicāte sole dephēsa i adulterio cū marte a uulcāo marito. ægre tulit iniuriā iudiciū itaq̄

ut ulciscere se imisit i oē gen⁹ solis ipatiētiā amoris: ita ut nulla fuerit de gēte solis mulier q̄ castitatē suare
potuerit sic nūc oñdit phædra. **Perit** tri. q̄a pp iuriā a sole auo meo sibi illatā uoluit tributa libidis sibi sol

ui a tota gēte n̄ solū martis q̄ filia fuit solis. sed et a gēte priis nullā. n. uoluit eē imunē. ē at trāsatio sumpta a
subditis q̄ superiorib⁹ p̄stāt tributa. **Iuppiter** eu. Agēoris Tyrii regis filia formosissima. cū littore maris ubi ar
mētā pascabant spaciare. **Iuppiter** ei⁹ amore capt⁹ in tauꝝ cādidiſſimū & placidiſſimū se cōuertit cui⁹ illa pul

chritudinē admirata accessit ppi⁹. quē cū uideret placidiſſimū arsa est et ei⁹ tergū inscēdere: at ille paulatim
ad lit⁹ p̄greſſus. tandē mare trauit & eā in cratā detulit. ibiq̄ cū ea cōcubuit: ex qua genuit Mincēne aut ne
ra Iuppiter rex cratæ capt⁹ amore europæ cū eā aliter hñe nō posset nauī q̄ signū tauri hēbat eā abduxit. ide
a poetis dat⁹ ē loc⁹ fabulæ. qd̄ a tauro sit abducta. **Pria:** q̄a ex ea natus ē minos p̄ mens. **Origo** p̄cipium

gentis familiæ nostræ. **Disſimulante occultante:** quia in forma thauri iuppiter latebat.

ANTO
Diana ubi
locog: na
ra sit

eleides uñ
nomē tra
xere

Sacrorū
genera q̄
sint

Cybeles
quæ sint
Olympi

quot sint
Mistri bac
chi & cibe

lis quo no
mine nun
cupentur

dryadum
fabula
Fauni qui
sint & a

quo nom
Sortiti
fuerint

Faunus
qs fuerit

Nigidii
opinio
VBER.

Diana un
de dicta

Eleides

Cybele

Ida mons
ubi sit
Driades

unde dcē
Semidei q̄
dicantur
Faunorū
effigies

Veneris
fabula

Iouis fabu
la cū ipſi⁹
allegoria

ANTO.
Pasiphae
fabula cū
ipsius alle
goria
Thesei
fuga

de amore
phædra
uaria opi
nio
Eleusis
urbis aquo
eleusina
nb loco.
rum sit

VBER.
Pasiphae
q̄ fuerit &
quo pacto
pnuncian
da sit
Ariadne

Trophaea
quæ sint
Eleusis cui
sacrata fue
rit

Medullæ
q̄ sint

Flauus co
lor q̄ sit

¶ Pasiphae mater: solis & cretes filiâ amauit taurum: cum quo Dedali ope concubuit. fabricatam ex ligno uac
cam corio illius texit: quâ taurus amabat: alii ducē minois: alii athletâ ut diximus taurum tradiderūt. ¶ Dece
ptio qm̄ amatam uaccâ putabat. ¶ Crimē & onus: Minotaurum significat. ¶ Aegides: Theseus. ¶ Secutus ducē
tia filiâ: Labyrinthū filo euadere: Dædalus ariadnam docuerat. Ariadna id theseo monstrauit. Higinus co
ronâ a Vulcano factam cū gēmis indicis Baccū Ariadnæ dedisse scribit: Ariadnâ theseo: cuius fulgore laby
rinthū resoluit. ¶ Curua te. labyrinthū. ¶ Ne for. pa. Minoia credari ut uidear esse ex Minois gñe. ¶ Eo in fo

cias legessin sci necessitatē meæ gētis qd̄ ut oēs ament.
¶ Hoc quoq̄: ut ego ariadnæ soror te & thesē amemus.
¶ Dom⁹ una: ægei familia. ¶ Duab⁹ mihi & ariadnæ soror
ri. ¶ Parēte theseo. ¶ Thesides hyppolitū itelligit: nā plu
res fuerūt thesei filii ut retulim⁹. ¶ Rapuerūt ad amorē al
lexerūt nisi ad ariadnâ uerbū referat: q̄ thesē rapuisse tra
dit. ¶ Bina trophea: duas ob hāc uictoriâ statuas uobis eri
gite. ¶ Tempore quo nobis: a loco & tēpore πατος est a
Diodo. dissentit aliâ secutus historiâ: illē tū non phædrā
eleusina: sed hyppolitū Athenas ad sacra cereris pfectum
esse tradit: cū phædra illius amore capta est. ¶ Eleusis: urbs
attica: ubi mystica cereris sacra celebrabant: iūn Eleusina
mater dicit. ¶ Gnosia: cretæ oppidum Gnosos minois re
gia ex Gnosō ad sacra cereris quæ matronæ celebrabant
phædra cū aliis Cretensibus puellis cōuenit. ¶ Cādida ue
stis erat: affectiōe suum crimen tutat: circūscribit Hyppoli
ti formam: eam quæ posset ad amorē ēt inuitas trahere.
¶ Cādida uestis: romanorū est inuenum: unde & toga pu
ra dicebat: quæ ēt in saturnaliis spectaculis utebant impa
tores Nā argiuæ ī luctu cādida ueste utebāt: ut scri. Plutar.
¶ Flore: seruo floreō: qd̄ primū īstituit Siciōia glicere.

¶ Pasiphae: nō pæ diphthongus sed pæ diuinas syllabas
pnunciādū est. Fuit aut pasiphae filia solis: quæ tauri turpi
amore capta cū eo cōcubuit: ex quo genuit Minotaurum
plenius in secūda epistola sup̄ eū locū. Et tauri mixtaq̄ for
ma uiri. ¶ Decepto fraudato: q̄a facta lignea uacca supposita ē pellis uaccæ quā magis taurus amabat: & illa
īclusa in illa uacca lignea quā dædalus fabricauerat tauri coitū excepit. ¶ Enixa est. i. pepit. ¶ Crimē onusq̄.
i. onus criminis & infame: endiadis est. ¶ Perfidus ægides: aliud exēplū suæ sororis ariadnes quæ thesei
amore capta ei modū dedit: quo Minotaurum interficeret: & ex labyrintho posset exire dato ei filo: qd̄ secutus
ueniret ad egressum labyrinthi: narrata est alibi sup̄ius hāc fabula. Aegides thesē filius Ægei. ¶ Perfidus: q̄a
nō seruauit fidē sorori meæ datā. ¶ Fugit euitauit. ¶ Tecta curua piphra: ē labyrinthi erat. n. multis circui
tib⁹ factus. Vir. ille dolos testi ambagesq̄ resoluit. Cæca regēs filo uestigia. ¶ Ope soror. auxilio qd̄ ei dæda
lus īdicauerat: q̄ ipm̄ labyrinthū fabricauerat. ¶ En ego iūgit se supradictis quæ amorē fatalem esse dixit.
¶ En ecce. ¶ Vltima gē. q̄a oēs q̄ me antecesserūt ita fecerūt: q̄a Minos & pasiphae nō hēbāt aliā filiā minorē
natu phædra. ¶ Socias mihi & illis cōes. ¶ Leges cōditiōes. ¶ Ne for. pa. cre. mino. i. ne si aliter eēm nō puta
rer eē de gēte Minois: quæ fataliter amorī subiecta est: minoia uel filia Minois: uel de eius gēte. ¶ Hoc. l. qd̄
sequit. ¶ Quoq̄ sicut amor fuit fatalis. ¶ Placuit: ecce qd̄ est fatale. ¶ Quia una dom⁹. s. tua duabus ariadnæ
sorori meæ & mihi. ¶ Sorori ariadnæ. ¶ Capta amore uicta. ¶ Parēte tuo. ¶ Thesides hyppolitus. ¶ Pōites
erigite & oñtate. ¶ Bina trophea: bina monimēta uictoriæ. ¶ De do. no. ex q̄ duas rapuistis: trāslatio sup̄a a
militiā: nā trophea dñr bellicæ uictoriæ monimēta a uersis hostib⁹ dēcā nā trepo signat uertonī addūt aspi
ra. ¶ Tpe cōmemorat tps quo primū est capta amore hyppoliti: dicit. n. fuisse cū mysteria cereris eleusina
celebrarent: est aut eleusin siue eleusis: nā utrunq̄ dicit: urbs atticæ. ita dicta ab euētū cereris: nā eleusis græ
ce aduētū signat. In ea. ut scri. Stra. fuit eleusina cereris tēplū & phanū mysticū qd̄ lotin⁹ appauit. Dio. ēt scri.
cererē tū aplissimis sacrificiis cultā fuisse: tū eleusina mysteriis q̄ antiquitate castimōiaq̄ apd̄ oēs hoīes sūt uul
gata: ī his igit sacris dicit phædra se uidisse hyppolitū: & ei⁹ amore exarsisse: quo tpe optat se fuisse ī creta: q̄a
n̄ icidisset ī tātas curas amoris. ¶ Eleusis ce. i. cereri sacrata: uel ī q̄ ceres colit. ¶ Inita ītrata: adita. ¶ Vellē cu
perē. ¶ Tell⁹ gno. i. terra cretē: ī q̄ sū nata. ¶ Derinisset me hūisset me: q̄a n̄ icidisset ī tātas curas: tūc cū uidi te
apd̄ eleusina. ¶ Necnō. i. ēt añ alio tpe. Acer uehemēs & īexpugnabilis. ¶ Hæsit affix⁹ ē. ¶ Extrēis os. i. ī me
dullis q̄ sūt ītra ossa: extrēa at̄ n̄ exteriora: s̄ interiora h̄ loco itelligam⁹. i. uultia extrēa at̄ ossa sic dicius sic primū
& ultimū: primā n. terrā dicius uicinā littori: si ex mari uēiam⁹: ut Vir. i. æn. pri⁹q̄ uetāt s̄istere terra: at si ī ma
re eam⁹ erit ultia: sic itelligi dēt h̄ loc⁹ ut dicam⁹ extrēa ossa magis p̄pinq̄ medullis in qb⁹ maxie dē eē amoris
calor. Vir. est mollis flāma medullas: ordo ē amor acer tūc p̄cipue hæsit ī extre. os. & c. reliq̄ dēcā sūt p̄ parēte
sim. ¶ Cādida oñdit ea q̄ excitauerūt tātā flāmā amoris. s. cultū hyppoliti: & naturalē q̄ndā decorē. ¶ Cādī
da: aut q̄a hyppolit⁹ in signū itegritatis & pudicitie delectaret tali ueste: aut q̄a mos sacrorū forasse talē exi
geret hīrū. ¶ Præcīti ornati. ¶ Flore floreis corōis. ¶ Tinxerat: pinxerat. ¶ Flaua alba cū rubore: flauus. n.
color: ut scri. Aug. gel. ex albo uiridi & ruffo cōstat: unde appellamus flauas segetes cum sunt iam maturitati
ppinquæ: tunc. n. hūnt talem colorem. ¶ Verecundus iuuenilis & qualis ex uerecundia puenire solet.

Dilexit: tauro dissimulante deum.
Pasiphae mater decepto subdita tauro
Enixa est utero crimen onusq̄ suo:
Perfidus ægides ducentia fila secutus:
Curua meæ fugit tacta sororis ope.
En ego ne forte parum minoia credar:
In socias leges uiltima gētis eo. (b⁹)
Hoc quoq̄ fatale ē placuit dom⁹ una dua
Me tua forma capiti: capta parēte soror
Thesides: theseusq̄ duas rapuer sorores
Ponite de nostra bina trophea domo.
Tpe quo nobis inita est cerealis eleusis
Gnosia me uellem detinuisset humus:
Tūc mihi p̄cipue: nec nō tñ añ placebas:
Acer in extremis ossibus hæsit amor.
Candida uestis erat: p̄cincti flore capilli:
Flaua uerecundus tinxerat ora rubori.

Ri gidū tru. qđ alii leuitiæ & rusticitati ego fortitudini tribuo. **R**igor supciliū. **C**apil. po. si. ar. cult⁹ ne gligētia. **L**uctātia: repugnātia. **R**ecuruas: flectis tuo arbitrio moderaris: equ⁹ sua ferocia spugnet. **M**irror pedes tuos flexos: optimi cōfessoris ē: ut pedes i orbe alti⁹ figēdo flectat. **I**n exiguo orbe. i ciclo ferreo quo eqtis pedes sustētant: qm̄ prisci illi hoc nō uterē: iō nōnulli ad eq pedes retulerūt q i exiguo spacio flecterent: qđ nō placet. **T**orq̄s hastile: q fuit iuuenū uer⁹ exercēdi mos: p̄sertim in latio. **O**ra uer. cōuertis me in admirationem. **V**enabula cornea: ex cornu arbore: nec erat plus ligni q ferri: primusq̄ pise⁹ repperit.

Quēq̄ uocat alię uultū: rigidūq̄: trucēq̄
Pro rigido (phædra iudice) fortis erit.
Sit pcul a nobis iuuenes ut fœmīa cōpti:
Fine coli modico forma uirilīs amat.
Te tu iste rigor: positiq̄ sine arte capilli:
Et leuis egregio puluis in ore decet.

Sive ferocis eq luctātia colla retorques:
Exiguo flexos miror in orbe pedes.
Seu lētū ualido torques hastile lacerto:
Ora ferox in se uersa lacertus habet.

Sive tenes lato uenabula cornea ferro:
Deniq̄ nostra iuuat lumīa qđ agis.
Tu modo duritiē siluis depone iugosis:
Non sum materia digna perire tua.

Quid iuuat incinctæ studiā exercē diāæ
Et ueneri numeros eripuisse suos.

Qđ caret alterna requie durabile nō est:
Hæc repat uires: fessaq̄ mēbra nouat
Arcus & arma tuæ tibi sint imitāda diāæ:
Si nunquam cesses tēdere: mollis erit.
Clar⁹ erat cephal⁹ siluis: mltaq̄ p herbas

spacio terræ & circulo: nā hoc magnæ est artis eqtādī. **S**eu lentū: aliud exercitium iuuenile in iaculando. **T**orques iacis. **L**entum molle: non asperum tañu codex quidam uetustus habet uastum pro lentum. **L**acerus: id est brachium tuum. **O**ra: scilicet mea: qā aspicio quāta artæ iaculeris: hæc enim iuuenum exercitia quæ sunt fortitudinis inditā solent mulieres maxime capere: unde & Ouidius in octauo metamor. dicit Scyllā filiam. Nisi regis megarensium: nō solū pulchritudine Minq̄is sed etiam talibus uirtutibus esse captam. **V**enabula tela apra uenationi. **L**ato ferro: pro lati ferri: qualia solent esse uenatoria. tela. **C**ornea: non a cornu animalis: sed a corno arbore dura: ex qua fiunt uenabula optima est deductum deriuatiū. **L**umina: oculos. **T**u mō: quasi dicat. hoc solū uelim ut non sis durus. **S**iluis iugossis: id est in siluis mōtium: ubi soles plurimum uersari. **T**ua materia: tua causa. **Q**uid iuuat: quasi dicat. nihil. **S**tudia: exercitia. **D**ianæ: id est uenatiōis cuius ut supra diximus dea est diana. **E**ripuisse: iminuisse. **S**uos: sibi debitos. **N**umeros gradus amoris: qui dicunt esse quinq̄ uisus & auditus: contactus: & oscula: factum: uel numeros: id est effectus. **Q**uod caret: sententia est. **A**lterna: uariata: & uicissim post labores sumpta. **D**urabile non est: non diu durat. **H**æc requies. **R**eparat reficit. **F**essa: fatigata & debilitata. **N**ouat: in pristinū statum reducit. **A**rcus: proponit ei exemplum notum. **E**t arma: p̄ hex regis: id est declaratio: nam ponitur pro id est: arcus enim sunt arma dianæ. **M**ollis erit: scilicet arcus: & per consequens inutilis. **S**i nunquam cesses tendere: id est si semper fuerit tentus. **E**t inusu: & nunquam cesset. **C**larus erat: adducit Phædra exēplum quorūdam qui in simili uitæ studio uersati sunt: quo Hyp̄politus: quos dicit ab hyp̄polito esse imitandos in amore: sicut in uenatione. **C**ephalus atheniensis fuit filius: ut quidam dicūt æoli: sed ut Strabo scribit libro. x. Deionei filius fuit: a quo delychium insula Cephalenia dicta est: is uxorē habuit procrin Erietei Atheniensium regis filiam: a qua ardēter amatus est: nec minus eam: mutuo amore prosecutus: uerum cum studiosus uenationis in hymeto atticæ regionis monte ab aurora uisus & amatus fuisset: atq̄ in amorē mutuum ab ea inuitatus tandem ei assensus creditus: uerum cum eum suspectum haberet uxor de alieno amore exiuit ut eum depræhenderet: & ille fatigatus uenatione peteret anram a qua refrigeraretur: credidit procris esse nympham aliqua quā ille amaret. Cumq̄ in fructibus occultata se mouisset: credidit Cephalus esse feram: & immisso iaculo inuitabili eam interemit: hæc fabula plenius scribitur ab Ouidio libro septimo metamorpho. in fine. **C**larus notus propter studium uenationis.

ANTO.
Venabula
q materia
fuerant &
q̄s primus
ea repperit
Cephalus
q fuerit &
q in uenatiōe clari
fuere

VBER.

Gradus
amoris q
sint

Cephalus

ANTO.
Adonis fa-
bula
Cynare
etas

Troezen
urbs ubi
locor sit
& unde di-
ta
Isthmos
qd: & ubi
locor sit

Fortunæ
Iudibriū
Ixion ubi
regnaue-
rit

VBER.

Titonis q
fuerit

Adois de
quo supra

ilices ar-
bores q
Mænalus
mons ubi
locor sit

Troezen
Sin' fano-
nichus q
isthmus
thracius
ubi loco-
rum sit

¶ Sapiēs: qm̄ reliſto ſene iuuenē petebat. ¶ A ſene uiro: a tytono marito. ¶ Cynaraq; creatū Adonē cynara
filiū ex myrrha ſignificat: quē uenus amaſſe tradiť pcuſſus apro interiit. Cynaras: ut ſcri. Anacreon cyprioge
rex. c. & lx. annos uixit. ¶ Oenides: meleager cenei filius. Athalāta mœnalia: arcadica fuit athalāta quā me-
leager amauiť ſchenei filiā eādem amauiť. Mimalion: licet alii nō recte ſchenei alterā tradāt filiā: alterā laſi-
cū ſcheneus fuerit laſi filius. ¶ Spoliū feræ: apri calidōi caput q; illi Mele: dedit in fidē amoris. ¶ In tur. iſta:
amores nōſ: his ſimiles poſteri referēt. ¶ Si tol. ue. ſi nō amori ſuccubueris: ruſticitate iſimulādus es. ¶ Nec
me ſa. aſpa nulla tecū uitabo picula: ſeq; tua ſtudia. ¶ Hic
te. troe. co. Troezē urbs ppe Iſthmō diſtās a mari. vi. mil.
paſ. nūcupat a troezene pelopis filio: q; cū fr̄e pytheo ex pi-
ſea terra cōmigrās illic regnauit: eo mortuo regnū obti-
it pytheſeſei mīnus auus apud quē dixim⁹ hyppolitū nu-
tritū. ¶ Regna py. ubi regnauit pytheus. ¶ Iſthmos angu-
ſtiæ ſūt peloponeſi q. xl. ſtadia ab ionia ad ægeum diſtāt.
peloponeſum iſulā ſacere uoluerūt demetri⁹. C. iuli⁹. Cæ.
Calligula ip̄ator: & Nero: cōceptū ē ſp̄ iſtauſto exitu. ¶ Tpe
ab. ſoluit q; obſeſſe potuiſſent: primū fore rē facilē demon-
ſtrat Theſei abſtītia. deide in odiū ducit grania recolēs faci-
nora q; in utrūq; geſſit. ¶ Diu ab. quo nos facil⁹ nſam ſeq;
mur uolūtate. ¶ Heros ne. theſe⁹ q; ſe apud Minōē neptūi fi-
liū iactauit: pbauitq; ſc̄m anulus quē i mare: pietū itex ad
minoē rettulit. ¶ Ora: p̄ria ſignāt theſſaliæ orāq; circa pe-
neū erat. ubi potēratū ixionē p̄rythoi p̄reſ; tēuiſſe ſcri. dio.
¶ Nec i. ut p̄rythoi aicitā mihi & tibi p̄ponat theſe⁹.
¶ Cōciderāt. iterſeſtæ ſuerāt. ¶ Illo: cephalo. ¶ Tñ. ſ. quis
daret opam uenariōi. ¶ Male: iuitum: i mo libēter adhære-
bat ei⁹ amor. ¶ Diua: aurora. ¶ Sapiēs: quæ p̄uideret ſibi
amatorē pulchꝛe & iuuenē. ¶ A uiro ſene. i. a Titono ma-
rito ſuo ſene. Virgi. Titomi croceū linquēs aurora cubile:
fuit aut Titonus Laomedōtis filius: & priami fr̄q; ex auro-
ra filiū ſuſcepit Mēnona quem ſupra in p̄ria epiſtola in au-
xiliū troianog; ueniſſe diximus. Is Titonus lōgiſſimā uitā
aſſecutus poſtremo in cicadā uerſus tradiť. ¶ Sæpe aliud
exēplū hoīs ēť ſoliti uerſari in ſiluis: quē nihilomin⁹ amo-
ri indulgiſſe dicit. ¶ Cynaraq; ¶ Creatū: Adonin dicit filiū
Cynræ & Myrrhæ ei⁹ filiæ inceſto cōcubitu genit⁹: ut
ſcri. Qui. lib. x. met. Nā myrrha in ſano amore p̄ris accēſa:
cum ob deſpationē ei⁹ potiundi de ſuſpēdio ſuo cogita-
ret: a nutrice q; ei⁹ gemētis uocē audierat itelleſta cā: in ſpē adducta potiūdi p̄ris deſtitit a p̄poſito mortis: &
tādē opa nutricis noctu ſub p̄textu alteri⁹ puellæ deducta ad p̄rem cū eo cōcubuit: & Adonin concepit: ueſp̄
poſt aliquot noctes cū p̄r uoluiſſet uidere: quānā puella eſſet illato in cubiculū lumine cognouit eē filiā ſuā
q; cū ſtriſto enſe iſequereſ; illa in ſiluas p̄fugit: ubi deoꝝ miſatiōe in arborē ſui noīs cōuerſa eſt: q; ēť lachry-
mans guttas emittit: ex qb⁹ gumi⁹ myrrhæ ē. Adonis aut puer ſub corrice creuerat: & tādē tpe maturo lucia
dea ptus ſauēte in lucē edit⁹: q; mox factus adoleſcēs formoſiſſim⁹ a uenere nō min⁹ amatus ē: quā ip̄a Myr-
rha p̄rem amauerat: hūc monuerat uenus: ut uitaret ſeras a natura armatas: q̄les ſunt leones: uerſe: & apri ueſp̄
cū ille cupiditate laudis oblit⁹ monitoꝝ ueneris ap̄e iſequereſ; ab eo iterſeſtus ē: quē uen⁹ multū ſlenit: & ei⁹
ſanguinē i florē purpureū cōuertit. ¶ Poſitos. i. iacētes. ¶ Illicib⁹: ſunt. n. ilices arbores magnæ & glādifera:
¶ Oenides. i. meleager. ¶ Arſiu amore icēſus ē. ¶ Athalāta mœnalia. i. Arcadica a Mænalo monte arcadiæ
narrata ē hæc fabula ſupra in epiſtola Briſeidis ſup eū locū cōiugis cenides uerſus in arma p̄ce ē. ¶ Illa atha-
lāta. ¶ Spoliū: caput aut ut alii uolūt pellē. ¶ Feræ: apri. ¶ Pign⁹ amoris: quo cōprobatuſ eſt amor Meleagri
erga eā. ¶ Noſego: & tu. ¶ In iſta tur. i. nūero iſtoꝝ: q; licet uēatōe deſectati ſint. tñ ab amore n̄ abhorruerūt.
¶ Si tol. ue. i. amorē. ¶ Silua. i. uēatio tua. ¶ Eſt ru. nihil hēt pulchri aut iucūdi. ¶ Ip̄a: ego. ¶ Latebroſa: cauet
noſa. ubi ſæpe latēt ſeræ. ¶ Mouebūt: interrebūt. ¶ Obliquo dē. aut qđ uere ſit icuru⁹ dēs apri: aut qđ obliquū
ferat iſtū. ¶ Aequora: diē phædra ſe n̄ dereliſturā hyppolitū & futurā cū eo i Troezene urbe quā ille libēter
hītabat. diē at Troezēa eē i iſthmo Achaia: ē at iſthmos terra anguſta iter duo maria: duo at iſthmī celebres
mēorant un⁹ achaic⁹ i quo ſuit Corinth⁹: & alter Thraci⁹. i. eo iſthmo ē Troezē urbs i ſinu argia q; Sarōicus
di. i. ea regnauit pythe⁹ p̄r Ethræ au⁹ mīn⁹ theſei. Qui. li. xv. met. eſt ppe pytheā tumul⁹ troezēa & c. cui⁹ loci hīta-
tiōe delectat⁹ ē hyppolit⁹. diē igit phædra ſe hitaturā cū eo troezēa: & eā hitationē qa placeat hyppolito pla-
cere ēť ſibi plus p̄ria ſua. ¶ Illa: troezē. ¶ Carior: qa tu ea delectariſ. ¶ Tpe abeſti: arguit a cōmoditate qđ The-
ſe⁹ ei⁹ p̄r abſit. ¶ Tpe i tpe: opportūe. ¶ Diu: p lōgū tps. ¶ Neptūi⁹ he. theſe⁹ neptūi nepos: nā æge⁹ fili⁹ fuit ne-
ptūi. ¶ Orā regio. ¶ Sui: amicis: quē cag; hēt. ¶ Præpoſuit: adducit theſeū in odiū hyppolito dicēs eū pluſ
facere P̄rythou q; eū: & q; ip̄am phædrā. ¶ Māiſteſta: quæ appent & nō indigēt p̄batione. ¶ Sola: p̄git ampli-
ficare odium Theſei: hæc ſola iniuria. ſ. qđ plus amet P̄rythou q; nos. ¶ Vterq; ego & tu. ¶ In magnis reb⁹: i.
in rebus maioris momenti. ¶ Oſſa: ecce commemorat prius iniurias in ſea theſeo illatas.

Cōciderant illo percutiente feræ.
Nec tñ auroræ male ſe p̄bebat amādū.
Ibat ad hunc ſapiens a ſene diua uiro:
Sepe ſub illicib⁹ uenerē: cynaraq; creatū
Suſtiuit poſitos quælibet herba duos.
Arſit & cenides in mœnalia athalanta:
Illa feræ ſpoliū pignus amoris habet.
Nos quoq; iā primū turba nūerēur i iſta
Si uenerem tollas ruſtica ſilua tua eſt.
Ip̄a cōes uēia: nec me ſalebroſa mouebūt
Saxa: nec obliquo dente tūendus ap.
Aequora bia ſuis oppugnāt fluctib⁹ iſth
Et tēuiſ tellus audit utrūq; mar. (mō
Hic tecum troezenia colā pytheia regna:
Iam nunc eſt p̄ria charior illa mea.
Tpe abeſti: aberitq; diu neptunius heros:
Illum p̄rythoi detinet ora ſui. (mus
Præpoſuit theſe⁹: niſi nos māiſteſta nega
P̄rythoum phædræ p̄rythoum q; tibi
Sola nec hæc ad nos iniuria uenit ab illo:
In magnis læſi rebus uterq; ſumus.

¶ Mei fr. mīotauri: intelligit quē subſtuliffe theſeū dixim⁹ ad deucalionē referri nō placet: quē autē theſeū pe-
miſſe i aditu labyrinthi. Quō ergo ſororē ſiue filiā phædrā theſeo deſpōdiſſet: ſi i pugna mīotauri cecidiſſet.
¶ Claua tri. clauā: i phito p̄doni trucidato ſubſtulit theſe⁹ nō pcul a troezenē: geſſitq; poſtea more herculeo i
ſignū uictoriæ. ¶ Soror: ariadna rapta a theſeo i naxo relicta ē: q; orinto bacchi ſacerdos excepit: ut au. ē. Plu.
alii tradūt diu apd theſeū p̄maſſiſſe & ex eo gēuiſſe iopionē & ſtaſhilū. Peō amatuſi⁹ tradit ariadnā i cyp̄o
theſeū deſeruiffe grauidā exceptāq; a mulierib⁹ cyp̄iis anq; pareret iteriſſe. ¶ Securigeras pu. amazōes q; ſecu-
ri urebāt i p̄lio a p̄theſilea eage regia iuēta. ¶ Patēs: hyp-
polite ſiue antiope una amazonū. ¶ Digna fa. na. nō abſi-
milis filio fortitudiē. ¶ Vbi ſit: m̄ iuidioſe obicit matris
iteritū. ¶ Lat⁹ en. pe. theſe⁹ illā teucidauit ad qd uī accede-
re didim⁹ q; ſeri. Hyppolitā cū Theſeo cōgreſſā: Dio. tñ &
Pluta. tradūt a molpadia amazōe trucidatā cū p theſeo pu-
gnafſet i eo p̄lio qd amazōes cū theſeo geſſerūt i eo loco
aſticæ: q; amazōi⁹ ē appellat⁹. ¶ Tāto pi. nec fili⁹ potuit m̄ ſi
uitā ſuare apd patrē. ¶ Nec nup. qd mō uxor ſed cōcubia
¶ Noth⁹: nō m̄imōio gēit⁹: q; i p̄mo regno ſuccedere nō
poſſit. latinū nomē hac ſignatiōe nō hēm⁹: ut Cice. ſcri. in
oratore. ¶ Fratres: dēophōtē & athamāthū ſignat. ¶ Tol-
lēdi: nutriēdi tua cā illos inq; trucidāſſe. ¶ Medio ni. iter
pariēdū. ¶ Forēt ru. uiscera: abort⁹ emiſſiſſem ne tibi regni
ſucceſſio tollerē. ¶ Inūci: ironia ē ihibet. n. licet cōcedere
uideaſ. ¶ Reuerere: uenerare: nō te moueat pietatis pater-
næ ueneratio qn ei⁹ thalamū iēas. ¶ Et fa. abdi. oī conatu a
ſucceſſiōe deiicit. ¶ Nec qa pri. ſoluit q; obeē potuiſſet: pri-
mū nō eē nefariū ſi iūcti ſanguine corāt in fœdera uētris a
deor⁹ auctoritate pbat. Nō certaris nōiū pietate: ē. n. ua-
num id uereri. ¶ Ruſtica regna ante ſaturnum nullo cul-
tu mortales uixerunt: regnante ſaturno fuit hæc pietatis
obſeruantia non uirtute ſed ruſticitate.

Oſſa mei fratris claua perfracta trinodi
Sparſit humis: ſoror ē p̄da relicta ſeris.
Prima ſecurigeras inter uirtute puellas:
Te peperit nati digna fauore parens.
Si quæras ubi ſit theſe⁹ latus en ſe pegit:
Nec mater tanto pignore tuta fuit.
At nec nupta qdē: tædaq; accepta iugali:
Cur: niſi ne capes regna paterna noth⁹
Addidit & fratres ex me tibi: quos tñ oēs
Non ego tollendī cauſa: ſed ille fuit.
O utinā nocitura tibi pulcherrime rerū
In medio niſu uiſcera rupta forent.
Inunc: & meritū lectum reuerere parētis
Quem fugit: & factis abdicat ille ſuis.
Nec qa priuigno uidear coitura nouerca
Terruerint animos nomia uana tuos:
Iſta uetus pietas tuo moritura futuro
Ruſtica ſaturno regna tenente fuit.
Saturnus periit: perierunt & ſua iura:
Sub iouenūc mūd⁹ iuſſa ſequare iouis

¶ Digna uigore nati: digna talē filiū pepiſſe. ¶ Vbi ſit: mater tua. ¶ Peregit. i. trālegit: & trāſſixit. ¶ Nec fuit
tu. tāto pignore. i. nec pp te pater tu⁹ habuit reſpectū eā iterficiēdi. ¶ Tāto pi. i. tāto filio plarūq; n. mar. ti ca
uēt inferre iniuriā uxorib⁹ nō pp ipſas: ſed pp filios: quē qdē reſpectū dicit nō habitū fuiſſe a theſeo. ¶ Acne
nupta qdē talia iniuria: qd nō accepit in uxorē legitimā hyppolitā matrē hyppolitidq; ſc̄m fuiſſe dicit a the-
ſeo in odiū hyppoliti: ut nō legitime natus nō poſſet ſuccedere paternæ hereditati. ¶ Cur. ſ. non eſt accepta.
¶ Tæda iugali. i. legitimo matrimonio: nā in nuptiis tædas deferebant accenſas. ¶ Nothus: nō legitime na-
tus & ſcribiſ p th. nā ſine aſpiratione uentū ſignificat. ¶ Addidit fratres tibi ex me. i. genuit etiam alios filios
ex me q; ſunt fratres tibi. nā ſi amaſſet te nō curaſſet ex alia muliere ſuſcipere filios: ne te offēderet ex phædra
enim natus ē Demophoon: ut ſupra diximus: & Anilochus. ¶ Quos oēs filios patris tui: & tibi frēs. ¶ Ego
nō fui cā tollēdi excuſat ſe: qa poſſet hyppolitus dicere: quare ergo aluiſti ſi ſciebas hoc eſſe mihi nociturū.
dicit ſe nō fuiſſe ſed Theſeum: qui aluerit. ¶ Tollendi: alendi: educādi. Teren. Quicquid peperiſſet decreue-
rūt tollere. & Iuue. Tollere dulcē cogitat hæredem. ¶ O utinam: optat ſe fuiſſe mortuā in partu ſi filii quos
ex theſeo genuit ſunt nocituri hyppolito. ¶ Viſcera mea forent rupta: fracta. ¶ Niſu: partu: nā niti pere ſigni-
ficat. in quo ſignificato frequētius utimur compoſito eniti: ſunt qui uolunt intelligere. uiſcera. i. filii. ſed pri-
or ſenſus uidetur oſtendere maiore amoris affectū. ¶ Inūci: riſio. ¶ Meriti: hironice. q. d. immo non me-
riti. ¶ Reuerere. i. honora: & caue ne uioles. ¶ Quemite. ¶ Fugit: pater tuus. ¶ Abdicat: mouet: excludit.
¶ Nec quia: qa hyppolitus poſſet dicere magnū eē nefas priuignū cū nouerca coire: ideo magna auctori-
te reſellit hanc obiectiōe: cū dicit hoc a Ioue p̄mitti. ¶ Nomina uana: priuigni: & nouerca: q; licet noīe ipſo
uideant habere affinitatē tñ nō habent: & ideo dixit uana. nullius effectus. ¶ Nec terruerint. i. nec terreat.
¶ Coitura: cōmiſcēda. ¶ Priuigno: nā priuignus diciſ quaſi prius genit⁹: hoc ē antequā nouerca adducta ſit
nouercā aut quaſi nouā arcā hoc eſt nouam uxorē dici qdā uolūt: ſunt aut noīa ad aliqd dicta ſicut pater. &
filii uitricus ēt priuigno opponit. dici� enim qui mater alicui⁹ nupſit poſt prioris mariti mortē. ¶ Iſta: hoc
p̄nomē ad cōtēptū refertur. ¶ Vetus: & ideo iam digna deponi. ¶ Moritura: quæ deficiet. ¶ Pietas. religio:
& reuerentia cōcubitus inter affines. ¶ Aeno ſequēti: ſæculo uenturo. ¶ Fuit. i. ſeruata eſt. ¶ Saturno: qui re-
gnauit in Italia primis tēporibus cū Iano. ¶ Tenente regna ruſtica. i. regna quæ nullū habebant cultum. ui-
tuperat aut illa tempora ut etiam uituperet mores: qui in eis ſeruabantur. & cauēdum ne dicat fuit ruſtica.

ANTO.
Loc⁹ eno-
datus
lphit⁹ p̄do
q; fuerit &
a quo tru-
cidatus
Ariadnes
hiſtoria
Amazōes
quo tell-
genere in-
prello utē-
bantur
Quæ ama-
zonum a
theſeo in-
terſecte
fuere
Amazōi⁹
locus ubi
nam ſit
Dēopho-
on & atha-
mātus qui
fuere
Mortaliū
ornat⁹ ſa-
turni tpe.
q; fuerit
VBER.
Geſtamē
theſei

Telū ama-
zonum

Noth⁹ pro
illegitimo
quo pacto
ſcribatur
Dēopho-
on & anti-
lochus
Nitor &
enitor im-
p̄ptie qd
ſignificet
Priuignus
q; & uñ di-
catur
Nouerca
q; & uñ di-
cta
Vitricus
quis ſit
Saturnus
quo tpe re-
gnauerit

ANTO: ¶ Facit esse fastidit eē piū qd d' delectaret suo exēplo. ¶ Illa co. cū uito iūgit. ¶ Suos no. ligauit. ¶ Prima cathena generis: amoris uicūlo cū aliquo ex sua gēte. ¶ Nec la. ē ce. ¶ Noī iacturā soluit: celabim⁹ facile inq. crimē. ¶ Ab illa: uenere. ¶ Cognato noī: sub noīe affinitatis. ¶ Nō ti. p. tene. difficultatē amouet. ¶ Tur⁹ er. me. ab oī piculo & ifamia liber. ¶ Laudē qm qd rax ē i nouercis uidebimur mutua bēuolētia teneri. ¶ Tolle mo. cū sit in poratiōe ad pcatōe cōmiserationē mouet. ¶ Propata fce. amoris pignora. ¶ Scauit me cruciat. ¶ Parcat tibi: nō sit molest⁹. ¶ Nō ego dedi. sup. patos a mutata fortūa. ¶ Humilis: demissa reog timorē ex primitiq iterdū mutatis uestib⁹ ad genua iudicū p cūbebāt. ¶ Certi si qd ha. am. in amore nihil ē certū. ¶ Victa: nimio amore. ¶ Precor: ad pcepto descēdo. ¶ Quid dec. multa q amat extra eog officiū faciūt. ¶ Depuduit: pu. oēm abiecti. ¶ Sua signa: honestate: trāslatio a militib⁹ q in bello ordi. nem deferunt. ¶ Quod mi. sit ge. a. genere cōmiseratio ē. ¶ Qui pos. æquo. m. maris imperiū obtinuit: ut scri. Dio. ¶ Eēse piū. i. licere & recte fieri. ¶ Quodcūq iu. i. qd li beret ¶ Statuit: iudicauit: uel legib⁹ sancit. ¶ Marita. i. nu pta. ¶ Fratres: uel cum fratre: ut ppositio subaudiat: uel fra tre pro fratri ut sit casus p casa ut apud Iuue. Quæ molle calēum porrectura uiro miscet sitiēte ruberā p sitiēti. licet. hic possit stare ablatiū⁹ absolute positus. ¶ Illa: laudat uin culum necessitudinis amoris & coitus: quod quidem dicit esse firmissimum. ¶ Catena: uinculo. ¶ Iunctura: cōiunctio generis cōsanguinitatis uel affinitatis & est sensus illa cō iunctio affinitatis: uel cōsanguinitatis: quæ ueneris nodis est ligata: est ualde firma. & inseparabilis. ¶ Cui iuncturæ generis. ¶ Nodos. i. nexus. ¶ Suos: qbus ipsa folet oīa ani malia inter se ligare. ¶ Nec labor ē celare. Arguit nūc ab opportunitate celādi quā ostendit esse facilē. nec labor. or do est. nec labor est celare. hoc cultare. s. cōcubitum nīm. ¶ Pete munus. s. celādi. ¶ Ab illa. s. uenere. ¶ Licet. i. est li citum tibi ut petas: interponit autē qsi p parēthesin. ¶ Cul pa: peccatū nīm. ¶ Tegit. occultari. ¶ Nomine cognato. i. sub noīe cognatiōis. ¶ Viderit. i. si uiderit. ¶ Laudabimur: qā dicer nos hāc facer: ex charitate & pietate q debet esse inter filiū & matrē: & nō credet eē ex turpi affectu. ¶ Fida: bona & nō insidiosa qles: ut plurimū solent eē nouerca. Vir. Est mihi nāq domi pater: est iniusta nouerca. ¶ Non tibi: arguit a facilitate negotii dici quod cum ambo sint: in eadē domo non erit multum laborandum: ut habes at aditum ad concubitum phædræ: quemadmodum sæpe laborant alii amantes. ¶ Referenda: aperienda. ¶ Per te nebras. i. nocturno tempore: quod solet esse aptum aman tibus. Tibullus. Hæc mihi te adducit tenebris &c. ¶ Duris: inexorabilis: uel crudelis: qui plus æquo scauit in adulter ros depræhensos. Iuue. & pœnas metuet quascunq mariti exigere irati. & paulopost. Exigit autem iterdum dolor plus quam lex ulla dolori concessit. ¶ Custos: qui solet adhiberi ianuæ. Iuue. Sed quis custodiet ipsos custodes &c. ¶ Ut tenuit. i. sicut alias mecum fuisti in eadē domo patris tui: ita nunc erimus: & nihil quod faciem⁹ erit suspectum. ¶ Ut: sicut. ¶ Vna: idest eadē. ¶ Aperta: idest in conspectu omnium ex affectu cha ritatis. ¶ Dabis aperta: ex affectu amoris ueneri. ¶ Culpa merebere laudem: idest peccando laudaberis. ¶ Li cet qvis: tantum modo. q. d. cum nihil sit quod obstat. ¶ Properata: idest sine dilatione facta. ¶ Fœdera. s. mo stri coit⁹. ¶ Sic pcat tibi. s. ut mihi. i. scauiat sic tibi: ut mihi: uel sic ponat adiuratiue & de pcatu. sicut diximus supra in eo loco. Sic oēs peles pater impleat annos &c. i. sic amor nō te lædat: sed sit tibi mitis. ¶ Ego q sum nunc fa. i. supbia & elatio mei generis. q. d. amor oīa depssit. ¶ Et pugnare: ad excusationem suā hæc subdit. ¶ Pugnare: resistere. ¶ Certa sui. i. deliberati. ¶ Siqd cer. correctio. qā amor leuis ē. & incōstās. ¶ Victa. s. ab amore. ¶ Genibus tuis: hæc. n. erāt dicata misericordiae: uñ supplicātes ut supra diximus ad pedes eog qbus supplicabant iacebāt: & genua amplectebant. ¶ Quid deceat qd sibi sit honestum: qā multa facit contra di gnitatē suā. ¶ Depuduit. i. pudorē abiecti. de. n. hoc loco nō augmētum significat. sed priuationem. ¶ Profu gus: qui a me discessit. ¶ Sua signa: trāslatio sumpta a militibus: q fugientes relinquūt signa idest uexilla: & hic est uetus sensus: nā qd reliquerit signa. i. ruborē & cætera. aut qd sit trāslatio a litteris sigillatis non cōue nit. ¶ Fassa. i. mihi quæ cōfessa sum tibi amorē meum. ¶ Doma: flecte: trāslatio sumpta ab equis. ¶ Quod mi. legit ēt. ¶ Quid mihi. & melior ē lectio. q. d. qd pdest nūc mihi nobilitas: qd mei maiores: nā nobilitas ab amor uicē & ei cedit. ¶ Quid mi. s. uel pdest. ¶ Qui po. æquo. i. q dñat cretæ & multis isulis q i mari sūt.

Iuppiter eē piū statuit quodcūq iuuaret
Et fas omne facit fratre marita foror.
Illa coit firma generis iunctura catenas
Imposuit nodos cui uenus ipsa suos.
Nec labor ē: celare licet: pete mun⁹ ab illa
Cognato poterit nomine culpa tegi.
Viderit āplex⁹ aliq: laudabimur ambos
Dicar priuigno fida nouerca meo.
Nō tibi p tenebras duri referanda mariti
Ianua: nec custos decipiēd⁹ erit. (bit
Ut tenuit dom⁹ una duos: dom⁹ una tener
Oscula apta dabis: oscula apta dabis
Tut⁹ eris mecū: laudēq merebere culpa
Tu licet in lecto conspiciare meo.
Tolle moras tñ pperataq fœdera iunge
Qui mihi nūc scauit sic tibi pcat amor
Nō ego dedignor supplex hūilisq pcat
Heu ubi nūc fastus altaq uerba iacet
Et pugnare diu nec me sūmittere culpa
Certa fui: certi si quid haberet amor.
Victa precor: genibusq tuis regalia tēdo
Brachia: qd deceat nō uidet ull⁹ amās.
Depuduit: pfugusq pudor sua signa reli
Da ueniā faste: duraq corda doma (qt
qd mihi sit gēitor q possidet equor amios

Signa q
sint

VBER.

Nouerca
rū seuitia i
priuignos

Custos q
sit

Sic quot
habeat si
gnificata
Hoc pno
men em
phasim sp
habet
Gēua cui
dicata sūt

Proauisioe signat cui affligant fulmina ab eo erat prius phædra origo: ut i argumēto diximus. ¶ An'ual. ANTO:
ra. acu. solis filia fuit pasiphæ phædræ mē. Solis caput diademata acutis radiis ornat. ¶ Nobilitas sub amo:
ia. amore uicta generositatis meæ rōnē hīc nō potui. ¶ Miserere prio. meoꝝ maioꝝ dec' respicias ne turpis
amoris exitu uiolē. ¶ Est mi. do. suasio ab utili dabo iqt dotē isulā cretē. ¶ Iouis insu. ubi iuppiter natus ē &
educat'. Vir. Creta iouis magni medio iacet isula pōto. ¶ Regia to. qꝛqd ē pīni regni oratorio more nō hy:
storico loqf. Nō. n. dos phædræ creta ē cōstituta. ¶ Flecte se. ani. alia poratiōis ps. ¶ Mī: pasiphæ. ¶ Per ue.
patos: ab obsecratiōe. ¶ Pluria: uiolēta plusq̃ satis ē. ¶ Dea
agi. dianā signat q̃ incinctā dixit nūc agilē nūcupat. ¶ Sal
tib' secrete. ubi iustia feras sūt. ¶ Mōtanaq; nu. pa. euemer'
scri. ex uesta & coelo natū esse pana cui' uxor fuit ege: ex q̃
iuppiter filiū substituit quē egipana nūcuparūt qd' eges ca:
pres & panos fili' crederet. Herod. tradit pana hyrcino ore
& crurib' amēdesiis i ægypto collicolebas p'terea i arcadia
hispania & latio qd' arcades icolētes panos sacra istituere.
¶ Sitim: q̃ plurimū uēatores æstu fatigari desiderāt. ¶ La:
chrymas: iterscribēdū collachrymauim'. ¶ Verba p. pces
tu leges. ¶ Pinge ui. quæ signa i epistola nō restituerunt.
¶ Quod ue. ordo qd' pdest mihi qd' fulmīa ueniāt. ¶ Tor:
ta. i. iacta picipiū ē: nā torquere signat iacere. ¶ Manu pa.
i. iouisq; iuppiter licet ex pte minois cui' est pī sit au' phæ:
dræ: tñ ex pte mīs pasiphæ ē pau' nā phœb' fili' ē iouis.
pasiphæ uero mī phædræ filia phœbi. iuppiter at ē q̃ iacit
fulmīa. ut ipse apd' Oui. ego sū q̃ fulmīa mitto. ¶ Quod sit
subaudi qd' pdest. qd' sit au'. i. phœb' q̃ & sol dī. ¶ Vallat':
circūdat'. ¶ Tēpora: caput. ¶ Radiis: qb' illustrat orbē ter:
raz. ipe li. ii. me. At genitor circū caput oē micātes deposu:
it radios. ¶ Axe. i. curru. ¶ Purpureo: aur pulchro: aut rubi:
cūdo: q̃a sol mæe rubet. ¶ Iacet: pstrata ē. ¶ Prioꝝ. i. suppli:
cātū ubi & q̃ te amāt. de se autē intelligit: licet plī loquaf.
¶ Est mi. post reliq; qb' conata ē psuadere hyppolito amo:
rē suis subdit ēt spē dotis. ¶ Cretæ: ntūs ē casus. ē at isula:
ubi iuppiter dī eē nutrit'. Vir. Creta iouis magni medio ia:
cet isula pōto. de ioue at a Seruio talis refert fabula. Satur:
n' ab oraculo thēidis cōperit se posse a filio regno depelli:

Qd ueniāt proauisulmīa torta manu.
Quod sit auus radiis frōtē uallat' acutis:
Purpureo tepidū qui mouet axe diē.
Nobilitas sub amoꝝ iacet. miserere prioꝝ:
Et mihi si nō uis parcere: parce meis.
Est mihi dotalis tellus iouis in sula cretē:
Seruiat hyppolito regia tota meo.
Flecte feros aios: potuit corrūper' taug;
Mater: eris tauro læuior ipse truci:
Per uenerē parcas oro: q̃ pluriā mecū ē.
Sic nūquā quē te sperner' possit: ames.
Sic tibi secretis agilis dea salubus adsit:
Siluaq; perdendas præbeat alta feras.
Sic faueāt satyri mōtanaq; numīa panes:
Et cadat aduersa cuspidē fossus aper.
Sic tibi dēt nymphæ: quīs odisse puellas
Diceris: arētē q̃ leuet unda sitim. (cātis
Addim' his p'cib' lacrias quoq; uerba p'
Perlegis: & lacrias finge uidere meas.

q̃ timēs natos ex rheia filiōs deuorabat. q̃ nati iouis pulchritudinē delectata: nymphis clā cōmēdauit i mōte
cretæ dicto: ubi cū aluerūt apes: & adhibiti sunt curetes & corybātes: q̃ tinnitu æris pueri uagitū audiri phi:
berēt: uñ ipsi sūt matris deū mistri ¶ Seruiat hyp. i. sit sub potāte hyppoliti ¶ Feros: duos. ¶ Potuit argumē:
tū a maiori ad min'. ¶ Mater. s. mea pasiphæ. ¶ Corrūper' coitū suū ipellere. ¶ Truci: fero. ¶ Per ue. adiurat
hyppolitū. ¶ Quæ: uen'. ¶ Est plu. me. i. tota ē mecū uel pluriā plurimū. nomē p aduerbio. ¶ Sic: adiurati:
ua p'icula. ¶ Ames q̃ nūq; possit fallere te. i. sic amor tu' sit cert' & potia' uotis suis. & ea mulier quā amabis:
nūquā fallat te. ¶ Sic: adiurat p alia: & ē sensus: sic tibi faueat diana dea uēatiōis: & nō desint tibi feræ. q̃s pos:
sis iterficere. ¶ Dea. diana. ¶ Agilis: uelox q̃lē oportet eē uenatricē. ¶ Adsit p'sens & sit & faueat. ¶ Saltib': ne
morib': & cāpis ¶ Secretis: remotis nō frequētatis. Talia n. loca solēt nutrire multas feras. ¶ Perdēdas: iter
ficiēdas. ¶ Sic: alia adiuratio. ¶ Satyri & pa. dii siluestres qd' ipse declarauit: cū dixit numīa mōtana. ¶ Fossus:
p'cussus Terē. Noli. me fodere. ¶ Cuspide. i. hasta. s. tua. ¶ Aduersa: opposita nā uenabula solēt oppōi ap'is i
pest': supra q̃ se sæpe imittūt. ¶ Cadat: moria'. ¶ Sic tibi: hæ cēs adiuratiōes cōueniūt: nā adiurat hyppolitū
pea q̃ scit optari a uenatore ¶ Sic: tibi ordo. ¶ Nymphæ. s. q̃ p sunt undis & fōtib'. ¶ Dent tibi undā q̃ leuet.
i. q̃ minuat. ¶ Sitim arētē. i. q̃ ex ariditate & liccitate cōcipit. ¶ Quāuis dic. & c. hæc dicta sunt p parēthesim.
q. d. quis nymphæ hoc minime deberēt facere q̃a diceris hīc odio puellas: cū ipæ sint puellæ. ¶ Lachrymas
quo. ēt lachrymas cū ipæ solæ p'ceps deberēt sufficere. ¶ Finge: puta. i. existima ita uidere me flētē sicut legis
uerba mea hyppolit' p ut poetæ fabulaf uirginitatis & dianæ cultor spreuit phædræ turpē petitionē: q̃ ex re
idignata falso illū apd' p'ez thesē detulit: qd' ei uī uoluisse iferre. ille p'ez ægeū ut se uiscere rogauit: q̃ agi:
tātū currū hyppolito phocā imisit q̃ eq̃ territi eū dilacerauerūt. Tūc diana ei' castitate cōmōta. ab iferis eū ad
uitā p Esculapiū filiū apollinis & coronidis reuocauit hyppolitūq; i aricia nymphæ ægeriæ cōmēdauit: &
eū uirbiū q̃i bis uigē iussit uocari qd' Virg. vii. anci. oñdit phædrā uero audita morte hyppoliti alii gladio
alii laqueo uitā finisse dñt. Quo exēplo deterreāt mulieres oēs ab illicito detestabiliq; amore: ne uel idē uel
et: a miserabiliōr finis eas sequat.

In quintam Epistolam argumentum.

Ecuba cypsei filia priāi uxor grauida isomniis parere se ardētē facē uisa ē. lō ut ē apd' actiū in
hecuba ex oraculo uoce diuina edidit apollo puē: pri' priāo q̃ foret p' illa nat' ipa' & tolleret
eū eē exitiū troiæ pestē pgamo. priāus igit q̃ primū p' edere iussit expōim' nati fortunā mi:
serata pastori regio clā alēdū mādauit. Is cū adolesceret i siluis iter armēia nymphā oenonē
yphrite flumīs ex creusa filiā amauit: q̃ uxore duxisse audito. Str. nōnulli tradiderūt: ex ea quo

que duos genuit liberos. Daphnī & idē Cognit⁹ deīn a parētibz suis mītrīs sp̄tē ad menelaū ad repetēdā
hesione p̄iāi sororē helenā menelai uxore rapuit: & licet Herodo. neget troiā adductā alii tñ & ī primis Ho.
unicā helenā suo thalāo paridē cōtēptis cāteris pbasse tradūt. oenōe cōm se destitutā uideret ex cebria troa-
dis urbe ubi paridis & oenōes sepulchrū uideri demetri⁹ refert. Ad alexandrū hāc scri. epi. c^o tāto amore flagra-
uit: ut cū a philotete sagittis herculeis cōfessus ad oenonē ferret: iipā cadauer cōplexa fouēs uulnera expiraue-
rit: ut septius auctor ē. quē primū oenōe q̄ deserta siudeīn reposcētibz grācis helenā reddi & se recipi suadet.

ANTO:

Micane
urbs ubi
locogē sit
Oenōe q̄
fuerit &
cui⁹ filia se
cūdū uari
as opinio
nes
Pegafides
siue naiā
des q̄ &
pñ dicte

VBER.
Epistolæ
argumētū

Perlege
quo pacto
aliquando
sumatur,

Pegas qd
fit,
Pega op,
pidu' ubi
locor fit
Pegasides
un dicte
sint
Pege græ
ce quid si
gnificat

Erlegis : an
coniūx phi-
bet noua nō
sine inuidia
nouā coniu-
gē dixit. He-
lenā signifi-

cās id inſtādī īterrogatio dete
git. ¶ Manu micæ. agamēnoīs
aut menelai q̄ tibi hoſtes ſunt.
Micæne peloponeſſi urbs me
nelai & agamemnonis patria.
¶ Pegaiſ oenōe: ſe nymphā ſi
gnificat: ſuit xāthi flumīs filia
ex creuſa nō ſcamādriant aliq̄p
bauerūt pegaiſides. n. naida dñt
& fontīū nymphas & muſas ip
ſas: qm̄ fontīū ſunt cultrices pa
tos uerbo græco q̄ latina inter
quo ñ uiderūt oenonē filiā fuiſſe
pegaiſeu pellit: ut ſcribit Plī. & n
poſuim⁹. ¶ In ſiluiſ phrygiā ſim
¶ Meo cōiuge añ exceptā hele
na qđ nūmē nobis obſtitit in cō
mine accidiſſe putareſ. ¶ Qđ n
ſeruiſeſcio qđ mihi obſit cū ī t

Erlegis: qui p̄ura de paride uelit uidere repe
tat argumētū priā epi. hic satis ē dicere quæ
ad hūc locū p̄tinent. cum paris in filiis phry
giis apud pastorem siue armentarium: ut su
pra dixim⁹ uiueret cōiugio oenones usus est
a erat illoꝝ locoꝝ: cui Paris cōiugii fidē p̄m
fiteaq̃ iudiciū de pulchritudinē triū deaq̃ tulit:
ab ḡposuit: ut Helenā sibi ob p̄ciū iudicii p
et lacedæmona accessit. Cūq̃ iā fama esset:
adduxisset: & Oenone ēt hoc uidisset: dolēs
ugē a paride relicta esse q̃ ei semp fida fuisset: h
emorat: & p̄missa paradisi sibi facta. Et cōqueri
diū & ī cōrēptū. cōmemorās ei⁹ ipudicitia: & fi
ostās & fidelis sp̄ fuerit ipi paridi cū tñ habueri
tūe p̄nūciādū ē. ¶ Nona cō. helēa q̃ nup duxi
ue ponit nō impatiue. ¶ Facta: scripta. ¶ Mica
ui hostis. nā menela⁹ pp raptā cōiugē suā debu
t & dictionū & locoꝝ quorūdā græcoꝝ ratio
tāi nūc mōachi singularis ī me bēiuolētia & st
& religioe: q̃ utriusq̃ liguā doctrīa mihi p̄bād
mihi nōnulla græce itēptat⁹ ē: nōnulla ēt extr
ū mōstrauit ī quo ē pegas nomē eē fōtis: dicit.
nonē pegafida appellari ē ēt pæga ut scri. Pli. li.
gaseo equo alato nato ex sāguie medusæ: uel a
ymphæ dñrī nō erit fortasse icōueniēs oenonē
tis q̃ a pege appellatio hoc ē a fontemā & ip̄a
pha fuit: ergo. ¶ Pegasis. i. nympha. ¶ Celebrat
¶ Si finis. i. si pateris me q̄ri. i. si nō remoues cā
edū ē æquo aīo: q̄q̄d accidit homini merētū
liqs: scda p̄sona p̄ tertia. ¶ Ex merito. i. p̄ merit

OENONE

PARIDI.

Erlegis : an cō
iunx phibet no
ua plege nō est
Ista micenealra
scripta manu:

Pegasis oenone phrigiis celeberria siluis
Læsa queror de te: si finis ipse meo.

Quis de⁹ opposuit nris sua numia uotis
Ne tua pmanea: qd' mihi crimē obest.

se priorē cōiugē a paride relicta esse q̄ ei semp fida fuisset:hāc epistolā ad Paridē scripsit in q̄ fidē sui amoris erga eū cōmemorat:& pmissa paridis sibi facta.Et cōquerit qd se relicta adulterā accepit:nititurq; adducere eā paridi i odiū & i cōreptū.cōmemorās ei⁹ ipudiciā:& fraudē factā Menelao ei⁹ priori maritor:& cōtra di cōtra Oenōē q̄ iustas & fidelis sp fuerit ipi paridi cū tñ habuerit multos amatores a qb⁹ fuerat sollicitata.¶ Per gis: iterrogatiue pñciādū ē.¶ Noua cō, helēā q̄ nup duxisti.¶ Prohibet:uerat te legere epistolā meā.¶ Per legei hortatiue ponit nō impatiue.¶ Facta:scripta.¶ Micænea: menelai:q fuit ex Micænis,q.d.nō ē scripta māu alicui⁹ tui hostis.nā menela⁹ pp raptā cōiugē suā debuerat scribere litteras q̄s paris nō libēter legeret.¶ Pegasis: ut & dictiōnū & locorū quorūdā græcorū ratio oīo me nō fugiat:effecit Ioānis placēt in italias fra tris Carmelitāi nūc mōachi singularis i me bēi uolētia & studiū:q hospitio domoq; mea supra annū usus nō min⁹ morib⁹ & religiōe:q̄ utriusq; līguæ doctria mihi pbād⁹ uisus ē is p tps quo una fuim⁹ q̄tū p occupatiōes meas licuit:mihi nōnulla græce iterprar⁹ ē:nōnulla ēt extra lectionē oñdit.Inter q apd apolloniū in.i.argo nauticō uersū mōstrauit i quo ē pegas nomē eē fōtis:dicit.n.i. stat⁹ hic fōtē puenit:quē uocāt pegas:uult igi ipe ab eo oenonē pegasida appellari ē ēt pæga ut scri. Pl.i.li.iii.oppidū boetiæ: ueq; qm musas pegasidas ap pellam⁹ a pegaseo equo alato nato ex sāguie medusæ uel a fōte ab eodē equo factos:q̄a græci fōs pege dī: & ipæ musæ nymphæ dñr nō erit fortasse icōueniēs oenonē appellatā pegasida q̄si nymphā nō tā a pege pro prio noīe fōtis q̄ a pege appellatiuo hoc ē a fontēā & ipa se nymphā fuisse testat:cū dicit edita de magno flumie nymphæ fui:ergo.¶ Pegasis.i.nympha.¶ Celeberria: notissima.¶ Læsa q̄ accepi iniuriā a te.¶ Meo q es me⁹ cōiūx.¶ Si finis .i. si pateris me q̄ri .i. si nō remoues cām q̄relæ.¶ Quod crīmē.q.d.nullū leniter:snia ēt & ē sēsus:ferēdū ē æquo aīo:qcq; accidit homini merētiat illud dolēter ferē qd p̄ter meritū euēit.¶ Patia re p patia aliq; scda psona p tertia.¶ Ex merito .i. p merito & iuste.¶ Ferendū tollerandū:patiendum.

Leniter ex merito: Inia duplici iustā q̄rimoniæ causam ostendit. ¶ Ferendū: tollerādū est si tua culpa mul-
ctā patiaris. ¶ Nōdum tātus eras. Demōstrat qualis fuerat erga paridē: ut crimie uacua uideat. accusandusq̄
sit paris qd̄ illā destituerit. ¶ Tātus: tanti nois & potētia: nā pastoris regii seruus non regis filius putabaris.
¶ Magno flumine: nō xanthū sed pyretē intelligit: ex quo & Creusa Oenonē natā dixim⁹. ¶ Adsit reuerētia Xāthus &
uero: ignoscas si uera narro. ¶ Eras Seru⁹ regii pastoris & armēta custodiebas. ¶ Teſti arbore sub umbra ar- pyretes q̄
borū. ¶ Casa humili pastoreas: q̄ lingua punica magalia dicimus. ¶ Depressa est: defedit. ¶ Quis tibi mō. sal. sint

Leniter ex merito: q̄cqd̄ patiare ferēdū ē:

Quē uenit idigne pœna: dolēda uenit.
Nōdū tantus eras: cum te cōtenta marito

Edita de magno flumine nympha fui.

Qui nūc priamides: absit reuerētia uero:

Seru⁹ eras. seruo nubere nympha tuli.

Sape greges iter requeim⁹ arbore teſti.

Mixtaq̄ cū foliis præbuit herba torū.

Sape super stramē scenoq̄iacētib⁹ alto

Depressa est humili cana pruina casa.

Quis tibi mōstrabat salē uenatib⁹ aptos

Ertegerer catulos: qua fera rupe suos.

Retia sepe comes maculis distincta tetēdi

Sape citos egī per iuga summa canes.

Incisæ seruāt a te mea nomina phagi:

Et legor oenone falce notata tua.

Populus est memini fluuiali consita ripa:

Est in qua nostri littera scripta memor.

Et quātū trunci: tātum mea noia crescūt:

Crescite: & in titulos surgite rite meos.

Popule uiue p̄cor: q̄ cōsita margine ripæ

Hoc in rugoso cortice carmen habes.

Quū paris oenōe poteris spirare relicta:

Ad fontem xāthi uersa recurret aqua.

Xāthe retro ppa: uersaq̄ recurrite lym⁹

Sustinet oenonē deseruisse pis. (phæ:

pruinæ. ¶ Humili nō altæ stramē a sternēdo dicis: quicqd̄ pōt: subter sterni ut paleæ & similia. ¶ Venatibus
i. uenationib⁹: uel uenātibus. i. uenatoribus. ¶ Tibi q̄ eras ip̄erit⁹ locor. ¶ Catulos filios: nā ut quorundā do-
mesticorū animalū: & quarūdā uolucrū filios dicimus pullos: ut pullū equi pullū asini: pullum aquilæ pullū
hirūdinis &c. sic quarundā ferarū filios catulos dicimus ut catulos leonū Catulos lūporū. Catulos uisorum
&c. ¶ Tegetetio occultaret: & turas hēret. ¶ Comes. i. tuas: id est q̄ tecū ueniebā. ¶ Distincta maculis: id est plena
nobis. ¶ Egi ipulli: i. stigani. ¶ Per iuga p̄ mōtes. ¶ Incisæ a te: id est a te i. scriptæ. ¶ Notata scripta. ¶ Legor in
sagis & aliis arboribus. ¶ Populus arbor q̄ aq̄s gaudet. Vir. populus i. fluuiis Abies in mōtib⁹ altis. ¶ Consi-
ta: posita: plātata: id est ager cōsūt: dicis: q̄ arboribus abūdat. ¶ Memor nostri: q̄ mei memoriā seruāt: p̄pter scri-
pturā tuā. ¶ Tantum mea nomina crescunt: q̄a quātō maiores arbores fiunt: tātō magis apparēt notæ & li-
teræ mei nois. ¶ Crescite: apostrophat ad arbores ipsas. ¶ Et surgite erigimini. ¶ Recta pro recte: nomen pro
aduerbio: ut rauca sonans amnis. i. rauce. ¶ In titulos meos. i. cōmemorationē mei nois. ¶ Popule: apostro-
phā facit ad quādā populū arborē: in qua dicit adhuc remanere promissionē paridis erga ipsam oenonem.
¶ Consita: posita. ¶ Margine extremitate. ¶ Rugoso aspero siue cōtracto & pleno rugis: quales solēt eē cor-
tices arborū. ¶ Cū paris: hoc est carmen qd̄ in testificatione sui p̄petui amoris in oenonē paris scripserat: cui⁹
sensus erat. ¶ Tūc aquā fluuii Xāthi reuersurā ad fontē suum cū paris posset uiuere oenone a se derelicta: q̄ si
dicat qd̄ sicut ip̄ossibile est quod aqua xanthi unq̄ reuertatur ad fontem: ita erit ip̄ossibile quod ego paris
possem sine oenone uiuere. ¶ Spirare: uiuere. ¶ Versa: a cursu suo mutata. ¶ Xanthe: uertit oenonē sermone
ad Xāthū: dicens: ut redeat quandoquidē paris potuit eā deserere. ¶ Lymphæ aquæ. ¶ Sustinet: patit⁹ & pōt.

ANTO.

Xāthus &
pyretes q̄
sint

Macula
quid sit

Popul⁹ ar
bor q̄ sit

Xāthi fon
tes ubi lo-
corū sint

VBER.

Oenone
unde
Pegafida
dicta sit
Oenōe cu
i⁹ filia fue-
rit ut su-
pra & qb⁹
noibus a
græcis ap-
pellata est

Stramen
un⁹ diē⁹ ē
Pulli do-
mesticorū
aīaliū pro
prie dñr
catuli ue-
ro eorū q̄
nō cūcū-
tur
Nōmē p̄
aduerbio
q̄nq̄ pōit

ANTO: Illa dies patos a tpe. ¶ Hyems amola nautis trāslatio ēē. n. in amore hyemē & tranquillitatē dicim⁹ cū diffi-
Paridis iu diū aut pacē significam⁹. ¶ Qua ue. & iuno ī nuptiis thetydis q̄ ī pelio mōte gestāe sūt: dii oēs cōuenerūt pter
dicū de discordiā quā a nuptiis alienā ēē decet pomū iecit qd̄ de pulchritudinē certamē iteri iuno nē palladē & uenerē
pomo ob excitauit: placuit paridi stari sniā: uen⁹ pmissa helenā p se iudiciū tulit. ¶ Sūptis ar. egis & asta: arma sūt palla-
uolatā di dis q̄ cū sit belli dea armata ē spectabilior q̄lē Home. descri. quā nuda. ¶ Sin⁹ micu atto. cor mihi exercet artē
scordiam ludicā. dicit Plau. cū illi⁹ trepidatiōē exprimit. ¶ Vt nar. pmissā tibi helenā. ¶ Cōsului an⁹ & lōgā uos senes
Arma pal respōsa sortilegōē tuli. ¶ Cōstitit es. ne. rettulerūt mihi ali
ladis quā qd̄ mali por. ēdi. ¶ Cēsa abi. narrat simpliciter rē ut gesta
sint estrabies arbor p cēra in altis mōtib⁹ nauigiōē materia ut
Abies ur scri. Pli. Classe pata quā ferech⁹ fabricauit: ut suo loco dice
bis q̄ sit mus. ¶ Rates cā. id ad nauigiōē picturā q̄ cēra illiniebat
 referēdū nō cēseo: q̄ ē encaustices gen⁹: sed cēratas cēra
 oclusas significare oñdit: Cai⁹ Balbus lib. i. argonauticō
 cū ad argū loq̄s. Sors tibi ne q̄ pte trahat tacitū puppis ma
 re fissaq̄ fluctū. Vel pice uel moli cōcludere uulnera cēra.
Cēratas ¶ Discedēs: a me ut peteres sp̄ten quod amoris signū fuit.
olim rati ¶ Parce nega. nō neges me amasse. ¶ Iste. pudē amor si re
bus utebā nō helenā amare: nec te me amasse pudeat. Nam secūsus
tur amor turpior est q̄ primus. ¶ Nō sic appo. Patos ab imagi-
 ne ulmus in italia expetita est uitū gratia: ut scri. pli. ¶ Ri-
 serūt co. qm̄ nō uētum tenebaris: sed amore nostro. Septi-
 mus solū ex paridis cōitibusq̄ in graciā nauigarūt aenēā
 nominat. ¶ Quā uix su. abiens p̄dolore me salutare potui
 sti. ¶ Aura sul. lin. secundo uēto nauigas. ¶ Eruta impulsa.
Hipboles ¶ Canet spuma albescit. psequor infelix: qd̄ in discessu &
quā sit post discessum paridis egerit expōit. ¶ Humet harena: ma
Nereides gna hypbole est: nā lachrymis harena humectari nō pōt.
quā nym ¶ Virides ne. nereides marinas nymphas Pli. nō ēē fabulo
phā sint sas tradit uisas auditasq̄ iterdū. ¶ In me. dā. ad meū exitiū.
VBER. Illa dies. Narrat originē suorū malorū: q̄ incepit quādo
 tres deæ supposuerūt se iudicio Paridis. ¶ Fatum infortu-
 nium. ¶ Hyems: tēpestas tractū a mari. ¶ Cōepit: incepit.
 ¶ Ab illa. s. die qua uenus &c. ¶ Decentior armis: sumptis:
 id est esset honestior armis sūptis: q̄ depositis uestibus. ¶ In
 arbitriū: in iudiciū tuū de pomo de quo dixim⁹ in argumē
 to priā epistolā. ¶ Attoniti: terrefacti. ¶ Miscuerit: tremue-
 runt in prima epistola: usq̄ metu micuere sinus. ¶ Gelid⁹
 tremor: qui facit gelidos. Virg. Ex tēplo aenēā solūtur fri-
 gore mēbra. ¶ Vt postq̄. ¶ Narrasti mihi: dixisti mihi tres
 deas ad iudiciū tuū uenisse. ¶ Consului: interrogauī.
 Anus q̄ plerūq̄ interpretatur talia. ¶ Et senes lōgā uos. i.
 lōgā aetatis. ¶ Neq̄ enī terrebar modice. i. multū terrebar:
 est. n. liptote & p parēthesin legēdū est. ¶ Constitit p illos
 apparuit. & iudicatū ē. ¶ Esse nephas ēē malū. ¶ Cēsa abi-
Abies ar es breuis narratio apparat⁹ paridis ad rapiēdā helenā. ¶ Abies arbor mōtana apta nauib⁹ edificādis. ¶ Cēsa:
bor q̄ sit incisa. s. est. ¶ Trabes ligna Cērula: coloris cērulei: est aut cēruleus color iter uiridē & nigrum & eiusmodi
Color ce solet esse color maris. ¶ Cēratas: cēra uel pice illitas. ¶ Parce abstine & noli negare hoc te fleuisse cum a me
ruleus qs discederes. ¶ Iste amor helenā. ¶ Est magis pudendus pterito. i. est turpior tibi quā meus: id est magis debe-
fit ret te pudere amare helenā quā cōfiteri amasse me: quia amor meus erat licitus & honestus. ¶ Et flesti: & no-
Loc⁹ eno stros: q̄ si dicat uterq̄ fleuim⁹. ¶ Nostros ocellos: flēti. i. oculos mei flētis: ē. n. flētis genitiuius casus: quia ha-
datus bet ultimā breuē: nō aut ē accusatiuius pluralis: ut quidā falso existimant: nā tales actiui plurales in is desinen-
 tes semp hnt is finalē lōgā. ¶ Suas pprias: id est nostras: ut quisq̄ suos patimur manes. ¶ Nō sic: cōpatio am-
 plexus paridis. ¶ Vlmus arbor titibus apta p̄fertim in Italia. Virg. ulmīsq̄ adiungere uites. ¶ Vincitur: liga-
 tur. ¶ Vitibus appositis. i. adhārētibus: tanq̄ maritis suis. ¶ Vt sicut. Nexa implicita. ¶ Ah quotiēs: dicit tātū
 fuisse ante paridis erga se amorē. ut cū ēēt discessurus: q̄rere uentū ēē aduersum: cū tñ reuera ēēt secūsus: sed
 pigebat eum discedere. ¶ Teneri: impediri. ¶ Riserunt q̄a uidebant nō ēē uerū quod querebaris: sed te hoc fa-
Mal⁹ p na cere quia pigebat te a me discedere. ¶ Ille uētus. ¶ Secūsus: foelix. ¶ Quotiēs q̄ si dicat sapissimē. ¶ Repeti-
uis arbore ta: renouata: quia cum me dimississes saepe reuertebaris: ut me osculareris. ¶ Quam uix. i. quā difficile. ¶ Su-
quō flesta stinuit: potuit. ¶ Aura exponit p̄cessum discessus paridis. ¶ Malo ab arbore nauis: declinat hic malus. ¶ Susci-
tur tat mouet. ¶ Eruta: cōmota. ¶ Canet. spume scit. ¶ Prosequor oculis. i. prospicio. ¶ Qua licet. i. quatenus lia-
Nereidas cet id est q̄rū possū. ¶ Humet: madefit. ¶ Vtq̄ celer. i. p̄cor & facio nota p celeri reditu tuo: nereidas nymphas
quā sint maris Nerei filias. ¶ Scilicet: certe: & est q̄ si iussio sui ipsius: quā in dānū suū reditū paridis optauerit.

Illā diēs fatum miserā mihi duxit: ab illā
 Pessima mutati cōepit amoris hyems
 Quā uenus & iuno: sūptisq̄ decetior ar-
 Vēit ī arbitriū nuda mīerua tuū: (mis
 Attoniti micuere sinus gelidusq̄ cucurrit
 Vt mihi narrafsti: dura p ossa tremor.
 Cōsului neq̄ enī modice terrebar: anusq̄
 Lōgā uosq̄ senes: cōstitit esse nephas.
 Cēsa abies seceq̄ trabes & classe parata
 Cērula cēratas accipit unda rates:
 Flesti discedens: hoc saltē parce negare
 Præterito magis ē iste pudēdus amor.
 Et flesti & nostros uidisti flētis ocellos:
 Miscuim⁹ lachrymas mest⁹ uterq̄ su-
 Nō sic appositis uincit⁹ uirib⁹ ulm⁹: (as.
 Vt tua sunt collo brachia nexa meo.
 Ah quotiens cū te uento querere teneri:
 Riserunt comites ille secundus erat:
 Oscula dimissā quotiēs repetita dedisti
 Quā uix sustinuit dicere lingua uale.
 Aura leuis rigido pēdentia lintea malo
 Suscitāt: & remis eruta canet aqua.
 Prosequor infelix oculis abeuntia uela:
 Quā l3 & lachris humet harena meis
 Vtq̄ celer uēias: uirides nereides oro:
 Scilicet ut uenias in mea damna celer.

¶ Alii helenā intelligit quā marito paride fruebat. ¶ Blāda diis supplex. ¶ Pro di. pel. p. helenā. ¶ Aspicit im-
mēsum Patos a loco: figeū p. montoriū describit: unde Paris nauigaturus in grāciam oram soluit: quo ue re
mens pelagus appulit. ¶ Moles natiua: locus natura æditus non industria. ¶ Resistit: non reiciit: sed restat
immutus. ¶ Hinc ex figeo. ¶ Ire per fluctus ut citius te cōplecterer. ¶ Fulsit mihi purpura patos a loco: q. di-
citur præter spem. ¶ Purpura: purpurata helenā: purpura est cōchilii genus sanguinem habet in gutture quo
inficit purpura: cōmendat tyria & libyca in menigne insula. ¶ Tuus tibi non conueniebat. ¶ Fœmineas ge-

Votis ergo meis alii rediture redisti
Hei mihi pro dira pellice blāda fui.
Aspicit immēsum moles natiua pfundum:
Mons fuit æquoreis illa resistit aquis.
Hinc ego uela tuæ cognoui pria carinæ:
Et mihi per fluctus impetus ire fuit.
Dū moror i sūma fulsit mihi purpura p.
Pertimui: cultus nō erat ille tuus. (tra:
Fir propior: terra scq. cira ratis attigit aura:
Fœmineas uidi corde tremente genas.
Nō satis id fuerat: qd. n. furiosa morabar
Hærebat gremio turpis amica tuo.
Tūc fleui: rupiq. sinus: & pectora plāxi:
Et secui madidas ungue rigēte genas.
Impleuiq. sacram querulis ululatib. idā:
Illuc has lachrymas in mea saxa tuli.
Sic helene doleat: desertaq. iuge ploret:
Quæq. prior nobis intulit ipsa ferat.
Nūc tecū ueniūt: quæ te p. apta sequūtur
Æquora: legitimos destituuntq. uitos
At cū paup. eras: armētaq. pastor agebas
Nulla nisi oenone pauperis uxor erat.

nastres. rapuit fœminas Alexander: helenā clymenem &
ethram. ¶ Non satis id fuerat: rapuisse fœminas. ¶ Amica
turpis: per adulterium & rapinam parata. ¶ Rupi sinus: ue-
stes laceravi. ¶ Secui madidas genas: contra legem. xii. ta-
bularum: in quibus erat mulieres genas ne radito: sunt ge-
næ quibus oculi uallantur oræ extremæ. ¶ Sacram idam
uel propter cybeles cerimonias & sacra quæ in ida celebra-
bantur uel quoniam montes & syluæ sua habēt numina.
¶ Has lachrymas: has imprecatiōes cum lachrymis. ¶ In
mea saxa quæ conscia erant nostri amoris. ¶ Sic tanto in-
cendio. ¶ Ipsa ferat: patiatut mala quæ ego sentio. ¶ Nūc
tecum ueniunt: commiseratio a mutatione fortūæ. ¶ Nūc
q. Priami filius diceris: q. diues es. ¶ Tecū uenit q. te p. apta se-
quunt æquora: fœmiæ fugitiuæ: & adulteratæ placēt.
¶ Rediture: q. eras rediturus. ¶ Alii ad utilitatem alterius.
s. helenæ. ¶ Hei mihi dolet quod precata sit ad utilitatem
alterius. ¶ Blanda supplex. ¶ Pro dira pellice. i. in utilitatē
pellicis quæ mihi nocet. ¶ Pellice. s. mea. idest helenā: pel-
lex autem dicitur respectu mulieris & non uiri: ut Calisto
fuit pellex Iunonis & non Iouis: est autem pellex ut massu-
rius iurisconsultus scripsit: quæ cum uxor non sit cum ali-
quo: tamen uiuitur uxor: quā nūc uero nomine amicam
& concubinam appellant. C. Flac. scribit: ut est digestis de
uerbo: significat oēiā pellicē nunc uulgo uocari quæ cū
eo q. uxorem hēat corpus miscet: quosdā eam uocare: quæ
uxoris loco sine nuptiis in domo sit: quā Græci Pallacim
uocant: unde non bñ sentiunt q. a pelliciēdo dictā uolunt:
nā & Nonius a græco uocabulo significatiā trahere testat
Festus dicit nō solū mulieres alienis uiris succubentes: sed
et mares pelices dici apud antiquos pellicem dictā quæ
uxorē hñti nubebat: cui gñi mulieris a Numa pōp. etiā pœ-
na cōstituta erat hac lege. Pellex aram iunonis ne tãgito si

tanget iunōi crinibus demissis agnā fœminā cædito. ¶ Aspicit describit locū uñ primū uidit paridem reuer-
tētem a grācia cū helenā. ¶ Moles: altitudo magnitudo. ¶ Natiua: naturalis: nō aut arte facta. ¶ Aspicit: dat
sensum rei inaiatæ: nō. n. ipsa aspiciit: sed q. in ea sit aspicere pōt. ¶ Immēsum maximū: q. qd. sit sine mēsurā.
¶ Profundū: mare alias p. cœlo ponit. ¶ Mons fuit. s. illa moles. ¶ Resistit opponit: & eas frāgit ¶ Hinc: ex il-
la mole. ¶ Prima nō prima uela: sed ego prima. i. ante alios: affectus. n. facit ut plarūq. primi sentiam? quod
alii et pñt cognoscere. Ouidi. de pyramo & tybe. Quid nō sentit amor primi uidistis amantes: & uocis feci-
stis iter. ¶ Fuit ipetus: uhemēs uolūtas. ¶ Ire p. fluctus ut tibi obuiā irē. ¶ Dū moror idū expecto. ¶ In sūma
p. rai. in sūma partæ præ. ¶ Purpura uestis purpurea q. habitus erat muliebris. ¶ Tuus cultus. i. quē tu soleres
gestare: ant q. tibi cōueniret. ¶ Propior. p. pinquior. s. nauis. ¶ Cita aura. i. uolucris uēto ¶ Genas. i. uultū p. tem
enī p. toto posuit: nā genas teste Festo alii palpebras dici putāt: alii eas ptes quæ sub oculis sunt: alii eas ptes
q. bus barba primū orit. ¶ Corde. s. meo. ¶ Id. s. uidisse faciē muliebris. ¶ Non sa. fue. ad dolorē meū. ¶ Quid
enī parēthesis est. ¶ Hærebat tuo gremio: sedebat in sinu tuo: & hoc erat mihi acerbi. ¶ Tūc cū uidi amicam
esse in grēio tuo. ¶ Rupi: dilaniaui. ¶ Sinus uestes. ¶ Plāxi: percussit: secui icidi & laceravi. ¶ Vngue rigēte. i. un-
guib. duris. ¶ Impleui. i. exclamaui alta uoce. ¶ Idā mōtē: de quo Virg. lāq. iugis sūmæ iurgebat lucifer idā.
¶ Sacra. s. Cybele. ¶ Illoc in idā: has lachrymas q. fundo p. dolore. ¶ In mea saxa. i. in saxa mōtis idā in q. b.
soleo habitare. ¶ Sic helenæ imp. nūc Oenōe similē ifelicitatē helenæ: ut quē admodū priuauit Oenonē
marito sic ipsa remaneat priuata suo. ¶ Helenæ: no. iatius est g. æcus ¶ Sic sicut ego. ¶ Quæq. duæ sunt di-
tiōes. ¶ Quæ. i. & ipsa ferat. i. patiat. ¶ Ea quæ intulit nobis. i. similē iniuriā quā nobis intulit. ¶ Nūc tecū co-
nat iducere in odiū helenā: paridi cōmemorās ei? ipudicitia. ¶ Veniūt: uidiōse & ad cōtūeliā usa ē pluralis p.
singulari: sic Terē. potiusq. p. peti meretricū cōtūelias. ¶ Ltios ui. i. iusto mīrimōio sibi iūctos quos n. rel. quāt
nisi ipudicissimæ mulieres. Iuue. Nupta senatori comitata est hippia ludū & c. ¶ At cū. q. d. nō sequunt testes
fortunam tuā: ego autem secuta sum te: quæ in paupertate tua tibi nupli & te amant. ¶ Agebas ducebas &
benenam proprie dicunt agi pecora. Virg. in ipse capellas Protinus ager ago & idem: & potum pastas age
Tityre & inter agendum occurfare capro cornu sentit ille caueto.

ANTO.

Purpura q.
sit & q. no-
biliox
Lex duo-
decim ta-
bularum
Gene quæ
sint
Cybeles
cerimōiæ
ubi cele-
brant

VBER.

Pellex q.
sit & cuius
cōtempla-
tiōe dicat
ac uñ no-
mē sortita
est
Pellices q.
sint

Profundū
cœlo attri-
buitur

Genæ

Agi qd. p.
pne sit

ANTO: Illa dies patos a tpe. Hyems amora nautis trāslatio ēē. n. in amore hyemē & tranquillitatē dicim⁹ cū diffi-
Paridis iu diū aut pacē significam⁹. Qua ue. & iuno ī nuptiis thetydis q̄ ī pelio mōte gestae sūt: dii oēs cōuenerūt pter
diciū de discordiā quā a nuptiis alienā ēē decet pomū iecit qd̄ de pulchritudinē certamē iteri iuno nē palladē & uenerē
pomo ob excitauit: placuit paridi stari sniā: uen⁹ pmissa helenā p se iudiciū tulit. Sūptis ar. egis & asta: arma sūt palla-
uolatā di dis q̄ cū sit belli dea armata ē spectabilior q̄lē Home. descri. quā nuda. Sin⁹ micu atto. cor mihi exercet artē
scordiam ludicā. dicit Plau. cū illi⁹ trepidatiōē exprimit. Vt nar. pmissā tibi helenā. Cōsului an⁹ & lōgā uos senes
Arma pal respōsa sortilegōē tuli. Cōstitit es. ne. rettulerūt mihi ali
ladis quā qd̄ mali porēdi. Cēsa abi. narrat simpliciter rē ut gesta
sint estrabies arbor p̄cera in altis mōtib⁹ nauigiōē materia ut
Abies ur scri. Pli. Classe pata quā ferech⁹ fabricauit: ut suo loco dice
bis q̄ sit mus. Rates cā. id ad nauigiōē p̄cturā q̄ cāra illiniebat
 referēdū nō cēseo: q̄ ē encaustices gen⁹: sed cāratas cāra
 oclusas significare oñdit. Cai⁹ Balbus lib. i. argonauticō
 cū ad argū loq̄s. Sors tibi ne q̄ pte trahat tacitū puppis ma
 re fissaq̄ fluctū. Vel pice uel moli cōcludere uulnera cāra.
Cāratas Discēdēs: a me ut peteres sp̄ten quod amoris signū fuit.
olim rati Parce nega. nō neges me amasse. Iste. pudē amor si re
bus utebā nō helenā amare: nec te me amasse pudeat. Nam secūsus
tur amor turpior est q̄ primus. Nō sic appo. Patos ab imagi-
 ne ulmus in italia expetita est uitū gratia: ut scri. pli. Ri-
 serūt co. qm̄ nō uētum tenebaris: sed amore nostro. Sep-
 timus solū ex paridis cōitibusq̄ in graciā nauigarūt aenēā
 nominat. Quā uix su. abiens p̄dolore me salutare potui
 fti. Aura sus. lin. secundo uēto nauigas. Eruta impulsa.
Hipboles Canet spuma albescit. psequor infelix: qd̄ in discessu &
quā sit post discessum paridis egerit expōit. Humet harena: ma
Nereides gna hypbole est: nā lachrymis harena humectari nō pōt.
quā nym Virides ne. nereides marinas nymphas Pli. nō ēē fabulo
phā sint sas tradit uisās auditasq̄ iterdū. In me. dā. ad meū exitiū.
VBER. Illa dies. Narrat originē suorū malorū: q̄ incepit quādo
 tres deae supposuerūt se iudicio Paridis. Fatum infortu-
 nium. Hyems: tēpestas tractū a mari. Coepit: incepit.
 Ab illa. s. die qua uenus &c. Decentior armis: sumptis:
 id est esset honestior armis sūptis: q̄ depositis uestibus. In
 arbitriū: in iudiciū tuū de pomo de quo dixim⁹ in argumē
 to priā epistolā. Attoniti: terrefacti. Miscuerit: tremue-
 runt in prima epistola: usq̄ metu micuere sinus. Gelid⁹
 tremor: qui facit gelidos. Virg. Ex tēplo aenēā soluitur fri-
 gore mēbra. Vt postq̄. Narrasti mihi: dixisti mihi tres
 deas ad iudiciū tuū uenisse. Consului: interrogauī.
 Anus q̄ plerūq̄ interpretatur talia. Et senes lōgā uos. i.
 lōgā aetatis. Neq̄ enī terrebar modice. i. multū terrebar:
 est. n. liptote & p̄parēthesin legēdū est. Constitit p̄ illos
 apparuit. & iudicatū ē. Esse nephas ēē malū. Cēsa abi-

es breuis narratio apparat⁹ paridis ad rapiēdā helenā. Abies arbor mōtana apta nauib⁹ aedificādis. Cēsas
Abies ar incisa. s. est. Trabes ligna Cārula: coloris cārule: iest aut cāruleus color iter uiridē & nigrum & eiusmodi
bor q̄ sit solet esse color maris. Cāratas: cāra uel pice illitas. Parce abstine & noli negare hoc te fuisse cum a me
Color ce discederes. Iste amor helenā. Est magis pudendus p̄terito. i. est turpior tibi quā meus: id est magis debe-
ruleus q̄ ret te pudere amare helenā quā cōfiteri amasse me: quia amor meus erat licitus & honestus. Et flesti: & no-
fit stros: q̄ si dicat uterq̄ fleuim⁹. Nostros ocellos: flēti. i. oculos mei flētis: ē. n. flētis genitiuius casus: quia ha-
Loc⁹ eno bet ultimā breuē: nō aut ē accusatiuius pluralis: ut quidā falso existimant: nā tales actiui plurales in is desinen-
datus tes semp hnt is finalē lōgā. Suas p̄prias: id est nostras: ut quisq̄ suos patimur manes. Nō sic cōpatio am-
 plexus paridis. Vlmus arbor titibus apta p̄fertim in Italia. Virg. ulmifq̄ adiungere uites. Vincitur: liga-
 tur. Vitibus appositis. i. adhārētibus: tanq̄ maritis suis. Vt sicut. Nexa implicita. Ah quotiēs dicit tātū
 fuisse ante paridis erga se amorē. ut cū ēēt discessurus: q̄rere uentū ēē aduersum: cū tñ reuera ēēt secūsus: sed
 pigebat eum discedere. Teneri: impediri. Riserunt q̄a uidebant nō ēē uerū quod querebaris: sed te hoc fa-
Mal⁹ p na cere quia pigebat te a me discedere. Ille uētus. Secūsus: foelix. Quotiēs q̄ si dicat sapissimē. Repeti-
uis arbore tat: renouata: quia cum me dimississes saepe reuertebaris: ut me osculareris. Quam uix. i. quā difficile. Su-
quō flesta stinuit: potuit. Aura exponit. p̄cessum discessus paridis. Malo ab arbore nauis: declinat hic malus. Susci-
tur tat mouet. Eruta: cōmota. Canet. spume scit. Prosequor oculis. prospicio. Qua licet. i. quatenus lia-
Nereidas cet id est q̄rū possū. Humet: madefit. Vtq̄ celer. i. p̄cor & facio nota p̄ celeri reditu tuo: nereidas nymphas
quā sint maris Nerei filias. Scilicet: certe: & est q̄ si iussio sui p̄suis: quā in dānū suū reditū paridis optauerit.

Illā dies fatum miserā mihi duxit: ab illā
 Pessima mutati coepit amoris hyems
 Qua uenus & iuno: sūptisq̄ decetior ara
 Vēit ī arbitriū nuda mīerua tuū: (mis
 Attoniti micuere sinus gelidusq̄ cucurrit
 Vt mihi narraſti: dura p̄ ossa tremor.
 Cōsului neq̄ enī modice terrebar: anusq̄
 Lōgā uosq̄ senes: cōstitit esse nephas.
 Cēsa abies seſteq̄ trabes & classe parata
 Cārula cāratas accipit unda rates:
 Fleſti diſcedens: hoc ſaltē parce negare
 Præterito magis ē iſte pudēdus amor.
 Et fleſti & nostros uidisti flētis ocellos:
 Miſcuim⁹ lachrymas meſt⁹ uterq̄ ſu⁹
 Nō ſic appoſitis uincit⁹ uirib⁹ ulm⁹: (as.
 Vt tua ſunt collo brachia nexa meo.
 Ah quotiens cū te uento querere teneri:
 Riſerunt comites ille ſecundus erat:
 Oſcula diſmiſſa quotiēs repetita dediſti
 Quā uix ſuſtinuit dicere lingua uale.
 Aura leuis rigido pēdentia lintea malo
 Suſcitat: & remis eruta canet aqua.
 Proſequor infelix oculis abeuntia uela:
 Qua l⁹ & lachris humet harena meiſa
 Vtq̄ celer uēias: uirides nereides oro:
 Scilicet ut uenias in mea damna celer.

¶ Alii helenā intelligit quā marito paride fruebat. ¶ Blāda diis supplex. ¶ Pro di. pel. p. helenā. ¶ Aspicit im-
mēsum Patos a loco: sigeū p. montoriū describit: unde Paris nauigaturus in grāciam oram soluit: quo ue re
mens pelagus appulit. ¶ Moles natua: locus natura æditus non industria. ¶ Resistit: non reiciit: sed restat
immutus. ¶ Hinc ex sigeo. ¶ Ire per fluctus ut citius te cōplecterer. ¶ Fulsit mihi purpura patos a loco: q. di-
citur præter spem. ¶ Purpura: purpurata helenā: purpura est cōchilii genus sanguinem habet in gutture quo
inficit purpura: cōmendat tyria & libyca in menigne insula. ¶ Tuus tibi non conueniebat. ¶ Fœmineas ge-

ANTO.

Purpura q
sit & q no
biliox
Lex duo
decim ta-
bularum
Gene quæ
sint
Cybeles
cerimōiæ
ubi cele-
brant

Votis ergo meis alii rediture redisti

Hei mihi pro dira pellice blāda fui.

Aspicit immēsum moles natua pfundum:

Mons fuit æquoreis illa resistit aquis.

Hinc ego uela tuæ cognoui pria carinæ:

Et mihi per fluctus impetus ire fuit.

Dū moror i sūma fulsit mihi purpura p/

Pertimui: cult⁹ nō erat ille tu⁹. (ra:

Fir propior: terra scq. cira ratis attigit aura:

Fœmineas uidi corde tremente genas.

Nō satis id fuerat: qd. n. furiosa morabar

Hærebat gremio turpis amica tuo.

Tūc fleui: rupiq. sinus: & pectora plāxi:

Et secui madidas ungue rigēte genas.

Impleuiq. sacram querulis ululatib⁹ idā:

Illuc has lachrymas in mea saxa tuli.

Sic helene doleat: desertaq. iuge ploret:

Quæq. prior nobis intulit ipsa ferat.

Nūc tecū ueniūt: quæ te p. apta sequūtur

Aequora: legitimos destituuntq. uitos

At cū paup. eras: armētaq. pastor agebas

Nulla nisi oenone pauperis uxor erat.

nas tres, rapuit fœminas Alexander: helenā clymenem &
ethram. ¶ Non satis id fuerat: rapuisse fœminas. ¶ Amica
turpis: per adulterium & rapinam p. apta. ¶ Rupi sinus: ue-
stes laceravi. ¶ Secui madidas genas: contra legem, xii. ta-
bularum: in quibus erat mulieres genas ne radito: sunt ge-
næ quibus oculi uallantur oræ extremæ. ¶ Sacram idam
uel propter cybeles cerimonias & sacra quæ in ida celebra-
bantur uel quoniam montes & syluæ sua habēt numina.
¶ Has lachrymas: has imprecatiōes cum lachrymis. ¶ In
mea saxa quæ conscia erant nostri amoris. ¶ Sic tanto in-
cendio. ¶ Ipsa ferat: patiatut mala quæ ego sentio. ¶ Nūc
tecum ueniunt: commiseratio a mutatione fortūæ. ¶ Nūc
q. Priami filius diceris: q. diues es. ¶ Tecū uenit te p. apta se-
quunt æquora: fœmiæ fugitiuæ: & adulteratæ placēt.

¶ Rediture: q. eras rediturus. ¶ Alii ad utilitatem alterius.
s. helenæ. ¶ Hei mihi dolet quod precata sit ad utilitatem
alterius. ¶ Blanda supplex. ¶ Pro dira pellice. i. in utilitatē
pellicis quæ mihi nocet. ¶ Pellice. s. mea, idest helenā: pel-
lex autem dicitur respectu mulieris & non uiri: ut Calisto
fuit pellex Iunonis & non Iouis: est autem pellex ut massu-
rius iurisconsultus scripsit: quæ cum uxor non sit cum ali-
quo: tamen uiuit ut uxor: quā nūc uero nomine amicam
& concubinam appellant. C. Flac. scribit: ut est digestis de
uerbo: significat oīe iā pellicē nunc uulgo uocari quæ cū
eo q. uxorem hēat corpus miscet: quosdā eam uocare: quæ
uxoris loco sine nuptiis in domo sit: quā Græci Pallacim
uocant: unde non bñ sentiunt q. a pelliciēdo dictā uolunt:
nā & Nonius a græco uocabulo significatiā trahere testat
Festus dicit nō solū mulieres alienis uiris succubentes: sed
et mares pelices dici apud antiquos pellicem dictā quæ
uxorē hñti nubebat: cui gñi mulier: a Numa pōp. etiā pœ-
na cōstituta erat hac lege. Pellex aram iunonis ne tãgito si

VBER.

Pellex q
sit & cuius
cōtempla-
tiōe dicat
ac uñ no
mē sortita
est
Pellices q
sint

tanget iunōi crinibus demissis agnā fœminā cædito. ¶ Aspicit describit locū uñ primū uidit paridem reuer-
tētem a grācia cū helenā. ¶ Moles: altitudo magnitudo. ¶ Natua: naturalis: nō aut arte facta. ¶ Aspicit: dat
sensum rei inatātæ: nō. n. ipsa aspiciit: sed q. in ea sit aspicere pōt. ¶ Immēsum maximū q. si qd. sit sine mēsurā.
¶ Profundū: mare alias p. cœlo ponit. ¶ Mons fuit. s. illa moles. ¶ Resistit opponit: & eas frāgit ¶ Hinc: ex il-
la mole. ¶ Prima nō prima uela: sed ego prima. i. ante alios: affectus. n. facit ut plarūq. primi sentiam⁹ quod
alii et pñt cognoscere. Ouidi. de pyramo & tybe. Quid nō sentit amor primi uidistis amantes: & uocis feci-
stis iter. ¶ Fuit ipetus: uhemēs uolūtas. ¶ Ire p. fluctus ut tibi obuiā irē. ¶ Dū moror idū expecto. ¶ In sūma
p. rai. i. in sūma partæ præ. ¶ Purpura uestis purpurea q. habitus erat muliebris. ¶ Tuus cultus. i. quē tu soleres
gestare: aut q. tibi cōueniret. ¶ Propior. p. propinquior. s. nauis. ¶ Cita aura. i. uolucris uēto ¶ Genas. i. uultū p. tem
enī p. toto posuit: nā genas teste Festo alii palpebras dici putāt: alii eas ptes quæ sub oculis sunt: alii eas ptes
q. bus barba primū orit. ¶ Corde. s. meo. ¶ Id. s. uidisse faciē muliebrē. ¶ Non sa. fue. ad dolorē meū. ¶ Quid
enī parēthesis est. ¶ Hærebat tuo gremio: sedebat in sinu tuo: & hoc erat mihi acerbi⁹. ¶ Tūc cū uidi amicam
esse in grēio tuo. ¶ Rupi: dilaniaui. ¶ Sinus uestes. ¶ Plāxi: percussi: secui icidi & laceravi. ¶ Vngue rigēte. i. un-
guib⁹ duris. ¶ Impleui. i. exclamaui alta uoce. ¶ Idā mōtē: de quo Virg. lāq. iugis sūmæ iurgebat lucifer idā.
¶ Sacra. s. Cybele. ¶ Illoc in idā has lachrymas q. fundo p. dolore. ¶ In mea saxa. i. in saxa mōtis idā in q. b⁹
soleo habitare. ¶ Sic helenæ impcat nūc Oenōe similē ifelicitatē helenæ: ut quē admodū priuauit Oenonē
marito sic ipsa remaneat priuata suo. ¶ Helenæ: noatiuus est g. æcus ¶ Sic sicut ego. ¶ Quæq. duæ sunt di-
ctiōes. ¶ Quæ. i. & ipsa ferat. i. patiat. ¶ Ea quæ intulit nobis. i. similē iniuriā quā nobis intulit. ¶ Nūc tecū co-
nat iducere in odiū helenā: paridi cōmemorās ei⁹ ipudicitia. ¶ Veniūt: uidiōse & ad cōtūeliā usa ē pluralis
singularis: sic Terē. potiusq. p. peti meretricū cōtūelias. ¶ Ltios ui. i. iusto mīrmōio sibi iūctos quos n. rel. quāt
nisi ipudicissimæ mulieres. Iuue. Nupta senatori comitata est hippia ludū & c. ¶ At cū. q. d. nō sequunt testes
fortunam tuā: ego autem secuta sum te: quæ in paupertate tua tibi nupli & te amant. ¶ Agebas ducebas &
benenam proprie dicunt agi pecora. Virgi. en ipse capellas Protinus ager ago & idem: & potum pastas age
Tityre & inter agendum occurfare capro cornu sentit ille caueto.

Profundū
cœlo attri-
buitur

Genæ

Agi qd p
pne sit

ANTO: Illa dies patos a tpe. ¶ Hyems amora nautis trāslatio: ē. n. in amore hyemē & tranquillitatē dicim⁹ cū diffi-
Paridis iu diū aut pacē significam⁹. ¶ Qua ue. & iuno ī nuptiis thetydis q̄ ī pelio mōte gestae sūt: dii oēs cōuenerūt pter
diciū de / discordiā quā a nuptiis alienā ēē decet pomū iecit qd̄ de pulchritudinē certamē iteriuno nē palladē & uenerē
pomo ob excitauit: placuit paridi stari sniā: uen⁹ pmissa helenā p se iudiciū tulit. ¶ Sūptis ar. egis & asta: arma sūt palla-
uolata di dis q̄ cū sit belli dea armata ē spectabilior q̄lē Home. descri. quā nuda. ¶ Sin⁹ micu atto. cor mihi exercet artē
scordiam ludicā. dicit Plau. cū illi⁹ trepidatiōe; exprimit. ¶ Vt nar. pmissā tibi helenā. ¶ Cōsului an⁹ & lōgāuos senes
Arma pal respōsa fortilegōe; tui. ¶ Cōstitit es. ne. rettulerūt mihi ali
ladis quæ qd̄ mali porēdi. ¶ Cēsa abi. narrat simpliciter rē ut gesta
sint estrabies arbor p̄cera in altis mōtib⁹ nauigiōe; materia ut
Abies ur scri. Pli. Classe pata quā ferech⁹ fabricauit: ut suo loco dice
bis q̄ sit mus. ¶ Rates cā. id ad nauigiōe; picturā q̄ cāra illiniebat
 Cēratas significare oñdit: Cai⁹ Balbus lib. i. argonauticō
 cū ad argū loq̄s. Sors tibi ne q̄ pte trahat tacitū puppis ma
 re fissaq̄ fluctū. Vel pice uel moli cōcludere uulnera cāra.
Cēratas ¶ Discēdēs: a me ut peteres sp̄ten quod amoris signū fuit.
olim rati ¶ Parce nega. nō neges me amasse. ¶ Iste pudē amor si re
bus utebā nō helenā amare: nec te me amasse pudeat. Nam secūsus
tur amor turpior est q̄ primus. ¶ Nō sic appo. Patos ab imagi-
 ne ulmus in italia expetita est uitū gratia: ut scri. pli. ¶ Ri-
 ferūt co. qm̄ nō uētum tenebaris: sed amore nostro. Septi-
 mus solū ex paridis cōitibusq̄ in graciā nauigarūt aenēā
 nominat. ¶ Quā uix su. abiens p̄dolore me salutare potui
 sti. ¶ Aura sul. lin. secundo uēto nauigas. ¶ Eruta impulsa.
Hipboles ¶ Canet spuma albescit psequor infelix: qd̄ in discessu &
quæ sit post discessum paridis egerit expōit. ¶ Humet harena: ma
Nereides gna hypbole est: nā lachrymis harena humectari nō pōt.
quæ nym ¶ Virides ne. nereides marinas nymphas Pli. nō ēē fabulo
phæ sint sas tradit uisas auditasq̄ iterdū. ¶ In me. dā. ad meū exitiū.
VBER. Illa dies. Narrat originē suorū malōe; q̄ incepit quādo
 tres deæ supposuerūt se iudicio Paridis. ¶ Fatum infortu-
 nium. ¶ Hyems: tēpestas tractū a mari. ¶ Cōepit: incepit.
 ¶ Ab illa. i. die qua uenus &c. ¶ Decentior armis: sumptis:
 id est esset honestior armis sūptis: q̄ depositis uestibus. ¶ In
 arbitriū: in iudiciū tuū de pomo de quo dixim⁹ in argumē
 to priā epistolā. ¶ Attoniti: terrefacti. ¶ Miscuerit: tremue-
 runt in prima epistola: usq̄ metu micuere sinus. ¶ Gelid⁹
 tremor: qui facit gelidos. Virg. Ex tēplo aenēā solūtur fri-
 gore mēbra. ¶ Vt postq̄. ¶ Narrasti mihi: dixisti mihi tres
 deas ad iudiciū tuū uenisse. ¶ Consului: interrogauī.
 Anus q̄ plerūq̄ interpretatur talia. ¶ Et senes lōgāuos. i.
 lōgā ætatis. ¶ Neq̄ enī terrebar modice. i. multū terrebar:
 est. n. liptote & p̄parēthesin legēdū est. ¶ Constitit p̄ illos
 apparuit. & iudicatū ē. ¶ Esse nephas ēē malū. ¶ Cēsa abi-
 es breuis narratio apparat⁹ paridis ad rapiēdā helenā. ¶ Abies arbor mōtana apta nauib⁹ edificādis. ¶ Cēsa:
Abies ar incisa. i. est. ¶ Trabes ligna Cērula: coloris cērulei: est aut cēruleus color iter uiridē & nigrum & eiusmodi
bor q̄ sit solet esse color maris. ¶ Cēratas: cāra uel pice illitas. ¶ Parce abstine & noli negare hoc te flemisse cum a me
Color ce discederes. ¶ Iste amor helenā. ¶ Est magis pudendus p̄terito. i. est turpior tibi quā meus: id est magis debe-
ruleus q̄ ret te pudere amare helenā quā cōfiteri amasse me: quia amor meus erat licitus & honestus. ¶ Et flesti: & no-
fit stros: q̄ si dicat uterq̄ fleuim⁹. ¶ Nostros ocellos: flēti. i. oculos mei flētis: ē. n. flētis genitiuus casus: quia ha-
Loc⁹ eno bet ultimā breuē: nō aut ē accusatiuus pluralis: ut quidā falso existimant: nā tales actiui plurales in is desinen-
datus tes semp hnt is finalē lōgā. ¶ Suas p̄prias: id est nostras: ut quisq̄ suos patimur manes. ¶ Nō sic: cōpatio am-
 plexus paridis. ¶ Vlmus arbor titibus apta p̄fertim in Italia. Virg. ulmisq̄ adiungere uites. ¶ Vincitur: liga-
 tur. ¶ Vitibus appositis. i. adhærētibus: tanq̄ maritis suis. ¶ Vt sicut. Nexa implicita. ¶ Ah quotiēs: dicit tātū
 fuisse ante paridis erga se amorē. ut cū ēēt discessurus: q̄rere uentū ēē aduersum: cū tñ reuera ēēt secūsus: sed
 pigebat eum discedere. ¶ Teneri: impediri. ¶ Riserunt q̄a uidebant nō ēē uerū quod querebaris: sed te hoc fa-
Mal⁹ p̄ na cere quia pigebat te a me discedere. ¶ Ille uētus. ¶ Secūsus: foelix. ¶ Quotiēs q̄ si dicat sapissimē. ¶ Repeti-
nis arbore ta: renouata: quia cum me dimississes saepe reuertebaris: ut me osculareris. ¶ Quam uix. i. quā difficile. ¶ Su-
quō flesta stinuit: potuit. ¶ Aura exponit p̄cessum discessus paridis. ¶ Malo ab arbore nauis: declinat hic malus. ¶ Susci-
tur tat mouet. ¶ Eruta: cōmota. ¶ Canet. spume scit. ¶ Prosequor oculis: prospicio. ¶ Qua licet. i. quatenus lia-
Nereidas cet id est q̄rū possū. ¶ Humet: madefit. ¶ Vtq̄ celer. i. p̄cor & facio nota p̄ celeri reditu tuo: nereidas nymphas
quæ sint maris Nerei filias. ¶ Scilicet: certe: & est q̄ si iussio sui ipsius: quæ in dānū suū reditū paridis optauerit.

Illā dies fatum miseræ mihi duxit: ab illā
 Pessima mutati cōepit amoris hyems
 Qua uenus & iuno: sūptisq̄ decetior ara
 Vēit ī arbitriū nuda mīerua tuū: (mis
 Attoniti micuere sinus gelidusq̄ cucurrit
 Vt mihi narraisti: dura p̄ ossa tremor.
 Cōsului neq̄ enī modice terrebar: anusq̄
 Lōgāuosq̄ senes: cōstitit esse nephas.
 Cēsa abies seceq̄ trabes & classe parata
 Cērula cēratas accipit unda rates:
 Flesti discēdens: hoc saltē parce negare
 Præterito magis ē iste pudēdus amor.
 Et flesti & nostros uidisti flētis ocellos:
 Miscuim⁹ lachrymas mest⁹ uterq̄ su
 Nō sic appositis uincit⁹ uirib⁹ ulm⁹: (as.
 Vt tua sunt collo brachia nexa meo.
 Ah quotiens cū te uento querere teneri:
 Riserunt comites ille secundus erat:
 Oscula dimissæ quotiēs repetita dedisti
 Quā uix sustinuit dicere lingua uale.
 Aura leuis rigido pēdentia lintea malo
 Suscitāt: & remis eruta canet aqua.
 Prosequor infelix oculis abeuntia uela:
 Qua lz & lachris humet harena meis:
 Vtq̄ celer uēias: uirides nereides oro:
 Scilicet ut uenias in mea damna celer.

¶ Alii helenā intelligit quā marito paride fruebat. ¶ Blāda diis supplex. ¶ Pro di. pel. p. helenā. ¶ Aspicit im-
mēsum Patos a loco: sigeū p. montoriū describit: unde Paris nauigaturus in grāciam oram soluit: quo ue re
mens pelagus appulit. ¶ Moles natia: locus natura æditus non industria. ¶ Resistit: non reiciit: sed restat
immutus. ¶ Hinc ex sigeo. ¶ Ire per fluctus ut citius te cōplecterer. ¶ Fulsit mihi purpura patos a loco: q. di-
citur præter spem. ¶ Purpura: purpurata helenā: purpura est cōchilii genus sanguinem habet in gutture quo
inficit purpura: cōmendat tyria & libyca in menigne insula. ¶ Tuus tibi non conueniebat. ¶ Fœmineas ge-

ANTO.

Purpura q
sit & qno
bilio
Lex duo-
decim ta-
bularum
Gene quæ
sint
Cybeles
cerimōiæ
ubi cele-
brant

Votis ergo meis alii reditū redisti

Hei mihi pro dira pellice blāda fui.

Aspiciat immēsum moles natia pfundum:

Mons fuit æquoreis illa resistit aquis.

Hinc ego uela tuæ cognoui pria carinæ:

Et mihi per fluctus impetus ire fuit.

Dū moror i sūma fulsit mihi purpura p.

Pertimui: cultus nō erat ille tuus. ¶ (ra:

Fu propior: terra scq. cira ratis attigit aura:

Fœmineas uidi corde tremente genas.

Nō satis id fuerat: qd. n. furiosa morabar

Hærebat gremio turpis amica tuo.

Tūc fleui: rupiq. sinus: & pectora plāxi:

Et secui madidas ungue rigēte genas.

Impleuiq. sacram querulis ululatib. idā:

Illuc has lachrymas in mea saxa tuli.

Sic helene doleat: desertaq. iuge ploret:

Quæq. prior nobis intulit ipsa ferat.

Nūc tecū ueniūt: quæ te p. apta sequūtur

Æquora: legitimos destituuntq. uiros

At cū paup. eras: armētaq. pastor agebas

Nulla nisi oenone pauperis uxor erat.

nastres. rapuit fœminas Alexander: helenā clymenem &
ethram. ¶ Non satis id fuerat: rapuisse fœminas. ¶ Amica
turpis: per adulterium & rapinam p. apta. ¶ Rupi sinus: ue-
stes laceravi. ¶ Secui madidas genas: contra legem. xii. ta-
bularum: in quibus erat mulieres genas ne raditō: sunt ge-
næ quibus oculi uallantur oræ extremæ. ¶ Sacram idam
uel propter cybeles cerimonias & sacra quæ in ida celebra-
bantur uel quoniam montes & syluæ sua habēt numina.
¶ Has lachrymas: has imprecatiōes cum lachrymis. ¶ In
mea saxa quæ conscia erant nostri amoris. ¶ Sic tanto in-
cendio. ¶ Ipsa ferat: patiatur mala quæ ego sentio. ¶ Nūc
tecum ueniunt: commiseratio a mutatione fortūæ. ¶ Nūc
q. Priami filius diceris: q. diues es. ¶ Tecū uenit te p. apta se-
quunt æquora: fœmiæ fugitiuæ: & adulteratæ placēt.

¶ Reditur: q. eras reditū. ¶ Alii ad utilitatem alterius.
¶ Helenæ. ¶ Hei mihi dolet quod precata sit ad utilitatem
alterius. ¶ Blanda supplex. ¶ Pro dira pellice. i. in utilitatē
pellicis quæ mihi nocet. ¶ Pellice. s. mea. idest helenā: pel-
lex autem dicitur respectu mulieris & non uiri: ut Calisto
fuit pellex Iunonis & non Iouis: est autem pellex ut massu-
rius iurisconsultus scripsit: quæ cum uxor non sit cum ali-
quo: tamen uiuit ut uxor: quā nūc uero nomine amicam
& concubinam appellant. C. Flac. scribit: ut est digestis de
uerbo: significat oīe iā pellicē nunc uulgo uocari quæ cū
eo q. uxorem hēat corpus miscet: quosdā eam uocare: quæ
uxoris loco sine nuptiis in domo sit: quā Græci Pallacim
uocant: unde non bñ sentiunt q. a pelliciēdo dictā uolunt:
nā & Nonius a græco uocabulo significatiā trahere testat
Festus dicit nō solū mulieres alienis uiris succubentes: sed
et mares pelices dici apud antiquos pellicem dictā quæ
uxorē hñti nubebat: cui gñi mulier: a Numa pōp. etiā pœ-
na cōstituta erat hac lege. Pellex aram iunonis ne tãgito si

VBER.

Pellex q
sit & cuius
cōtempla-
tiōe dicat
ac uñ no
mē sortita
est
Pellices q
sint

tanget iunōi crinibus demissis agnā fœminā cædito. ¶ Aspiciat describit locū uñ primū uidit paridem reuer-
tētem a græcia cū helenā. ¶ Moles: altitudo magnitudo. ¶ Natia: naturalis: nō aut arte facta. ¶ Aspiciat dat
sensum rei inatā: nō. n. ipsa aspiciat sed q. in ea sit aspicere pōt. ¶ Immēsum maximū q. qd. sit sine mēsurā.
¶ Profundū: mare alias p. cœlo ponit. ¶ Mons fuit. s. illa moles. ¶ Resistit opponit: & eas frāgit ¶ Hinc: ex il-
la mole. ¶ Prima nō prima uela: sed ego prima. i. ante alios: affectus. n. facit ut plerūq. primi sentiam. quod
alii et pñt cognoscere. Ouidi. de pyramo & tybe. Quid nō sentit amor primi uidistis amantes: & uocis feci-
stis iter. ¶ Fuit ipetus: uhemēs uolūtas. ¶ Ire p. fluctus ut tibi obuiā irē. ¶ Dū moror idū expecto. ¶ In sūma
p. a. i. in sūma partē p. a. ¶ Purpura uestis purpurea q. habitus erat muliebris. ¶ Tuus cultus. i. quē tu soleres
gestare: aut q. tibi cōueniret. ¶ Propior. p. propinquior. s. nauis. ¶ Cita aura. i. uolucris uēto ¶ Genas. i. uultū p. tem
enī p. toto posuit: nā genas teste Festo alii palpebras dici putāt: alii eas ptes quæ sub oculis sunt: alii eas ptes
q. bus barba primū orit. ¶ Corde. s. meo. ¶ Id. s. uidisse faciē muliebrē. ¶ Non sa. fue. ad dolorē meū. ¶ Quid
enī parēthesis est. ¶ Hærebat tuo gremio: sedebat in sinu tuo: & hoc erat mihi acerbi. ¶ Tūc cū uidi amicam
esse in grēio tuo. ¶ Rupi: dilaniaui. ¶ Sinus uestes. ¶ Plāxi: percussit: secui icidi & laceravi. ¶ Vngue rigēte. i. un-
guib. duris. ¶ Impleui. i. exclamaui alta uoce. ¶ Idā mōtē: de quo Virg. iāq. iugis sūmæ iurgebat lucifer idā.
¶ Sacra. s. Cybele. ¶ Illoc in idā has lachrymas q. fundo p. dolore. ¶ In mea saxa. i. in saxa mōtis idā in q. b.
soleo habitare. ¶ Sic helenæ impcat nūc Oenōe similē ifelicitatē helenæ: ut quē admodū priuauit Oenōe
marito sic ipsa remaneat priuata suo. ¶ Helenæ: noīatius est g. æcus ¶ Sic sicut ego. ¶ Quæq. duæ sunt di-
tiōes. ¶ Quæ. i. & ipsa ferat. i. patiat. ¶ Ea quæ intulit nobis. i. similē iniuriā quā nobis intulit. ¶ Nūc tecū co-
nat iducere in odiū helenā: paridi cōmemorās ei. ipudicitia. ¶ Veniūt: uidiose & ad cōtūeliā usa ē pluralis
singularis: sic Terē. potiusq. p. peti meretricū cōtūelias. ¶ Ltios ui. i. iusto mīrimōio sibi iūctos quos n. rel. quāt
nisi ipudicissimæ mulieres. Iune. Nupta senatori comitata est hippia ludū & c. ¶ At cū. q. d. nō sequunt testes
fortunam tuam: ego autem secuta sum te: quæ in paupertate tua tibi nupli & te amant. ¶ Agebas ducebas &
benenam proprie dicunt agi pecora. Virg. en ipse capellas Protinus ager ago & idem: & potum pastas age
Tityre & inter agendum occurfare capro cornu sentit ille caueto.

Profundū
cœlo attri-
buitur

Genæ

Agi qd p
pne sit

ALTO.

Nur⁹ quot
priamus
habuerit
Matrona
quæ sit
Quot na-
ues ad tro-
ie obsidio
nē pfectæ
fuerint
Helēa cu-
i⁹ filia fue-
rit
Legati ac
troiā p he-
lena redi-
mēda q cō-
cessere
Antheno-
ris suā pro
helenā re-
denda
Rudimē-
ta q sint

VBER.

Matrona
quæ sit
Tori qua
materia
siebant
Helena ut
supra
Polyda-
mas q fue-
rit & q tū
pūtiā ha-
beat
Antheno-
ris snā
Aetas pru-
dētē ho-
minē red-
dit
Lacōia re-
gio helēæ
pūtiā uñ la-
cōia fœ-
mininū &
laconicū
neut⁹ for-
mantur

¶ Nō ego miror opes: nō me fortuna aut diuitiæ impellunt: sed amor & uetus cōiugiū. ¶ Vt dicar una nur⁹ de tot: quinquaginta nur⁹ hūit priam⁹ & gños. xii. ut in iliade tradit Home. ¶ Nur⁹ dissimulanda ab honesto re cepi deberi suadet: nō inqt iprobāt meū cōiugiū Priam⁹ aut hecuba: nec si uelint pñt. ¶ Digna sum: tuo cōiugio: sum. n. nympha. ¶ Mfona ea est: q ex ltio mrimonio uiri pepit. ¶ Quas pñt scepra decere nō sum ignobilis sed qlē decet regna. ¶ Toro purpureo: cōuenit mihi regius thalamus. ¶ Deniq⁹ tutus amor suasio: ab utili. ¶ Nulla parant bella: q lia iminent ex helenæ rapina. ¶ Vltrices: græcor⁹ classē ad uindicādā helenæ rapinā q fuerūt naues mille cētum & qnq⁹ & septuaginta: ut Thucydides meminit lib. historiæ pñio. ¶ Tyndaridis ifestis: transit ad eā ptem qua helenā tyndari filia ex læda. ¶ Reposcit armis: palamedes ulyses & menela⁹ legati ad troiā uenerūt: ut helēa cū bonis oibus: redderet cū nō impetrassent bellum idixerunt. ¶ Vel hec tora frēm: honesta phibitio. Nō inqt a fratribus qras an sit reddenda helenæ: sed populū cōsulas: filii Priami & hecuba suadebāt helenā nō esse reddēdā. Sed cū repetētib⁹ legatis in cōcione oīs populus raptū ægre ferret priamusq⁹ cum populo sentiret oēs in snām priami iuerunt prater deiphobū & hecubā: quæ cū priamū tum filios precata oēs demū in suā uoluntatē induxit. ¶ Quid grauis āthenor præiudicio arguit audiēdam inqt esse maiore snām. anthenorē. n. pacis & red, denda helenæ cū oibus bonis sua sorē fuisse. Home. in pri mis: & Liuius in principio suæ historiæ tradidit. ¶ Aetas ma. qbus lōga ætas rege xpientiam dedit. ¶ Turpe rudi mē. iniqua sunt tuæ cāe principia Rudimēta oīum discia plinæ: dicimus initia. ¶ Priæ præponere raptā: si saluti torius patriæ præponas fœminā & eā quā rapina tibi cōpara sti. ¶ Pudenda est tua cā inhonestæ. ¶ Vir menelaus. ¶ Iu sta arma: quoniā pro rapta coniuge bellum mouet. ¶ Nec tibi si cupias arguit a uiolenta diffinitione. retorquet. n. in contrarium rem omnem: non est inquit amare quod te se cuto sit sed sua facilitate captare.

¶ Nō ego miror: occurrit obiectiōi. ¶ Miror. i. suspicio: & cupio. i. nō habeo respectū tuæ opum: & tuæ magnæ potētiae. ¶ Tāgit mouet. ¶ De tot. s. nuribus: erant. n. pluriæ. Virgi. ii. ænei. uidi hecubā cētūq⁹ nurus. Idē. Qui quaginta illi thalami spes ampla nepotū pcūbere: siue. n. singulas uxores hēbant filii Priami siue plures fm morē barbaror⁹ plurimas fuisse necesse est: plurimi. n. fuisse dñr filii Priami. ¶ Nō tñ. s. est. ¶ Vt. i. qd recuset spneti & dedignet. ¶ Nympha. s. mei. ¶ Dissimulāda tacēda: & oc cultāda. i. qd hecubā debeat pudere dicere me eē nur⁹ suā. ¶ Dignaq⁹ sum. i. & meror. ¶ Matrona. i. uxor nā ut noluit. Au. Gel. Matrona pñie dñ q cum uiro mrimoniū cōuenit licet aliter eā diffiniat Noni⁹. ¶ Potentis. s. tui. ¶ Decere. i. sunt mihi aptæ man⁹ ad ferēdū scepræ honeste licet in filius habitauerim: & iō dicit nec me &c. ¶ Faginea frōde: aut sub arbore fagi: aut qā ex frondibus arbor⁹ siebāt plærūq⁹ tori & pñe ab his q hitabant filias. Iune. Siluestre mōtana tor⁹ cū sterneret uxor frōdibus & culmo &c. ¶ Purpureo toro. i. re gio: & purpura ornato: qles sunt tori potētū uiro⁹. ¶ Deniq⁹ suafit hactenus a pte honesti. Nūc uero & a tu to & ab honesto simul arguit se eē retinēdā & helenā reiiciēdā: tutus sine piculo. ¶ Vltrices: qles p helenā re petēda parant. ¶ Tyndaris helenā filia putatiua Tyndarei nā re uera filia Iouis fuisse dñ. ¶ Infestis inimiciffi mis. ¶ Reposcit: repetit a marito & a tota grācia. ¶ Hac dote: derisue. q. d. p dote affert tibi bellū. ¶ Supba qā uidet bellū pp se moueri. ¶ Quæ. s. helenā. ¶ Roga. i. interroga polydamāta: polydamas uir troiāus fuit ex primorib⁹. hēt āt naturaliter primā breuē: sed poetæ aut addūt unū. l. aut p diphthogū græca dicūt Polyda mas. sed nñ poti⁹ addūt. l. ¶ Grauis: uenerabilis prudēs. ¶ Quid sua. qd sētiat an reddēdā an retinēdā helenā nā Anthenor ut scri. Home. in cōcilio suafit Helenā oīno reddēdā ideo Hora. Anthenor cēset belli pscinde re cām. ¶ Consules: interroga sed itterrogamus et minores & pares: cōsulimus aut maiores & prudentiores. ¶ Quis. i. qbus. ¶ Aetas lōga fuit magistratū: lōga. n. ætas hoīem facit prudētiorē: qā multæ rege usū. i. expe rientiam hēt. Nestor apud Ouidi. li. xiii. metamor. Nō oīa grandior ætas quæ fugiamus hēt: seris uenit usus ab annis. ¶ Turpe rudi. i. turpis iftitutio. ¶ Raptā abductā. nō aut legitime tibi iunctā. ¶ Patriæ: aut est adie ctuū & subaudi. uxori. i. quæ sit de patria tua: aut certe patriæ. i. ciuitati tuæ. i. malle eam retinere quā serua re patriam tuam: quæ ppter ipsam est pitura. ¶ Vir: Menelaus: iusta p recupanda uxore: nam si pro repetitio ne aliæ rege bellum dicif iustum qto iustius p repetitione uxoris. ¶ Pudēda turpis. digna pudore. ¶ Arma. i. bella. metonōia est. ¶ Nec tibi. reddit eam suspectam infidelitatis: qā priori marito non seruauerit fidē si. i. q uis. ¶ Cupias. i. optes. ¶ Lacānam. i. helenā a lacōia regione: unde fuit oriunda. masculinū est lacō. fœmi ninū est lacāna. neutrum non dicimus lacānum: sed laconicum. ¶ Quæ. s. helenā. ¶ Sit uersa. i. mutata. s. ab amore Menelai. ¶ In tuos amplexus: in tuum amorem & concubitum.

Nō ego miror opes: nec me tua rēgia tāgit
Nec de tot priami dicar: ut una nurus.
Nō tñ ut prius nīphæ socer eē recuset:
Aut hecubæ fuerim dissimulāda nur⁹.
Digna sum & cupio fieri matrōa potētis:
Sūt mihi q s pñt scepra decet manus,
Nec me phaginea q tecū frōde iacebam
Despice: purpureo sū magis apta toro
Deniq⁹ tu⁹ amor me⁹: tibi nulla parat
Bella: nec ultrices aduehit unda rates.
Tyndaris ifestis fugitiua reposcit armis:
Hac uēit in thalamos dote supba tuos.
Quæ si sit danaïs reddēda: uñ hectora frēz
Vel cū deiphobo polydamanta roga.
Quid grauis āthēor priāus qd suadeat ip
Cōsule: q s ætas lōga magistra fuit. (se
Turpe rudimētū est priæ pponere raptā
Cā pudēda tua ē iusta uir arma mouet
Nec tibi si cupias fidā pmitte lacānam:
Quæ sit in amplex⁹ tā cito uersa tuos.

¶ Vt minor attides: exemplo perfidiam helenæ demonstrat. ¶ Attides minor: menelaum significat: q̄ pau-
ciores agebat annos q̄ agamēnon. ¶ Fœdera temerati lecti: corruptum matrimonium. ¶ Clamabis: cum te
deceperit. ¶ Deperit illa semel: pudicitia cum corrupta est reparari non pōt: sn̄a est simplex. ¶ Ardet amore
tuite amat. ¶ Menelaon: quem deseruit te secuta. ¶ Credulus: qui pudicam helenē fore credidit. ¶ Fœlix an-
dromache: pathos a fortuna aliena. Andromache ceciōis filia Hec̄tori nupsit: cui puer̄ peperit: ut scribit Ho-
me. quē alii scamandrum: alii astianacta appellarunt. ¶ Certo: uni & constanti. ¶ Ad exemplū fratris: ut He-

Vt minor attides temerati fœdera lecti

Clamat: & externo l̄sus amore dolet.

Tu quoq; clamabis: nulla repabilis arte:

L̄sa pudiciuā est: deperit illa semel.

Ardet amore tui: sic & menelaō amauit:

Nūc iacet in uiduo credulus ille thoro

Fœlix adromache certo bñ nupta marito

Vxor ad exemplū fratris habēda fui.

Tu leuior foliis: tūc cū sine pōdere succi:

Mobilibus uentis arida facta uolant.

Et min⁹ est i te: q̄ in summa pōdus arista:

Quæ leuis assiduis solibus uista riger.

Hec̄ tua nā r̄colo: quōdā germana cābat

Sic mihi diffusis uaticin̄a comis.

Quid facis oenōe: qd̄ harēq; semia mādā

Non profecturis littora bobus aras.

Graia iuuēca uenit: q̄ te priamq; domūq;

Perdat: io prohibe: graia iuuēca uenit.

Dū lz obscenā pōto demergite puppim

stor una uxore cōtentus: & ita tibi satis oenones coniugiū
esse debuisset. ¶ Tu leuior foliis: nō crimen sed tua leuitas
aliā admisit. ¶ Hæc tua nam recolo: quæ particula imi-
neant nisi reddat helenā de uaticiniis arguit. ¶ Germana:
Cassandra excidiū troianū pdixit: quæ apud actium in po-
lysena ita loquit̄ cum uaticinare: deus inclusus corpore
humano iā nō Cassandra loquit̄: iam mari magno classis
cita textit. Exitium examen rapit aduenit. Et fera ueli uo-
lantibus nauibus compleuit manus littora. ¶ Quid facis
oenone: Cassandra uaticiniū de troiāo excidio. ¶ Quid ha-
renā semi. mā. frustra paridem amas. Vaticinantiū mos est
contorta & translata longius ofone ploqui. ¶ Graia iuuē-
ca. helenā significat. ¶ Quæ pdat patriā & domum: in ex-
cidium troiāe urbis: & laomedōtis familiæ. ¶ Io prohibet
uox furentis est exoptat deos hanc pestē auertere. ¶ Puppī
obscenā: infausi auspicii. i. paridis nauē cū helēā submer-
gite: eadem apud actium ita loquitur. Adest fax obuoluta
sanguine: atq; incendio: multos annos latuit: Cives refer-
te opem & restringite.

¶ Vt minor. dicit Oenone successurum Paridi: id qd̄ eue-
nit: ut. hab ea deferatur. ¶ Vt sicut. ¶ Minor. iunior. s. Me-
nelaus: nam Agamēnone minor natu fuit. ¶ Clamat. con-
querit. ¶ Temerati adulterio uiciati & lesi. ¶ Externo pe-
regrino. s. tuo. ¶ Tu quoq; sicut ipse. ¶ Nulla repa. distin-
guendū est: ut hoc cōiungat̄ cū inferioribus sicut sit sensus
& ordo. pudicitia l̄sa est: reparabilis nulla arte: q̄ illa de-
perit semel. i. pudicitia amissa nunq̄ amplius reparari pōt si-
cut plarāq; alia: ut fides: beniuolentia: & similia: quæ amif-
sa possunt ēt reparari: qd̄ non idē pudicitia cōtingit: quia

mulier corrupta non pōt esse oī tpe nō corrupta. ¶ Illa. s. pudicitia. ¶ Depit. i. amittit. ¶ Semel: statim & uno
tpe non autē sapius. ¶ Ardet: obiectio. ¶ Sic & mene. responsio ad obiectiōē. qd̄ non est fidē dū ei⁹ amorī
¶ Sic. s. ut te amatinō uero amore. ¶ Ille: menelaus. ¶ Credulus: q̄ nimis facile credidit se amari. ¶ Fœlix. ex
cōmendatione hec̄toris Oenone uitupat Paridē. ¶ Andromache: uxor hec̄toris fratris tui. ¶ Certo. i. fido &
stabili. ¶ Ad exēpiū fra. q̄ sicut ille diligit Andromachē ita me diligere debueras. ¶ Tuo pari ¶ Leuior: mu-
tabilior. ¶ Tunc. qd̄ nō oībus foliis: sed aridis: q̄ solēt eē leuiora. ¶ Volāt: spgunt: & p̄ aera ferunt. ¶ Et mi.
alia cōpatio leuitatis paridis. cōparat. n. eū spicis siccis & maturis. ¶ Arista: q̄ ira dcā ē ab ariditate: licet cōtra
naturā sui primitiui corripit primā syllabā. ¶ Quæ. s. arista. ¶ Vt: acoctant Persi. Insana canicula menses. lā
dudū coqt. ¶ Assiduis so. i. cōtinuis calorib⁹. ¶ Solibus: nā soles in plurali p̄ calorib⁹ uel diebus accipim⁹: ut
tris adeo i. extos cæca caligine soles eramus. i. dies. ¶ Hæc tua: dicit oenōe hæc sibi fuisse p̄nūciata a Cas. sorore
paridis uaticinatrice: pōitq; uerba ei⁹ uaticiniū. ¶ Tua ger. i. soror. s. Cassandra: fuit autē cassandra priami filia
cui⁹ amore capt⁹ phœbus p̄misit ei diuinā di. artē: si sibi obsecuta eēt: qd̄ cū illa se facturā dixisset: postea acce-
pta arte & ptate diuinādi negauit. Quā rē phœb⁹ ægre ferēs: cū ei anferre nō liceret: qd̄ semel dederat: abstu-
lit ei fidē diuinatiōis: effecit. n. ut ei nō crederet. unde Virg. æne. ii. Tūc ēt satis apit Cassādra futuris orat̄ dei
iussu nonunq̄ credita teucris: dicit igitur Oenone cassandrā pdixisse sibi aduentum helenæ perniciosum sibi
& troianis. ¶ Canebat: diuinabat. ¶ Hæc. quæ nunc euenerunt. ¶ Comis diffusis. i. sparsis. ¶ Per humeros:
quēadmodum uaticinantes habere solent: ut Virg. de sybilla: non compræ mansere comæ. ¶ Quid facis:
uerba cassandræ. qd̄ frustra amas paridē. ¶ Quid ha. se. mā. Translatio ab agricolis: sicut. n. amittunt seminas:
q̄ ea in harena spargūt: ita dñr amittere laborē: q̄ in ea re laborant: quā asseq̄ nequeunt. ¶ Non p̄se. i. reditu-
ris fructū. Iuue. Nos tamen hæc agimus Tenuiq; in puluere sulcos ducimus: & sterili littus uersamus aratro.
¶ Graia: ecce ip̄edimētū sui laboris. ¶ Iuuēca: p̄ cōtumeliā. nā mulieres impudicæ iuuēcæ & uaccæ dñr: nec
ob aliā cām Io & proetides in uaccas cōuersæ dñr nisi q̄ factæ sunt impudicæ. Quidi. li. i. de arte. Nec fugæ
linigere mēphirica templa iuuēcæ. Multas illa facit qd̄ fuit ipsa ioui. i. multas mulieres facit uaccas sicut ipsa
fuit. ¶ Perdat: euerat & destruat. ¶ Io. clamantis est: nō aut nomen p̄prium. nā pro nomine p̄prio prima lon-
ga est. Iuue. si candida iussit io. Cū uero habet primā breuē est aduerb. ū exclamantis: ut hic. interdū l̄tan-
tis. ut apud Ouid. i. i. amor. Miles io magna uoce triūphe canet. dicit ergo. ¶ Io phibe. i. oh. phibe. s. ne ueni-
at. ¶ Dum licet: dū nōdum attigit littus. ¶ Obscenā puppim. i. quæ uehit obscenā mulierem.

ANTO.

Pudicitia
semel cor-
rupta ē ir-
reparabilis.
Andro-
mache q̄
fuerit
Cassandra
troianum
excidium
uaticinata
est

Io q̄ pars
oīonis sit

VBER.

Pudicitia

Semel im-
p̄prie qd̄ si-
gnificat

Arista uñ
dicta est

Soles i plu-
rali quid
portēdāt
Cassādræ
historia

Impudice
mulieres
quō ap-
pellentur

ANTO.

Quæ deæ
coniugiis
præfuit
Prim⁹ he-
lene rapt⁹
a theseo

Quæ pu-
dicitæ ob-
stene

Oenone
niolata ab
apolline

VBER.

Dirigeo
unde diri-
guere

Iuuenes i
libidinem
proniore
Rapt⁹ he-
lenæ uolū-
tarius
Qua ma-
teria cōsta-
bat fauni
corona
Mœnia q̃
& uñ di-
cantur
Oenone
uiolata

In cursu in medio uaticinio substinuerunt inam furore conciderat. Ah nimium miseræ uates : apostro-
phe utitur. Possidet en saltus : helenam præripuit mihi coniugem. Sit facie insignis inuidiosa cōcessio : esto
fit pulchra : est tamen incesta. Deos socios : Hymenem & iunonem & deas quinque : quas Plutarchus præfisse
coniugiis scribit. Illam de patria : absens theseus inquit Diodo. persuasus a perythoo sparthē profectus in tē-
plo Dianæ helenam : quæ decimum agebat annum rapuit post phædræ interitū : id cum grauer athenienses
ferrent custodiendam matri & Aphiono amico in aphidnam urbem misit : castor & pollux diruta aphidna
puellā in patriam retulerunt : quā alii puellam theseum fra-
tribus repositis reddidisse tradat. Nisi noie fallor :
historiam nō recte se hīc cōminiscit puellari simplicitate.
A iuene & cupido : duo sūt quæ pudicitæ maxime ob-
stāt amor & iuuentus. Non est inquit credibile quod iue-
nis & amās theseus castam reddiderit helenam. Hæc cō-
pererim : a quo hanc historiam nouerim. Amō : nihil est
quod amor non sentiat. Totiens raptas : primū a theseo :
deinde a teprimus tamen qui Helenā uiolauerit enopho-
rus hyppochoontis filius traditur. At manet : ducta in in-
uidiam helenæ se & suum coniugium commendat a fide
& pudicitia. Manet : seruatur. Casta : inuiolata. Mari-
to : paridi. Tuis legibus : quibus tu usus es. Nam tu aliam
ademisti uxorem recte ut uirum alium ego querere potui-
sem. Me satyri : peccādi oportunitatē pōit : ne forte crede-
retur occasionem de fuisse. Turba proterua : libidinosa :
satyrorum multitudo : me sollicitabat. Faunus : habet in-
star capri cornua pinūq̃ coronat. Tumor : eminet. Troi-
æ munitor : apollinem intelligit quem adiutorem dixim⁹
habuisse Laomedontem cum neptuno dum mœnia troia-
na erigeret oenonem amauit : & in mercedem stupri me-
dicinæ artem ostendit. Spolium uirginitatis : meam uir-
ginitatem delibauit. Ante quā potuisset me potiri.
Heu quantum. q. d. multum. In cursu. i. in processu. s.
sui sermonis. Furem : diuinantem. nam furor etiā de
diuinatione dicitur. Dirigere. i. rigida facta sunt ex me-
tu : declinatur autem non dirigens dirigere secundæ con-
iugationis. Flauentes : albæ. uel pulchræ. de flauo colore
dictum est supra. Nimium uera : quia uenit illa iuuenca :
& expulit me. Meos saltus : translatio est. nam iuuenca so-
lent pasci in saltibus. i. nemoribus ubi sunt pascua : dicit er-
go illa iuuenca est in possessione meorum pascuorum. i. possidet te quem ego deberem possidere. Sit facies
adducit nunc helenam in contemptum ostendens eius infidelitatem & impudicitiam. Insignis : egregia.
Capta hospite. i. helenam capta amore tui hospitis sui. Deseruit : fugiens a patria. Deos socios : uel cōi-
bio præfidentes. uel socios. i. patrios. Nescio quis : solemus ita loq̃ de ignotis. Abstulit : exportauit. Sua
arte : suis dolis. Virgi. At cytherea nouas artes : noua pectore uersat Consilia. De patria. s. sua. unde paris in
epistola ad helenam. Ergo arsit merito qui nouerat omnia Theseus : & uisa es tanto digna rapina uiro. A
iuuene : reddit eam suspectam stupri cum rapta fuit. Credatur. i. debeat ne credis : quasi dicat non. Reddi-
ta : restituta. Virgo. i. intacta & inuiolata. A iuene : argumentum ab ætate : nam iuuenes proniores sūt in
uenerem. Scri. tñ Hellanicus theseum iā quinquagenarium fuisse cum helenam rapuit. Et cupido. i. aman-
te. argumentum ab affectu animi. Unde. i. a quo. Compererim : cognouerim. didicerim. Hæc quæ di-
xi de helenā. Amō : & ideo amor cogit me ista inuestigare. Virgi. quis fallere possit amātem. Licet : quis.
Vim uiolentiā illatā a theseo. Veles. i. tegas. Nomine. s. uiolentiæ & non uoluntarii delicti. Quæ to-
tiens : sensus est ipsa Helena quæ totiens est capta uoluit capi. est autē snia Herodoti lib. i. loquentis de ipsa he-
lena. prudentiū esse p̃ nullo hēre raptæ pulchritudinem : quippe quæ nisi uoluissent haud dubie raptæ non
fuissent. Totiens : inuidiose dixit cū bis tantum fuerit rapta : primum a Theseo. deinde a paride. At com-
memorata impudicitia helenæ. nunc cōmemorat Oenone pudicitiam suam. & loquitur de se tanq̃ de tertiā
p̃sona. Fallenti : tibi q̃ me fallis. Tuis legibus : quia quo iure uti maritus in uxorem eodem pōt uti uxor
in maritum. Me satyri : cōmemorat copiam amantiū a quibus dicit se sollicitatam. Satyri : dii siluestres.
Turba proteruas : sunt. n. libidinosi multum. Oui. Et in uenerem satyros : prona iuuentus. Rapido pede. i.
celeri p̃secutione. Siluis &c. parenthesis. Faunus p̃cinctus caput pinu acuta : quia coronas ex frondib⁹ pi-
neis ferre dicitur. Quasi subaudi. ea quasi. parte. Idamons phrygiæ. Tumor : altus est. In iugis. i. altitu-
dine. Me fide : dicit se etiam amatam a phœbo. ab eoq̃ per uim raptam uirginitatem suam. Munitor : mu-
rator : unde mœnia dicuntur quasi munia mutata æ diphthongo in u. Constat autem ex fabulis phœbum
cum neptuno promissa sibi mercede a Laomedonte Troiæ muros secisse. Conspicius : insignis. Fide : cy-
thara. Ille. s. phœbus spoliū : translatio a uictore. nā spoliū dī quicq̃ uictō eripitur a uictore.

Heu q̃tū phrygiū sanguinis illa uehit.
Dixerat : in cursu famulæ rapuere furcē.
At mihi flauentes diriguere comæ.
Ah nīmīū miseræ uates mihi uera fuistis.
Possidet en saltus illa iuuenca meos.
Sit facie q̃uis insignis : adultera certe est.
Deseruit socios hospite capta deos.
Illā de patria theseus : nisi nomine fallor :
Nescio quis theseus abstulit arte sua.
A iuene & cupido credat reddita uirgo
Vñ hæc cōpereri tam bñ : queris amo.
Vim licet appelles & culpā nomie ueles
Quæ totiens rapta est p̃buit ipsa rapi.
At manet oenone fallēti casta marito :
Et poteras falli legibus ipse tuis.
Me satyri celeres : siluis ego tecta latebāt
Quæsierāt rapido turba p̃terua pede.
Cornigerūq̃ caput pinu p̃cinctus acuta
Faunus : in imēsis qua tumor ida iugis.
Me fide cōspicius troiæ mūitor amauit
Ille meæ spoliū uirginitatis habet.

Aspera: quoniam unguibus illa secui. ¶ Gemmas aurumque mundum muliebrem significat. ¶ Corpus ingenuum: puella libera non debet precio prestare. ¶ Ingenuus est cuius maiores semper fuerunt liberi: nec unquam seruierunt. ¶ Ratus dignam: commendat se ab artificio & dei iudicio cum me tanto munere Apollo dignam existimasset. ¶ Medicas: medicinae artem me docuit: cuius inuentionem multi ad apollinem rettulerunt. ¶ Ad sua dona: ad medicinam cuius est auctor. ¶ Quaecumque herba potens: recte hoc nomen ex herbis medicinam tantum apollinem reperisse legimus. ¶ Ipse reparator opis: exemplo monstrat amorem nulla arte medicari posse. Apollo

Id quoque luctando: rupi tamen ungue capillos:

Oraque sunt digitis aspera facta meis.

Nec precium stupri gemas aurumque poposci:

Turpiter ingenuum munera corpus emunt

Ipse ratus dignam: medicas mihi tradidit ar-

Admisitque meas ad sua dona manus. ¶ (tes

Quæcumque herba potens ad opem: radixque me

Vilis in toto nascitur orbe: mea est. ¶ (dedi:

Me miseramque amor non est medicabilis herbis

Deficior prudens artis ab arte mea.

Ipse reparator opis uaccas pauisse phæreas

Fertur: & a nostro saucius igne fuit.

Quod neque graminibus tellus foecunda creatis:

Nec deus: auxilium tu mihi ferre potes.

Et potes: & merui: dignam misere puellam

Non ego cum danais arma cruenta fero.

Sed tua sum: tecumque fui puerilibus annis:

Et tua quod superest tibi esse precor.

bo inuentam. ipse metala. lib. i. demonstrat. dicente phœbo. Inuentum medicina meum est: opiferaque per orbem dico: & herbarum subiecta potentia nobis. ¶ Pauisse. i. ad pascua duxisse ab eo quod est pasco. ¶ Phæreas: thessalicas. i. uaccas Admeti regis Thessaliæ. phærae enim pluraliter declinatum urbs fuit Thessaliæ. neque legendum est phæreas. Fabula autem hoc habet. Cum ob hyppolitum disceptum ab equis: ut supra diximus miseratione dianæ ab Esculapio ad uitam reuocatum indignatus esset iuppiter id cuiquam nisi sibi licere & Esculapium fulmine interemisset Apollo pater Esculapii id agere ferens Cyclopes qui fulmina ioui fabricauerant uerberauit. Quare iuppiter eum deitate priuauit ut quidam uolunt per annos nouem: quo tempore dicitur pauisse in Thessalia armenta regis Admeti. ¶ Saucius: percussus. Virgilius. At regina graui iam dudum saucia cura. ¶ Nec deus. s. phœbus. ¶ Merui: quia te dilexi: & semper tibi fida fui. ¶ Dignam: merentis. ¶ Non ego: reuocat etiam odium helenæ: propter quam significat bella a grecis moueri. ¶ Cum danais: cum grecis sicut helenæ. ¶ Puerilibus: pro puellaribus: quia puer teste Prisciano apud antiquos communis erat generis. ¶ Temporibus: subaudi id temporis: quod superest. quod restat: & sic finis est epistolæ. Paris autem non flexus est uerbis Oenones: sed ea resistit helenam accepit: quæ ut supradictum est: causa fuit euerisionis Ilii & totius Troiæ. dicitur tamen a Strabone in Cebrenia regione monstrari sepulchrum paridis: & Oenones eius uxoris ex quo uidetur non eam penitus dereliquisse: sed ut diximus: magna est opinionum uarietas.

In Sextam epistolam Argumentum.

LEmnos insula in ionio adiacet Macedonia contra achon montem: urbs habet myrinam maritimam: & ephestiam mediterraneam: hic cum regnasset Thoas Bacchi filius bellum contra thracas multos annos gessit. Mulieres lemnia: quoniam hircum olerent quod in dignata Venus effecerat uiris destitutæ polyxus consilio redeuntes uiros una nocte omnes peremerunt sola Hypsipyle Thoantem patrem seruauit. Ea tempestate iason æsonis filius cum quattuor & quinquaginta argonautis ad rapiendum aureum uellus in colchids nauigantes in insulam delati a lemnias puellis hospitio & thalamo sunt excepti. Iason Hypsipylem quæ regnum paternum tenebat grauidam fecit: discedens si ex expeditione colchica redisset de coniugio spondet tertio anno: post medeæ ope oetæ regis filia aureo rapto uellere in Thessaliam rediit inito cum Medea coniugio. Nauim argo Neptunio isthmo dedicauit. ipse ad creontem corynthiorum regem diuertit: cum quo decem annos cum Medea commoratus est. Id cum Hypsipyle forte aut nuntio aut coniectura suspicaretur: per epistolam iasonis perfidiam exposulat. primum coniecturam ponit se esse ab iasone destitutam: inde perfidiam notat. Demum in iasone & medeā leuissime imprecatur.

ANTO.
Ingenuus
qs dicat
Apoilinif
& alceste
amor
Ameth?
quis sit
Oppidū
phere ubi
nā loco.
rum sit

VBER.
Vis radi
cū i mor
bis curan
dis

Ametus
Phere
Esculapii
interitus
Apollo
deitate
priuatus
Puer quo
pactos ap
antiquos
plestebat

ANTO.

Itora thessalia
reduci tetigisse
carina. Ut poste-
ritati cōsulam
Domitii mās
ignoscāt: falsū

Loc^o eno-
datus

Colchos
ubi nā lo-
cor sit
Alcestes
amphimo-
nes euad-
nes q̄ fuei

Thessalia
unū nomē
accepit
Velleris
aurei fabu-
la

VBER.
Argumen-
tū episto-
læ de quo
supra

Itora: ut hui⁹ epistolæ argumētū plenius &
melius pcipias: aurei velleris fabula: primū ē
referēda q̄ ab Ouidio lib. iii. fasto. circa finē
ponit. Athamas Aeoli fili⁹ Nephelē uxorem
primū hūit: ex qua phryxū & hellen genuit:

qua amissa & in nubē cōuersa: & facta dea dūxit aliā uxore inonē Cadmi filiā: quæ cū more nouercae odisset priuignos: coxit semina: quæ agricolæ erāt seminatū q̄ cū eo āno nullū fructū pduxissent. & magna frugū penuria eēt subsecuta: missus est sacerdos: q̄ oraculū sciscitaret de remedio hui⁹ mali: uerū sacerdos ab inone corrupt⁹ nūciauit oraculū petere: ut phryx⁹ & helle mactarent ad sacrificiū ad placādos deos: q̄d cū p̄r Athamas diu facere recusasset: tādē & ciuitū cōsensu: & necessitate cōpellēte: cū phryxū & hellē iā ān aras uittatos cōstituisset: ut eos mactaret: Nephelē eorū mater nube sua deuēcta ad eos: ut fugerēt p̄cepit: tradiditq̄ arietē lanā aureā hñtē: q̄ eos trāsueheret ultra mare. Sed helle: ut puella: cū timuisset: & male iheret arietē cecidit: & mari in q̄d ceciderat nomē dedit: nā helle spōtū ab ea appellauerūt. Phryx⁹ uero in pōtū pfectus in colchida delat⁹ est: ubi arietē sacrificauit: & pellē aureā ipsi⁹ arietis in tēplo Martis suspēdit: q̄ Diodo. ex oraculo monitū fecisse, dicit. Postea Oetā in pōro regnāte ex oraculo nūsum datū est: illū tūc moriturū: cū ab externis nauigio delatis aureū illud uellus sublatū fuisset: hac cā ostēta: uisē inata crudelitate hospites sacrificare: ut diuulgata tāti sceleris fama externi oēs ab ei⁹ regiois accessu: & ab aurei velleris raptu abstinērēt: & ut Diodo. ii. histo. uoluit tēplū muro circūdedit: custodesq̄ multos ap- posuit ex Taurica accitos: de qb⁹ a græcis fabulæ mirādæ fictæ sunt. Decātātū n. est tauros ignē spirātes circa tēplū esse: & a Dracone puigili custodiri uellus q̄d q̄ uoluisset auferre sopiē dum draconē: domādos tauros ignē narib⁹ uomētes Serpētis dētes serēdos: ex qb⁹ orituros hoīes armatos cōtra quos pugnādū esset: & deniq̄ eos uincēdos: & sic aureū uellus auferendū: q̄ oīa fabulosa sunt: nā allegorice aliter itelligunt ut postea dicemus: forte p̄ ea rpa in thessalia regnabat Pelias Esonis p̄ris iasonis fr̄ q̄ uirilis sexus liberos nullos hēbat: Iason igif cū eēt robusti corporis: atq̄ p̄ter ceteros suæ ætatis magni cupiensq̄ dignū aliqd facere ex supiorū exēplo: maxieq̄ p̄sei: aliorūq̄ pluriū quos ex claris externisq̄ expeditionib⁹ immortalē gloriā assecutos audierat: cōicauit cōsiliū cū pelia rege patruo suo: q̄ ei⁹ desiderio assensus est: nō ut iasōis gloriā augeret: sed spāns illū in belli expeditōe piturū: nā q̄a se filijs masculis priuatū esse uidebat: frēm timebat: ne qñ filii ope & uirtute adiut⁹ sibi regnoq̄ ifidiaret. Simul & territ⁹ oraculo quo accepat sibi neptūno ānua sacra reddenti pede nudo iterueniēte aliquo se cito moriturū. Acciderat aut ut eo sacrificāte iason altero pede nudo iterueniret: quē discalciauerat: q̄a in aq̄ siue limo Anauri fluuii madefecerat. Hāc igif suspitiōem occultā tenens. Pelias pollicit⁹ est se iasoni auxilia latū: si expeditionem pararet in colchos ad rapiendū uellus aureū: & cū pp̄ barabaræ efferatūq̄ gentiū q̄ pōtū hñtabāt crudelitatē: uideret iason quo difficilī sibi certamē ppositū eēt: eo sibi maiori gloriæ fore necessaria sibi ad id bellū parauit: & primū iuxta Peliū monē nauē ædificauit. magnitudine lōge maiori q̄ q̄ ad eā diē fieri cōsueuerāt: erat. n. antea puarū nauicula: usus: hui⁹ uero eximiā magnitudinē stupētib⁹ oib⁹ diffusa p̄ graciā ei⁹ rei fama multi egregii iuuenes ultro ad certamē: & eius belli cōionē allekti sūt iason in aquā deducta naue: & necessariis reb⁹ fulta optios oīum q̄ cū eo ire cupiebāt elegit nūero

Oeta ubi
regnaue-
rit

Pelias ubi
regnum
tenuerit

Anaurus
fluuius
ubi sit

HYP SIPHILE
LE
IASONI
Itora thessalia
reduci tetigisse
se carina.
Diceris: auratæ uellere di-
ues ouis.

quatuor & .i. Ex eis clarissimi fuerunt castor & pollux. Hercules telamō. orpheus: & ipse nauigii auctor iason: na Argonau-
 nis argos dicta ē ab argo ei architecto: ut quā scriptores asserunt: q etia iter nauigādū ei⁹ refarciēda curā acce-
 perat: alii uolūt a uelocitate dictā: nā argos grāce uelocē signat. gubernator tiphis fuit: de quo Vir. alter erit
 tū tiphis: & altera q̄ uehat argo Delectos heroas. & Oui. in. i. de arte. Tiphis i hemonia puppe magister eret: mi
 ipi socia a naue argonautarū dicti sūt. Ex pegaseo igi thessaliae sinu soluētes i lēnū delati sūt ubi iason cōsuetu Argos na
 dinē habuit cū hyfiphyle thoātis regis filia: q̄ tūc lēni regina erat: nā uiros oēs ut ifra dicit: lēni mulieres iter
 fecerāt: & foemineo regebant iperio: uerū cōsuptis duob⁹ annis cū hyfiphyle: & ea grauida facta iason tādē di-
 scedere coact⁹ ē. Itaq; ex lēno data fide hyfiphyle soluerūt ut ppositā expeditionē pfererēt. Cū igi in colchos
 delati eēnt edoctiq; fuisset a medea de crudelitate patris q hospites sacrificabat: pollicitaq; eēt se adiutricē ad
 pficiēdū certamē. & draconē sopiēdū: tauros q; uincē Jos: ut fabulā tradūt iason iureiurādo data fide uxore
 sibi futurā quoad uita supstes eēt sp̄ pōdit: ope igi ipsi⁹ medeae uictoriā adept⁹ iason: eā secū adduxit: qd cū i
 rellexisset hyfiphyle dolens se relictā ab iasone: & aliā sibi plātā: hac epi. primū gratulaf iasoni de reditu i co
 lumi: & uictoria parta de aureo uellere: deinde cōquerit qd eā reliquit pp medeā quā niti⁹ adducere i odiū: in
 inuidiā: & i cōtēptū ipi iasoni: nōdēs eā eē crudelē supbā & ipudicā. Sz iā ad textū. ¶ Littora. i. portū. ¶ Thef Reduces
 salia: reg. ois tuar. ¶ Reduci: i. colūi: & ex magnis periculis liberata. Nā Seruio teste pprie dñr reduces q picu
 la euadūt. Virg. xnei. priō. Nāq; tibi reduces socios classēq; relatā nuncio: & ideo ut reduces illi ludūt stri
 dentibus alis. ¶ Vellere: lana: dicitur autē a uellendo: quia apud antiquos nō tōdebatursed uellebatur.

Gratulor icolumi: quātū finis: hoc tñ ipo
 Debueram scripto certior esse tuo.
 Nā ne pacta tibi: pter mea regna redires:
 Cū cuperes uētos: non habuisse potes
 Quælibet aduerso signet epistola uēto:
 Hyfiphyle missa digna salute fui.
 Cur mihi fama prior: q̄ nūcia littera uēit
 Ille sacros martis ibi iuga pāda boues.
 Seminibus iactis segetes adoleffe uiroq;
 Inq; necem dextra non eguisse tua.
 Peruigile spoliū pecudis seruar draconē:
 Rapta tamē forti uellera fulua manu.

Orphei catu. & medeae carminib⁹ cōsopit⁹ ē. Iasonis iuuatib⁹ Castore & polluce: & mopso uell⁹ subripuit.
 ¶ Gratulor: gaudeo: gratulamur aut aliis: gaudemus nobis. Cicero tibi gratulor: mihi gaudeo: gaudere ta-
 mē etiā dicimus de aliis: cū de nobis: nunquā dicamus gratulari. ¶ Quātum finis. i. quātum permittis. s. me
 gratulari. ¶ Hoc ipso. i. de hoc ipso. s. qd rediuisse cum uellere aureo. ¶ Fieri certior: idest admoneri. ¶ Tuo
 scripto. i. per aliquā tuā epistolā. ¶ Nā ne. excusat ipm iasona qd nō redierit in lemnō cum reuertere⁹ ex col-
 chis: ut magis eum accuset: quod posteaquā rediit nihil ad eā rescripserit: & est sensus: possibile est quod nō
 habueris uentos psperos: ut redires ad me cum uelles redire: ordo est. ¶ Potes. i. possibile ē. ¶ Te nō habuisse
 uētos: ne redires: idest ne redire posses. ¶ Prater: idest iuxta. ¶ Littora mea. s. lemnī. ¶ Pacta: idest promissa. s.
 a te. ¶ Cum cuperes: idest quāuis cuperes. ¶ Quælibet aduerso: ecce accusatio: & est sensus uento contrario
 ne posses redire: potuisti tamē aliquā scribere epistolā: ordo est. ¶ Quælibet: idest quāuis quasi dicat etiam
 breuissimā. ¶ Signetur: idest assignetur: ut aliq dicunt: sed signetur: idest claudatur & scribatur: unde resignare
 epistolas cōtrarum ē. i. aperire: ponit aut signet pro signata fuisset: tps pro tēpore. ¶ Vēto aduerso. i. cōtra-
 rio tibi ne sinere te uenire uel signet. s. nūc. s. postq̄ es reuersus: uel ut in aliis codicibus legit: qualibet & c. quo
 liber. i. quātum uis aduerso. signet: idest scribatur & mittat. q. d. hoc facere potuisti uēto quātum uis aduerso.
 ¶ Hyfiphyle: scilicet ego. ¶ Missa a te. ¶ Cur mihi: cōqueritur quod prius ex sermone aliorum quam ex scri-
 ptis iasonis intellexerat: eius uictoriā habitam in colchis. ut infra. ¶ Fama: publicus sermo omniū. ¶ Quā
 littera: idest quā epistola tua. ¶ Nuncia: quæ nunciaret mihi. ¶ Boues: tauros. ¶ Martis erant marti consecra-
 ti propter ferocitatem: quæ ipsi marti attribuitur. ¶ Panda: curua. Vigili. lācibus & pandis fumantia poni. Pand⁹ uñ
 mus exta: deriuatur autem a pādo. neq; pandus dicitur: sed pandus: ut Priscia. uoluit alernitatis uitandæ
 causa. ¶ Seminibus subaudiendum est: quam fama nuncia. ¶ Segetes uiro: rum. i. uiros seminatos. ¶ Iactis
 spatis. ¶ Adoleffe: idest creuisse. ¶ Tua dextra: quia seipsos interemerunt. Nam cum iason quādā quæ me
 dea dederat in medios illos terrigenas piecisset: illi arma in se cōuerterunt: & mutuis uelneribus ceciderūt.
 ¶ Peruigile nūquā dormiēt. ¶ Seruare custodire. ¶ Spoliū pellē. ¶ Pecudis: arietis licet & iterdū dicat ouis
 sicut supra. Vellere diues ouis. Sed qm̄ pmiss⁹ supra iterptauit hui⁹ fabulæ. Allegoriā dicit Diodo. Cu-
 Rodessio tauros dictos fuisse: qd robusti eēnt & fortes: signē uero narib⁹ efflasse pp crudelitātē cædis hospitū
 draconē uero nom̄ fuisse diligētis custodis. ¶ Tñ: hæc oia supradicta eēnt. ¶ Rapta ui capta & expugnata. Ioris

Reduces
 qui sint
 Vellus un-
 de dicat
 ANTO.

Tēplū in
 quo erat
 aureū uel-
 lus quātū
 ab urbe
 colchog
 distabat
 A quo iu-
 permi dē-
 tes dati
 fuere
 Qui fuer
 comites
 ad aureū
 uellus ra-
 piendum
 VBER.
 Inter gra-
 tulari &
 gaudere
 qd iter sit

Pand⁹ uñ
 deriuatur

Allegoria
 aurei uel-
 loris

ANTO: **C** Timide: sine certa fide. ¶ Quanta fore: summa cōtētiōe firmarē. ¶ Obsequiū tuli: meo desiderio satis factū putarē. ¶ Si maneo tua: ad tuū cōiugiū referuor. ¶ Barbara narrat: cōiecturā firmat a rumore. ¶ Barbara ue, mea deā circūscribit: q̄ suo ob stare cōiugio ferebat. Nā relictis parētib⁹ iasonē secuta ē in thessaliā: eā scuitia & ue neficio īsimulat barba: crudelē significare scri. Fabi. Medea licet primū fuisset clamētissima: & p̄nā crude litati obfisteret: demū in omne gen⁹ scuitiā inq̄nata ē: fratrē Absyrtū in frustra discerpit: filios trucidauit: & creōtis regiā incēdit eā fuisse ueneficā Diodo. & Stra. & Pli. scribūt. ¶ Temeraria di. temerariū dicim⁹ nō qui plus audet quā oportet: sed q̄ facile nullo adhibito cōsilio credit. ¶ Insimulasse: accusasse dicta falso rumore. ¶ Ho. spes thessal⁹: arguit testimonio: ne oīno temeraria uideat. ¶ Oemoniis: thessalis ab. œmone rege thessalia œmonia dicta est. ¶ Vix bene limen erat: nō oīno limen superaue rat. ¶ Aesonides: æson Tirus & crethei filius ex alcimede iasonē gēuit: unde æsonides. ¶ Hæsit: respōdere titubauit nouerat se mihi rē minime gratā renūciatū. ¶ Fix⁹ lumi na: patos ab oclutu. ¶ Exilui: furores cōcepi. ¶ Ait: thessal⁹ hospes. ¶ Timidū quod amat: legendū est: nō quod ait est inq̄t amor res timida: ut alibi. Res est solliciti plena timo ris amor. ¶ Iurare: de uita tua. ¶ Vtq̄ rediit animus: postq̄ ille furor abscessit. ¶ Aeripedes: quorum pedes erāt ænei. ¶ Vipereos: illius serpētis quē Cadm⁹ peremit: erāt dētes: nā cū reseruasset sibi partē: partēq̄ seminasset cadmus q̄ qd reliq̄ fuerat phryxus oetæ dederat: ut dixim⁹. ¶ Terrige nas: poetæ terrigenas cōsueuerunt illos appellare q̄ ex dē tibus serpētinis nati sunt: siue cadm⁹ siue iason seminaue rit. ¶ Ciuili marte: nō externo: sed inter se bello conferto. ¶ Fata diurna: quoniā uno die nati & extincti sunt. ¶ Ser pens puigil: draco & Medæ carmine & orphei cātu ut di xim⁹ cōsopit. ¶ Alternāt suspēdunt: dubiā faciūt. ¶ Vulne ra nra. medæ raptū signat q̄ hysiphyles cōiugio obstitit. ¶ Hæc ego dicit quod existimaret se fœlicem: si posset di cere hæc sibi ab iasone scripta fuisse. ¶ Timide credenti bus. idest uix credentibus. ¶ Ipse iason: idest propria ma nu. ¶ Quanta. i. q̄ magna q̄ fœlix. q. d. fœlicissima. ¶ Lenti i. tardi. ¶ Cessasse defuisse mihi. ¶ Officiū. s. scribēdi. ¶ Tu lia. accepi. ¶ Obsequium: idest rē gratam. i. satis mihi feci sti si modo remaneo tua: & non oportet quod querar qd̄ nihil ad me scripseris. ¶ Venefica incantatrix. s. Medea: nā uenefici dicuntur: qui uel incantationibus: uel alio quouis modo hominum mentes peruerūt: nam omnia quæ hāc uim habent uenena dici possunt. Virg. in bucco. Has her bas: atq̄ hæc ponto mihi lecta uenena. Ipse dedit Mœris: Inde inferius ipsa inquit. Hanc tamen o demens colchisq̄ ablate uenēis Diceris hysiphyles. præposuisse toris: & Ho ra. in primo sermonum. Quantum carminibus quæ uer sant atq̄ uenenis: humanos aīos. ¶ Credula quæ facile credit. ¶ Temeraria audax & sine rōne fingens. ¶ In simulasse accusasse. Nup narrat quō id intellexerit. ¶ Oris regiōibus: ut troiæ q̄ prim⁹ ab oris. Hemonis thes salicis: nā hemonia thessalia dī. ¶ Limen. i. ingressus domus. ¶ Vix erat tactum ab eo. i. uix erat ingressus do mū. ¶ Aesonides: iason filius Aesonis. ¶ Meus. s. maritus. ¶ Ille: hospes. ¶ Hæsit: tacuit. ¶ Fixus lumina. Synec doche: sicut oculos suffusa: idest habēs oculos fixos. ¶ Pudore quia non audebat mihi dicere quod feceras. ¶ Protin⁹: statim. ¶ Exilui egressa sum ad eum propius. ¶ Raptis: dilaceratis. ¶ An uiuit. q. d. quia nihil mihi respondisti: an uiuit iason meus: an mortu⁹ est. ¶ Fata trahunt: idest mors etiā me uocat si ipse mortuus est. ¶ Timidum nō ipsum timidum: sed id qd̄ ait timidum pro timide idest quod nō audacter dixit uiuit. ¶ Deo teste: idest iurato ab ipso & adducto in testimoniū: nam deus iuratus dicit testis eius: qd̄ iuramus Inue. Tam facile: & p̄nū est supos cōtēnere testes. ¶ Vt. i. postq̄. ¶ Anim⁹ rediit: idest postq̄ respiraui aliquātulū. ¶ Aerip edes. i. hñtes pedes: ære munitos: ita. n. dicūt poetæ eos habuisse. ¶ Vipereos dētes: nō intelligam⁹ fuisse dē tes illi⁹ serpentis peruigilis qui seruabat uellus aureū: sed alterius serpentis. ¶ Pro sãmīne loco seminis. ¶ Su biro statim nō p̄ longum spacium tēporis ut alia semina. ¶ Terrigenas natos ex terra. ¶ Ciuili suo proprio. ¶ Impleisse: perfecisse. ¶ Fata diurna. i. uitā uni⁹ dei: quia quo die nati sunt: eodē sunt mortui. ¶ Deuictus ser pens. s. narrat ut serps̄ ille puigil sit a te deuict⁹. ¶ Iteq̄ scdō q̄a semel īterrogauerā. ¶ Alternāt uariāt & du biā faciūt. ¶ Fidēs: idest meū credere. ¶ Spes q̄ faciebat credere. ¶ Timor q̄ prohibebat credere sic Virg. Spēsq̄ metūq̄ inter dubii. ¶ Singula omnia sigillatim & per ordinē. ¶ Studio delectatione. Cursu progressu. ¶ De tegit: aperit. ¶ Vulnura iniuriā. ¶ Suo ingenio nō intelligam⁹ facta suo īgenio: sed suo īgenio detegit.

Hæc ego si possem timide credētib⁹ ista:

Ipse mihi scripsit dicere quanta forem.

Quid quæror officiū lēti cessasse mariti:

Obsequium: maneo si tua: grāde tuli.

Barbara narratur uenisse uenefica tecū:

In mihi promissi parte futura thori:

credula res amor ē: utinā temeraria dicar

Criminibus falsis insimulasse uirum.

Nup ab œmōiis hospes mihi thessal⁹ oris

Venerat: & tactū uix bene limen erat.

Aesonides dixi qd̄ agit meus ille pudore

Hæsit in opposita lumina fixus humo.

Protin⁹ exilui: tunicisq̄ a pectore ruptis:

uiuit: an exclamo: me quoq̄ fata trahūt

Viuit ait: timidum quod ait iurare coegi.

Vix mihi teste deo credita uita tua est.

Vtq̄ anim⁹ rediit tua facta requirere cœpi

narrat & æripedes martis arasse boues.

Vipereos dētes ī humū p̄ semine iactos:

Et subito natos arma tulisse uiros.

Terrigēas populos ciuili Marte pemptos

Impleisse ætatis fata diurna suæ.

Deuictus serpens: iterum: si uiuat iason

Quærim⁹: alternāt spēs q̄ timor q̄ fidēs.

Singula dū narrat: cursu studioq̄ loquēdi

Detegit ingenio uulnera facta tuo.

VBER.

Venefici
qui sint

Hemonia

Iuratus de
us quis sit

Cheus ubi pacta fides: firmata cōiectura: aptis agit q̄relis. **F**axq; sub ar. faces q̄s in nuptiis adhiberi dixim⁹ **ANTO**.
frāgebāt ne forte rogo iterueniēt. **M**iniis: mynioꝝ familia ex orchomeno boetiaꝝ oppido colchon i thes. Antiquo-
saliā cōmigravit: unde argonautæ mynia sunt appellati. **P**inu trito, argo naui: quā nō ex pinu: sed ex arbo rū ritus
reæone fabricatā fuisse Alexāder Corneli⁹ scribit: q̄ nec aqua nec igni corrūpi pōt. **A**rchitect⁹ fuit argus acto Minioꝝ
xis fili⁹ iunonis: & palladis auxilio. **P**alladē tritoniā dictā **D**iodo. scri. a Crætæ fluuio tritone: ubi orta sit. He familia a
rodo. uero a tritone aphricæ palude: ubi ait uirgines annis singulis purgare lāpadibus & lignis in ueneratio quo argo
nē palladis. **T**iphis: agnii fili⁹ **A**rg⁹ nauis magister: quē nauti mi-
nauigia moderari palladē docuisse scribit Balbus. **C**ur in- nii appel-
qt in lēnon traiecit. **V**illo aureo: uellere aureo: nō apd lati sunt
me erāt uelleris aurei pecudes q̄les apd **A**dū sibi a **T**hye. uñ origi-
ste subductas querit argis **A**tre⁹: aut hesperides in lybia ha nē hūerit
buerūt: aut in Colchide oeta: qd finxisse poetæ scri. **V**ar. Argo na-
ro de re rustica: qm̄ in maxia eēnt pecudes charitate. **S**e. uis q̄ ma-
nis oetæ: **O**eta solis: & psæ filius Colchoꝝ rex medeæ pa- teria fabre
ter. **C**erta fui pri. satis imputat quod nō in sentētia pfti. fctā fuerit
terit. **C**astra hospita: argonautas cū qbus primū pugna & q̄s ipius
se **L**ēniades scribit papinius: deinde mutato cōsilio: & dō. architect⁹
mo: & thalāo excepisse. **V**iros: lēniacos intelligit quos Pallas uñ
una nocte Lemniades interemisse dixim⁹. **T**ā forti mili tritonidis
te. **L**ēniadū uirib⁹ & uirtute. **F**uit tuēda uita debui uos re nomē ac-
pellere. ut uitæ decus custodirē. **V**irū non adulterū: sed cepit
maritū. **T**ertia messis: patos a tēpore. **A**bstrahor hyp. Tritō flu-
cōmiseratio. ab expositiōe. **I**n aluo graui. hypsiphile di ui⁹ ubi lo-
scedēte lasōe uētrē ferebat: pēp̄t gemino thoārē & eunū. corum sit
Cheus accusat iasona piuri & nō seruata fidei. **P**acta. i. VBER.
pm̄issa. s. a te mihi. **F**ax. s. cōnubialis. **S**ub rogos arsu-
ros. i. dignior q̄ iterfuisse t funerib⁹ & rogis mortuorū: q̄ nu
ptiis: q̄a erat futura iscelix. **F**urtim clā & p adulteriū: in-
de furta dicunt adulteria quia clā sunt: ut ueneris nec dul
cia furta. **V**inctus tēpora. i. habens tēpora. i. caput uinctū
ideft ornatū & cinctū. **S**ertis coronis. **A**t mihi quasi cō
rradicat sibi. **T**ristis: in scelix. **I**nfaustas in scelices ut in
fabula **T**erei. li. vi. met. **E**umenides tenuere faces de fune-
re raptas. **Q**uid mihi. serat. q. d. nihil cōqueris autē qd
iason unquā ad littus suū uenerit. **M**inyis: minyeiū **S**tra-
bone teste **O**rchomenon uocat **H**omērus a minyarū na- **Minii**

He ubi pacta fides: ubi cōnubialia iura:

Faxq; sub ar. suros dignior ire rogos:

Nō ego sū furti tibi cognita: pnuba iuno

Adfuit: & sertis tēpora uinct⁹ hymen.

At mihi nec iuno: nec hymē: s. tristis erī.

Pretulit ifaustas sāguinolēta faces (nis

Quid mihi cū miniis: qd cū tritōide pinu

Quid tibi cū patria nauita tīphi mea.

Non erat hic aries uillo spectabilis auro:

Non senis oetæ regia lemnos erat.

Certa fui priō: sed me mea fata trahebāt

Hospita scēminea peller castra manu.

Lēniadesq; uiros nīmū quoq; uicere no:

Milite tā forti uita tuenda fuit. **C**rūt

Vrbe uirū uidit: tectoq; animoq; recepi:

hic tibi bisq; æstas: bisq; cucurrit hyēs.

Tertia messis erat. cū tu dare uela coact⁹

Implesti lachrymis talia uerba tuis.

abstrahor hypsiphile si dēt mō fata rursū

Vir tuus hinc abeo: uir tibi sempero.

tione hinc uero colonos quosdā deductos in colcō **T**hesalia ex minyis ferunt: unde argonautas minyas di-
ctos eē cōstat. **C**um minyis cū argonautis **O**uidi. li. vii. met. iamq; fretum minyæ pegasea puppe secabant.
Pinu. i. naue. **T**ritonide. i. palladia hoc est quæ erat in tutelapalladis. nam Tritonia dicif pallasia tritoni- **Pallas tri-**
de palude aphricæ: & ipsa nauis cura palladis est fabricata: unde & palladiā ipse appellauit in **I**bin. **Q**ualis & **tonia**
ipse fuit quo præcipiente colūba. **E**st data palladiæ duxq; comesq; rati. **T**yp̄hi gubernator nauis iasonis al **Tritō pal-**
loquit aut ipsum abūtrētanq; pntē. **Q**uid tibi erat cū mea patria. i. qd negotii tibi erat q̄ deberes huc ue- **lus**
nire. **N**on erat hic dicit si ibatis ad rapieñ. aureū uellus non erat hic sed in Colchis. **S**pectabilis pulcher. **Aeeta**
Villo pillo aut lana. **A**ureo synæresis fit in scāsiōe. **A**etæ: aeetes dicif & **A**eeta per latinā declinatio **quō scri-**
nē: pater fuit **M**edeæ **S**olis filius & persæ frater scribitur autē per æ diphthongon & est trisyllabū: licet inter- **batur**
dum abiiciatur una syllaba: sed raro. **N**on senis ordo est lēnos non erat regia **A**eetæ. **C**erta fui: ideft de-
liberauerā. **C**astra hospita. i. uos hospites castra aut etiā de nauib⁹ dñr. **V**irg. iii. aenei. nos castra mouemus.
Fœminea manu. i. muliebrib⁹ uirib⁹ & exercitu. **S**ed me parēthesis est. **L**emniadesq; uiros ut oñdat id
potuisse facile fieri: dicit mulieres lēniacas fortes eē: & assuetas uincere uiros: de qbus hæc narraf fabula. **C**ū
Venus uxor **V**ulcani deprehēsa fuisset cū **M**arte in adulterio in lēno īsula: lēniacæ mulieres cū cæteris diis
deabusq; sacra facerēt: **V**enerē ob adulterii īfamiā spreuerunt & inhonoratā p̄termiserūt: ob quā rē illa indi-
gnata hyrcinū foetorē oibus īmisit: quo ita grauiter olebār ut a maritis spernerent: q̄ cū expeditionē bellicā
aduersus thracas suscepissent: eoꝝ uxores cōsiliū cōperūt: domū reuertētes oēs interimere: & masculos oēs
delere: qd cū oēs effecissent: sola hypsiphyle thoātis patris miserta ei pepcit: quē naui ipositū **bacchus** ei⁹ pa-
ter in coā īsulā pduxisse dī. **I**psa uero in regia sua rogo cōstructo alteri⁹ hoīs fun⁹ celebrauit p̄ p̄e quē occi-
disse aiebat: & hoc ē: qd nūc dicit **L**ēniades. i. mulieres lēni. **N**orūt nīmū. i. opt̄e sciūt. **V**incere uiros.
i. masculos q̄a deleuerūt maritos suos & oēm plē masculinā. **V**ita mea fuit tuēda fuit defendēda: & seruā-
da: contra rei qui ueneras in p̄niciem meam. **T**am forti milite q̄ sunt mulieres lemni. **V**rbe uirū ampli-
cat bñficiū suū. q. d. nō solum nō nocui tibi: cū possem uerūetiā recepi hospitio liberali. **H**ic i lemno. **B**is **Anni a**
cucurrit: quia duos annos mecum hic fuisti. **T**ertia messis. i. tertius annus: nam a messibus quæ singulis an- **messibus**
nis fiunt: anni denoiantur. **C**oactus īstāte **H**ereule cū cæteris. **I**mplesti: pfudisti: q̄a nō potuisti ea dicere **nominan**
sine fletu. **A**bstrahor. i. uiolētē: & cōtra uolūtātē meā hīc abducor. **R**ecursus regressus & reuauigatiōe. **tur**

ANTO. **H**actenus: hæc tñ loqui dolor te pmisit. **C**ætera: q̄ datur'eras mādāta. **S**acrā: q̄ cœlo fulget. **V**ltim⁹: ut amorē idicare. **V**olant'currit celerī. **T**eneti'occupat' iplet. **S**ubducit' superat'. **P**ropulsā: i altū remigib⁹ aſtā. **H**uc feror: cōſcēdi altā turrim: unde erat latiffimus pſpectus. **O**ſq̄ ſin⁹: abūdantiā lachrymarū exprimit. **C**upidā: fauētia amātinō mēti: ſed amāti legas: oculi inq̄ meā cupiditatis: & amorī obſequēbāt cū ſolito lōgius ſpectarēt. **A**dde p̄ces ca. meo officio & amorī. **I**mmixtaq̄ uo. ti. cū de tuo reditu timerēs: uota ſuſcepi. **V**ota ego p̄ſoluā: ironia: uota nō eſſe ſoluēda iudicat. **P**ruet' uo. meoq̄ uotoq̄ uſum capiet. **C**or dolet: qm̄ nō mihi ſed Medeā rediit Iason. **N**on eq̄dē ſecura fui: de te ſemp dubitauī. **P**atēſon. **N**ocuit barbara pellex: cōmiſeratio eſt ab eo: qd' eſt p̄ter opionem. **T**imui: grācam coniugem: nocuit barbara: medeam ueneficio & magice inſimulat. **N**ec fa. meri. for. ma & uirtus puellas uiris conciliant: non uirtute aut forma Medeam colis: ſed magicis carminibus probare cogēris. **F**alce cantata: ad excantationem facta: ea Aenea eſſe debebat q̄ ad lunæ lumen herbæ magicæ ſecarent. **D**ura pabula: ueneficas herbās ad pocula exectas.

Falx ma-
gica q̄ ma-
retia fue-
rit

VER.

Tamē licet hinc diſcedā. **Q**uod cæla. neutro genere uſus eſt: q̄a adhuc ignorabat maſcul⁹ ne eſſet an fœmina. **V**iuat ſeruet' a te diligenter ut uiuat. **H**acten⁹. ſ. locut⁹ eſ hoc ē hæc ſola uerba. **F**alſa ſimulata: nā cū ſimulares mœrorē ex diſceſſu tuo: nō tamē dolebas. **C**ætera. i. alia ſ. p̄ter ſupradicta. **V**ltimus: poſtrem⁹ ut oñderes qd' te p̄i- gebat me relinquere. **S**acrā: quæ ut dixim⁹ erat ſub tute- la mineruæ. cui⁹ cura fuerat fabricata. **A**rgo legendū eſt: & nō argō: eſt aut' act⁹ græcus p̄ ſynæreſin fact⁹: nā iteger act⁹ erat argo: p̄ ſynæreſin argo. **I**lla uolat. i. celeriter currit p̄ mare. **T**eneti' iplet. **C**ōcaua. i. tumefacta. **S**ubducit': ſubtrahit'. **P**ropulſa agitata remis & uētis. **T**erra. ſ. aſpiciſ. **T**ibi pro a te. **I**n lat⁹ deſcribit locū ex quo dicit ſe ſpectaſſe nanē Iasonis diſcedētis. **P**atēs in omne lat⁹. i. quæ ab omni p̄te pōt uideri. **C**ircūſpicit dat q̄ſi ſenſum rei inanimatæ: nō. n. ipſa turris circūſpicit: ſed q̄ in ea eſt pōt circūſpicere. **H**uc p̄ illuc. i. in illā turrim. **O**s fa- cies. **S**inus. i. pectus. **P**er lachrymas: quæ effluebant ex oculis meis. **L**umina. i. oculi. **F**auētia cupida: menti q̄a quod ego optabā ipſi oculi uolebāt ut aſpicerēt: ex affectu enim alicui⁹ rei: & acutius & lōgius uidētus. **A**ſſueto. i. ſo- lito. **A**ddo. i. addidi narratio. n. præteriti tēporis: ſapenu- mero per p̄ns eleganter ſit: ut Dido inferius Exul agorici- neresq̄ uiti patriamq̄ relinquo. nam iam reliquerat. **T**erē. in Andria interea fun⁹ eſſetur nos ſequimur. **I**mmixta timori: quia ex timore ſuſcipiuntur uota. **T**imori quem habebam de periculo tuo. **N**unc quoq̄ etiam nunc: quia nondum ea ſolui. **P**erſoluenda: i. deſt reddenda tanquam debita: notandum eſt metri cauſa perſoluenda diuiſis ſyllabis eſſe legendum: ut u poſt. I. ſit uocalis & non conſonans: ut ipſe alibi debuerant ſuſos euoliſſe meos. nam ibi etiam u ſit uocalis: ſicut apud Hora. **N**unc mate: nunc ſilua. nam ſilua teſte Priſcia. triſyllabum eſt. **V**ota ego perſoluam: com indignatione pronuntiandum eſt ſicut cætera uerba ſequentia. **F**ruetur uotis capiet fructum & utilitatem ex uotis meis. **C**or dolet: quaſi dicat dirumpor dolore. **I**rabis intelligendum eſt: ut dicamus mixtus ira: abundat ira: uel amor mixtus ira abundat: i. deſt maior ſit ſecundum illud Terentii quo minus mihi ſpei eſt: eo magis amor & inferius Dido ad Aenean. **N**on tamen aneā quamuis male cogitet odi. **S**ed queror inſidum: quaſtāq̄ pe- ius amo. **Q**uod i. deſt quia quaſi dicat cum ob beneficia ſoleant reddi uota: & dari dona deis: ego ne dabo propter damna mea: quia perdam maritum meum uiuum: ex quo magis doleo: quia ſi eſſet mortuus. non putarem ampli⁹ eſſe ſperandum. **H**oſtia: uiſtima ſacrificii. **I**cta: percuſſa culro: & maſtata. **E**quidem ego quidem. **S**ecura: ſine timore. **S**emperq̄ oſtendit qui eſſet timor ei⁹. **V**erebar timebam. **P**atēſ alia in Achaia. **A**rgolicas: Theſſalicas: ut diximus. **B**arbara: pontica. **N**on expectato: non ſperato & improuiſo. **V**ulnus: iniuriam eſt autem tranſlatio: i. deſt læſa ſum: a qua minime putabam. **N**ec facie ad- ducit eam in odium dicens eam eſſe in cantatricem. **F**acie: pulchritudine. **M**eritis uirtutibus: uel certe of- ficis. **M**ouit: peruertit te ad amorem ſuum. **P**abula dira herbās noxias. **F**alce cantata: i. deſt incantata: ut maiorem uim nocendi haberent herbæ falce autem dixit: quia ſecūdm rationem magicam herbæ aliæ uellebantur: aliæ incidebantur: prout uolebant earum eſſe uim. **I**nde Virgilius quarto aeneidos. **F**alcibus & meſſæ ad lunam quæruntur aeneis. **P**ubenres herbæ nigri cum lactæ uenenī.

Pulcher
dicendi
modus

Metri-
cis
dicendi
modus

Argos
ubi fuerit

Mod⁹ ſecā
di herbās
ad magiā
aptas

Qd tamen e nobis grauida cælaſ i aluo
Viuat & ei⁹ ſdem ſimus uterq̄ parēs.
Hacten⁹: & lachrimis i falſa cadētib⁹ ora
Cætera te memini non potuiſſe loqui.
Vltim⁹ ex ſociis ſacram cōſcēdis i argō
Illa uolat: uentus concaua uela tenet.
Cæcula propulſa ſubducit' unda carinē
Terra tibi: nobis aſpiciuntur aquæ.
In latus oē patēs turris circūſpicit undas:
huc feror: & lachris oſq̄ ſinuſq̄ madet
Per lachriaſ ſpecto: cupidēq̄ fauētia amā
Lōgi⁹ aſſueto lumina nra uident. (u.
Adde p̄ces caſtas immixtaq̄ uota timori:
Nūc quoq̄ te ſaluo perſoluenda mihi.
Vota ego p̄ſoluam: uotis medea fruetur
Cor dolet: atq̄ ira mixt⁹ abūdāt amor:
Dona feram tēplis: uiuū qd' Iasona pdam
Hoſtia p̄ damnis concidet iſta meis
Nō equidē ſecura fui: ſemperq̄ uerebar
Ne pater argolica ſumeret urbe nurū.
Argolicas timui: nocuit mihi barbara pel-
Nō expectato uuln⁹ ab hoſte tui. (lex
nec facie meruiſq̄ pl⁹: ſed carmīe mouit
Diraq̄ cantata pabula falce metit.

Deducere lunā solis & lunæ defectus natura fieri scribit Hyginus: ueteres id carminibus fieri posse existima-
runt: uñ Menæder fabulā scripsit: quæ inscribit Theſſalis. ¶ Abderet occultare: ne lucē ministrant: quod i mor-
te Iulii Cæſaris cōtigit. ¶ Illa loco ſiluas: id nō eē fabuloſum Pli. ſcri. qui anno Neronis ſupremo tradit: pra-
ta oleaſq; intercedēte uia publica in cōtrarias ſedes eſſe trāſgreſſas in agro marucino p̄dis Veſtii Marcelli:
eqtis romāi: qui res Neronis pcurabat. ¶ Viua: natia. ¶ Per tumulos: p ſepulchra. ¶ Certa oſſa: e rogis non
omnia magi oſſa colligūt: ſed p̄ſertim articulos ad ueneficia. ¶ Simulachra: q; cærea ſingit: ex cæra & lana du-

ANTO.
Magicu;
portetū &
fabuloſu;
Quæ oſ-
ſa aptiora
ad magi-
cū carmē
Forma ar-
tis magie
& ipſi⁹ ſi-
mulachra
Cocitia ſa-
cra q̄ fuer
& uñ dca
Proſerpia
quā obre-
cocitia, ap-
pellata
fuerit
Sakra co-
citia apd
thraceſ: q̄
fuere

Illa reſuſcitantem curſu deducere lunam

Nititur: & tenebris abdere ſolis equos.

Illa reſrenat aq̄s: obliquaq; flumina ſiſtit.

Illa loco ſiluas: uiuaq; ſaxa mouet.

Per tumulos errat ſpſis diſcinſta capillis:

Certaq; de tepidis colligit oſſa rogis.

Deouet abſētes: ſimulachraq; cærea ſin

Et miſeꝝ tēues i iecur urget acus. (git:

Et q̄ neſcierim: meli⁹ mage quærit⁹ herbis

Moribus & forma cōciliandus amor:

Hæc poteſ aplecti: thalāoq; relict⁹ i uno.

Impauiduſ ſomno nocte ſilente frui.

Scilicet ut tauroſ: ita te iuga ferre coegit:

quaq; ſeroſ aꝑueſ: te quoq; mulcet ope

Adde qd a ſcribi factiſ procerumq; tuiſq;

Se facit: & titulo coniugis uxor obest.

Atq; aliquiſ peliæ de parib⁹ acta uenenis

quid gramen: quid torto concita bōbo licia: quid ualeat uirus amātis æque. Cum uoluit toto glomerantur
ſydera cœlo: cū uoluit puro fulget in orbe dieſ &c. ¶ Deducere lunā. Virgiliuſ in bucolicis. Carmia uel cœ-
lo poſſunt deducere lunam. Tibulluſ. Cantuſ & e curru lunam deducere temptat. ¶ Reſuſcitantem inuitam
reſiſtentē. ¶ Abderet occultare. ¶ Tenebris caligine: iſdeſt facere ſolē obſcurari. ¶ Illa reſrenat: retinet. ¶ Obli-
qua curua epitheton fluminum. ¶ Siſtit: moratur. ¶ Loco: ex loco ſuo ubi erant. ¶ Viua naturalia: eo loco
nata. ¶ Per tumuloſ: per ſepulchra mortuorū. ¶ Paſſiſ: paſſiſ. ¶ Diſcinſta: ſoluta ſic enim exigebat ratio ma-
gica. ¶ Certa quædam oſſa: non autem omnia. ¶ Tepidiſ adhuc calentibuſ ubi paulo ante fuerunt conbuſta
cadauera. ¶ Deouet execratur: & incantationibuſ ſiſ inſcit. ¶ Fingit: facit. ¶ Simulachra cærea: iſdeſt effigi-
eſ cæreaſ quæ reſpresentent eoſ: quos uult deuouere. Vinuſ buclimuſ ut hic dureſcit & hæc ut cæra liqueſcit
uno eodemq; igni: ſic noſtro daphniſ amore. Idem Terq; hæc altaria circum effigiem duco. & Horatiuſ in
primo ſermonum: lanea & effigieſ erat: altera cærea: maior lanea quæ pœniſ compeſceret inferioreſ & cæ.
¶ Urget: inſigit. ¶ Tenuēſ acuiſ in iecuriſdeſt ulcerat imaginem cæream in iecore: quaſi in ſede amoris: ut ita
percutiatur ille cuiuſ eſt illa imago. ¶ Et quæ: ſcilicet alia facit quæ. ¶ Neſcierim: iſdeſt neſciam uel neſciem
dicere. ¶ Meliuſ mage diſtinguendum eſt & cauendum: ne duæ diſtiones comparatiuæ: cum eodem uerbo
iungantur nec mage iungatur cum neſcierim ſed ſic dicendum. ¶ Amor meliuſ conciliandus: iſdeſt qui iu-
ſtiuſ & honeſtiuſ conciliatur & acquiritur. ¶ Moribuſ: iſdeſt uirtutibuſ & forma: quia hæc duo maxime al-
liciunt uiroſ ad amorē alicuiuſ mulieris: & ecōtra. ¶ Mage pro magiſ. ¶ Quæritur: ſcilicet a Medea. ¶ Hæc
biſ: iſdeſt ui herbarum & incantationibuſ: & hic eſt ueruſ ſenſuſ & ueruſ ordo amor meliuſ conciliandus mo-
ribuſ & forma quærit⁹ magiſ hærbis. ſa medea. ¶ Hæc poteſ admiratiue p̄nūciandum eſt. q. d. unde eſt tibi
tanta fiducia. ¶ In uno ut ſiſ ſoluſ cū ſola uenefica. ¶ Impauiduſ intrepiduſ: deberet. n. ſemper eē in maximo
timore qñ dormiſ cū ea. ¶ Scilicet certe. q. d. ita te icatābit ſicut tauroſ quos eiſ ope dicis te uiciſſe. ¶ Coe-
git te ferre iuga. i. ſibi eē ſubditū. ¶ Ope. eadē uſ. i. incatatione. ¶ Adde adduxit eā in odiū nūc adducit in iui-
diā dicēſ qd ea quæ Theſeuſ fecit: medea ſibi oīa attribuit. ¶ Adde ſupradictiſ uitiſ. ¶ Aſcribi a numerari.
¶ Procerū. Caſtoris polluciſ. Herculiſ: & cæterorū herorū qui tecum fuerunt in rapiendo uelluſ aureum
ſunt autem proceres teſte Seruiο Capitella trabiū: unde & eminentioreſ uiri p̄ceres dicūtur. ¶ Et tuiſ. ſ. fa-
ctiſ. ¶ Obest: nocet. ¶ Titulo Coniugis: iſdeſt laudibuſ tuiſ: quia non tibi: ſed ipſi uult aſcribi uictoriā tu-
am. ¶ De partibuſ Peliæ non intelligamus de Theſſalia: ſed de hiſ qui Peliæ fauent: nam parteſ dicuntur
qui diuerſiſ fauent unde Lucanuſ. Hæc facient parteſ &c. parteſ romanoſ appellauit quorū alii Pompe-
iō alii Cæſari fauebant: unde dicimur Cicero fuit de partibuſ Pompei: iſdeſt qui Pompeioſ fauit: hoc autem
pluribuſ uerbiſ dixi: quia multi male interpretantur ut dicant de partibuſ Peliæ: iſdeſt de Theſſalia quaſi ia-
ſon non eſſet etiam ipſe Theſſaluſ: ſed parteſ dixit. quia alii iaſoni: alii Peliæ fauebant.

VBER.

Cōparati-
uæ duæ
diſtioneſ
nequeūt
cū eodem
uerbo cō-
iungi.

Proceres
q̄ dicant

Parteſ q̄
ſint.
Loc⁹ eno-
datus

ANTO.
Phasis flu
uius a quo
medea
phasia di
cta est ubi
locus sit
Oeta apud
Ianos
quoadmo
dum plat⁹ ē
Alcyme
dis & æso
nis mors⁹
& iasonis
genitrice
uaria opi
nio
Tanais
fluius ubi
locus sit
Scythiæ
descriptio
Thoas cu
ius filius
fuerit
Engoasis
quæ sit
VBER.

Renello
quod pre
rita heat
Loc⁹ am
biguo eno
datus
Tanais
Meotis pa
lus q sit
Phasianæ
aves un
ad nos ue
nere & a
quo nom
traxere
Ariadne
coroâ cui⁹
fuerit
Ingeniū
& natura
de quo di
cantur

¶ Nō hæc æsonides: ecce quod cōtēdit q peliæ cām tuæ. ¶ Phasis: fluius colchorum phasiā medeā poetæ dixerūt. Latini Oetā triplici & gemina extulerūt syllaba. ¶ Alcymede mat. tuas ab auctoritate arguit. Improbatur cōiugium Alcymede mater & pater æsonis: quāquā q argonautica scripserūt alcymedē: & æsona mortē obiit. se referat: cū primū iason dedit uela uētis. Ouid. alios cōfēctat: & hoc loco & in metamorphosi uiuū patrē reperisse iasonē scribit: quē ex senio in iuuetā medea suis ueneficiis restituit. Alcymedē philaceiā phereides & apollonius matrē iasonis scrib. Diodo. Amphionē appellat. Hermodorus Polyphemē auctolici filiū iasonis matrē esse cōtēdit. ¶ A gelido axe: ex septentrione. ubi sunt niues ppetuæ. ¶ Tanais: a patria uituperat medeā. Tanais fluius Scythiæ: oritur ex tipheis montib⁹ licet id alii plegēt: imergit in mæotidē paludē. ¶ Paludib⁹ un: nā Scythia ex magna pte palustris ē: & ualde aquosa: multosq; habet fluuios. ¶ Incertior: incōstātor. ¶ Aura: uerna nulla anni parte incertiores spirāt uētī q uere. ¶ Si te nobi. cōmēdatio a genere. ¶ Toatē minoo: minois nepote, nā ex ariadna minois & bacho natus est Thoas hypsiphyles pater. ¶ Cōiūx redimita corona: ariadnā significat: cui bacchū coronā dedisse narrauimus: q in cœlo uisit nouē cōspicua sideribus. ¶ Præradiat: clariore lucere facit. ¶ Signa minora: min⁹ lucetia: engonasin intelligit: cui cōtigua est corona q maxime lucet: ut germāicus scribit in aratheo carmine. Cicerō in orato. scribit. Hic illa eximia posita est fulgore corona. ¶ Dos tibi lēnos erit: cōmēdatio a fortuna. ¶ Ingenio: sa faciūda lucreti⁹ dedalā terrā dixit. ¶ Me quoq; qd tales: nō dotales legēdū. Sed qd tales poteras iquit & me habere quæ digna sum inter meos maiores annumerari. ¶ Prole gemellā cōmēdatio a fecunditate pepit: ut dixim⁹ hypsiphyle ex iasone uno partu geminos. Thoantē & Eunæū qui in bello thebano sub adraastro militauerunt.

¶ Imputat: assignat & attribuit. ¶ Acta: scilicet a te ideo est uitorias tuas. ¶ Venenis: id est incantationibus & herbis medeæ: & dicit te uicisse eius auxilio. ¶ Populum maximam partem Thessaliæ. ¶ Qui credat sibi ita esse: ut dicat: & ita minoris æstimet uirtutem tuam. ¶ Non: hæc ponit uerba quæ dicit ille fautor Peliæ. ¶ Esonides: iason. ¶ Non reuelat: non abstulit: & bene reuellit quia fuerant affixa templo maris a phryxo ut supra dixim⁹. ¶ Hæc dycticos: id est demonstrantis iason enim portauerat in Thessaliā Reuello autem & reuulsi & reuelli. Virgilius in bucolicis. Cynthius aurem uellit & admonuit: & in. ii. æneid. posteq; a cardine uellit sed. ¶ Phasis: id est Medea legitur autem & phasis: & phasias si phasis breuiatur propter uocalem sequentem prima syllaba huius dictiōis Aetæ quæ erat longa diphthongo: quod placet magis si uero legatur phasias abiicietur una syllaba in medio: quod minus placet: & rarius reperitur. ¶ Non probat: dicit hanc famam non placere his qui amant ipsum iasonem. ¶ Consule: id est interroga quid sibi uideatur. ¶ Non pater: scilicet probat. ¶ A gelido axen: id est a regio septentrionalis: nam Colchi in regione frigida sunt. ¶ Illa: quasi dicat non est quod ipsa Barbara debeat querere maritum in uestris regionibus: sed in suis quæ eius moribus conueniunt. ¶ Tanais fluius Scythiæ: qui Europam ab Asia diuidit. ¶ Paludibus undæ: scythicæ. puto intellexisse mæotidem paludem: in quam & aliæ aquæ multæ scythiæ: & ipse Tanais influit. ¶ A patria phasidis: id est a colchide: ubi est phasis fluius unde phasiani delati ad nos nomen acceperunt. ¶ Mobilis: mutabilis a mouendo. ¶ Incertior: inconstanti or. ¶ Aura uerna: id est uento ueris. ¶ Bacchus auus: scilicet paternus. ¶ Bacchi coniunx: scilicet ariadnæ uia mea. ¶ Redimita corona: qua Bacchus eam ornauit: cum in cœlum rapuit: & sidus fecit quod. coronam appellauit: de quo Virgilius primo georgico. Gnosiaq; ardentis decedat stella coronæ: hanc autem coronam cum Venus a Vulcano marito in donum accepisset: postea donauit Ariadne cum nuberet Baccho: quam ut diximus: Bacchus etiam in cœlum translatam habere uoluit: ut ipse in tertio fastorum dicit. Sintq; tuæ faciam tecum monimenta coronæ. Vulcanus ueneri quam dedit illa tibi. ¶ Præradiat splendore uincit. ¶ Super stellis: nam Bacchus nouem gemmas coronæ Ariadnes mutauit in nouem stellas: ut fastorum libro tertio dicta facit: gemasq; nouē transformat in ignes. Aurea per stellas nunc micat illa nouē. ¶ Dos addit ēt dotē. Lēnos isula mea. ¶ Terra ige. i. fertilis: & natura bona: nā ingeniū & natura etiā de terra dicitur: p ui & possibilitate: unde & Ouid. li. iiii. fastor. Frigida Carseolis: nec oliuis apta ferēdis. Terra sed ad segetes ingenio: sus ager: ergo nō legat igenousus: ut a quibsdā male. ¶ Me quoq; qd tales melius legis res tales: ut sit sensus inter tales res. i. inter nobilitatē & dotē & similia: nō debes me spernere. ¶ Nūc ēt pepi: laudat se a fecunditate: quæ solet ēē grata maritis. ¶ Gratat: gratulare. ¶ Ambob⁹ mi. & tibi. ¶ Auctor. i. is p quē erā grauida. s. tu. ¶ Dulce nō molestū: quia si uxor amat maritū: licet graue sit ferre partū in utero: tū fert libetē pp maritū cui ui det ēē gratū. ¶ Quocq; ēt. i. pter hoc qd pepi: sum ēt foelix qā nō unū: sed gēinos pepi thoantē. s. & eunæū.

Imputat: & populū q sibi credat habet
Nō hæc æsonides: sed filia phasis oetæ
Aurea phrixæ terga reuulsi ouis.
Nō pbat alcymede mī tuas: cōsule matrē
Nō pater: a gelido cui uenit axe nurus.
Illa sibi a tanais: scythicęq; paludib⁹ undę
Quærat: & a patria phasidis usq; uirū.
Mobilis æsonide uernaq; incertior aura:
Cur tua polliciti pōdere uerba carent:
Vir me⁹ hinc ieras: cur nō me⁹ de redisti
Sim reducis coniunx: sicut eūtis eram.
Si te nobilitas: generosaq; numia tangū:
En ego minoo nata thoante feror.
Bacch⁹ au⁹: bacchi cōiūx redimita corōa
Præradiat stellis signa minora suis.
Dos tibi lēnos erit: terra ingeniosa colē:
Me quoq; iam tales inter habere potes
Nūc etiā peperit: gratatē ambobus iason:
dulce mihi grauidę fecerat auctor on⁹
Foelix i numero quoq; sū: plēq; gemellā

Lucina iunone: quæ parturientib' p'f'et: & ptus in lucē: effert. ¶ Cognosceris illis te referūt: excludit adulte
rii suspicionē. ¶ Fallere nō no. ut pater nō sunt p'fidi: licet hēant cætera. ¶ Legatos se. qm̄ pp ætatē uenire nō
poterāt: cōmiseratio ab ætate. ¶ Pene inqt ad te i'fantes misit: ut te mihi cōciliarēt. ¶ Tenuit ui. p'positū iter di
stulit. ¶ Nouerca s'æ. medea q̄ nouerca ē & s'æua. ¶ Medea ti. amplificatio ex noīe: nomē inqt Medea hēt pl'
s'æuitiā q̄ nouerca. ¶ Spgere q̄ fra. s'æuitiā arguit. Absyrtū: Medea frēm: Pacui' egialē appellat: quē Oui. la
celatū a medea scri. i pōto apud urbē: q̄ a scō Thomos appellat & i frustra dilaniatū: ut inseqntē oetā fino fa

ANTO

Medea in
frēm ab
syrtū seu
egialē s'æ
uitia
Thomos
q̄ sit & uñ
dcā fuerit
Absyrti
des isulā
ubi nā lo
cogē sint
Antiquo
rum ritus
Cholchi
ubi loco
rum sint

Lēniadū
mulierū
nomina

VBER.
Lucina q̄
& iuno &
ilithia uñ
nomē ac
cepit & q̄
bus p'fit

Absyrtū
Thomos

Locus re
stitut' &
enodatus

Age qd
sit

Pignora lucina bina fauente dedi.
Si queras cui sint similes: cognosceris illis
Fallere nō norūt: cætera patris habent.
Legatos quos pene dedi p matre ferēdos
Sed tenuit cœptas s'æua nouerca uias.
Medeam timui: plus est medea nouerca:
Medea faciunt ad scelus omne man'.
Spgere quæ frīs potuit lacerata p agros
Corpora: pignorib' parceret illa meis.
Hāc tñ o demēs: colchisq; ablata uenēis
Diceris hypsiphyles p'posuisse thoro.
Turpiter illa uix cognouit ad l'era uirgo
Me tibi teque mihi tæda pudica dedit.
Prodidi illa p'rem: rapui de cæde thoātā:
Deseruit colchos: me mea lemnos hēt.
Quid referā scelerata piā si uincit: & ipō
Crimine dotata est: emeruitq; uirum.
Lēniadū facinus culpo: non miror iason:
Quælibet iratis ipse dat arma dolor.
Dic age: si uentis ut oportuit actus iniqs
Intrasses portus tuq; comesq; meos.
Obuiaq; exissem scetu comitata gemello
Hiscere nēpe tibi terra rogāda foret.

lere sicut tu. ¶ Cætera p'ter cognitiōem fallēdi p'ris. s. tui q̄ es eorū p'f. ¶ Legatos: q̄ nūcios. ¶ Pro ma. p me.
¶ Tenuit: i'pediuit. ¶ Cœptas i'stitutas & p'positas. ¶ Plus no. i. crudelior crudeli. nā cū oīs nouerca sit crude
lis: i'pā ē plusq; nouerca. ¶ Faciūt. i. cōueniūt. ¶ Spgere: argumētū a maiori ad min': si inqt tā fuit crudelis: qd
potuerit i'fericere frēm suū: nūqd p'ceret filiis meis. q. d. mīme. nā cū fugeret cū iasone: ut p'rem inseqntem re
tardaret: frīs sui Absyrti mēbra dilacerauit: & uariis locis sp'it: ut p' occupat' in eis colligēdis desisteret ab in
secutiōe. Is loc' postea Thomos. i. i'cisio d'cūs est: ut Ouidi. in trist. scri. Inde loco nomē Thomos ē q̄ d' illic
mēbra sui frīs subsecuisse soror. ¶ Parceret: i'rogatiue. q. d. nō. ¶ Ablata capte. ¶ P'posuisse tho. hy. i. ma
luisse eā uxore q̄ me. ¶ Turpiter: adducit eā in cōtēptū ei' i'pudicitia cōmemorans. ¶ Virgo: ad ætatē rettulit.
¶ Vix. s. te. ¶ Turpiter: q̄ id fecit clā p're suo. ¶ Tæda: p nuptiis ponit. ¶ Prodidi: deceptiq; fanit tibi: q̄ ei'
res eras raptur': & eo insciēte aufugit. ¶ Rapui: liberaui. ¶ Thoātā p'rem meū: ut supra dixi. ¶ Deseruit: q̄
fugit. ¶ Hēt: tenet me: q̄ remāsi in p'ria sicut hōestas decet mulieres. ¶ Quid referā: male legif qd referā: cū
legēdū sit qd refert. nā postea q̄ cōmemorauit hypsiphyle p'bitates suas: & Medea flagitiā dicit qd tñ refert
q̄ ego simpba: & i'pā flagitiōsa: si plus p'nt scelera q̄ p'bitates & hāc ē uera lectio. talis est ēt sensus apd Oui.
li. ii. meta. Quid tñ hoc pdest si diro scā uolucris. Crimine Nyctimene n'ro successit honori. ergo. ¶ Quid re
fert. i. qd pdest. ¶ Si scelerata: medea. ¶ Vicit piā. s. me. ¶ Et ē dota. ipso cri. i. si a te existimaf h'fē satis magnā
dotē q̄ ē uenefica. ¶ Emeruit. s. p' criā & scelera sua. ¶ Lēniadū: ne i'pā Hypsiphyle dicaf eē crudelis: q̄ crude
le scm̄ lēniadū supra cōmemorauit excusat eas. ¶ Culpo. i. rephēdo. ¶ Nō miror: qd i'fererint uiros a qb'
spnebant. ¶ Quælibet ar. sic Vir. Quodcūq; reptū. Rimāti telū ira facit. ¶ Dolor: q̄lis erat i'p'az: q̄ spnebat.
¶ Dic age: i'rogat iasona quo uultu uidisset & eā & filios suos: si uentis delat' fuisset ad litus Lēni. ¶ Age
hortātis. ordo ē. Age. dic quo uultu uideres natos & me si tu actus uētis iniqs intrasses portus. & ego exissem
obuia & c. ¶ Hiscere. p parēthesin & i'terpositionē: legēdus est hic uersus. ¶ Terra fo. rogā. a te hiscere. i. ut hi
seret & se apiret tibi: ut te absorberet potiusq; aspectū meū. quā decēpas uideres cū adultera tua.

ANTO. **Q**uo uultu: qua audacia. **I**pse qdem per me tutus in te nō sēuissē: licet culpa non uaces. **P**ellicis: Medea. **I**mplessē: scēdassē. **Q**uosq; uene. abstu. iasonis uultus itelligit: scēdassē me de medea: sāguie. **A**bstulit: me abegit. **M**edea me. fo. cōtra medea medea sēuitia uterer. **Q**d si qs ab alto: concludit p impcationē. **S**uccuba no. succubā dicimus quā alienū thalamū uiolauit. **L**eges suas: deploret in eadem cōditiōe sita se a uiro destitutā: ut mihi sua cā cōrigit: iason medea pepulit: cū creusam creontis filiam uxore duceret. **T**oridē natis & uiro: Medea dyndimū & Thesandē: pemit: iason seipsum cōfecit. **M**ale parta: iasonē significat: quē suis ueneficiis erit emerita. **T**oto or be: Medea incēsa creontis regia ad fugā cōpulsā draconib; allatis uesta: Thebas uenit: herculem īsanīa purgauit: inde athenas ad ageum fugit: accusata ueneficiis ī phoeniciā nauigat: inde ad superiores Asiā oras migrat: ubi medum filium pepit: demū colchos rediit ubi diem obiit. **F**ratri ablyro: quē lanianit. **P**arētis: oetā: quē erat fatū interire: cū raptū fuisset aureū uellus: & a meleagro peremptus ē. **A**cerba: crudelis. **N**atis: dyndimo & thesandro thessalus fugit. **V**iro: iasoni quē ad necē impulit. **M**ale parta: male dilabunt. **A**era tētet. qm̄ dracōibus allatis uolasse diximus. **S**ua cāde: suoq; morte. **E**xspes: spe oī destituta & ope. **F**raudata coniugio: cui uir nō rediit: ut debuit. **T**hoantias: hypsiphyle thoantis filia. **O**ro: imprecor. **D**euoto: diris imprecationibus meis damnato uerum inquit coniugium eo exitu claudatur: quem mea imprecationes deuouent.

VBER. **Q**uo. i. quali. **Q**uo precio. i. qua pōna. Sic Terē. Ego precium ob stultitiam fero. Iuuenalis. Ille crucis precium sceleris tulit. i. pōnā. **Q**ua nece. q. d. crudelissima. **I**pse: tu. **P**er me. i. quantum ad me p̄tinet qā nihil nocuissē tibi. **N**ō quia tu di. s. sis esse tutus. **S**ed quia ego mit. i. clamēs: quā nescio nocere. **P**ellicis: medea. **S**anguie suo: qā dilacerassē ei uultus. **Q**uosq; i. & uult; s. tuos. **Q**uos abstulit ueneficiis suis. i. quos suis incātationibus cepit: ut supra. Colchisq; ablata uenenis. **M**edea: medea: p̄prium nomen p̄ appellatiuo posuit. i. medea p̄ crudeli. **Q**d si qsim̄pca: medea eadem quā ipsa patitur: ut ita aliquādo priuatur marito: sicut ipsa priuata est ab ea. **S**i iuppiter & cā. idest si iuppiter iustus exaudit preces & uota mea. **S**uccuba: cōcubina: scilicet medea. **M**œreat: fleat. **Q**uod hypsiphyle gemit: idest id quod ego do

Prouerbi-
um pul-
cherimū

Medea a
quo i aera
aduecta
fuerit
Hypsiphyle
a filiis
cognita

Medea
exitus

leo: scilicet mihi esse ereptum maritum. **S**uas leges: quia qui alii facit iniuriam: dat quodam modo leges sibi quoq; inferendi iniuriam. **V**tq; ego: optat: ut medea iā facta mater de iasone post filios susceptos ita relinquitur ab iasone: sicut ipsa relicta fuit. **A** totidem natis. i. post totidem natos. i. postquam duos filios suscepit: quod quidem ita ei accidit sicut imprecata est. **M**ale parta: male quā sita: secundum prouerbiū & dictum cuiusdam poetā: male parta male dilabuntur. **P**eius: q. s. acquisierit. **E**xulet: expellatur ex patria. **Q**uam fratri: ut terreat iasone imprecatur etiam ut Medea sit ei & filiis eius crudelis ordo. **I**lla sit tam acerba natis: idest tam crudelis mater. **E**t tam acerba uiro. i. tā crudelis uxor. tibi marito suo. **Q**uā acerba. **G**ermana. i. soror. **F**uit fratri: ablyro quem supradixim; fuisse ab ea dilaceratum. **E**t quā acerba filia fuit misero parenti quem prodidit. cui interfecit filium. **A**era tentet: idest uolet per aera: quod quidem Ouidius scribit fecisse lib. vii. metamorpho. **Q**uā nisi pennatis serpentibus isset in auras non exempta foret pōnā. **E**rret: uagetur. & eat huc. illuc. **E**xspes: sine spe. **C**ruenta sua cāde: idest quā seipsam interficiat. **E**go thoantis: idest hypsiphyle filia thoantis. **N**upta: o Medea. **V**ir: idest o iason. **V**iuite: diu manete. **D**euoto: idest execrationibus & inſollicitatibus pleno. **F**inis fuit quod iason nūquam recepit ipsam hypsiphilem: sed cum cognitum fuisset a lemnidibus quod duos filios masculos ex iasone susceptos contra leges suas alii faceret: & ad supplicium polceretur: illa accepta nauicula fugere parabat: sed comprehensa a piratis data est dono lycurgo regi Nemea: quā cum eius filium opheltem nutrirer & redeuntibus a bello thebano regibus & in Nemea silua pōne siti pereuntibus: cum ab eis rogata iuisset. ut lāgiam fontem eis ostenderet: & ab Adraſto arginorum rege interrogaretur: quā nam esset: dum ad omnia responderet: diutius morante puer quem inter herbas floresq; ludentem reliquerat a serpente interemptus est. uerum a filiis Thoante & Euneo qui cum Adraſto erant cognita est esse eorum mater. **Q**uamobrem cum lycurgus auidio casu filii eam quæreretur ad supplicium: a regibus & filiis auxilio implorato liberata est: **Q**uid postea de ea fuerit non legi. **M**edea uero post duos filios ex iasone susceptos ab eo repudiata est superinducta uxore Creusa filia Creontis corynthiorum regis. **M**edea ultā mariti iniuriam Athenas fugit: ibique Aegeo patri Thesei nupsit: & ex eo suscepit Medum filium a quo postea Media regio dicta est: eique pōne omnia euenerunt quā imprecata est hypsiphyle.

Quo uultu natos: quo me scelerate uidet
Perfide quo p̄cio: qua nece dign; eras.
Ipse quidem per me iut; sospesq; fuisses:
Nō quia tu dignus: sed quia mitis ego.
Pellicis ipsa meos īplessē sanguie uult;
Quosq; ueneficiis abstulit illa suis.
Medea medea forem: quod si qs ab alto
Iustus adest p̄cib; iuppiter īpe meis.
Qd gēit hypsiphyle: lecti quoq; succuba
Mœreat: & leges sēriat īpa suas. **C**nū;
Vtq; ego destituor cōiūx: materq; duorū
A totidem natis orba sit illa uiro:
Nec male parta diu teneat peiusq; relinqt
Exulet: & toto quārat in orbe fugam.
Quā fratri germana fuit: miseroq; parētī
Filia: tam natis: tam sit acerba uiro.
Cū mare: cū terras cōsumpserit aera tētet
Erret inops: exspes: cēde cruenta sua.
Hec ego coniugio fraudata thoāntas oro:
Viuite deuoto: nuptaq; uirq; thoro.

In septimam epistolam Argumentum.

Iuppiter ex Ioiachi filia genuit epaphū: ex epapho & Cassiope Belus priscus & lybia nascuntur: ex belo danaus & agestus agenor. hic cū phoeniciā imparet filias: thaigētā & Europam: filio Cilicem & cadmū: & phoenicem. Cilyx Cilyciā nomē dedit. Cadm⁹ missus ad quārendam Europam in Boetia cōsedit & illo tpe cadmeā ubē cōdidit: quā postea Thebas: nūcuparūt: ut tradit thucidides: ex phoenice phoenicia nūcupata ē: a quo nascit belus alter: metres cognominatus. Metres pigmalionē: annā & Didonē. pigmalio p̄ri in phoeniciā regnū successit. Dido Sicarbā nupsit: quē Vir. Sicheū appellatis. n. erat ex plineste phoenicis filio genitus: phoenicū ditissimus: & sacerdos fuit herculis: q̄ honor erat apud phoenices maximus. Pigmalion igit tātis opibus inhians Sicarbā clam trucidari fecit. Dido ut in somnis a marito admonita tradidit: sublatoq; ingenti eius thesauro in lybiā cū sorore anna celeriter adnauigauit: ubi ab hiarba Hāmonis filio Numidā: rege empto solo q̄tum circūdaret taurino corio: quem in minutissima secuit lora: urbē Carthaginē condidit annos post captū illū. c. lxxiii. ut rectius supputarūt q̄ t̄pū rōnē tradiderūt. Constat iō ad Didonē Aeneā puenire nō potuisse: q̄ tertio āno post troiā excidium ut Cassius: Emina: Democrates: & Alicarnasius Diōy. scribūt in latio cōsedit: inito igit cū Latio cōiugio: Messala licet Aeneā in aphricā delatum scribat: Didonē silentio p̄terit. Sed latio: prim⁹ hunc amorē Ennius comētus est. Scipiōis Iupioris gesta suo carnie cōple x⁹ ē: quē deinde secuti latini poetā nauib⁹ fractis aeneā naufragū ad didonē dlatū tradidit: susceptūq; ei⁹ hospitio & thalao demū Mercurii iussu i Italiā nauigasse: dido q̄ ardētissimo flagrabat amore de morte deliberas ad aeneā scri. epist. h. multū acrimōiā h3 & q̄relascri. n. moribūda ad eū: quē nouerat mortis cāz p̄buisse

ANTO.

Didus fuga & epistolae toti⁹ argumentū Cilytia uñ dicta est Cadmeaq; & thebas ubi sit & uñ nomē traxit Phoenitiz uñ nomē fortita est. Sicarbas q; & sicheus idem Pigmalio nis mors Veritas d aenea ex historia Quis pri m⁹ aeneas & didois amorē cōmentus fuerit? Similitudo magis oratori q̄ poetā cōgruit Canū natura Cygnor de morte fabula Menader q & unde fluat Vbi nā cygnor multitudo stabulatur VBER. Epistolae argumentum

Sicubi fata uocant: udis abiectus in herbis Ad uada meandri concinit albus olor.

Idq; poetis magis quā oratoribus cōuenire Aristo. scribit: quib⁹ & oratores similitudinē utant. Nā democrates nutricib⁹ oratores cōtulit: quā de uorato cibo pueros salina inungunt Plato quoq; in republica canib⁹ similes dixit esse: q̄ mortuos spoliāt: canes. n. de morsu lapide piiciētes nō lādūt. ¶ Albus olor cōcinit: cygnor: narrat in morte fle

Veritas d aenea ex historia Quis pri m⁹ aeneas & didois amorē cōmentus fuerit? Similitudo magis oratori q̄ poetā cōgruit Canū natura Cygnor de morte fabula Menader q & unde fluat Vbi nā cygnor multitudo stabulatur VBER. Epistolae argumentum

DIDO AENEAE

Icubi fata uocant: udis abiectus in herbis Ad uada meandri concinit albus olor.

bilis cantus qd Plinio falsum esse uidef. ¶ Ad uada meandri a celenis collibus effluēs inter miletum & prienem: phrygiā: cariam. Lydiamq; determinat: in quē influūt amnes maris: oris: gas: caper: & lycus: flexuosus ē qd ei accidere scribit Strabo: qm̄ multū limi accipiat: & modo in hanc modo in illam ripam deiciat: cygnor multitudo tradit stabulari in ripis meandri. Ad asiā paludē caicum amnē castrū & padum p̄pterea: olorige: castrum dixit.

Sicubi. Illo troiaq; oīa grācis euerfa Aeneas ueneris & Anchisae filius priam relinquēs cōstruta classe apud antādg ciuitatem se mari credidit: cum p̄re & Ascaio filio: & diis penatibus & multis Troianis qui se eius nauigationis comites & so-

cios p̄buerāt & primū qdē in Thraciā delatus ē ubi Aenū oppidū cōdidit: ut multi putāt: Mox p̄digis territus & nocte Polydori crudelissime a Polimnestore thracū rege interfecti admonit⁹ ut inde fugeret: delū tēuit: illic accepto ab apollie rñso errore p̄ris male interpretātis rñsum Cycladas īsulas p̄teruectus ad Cretā uenit: quā fatalē terrā & ab oraculo p̄dictā anchises crediderat: ueg cū ibi pestilētia laboraret a diis p̄atib⁹ ī sōniis monit⁹ ut discederet ad strophadas delat⁹ ē īsulas: inde p̄teruect⁹ maritima grāciā: apd Epigē suscepit ē helēi hospitio q̄ troiāus & Priāi fili⁹ illic Pyrrho successerat ī regno: idē p̄fect⁹ Calabriā tēuit: ex q̄ statim discessit territ⁹ ad uētū Diōedis nauigauitq; usq; ad Scyllā: & Carybdī: q̄ sūt in mari siculo Etnā uiciā: inde uēto agitat⁹ circūita maxia pte Siciliā Drepanū uēit: ubi uir. uoluit: p̄rem amittit: quo ī sicilia sepulto & honorib⁹ p̄bitis: donatus ab aceste troiāo q̄ in Sicilia regnabat: uio & ceteris necessariis: cū discessisset: ut in Italiā ueniret: quā sibi satis dari & a Creusa uxore & ab oraculo repetito in delo: & ab helēo itellexerat: tēpestare maris: & uēto agitat⁹ in libyā delat⁹ ē: ex. xx. nauib⁹ una dūtaxat submersa: sorte pea tpatut Vir. finxit Dido q̄ ex Tyro phoeniciā fugerat marito suo Sychao a pygmalioē ipsius fr̄e interfecto: metuēs & ipsa fr̄is sauitiā & auaritiā ter

Aeneas ex-
tores

Spatium ur-
bis cartha-
ginis

ra libyca urbē nouā Carthaginē condebat:empto ab hyarba rege solo:q̄tum posset taurino corio circūda-
re:quo secto in minutissimas corrigias in trā id extēdit:q̄d occupauit stadia duo & uiginti:quo spatio urbē
cōdidit. Ad hāc igit Didonem cū Aeneas uenisset cū sociis ab ea & urbe & hospitio exceptus est liberalissī
memox etiā ab ea amatus cū illa cōcubuit:cūq; ibi moraret:admonitus ab Anchise p̄e in somniis:& a Mer-
curio ab ioue misso:ut idē discederet:& fatalem terrā peteret.nō ausus reginā dicere:cū clam abire pararet
regina Dido p̄sentiens postq; frustra precibus fatigauit Aeneā: singit ab Ouidio hanc epistolam ad eum scri-
psisse:in qua nitit̄ reuocare eū a proposito nauigandi:arguens ab honesto:& tuto:ab honesto qdē:q̄a nō de-
ceat eā deserere:ita qua hospitio sit exceptus:& oībus rebus adiutus:& cui fidē dederit:ita tuto:q̄a mare p̄cello-
sum & tempestuosum sit a quo sit tutū abstinere:& habeat terrā paratā:quā relinquere p̄p̄ certam impu-
dentia sit:cōmemorat autē sua in Aeneam beneficia:& rogat:ut si decreuit oīno discedere: saltem differat
& expectet donec mare tranquillum sit. Quod si noluerit dicit quod seipsam interimet:& iubebit īscribi epi-
taphium in sepulchro quo aeneas cognoscatur fuisse causa eius mortis. ¶ Sic ubi dicit Dido se appropinquā

Cygnorū
fabula

te sine suā uitā effundere flebiles uoces ad Aeneam:sicut cygnus uicinus morti solet flebiliter cantare. Fe-
runt enim appropinquantibus cygnis extremo uitā pennam in capite natam paulatim in cerebrum descen-
dere:interea uero ipsos cygnos flebiliter cantare donec moriant̄. Ouidi. lib.ii. fastorum. Flebilibus numeris
ueluti canētia dura. Traiectus pēna tempora cantat olor. Pli. lib.x.olorum morte narratur flebilis cantus fal-
sis:ut arbitror.aliquot expimentis.ordo est. ¶ Olor albus. ¶ Abiectus positus. ¶ Ad uada: idest apud aquas:
nam uada dicuntur aquae per quas pedibus uadere possumus.interdum simpliciter pro omnibus aquis po-
nuntur. ¶ Meandri:fluuī lydiā iuxta quem multi sunt cygni. ¶ Cōciniticantat. ¶ Sicut scilicet flebiliter sicut
ego nunc canto. ¶ Vbi idest quando. ¶ Fata uocant: idest mors eum trahit.

Vada q̄
sint

ANTO.
Quae pro-
prie alloq-
dicant

¶ Alloquor: meos affectū aperio:ea. n. allogmur: quae aut
summo affectu: aut extremo periculo narramus: unde Vir-
gilianum illud extremū qd te alloquor hoc est in quo epi-
stolae p̄positum est. Meos inquit ut moribundus cygnus
affectus narro non q̄ te reuocare credam: sed cum pudici-
tiam uiolauerim: facile est quae impudicitiam arguat pau-
ca uerba iactare. ¶ Mouimus: cum stomacho hoc usa est
uerbo. ¶ Aduerso deo. iniquo fato. ¶ Certus es ire tamen
dissuadet discessu: a difficultate. ¶ Dido: graeca figura hāc
uocem extulit Caesar didonē & calipsonē dici latine ma-
luit. Fabio tñ placet latinam rōnem sequi: quousq; patitur
decor. ¶ Fidem: quam de promisso coniugio dedisse com-
mentabatur. ¶ Itala regna: ecce difficultatem: ea inq; seque-
ris: quorū notitia tibi non est. ¶ Nec no. car. pponit p̄ntia
ut difficultatē augeat futurore. Lybica carthago significat
de qua multa Stra. cōmemorat lib.ulti. Quāq; carthaginē
in hispania: quā Asdrubal cōdidit: ut a poena Carthagine
excluderet: nouā p̄petuo epitheto dicimus. ¶ Sūma: q̄cqd
erat p̄tatis. ¶ Facta: cōditā Carthaginē. ¶ Faciēda: eā urbē
intelligit: quā in italia se conditurus Aeneas fato p̄dicabat.
¶ Nō no. pegrinis. ¶ Ab ar. car. arx carthaginis byrsa ē ap-
pellata. ¶ Vxor: hī ob lauiniā dixit: q̄ turno erat pacta.

Latina si-
gnificatio
nē seq̄ de-
bem? quo
ad decor
patiat̄
Duplex
carthago

Arx car-
thaginis
quo pacto
dicta est
VBER.
Mouere
quid signi-
ficat

¶ Moueri. i. flecti. ¶ Mouimus ista. i. tibi preces fecimus.
¶ Deo: aduerso. i. nobis irato & nō fauēte. Ioue. de Demo-
sthenē. Diis ille aduersis gēitur. ¶ Sed. q. d. cū maiora p̄di-
derim: possum ē perdere leniora. i. uerba frustra fundere.
¶ Famā: laudē. ¶ Meriti. i. bñficii mei tibi collati. ¶ Corp⁹
a te uiolati. ¶ Leue. i. facile. ¶ Cert⁹ es. i. deliberaſti. ¶ Ferēt
auferent. ¶ Fidē: quā mihi dedisti: q̄a discedet tecū: neq; eā
mihi suabis. ¶ Cū foedere. s. cōnubiali. ¶ Soluere: p̄prie di-

Soluere p̄-
prie qd sit

Carthago
poenorū
lingua quo
pacto no-
minetur
Sceptrum
cui conue-
niat
Instar qd
sit

xit: nā naues dñr solui: cū a littore mouēt. Stati⁹ i Achilleide. Soluerat oebalio classē de littore pastor. Dar-
dan⁹. dicit ergo deliberaſti & naues: & foedus nuptiale: qd̄ mecū feceras: tecū abducere. ¶ Quae ne. ubi sinti
ga solū audita nō aut uisa sunt tibi. ¶ Noua: aut allusit ad signationē nois: q̄a ut Ser. dicit Carthago lingua
poenorū noua ciuitas dñr: aut re uera q̄a tūc noua fiebat. Vir. aenei. i. surgētēq; nouae carthagis arcē. ¶ Tradita
cōmissa. ¶ Tuo sce. tuā p̄tati: nā sceptre regib⁹ das. ¶ Fcā: dissuadet ab utili. fcā fugis. qd ē i prudētis. ¶ Quae
reda: ordo est. ¶ Altera ter. italica. est q̄reda. ¶ Altera. i. hac q̄ tibi dedi. ¶ Est q̄. i. iam parta tibi. ¶ Vr. i. quis.
¶ Hūdā: possidēdā: & hīrandā. ¶ Quis. q. d. nullus. ¶ Tenēdā: hēndā: ut tyrii tenere coloni. ¶ Alter amor:
quē fortasse nunq; inuenies. ¶ Itera: scdo sicut mihi datam semel fefellisti. ¶ Qñ erit. q. d. nūq; aut tardissime
¶ Cōdas: aedifices. ¶ Instar: ad similitudinē ē at ut uoluit Ser. nomē i declinabile: & notandū nunq; p̄positio
nē apud idoneos ei p̄pōi: ut instar mōtis equū. & Oui. Deq; genis lachrymae fluminis istar eūt. ¶ Vt ui. sub.
audi qñ erit. ¶ Tuos: tibi subditos. ¶ Oīa: supradicta. ¶ Si. i. quis. ¶ Veniant. i. eueniāt & cōtingāt tibi. ¶ Mo-
rent: tardent. & īpediant. ¶ Vñ erit. q. d. ex nullo loco inuenies. ¶ Sicut ego amo te.

Nec q̄a te nra spem prece posse moueri
Alloquor: aduerso mouimus ista deo.
Sed meriti famā: corpusq; animq; pudicū
Cū male pdiderim: pdere uerba leue ē.
Certus es ire tñ: miserāq; relinquere dido:
Atq; iidem uenti uela: fidemq; ferent.
Certus es aenea cū foedere soluere naues:
Quaeq; ubi sint nescis: itala regna seq.
Nec noua carthago: nec te crescētia tāgūt
Moenia: nec sceptro tradita sūma tuo.
Facta fugis: faciēda penis: q̄reda p orbem
Alterā: quae sita est altera terra tibi.
Vt terrā iuenias: q̄s eā tibi tradet hēndā
Quis sua non notis arua tenēda dabit?
Alter hūdus amor tibi restat: & altera dido
Quaeq; ite: fallas: altera dāda fides.
Qñq; erit ut cōdas istar carthagis urbē:
Et uideas populos altus ab arce tuos.
Omnia si ueniant nec te tua uota morent
Vnde tibi quae te sic amet uxor erit?

Vror ut idu. sul. lychma itelligit q̄ ex iducto sulphure ad suscipiendū ignē conficiunt: celerius ardēt: quā sunt ex quanto sulphuris gñe. ¶ Male gra. is est q̄ accepta bñficia nō p̄sat. ¶ Surdus: qm̄ cōmemoratiōe bñficioꝝ non mouet. ¶ Nō tñ aeneāuitia insectat: nō hoīem: p̄fidiam inqt odio psequor: nō aeneā. ¶ Quæsta peius amor: q̄rimonia amoris auget æstū. ¶ Parce uenus nurui: a pietate arguit. ¶ Nurui: de seipsa loquit: q̄ culpam sub cōiugii noīe texerat. erat aeneas Anchisæ & Veneris filius. ¶ Amor: cupidinē significat: q̄ Marte & Venere genit: tertia antoros nūcupatus tradit. ¶ Castris tuis: amoris militiā sequat. Ouidii commētū est: ut amorē militiæ esse similitē in amorib⁹ enarret. ¶ Aut ego ia

ANTO

Cnido a quo p̄genit⁹ fuerit

Amor qd sit

VBER.

Tæda q̄ sit & cuius naturæ

Militare p̄prie qd sit.

Cura qd & unde dicatur

Percellat q̄ & unde dicta

Vror ut inducto cærata sulphure tædæ:

Vt pia fumosis addita thura rogis:

Aeneasq; oculis semp uigilantibus hæret:

Aeneamq; animo noxq; diesq; refert.

Ille qdē male grat⁹ & ad mea mūera sur-

Et quo si n̄ sim stulta careſ uelī. (dus:

Non tñ aeneam q̄uis male cogitet odi:

Sed q̄ror infidum: quæstaq; pei⁹ amo.

Parce uen⁹ nurui: durūq; āplecter frēm:

Frater amor: castris militet ille tuis.

Aut ego q̄ cœpi neq; n. dedignor amare:

Materiam curæ præbeat ille meæ.

Fallor: & ipsa mihi falso iactatur imago:

Matris ab ingenio dissidet ille suæ.

Te lapis & montes: innataq; rupib⁹ altis

Robora: te sæuæ progenuere feræ.

Aut mar: q̄le uidis agitari nūc quoq; uētis

Quo tamē aduersis fluctib⁹ ire paras

Quo fugis: obstat hiēs: hyēis mihi grā p

Aspice: ut euerſas ocitet eur⁹ aq̄s. (sit:

Qd tibi maluerā sine me debere pcellis:

Iustior est animo uentus & unda tuo.

Non ego sum tāti: qd nō mediteris iniq;

Vt peas: dum me p̄freta longa fugis.

Exerces preciosa odia: cōstantia magno:

ex quo eū uidi & audiui loq̄ntē. Vir. At regia graui iā dudū saucia cura uulnus alit uēis: & cæco carpit ignis. ¶ Neq; n. ddignor penthesis ē. ¶ Ille: aeneas. ¶ Materiā: foim̄ tū: nutritiū. i. n̄deat meo amorī nā cura amorē signat: ut ex uersu Virg. sup̄ascripto pz. dī ātiq̄ cor urat. ¶ Fallor. i. frustra h̄ cogito & peto: ut meo amorī n̄deat. ¶ Iactat. i. laudat: uel oñtat ab eo. ¶ M̄ris: pbat qd dixit. dicit. n. eū oīno eē cōtrariū Veneri m̄ri suæ. ¶ Dissidet: discordat. ¶ Ingenio: natura: q̄a Ven⁹ est mollis & placabilis. Aeneas uero dur⁹ & iexorabilis. ¶ Te lapis: hæc sup̄radicta dixit tanq̄ de tertia p̄sona nunc cōuertit sermonē ad ip̄m aeneā arguēs ip̄m nimia diti-tia. Est aut̄ tota hæc amulatio uigiliana in q̄rto aene. ubi Dido sic loquitur. Nec tibi diua parēs: gñis nec Dar-danus auctor Perfide: sed duris gēuit te cautib⁹ horrēs Caucasus: hyrcæaq; admorūt ubera tygres. ¶ Innata: i. genita. ¶ Robora: arbores. ¶ Sæuæ fe. ut tygres aut ursæ aut leonæ. ¶ Aut mare. i. genuit te. ¶ Quale uidis: nō trāquillū sed p̄cellosum: q̄le nūc uidēs. ¶ Agitari: moueri. ¶ Quo. i. p̄ qd mare. ¶ Tñ paras ire. scū ita agite-tur uētis. ¶ Quo fugis: cōtumeliose dixit fugis: uñ ipse apud Virgī. n̄det nec finge fugā. ¶ Obstat: pedit te. ¶ Hyemis mihi gratia p̄sit. i. si tu tua sp̄ore nō uis mihi hoc munus p̄stare: ut aut maneas: aut differas fugam tuam: saltem facias hoc necessitate tēpestatis. ¶ Aspice: demonstrat ei magnitudinē tēpestatis. ¶ Cōcitet: com-moueat. ¶ Sine: p̄mte. ¶ Me debere: me esse obligatam. ¶ Procellis: tēpestatibus: & ip̄etuosis uētis: dicunt̄ aut̄ quasi percellat a p̄cellēdo. i. p̄cutiendo. ¶ Iustior tuo aīo: q̄a uult reddere grām mihi benemerenti cum uult te apud me retinere: tu aut̄ q̄ accepisti bñficiū non uis reddere grām. ¶ Nō ego sum: dicit Aeneam non debere se obicere piculo mortis: p̄pter ipsam: dū uult eā fugere: iordo est. ¶ O iniq;: nō sum tanti. ¶ Vt peas. i. p̄ire uelis. ¶ Dū fugis me: p̄ longa freta. qd. i. quā rem. ¶ Nō meditaris: nō cogitas. ¶ Exerces: sensus ē si hēs me odio & propter hoc paruifacis obicere te morti: hæc tua odia sunt nimis magni precii: & nimis cara & constantia magno: quia constant tibi uita: quæ est res magna.

ANTO. Clam uenti ponēt ab iminentib⁹ aneam a cursu laborat reuocare. ¶ Caruleus triton: tritones nō esse fabu-
Tritōes q. losos Pli. scri. sed uisos ab ulysiponēsisbus regnante Tyberio ob id in urbe missa legatione filios Neptuni &
sint & cu- Salaciae. scri. Varro ad summa æquora: cū numina enatāt: tranquillitatis est indicium: iō Papi. Armigeri inq̃ tri-
ius filii & tones erūt scopulosq; cetae. Nota hic nisi cū indicatio. ¶ Robora: robur est gen⁹ q̃rcus paulo durius: ut sci-
de legatio bit Pli. ¶ Quid si nescires: Diffusio ab experientia. ¶ Insana procellosa. ¶ Retinacula: quæ exhoræ dicunt a
ne pp eos Fabio. ¶ Tristitia incommoda: ultra naufragium. ¶ Nec uiolasse fidē: a numinibus nauigationem dissuadet.
in urbem ¶ Tentantibus æquora: nauigare audentibus post pfidiā.
missa ¶ Quia mī amor: duas Veneres & tres amores fuisse Ci-
Robur cero in libro de natu. deorū scribit primum ex Mercurio &
quid sit Diana genitum: s̃m mercurio: & s̃a Venere tertium: quem
Retinacu- ateron dici retulimus. ¶ Cytheriacis Venerem in cythara
la q̃ sint insula educatam ferūt tibi Aeneam matri templum cōstru-
Quot ue- xisse scribit Diony. halicarnaseus. ¶ Aquis: s̃s̃is undis: nā
nere & ex testibus celei & maris spuma Venus tradit genita: ut au-
q̃ amores stor est Var. cōca. in cytherā delata: quæ distat a male a p̃
fuere montorio quinq; milia pa. antea Porphiris dicebat. ¶ Per
De ortu dita ne perdam: timeo: patos a uolūtate: nollem inquit: &
ueneris fa- si Aeneas me fugiat: mea causa petiret. ¶ Sicutium & p-
bula fugum. ¶ Tu potius quā mihi tuæ mortis causa tribuas.
Turbo ¶ Finge age: locus est q̃ dicitur a cōingentibus. ¶ In omi-
quid sit ne nullū pōdus. meis dictis exitus phibeas. ¶ Rapido turbi-
NER. ne est turbo flatus repentinus ex depresso nobis cum fra-
Si est uile tibi. i. si paruifacis: nam interdum odio alicuius
solent hoies paruifacere picula: & mortem. unde est illud
amantis apud Vir. in buc. Specula de montis in altū defe-
rar extremum hoc nimus morietis habeto. ¶ Iam uēti: di-
cit cito cessaturam tēpestatem: idēq; eū totius nauigationē.
¶ Ponēt. i. quiescent. ¶ Iam. i. cito. ¶ Strata. i. multū quieta.
¶ Triton: deus maris. Neptuni ex Salacia dea maris filius:
& eiusdē tubicē. ¶ Curret: celeri currū ibit p̃ mare. ¶ Eqs
caruleis: i. delphinibus iūctis ad currum iūcem equorum:
nam deorū maris equi sunt delphines. uolūt aut poetæ de
os maris nō ire super undas nisi fere quieto mari: unde Virgi. in. i. anei. post placatū mare dixit de Neptuno:
coeloq; inuectus aperto flectit equos: curruq; uolans dat lora secūdo. ¶ Cum uentis quorū natura est: ut mu-
tent. Horati. secūdo carminum: non semp̃ imbres nubibus hispidos manāt in agros: aut mare caspium ue-
xant inæquales procellæ. ¶ Eris. s̃. mutabilis. ¶ Nisi uincis. i. nisi superas. i. nisi es durior roboribus. Robur au-
tem species arboris est: ex qua deterrimam esse gallā Plinius scribit: est autem eius lignum nimia duritiā.
¶ Quid. s̃. faceres. q. d. ignoscēdum esset tibi si intra res mare: cuius piculum ignorares. ¶ Expertæ: pbata a te
est in significatione passiua participium. ¶ Tam male. i. tam cum periculo tuo. ¶ Credis confidisti: ut o formo-
se puer nimium ne crede colori. ¶ Vt. i. quis. ¶ Retinacula funes nauium. ¶ Etiam pelago suadente. i. etiam
mari tranquillo: quia tūc uidef suadere nobis nauigatione. ¶ Nec prodest liptote est. i. nocet. ¶ Tērantibus
ingrediētibus a tento deriuat: ut tētanda fuga canit æquora chalcas. ¶ Exigit pœnas pfidiæ. i. punit pfidos.
¶ Præcipue. h. d. ut magis eum terreat. ¶ Quia rōnem ponit. ¶ Mater amor: Venus amor aut dixit q̃a duo
dñr esse cupidines. ¶ Edita. i. genita. ¶ Aquis cytheriacis hoc secūdam fabulam dixitq; Seruius in. v. ane. re-
fert. Dicit. n. cœlum patrem fuisse Saturni cui cum iratus filius falce uirilia amputasset: lapsa in mare sunt: de
quorū cruore & maris spuma nata dicit Ven⁹: uñ & aphrodite dñr: nam aphros cum accētū in fine habet: spu-
mam significat: inde & Virgi. lib. supradicto. Fas oē est Cytherea tuis te fidere regnis: uñ genus dulcis: hui⁹
aut fabulæ allegoriā: q̃ uult scire uideat Seruiū loco superscripto. Cytherea aut dñr a Cytheris insula tñ plura
liter declinata: quæ ut Pli. lib. iiii. inq̃ in laconico sinu est antea porphyris appellata. Venus aut cū primum
nata est mari: eo cōcha deuecta est: uñ & nomē accepit: inuenit aut & p̃ urbe & p̃ insula eodē noie: interdum
tamē Venus Iouis & Diones filia dñr: uñ & ipsa nōnunq; dicitur Dionei & Dionæus a Venere nomē deducit:
ut apud Virgi. in buc. Ecce Dionæi processit Cæsaris astrum: & anei. iii. Sacra Dioneæ matri. i. Veneri. ¶ Per
ditā. i. timeo ne te perdam naufragio: quem tñ amisit: q̃a nō uis mecū manere. ¶ Neu. i. & ne. ¶ Hostis Aeneas
as. ¶ Naufragus sūmersus. ¶ Viue p̃cor cōciliat tibi Aeneā optās ei uirā. ¶ Sic. i. uiuendo. ¶ Quam funere q̃
morte. i. melius est qd̃ careā te uiuo q̃ mortuo. ¶ Ferare. i. dicare: potius. s̃. q̃ ego dicat esse causa tuæ mortis.
¶ Finge artificiose ei cōmemorat recordationē consciētiae in magnis piculis. ¶ Age hortātis est. ¶ Finge pu-
ta animo tuo cogita. ¶ Te deprāhēdi usus est uerbo nautico: nam nauigantes dephēdi dicūtur: Virgi. li.
v. anei. Hunc ego getulis agerem si syrtibus exul Argolico ue mari dephēsus: & urbe micenæ & c. ¶ Quid
mentis. i. quæ mens & cogitatio erit tibi. ¶ Nullum sit parēthesis est. ¶ Pondus effectus. ¶ In omine. i. in au-
gurio meorū uerborū. i. hoc, tamen propter uerba mea tibi non eueniat.

Si dum me fugias: est tibi uile mori.

Iam uēti ponēt: strataq; æqualiter unda:

Caruleis triton per mare curret equis:

Tu quoq; cū uētis utinā mutabilis esles:

Et nisi duritiā robora uincis eris.

Quid: si nescires insana qd̃ æquora possēt

Expertæ totiēs tam male credis aquarū

Vt pelago suadēte ēt retinacula soluas.

Multa tamen latus tristitia pontus hēt.

Nec uiolasse fidē tētātib⁹ æquora pdest:

Perfidia pœnas exigit ille locus.

Præcipue cū læsus amor: q̃a mī amorū

Nuda cytheriacis adita fertur aquis.

Perdita ne pdam timeo: noceā ue nocētū

Neu bibat æquorās naufrag⁹ hostis aq̃s

Viue precor: sic te meli⁹ quā funere pdā

Tu potius leti causa ferere mei:

Finge age te rapido. nullū sit i omie pōd⁹

Turbine dephēdi qd̃ tibi mētis crit.

Phrygia. inuidiosa patriae cōtumeliā obiecit ut phryges p̄fidia uti: foeminae q̄ iactare consueuerint: paris Oenonē deseruit: Menelai quoq; hospitiiū uiolauit. Ante oculos: maiori affectu: idē Maro exprimit. Et cū frigida mors aīa seduxerit arct⁹ oib⁹ umbra locis adero: dabis ip̄robe p̄enas. Quicqd. i. qcqd. subieris picu li. Da breue s̄uitiā spaci. s̄uitias post placatū mare. Grāde p̄ciū: ad tutiorē nauigationē id refert. Dii penates: quos aeneas in latiū tulit deos penates Dionysi. scri. eē duos iuuenes uirilis sp̄ei: licet Time⁹ tradat ab incolis audisse in occultis seruari lituos ferreos. Aeneosq; & troianū uas quoddā f̄ctile: eosq; eē deos pena-

ANTO.

Dii p̄ates q̄ sint qb⁹ noīb⁹ ap- pellent & q̄ sit eorū forma Hercei iouis ara q̄ fuerit Creusa errore relicta cibelis sacerdos cōstituta q̄ fuerit Iuli⁹ aeneas fili⁹ qb⁹ no minib⁹ ap- pellatus ē De aduē- tu aeneas i Italiā uaria opinio VBER.

Protinus occurrent falsae periuria linguae

Et phrygia dido fraude coacta mori.

Cōiugis aīa oculos decepte stabit imago:

Tristis: & effusis sanguinolenta comis.

Quicqd. id est totū merui cōcedite dices:

Quaeq; cadet in te fulmia missa putes.

Da breue s̄uitiā spaciū pelagiq; tuarq;

Grāde more p̄ciū: tuta futura uia ē.

Nec mihi tu parcas: puero parcatur iulo:

Te satis est titulū mortis habere meae.

Quid puer ascaius, qd dii meruere pena

Ignib⁹ ereptos obruet unda deos. (tes

Sed neq; feris tecū. nec q̄ mihi p̄fide iactas

Presserūt humeros sacra paterq; tuos.

Oīa mētiris. neq; enim tua fallere lingua

Incipit a nobis: primaq; plector ego.

Si quæris ubi sit formosi mater iuli:

Occidit a duro sola relicta uiro.

Hec mihi narrabas, at me nouer merēte.

Illa minor culpa poena futura mea est.

Nec mihi mēs dubia ē: qn te tua nūia dā-

per mat̄ p̄ terras septima iactat hyēs (nēt

nec uerorū rabie: sed irat⁹ cadat i terras: & uidet ignis. Da bre. p̄scribit modū petiōis suae: dicit. n. se nō pete re: ut aeneas p̄petuo m̄eat: s; t̄m differat: dōc ira ip̄s⁹ aeneas: & pelagi aliq̄tulū fuerit remissa. Da bre. spa. i. cōcede breue t̄ps. Grāde mo. sensus ē: hac mora erit utilis: q̄a postea hēbis nauigationē tutā. Viā nauiga tio. Erit grā. p̄. i. magna utilitas. Morā: tardatiōis tuae. Nec par. mi. i. nec hēas respectū mei i morādo: s; filii tui. Titulū: nomē & famā. Mea: nō ē filii tui. Quid me. s. ut submersiōis piculo a te obliuisc̄. Penates: dii quos tecū ut dices portas. Ereptos: liberatos. Ignib⁹: i. cēdiis troianis. Fers: portas. Presserūt tuos hūeros. i. tuis hūeris sūt portata: nā ut ip̄e narrat i. ii. aenei. apd Vir. Sacra p̄atesq; sibi ab heclore: q̄ ei in sōniis apparuerat cōmēdatos hūeris ip̄osuit: & patrē simul: ut eia age care p̄ ceruici ip̄onere n̄rā ip̄e subibo hūeris: nec me labor iste grauiabit. Mētiris falso: iactas. Neq; incipit a no. q̄a iā ē assueta fallere alios. Plector. i. p̄ior. Si q̄. pbat q̄ alias decepit. M̄s: creusa. Occidit: piit. Solasine te. Duro ihūano. Hoc. s. creusā eē a te relicta: nā circa finē. ii. aenei. Vir. narrat aeneas didōi creusā fuisse a se amissā cū discederet a tro ia: sed cōuersā i ministrā m̄ris deū. At me uidef hic text⁹ uel obscur⁹ uel ambigu⁹ alii nouere alii mouere le gēdū putat: sed cū i aliis multis codicib⁹: itū i meo uetustissimo: legis nouere: erit ergo s̄sus narrabas mihi. creusā a te relicta: sed ego nō solū fui tibi uxor sicut ip̄a: sed et tibi p̄stiti b̄nficia: q̄n maiorē poenā es datur⁹: qd me decepis: & dereliq̄ris: q̄ qd illā reliq̄ris. Nouere: sciūt. s. oēs. Merētē. i. p̄stā ē tibi b̄nficia: nā hoc si gnat mereri. Vir. i. vi. aenei. Quiq; sui mēores alios fecere merēdo. Illa poe. q̄ tu dabis & patieris pp creusā relicta. Est su. mi. cul. mea. i. q̄ culpa q̄ de me habes: nā i gēitiuis noīum & pnoīum: & itē i noīb⁹ possessiuis p̄sona possessiōis dupliciter accipit: & actiue & passiue. actiue: si iniuria paridis cōcitauit uniuersā gr̄ciā ad uersus troiāos: hic iniuria itelligit: q̄nā paris aliis intulit: passiue uero. Iniuria menelai gr̄cos oēs ad auxiliū suū cōmouit: hic accipit iniuria: q̄ menelao illata ē: & sic culpa mea iterdū itelligit: q̄ ego de alio hēo: iterdū quā ali⁹ de me: ut hic. Nec mihi: pbat culpā de se decepta eē maiorē: q̄a nō dubitat: qn ppter ip̄am sit datu- tus poenas. Quin. i. ut nō. Dānēt: dignū poena iudicēt: & puniāt. Septima hyems: septim⁹ ann⁹: ut ipsa apud Virgiliū in fine primi aenei. Nā te iā septima portat omnibus errantē terris: & fluctibus aestas.

Cōsciētiae stimulus quis sit

Aeneas cū diis pena- tib⁹ fuga

Creusa Loc⁹ resti- tutus

Genitiuis noīum & pnoīum itē nomia posse s̄ua dupliciter accipiunt

ANTO. Tuta statio: portū carthaginēsem intelligit. His tñ officiis: idē loc⁹ ē i epistola phyllidis. Cōcubitus: uero
Didōis & aeneae con- late pudicitiae. Foret se. tacere. Illa di. no. a tpe patos dido cū in uenatiōe ēēt cū aenea iunōis uenerisq; cō
cubitus mēto exortis hymnib⁹ in spelūchā ueniūt: ubi remotis arbitriis cōcubuisse secut⁹. n. enniū scribit Virgilius.
Laudabi- Voces: q̄ male mihi ominabant. Nymphas ulu. pu. existimabā eas ēē nymphas: uoces: sed furiae aderāt
lis antiquo q̄ meā calamitatē p̄cinebāt. Signa me. fa. futura mortis p̄sagia. Lase pu. uiolatā pudicitia secundo cōiu.
ritus gio demōstrat: nā q̄ semel nupserāt tanq̄ uirgines conorabātur: q̄ bis i pudicitiae nota arguebātur. Viola.
Sichae⁹ cu- und sui exitii signū. Sichaeus sacratus i aede. Dido penetra-
ius facer- le marmoreū in honorē sichei cōiugis exadificarat i testis
dos fuerat suis. idq; sūmis colebat honorib⁹: ac sichei erexerat statuā:
illāq; uenerabat: fuerat sicheus herculis sacerdos: quē tyrii
in sūmo honore hēbant. Sichaeus: sichei statuā. Velle-
ra alba: uittas puras significat: q̄b⁹ tēpla ornātur: sic & Vir-
gilius uellerib⁹ niueis & festa frōde reuictū. Noto ore:
uoce noti cōiugis eadē Vir. refert. Hinc exaudiri uoces &
uerba uocātis uisa uiri. Ipse siche⁹ antiqu⁹ cōiūx. Elisa:
primū nomē est: deinde a uirtute dido nūcupata ē. Debi-
ta: qm̄ p̄iā nuptiae legitimae sunt admissi i pudicitiae crimi-
nis. Da ueniā culpae: purgat crimē ab auctoritate perso-
nae. Idoneus: nō contēnēdus. Noxae: i pudicitiae culpae
excusat factū: licet sit pudēdū personae auctoritas. Diua
parens: firmat ppositum a cognitione & facto. Pietas inq̄
& genus me facile impulit ut me Aeneae committerem.
Manfuriqui non fugeret: sed in fide consisteret.

VBER. Eiectū: naufragiū: ut ipa q̄rto aenei. Eiectū littore egētē.
Excepi: & regni demens in pte locaui. Vix bene audito
nomine: nā ut in primo aeneidos scribit Virgilius cū audis-
set dido ab Ilione: rex erat aeneas nobis & cetera. Respōdit
ipa uultis & his mecū pariter consistere regnis: urbē quam
statuo uestra est. His officiis: scilicet quod te hospitio ex-
cepi: & regna dedi. Fama quae iā sparsa & uulgata ē: me
tecū concubuisse. Virgili⁹ quarto aenei. de hac fama. Hae-
cū multiplici populos sermone replebat. Gaudens & pari-
ter facta: atq; infecta canebari. Venisse aeneam Troiano san-
guine cretum. Cui sepulchra uiro dignetur iungere dido.
Nūc hyemē inter se luxu: q̄ longa fouere Regnorum im-
memores: turpiq; cupidine captos. Hae passim dea foeda nix diffundit i ora. Sepulta: i cognita: a nullo cō-
memorata. Forte subaudi utinā. Illa dies: cōmemorat tēpus quo primū se cū aenea cōmiscuit: uenerat eni
in uenationē cū aeneam scribit Virg. lib. iiii. aenei. imissoq; subito imbri a Iunone Venere cōsentiēte aeneas
& Dido in eadē spelūcā imbrē fugiētes deuenerūt: ubi primū cōcubuerūt. Nocuit: Virg. ille dies prim⁹ le-
tis: priusq; malorū cā fuit. Declinē: pēdens sub antrū. i. in spelūchā. Cōpulit: coegit igif. Caelus: obscu-
rus. Virg. insequit cōmixta grādine nimbis. Audierā uoces. i. clamorē. Nymphas ululasse putati. Virg.
sūmoq; ulularūt uertice nymphae. Eumenides. q. d. nō fuerūt nymphae: sed furiae q̄ signa dederunt. Fatis
meis. i. i foelicitati. Exige nō ad sichaeū: ut qdā male existimāt: sed ad pudorem a se uiolatū sermonē cōuer-
tit: neq; n. legēdū ē sichaeū: quia neq; ratio carminis: neq; ratio declinatiōis patit: nā sichaeus nō est dissylla-
bū: ut Thesens sed trissyllabū: ut Anthaeus. Virg. huic cōiūx sicheus erat: ergo sichaei legēdū est: ut sit ordo.
Duo adie- O pudor lase uiolate ē aut distinguēdū ne uitiosū sit duo adiectiua sine copula poni: sicut apud Virg. Te-
ctū augustū ingēs cētū sublime colūnis: o pudor o pudicitia uiolate. Virg. ante pudor q̄ te uiolē: aut tua iu-
copula ui- ra resoluā. Exige poenas. Sichaei. i. sume de me poenas: q̄s sichaeus deberet exigere: q̄a ei nō seruauit fidem
uiofuz poi- Vir. Nec seruata fides Cineri pmissa sichaeo. Plena pu. i. plena uerecūdiā: q̄a pudet me. Est mi. dicit dido
se uocatā fuisse noctu a simulachro mariti: qd i domo colebat sūma neneratiōe. Sichae⁹ imago sichei. In
aedē in tēplo. Virg. p̄terea fuit in testis de marmore tēplū. Cōiugis antiq̄ miro qd honore colebat Vellerib⁹
niueis & festa frōde reuictū. Oppositā ad ornatū. Vellerā: lanae. Tegūt ornāt. Hic ex illa aede. Nō
to ore. i. notis uerbis. Vir. hic exaudiri uoces: & uerba uocātis uisa uiri & c. Ipse sichae⁹. Elisa hoc. n. fuit p̄i⁹
nomē didonis: nā postq̄ carthaginē cōdidit. Dido appellata ē: qd nomē lingua punica signat uiraginē: alii
uolūtut Ser. postq̄ seipam iterem: hoc nomē appellatā fuisse. Veni i peratiui ē mōi. q. d. necesse ē: ut me-
cū sis. Nulla mora dicit se paratam mori: ut sit cum Sichaeo: quod etiam libentius & celerius faceret: nisi
pudicitiam amisisset. Da ueniā ad Sichaeum loquitur. Idoneus: cui credendum quisq; putaret. Inui-
diam: odium. Noxae: idest culpae. Virgilius unius ob noxam. Detrahit aufert. Diua parēs enumerat ea
quae fecerunt fidem. Diua non mortalis. Pia sarcina: pium onus: idest pater quem humeris suis se gestat
se dicebat. Spem: nam ea uidebantur esse officia hominis boni & fidelis. neq; uidebatur qui talia fecisset
posse quēq; decipere: unde dicit se propter supradicta sperasse eum esse remāsurū apud se: sicut p̄miserat.

Fluctibus eiectum tuta statione recepi:

Vixq; bene audito nomie regna dedi.

His tamen officiis utinam cōtenta fuisset:

Et mihi concubitus fama sepulta foret.

Illas dies nocuit: q̄ nos declinē sub antrū

Cerule⁹ subitis cōpulit hymber aquis

Audierā uoces: nymphas ululasse putavi

Eumenides fatis signa dedere meis.

Exige lase pudor poenas uiolate sichei.

Ad quē me miseram plena pudoris eo.

Est mihi marmorea sacratus i eade siche⁹

Oppositā frōdes uelleracq; alba tegūt

Hinc ego me sensi noto quater ore citari:

Ipse sono tenui dixit elisa ueni.

Nulla mora ē uēio: quōdā tibi d̄bita cōiūx

Sum tamē amisso tarda pudore meo.

Da ueniam culpae decepit idoneus autor.

Inuidiam noxe detrahit ille meae.

Diua parens: seniorq; p̄r pia sarcina nauis

Spem mihi mansuri rite dedere uiri.

Dido q̄b⁹
nominib⁹
appellata
est

Famae na-
rietas

Dido de
qua supra

Loc⁹ eno-
datus
Duo adie-
ctiua sine
copula ui-
uiofuz poi-

Didōis ni-
mitas

¶ **C**ausas honestas: licet errarim: cā tñ habet honestatē: erroris cā aeneas fuerat. ¶ Adde fidē: nihil sceleris ipu-
tari aeneae pōt pter pfidiā: est laudādus in cūctis citra fidē. ¶ Durat in extre. errorē a fato excusat. ¶ Fati tenor:
aduersae fortūae pseuerātia. ¶ Occidit in ter. exponit fortūae iniuriā. ¶ Cōiunx ma. ad aras: in tēplo herculis
tyri pigmalio didonis frater ut dixim⁹ opib⁹ inhians sicheū trucidauit. ¶ Exul agor: monita in sōniis a sicheo
in exiliū delato secū omni thesauro spōte pcessit: erant. n. parata nauigia ad frumēta deuehēda: ut trogus au-
tor ē. qb⁹ acceptis Dido fratris pygmalionis īfidias fugiēs in aphricā nauigauit. ¶ In duras uias: hoc dicit: qm̄

Si fuit errādū: causas hēt error honestas

Adde fidem: nulla parte pigendus erit.

Durat i extremū. uitaeq; nouissima nr̄ae

Prosequitur. fati qui fuit ante tenor

Occidit i terras cōiunx maētatus ad aras

Et sceleris tanti prēmia frater habet.

Exul agor: cineresq; uiri patriaeq; reliquos:

Et feror in duras hoste sequente uias.

Applicor ignotis. fratriq; elapsa: fretoq;

Quod ubi donauī perfide litus emo.

Vrbem constitui: lateq; patenuia fixi

Moenia: finitimis inuidiosa locis.

Bella tumēt: bellis pegrina & scēmia tētor

Vixq; rudes portas urbis & arma paro

Mille p̄cis placui: q me coiere quērentes

Nescio quē thalamis p̄posuisse meis.

Quid dubitas uictā getulo me tradē hīar

Prēbuerā sceleri brachia nr̄a tuo. (Cba

hiarbae: gatulia aphricae pars optia a gatulia Vulcāi so. Recte inqt me i ptatem hiarbae cōiicis: cū me tibi cō-
mittere nō dubitarim. ¶ Nostra brachia: translatio est ab his qui duello superati uinciēda p̄bēt mēbra.

¶ **S**i fuit errandum: quasi dicat, si ob ullam rem debui non seruare quod Sychaeo promiserant nā in hoc er-
raui. ¶ Honestas probabiles. ¶ Adde fidem quam dedit mihi. i. adde quod mihi iurauit. ¶ Pigendus: scilicet
Aeneas. i. nō erit quare pigeat: & turpe mihi sit ei credidisse. ¶ Durat. Enumeratis his quae Aeneae poterāt fa-
cere fidē uiri bonine culpā in ipsam Didonē trāsferendā diceret: dicit se esse infelicē usq; ad ultimum uitae
spiritū: & enumerat seriē suae īfœlicitatū. ¶ Nouissima ultima. i. usq; ad mortē. ¶ Tenor pseuerantia. ¶ Fati
īfortunii fatalis. ¶ Occidit īcipit enumerare īfortunia: iter quae primū ponit mortē mariti sui, Sychaei: quē
miro amore dilexit: fuit aut Sychaeus Didonis auuncul⁹: ut Iustinus scribit li. xviii. sacerdos Herculis: qui ho-
nos secundus a rege erat: q magnas: sed dissimulatas opes hēbat: aurūq; metu regis non reſtis: sed terrae cre-
diderat: quam rem & si hoīes ignorabant: fama tñ loquebat: itaq; Pygmalion oblitus iuris hamani auuncu-
lū suū eundēq; sorotis maritū sine respectu pietatis occidit. ¶ Occidit perit. ¶ Maētatus tanq; uictima inter-
fectus ¶ Ad aras: id est apud aras: Virg. Impi⁹ ante aras: atq; auri cec⁹ amore Clā ferro īcantū supat: & c. ¶ Fra-
ter: scilicet me⁹ qd⁹ magis ē dolēdū. ¶ Prēmia nomē & titulū. ¶ Exul agor narratio ē reliquae īfœlicitatū
q licet sit de p̄teritis tñ elegāter sit p̄sens ut res nūc geri uideat. ¶ Exul agor expellor a priamam crudelitas
fratris coegit eā facere suadēte Sichaei īagine: q didoni noctu apparuit: & omne facinus Pygmaliois enar-
rauit. ¶ Patriā quā deserere. qsq; īfœlicissimū putat. ¶ Et feror amplificatio īfœlicitatis: dicit enim se non ha-
buisse locū certū: quo iret: neq; ēt tuto nauigasse. ¶ Hoste sequēte: id est fr̄e pygmalione: q uitae & rebus meis
īfidiabaf ut hostis: inde Vir. Germaniq; minas. ¶ Applicor: adducor. ¶ Elapsa clā & cū difficultate erepta.
¶ Emo sic legēdū est in p̄nti tpe: sicut & supradicta uerba: qd⁹ ēt rō carminis exigit: nā emi qd⁹ primā natu-
raliter p̄ducit: nullo pacto legi pōt: qd⁹ aut qdā exponūt emi: id est orna: ut sit īperatiui modi stultissimū est.
¶ Inuidiosa passiuā: est significationis: id est quibus inuidetur inde Anna ad ipsam Didonem libro quarto
aenei. sic inquit. Nec uenit in mentem quorum cōfederis aruis. Hic Gerulae urbes genus insupabile bello. Et
Numidae īfrāni cingūt: & īhospita syrtis. Hinc deserta siti regio: lateq; furētes Barcae. ¶ Bella tument: Virg.
qd bella tyro surgētia dicā. ¶ Peregrina: & scēmina: & a fortūa & a sexu mouet cōmiserationē. ¶ Rudes no-
tias. ¶ Mille. i. multis numerus finitus p̄ īfinito. ¶ Coiere cōgregati sunt. ¶ Nescio quem. q. d. ignotū. ¶ Suis
thalamis. i. cōnubio ipsoꝝ. ¶ Quid du. q. d. nō est talis fortuna mea: ut debeā recusare ēt capiuitatē. Virg. qd
moror: an mea Pygmalio dū mœnia frater destruat: & captā ducat Gerul⁹ hyarbas. ¶ Gerulo q impat getu-
lia: q ē ps aphryce. ¶ Prēbuerim: p̄ p̄bebo. ¶ Sceleri iuo: ecce hoc uerbo magis phibet qd⁹ uidet cōcedere.

ANTO.

Sichei
mors
Didonis
fuga
Socii fu-
gā dido-
nis
Emptio
didōis ob
carthagi-
nē cōden-
dam
Carthagi-
nis magni-
tudo ipsi⁹
nobilitas
& quo au-
gurio cō-
dita fuit
larbae in
didonem
minae

Gatulia q
fit

VBER.

Sichae⁹ q
& qd ipsi⁹
exitus

Loc⁹ oui-
dii restitu-
tus
Inuidios⁹
in passua
significa-
tione
Ge tulia

ANTO. ¶ Est etiā frater pygmalionis q̄ parat⁹ ē ad exitū meū. ¶ Pone deos: nolī tecū ferre deos penates: qm̄ ipios la-
cra tractare nō decernerat. n. in legib⁹ ad diuos adeūto caste: pietatē adhibūto. ¶ Elapsis igne: incēdio troiano
liberatis. ¶ Pœnitet: molestū ē te assertorē habuisse. ¶ Parsq; tui la. empedocles: scribit fœtū a uiro & fœmīa
pariter cōcipi: qd̄ negat Aristot. a uiro tm̄ semē ppagari in utero nihilq; conferre fœminā asseuerat. ¶ Infans
miserabilis: patos ab ætate. ¶ Parētaugeat patos a noib⁹. ¶ Vna pœna: eadē mors. ¶ Duos cō. matrē & filiū.
¶ Sed iu. ire de. iroia ē Mercurio discessū ei⁹ iputabat æneas: quē iouis ipio mādasse referebat ut ī latū nauī.

Pergama
q̄ sint.

Didōis su-
ga ac ou-
dii loc⁹ re-
stitutus

VBER.

Est etiā frater: cuius manus impia poscit
Respergi nostro sparsa cruore uiri.
Pone deos: & q̄ tangēdo sacra pphanas.
Non bene cælestes impia dextra colit.
Si tu cultor eras elapsis igne futurus:
Pœnitet elapsos ignibus esse deos.
For sitā & grauidā didō scelerate relinqs:
Parsq; tui latitat corpore clausa meo.
Accedet fatis matrīs miserabilis infans:
Et nondum natū funeris autor eris.
Cumq; parente sua frater morietur iuli:
Pœnaq; connexos auferet una duos.
Sed iubet ire deus: uellem uetuisset adire
Pūica nec teucris pressa fuisset hum⁹.
Hoc duce nempe deo uētis agitaris iniqu⁹
Et teris in rapido tempora longa freto.
Pergama uix tāto tibi erāt repetēda laborē
Hectore si uiuo quanta fuere forent.
Nō priū simeōta petis: s; tybridis undas
Nēpe ut puēias quo cupis: hospes eris.
Vsq; latet: refugitq; tuis obstrusa carinis
Vix tibi continget terra petita seni.
Hos populos poti⁹ i dotē: ab age remissas
Accipe: & aduectas pygmalionis opes.

¶ Frater: pygmalion. ¶ Sparsa: fœdata. ¶ Viri mariti mei
sychæi quē interfecit. ¶ Pone: p. depōe. Apharesis. ¶ Profa-
nas polluis & maculas tāgēdos: q̄a ab ipio: manib⁹ dei tā-
gi idignant: s; de apd̄ Virg. donec me flumīe uiuo abluero
nā cruetis māib⁹ tāgere sacra æneas nefas duxit. ¶ Nō bñ
cœlestes: sn̄ia ē rethorica. ¶ Si tu sensus ē dei nollet se eē li-
beratos ab icēdio troiāo: si tu qes ipius: eras culturus eos
elapsos ab icēdio. ordo ē. ¶ Deos pœnitet eē elapsos igni-
bus &c. ¶ Si tu. s. sceleratus & ipius. hētn. hoc pñomen de
mōstratiū emphasin. ¶ Eras futurus cultor ipsis ereptis. i.
liberatis. ¶ Igne: q̄a mallēt se eē cōbustos q̄ habere talem
cultorē. ¶ Forsitan addit aliud qd̄ possit eū mouere ad cō-
miserationē. ¶ Relinquas p. relinques: & melius legit quā
relinqs uel relinques: qd̄ sequēs uerbū indicat. nam dixit.
¶ Lateat p. latebit: uel latere cōtingit. ¶ Pars tui aliq; filius
qui ē pars patris. ¶ Accedet: adde. ¶ Fatis. i. morti. ¶ Mise-
rabilis: q̄a nulla culpa sua moriet. ¶ Nondū nati. i. filii nō-
dū aditi ī lucē. ¶ Frater iuli. q̄ erit ex te gēit⁹ sicut iuli⁹. ¶ Cū sua pa. i. mecū q̄ sum mater sua. ¶ Vna pœ. i. una
mors. ¶ Cōnexos: cōiūctos. ¶ Sed iu. obiectio q̄ posset facere æneas. ¶ De⁹ mercuri⁹ sic. n. se excusabat æneas
ut apd̄ Virg. li. iiii. ænei. Nūc ē interpretis diuū Ioue missus ab ipso. Testor utrūq; caput: celeres mādāta pau-
ras. Detulit ipse deū manifestō ī lūine uidi &c. uel certe Apollinē ueri⁹ itelligit cui⁹ iussu petebat italiā: ut ipse
apd̄ Virg. li. iiii. sed nūc italiā magnā grinæus Apollo Italiā lyciæ iussere capeffere sortes. ¶ Pressa tacta calca-
ta sic ipa apd̄ Virg. Fœlix hen nīmīū fœlix si littora tm̄. Nūquā dardaniæ tetigissent nra carinæ. ¶ Hoc duce
hoc dicit didō: ut æneas minus sit cupidus parere respōsis Apollinis: dicit. n. eū esse causam malorū Aeneæ:
quia dū eius respōsa uult sequi: quib⁹ iubet uenire: agitaf iā multis annis & mari & terra. ¶ Hoc. s. deo Apolli-
ne. ¶ Duce: auctore. ¶ Teris cōsumis: uñ ipse in sexto ænei. magnas obeūtia terris. Tot maria intraui duce te
penitusq; repostas Massilum gentes: prætentq; syrtibus arua. ¶ Pergama: troia. ¶ Quāta quā magna quam
florida. ¶ Tanto labore quanto petis arua aliena: unde ipsa apud Virgilium. Quid si non arua aliena: do-
mosq; ignoras peteres: & Troia antiqua maneret. Troia per undosum peteretur classib⁹ æquor. ¶ Patrium:
idest troianum. ¶ Sed undas: Tybridis: qui procul est ab his locis. ¶ Vi: idest quamuis. ¶ Quo cupis: scilicet
cer ad italiā. ¶ Hospes nouus & aduenā. ¶ Vsq; idest semper alii legunt utq; & melius: ut sit sensus. ¶ Ter-
rat quam tu petis. ¶ Vt latet: idest sicut est remota: & abstrusa: penitus occultata. Virgilius primo Georgico-
rum. Vt silicis uenis abstrusum excuderet ignem idem libro sexto æneidos. Quærit pars semina flammæ
Abstrusa in uenis Silicis. ¶ Vitat: quasi sponte fugit ut Virgilius. Italiam petimus fugientem. ¶ Vix: con-
tinget eteniet tibi seni: idest etiam si uixeris multos annos. ¶ Hos meos: Dycticos. ¶ Remissa: promissa.
¶ Ambage circuitu ut longe ambages. ¶ Opes Pygmalionis: quas Pygmalion habere cupiebat: & speraa-
bat: unde illud Virgilii portantur avari. Pygmalionis opes pelago.

Vsq; qd̄
significat

Ilion & res & hoies ab incendio troiano ereptos intelligit. Sacra sce. reges sub tutela iouis sunt. Sceptra quoq; nō nisi auspiciato dabantur: ut auctor ē Dionysius. Si tibi. me. aui. ē bel. iuiat ad cōsistēdū a gloria: quā sibi bello parere potuit. Hic lo. ad carthaginē hoc refert q̄ pace & bello oportunissima extitit. Tu mō p pa. colligit epistolā p dēp̄cationē. Fraterna rē. sa. cupidinis: quē aeneas fratrē dixim⁹. Dardana sa. de. pena. res signati & palladiū: quos dardan⁹ e samothracia in phrygiā aduexit: Aeneas capta urbe ex arce substulit: ut scri. Dionysius. Superēt: uiuāt. Sit mo. finiat troiano excidio tua calamitas. Ascaniusq; suos: ascanius quē primū Eurileōrē nūcupatū diximus cū octo & triginta annos Alba regnasset mortu⁹ ē: quā cōdiderat triginta ānos post Aeneas interitū ut ex oraculo tulerat. Et se. an. Anchises ī sicilia mortuus ē: & in erice sepult⁹ mōterubi ueneri genitrici & patri Aeneas cōsecrauit tēplum. Cato in latium delatū Anchisem tradit Dionysius addit illi tēplū ab aenea cōstitutū cū inscriptiōe hac patris diui terrestri: qui fluuii numici undas gubernat. Præter amare: nihil ī me accusare potes nisi amorēis quoq; dignus ē uenia. Non ego suz phthia odim⁹: nō mō hostes: sed etiā patriā: Phthia est achillis patriā: ut dixim⁹. Magnis micāenis: nō sū micenarū pfectus menela⁹ troiā solo æquauit. Virq; p. me. rē nominib⁹ amplificat: & ad Hermionē uidet aspicere cui⁹ pater Menela⁹ & marit⁹ pirrh⁹ ad excidiū troianū militarūt. Steterāt: in acie cōtra te militarāt. Quodlibet: extenuatio fortunæ ē quæ ex noīe sumis idicat aut amicat aut feruat: ut quouis uiliori noīe appeller dūmodo tecum sim. Nota aphrū sunt freta mihi: a peritia arguit: noui inquit maris libici sauitiā. Tēporib⁹ certis: nō ad noticiā: sed uicissitudinē referas: mutant inq; hæc frata cū tēporibus & ad sirtes aspicit: q̄ interdū nauigabiles sunt: interdū austro spirāte aggregant arenæ: cumuli sūma nauigantibus periculis. Cū dabit aura uiā: uētos nō psuadere nauigationē mōstrat. Alga ratē: tēpus ē naues instatiōe cōtinere: Algā maris excrementum dicimus. Serius ibis: sed tutius. Tempus: nauigandi opportunitatem. Nec te si cupias urgebo te ad discedendū: etiā si manere uelles. In tyriā urbē. i. in Carthaginē: quā tyriā a cōditorib⁹ appellauit. Ilion. i. res ilieses. i. statū troianū & regnū transmuta in hanc urbē: & esto huius loci rex. Foelicius: q̄ troia fuit. Sacra uenerabilia: quia omnes reges erant sacri. Si tibi. si. tiffacit obiectionibus: quas Aeneas facere posset: quod uellet uenire in italiam: ut exerceat se & filium ascanium in bellis: dicit enim etiam in illis regionibus dari eis hāc opportunitatem. Vnde ex qua causa. Ne quid desit: id est ut omnia habeas scilicet & regnum: & etiam op-

Ilion in tyriam transfer foelicius urbem:

Inq; loco regis sceptraq; sacra tene.

Si tibi mens auida est belli: si quærit iul⁹

Vnde suo partus Marte triumph⁹ eat

Quē super: ne qd desit: p̄bebimus hostē

Hic pacis leges: hic locus arma capit.

Te modo p patrē: fraterna q; tela sagittas

Perq; fugę comites dardana sacra deos

Sic supent quoscūq; tua de gēte reportas

Mars ferus: & damni sit modus ille tui

Ascaniusq; suos foelicius impleat annos:

Et senis anchisæ molliter ossa cubent.

Parce p̄cor domui: q̄ se tibi tradit hēndā:

Quod crimē dicis præter amare meū:

Nō ego sū phthia: magnisq; oriūda myce

Nec steterāt ī te uirq; p̄q; me⁹. (nis:

Si pudet uxoris n̄ nupta: s; hospita dicar:

Dum tua sit dido: quolibet esse feret.

Nota mihi freta sunt aphrū tāgētia litt⁹:

Temporibus certis datq; negātq; uiā.

Cū dabit aura uiā: p̄bebis carbasa uētis:

Sed leuis eiectam continet alga ratem.

Tēpus ut obseruē mādā mihi: serius ibis

Nec te: si cupias ipsa manere sinam.

portunitatem uictoriæ & triumphorum. Hic pacis: id est & paci & bello conuenit. Hic locus: noster. Tu modo per multas adiurationes eum orat Didō: ut sui misereatur: sumitur autem uerbum perfecti sensus inferius: parce precor domui. Tela fraternas: id est arma cupidinis fratris tui. Deos penates sic adiurantur: ut sapius diximus. Superent: id est uincant: nam superare interdum uincere: ut hic interdum superare significat: ut apud Virgilium libro tertio. Quid puer Ascanius superat ne: & Iuuenalis. Et quod superauerat unum uello pro ra suo. Ille mars: illud bellum: scilicet Troianum. Sit modus: sit finis. Tui damni: id est ultra illud bellum: nullum unquam patiaris damnum. Suos annos natura: uel fato sibi debitos. Sic supra Briseis ad Achillem. Nunc quoq; sic omnes Peleus pater impleat annos. Molliter italia. n. mortui precari solebat: Iuuenalis. Dii maiore umbris tenuē & sine pondere terrā. Cubent. i. q̄scent. Domus. i. mea. Habendā: possidendā. Tibia te. sic. apud Virgilium. miserere domus labētis. Quod. q. d. nullū. Nō ego dicit se nō fuisse hostē troiā nois: nec natā ex locis hostilibus. Phthia: urbe Thessaliæ uñ Achil. les nōnunq; phthius dicit: cuius cā oēs ex ea urbe oriūdi merito debēt eē odio troianis. Oriūda. i. orta. nō. mē ē nō aut p̄cipiū. Micāenis: unde Agamēnō & menelaus fuerint. In te. cōtra te. sic apud Virgilium. iiii. nū. Nō ego cū dan ais troianā excindere gēte. Aulide iuraui classem uē ad pgama misi. Si pudet uxoris. i. si pudet te h̄re me noīe uxoris. Hospita peregrina: & amica. Quolibet. i. sub quavis cōditione. i. & seruat & amica. Dum p dūmodo. Nota mihi arguit a natura maris libyci non esse nunc nauigandum: sed differendū. Prægentia percutientia. Certis quibusdā: nō oībus. Viam. i. opportunitatē eundi. Leuis ui. lis. Eiecta: i. ad litus subducta. Alga herba maris quæ intempestate tollitur super undas: & interdum moratur naues. Manda cōmitte: & da hāc curā. Serius: tardius: ut eas tutius. Nec sinā. i. nō patiar & permittā. Te manere. s. hic. Si uideat quis. Cupias. i. uelis. q̄ hortabor te: ut eas cum uēti poscent.

ANTO.

Reges sub cuius tutela sue re

Rit⁹ dādi

sceptra

Dii pena-

tes & pal-

ladiū uñ

troiam ue-

nere

Ascanii

mors & al

bæ cōdi-

tio

Varia de-

anchisæ

obitu opi-

nio

Phthia

achillis pa-

tria

Syrtes na-

uigantib⁹ p

nitiosæ

Alga qd

sit

VBER.

Qui cōdi-

dere car-

thaginem

Supra im-

proprie

qd signi-

ficer

Mortuor

imp̄catio-

nes

Phthia

Alga

ANTO. ¶ Pro meritis deſcatio altera eſt ſumpta ex beneficiis. ¶ Tēpora parua exigua morā. ¶ Miteſcunt ſunt tran-
quilla: tranſlatio eſt a pomis. ¶ Amor, dum temperat uſum conuertenda ſentētia eſt nō uſus temperatur: ſed
cōſuetudine amor, ſ. te peſcere cōſueuit. ¶ Trīſtia: tui diſceſſus dolores. ¶ Sin minus: demonſtrat quid de ſe fu-
turum ſiſi quod petit non impetrari: ſi nō reſtiteris iquit me trucidare cōſtitui. ¶ Effundere: ad ſanguinem
aſpexit, cum quo uitam effundi certum eſt. ¶ Aſpitias utinā: patos a corporis habitu. ¶ Troicus enſis: enſem
didoni Aeneam dediſſe Vir. monſtraticū dicit: cōſcendit furibunda rogos enſemq; recludit dardaniū non

Antiquo-
rū titus
Expēſa &
impēſum
quid ſit

Epithaphi-
um qd ſit

Didonis
mors ex
hitoria

VBER.

Antiquo-
rū mors
Exequiæ
quo alio
noīe ap-
pellentur

Quare di-
do uira-
go appel-
lata fuerit

la hic ironia eſt: ſed facti cōceſſio Meo exitui. conuenit da-
tus enſis: conſtituerat: ut diximus: de morte. ¶ Fato: legas
non factio. ¶ Inſtruis noſtra ſepulchra: meas exeqas ornas.
¶ Breui ipēſa: unius enſis munere: in exequias munera cō-
ferebantur quas Ro. in templo Veneris libitinæ curabant
ut Plut. autor ē. Impenſa & expenſum dicimus: qm apud
ueteres cū nō eſſet uſus ſigna iæris id pendebant. ¶ Telo.
ambiguo uerbo uſus ē. nā & ad enſes; æneæ: & ad ſagittas
cupidinis referri pōt. ¶ Ille locus: peſtus ſignificat. ¶ Ana-
na ſoror: ad abſentē ſororē eſt apoſtrophā quā cum ſe uel-
let trucidare ſub commento, res magicas deferendi a ſe di-
miſerat. ¶ Male ī meum exitium. ¶ Meos cineres: cū poſt
Rogum cinis ero. ¶ Vltima donaiurnam qua tegerent ci-
neres ſignificat. ¶ Eliſa ſichei: ſolet patos moueri ēt a ſepul-
chrorū titulo: quē epitaphion græci dicunt: ut illud eſt de
culice uirgilianum elogiū: parue culex cuſtos pecudū nil
tale merēti. Funeris officiū uitæ p munere reddo. Cauſam
mortis ennianū cōmentū eſt: nam Dido nō æneæ cā ſe pe-
remiſit: ſed cū a ſuis cogeretur hiarbæ nuptias inire tres mē-
ſes ad perficiendam rem petiit: conſtituto tempore inſtru-
cta pyra in eminentiori urbis parte: conuocatoq; populo
cū dixiſſet ad uirū ire ſeipſam trucidauit: ut Trog⁹ autor ē.
¶ Et ſocii: alia ratio quare debeat differre diſceſſum: ut &
ſocii recreentur: & naues quaſſate reſiciantur. ¶ Socii tui
feſſi fatigati. Virg. lib. primo ænei. Deſeſſi Aeneadæ q p-
xima littora curſu. Contendunt petere: & lybiæ uertuntur
ad oras. ¶ Laniata uentis quaſſata: Virg. Quaſſatam uen-
tis liceat ſubducere claſſem. ¶ Semireſecta: non plene in-
ſtaurata. ¶ Exiguas moras: exiguū ſpatium morādī. ¶ Pro
meritis: pro beneficiis in te collatis ut ipſa apud Marone. ¶
Si bene quid de te merui. ¶ Si qua debebimus ultra: i. deſt
præſtare debebimus ultra hæc quæ iam pſtitimus. ¶ Pro
ſpe coniugii: Virgilius per connubia noſtra per inceptos hymeneos. ¶ Tempora parua peto: ſic apud Vir-
gilium. Tempus inane peto requiem ſpatiumq; furori. ¶ Et amor dum temperat uſum. i. deſt dum aſſuetudi-
ne amor ſit tolerabile ſic. Virgilius. Dum mea me uiſam doceat fortuna dolere: amoris enim & fortunæ
iniuria & aduerſitas uſu ſit temperatior. ¶ Ediſco: conſueſco. ¶ Sin minus: i. deſt ſi nō ſubaudi præſtiteris hoc
parum tempus. ¶ Eſt animus: ē firma diſpoſitio. ¶ Effundere ui. i. mori. ¶ Diu: qā cito moriar: & tua crudeli-
tas nō poterit nocē mihi mortuæ. ¶ Imago: ſpecies: uel aſpect⁹. ¶ Quæ. ſ. q̄lis. ¶ Troic⁹: itū quē mihi reliſti.
Vir. enſeq; reliſtū. ¶ Strictū: nudū. ¶ Pro la. loco lachrymæ. ¶ Tinct⁹: maculat⁹. ¶ Quā be. irriſiue. ¶ Fato
no. i. morti nīæ. ¶ Inſtruis: ornas. ¶ Nūc pri. qā ēt antea pcuſſa ſū. ¶ Ille lo. i. ped⁹ meū. ¶ Vuln⁹ amo. Vir. At
regia graui iādudū ſaucia cura. Vuln⁹ alit uenis. ¶ Anna ſo. cōmiſeratiue uertit ſermonē ad Annā: q̄ dicit ei-
to executurā ſun⁹ ei⁹. ¶ Male qā mihi pdeſſe neq̄ſti. ¶ Cōſcia cul. nā ut ē apd Vir. ei amorē ſuū detexit. Anna
fatebor. n. miſeri poſt fata ſichei cōiugis &c. ¶ Culpæ amo. ſecūdi mariti: quē culpā appellauit: ut Ser. uoluit
qā antiquo ritu bis nuptæ ſacerdotio repellebāt: ſed meli⁹ placet culpā dici pp fidē nō ſuatā priori marito ut
apd Vir. Nec ſuatā fides cieri pmiſſa ſicheo. ¶ Iā: mox. cito. ¶ Vltima do. exeqas q̄ & iuſta dñr. ¶ Cōſumpta
rogis. i. cōbuſta ignib⁹ rogalib⁹. ¶ Nec iſcri. eliſa ſichei. ſ. uxor. nā in mulierū epitaphiis ſcribebāt noīa mari-
torum ſuorum. Lucanus. liceat tumulo ſcripſiſſe Catonis Martialis. non uult ergo inſcribi uxor Sichei. quia
non fuit ei fida uxor. ¶ Hoc tamen legitur etiam tantum & melius: i. deſt ſolummodo. ¶ Cauſam: quia de-
cepit. ¶ Et Enſem. quia reliquit enſem quo ſe interfecit. ¶ Ipſa per ſe. concidit. mortua eſt. Secundum fabulas
Dido propter diſceſſum Aeneæ ſe interfecit gladio: quem Aeneas reliquerat apud eam licet Serni⁹ dicat
quod hitoriam: cum hyarbas Didonem uxorem petiuiſſet: & illa negaſſet: intulit bellum Carthagini cuius
timore: cum cogeretur a ciuib⁹: petiit. ut ante placaret manes mariti: & exard. ſicata pyra ſe in ignem præci-
pitanit: ob quam rem Dido: i. deſt uirago appellata eſt. nam proprie eliſa dicebatur: alii tamen dicunt eam
Didonem: i. deſt Viraginem dictam: quia dux fuit tot uiris ſecum euntibus. & urbem in alieno ſolo condidit:
unde Virgilius de ea quaſi per admirationem tanti animi. dixit dux ſcēmina facti.

Et ſocii requiē poſcunt. laniataq; claſſis:
Poſtulat exiguas ſemireſecta moras.
Pro meritis. & ſi qua tibi debebim⁹ ultra:
Pro ſpe coniugii tempora parua peto.
Dū freta miteſcūt. & amor dū tēpat uſū:
Fortiter ediſcam trīſtia poſſe pati.
Sin minus ē anim⁹ nobis effundere uitæ:
In me crudelis non potes eſſe diu.
Aſpicias uitam quæ ſit ſcribentis imago:
Scribim⁹: & gremio troic⁹ enſis a deſt.
Perq; gēas lachrymę ſtrictū labūē ī enſē
Quiā p lachrymis ſanguine tinct⁹ erit
Quā bene cōueniūt fato tua mūera nōs:
Inſtruis ipenſa noſtra ſepulchra breui
Nec mea nūc primū feriūt pectora telos:
Ille locus ſæui uulnus amoris habet.
Anna ſoror: ſoror āna meq; male cōſcia cul-
Iā dabis ī cineres uliā dona meos. ¶
Nec cōſumpta rogis inſcribar eliſa ſichei
Hoc tñ in tumuli marmoſ carmē erit.
Præbuit æneas & cām mortis: & enſem:
Ipſa ſua dido concidit uſa manu.

In octauam epistolam Argumentum.

Antalus Plotæ nympha & ioue genitus: ex Thaigete seu ut alii uolūt Penelope niobē & Pelopem suscepit. Ex pelope & Hyppodāia cenomia lysindicesatreus: thiestes: & plistenes nascunt. Ex europa plistenes agamēonē & Menelaū genuit. Menelaus ex captiua Iydia Agapēthum. Ex helena tyndari Hermionem: q̄q̄ duris famius in expositione Lycophronis ex theseo & helena Hermionē natā tradit. Agamēon ex clytēnestra filias hūit quā & iphianassam Lucretius appellat chri sothemim: laodicē: & electrā. Filios uero aleson & Orestē. Tyndarus cui Menelaus ad bellū troianum. matu rās: domū cōmēdarat: oresti hermonē despōdet: eadē Menelaus in castris pyrrho achillis filio collocat: isci⁹ pacti cū oreste cōiugii. Spartam reuersus pyrrho illā tradidit: phytia in thessaliā: siue ut alii uolūt in epyrrhū ducit: sed cū pyrrhi cōnubiū atq; scdās nuptias odisset: orestē uero & patruelē & cōingē adamaret: clā p̄nun ciū monuit facile posse a pyrrhi iniuria liberari. uñ Ouidi. ē cōmētus epistolā. nā post m̄ris cādē orestes pur gatus furore mycenis cōmorabāt: itelligit pyrrhū delphos petisse apollini ut gratularet: qm̄ p̄ris cādē uin dicasset: mittit exploratores: negāt reuersi delphis eē. Orestes ip̄e p̄fectus ad indagādā rē postredie rediit ne gocio p̄fecto: nā paulopost cū pyrrhus trucidatus repiret uulgatus est sermo id fcm̄ esse Orestis infidiis. qm̄ Hermionē cōfessim ad se recepit: ex qua filios suscepit: thifamenē: corinthū & Orestē.

Hermiōis
prosapia

Yrrh⁹ achillei
des: ex achil/
le: & Deidāia
Lycomedis si
riog: regis na
tus ē neopto
lem⁹ quē a cri

Pyrrh⁹ qs
cui⁹ filius
& uñ no
mē traxit

spa cæsariæ pyrrhū nūcupatum
scri. Plutar. q̄q̄ latini n̄ri: & ma
xime Enni⁹ pyrrhū duxerūt l̄ræ
cōmutatiōe. ¶ Aiosus: ex home
ro est: q̄ semp achillē magnani
mū appellat: uē aiosus animi ue
hemētis & elati spūs. pponit q̄re
læ cām. Pyrrhus inq̄t cōtra hui
mana diuinaq; iura me retinet.
¶ Qd̄ potui: ex uiolētia pyrrhi
sū cōmendat offm̄. ¶ Cetera:

Aiosus
qs. dicat

HERMIONE ORESTI.

Yrrh⁹ achillei
des aios⁹ ima
gine patris.
Inclusam cōtra
iusq;: piumq;
tenet.
Qd̄ potui re
nui ne non in
uita tenerer:

aut euadere: aut illū supare. ¶ Manus fœmiæ: excusatio a
sexu: cū sim fœmina solo aio illi obstiti: cetera distuli cor
poris imbecillitate. ¶ Quid facis æacide: q̄li sit usa obligat
tiōe cōmemorat. ¶ Acacide: æacus iouis & Eginæ Aesopi
filius & euclide scyronis tres filios habuit. Peleum: Thala
monem: & phocum. Ex peleo & thetide natus Achilles: q
pyrrhū ex Deidamia lycomedis: ut diximus genuit. ¶ Nō
sum sine iudice: hēo q̄ me possit ex hac cōtumelia liberare
uindex ē q̄ seruili cōditiōe in libertatē uēdicat. A iudice
suo ex urbe setia: q̄ qm̄ iurationē uitelligit: de reducēdo
Targnio detexit liberat⁹ ē. h̄c & iudicæ dñr sniæ q̄ i liber
tatē asserūt.

Pyrrhi ge
nealogia

Vindex
qs. dicat

Hermione Salu. Dicit Oresti.

Pyrrhus Achilleides. Hermiōe Menelai: & he
lenæ filia fuit: hæc admodum puella a Tinda
reo auo m̄rno Oresti Agamēonīs filio: & pa
trueli suo despōsata est Menela⁹ uero ei⁹ p̄ hu
ius despōsiōis ignarus eā pyrrho despōdit: q̄
tādē a bello troiāo reuersus Oresti hermonē rapuit: & eā

VBER.
Argumē
tum epis
tola

Hermiōe

Pyrrhus

Cetera fœmineæ nō ualuere manus.
Quid facis æacide: nō sū sine iudice dixi:

p̄ uī tenebar: cū illa mallet eē orestis quā pyrrhi uxori q̄re Hermiōe scri. ad Orestē hāc epistolā: qua eū rogat:
ut eā eripiat pyrrho: & nō patiat eā eē in uiculis apud pyrrhū: & ita crudeliter tractari: adducit aut rōnes plu
rimas: q̄re id facere debeat: & adducit ip̄m pyrrhum in odiū & inuidiā oresti. & postremo adiurat se aut mori
turā: aut uēturā in cōiugium orestis: qd̄ qdē assecuta est: nā orestes iterfecto pyrrho eā tādē recepit & ut q̄
busdā placet sociā in oēs cāus eā hūit: ex qua ēt orestem filiū suscepit. ¶ Achilleides filius Achillis. ei aut quā
nos in i lōgā uertim⁹: nūc poeta diuisit: a grō. n. Achillei achilleides fecit nō achillides: licet ēt achillides legi
possiudē at & achilles: & achille⁹ in ntō. Nat⁹ ē at pyrrh⁹ ex achille & deidamia filia Lycōedis regis Scyri isus
læ quo tpe achilles apud eū sub puellari hitu educabatur. ¶ Aiosus: audax uel iracūndus. ¶ Imagine pa. Virgi. in
stat ui p̄ria pyrrhus. ¶ Cōtra iuss: cōtra humanas leges. ¶ Cōtra pium. i. cōtra religionē & deog: institutū: nā
pietas debet deis. ¶ Ne. put. ¶ Quid po. i. q̄tū potui. ¶ Renui. i. recusauī ¶ Inuita: cōtra uolūtātē. ¶ Cetera: p̄
ter renuere. ¶ æfmiæ: & iō ibelles. ¶ Vidice: uel ultore: uel defēfore: ut Luca. de pōpeio Vindexq; senat⁹.

HERMIONE

ANTO. Sub suo dño nō tua sum: sed Orestis. ¶ Surdior ille freto: in odium pyrrhum trahit: Exponit. n. quæ in ea crudeliter fecerit. ¶ Inornatis comis. patos ab habitu corporis. ¶ Parcius andromachen exemplo auger iniuriā: Andromachē Hectō. uxore sorte Pyr. accepit: & ex ea duos filios genuit. Molopsū & pipleum. Heleno post illius iteritū cessit. ¶ Achaia: regionē p̄sona usurpat. ¶ Phrygias opes troianas restitit: græci troiam subuerterint: ego tñ uxor idignius: q̄ si phryges lacedæmoniā expugnassent. ¶ At tu: cura mea facta ad id qd̄ fieri debet: & cupit descēdit. ¶ Iniice manus: uēdica me ab hac cōtumelia si me amas. ¶ Stabulis armentarū ppositum a simili. pbat inter epios & pilios: p̄ abactis armētis pugna gesta est qua itimoneus uir strenu⁹ Nestoris manu cecidit. ¶ Eris lētus: a pugna cessabis. ¶ Sit socer exemplo: menelaū significat. q̄ p̄ rapta helenā troiā diruit. ¶ Nō tu mille rates: locus a facili: nō ē opus exercitu: aut magna classe: ut me hēas. ¶ Sic quoq; eram repetenda: ab honesto arguit: non erat damnable si uxoris cā mouisses bellum. ¶ Quid qd̄ auus: suasio a cognatione Orestē Hermionēq; duxisse a pelope originē diximus in argumento: sed illud nō omittēdum: Nō Atrēi filios fuisse Menelaū & Agamēnonē: sed plistenis. ¶ Eras fr̄: erat hermiones patruelis añ coniugiū Orestes. ¶ Officio: qd̄ est ut me ab hac contumelia uendices. ¶ Me tibi tyndareus: locus a iusto poterat me auus tyndareus tibi dēspōdere cui erat domus summa auctoritas. Ex tucidide uerbū expressit: apd̄ quē semp est tyndareus. ¶ Inscius acti: me tibi nupisse ignōrabat Menela⁹. ¶ Qui prior est ordine: p̄ primus est in cognatiōis ordine: q̄ si non sit emācipatus nepotū ius est apud auū q̄q; maternus auus nullā in filiā liberos hēat p̄tātē: Tyndarus tñ qm̄ illi domū traderat menelaus ad bellū troianum p̄ficiētes in nepotes arbitrium habuisse uiderut.

VBER. Sub suo dño. nō sub te. q̄a alterius iam sum dicata cōnubio. ¶ Surdior: q̄a sicut mare non audit precantes: ita ille multo minus audiebat me supradicta dicētē. ¶ Clamantē uocātem quasi mihi auxilio eē deberet. ¶ Inornatis. solutis & laceratis. ¶ Quid grauius. q. d. nihil dicit se nō eē in deteriori conditione: quā si capta lacedæmone urbe sua facta fuisset captiua. ¶ Parcius modestius & mitius. ¶ Vexauit agitauit. ¶ Victrix quæ iure uictoriæ poterat esse fauitor. ¶ Cū dana⁹. i. cū Troia igne græco cōsumeret. ¶ Phrygias opes. Sic Virgi. Troianas ut opes erat. n. Troia ditissima regio. ¶ Cura amor. ¶ Iniice manus uerbū est iurisdīcē enim iniicere manus q̄ nulla iudicis auctoritate expectata rem sibi debitā uēdicat. Virgi. x. anei. iniicere manus parcaetelisque sacrarūt Euādri ¶ In tua iu. i. in me uendicadā q̄ sum tua. ¶ An si q̄s arguit a minori ad maius. si. n. pugnat p̄ armētis raptis: multo magis pugnādū ē p̄ uxore. ¶ Lēt⁹: piger. eris. q. d. nō. ¶ Si soc. arguit ab exēplis. ¶ Socer. Menelaus p̄ me⁹ socer tuus. ¶ Nuptæ: helenæ m̄ris meæ uxoris suæ. ¶ Ademptæ: raptæ a Paride. ¶ Foret. i. si fuisset lentus: & nō curasset repetere eā armis. ¶ Vt añ. i. fuit nupta. ¶ Nō tu. arguit a faciliq; Orestes sine classe & exercitu eā repetere possit. ¶ Mille: Virg. non anni domuere decē nō mille Carinæ. ¶ Ipse. i. tu & non alius p̄ te. ¶ Sic. i. cum classibus & nūero militū si opus esset. ¶ Nec turpe iūmo honestū. ¶ Pro charo thoroi. p̄ chara cōiuge. ¶ Quid qd̄ arguit nūc a consanguinitate: qd̄ si iure coniugii noller Orestes eā repetere: dirit eum tñ id facere debere iure cōsanguinitatis: erat. n. Orestes & Hermione patruelles. i. nati ex duobus fr̄ibus: & sic eundē habebāt aum. ¶ Atrēus pater dicif fuisse Agamemnonis p̄ris Orestis & Menelai p̄ris Hermiones. ergo au⁹ erit utriq; ¶ Pelopeius filius Pelopis. possessi uō. p̄ patronimico pelops aut filius Tātali genuit Atrēū. & thye stem. Atrēus Agamēnona & Menelaum. Thyeestes uero ex Pelopeia filia genuit ægytū q̄ postea adulter fuit Clytēstræ. ¶ Si: quis eras frater. i. patruelis: nā in hoc significato saepe ponit & frater & soror. ¶ Vir. i. tu maritus. ¶ Instant offi. tuo. i. urgent te ita facere bina nomina. i. & mariti: & patruelis sue fratris. ¶ Me tibi: pbat q̄ ei sit legitime nupta ¶ Tyndareus: auus meus maternus. nā pater fuit Helenæ. ¶ Grauis: uenerabilis & dignus auctoritate. ¶ Vita: honestate uiuendi. ¶ Et annis: q̄a iam senex laudat autem eū ne fortasse obiciat: qd̄ temere hoc fecerit. ¶ Aibi: potestatem. ¶ Neptis. i. mei quæ nata sum ex eius filia. ¶ Cum tibi. aia rō honesti matrimonii: q̄a primum nupsit ipsi Oresti. cum nulli faceret iniuriam: nunc autem dicit se facturam iniuriam Oresti: si eo dimisso nupserit Pyrrho. ¶ Læsus: iniuria affectus.

Hæc tibi sub dño ē pyrrhe puella suo:
Surdior ille freto clamantē nomē orestis:
Traxit inornatis in sua tecta comis.
Quid graui⁹ capta lacedæmōe sua tulisti:
Si rapet graias barbara turba nup⁹. (se
Parci⁹ adromachē uexauit achaia uictrix
Cū dana⁹ phrygias ureret ignis opes.
At tu cura mei si te pia tangit oreste:
Iniice nō timidas in tua iura manus:
An si q̄s rapiat stabulis armenta reclusis
Arma feras: rapta coniuge lentus eris.
Sit socer exēplo nuptæ repetitor adēptæ
Cui pia militiæ causa puella fuit.
Si socer ignauus uacua stetit in aula:
Nupta foret: paridi mater ut ante fuit.
Nō tu mille rates: sinuo saq; uela parabis:
Nec numex danai militis: ipse ueni.
Sic quoq; erā repetēda tñ: nec turpe mari
Aspa p̄ charo bella tulisse thoro. (to ē
Quid: qd̄ auus nobis idē pelopei⁹ auct⁹
Et si non esses uir mihi: fr̄ eras.
Vir p̄cor uxori: frater succurre sorori:
Instant officio nomina bina tuo.
Me tibi tū dare⁹ uita grauis autor & ānis
Tradidit: arbitrium neptis hēbat au⁹.
At p̄r æacide p̄miserat inscius acti:
Plus quoq; q̄ prior ē ordie possit auus.
Quum tibi nubebā: nulli mea tēda nocet
Si iūgar pyrrho: tu mihi læsus eris. (bat

Troia q̄
regio fue
rit
initio qd̄
uerbū sit

Affinitas
hermiōis
& orestis

¶ Præpetis deis: cupidinē significat quē alax pnicitate impetere cōstatidicimus. n. ppetes: ut Hyginus scripsit ANTO.
aues in auguriis: quæ priora impetunt: & si poetæ id aliter usurpēt. ¶ Tu mi. qd' ma. p' es: cōtentio est p cōpa
rationē: oñditq' pyrthum gñe & rei militaris scia ab Oreste separari. ¶ Dardanius ptes: Pyrthus inqt est i ea
cōditiōe q' pis phrygius. Tu uero menelai ptes agas. ¶ Patriis: achillē significat. ¶ Parētis: potes inqt Agamē
nonis patris tui facta iactare q' græcorū oīum in expeditiōe troiana extitit impator. ¶ Tātāides agamēnonē
significat quē a tātalo originē ducere exposuimus. ¶ Hic. de Achille pyrthi patre itelligit. ¶ Quintus a ioue: Geneal o
gia. orestis

Et pater ignoscet nostro menela⁹ amoris:

Succubuit telis præpetis ipse dei.

Quē sibi p'misit: genero cōcedet amorē:

Proderit exemplo mater amata suo.

Tu mihi: qd' m'ri pater es q's gesserat oli

Dardanius ptes aduena pyrthus agit.

Ille licet patriis sine fine superbiat actis:

Et tu quæ referas scā parentis habes.

Tātāides omnes: ipm q' regebat achillē:

Hic pars militiæ: dux erat ille ducum.

Tu quoq' hēs pauū pelopē: pelopisq' pa

Si meli⁹ nūeres: a ioue qnt⁹ eris. (rētē:

Nec uirtute cares: arma iuidiosa tulisti:

Sed tu qd' faceres: induit illa patrem:

Materia uellem fortis meliore fuisses:

Nō lecta est operi: sed data causa tuo.

Hāc tñ implesti: iuguloq' ægystus apto:

Tecta cruentauit: quæ pater ante tu⁹.

Increpat æacides: laudēq' in crimia uertit

Et tñ aspectus sustinet ille meos,

Rūpor: & ora mihi piter cū mēte tūescūt

Pectoraq' inclusis ignibus uista dolēt.

Iuppiter ut diximus tātālū tātalus pelopē: pelops plistenē:
plistenes agamēnona Agamēnon orestē genuit. ¶ Arma
iuidiosa tulisti: cōfitef in oreste crimē. ¶ Sed tu qd' faceres
defensio ē a necessitate cū m' interemisset agamēnona ut
patrē ulcisceretur necessariū fuit m'em plmere apud Ho-
me. Protheus in odyflea narrat menelao ægystum in cōui-
uio agamēnonē trucidasse. Tragici scribunt texta sine exi-
tu Clytēnestrā agamēnoni tribuisse: his quoq' implicitū
aggrediēte ægysto fuisse pemprū: qb⁹ ad stipulat'. Ouidi.
cū dicit: induit illa p'rem. ¶ Induit: textam: ut se iduceret p'
buit: qua iplici⁹ iugulatus est. ¶ Materia meliores: hōestio-
rē cām te hēre uoluissēm. ¶ Nō lecta est. nō uoluntate: sed
necessitate cōtra tuos arma tulisti. ¶ Hanc tñ implesti. nes-
cessariā cām p'fecisti: hoc est p'ris iteritū uendicasti. Nā ore-
stes collecta ex creta & athenis manu opitulāte Strophio:
cuius filia antea ægysto nupserat contra micænos mouit
exercitiū: aberat ægystus captis micænis Clytemnestrā ma-
trem pemit: deinde cū rediret ægystus. exceptus isidiis tru-
cidat. ¶ Tecta: p'nam regiā ubi ipse prius patrē tuū peme-
rat. ¶ Vertit in crimina: accusat q' laudandum est facinus.
¶ Rumpor: uxor opprobriis: quibus in te utitur pyrthus
cum matris cādem obliat.

¶ Et p' contra id qd' posset obici. s. Menelaū: q' eā Pyrtho
pmiserat: nō eē passus ut nubat Oresti. ¶ Ignoscet: dabit
ueniā. ¶ Succubuit: uictus ē. ¶ Præpetis: alitis uel uoluctis.
ut Vir. & ppetis oīa pēnz. ¶ Deis: cupidinis. ¶ Generos tibi.
¶ M'ri: mea helēa. ¶ Suo exēplo: q' qd' p' eam fecit p'lice-
bit tibi p' me facere. ¶ Tu mi. sicut p' meus est l'ius ma-
ritus m'ri meæ helenæ: ita tu mihi. ¶ Quas egerat olim. i. si-
cut pis nō l'ius cōiunx erat m'ri meæ: sed raptorita & pyr-
thus agit eas ptes. s. raptoris. ¶ Quas Dardani⁹. i. paris: oli
cū hēbat apud se matrē meā. ¶ Partes: officia & noīa. ¶ Il-
le li. cōciliat sibi amorē Orestis p'ponēdo eū pyrtho. ¶ Si.

ne si. infinite. ¶ P'ris. i. p'ris. ¶ Et tu. i. et tu. ¶ Quæ refe. i. q' possis mēorare. ¶ Tātāides. i. agamēnō lōge repeti-
tū patronomicū sicut ex sup'ius cōmemorata genealogia patet. ¶ Ip'm q' hēt emphasim hoc p'nomē. qd' ēt
ip'm Achillē: quo pyrthus tā sup'bit. ¶ Hic. s. Achilles erat p's militiæ. i. un⁹ ex militibus & ducibus q' erant sub
agamēnone. ¶ Ille agamēnō p' tuus. erat dux ducū: q' oēs duces ei parebāt. Virg. Ipse Micænaus magnorū
ductor Achilliū. ¶ Proauū. sicut supra oñdim⁹ in ordie gñis: parētē pelopis. i. Tātālū. Hora. in. i. carminū. Oc-
cidit & genitor pelopis cōiuiua deorū. ¶ A ioue: q' iuppiter genuit Tātālū: & sic eris qntus ab eo. ¶ Nec uirtu-
te laudauit Hermiōe Orestē a nobilitate: nūc laudat a fortitudine. ¶ Virtute. i. fortitudinem: in actis militari-
bus uir⁹ p' fortitudine. accipit. ¶ Inuidiosa: odiosum: q' iter fecisti matrē. ¶ Sed tu. excusatio matricidii Ore-
stis. ¶ Quid face. q. d. nihil aliud q' qd' fecisti. ¶ Induit il. patrē. i. dedit ei uestē sup'iori pte non aptā: qua caput
emittere nō posset: q' iplicat⁹ & uxoris & adulteri manib⁹ interfectus ē. licet alii dicāt in cōiuiuo interfectū prio-
die quo domū rediit. ut luue. q' ppe ille deis auctoribus ulror p'ris erat cāsi media iter pocula: & idem ferro a
Clytēnestra occisum sentit in fine satyræ sextæ bis uerbis: hoc tñ refert. qd' T'ndaris illa bipēnē Insulā & fa-
tuā dextra leuāq' tenebat: & Vir. li. xi. Ipse micænaus magnorū ductor achilliū. Cōiugis ifandæ prima intra li-
mina dextra oppetiit. ¶ Meliore honestiore q' cāde matris. ¶ Nō lecta est excusatio est. q. d. nō spōte: sed coa-
ctus hoc fecisti. ¶ Lecta. i. electa a te. ¶ Sed da. s. & scelere matris: & m'ro oraculi. ¶ Op'i. tuo. i. tuo fasio. s. ma-
tricio. ¶ Implesti: p'fecisti. Hāc. s. cām tibi datā. ¶ Aegystus. adulter m'ris tuæ. ¶ Cruetauit. cruore suo fœda-
uit. ¶ Quæ pa. tu. an. s. cruetauerat. i. eisdē testis cum interfecisti: quo ille patrē tuū interfecerat: & artificiose ta-
cet cāde m'ris: & tñmō cāde adulteri cōmemorat. ¶ Aeacides: pyrthus p'nepos Aeacina: nam Aeacus eius pro-
auus est. ¶ Increpat. s. hoc sc'm tuū. ¶ Laudē. i. ultionē cādis paternæ q' tibi laudi est. ¶ Vertit in crimina. i. scu-
sar: & dicit homicidiū eē. ¶ Et tñ. s. quis ita de te male dicat. ¶ Sustinet me. aspe. i. patif se a me uideri quā scit
tibi esse uāhemēter affectam: & non posse male de te audire. ¶ Rumpor. s. dolore. ¶ Ora tumescūt cū mēte:
q' ira tumidos hoīes facere uidet. ¶ Vsta ardentia. ¶ Ignibus inclusis: indignationibus quæ tanq' ignes latē-
tes pectus meum urunt. luuena. Quid referam q'ta sicrum iecur ardeat ira.

Agamem-
nōis mori

orestis ob-
patrem in-
terfectum
ultio

VBER.

Mors aga-
mēnonis

ANTO.

Leda a io
ne compf
sa fabula
Hyppoda
mia fabu
Pelopoes
sus un no
men ac
cepit

Tatal⁹ ubi

ignauerit

Helena in

violata fri

b⁹ reddita

Amycle

ubi loco

rum sit

Aphidna

ubi locoge

posita sit

mopsopia

q regit sit

& un dca

VBER.

Phisicum

de ira di

ctum

Cygni fa

bula

Leda fa

bula

Hyppoda

mia

Pelopon

nessus

isthmii

quot sint

Helena il

libata fra

tribus red

dita

Amicle

Mopsi, q

sue a quo

mopsium

oppidum

appellatū

ēi & a quo

attica mo

psopia a

quo athe

niēses mo

psopii di

cti sunt fu

it nuncu

para

Quisq ne obiecit ex pbatōe usus est si possem inqt tua faciora tibi & ipune exprobrasset nemo. Nec mihi sunt uires excusatio a sexu. Profundo largissime emitto. Humēt incultae duo exprimit & fleo & icul ta sum. Hoc gñis fatum: quod in gñe Tautales erat damnable, fato imputat. Errat in nostros annos: no stra tēpestas fāuit. qd puellae ex gñe Tantalī rapiant. Flumine cigni: firmat ppositum exemplo maiore Iuppiter in olorē mutatus Ramnūtē euolauit. compf sitq lada quae & Nemesis dicta est ut Crates tragoe diage scriptor autor est: tenix est ouū un Helena & Clytēnefra genitae tradunt. Quaiduo porrectus: im

potunū exēplū. nā Hyppodamia nō est ex gñe tantaleo:

Oenomaus Hyppodamiae p̄ elidis rex ex oraculo tulit cū

filia nuberet sibi exitiū iminere: certamē p̄posuit ex equo.

rū cursib⁹. hēbat. n. equos uelocissimos harpinam & phisi

lan: quos Myrtillus auriga regebat. Marmacas primus in

certamē descēdit uictus p̄enas dedit: demū pelops corru

pro Myrtillo Oenomaū supauit: hyppodāia uxorē duxit

elidisq regnū iuasit. totaq regionē de se Peloponnessum

nūcupari uoluit: ut autor est tucidi. Istmos: de istmo di

ximus: ubi ad neptūni tēplū erat equorū cursus: ut scri. Dio

do. Rotis pegrinis. curru: pelopeo quo post uictoriā in

pompa uecta est hyppodamia: tatalus pelopis p̄ paphlago

niā tenuit. unde p̄fectus pelops peloponessum occupauit.

Castori amycleo: theseū rapuisse helenā reddidisseq fra

tribus polluci & castori. diximus: Amyclae urbs est lacōiae.

Tyndaris regi. Vibe mopsopia: Aphidnā atticae ut

hem itelligit q seruata est helenā a Theseo rapta: Mopso

pia attica est a Mopsopo rege: ut Strabo testatur.

Quisq ne ob p qsq ne obiciet. i. qsq ne maledicer dīore

ste i p̄ntia mea. Nec mi. sūt ui. i. nec possū ulcisci hāc iniu

riā. Flere licet. i. possum solū flere: & nō aliter uindicare.

Diffundimus: i. pargim⁹. & abiciim⁹ irā flendo: qā ut uo

lūr phisici p̄lādūt ira retēta & occultata: quā si fleru effūdāt.

Instar flu. i. ualde abūde. Has lachry. semp.

ga nunq cesso flere. Profundo emitto. Humēt madefiunt.

Fonte. i. copia lachrymarū. Perenne iugi.

p̄peruo. Hoc gñis fatum est. i. hoc est ifortoniū gentis domus n̄ra qdēt ad meā atātē pueniunt ex gente

nostra oēs mulieres rapiamur a uiris. sicut ego rapta sum nūc a Pyriho: cōmēorat aut multas de gñe suo ra

ptas. Matres mulieres. Tatalides. i. de gñe Tatali. Non ego occupatio est rethorica. dicit. n. se nolle re

ferre: cū tñ referat. Mēdacia: fictionē. fallam figurā. Cygni fluminei. habitātis iuxta flumina. nā Cygnus

cōsanguineus phatōris postq phaeō fulminis incēdio a ioue cōsumptus est in uolucrē sui nois ob dolorē

mutatus: ut inqt Ouidi. lib. ii. met. nō se cōloq̄ icuiq̄ Credit: ut iniuste missi mēor ignis ab illo Stagna pe

tit: patulosq lacu signēq posus. Quae colat: elegit cōtraria flumina flāmis. Delituisse. i. latuisse. In plu

mis. i. i forma Cygni: nā iuppiter captus amore ledae uxoris Tindarei cōuersus in Cygnū ad eā uolauit: qut

fabula tradūt: cū eū sinu excepisset ille dē oua in ei⁹ gremio pepisse: ex quo nati sunt Castor & pollux. Hēla

& Clytēnefra: oua aut duo tñ fuisse dñr rex quoq̄ altero Castor & Pollux: ex altero Helena & Clytēnefra

nati dñr. Hora. in arte poetica. Nec gemino bellū troianū ordif ab ouo. idē in epistolis. Castor gaudet equi

ouo p̄gnatus eodē pugnif. Sūr q uelit nō Cygnū sed ledā ex compfssu. Iouis illa duo opa peperisse. Qua

duo refert rapinā alter⁹. Hyppodamia filia fuit Oenomai regis Elidis & pisae: quā cū ob egregiā pulchritudī

nem multi uxorē peterēt: pater p̄posuit p̄cis hanc legē & durissimā cōditionē: ut q eā uellēt curruli certami

ne cū ea cōtenderēt: & q uictus fuisset capite puniret: q uicisset eā uxorē hēret: ad hoc certamē cū pelops tā

tali fili⁹ ex phrygia uēisset: corrupto myrtilo hyppodāiae auriga pollicitatiōe primi concubitus uictor euasit

nā Myrtillus axes currus fractos cāra dī texisse quā postea calore liq̄facta cōcidit currus: & hac fraude poti

tus est pelops hyppodāia cū uero Myrtil⁹ peteret. p̄missam mercedē a pelope i mare p̄cipitatus ē: qd ab ei⁹ no

mine Mirtoū denoiatū serūt: sed hāc fabulosa nā re uera. bello rapta est corruptio myrtilo p̄fecto exercitus.

Qua duo: describit locū ubi rapta est hyppodāia: uidelicet in Achaia q postea a pelope q ibi regnauit pelo

pōnessus. i. pelopis isula dca ē: nā ut supra dixim⁹ isthmus ē terra tenuis iuxta duo maria: & sūt duo isthmi cele

bres un⁹ in achaia de quo nūc itelligit: & alter in Thracia. Distiet. i. se parat. Rotis pegrinis. i. curru pegrī

no: nā ut dixim⁹ pelops ex phrygia uenerat. inde Qui li. ii. tristitū. Quid nisi tatalides agitatē cupidie currus

Pisaeā phrygiis uexit eburnis eqs. Castori amiclao: idē est supra Helenā in certamine palaestrae a Theseo

rapta fuisse: quae postea Castori & polluci fratrib⁹ eā bello reperētibus reddita est: immo: ut qbusdā placet ui

recupata abducta ē: cum ea. Ethra matre Thesei: quae postea semp comes fuit Helenae ut in eius epistola ad

paridem ifra patebit. Amiclao ex amiclis urbe lacōiae. notādum est aut in qnta sede huius uersus p̄ dady

lo ēē spōdeum: & in prima syllaba terrii pedis uocalē nec elidi. nec breuiari sequēte uocali. Tindaris: hēle

na. Soror. f. Castoris & pollucis. Vibe Mopsopia. i. atheniēsina tres fuisse Mopsos scri. Stra. li. ix. unū ua

tem filium trefia. alter fuit lapitha argonautarum nauigationis comes a quo oppidum Mopsium in cam

po pelagico uocatum est. Tertius a quo atticam appellauere Mopsopiā alibi tamen eodem libro. dicit eum

Mopsopum appellatum: a quo Mopsopii atheniēsēsi dicti sunt: quod uidetur uerisimilius.

Hermione corā quisq ne obiecit orestis:

Nec mihi sūt uires: nec fer⁹ ensis adest

Flere licet: certe flēdo diffundimus iram:

Perq sinus lachrymae flūinis istar eūt.

Has semp solas habeo: sempq p̄fundo:

Hument incultae fonte perenne genae.

Hoc gñis fatum qd nostros errat in ānos

Tatalides matres apta rapina sumus.

Nō ego fluminei referā mēdacia cigni:

Nec querar in plumis delituisse iouē.

Qua duo porrect⁹ lōge freta distiet isth.

Vecta pegrinis hyppodāia rotis. (mos

Castori amyclao: & amyclao polluci:

Reddita mopsopia tidaris urbe soror.

Tindaris idæo ab hospite: paridē intelligit a quo raptā fuisse helenā notū ē. **F**lebat an? sollicitudinē dōmus in raptu helenæ exprimit. Tindarus inqt auus & clytēnestra helenæ soror frēs q; Castor & pollux erant solliciti **A**berat cōiūx: Menelaus crethæ erat cū raptā est helenā ut scri. Septimi? **N**e nō pelopeia credat: ut sim & uideat ex pelopis gente. **P**arata p̄dā raptā sum a pyrtho. **P**ellides utinam uitasset Apollinis arcus. Paris adiutus ab apolline in tēplo Achillē sagitta pede sauciātū pemit: licet alii in tumultu hoc factum dicāt. **Q**uodā: cū abducta Briseide ipse fleuit. **Q**uæ mea: celestes. totius gñis satū hastenus nūc suū q̄is.

Tindaris idæo trās æquora ab hospite rap:
Argolicas p se uertit i arma man? (ta:
Vix eqdē memini: memini tñ: oīa luctus

Omnia solliciti plena timoris erant.
Flebat au? flebatq; soror: frēs q; gemelli:
Orabat superos læda: suumq; iouem.
Ipa ego nō lōgos etiam tūc scissa capillos
Clamabam: sine me: me sine mī abis.
Nā cōiūx aberat: ne nō pelopeia credar
Ecce neoptolemo prēda parata fui.

Pellides utinam uitasset apollinis arcus:
Damnaret nati facta poterua pater.

nec quodā placuit: nec nūc placuiss; achil
Abducta uiduū cōiuge flere uig. (lis

Quæ mea ccelestes iniuria fecit iniquos:
Q d ue mīhi miseræ sidus obesse q̄rar

Parua mea sine mīe fui: pī arma gerebat
Et duo cum uiuāt orba duobus eram.

Nō tibi bladias primis mea mī in anis
Incerto dictas ore puella tuli.

Nō ego captaui breuib; tua colla lacertis
Nō sed i gremio sarcina grata tuo.

Nō cult; tibi cura mei: nec pacta marito
Intraui thalamos matre parāte nouos.

Obuia p̄dierā reduci tibi: uera fatebor:
Nec facies nobis nota parentis erat.

Te tñ eē helenē: q; eras pulcherriā. sensi:
Ipsa requirebas: quæ tua nata foret.

Qd sydus: caldeoꝝ snia est: ut ui sydeꝝ mortales benigius agant: & idigne uexent. **P**arua mea sine matre. **P**atos ab ætate. **A**rma ferebat: erat Menelaus in bello troia no. **Incerto: balbo: & ambiguus uerbis: q̄si a pueris excidunt. **P**acta marito: cū Oresti nupsisset. **M**atre parāte: ex cōsuetudine loquit: inā matres locabāt in thalamis filiis: cū primū uiris tradebāt. **R**educi tibi Herodo. ex ægypto reductā eē helenā cōtēdit: quā post mortuū Menelaū Nicostratus & megapēthus sparta eiecerūt: Rhodum cōcessit ad Polyxo Tlepolemi uxore ueteri freta amicitia ancilla. arbori illam suspēderunt: qm cām belli Troiani dederat: in quo fuerat Tlepolem; trucidat. **N**ec facies nobis: uide quā fuerit parua Hermionæ cum raptā fuit Helena: hinc licet aspicere ut a matre filia cum redirent utriq; non cognoscerentur.**

Tindaris: narrat scdam rapinā Helenæ: q; a paride raptā & Troiā abducta belli troiani cā extitit. **I**deco hospite paride troiano quē illa hospitio acceperat. **V**ertit: mouit. **P**roise: p recuperatiōe sua. **V**ix eqdem dicit se fuisse admodū paruam: cū mater sua Helena raptā est: & enumerat quādā: quæ dicit subdere sibi memoriā ei; rei. **P**lena luctus. i. plena mceroris. **S**olliciti ab effectu dicit. i. faciētis hoies sollicitos. i. anxios: ut in pria epistola. **R**es est solliciti plena timoris amor. **A**uus: Tindareus. **S**oror. Clytemnestra soror helenæ mīis meæ. **F**rēs ge. i. Castor & pollux: frēs meæ mīis. **L**æda: mater helenæ. **S**uū iouē a quo fuerat amata & opp̄ssa. **N**ō longos. i. breues: q̄tos hēnt. i. fantulæ. **S**ine me. sine me: cōduplicatio color rhetoricus. **C**ōiūx. i. mīis meæ. i. Menelaus. **A**berat: iue rat. n. i. Cretā. **N**e nō: addit nūc se supradictis quas dixit fuisse raptas. **N**e non. i. ut credat pelopeia. i. de gñe pelopis. nā dixit supra. **T**atalides mīes apta rapia sum. **N**eoptolemo. i. pyrtho: q; ita dictus est quasi nouus pugnator. nā Neos græce nouū significat. polemo & poetice prole. meo. i. pugno. **P**ellides. i. Achilles pī pyrthi. **V**tinā uitasset arcus. i. utinā nunq; fuisset interfectus: q; si uiueret culparet factum filii: q; alienā uxorem uult rape. Apollinis autem arcus dixit: non qd re uera Apollo eum sagittis interemerit: sed qd in eius templo sit interfectus. **N**ā cū Thetis Achillem infantulū in aquam stygis ifernæ tinxisset toto corpore: p̄ter ptem pedis qua eū tenebat eū imersit i aquā

ut apud Statiū legim; Si te stygis amne Senero armauit: totūq; utinā: fuit in uulnerabilis oī pte corporis: q; aq̄ ticta fuerat: Sed cū capt; amore Polyxenæ filia Priami cōstituiisset: ut eā capet in tēplo Apollinis Paris post si mulach; latēs: in pte pedis q; erat uulnerabilis: q; nō fuerat ticta aqua stygis: directā sagitta eū occidit: de fiētū ē: qd tenēte Apollie arcū Paris direxit tela. ut apud Virg. lib. vi. Phœbe grauis Troiæ sp miserate labores Dardana q; paridis directi tela: manusq; Corp; in æcidæ. **D**anaret: culparet. **N**ec nūc placuiss; t. legendū est nūc: ne si legat nō ex duab; negatiōibus sit sensus cōtrarius. **Q**uæ admi. q. d. nescio. **Iniquos: inimicos & aduersos. **Q**d sidus: q; uiræ cōditionē qualitate sydeꝝ nobis afferri tradūt luue. distat. n. quæ sydera te excipiat mō primos incipiētē Edere uagitus & adhuc de mīe iubentē. **P**arua: ecce cōmemorat sua in sortu nia. **P**arua: infantula: quo tpe debuerā maxime apud eā educari. **F**erebat arma. i. gerebat bella. **C**um uiuāt. q̄is sint uiui. **O**rba: priuata. i. erā orphana. **N**ō tibi dicit se caruisse iis iucūditatibus: quas alia puel. læ hēre solēt in infantia: q; parētes delectāt: & ab eis in gremio tenent. **In certo ore. i. certis uerbis: q; infantēs nōdū sciunt bñ exprimere uerba. **C**aptaui amplexata sum. **G**rata sari. i. gratū onus. **C**ultus mei: sicut alia matres solēt hēre curā cultus suæ filiaꝝ. **P**acta: despōsata. **M**atre pa. ut est mos. **P**rodierā: exierā. **R**educi: reuertēti a Troia. parētis tui. **M**atris meæ. **S**ensi: cognoui. iudicauī. qd. i. q; a. **P**ulcherriima. ual de pulchra. **Ipsa. i. tu. **Q**uæ foret nata tua: q; ēt tu non cognoscebas me.******

ANTO.

Achillis
interitusNecessita
te syderū
mortales
ducunturHelēæ su
gat exiliū
& mors
miserabilis

VBER.

Pyrth; uñ
nomen
neoptolo
mi accepit
Achilles
interfectusSyderum
mot; hoī
necessari;

ANTO.

Sol quā-
obré tytā
dictus est
Pyrrh²ubi
locoge na-
tus fuit
Scyros in
sula q̄ sit

VBER.

Nomé p
aduerbio
sepiſſime
ponitur

Pyrrh²ubi
natus sit
Pyrrhus
mors

Orestes in
nora quo
oreſtii po-
puli dicti
sunt cuius
fili⁹ fuerit

Quot her-
cules fuere

Oechalia
urbs ab
hercule ex
pugnata
Lycæ
mors

¶ Pars hæc una mihi: ut uideat oīno deſtituta id qđ inuaret ſolū in tot erūnis ablatū eſſe dēmonſtrat. ¶ Ca-
ptam: iuidioſe cōtra pyrrhūptulit: ut ardētius excitet Oreſtem ¶ Hoc munus: ut uictrix captiua ſit. ¶ Eqs ala-
tus Tytan: patos a tpe. Tytan ſol dēus eſt. qm̄ a tytanibus ducit originem. ¶ Malo li. ualidiore & maiori un-
cāpum liberiorem dicimus maiore ad ducendū rōnem. Sollicitor inq̄ dieq̄ noſtuq̄ ualidi⁹. ¶ Pro ſom. la-
chry. oculi nō dormiūt: ſed p ſomno ſuccurrūt lachrymæ. ¶ Malis: cū malas rāgo: quæ horridæ ſunt. ¶ Scy-
ria mēbra: cōtūelioſe dēū eſt in pyrrhū: q̄ in ſcyro iſula natus eſt ex furtiuo cōcubitu eſt. n. Scyros iſula con-
tra magnēſiā nobilis ob Licomedis cū achille affinitatem
& Pyrrhū illic educatū. ¶ Manus pol. quæ uig. non lūum
tetigerunt. ¶ Errorē uocis: uox quæ errat p omine habet:
pinde ac me cito ad Oreſtē redditurā ominet. ¶ Per gen⁹
iſcoelix oro. colligit ppoſitū iure iurādo. ¶ Genus iſcoelix:
hoc pp mat̄. Tātali dū rapinā dicit. ¶ Gñis pentē: ſouem
ſignat: a quo Tātalum natū diximus. ¶ Quæ tibi debent:
nā fortiter p̄is necē ultus ē. Oreſtes & matre Clytēneſtra
& Aegīſto trucidatis. ¶ Aut ego p̄moriar: feſtā morte op-
primar. ¶ Tantalidæ: Ore. dicit: qui a Tantalō genus tra-
xit: & ego inquit cum ſim ex genere Tātaleo eiūdem ge-
neris uiro nubere decreui.

¶ Pars hæc enumeratis multis iſcoelicitatib⁹ ſuis: dicit Her-
mione ſe tm̄ mō fuiſſe ſcoelicē in hoc: qđ Oreſtē cōiugē ſor-
tita ſit. ¶ Hæc una. i. ſola. ſ. ¶ Oreſtes cōiūx. i. dat⁹ mihi ma-
ritus. ¶ Bñ ceſſit. bñ euenit: q̄a in reliq̄ ſui iſcoelix. ¶ Is. ore-
ſtes. ¶ Pro ſe. ſ. ne adimat mihi. ¶ Pyrrhus hēt. cōqueſtio ē
de audacia pyrrhi: q̄ poſt uictoriā Menelai: & reditū in pa-
triā teneat Hermionē captiuā. ¶ Et minus ah nobis. i. Tro-
ia ah nō eſt ad utilitatē nr̄am deſtructa. alius codex hēbat.
munus & hoc nobis diruta Troia ſuit. i. hāc utilitatē hēo
qđ Troia ſit diruta. ſiue at ſuit ſiue dedit legat idē eſt ſen-
ſus. ¶ Cum tñ. dicit qđ licet oī tpe ſit in magno mœrore:
tñ minus angit die q̄ noctem: p̄ totā noctē dicit ſe flere.
¶ Titā. i. Sol. ¶ Altat altus. i. eſt in ſūmo cœli. ¶ Radiantibus:
ſplēdētibus. ¶ Malo. i. dolore. ¶ Liberiore. mitiore: &
minus urgēte me. ¶ Acerba p̄ acerbe. nomē p̄ aduerbio. ſi
cut rauca ſonās amnis. ¶ Fūgunt lachry. p̄ ſom. i. cū debēt
dormire lachrymant. ¶ Qua licet. i. q̄tū poſſum. ¶ A uiro:
a pyrrho. ¶ Stupeo: careo ſenſu: & exanimor. ¶ Oblita re-
rum & loci. i. q̄ non recordor qđ faciā: aut ubi ſim. ¶ Ignara.
nō aduertēte. ¶ Scyria mēbra. i. mēbra Pyrrhi q̄ nat⁹ eſt
in ſcyro iſula ubi regnauit Lycomedes: ut ſupra diximus.

¶ Vt poſt q̄. ¶ Sēſi ne. i. ſenſi me terigiſſe illū quē nolebā. ¶ Credor mihi. i. uideor mihi. ¶ Pollutas. i. foeda-
tas eius cōtactu. ¶ Sæpe neoptolemi. dicit Hermiōe ſe tm̄ hēre cordi Oreſtē: qđ cū uelit noiare Pyrrhū: ſæpe
p̄ pyrrho noiāt Oreſtē. ¶ Errorē: qđ tpe eo uocē. ¶ Vt. i. tāq̄. ¶ Omen. i. auguriū felix. q̄a puto id mihi cōſu-
gere: q̄a aliqñ ſim futura tua. ¶ Per gen⁹ nūc adiurat Oreſtē. ut eā recupet. ¶ Parētē gñis. i. ſouē patrē Tātali.
un gen⁹ nr̄um eſt. ¶ Et ſua re. i. cœlū: nā ſuppiter oīa regit. ¶ P̄is tui: agamēnōis. ¶ Patruī mi. q̄a fuit frater pa-
tris mei. ¶ Debēt ti. i. ſūt obligata. ¶ Vltā uindicata. ſ. a te iſterfeſtis ægiſto & matre tua: a q̄b⁹ ipſe iſterfeſt⁹ fuit.
¶ P̄moriar. i. moriar añ tps. ¶ Ego tāta. q̄ ſum de gñe Tātali. ¶ Tātali dæ. i. tui: qui & ipſe es de eodē gñe.
Oreſtes iſterfeſto Pyrrho: tadē recepit hermionē: ex q̄ ſuſcepit filiū noīe oreſtē: a quo oreſtæ populi dicti ſūt.

¶ In nonam epistolam Argumentum:

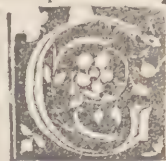

¶ Hec tres tm̄ Hercules uidet fuiſſe aſſerere: ſed q̄ diligentius hoc ſcrutati ſūt ſex fuiſſe repē-
tierūt. Antiq̄ſſimū ex ioue antiq̄ſſimo & lyſto natū. Nā ioues ēt plures fuiſſe legimus: quē cō-
certauit cū apollie de tripode accepimus. Alter tradiſ. Nilo natus ægypt⁹: quē aut̄ phrygias
līas cōſcripſiſſe. Tertius ē ex Ideis daſtilis: cui iſerias aſſerūt. Quart⁹ louis fili⁹ eſt ex aſterie lato-
ne ſorore: q̄ tyri colit⁹: filiūq̄ hūit noīe Carthaginē. Quint⁹ in idia: & Belus dicit⁹. Sext⁹ ex Alc-
mēa & Ioue tertio genit⁹: cui geſta aliorū aſſignant. Deyanirā hūit uxore. Nā dimiſſa Megare
rā Oenei ex altea duxit uxore: deinde memor deſpecti cōiugii cōtra eureti. Toxēū Milionē & pythiū monie
exercitū. Oechaliā urbē abſtulit: illos peremit. Iolē: rapuit cui⁹ amore adeo flagrauit: ut ex ea patereſcqd cū
omphale ppeſſus eſt: Sacrificatur⁹ pigif ob uictoriā in mōte cyneo pue⁹ lycā ad Deyanirā in Thrachinā urbē
miſſit: uēſtē qua in ſacris utebaſ aſſerret. Deyanira ſemine iſectā: oleo & ſanguine cētauri nexi dederat: id
enī ſuaſerat Nexus faciendū cū in traiectu euēi fluminis ab Hercule ſagittis cōfoſſus eſt: ſi de illi⁹ amore dubi-
taſſet. Dubitabat. n. ne Ioles amore ipſam cōtēneret. Hercules cū uēſtē terigiſſet uenēo aſſat⁹ lēta tabe con-
ſumebaſ. Actus in furore lycā in mare piicit. Lycmniū & iolaum delphos de ſe ſciſcitatū ad oraculū miſit.

Retulerūt ut i aetha mōte pyra cōstrueret. De reliq̃s ioui curā relinq̃ret. Cōstructā ip̃e cōscēdit: phylotethes ignē admonit: cū reliq̃e nihil repisser: cōclū ascēdisse existimarūt: iuno p̃cāte ioue lectū cōscēdit herculē ue stib⁹ testū p̃. n. de: ac pareret emistū: qd̃ in adoptionē barbari diu fuarūt. Hebē quoq̃ filiā uxore dedit. Menæ- ci⁹ actoris fili⁹ opōte boetiae oppido prim⁹ herculi sacrificauit. Tauroi Capro: & Ariete. Deyaira cū de uiri fato excepisset cōmemoratis iniuriis: q̃s ab hercule passa sit: facin⁹ purgare nitit epistola: ut nō ultrosq̃ ut ad amo- rē illū reuocaret id fecisse uideat: querelas habet creberrimas: q̃les eam decent: quā de suspēdio deliberarat.

Quis pri-
m⁹ herculi
sacrifica-
uerit

ANTO.

Ratulor Oecha-
liā titulis accede
re nostris: Princi-
piū ex duorū affe-
ctuū lātitiā mō-
rorisq̃ pugna q̃

furibūda fuerit. Deyanira indi-
cat. Sed cū mōror lātitiā supe-
raret: rege quas turpiter Hercu-
les gessit oritur exprobratio.
¶ Gratulor gratulari siue diis:
siue hoībus: q̃ nobis bñfici sue-
rūt in successu: aut nō aut alio-
rū ē: cū laudib⁹ festiuitatē oñde-
re: oris. n. ex lātitiā gratulatio:
ut ex dolore querimonia. ¶ Vi-
ctā: ad iolē hoc refert: cui⁹ amo-
re cū Hercules teneret: uisus fi-

Gratulari
qd̃ sit &
qd̃ gratu-
latio

Oechaliae
quot sint
& ubi lo-
corum
Ioles quā
fuerit
VBER.

Argumen-
tu: episto-
lae

DEYANIRA HERCVLI.

Ratulor oecha-
liam titulis acce-
dere nostris:

Victorem ui-
ctā succubuis-
se queror.

lasse dicis. ¶ Oechaliā: oechalias plures fuisse legim⁹ i thes-
salia: arcadiaq̃ & in euboea: sed quā euriti fuerit ambigūt
veteres. Diodorus quā in euboea est fuisse scribit. Alii ue-
ro thesalā quā cū cepisset hercules interēptis euriti libe-
ristut dixim⁹ iolem rapuit. ¶ Victā: captam iolem intelli-
git: quam hercules amauit.

Ratulor: Hercules multis: & magnis laborib⁹
q̃ sibi ab Eurytheo Iunōis noīe ioperati fuerāt
funct⁹: cū in Pheneo arcadiae oppido qnquēni-
um fuisset: de spōte discedēs in etholiā pfect⁹:
atq̃ cū nondū legitimā plē: nec uxore haberet: Deyanirā
Oenei filiā iā defuncto Meleagro sibi despōsatā uxore ac-
cepit: sed triēnio post deyanirā nuptias cū eurynomū pue-

Pars labo-
rū herculis

rū ministrū paruo errore lapsum pugno p̃cussus occidisset inuitus: dolore p̃cussus Calidōe recessit cū dey-
anira uxore & Hyllo puero ex ea suscepto: cū in itinere ad Euenū flumē uenisset repperit Nessum centaurū
uiatores p̃tio flumē transuehentiē. Qui cū Deyanirā transuexisset: eā uiolare conatus est: cū Hercules in alia
ripa esset: qua uiri opē implorante Hercules eū sagitta transfixit. Ille ne moreret inultus: pollicitus ē Deyani-
rā: se medicamētū traditurum quo nullā aliam: p̃ter se mulierem Hercules unq̃ appeteret: iussit itaq̃: ut oleo
cū sanguine ex uulnere suo & sagitta defluente cōmixto herculis tunicā ungeret: sic enim fore: ut nullā ali-
am mulierem p̃ter se appeteret: cum. Nessus expirasset: illa clam Hercule: quod erat mādaturū effecit. Hercu-
les aliquāto post Oechaliā uenit: & contra Euryti regis Oechaliae filios: qm̃ iolen sororē suam ante ei pro-
missam. uxore negauerant exercitum duxit: auxiliantibusq̃ arcadibus: qui eum ex Pheneo discedentem secu-
ti erant urbe expugnata Euryti filios occidit: & cum iole capriua ex Euboea in montem Ceneū profectus est
ibi sacra facturus Lychan aut famulū domesticū clam ad Deyaniram in Thrachinā ubi eam reliquerat
misiuit ei uestem qua in sacris uti consueuerat afferret: Deyanira uero amore ioles percepto cupiens se om-
nibus amore p̃ferri tunicā iuxta Centauri consiliū tinctā Lychae rei inscio herculi deferendam tradidit:
qua Hercules indutus medicamenti ui paulatim inualecente maximo dolore torqueri cōcepit: itaq̃ Lychā
uestis latorē primū occidit: ac morbo magis quotidie inualecente Lyciniū & Iolāū delphos ad Apollinē
misiuit: ut morbi remedia sciscitarent: oraculū iussit herculem ferri cū apparatu bellico in Oetā mōtē. ibiq̃ p̃
pe eā ingentē strui pyrā: de reliquis Ioui curā fore: qui cū Iolao erant iussa Apollinis exequentes: qd̃ futuri
erat suspicabant: hercules desperata salute in pyrā cōscēdit. solus philoctetes in gratiā sagittarū quas ei Her-
cules reliquit: pyrā succendi: subinōq̃ fulminibus circūcadentibus pyra exusta est: accedēte Iolao ut ossa col-
ligeret: nullo penitus repro creditū est herculē ad deos translātū: ei⁹ ut heroi sacra q̃dam instituta sunt: inte-
rea anteq̃ moreret cū magna ui ueneni uexaret. Deyanira calamitate herculis stupefacta: cū cām tantū mali a
se p̃fectā sciret: itaque uirā finisse dicis: sed poera nūc fingit Deyanirā anteq̃ se interficeret scripsisse ad hercu-
lē cōquerens quod turpi amore ioles succubuerit. & a legitimo alienatus sit: deinde interscribendū fingit eā
accepisse nunciū de calamitate herculis: quē grauissimo dolore torqueri audierat. p̃pter tunicā a se missam:
itaq̃ postquā excusauit se propter amorē hoc fecisse. affirmat se esse moriturā. ¶ Gratulor. lator.

Herculis
mois

Deyanira
suspendi-
um

Oechalia ¶ Oechaliā urbē Euboear: i q̄ regnavit euryt: licet Stra. dicat eē i thessalia i euboea: & i arcadia: hāc expugna-
uit Hercules pp iolē sibi negatā ut supra dixi: & ei⁹ fratres interfecit: atq; ut alii volūt ēt patrē. ¶ Accedere:
adiungi. ¶ Nostris titulis: nris victoriis & laudibus: nostris autem dixit: quia laudes mariti etiam suas existi-
mat. ¶ Victorem. s. te. ¶ Succubuisse: uictū fuisse. ¶ Victā. s. iolā. ¶ Pelasgiacas grācas.

ANTO. ¶ Fama decolor: contaminata: translatio ab infecto panno. ¶ Inficienda: neganda: & quæ factis prioribus
Vbi her- minime cōueniret. ¶ Quem nū. iuece qd̄ maximū ē uñ tot q̄rela nascant: ut post multa facta ingētia puel
cules fila- la succubuerit: nā apd̄ iolē dicit hercules filasse: & q̄ apud
uerit: Omphalē Lydiā tulisse scri. Dio. eadē apd̄ hāc exercuisse.

Fomentū ¶ Hoc ue. eury. uitupat factū ex uolūtate aduersariorū. qd̄
odii iuno. aliud igit eurysthe⁹ & iuno capiūt: q̄ ut te deprimāt & facti
nis in her- nouitate supiora deformēt. ¶ A te iouis nū. iunōis cā mē-
culem tē turbauit: ut scri. Home. nā i cōcilio deorū illū iactare coe-
git eo die ex suo genere fore: ut nasceret argis: q̄ finitimis
imparet: qd̄ cū iure iurādo firmasset: iuno in terrā descēdit
argos petit. Alcmenā partū distulit: Steleni ex Perso nati
uxorē: seprē tñ mēsu fœtū Eurystheū edere coegit: rē dei-

Labes qd̄ de ioui detulit: q̄ tūc cœlo pepulit: & herculē eurystheo serui
sit re iussit cui ut p̄miserat argiuorū regnū datū ē. ¶ Labe ui-
Quot no. tā: uinēdi dedecore: & p̄stitit in trāslatiōe. Est enī labes: q̄
tib⁹ iuppi casu subito leuia inficit. ¶ At nō ille ue. sermonē suspēdas
rer hercu. nō inq̄ talē te p̄stas. ¶ Nō una nox: si Diodo. credim⁹ ex
lē cōcepit trib⁹ noctib⁹ unā fecit iuppiter ut herculē cōciperet: iō Plauti
Serui quo nus Sofia i amphitriōe fabula putat Nocturnū obdormi-
pacto libe uisse ebrīū solēq; in cōiuiis cōmoratū plusculū: cū noctē
rabantur illā lōgiore sero uidisset. ¶ Subtulit nō mē dedit. Trāsla-
tio ē ab his q̄ in sūmo loco siti undiq; circūspectant. ¶ Re-
spice uin. ponit ante oculos priora ut cōparatiōe p̄ris uitu-
peret factū. ¶ Vindicibus pacatū: mōstris liberatū: & q̄si ex
seruitute in libertatē asserit: ducta trāslatiōe a seruis: q̄ uin-

Quāobit dicta liberant. ¶ Nere⁹: orbē terrarū itelligit: quē i medio
hercules aqua positū: instar insulæ scri. Plat. ¶ Solis utrāq; domū
cœlū susti solis domū in oriētē & occidēte esse scribūt. ¶ Cœlū prius
nuisse di. ipse tulisti: Hercules cœlū humeris sustinuisse tradit: qm̄
ctus sit postq̄ a pirhatis: quos Cusiris miserat. raptas hespidas atlā
ti restituit: ab illo edoctus ē astrologiā ipseq; in graciā prim⁹ sperā attulit. ¶ Fulsi: sustinuit. ¶ Noticia. nois
amplitudo: quo uerbo in culice utit. Vir. Notitiāq; ducū uoces. Geminos angues. Plautino catmine notum
est infantē Herculē in cuius duos a iunone missos angues ap̄pensis utrisq; faucibus trucidasse.

VBER. ¶ Decolor: turpis. ¶ Inficiāda. i. negāda: nā inficiari negare signat: uñ inficiā tñ pluralis numeri quo noīe uti-
mur cū eo: ut eo ificias. i. nego: & tuis ificias: &c. ¶ Iuno q̄ sp̄ cōata ē te oppriēre. ¶ Series: ordo & nūerus: nā
plurimos labores passus ē. ¶ Huic. s. tibi. ¶ Imposuisse iugū. i. domuisse te tractū a bob⁹ ē at ordo fama. deco-
lor &c. uēit iolē iposuisse iugū huic quē iuno & imēsa series lab. nūquā fregerit. ¶ Hoc ue. q. d. facis qd̄ placet
inimicis tuis: qā cū cupiāt tuū dedec⁹: gaudēt qdā mulier sis subiugata. ¶ Eurysthe⁹: rex q̄ tibi labores ipe-
rat. ¶ Germana to. iuno soror iouis: q̄ tonās dī: qā & tōitrua ciet: & fulmīa mittit. ¶ Sit. i. erit. ¶ Nouerca: p̄a iu-

Inficiari a no q̄ ē nouerca tuā nā hercules fili⁹ fuit iouis ex alcmena. ¶ Labe: macula: turpitudie: alias ponit p̄ ruina a la-
quo ifitiā bēdo ut apd̄ Vir. li. iii. aē. Hic mihi p̄ia mali labes. ¶ At nō: increpat ip̄m qd̄ n̄ r̄ndeat sp̄ai: q̄ de eo fuit hēnda:
qd̄ pprie ga nō una nocte generari potuit: s; cōiūctis trib⁹ noctib⁹ simul: ut fabulā tradūt: ex quo debuit eē uitæ magis
sit admirādā. ¶ Nō ue. nō exhibes te: nō appares. ¶ Ille: talis. ¶ Cui: q̄li. ¶ Vna: sola qā gēinata ē nox. ¶ Nō su-
Iuppiter q̄ tā. nō sufficit. ¶ Vt cō. i. ut generareris. ¶ Tāt⁹: tā magn⁹ tā fortis. ¶ Illa. s. iuno. ¶ Sustulit: exaltauit. ¶ Premē
re tonās do: idū p̄mit. ¶ Hæc. s. uen⁹. ¶ Respice: cōsidera. ¶ Pacatū: pacificatū. ¶ Vindicib⁹: defēatricib⁹ uel ultricib⁹: nā
dictus sit hercules ad tollēda mōstra q̄ i q̄libet pte orbis terrarū nocebāt hoib⁹. ppabat ide Luca. terras nōstris æquor
Labes im- q̄ leuātē Magnanimū alcidē libycas exciuit i oras: & Vir. li. vii. Nā maxim⁹ ultor. Tergēini nece Geryōis:
proprie spoliisq; supb⁹ Alcides aderat. ¶ Qua la. i. p̄ totū orbē terrarū. ¶ Nere⁹. i. oceāus: posuit. n. deū p̄ mari ocean⁹
qd̄ sit aut circuit ip̄m terrā. Qui. prio met. Tū freta diffudit: rapidisq; tumescere uētis iussit: & ambitæ circūdare
Oceanus littora terrarū. ¶ Pax terrarū. i. terra pacata a te. ¶ Debet se tibi. i. tibi ē obligata: & pax ē pp te cauēdū est aut ne
quid sit legat ps terrarū qā cōtrariū cēt qd̄ dixit sup⁹ qua latā Nereus &c. utrāq; domū solis. i. orientē: & occidētem.
Hercules ¶ Meritis: bñficiis tuis. ¶ Tulisti: humeris sustinuiisti. ¶ Quod est laturū terga tuis uirtutibus es ascensurus
astrono- cœlū. ¶ Hercules ferunt. n. fabulæ herculē p̄ atlāte cœlū sustinuisse. qd̄ iō ficitū ē: qā ei successit in astrologia.
mus ¶ Fulsi: sustētauit. ¶ Quid nisi: sensus est qd̄ tibi cōparasti per hæc tua clara facta: nisi ut nūc magis cogno-
scat dedecus tuū. ¶ Quid. s. ē q̄sitū. ¶ Nisi ē q̄sita noticia. i. cognitio. ¶ Pudori: dedecori tuo nā quo aliq; cla-
rior ē: si qd̄ turpe facit: eo magis cognoscis eius turpitudō. Iuuenalis Omne animi uitiiū tanto cōspectius in
se. Crimen habet: quanto maior qui peccat habet. ¶ Si cumulas: auges. ¶ Nota: macula: uitio. ¶ Stupri: adul-
terii & libidinis: idest si factis tuis prioribus claris & magnis: addis nunc turpitudinem libidinis.

Fama pelasgiacas subito puenit in urbes
Decolor: & factis inficianda tuis.

Quē nunquā iuno: seriesq; imēsa laborū
Fregerit: huic iolem imposuisse iugum

Hoc uelit eurysthe⁹ uelit hoc germana to
Letaq; sit uitę labe nouerca tue. (nāis)

At non ille uenis: cui nox si creditur una.
Non tanti: ut tantus concipere fuit.

Pl⁹ tibi quā iuno nocuit uen⁹ illa p̄mēdo
Sustulit: hæc hūili sub pede colla tenet

Respice uindicib⁹ pacatū uiribus orbem
Qua latā nere⁹ carulus ambit humo.

S; ubi ps terrarū: tibi se tota æquora debet
Implesti meritis solis utranq; domum.

Quod te laturū ē: cœlū prius ipse tulisti
Herculæ supposito sydera fulsit atlas.

Quid nisi notitia ē misero q̄sita pudori:
Si cumulas stupri facta priora nota.

Dignus iouent iouis fili⁹ diceretis. **C**œpisti me. cômêdati⁹ egisti infantia⁹ q⁹ uirilitatē. **V**ltima q⁹ agunt ANTO.
matura ætate. **C**edūt: inferiora sūt. **P**rimis ætate puerili gestis. **D**issimiles. nō cōueniūt: gesta sūt. n. pro
ætate dissimilia. **Q**uē nō mil. se. hypbole utit. **S**theneli⁹ ho. eurystei⁹ stheneli filiū significat: quē dixi⁹ Quis her
certamia herculi supāda pponere. **A**t bñ nu. se. ironia ē. **S**itq⁹ so. de ioue itelligit: cui fulgura assignam⁹. **N**ō ho. est sed minappon
Quā ma. iæq⁹. similitudine ironiā pbat. **M**inor: q⁹ genere aut re maior: uirtute ē inferior. **N**ō ho. est sed Operarii
on⁹: loc⁹ ē q⁹ uiolēta definitio dī: est inq⁹ puellis dāno p̄stare forma: qm̄ ea ē quæ illas p̄stātorib⁹ cōciliat: & quid sit

Te ne ferūt gēinos p̄ssisse tēaciter āgues:

Cum tener in cunis iā ioue dign⁹ eras.

Cœpisti meli⁹: quā desinis: ultima primis

Cadunt. dissimiles hic uir: & ille puer.

Quē n̄ mille ferē: quē n̄ stheneli⁹ hostis

Nō potuit iuno uincere: uicit amor.

At bñ nupta feror: qā noīor hercul⁹ uxor

Sitq⁹ focer rapidis q⁹ tonat altus equis.

Quā male ieq̄les ueniūt ad atria iuueci

Tā p̄mit⁹ magno cōiuge nupta mīor.

Nō honor ē: sed onus spēs læsura ferētes

Si qua uoles apte nubere: nube pari.

Vir mihi sp̄ abest: & cōiuge notior hospes

Mōstraq⁹ terribiles persequiturq⁹ feras.

Ipsa domo uidua uotis operata pudicis

Torqueor iſesto ne uir ab hoste cadat.

Inter serpentes aprosq⁹ auidosq⁹ leones.

Iactor. & hæsuos cerno p̄ ossa canes.

Me pecudū fibræ. simlacha⁹q⁹ iania sōni

Omniaq⁹ arcana nocte petita mouent.

Aucupor iſcelix iſcerta⁹ murmura famæ.

Specq⁹ timor dubia: spēs q⁹ timor cadit.

Mi abest: q̄riturq⁹ deo placuisse potenti:

unt: cōueniūt. **N**upta: uxor. **M**inor: inferior cōditiōe generis & fortunæ. **N**ō honor ē: sentētia ē color
rethoric⁹. **S**pecies: dignitas. **F**erentē: habētē ip̄am spēm. **S**ed onus: sicut mihi ē onus qd⁹ sim uxor tā
ti uiricū tñ te nō fruar: nō honor ē: sed onus annomiatio ē color rethoric⁹. **S**i qua uo. snia generalis. **P**a
riæq⁹ tibi & ætate: & cōditiōe fortunæ. **H**ospes: pegrin⁹. **E**st notior cōiuge: qā uideo sapi⁹ hospites: quā
maritū meū. **M**ōstra: ut lernæā hydrā: & Cerberē: & Cacū: de quo Vir huic mōstro uulcan⁹ erat pater: mō.
strū. n. dī qd⁹ est p̄ter naturā. **F**eras terribiles: ut aprū Erymātē: & leonē nematū. **O**perata: intēta: facti
ficās: nā opari p̄prie ē sacrificia p̄ficere Vir. li. iii. æn. aruiq⁹ nouis opata iuuet⁹. Idē p̄rio geor. In primis uene
rare deos atq⁹ ānua magnæ sacra refert. **C**ereri latis opat⁹ in hærbis. **H**or. p̄deat iustis opata sacris. Iuueā. &
matutinis opat⁹ festa lucernis. i. opando hoc ē sacrificiādo colit: indocti ponūt p̄ agere qd⁹ uis generaliter in
quo significato nunquā inueni exēplū idoneū. **T**orqueor: crucior. **C**adati: interficiat. **A**b ho. aut homi
ne. aut fera. **I**actor uersor. i. cogitatiōe: qā cogito hæc picula i qb⁹ ille uersat. & uideor eē i eisdē piculis: qd⁹
accidit amātib⁹. **V**ir. de Gallo ad lycoridā: q⁹ erat i castris. Nūc iſan⁹ amor duri me Martis i armis Tela inter
media: atq⁹ aduersos detiet hostes. **H**æsuos p̄ ossa. i. aggressuros temā hæsur⁹ hic ab hæreo uēit nō ab edo.
Me pecudū: dicit se multis mōis terreri p̄ picula herculis. **F**ibræ pecudū. i. exta q⁹ inspicio: ut itelligā qd⁹
sit de te futuri hæc. n. ars haruspicina dicebat. i. spiciebāt at̄ p̄cipue fibras iocino: & siue leco: & pulmonū. Iu
ue. calido pulmōe colūbæ. **T**ractato armeni⁹: uel cōmagen⁹ haruspex. **P**ectora pullo: rimatur & exta. **C**atē
li. interdū & pueri. **L**ucanus li. p̄rio. **C**ernit tabe iecur madidū: uenasq⁹ minaces. **H**ostili de pte uidet pulmōis
hanali. **F**ibra latet. **V**ir. li. iii. æn. pecudūq⁹ reclusis. **P**ectorib⁹ ihiās spirātia cōsulit exta. **S**imulachra inania
figuræ sine corpore. **O**ia: auguria. **P**etita: capta. **M**ouent: terrēt me. **A**ucupor. i. gro p̄cunctādo mul
tos. **M**urmura. i. uoces. **F**amæ iſcerta. i. de te. **S**pecq⁹ timori: interdū spes uicit timorē quem hēo de te in
terdū timor uincit spēs. **M**ater abest: dicit qd⁹ i abñtia herculis nō hēt aliquēq⁹ eā cōsolet. **M**ater. i. tua alc
mena. **A**best. i. hīcerat. n. **D**eyanira i **T**rachine ubi regnauit Ceix qū scripsit hæc epistolā. **D**eo po. i. ioui.

Quis her
culi cerra
minappon
nebat
Operarii
quid sit

Phineis
urbs ubi
loco: sit
VBER.

Iphicl⁹ cu
ius filius
fuerit
Serpētes
ab hercu
le trucia
dati

Tria mon
stra ab
hercule
maſtata
Monstrū
quid sit

Trachine
ubi ceix re
gnauit
quid sit

ANTO.
amphitrio
qs fuerit
Thelephii
fabula cui
fili⁹ fuerit
& ipi⁹ fab.
Partheni⁹
mons ubi
locog⁹ sit
Astidamia
q fuerit &
q li ab her
cule rapta
Thespiade
q fuere cu
li filii & q
loca tene⁹
Theutatu
oppidum
ubi locog⁹
fuerit
Qua⁹ pi
ctura her
culis gesta
orinet⁹ q
apud theu
tatu oppi
du fuit
manic⁹ ca
sar uisda
concessit
VBER.
Arbiter qs
dicatur
Sctire qd
sit
Auge q sit
& q ex ea
nat⁹ fuerit
Telephus
un⁹ nome
accepit
Astyda
mia
Thespi⁹sis
regio a
quo deno
miata est
Thespi⁹si
um fabula
Thespiade
des q fuer
Theutres
ubi regna
uerit
Lamu⁹ &
omphale
hercules
sustulit

Pater: Amphitri⁹is e⁹ que cu Cephalo co⁹tra Thelebeas & thaphos pugnasse meminit Stra. Ilus filius her
culis ex Deianira: quos oes in exiliu miserat Eurystheus. ¶ Arbiter Eurysthe⁹: itelligim⁹ qd Eurysthe⁹ de ira
Iunonis iudicet q te ut illi obt⁹peret: qbusq⁹ exponit mo⁹stris. ¶ Longa⁹q cum tot laboribus non mitigatur
¶ Peregrinos addis amores: redit ad id quod in ca p⁹riu est: no inqt me tot inc⁹moda uexat sed qd aliaru
puellarum co⁹suetudine noster thor⁹ uiolatur. ¶ Quelibet: nullo adhibito iudicio: sed pro libidinis furore
cuiusq⁹ ueris lecto. ¶ Non ego pthe. Hercules cum hospitaretur apud Aloum archadia reg⁹: eius filia clam
stuprauit: pater re cognita nautis qbusda mergendam de
dit: urgente partu ad Parthenium Archadia montem ex
posita inter uirgulta puerum peperit: ipsa ad nauem redit
relicto infante: ad ennaplium Archadia portum cum de
scendisset: nautae puellam dono dederut quibad⁹ mer
catoribus in Asiam profecturis: qui illam Theutramo mi
sia regi detulerunt: expositum infantem cerua nutrit: pa
stores cum illum inuenissent ad Corytum reg⁹ tulerut: q
puerum loco filii educavit: & qm a cerua nutritus sit Tele
phus est appellatus. ¶ Ormeni nymphae astidamiam signi
ficat Ormeni filiam quam cum pater herculi negasset her
cules expugnata urbe & interempto Ormeno puellam ra
puit: & ex ea Teshippum filium tulit. Theutatia turba: quin
quaginta Thespi⁹s. Erichthei Atheniensis filias itelligit: quas
Hercules una nocte stuprauit cum pater ad sacra uocatus
astu uino nimio ingurgitatus iaceret: ex quibus quinqu
ginta liberos genuit qui Thespiade sunt cognominati: ex his duo thebis septem thespis mansere. Reliqui
duce Iolao in Sardiniam nauigarunt ubi campestri loco Coloniam duxerunt turb⁹ theutantiam non am
sia rege theutanto: ut aliqui putarunt appellauit: sed a theutanto Astica oppido: ubi pictura uisebatur admi
randa: ut hac ab hercule gesta sunt ad quam uisendam germanicus Caesar suo carmine descendisse testatur
¶ Refertur adultera: de omphale lardan⁹ filia Lydorum regina dicitur apud quam hercules seruiuit. Nam cu
Iphitu ex turri Tyinthia precipitasset ca⁹de pugnari non posse ex oraculo tulerat: nisi uenderetur precio
Iphiti liberis satis fieret: uenditus. Omphale in seruitio latronibus regionem purgavit. Cecrops trucidauit.
Syleum qui uiatores ad opus uinearum cogebat ligone subtulit: demum factus liber ex Omphale filium
Lamum genuit: ut Diodorus auctor est.
Pater. i. tu⁹. ¶ Puer. i. filii n⁹. ¶ Arbiter eu. i. cu oes alii desint sol⁹ eurysthe⁹ sentit a me: q⁹ quotie nouos tibi
imp⁹it labores: q⁹ me torq⁹ri necesse e⁹ arbiter d⁹ q toti⁹ alicui⁹ iudicii h⁹er pot⁹etia: ide arbiter d⁹ q h⁹er aucto
ritate alicui⁹ rei ergo arbiter. i. executor uol⁹ntate. n. iun⁹ois: labores herculi i⁹perabat ut supra dixi⁹ Vir. & re
ru mille labores. Rege sub eurystheo. ¶ Sctis: q⁹ p⁹ncipiosus: na sentim⁹ p⁹prie q nos la⁹du⁹t. ¶ Lenta. i. lo⁹ga: &
diu duras. Pax e⁹ no sufficit. ¶ Ferre hac. i. pati hos dolores & timores de piculis uitae tuae. ¶ Peregrinos. i. pe
grinae mulier. ¶ Quelibet. i. quis mulier: na ia nulla e⁹ q no tentes. ¶ De te. i. ex te. ex co⁹presso & coito tuo.
¶ Non ego: co⁹meorat q⁹da puellas: q⁹s dicit fuisse co⁹ssas & uiolatas ab hercule: at occupatio: dicit. n. se no
e⁹ dictur: cu maxie dicat. ¶ Aug⁹is: sic leg⁹du e⁹ no at ang⁹er: fuit at auge aloei regis arcadia filia ab hercule
co⁹pressa: ex quo gruida sca pepit filiu: q postea teleph⁹ dict⁹ e⁹: an uero q pareret alce⁹ ei⁹ pater cognito tumo
re u⁹tris filia no cred⁹s ea gruid⁹ ex hercule: tradidit ea cuida nautae merg⁹da: illa naui i⁹posita doloribus
part⁹urg⁹ib⁹ i⁹petrauit: ut in terra exp⁹oret tanq⁹ ad re necessaria: & filiu ap⁹ p⁹theniu mo⁹re in q⁹da filia pepit
deinde misericordia nautae salute p⁹ter sp⁹e patris co⁹secuta data e⁹ dono qbusda ex caria in asia p⁹ficiscitib⁹ q ea
Teutrat⁹ mysia regi dono dederut: isans a pastorib⁹ corythi regis apud p⁹theniu rebus e⁹: cui cerua ubera p⁹be
bat: que postea coryth⁹ p filio educavit: & telephi nome ei i⁹posuit: q⁹ cerua nutrit⁹ e⁹ t⁹na elaphos grace cet
u⁹ & cerua signat⁹ hic postea qrens matr⁹e accepto resp⁹so in mysia uenit ubi inu⁹eta matre ap⁹ teutrat⁹ co
gnit⁹ cui⁹ e⁹ t⁹ filii in magno honore habit⁹ e⁹. Teutras filius masculis car⁹s ei argiop⁹e filia desp⁹sa uir: & regni
successore reliq⁹ q postea tpe belli troiani nol⁹s resistere gracis ne trasiret p mysia ab achille grauit⁹er uulne
rat⁹ e⁹: quo uulnere cu no posset sanari accepto resp⁹so ab apolline ab eode achille ite⁹ uulnerat⁹ sanat⁹ e⁹ in
de Oui. in. i. de remedio. Vuln⁹ achilleo q quoda fecerat hosti. Vulneris auxiliu pelias hasta tulit. Stra. li. xiii.
uariat opinion⁹e hui⁹ fabulae. ¶ Temerata: uiciata. ¶ Partheniis: arcadicis. ¶ Ormeni: nymphae astydamia dicit⁹
filia ormenii regis: q cu hercules dari sibi co⁹iug⁹e petiuisset p⁹renuit sci⁹s cu h⁹re Deianira. hercules idignat⁹
regi bellu itulit: captaq⁹ urbe: ac rege it⁹fecto astydaia capt⁹a uiciauit: g⁹uitq⁹ ex ea crisippu filiu. Diodo. scri.
¶ Nec ti. cri. et. i. nec e⁹ t⁹ crimini a me tibi dabit⁹ qd tot sorores co⁹sseris. ¶ Teutratia tur. miror cur qda testitia
turba leg⁹du put⁹t nisi librario: qd magis credo culpa sit. na no testi⁹ uel testiti⁹ sed thespis ath⁹ei⁹s: ut Dio
do. scri. a quo thespis regio deno⁹iata e⁹. i. filias ex plurib⁹ foeminis g⁹uit: q⁹s oes hercules adhuc puer: sed ro
bore p⁹stas co⁹ssit: & ex eis. i. genuit filios oes mares q thespides dicti sunt: quos p iola⁹ in colonias trasim
isid⁹ cur dixerit teutratia turba no satis co⁹perru h⁹eo: cu theutras regnauerit in mysia: nisi hercules e⁹ t⁹ i my
sia suae teutratia regioe fortasse alias sorores co⁹sserit: licet nihil ap⁹ queq⁹ legat⁹ qd meminerim sed oia aut
no sunt ma⁹data litteris: aut no ext⁹ant q obre no ausim textu corru⁹pere. ¶ Vna rec⁹s: no de iole itelligit sed de
Omphale lydor⁹ regina: cui Hercules ita seruisse dicit⁹: ut oia faceret quae i⁹peraret: unde Ter⁹ in eunuch⁹.
Qui minus huic q hercules seruiuit Omphale: ex hac genuit hercules lamu filiu: un⁹ nuc dicit Deianira.

Nec p⁹ aphitrio. nec puer hyll⁹ adest.
Arbiter eurystheus ira⁹ iunonis iniqua⁹
Sentitur nobis. ira⁹q longa dea est.
Hac mihi ferr⁹ pag⁹ e⁹: pegrinos addis⁹ amo
Et mater de te q⁹libet esse potest. (res
No ego partheis temerata uallib⁹ aug⁹.
Nec refera⁹ part⁹ hormei⁹ nymphae tuos
Nec tibi crim⁹ erut theutratia turba sor⁹.
Qua⁹ de pplo nlla relicta tibi e⁹. (res
Vna rec⁹s crim⁹ refertur adultera nobis

Clamo lydo: rex lydia omphale natus ē. Meāder totiēs: meāder flui? iter miletū prentēq; egredit: discut rit per Phrygiā: separata Caria Lydiā ad cāpos qui Meādri dicunt flexuosum eē: ideo Stra. scribit qm multū accipiat limi: & uario impetu modo ad hanc mō ad aliam adiciat ripam: unde obliquitates omnes Mean- drum ueteres appellarunt. Suspēsa monilia: Hercules ut Diodo. placet apud omphalem pro ancilla inter- dum seruiuit: clauam leonis pellem arcū sagittasq; omphale concessit gestare: ipse uero monilia: gēmas mi- tram: zonam: ceteraq; mulierum gestamina sumpsit: neuitq; interdū. Auro: manicas aureas Phrygum Ly- dorumq; gestamen. Toris solidis: brachiis fortibus: so- lon lingua os corū integrū dici Verrus autor est: unde so- lū & solidū. Pestis nemea: leonē: quē in Nemea silua in- teremit hercules itelligit. Hospitat' apd' Molorchū pasto- rē. Tegmina: leonis pelle sinistrū humerū tegebat: uicto- riā monumētū. Mitra: barbarorū ornamētū ex qua pē- debāt fasciolæ: q; philtre dicebant: qm philox; instar depē- derēt. Popul' alba: est & aliud gen': quā nigra ē: ut scri- bit Plī, est alba populus herculi sacra: qua sacrificātes huic deo coronabant. Zona mæonia: cingulo fœmineo mo- re lydo. Imago crudi Diomedis: is est q in thracia ad tir- ridā oppidū cāsis hospitib' equos alebat: qua pœna ipsū hercules multauit: equos domuit: & ad Alexandri tpa illo- rū gen' supfuit. Busiris: neptuni & libiæ epaphi fili': i ægy- pto in locis Nilo uicinis tyrānidē exercuit: hospites maſta- bat. Hercules ipm peremit cū ex Aphrica i ægyptū pmea- ret. In isto cultuq; nō ad uiros: sed ad mollissimas puel- las cōueniret. Eras pudēd' puderet Busiridē se fateri uir- etā in tāta mollitie. Anthē hunc terræ filiū tradūt qd' iō ueteres sinxisse scri. Eusebi' qm eēt palestræ certāinūq; q i terra exercēt pitissim': hercules alt' sublatū pemit.

Vnde ego sū lydo facta nouerca lamo
Meander totiēs q terris errat in iisdem

Qui lapsas in se saepe retorquet aquas
Vidit in herculeo suspensa monilia collo
Illo: cui cœlum sarcina parua fuit.

Nō puduit fortes auro cohibere lacertos
Et solidis gemmas apposuisse toris.

Nēpe sub his aīam pestis nemea lacertis
Edidit: uñ humerus tegmina læu' hēt.

Aus' es hirsutos mytra redimire capillos
Aptior herculeæ populus alba comæ.

Nec te mæonia lasciuæ more puellæ:
Incingi zona dedecuisse pudet.

Nō tibi succurrit crudi diomedis imago:
Efferus humana qui dape pauit equos

Sire uidisset cultu busiris in isto:
Huic uictor uicto nēpe pudēdus eras.

dicit. Meāder flui? lydiæ: aut ut Seruius dicit Caria quæ est uicina lydiæ. Qui errat. i. labitur & uagatur. Totiēs: sapius: quia ita flexuosus ē: ut in se uideat recurrere. Retorquet: reflectit. Monilia: ornāmēta mu- liebria: quæ teste Seruio etiam segmenta dicunt: quæ tantūmodo mulieribus conueniebant: inde Iuuenalis uirum obiurgat quod segmenta induat: segmenta & lōgos habit': & flamea sumit: &c. Illo. s. collo. Par- ua sarcina: paruū onus: quia sustinisset etiā maius. Nō puduit: pluribus uerbis uituperat Herculē de hac mollicie. Cohibere: astringere. Solidis: fortibus. Toris. i. torosis. i. pulposis & neruosis membris. Persi': multūq; Torosa iuuetus. Nempe: ostēdit turpissimū esse exornate molli & lasciuo habitu brachia: quæ res magnas: & dignas laude gesserint: quales sunt q's cōmemorat. Pestis Nemea. i. leo Nemeus: quē interfe- cisti: in cuius facti memoriā gestas pellē ipsius leonis. Leuus humerus. i. sinister: nam humerum dextrum ferebat hercules exertum & detectum: ut esset expeditior. Nemea ut scribit Strabo silua est inter Cleonas: & per hiliuntē in qua argiui sacra faciebant: ubi Hercules Nemeam leonem occidit: quem interdū poëtæ appellant Cleonæum: a Cleone oppido nemeæ siluæ propinquo Lucan' ille Cleonæi proiecit terga leonis. Mitra: teste seruio nomē barbarū ē pile' incuru' de quo pēdebat baccæ tegmē: quo utebant lydi' & phry- gii. Ioue. ite q' grata ē picta lupa barbara mitra: cōueniebat at mulierib' p'cipue: aut uiris molliorib' & effœ- minatis. Vir. Et nūc ille paris cū semiuiro comitatu Mæonia mētū mitra crinēq; madētē subnix' &c. Re- dimire. i. ornare. i. addere redimicula: q' ex mitra pēdebāt. ide Vir. li. ix. Et tunica manicas: & hñt redimicula mitræ. Popul' i. corona populea. Mæonia zona. i. zona ipsius omphales. Dedecuisse: turpe tibi fuisse. Hercules. n. ita omphale deditus fuit: ut omnia quæ illa iuberet faceret: & eū suo cultu instruxisse refert Oui- di. ii. fast. Dūq; parat epulas: potādaq; uina ministri Cutib' Alciden ifruit illa suis Dat tennes tunicas getul- lo murice tinctas: Dat teretē zonā qua mō cinſta fuit. Vēre minor zona ē: tūicæ uinclæ relaxat: Vt possit magnas exeruisse man'. Fregerat armillas nō illa ad brachia factas. Scindebāt magni uincula parua pedes. Nō tibi: cōmemorat ei' ante acta fortia: q' deberēt ipm deterrere a talib' lasciuiis. Succurrit: uenit in mē- tē. Crudi: uiolenti: & inhumani. Efferus: ualde ferus. Pauit: aluit. Hu. Dape. hic Trax tyrān' fœuissim' humanis hospitū carnib' equos equasq; suas alebat: & capita suis testis affigebat quē hercules itersfecit: & eo dē supplicio affecit: quo ille hospites. Si te uidisset: Busiris rex ægypti ad puocandū Nili inundationem hospites solebat immolare: hoc gen' sacrificii primū expertus est in Thrasium a quo sibi mōstratum fuerat Ouidius de arte amādī. Dicitur Aegyptus caruisse iuuantibus arua. Imbribus atq; annos sicca fuisse nouem. Cū Thrasius Busyrin adiit: mōstratq; piari. Hospitis effuso sanguine posse iouem. Illi busyris fies iouis hostia prius Inquit: & Aegyptu tu dabis hospes aquā: cum autem uellet immolare etiam Herculem: hercules eum interfecit. Isto cultu: isto ornatu muliebri & lasciuo. Pudendus eras. i. fuisset ei pudor a te uinci.

ANTO.
Meander
flui' q's
sit & quo
labatur
Phrygū
& lydorū
gestamē.
qd' fuerit
Solō osco
rū lingua
quid sit
Vbi hercu-
les leonē i-
teremerit
Mitra qd
sit
Popul' du-
plex alba
.i. & nigra
priorē tñ
herculi di-
cata
Diōedes
ab hercu-
le trucidā-
tus
VBER.
Lidy alio-
noīe mæo-
nii q sint
Meander
ubi loco-
rum sit
Segmēta
q ornamē-
ta sint
Leo neme-
us qui &
cleoneus
Herculis
habitus
Nemea
silua q &
ubi loco-
rum sit
Mitra qd
sit & q ea
utebantur
Redimi-
cula quæ
sint
Diōedes

Busyris

ANTO. **Q**uod detrahat si fieri posset: detrahere cōaref. **P**uellas: iōiacas: omphales lidia pedisse q̄s ionia asia: ps ē mīo. **I**onia q̄ re
gio sit **r**is: meōia iōia: lidia: migdōia iūgūf adeo ut uix assignari possint limites. ut Stra. mēinit: uñ poetæ hæc noia
Calathus in idē pōd⁹ filās deducis. **S**curicæ treme. ha. ex cortio scutica fiebat ad uerberādos seruos nā scytō latine co
qd sit **r**iū iterptamur. **D**issimulādasq̄ in eo hitu erāt tacēda. **H**ydros elyfos: infantē herculē angues gemios truci
Scutica q̄ **d**asse scripsim⁹. **V**t regea⁹ ap: aprū ex arcadia uiuū ad eurystheū prulit: quo mōstro pterit⁹ i æreo uase se
matetia clausit. **T**egea: arcadia oppidū. **E**rymāth⁹ ierymāto ar
fiebat **c**adia monte ap q̄ regionē uastabat stabulari cōsueuerat.
Aper q̄li **A**ffixa penatib⁹ ora: Diomedes thraciæ rex hoipitū orat
ter ab her **q**uos apponebat eqs deuorādis postib⁹ affigebat. **P**rodi
cule capi⁹ **g**iūq̄ triplex: de geryōe itelligit: quē tricolorē fuisse tra
fuerit **d**ūt q̄ ideo fictū eē scri. Diodo. qm̄ crisaur⁹ tres habuerit fi
Tegea **l**ios fortissimos ppugnatores cū trib⁹ exercitib⁹ qb⁹ singu
oppidum **l**ari certamē supatis: hercules boues in italiā abegit. **H**y
ubi loco **b**erithispani in hispania regnauit geriō. **I**n trib⁹ un⁹ erat
rum sit **e**rat geriō un⁹ ex trib⁹ corporib⁹. **I**nq̄ ca. to. cerbe⁹ ab in
Erymāth⁹ **f**eris traxisse herculē in fabulis ē. **E**ccathe⁹ milef⁹ scribit ser
mōs ubi **p**ētē fuisse i tenaro laconia: p mōtorio: cui⁹ ueneno morta
nam sit **l**es extinguebant: & qm̄ i tenaro ad iferos dī eē adit⁹ ditis
Diōedis **c**anē dixerūt: quē cū hercules trucidasset: nata ē fabula her
feritas **c**ulē canē tricipitē interemisse. **I**mplicitis an. nā pro pilis
Geryonis **a**ngues habebat: & iō centū geminū cerberū **O**rat⁹ appel
fabula **l**at. **Q**uæ redūdabat fœcūdo uulnere serpens: hydrā ler
Cerberi **n**ēā signat: quā alii centū: alii qnquaginta habuisse cerui
trucidat **c**es scribūt: ex quib⁹ si qua amputaret⁹ duæ renascebant. nā
ab hercu **h**ercules adiut⁹ iolao supauit: q̄ illius iussu flāma inurebat
le fabula **s**i quā hercules amputasset. **S**trabo hydrā fuisse scribit ler
& ipsi⁹ al **n**ā paludem quam Hercules siccauit. **F**œcūdo uulneres
legoria **q**m̄ ex una amputata nascebant⁹ geminæ ceruices.
VBER. **Q**uod detrahat: p detraheret. i. auferret. **I**ōiacas puel. i. mæo
Ionia **n**iasinā iōia regio asia ē finitima meādro. **D**ñæ: ompha
les. **N**ō fugis: nō canes. **R**asilib⁹ politis: q̄si rasis. **V**ir. &
tomo **r**asile buxū. **C**rasia. i. magna nō aut legēdū ē gros
sa. **D**educis: nes. **R**epēdistad p̄sum reddis: tu quoq̄ si
cui **a**ncillæ. **C**ōmūere: ifregere. **H**abēis: ioris. **P**raeco
nia: **l**audes. **T**riūphi: uictoria: tuæ alit codices hēnt eximi
is **p**ōpis imania semina laudū. **D**issimulādas: celāda tacē
da. **S**cilicet: dicit earq̄ narrat hercules. **E**lisos: i strāgulas
tos: **p**focatos. **I**nuoluisse: diuifis syllabis legēdū ē: sicut
alibi **d**ebuerāt fusos euoluisse meos. **I**mmanes hy. maxi
mos **a**ngues: supra dixi hāc fabulā. **T**egea: arcadic⁹.
Erymāth⁹ **E**rymāto. mōte arcadia: illic enim interfecit aprum uas
tātē **r**egionē. **I**ncubari: acet. **P**enatib⁹: testis. **T**hreici
is. i. **D**iōedis. **O**ra: capita. **E**q̄: pigues: supra uisa ē fabu
la. **P**rodiūq̄ triplex. geriōes: ut fabulæ tradūt: rex regna
uit **i** gadib⁹ hispāia: quē locū erytrā appellāt: quē tricolor
re **f**uisse fabulans: ditissimūq̄ pecoris: qd hercules eo supato in italiā aduexisse dī. **D**iōdo. dicit chrisauri fili
os **t**rib⁹ magnis exercit⁹ fidētes ab hercule supatos: & greges boū denista hyberia secū abductos. **P**rodiūq̄
mōstrū. **T**riplex: tricolor. **H**yberithispani. **G**eryones priæ ē declinationis: declinat. n. sicut Anchises.
Vn⁹ erat i trib⁹: **q**a un⁹ erat: licet tria corpora hēret secūdū fabulas. **C**erber⁹: mōstrū est tria capita habens
dicif **a**ut uestibulū tartari seruare: hūc cerbe⁹ triplici cathena uinctū hercules ad supos iussu Eurysthei traxit
se **d**icif: cū prius Athenis mysteriis Eleusina cereris initiat⁹ fuisset. **I**n totidē canes. i. in tres: ut geryones. i.
totidē **c**apita canina. **A**b uno trūco. i. ab uno corpore. **D**igest⁹: diuifus. **Q**uæq̄ redūdabat. **S**erpētē di
cit **l**ernæā ex cui⁹ corpore: ut Diodo. scri. cētū pdibāt serpētē capite ceruices: quæ singulis cæsis duæ renasce
banf **t**ob eāq̄ rem minime uinci posse uidebat: cū pars amputata ualidior efficeretur: hanc difficultatē Her
cules **a**nte superans iolaum monuit: ut incisam ceruicē subito face lignea inureret: ne sanguis efflueret: hoc
pacto **s**uperata bellua sagittas suas eo sanguine tinxit: quo illarū uulnus mortifex redderet. **R**edundabat
abundabat: & ualidior efficiebat. **D**iuēs ab suis damnis: quia quanto magis amputabatur: tanto plura ca
pita **h**abebat: ut supradictū est. **Q**uodq̄ inter Anthæum itelligit filium terræ: corporis robore: ac palæstra
præclarum **i**n libyā: qui multos externos secum certamine congressos occiderat: hunc Hercules: & uiribus
& arte **s**uperatū interfecit: nam cū uires a terra matre assumeret simulans se cadere. hercules eum ita sustu
lit: ut terrā tangere non sineret: ex quo ille matris auxilio priuatus: inter lacertos herculis elisus expirauit.

Detrahat antheus duro redimicula collo
 Ne pigeat molli succubuisse uiro.
 Inter ioniacas calathum tenuisse puellas
 Diceris & dominæ pertimuisse minas.
 Nō pudet alcide uictricē mille laborum
 Rasilibus calathis iposuisse manum.
 Crassaq̄ robusto deducis pollice fila:
 Aequaq̄ formosæ p̄sa rependis here.
 Ah quotiēs: digitis dū torq̄s stamia duris
 Præualidæ fusos comminuere manus.
 Diceris infelix scuticæ tremefact⁹ hēnis
 Ante pedes domine pertimuisse minas
 Eximiis pompis præconia sūma triūphi:
 Factaq̄ narrabas dissimulanda tibi.
 Scilicet immanes ely sos faucib⁹ hydros:
 Infantem caudis inuoluisse manum.
 Vt tegeaus ap cupressi fero erymanthos
 Incubat: & uasto pondere lēdit humū.
 Non tibi threiciis affixa penatibus ora
 Nō hominū pigues cēde tacetur equq̄
 Prodiūq̄ triplex armenti diues iberi
 Geryones: quāuis in tribus unus erat.
 Inq̄ canes totidem trūco digest⁹ ab uno
 Cerber⁹: iplicitis angue minate comis
 Quæq̄ redūdabat fœcūdo uulnere p̄p̄a
 Ferilis: & damnis diues ab ipsa suis.
 Qd̄q̄ iter læuūq̄ latus: dextrūq̄ lacertū

¶ Per graue onus. Antheu significat quem altius sublatu ab hercule. ne matris auxiliu sentiret trucidatu diximus. ¶ Agme eque. Cetauros exprimit q supna parte uirginis inferna hoies tradunt: hos hercules trucidauit cu in domu Pholi cetauri impetu facerent ad odorem uini accurretes q Diony. pholo dederat ut in aduentu herculis afferuaret: ceciderunt in prelio: ageus: amphion: hyporion: orios: iophiles: melanchetes: thereos: darios: phryxus: pholus i sepeliendis cetauris cu herculis sagittas admiraret seipm uulneras cecidit hercules illu sepeliuit: & moti nome dedit: q adhuc nome in thessalia pholus dicif: alii tradunt: id hos semie quos putatos in thessalia: qm primi thessali ex equo pugnare repetierunt.

Per graue cōpressa fauce pepēdit on⁹.
Et male cōfīxū pedib⁹: formaq; bimēbri
Pulsum thessalicis agmē eq̄stre iugis.

Hæc tu sidonio potes insignitus amictu
Dicere: non cultu lingua retenta silet.

Se quoq; nymp̄ha tuis ornauit iardais ar
Et tulit e capto nota trophæa uiro. (mis

Inunc: tolle aīos: & fortia facta recense:

Quod tu non esses iure uir, illa fuit.

Qua tāto minor es. q̄to te maxime rex

Quam quos uicisti: uincere mai⁹ erat.

Illi procedit rerum mensura tuarum:

Cede bōis. heres laudis amica tuæ est.

O pudor. hirsuti costis exuta leonis

Aspera texerunt uellera molle latus.

Falleris: & nescis: nō sunt spolia ista leōis:

Sed tua: tuq; feræ uictor es. illa tui.

Fœmina tela tulit lerneis atra uenenis:

Ferre grauē lana uix satis apta colum:

Instruxitq; manū claua domitrice ferax:

Vidit & in speculo coniugis arma sui.

Hæc tñ audierā. licuit nō credere famæ:

En uēit ad sensus mollis ab aure dolor.

Ante meos oculos adducit aduēa pellex:

Nec mihi quæ patior dissimulare licet.

Nō sinis auerti. mediā captiua p urbē:

Inuitis oculis aspicienda uenit.

Non uenit incultis captarū more capillis:

Fortunam uultu falsa tegente suo.

Ingreditur late lato spectabilis auro:

Quaſt in phrygia tu quoq; cult⁹eras.

¶ Confisum pedib⁹: hoc aut ad pnicitatem centauroꝝ referēdu est: uel q in pugna terra mē cetauorū nebulas misit: ut madenti solo hercules laberet. ¶ Iugis thessalicis: in montib⁹ thessaliæ pugna hæc in pholo monte gesta dicif: amictu sid. ornato purpureo. Sidon urbs phœnicie: unde pstantior inficiebat purpura. ¶ Nymp̄ha iardanis: nō dardanis legēdu est: sed iardais: erat. n. ut dixim⁹ omphale iardani filia: q & clauam & leonis pellē & c. herculis arma gestare uoluit. ¶ Mēsurā: amplitudo reꝝ gestæ. ¶ Procedit illi ad omphales laudē accedūt. ¶ Cede bonis: tuas laudes nō iactites & est ab his trālatio: quorū mai⁹ est æs alienū: quā sūma: q cu soluere neq̄ant bōis cedūt. ¶ O pudor. ab exclamatione patos mouet. ¶ Molle. lasciuæ puellæ. ¶ Feræ: leonis. tu inqt leoni pellē detraxisti: omphales uero te illa spoliavit. ¶ Atra: tincta sanguine lerneæ hydræ: qd uenenū fuit. ¶ Hoc tñ audierat: trāsit ne qrimoniā pntis facti de decore iustā iudicet: q cu omphale inqt turpiter gesta sūt qā tñ audiui negari potuerūt: sed de Iole dissimulare nō licet. ¶ Ad sensus uisum idicat. Nā more regio icedē tem Iolem uiderat: qd de amoris herculis coniectura faciebat. ¶ Aduena pellex: Iolē significat: q ex Oechalia Tyrrhū ducebat. ¶ Per urbem: Tyrrhū ubi deianira degebat. ¶ Nec uēit in cultis: cōiecturā firmat a signis: passis cinnib⁹ reginæ añ triūphū incedebāt captiuæ.

¶ Comp̄ssa: astricta. ¶ Et male cōfīxū: Cetauri ex Ixionē: & nube geniti Thessaliā icolentes odore & uetustate uini qd pholus cetaurus a Dionysio sibi datū reserauerat in honore herculis cu eū hospitio suscepisset. ebrii facti domum pholi magno ipetu igressi diripe conati sūt quos licet fortissimos: & mīs Nubis imbrē effundētis auxilio usos. Hercules tñ ptim occidit: ptim fugauit. ¶ Male cōfīsum pe. qā uelocitate sua frāti effugere nō potuerūt. ¶ Forma q; bi. i. humana & eqna in qua maius ierat robur. ¶ Sidōio. i. purpureo: q mulierib⁹ cōuenit. ¶ Nō silet: nō debet silere p pudore. ¶ Cultu q; te nō decet. ¶ Nymp̄ha dardais. i. omphale. ¶ Dardanis. i. phrygia: nā mæones & lydia dextra sunt phrygiæ maioris: ut scri. Stra. nec de Iole possum⁹ itelligere. ¶ Ornauit. instruxit. armauit. ¶ Nota. clara. ¶ E capto uiro: ex te quē cepit & triūphauit. ¶ Inūc i crepatio est p irrisionē. ¶ Recēse: narrat. ¶ Qd. scē uir. ¶ Tu nō eēs. i. eē nō deberes: qā melius eēs fœmina q uir. ¶ Qua tāto dicit qd qto difficili⁹ fuit Herculi uincere seipm q eos quos uicit: tāto est Omphale eo maior: qā uicit eū. ¶ Procedit. i. euenit.

¶ Hæres tuæ laudis: qā tu ex ea decidis: & ipa ei succedit. ¶ Passus suā amicā tegmine suo: & armis instrui. ¶ Vellera pel lis. ¶ Exuta costis: dixim⁹ supra ex pelle leōis Nemeæi Hercules fecisse sibi tegmē corporis. ¶ Texerūt molle latus. i. fœmineū. ¶ Spolia dñr: quæ hosti eripiunt in uictoria: dicit illa pellis qua illa iduta est: nō signat qd tu uiceris leonē: sed qd illa te uicerit: & ex te spolia abstulerit. ¶ Illa tu. i. uictrix. ¶ Atra ticta. ¶ Lerneis uenenis. ¶ Dixim⁹ supra in fabula Hydræ lerneæ. ¶ Grauē. plenā. ¶ Claua: Hercules. n. claua ad domādas feras usus dī quā Vulcan⁹ simul cū Thorace ob meritū uirtutis ei dedisse dī. ¶ In speculo: quo mū ieres p̄cipue utunt⁹: hæc aut sumpsisse Omphalē scri. Ouidi. lib. ii. fastorū. Illa capit clauaq; grauē: spoliūq; leonis. Conditaq; in pharetra tela minora sua. ¶ Tñ: solūmō. ¶ Audierā nō aut uiderā. ¶ Licuit: potui. ¶ Famæ: quæ de rebus supra dictis ferebat. ¶ En: demonstrantis ē. ¶ Ad sen. ad uisū. ¶ Ab au. i. ab audiū. ¶ Aduēa: pegria: & nūc Iolen itel ligit: nā ut supra uidimus: enumerauit mulieres q; Hercules amauit: usq; ad Iolē q fuit ultia. ¶ Dissimulare occultate: & tacere. ¶ Auerti: amoueri a me. ¶ Captiua: ut supra diximus i argumto episto. ¶ Oculis me. ¶ Falsa. i. cōfessa & testificata. ¶ Fortunā suā. i. aduersā. ¶ Tegēdo uul. sicut illæ: q sūt i tā misa fortūa facere solēt.

ANTO.
Cetauro-
rū pugna
cū hercu-
le & q̄ eo-
rū nomia
na fuere
Pholus
mons ubi
nā loco ge
sit
Sidō urbs
ubi loco-
rum sit
Omphale
cuius filia
fuerit

Deianiræ
domiciliū

VBER.
Centauro
rū origo
& eorum
pugna

Mæones &
lydi ubi
locorum
sint

Spolia q
dicantur
Quib⁹ ar
mis a vul-
cano her-
cules dōa
tus fuerit
En q pars
oionis sit

ANTO. **C**Dat uultū populo sublimē: id nō captiuitatis sed fastus & impī signū est. **V**iuo parētē: cedit ut si uiuus pater Eurythus oechaliæ triūphū duceret. **F**orsitā expulsa: Hercules p uxore Iolē ducebat iō iudiose deianira diuortū uidet obicere. **O**etholide: cōmentatio est a patria oetholia pelopōnesi pars dicta ab oetholo endimiōis filio: eā tenuerūt reges nobilissimi: Agrius: Melas & ceneus deianiræ pī. **F**amosus hymē: hyme nē ifamem dicit: qm adulteros iungeret. **T**urpia: adulteria: & incesta. **M**ens fugit admonitu: patos mo: nē ex imagine. **A**dmonitur: re: tuæ recordari oē. **S**ine crimie: qm me gessi p cōiuge: nō pellice: ut Omphale & iole. **P**ugnæ bis tibi cā fui: primū cū achelooide: de cū nesso Cētauro p deianira Hercules pugnauit. **C**ornua flēs legit rapi. achelo. in un. achelo⁹ Aetholiæ rex fuit: tuftissimus nomē dedit fluuiō: q iter aetholiæ & acarnaniæ fluit: cū antea thoas appellaret: primus post diluuiū e terra emerfit: iō p aqua acheloū usurpauit: in geor. Virgili. Poculaq in uētis acheloia miscuit uuis cū Hercule p deianiræ cōiugio pugnauit: primū sub forma serpētis: deinde ut taur⁹: cui cornu Hercules pfregit: q excepunt nymphæ & reb⁹ oibus repletū Cornucopiæ est appellatū Hercules cū illud excepisset p maritali dono. Oeneo obulit: ut Sophoclis tragœdia legitur: q id fictū Strabo testat: qm hercules effluētē in cāpos aetholos acheloū in aluē duxit. **T**rūca: qb⁹ erāt cornua abscissa. **S**emiur occubuit: nēsum cētaurū itelligit quē Hercules trucidauit: cū in traliciēdo eueno flumine deianiræ uim i ferre uoluerit. **L**ernifero uenēo: sagittis hidræ lernæ sanguine i fectis saucius Nessus occubuit. **S**anguis eqnus: nesus semiequus erat: qm cētaurus: cuius sanguis erat uenenū. **S**ed qd & hæc refert apit fastū: iū exprobratio hæc exorta sit: sed ita apte: ut facti pœnitētia duci uideat & p culpæ ultioē de suo interitu deliberat. **V**enit fa. renūciat. **T**abe: ueneno. **T**unicæ meæ: diximus p L. cā pue: tunicā misisse Deianirā i fectā nesso sāguie. **I**mpia: q uig. iterimere potuisti. **O**etha: i oetha mōte Hercule ad deos migrasse dixim⁹: q ætēna p i cēdio legūt obscura nimis diligētia ufi seipos decepūt.

VBER. **C**Dat: nō dicit. **S**ublime: p sublimiter. i. altē: nomen p aduerbio. **V**ictoria: se. quē in amore subegit. **P**utes: p putet aliq: scda psona p tertia. sicut apud Virg. Migrātes cernas. **O**echaliā: pīam suā. **S**tare: esse in statu suo. **F**orsitan: addit & aliud qd sit futū: turpius ipi Herculi q fortasse expulsa ipā Deianira accipiet Iolen uxore: odo est. Iole forsitā erit uxor deposito noie pellicis. i. Iole: quæ erat pellex. erit uxor tua: deposito noie pellicis. **E**xpulsa deianira. s. me. **A**etolide: i. de ætolianā Deianira ex Aetholia. **E**urytidos ioles. ordo est. **H**ymen famosus. i. iungit turpia corpora iō'es. Eurytidos atq Alcida: Isani. **H**ymē famosus. i. mīmoniu in famet qderit si me legitima uxorē expulsa: cōcubinā duxerit: nā famosus semp in malā ptem accipit. cauēdum ne legat formosus: sed famosus: Hymē aut cū sit deus nuptiæ: sæpe p ipis nuptiis ponit. **I**unget corpora turpia. i. turpiter iunget. **I**nsani. i. magni. **H**abet aut hic uersus spondeum in qnto loco: neq uocalis sequente uocali abiicit. **M**ens fugit: magis ex cōsuetudine loquēdi hoc dicit: quā qd mens possit fugere: uidet. n. ex aliquo timore: aius & mens a nobis fugere: ergo. **F**ugit. i. horret. **A**dmonitu. i. recordatione huius facti ne me relicta aliā accipias. **F**rigusq perambulat. Virg. Gelidusq per ima cucurrit Ossa tremor. **L**āguis da: pigra ad scribendum. **M**e quoq: nunc iolem. **S**ine crimine: q amasti me: ut cōiugem non ut adulteram aut cōcubinam. **C**ā pugnæ: **Q**uia bis p me pugnaſti. **S**emel aduersus Acheloum: & iteq aduersus Nessum. **A**chelous fluuius ex pindo Thessaliæ monte ortus ætholiam ab Acarnania diu dit. **V**n iterdum ætholix siue Calidonis interdū Acarnanū fluuiū a poetis dicitur: ut est uidere apud Ouidium lib. viii. & ix. metamor. ubi narrat quod nūc hic dices: quod mutatus in uarias formas pugnauit cum Hercule pp Deianiram. **P**rimum. n. in propria forma luctando superatus: uertit se in serpentē: & postremo in Taurū: cui Hercules cornu auulſit: **Q**uod Naiades nymphæ diuersis floribus & pomis refertum copiæ dicauerunt ille præ pudore oibus modis uictus: & cornu mutilatus intra suū flumen se occulto. **L**egit: collegit quasi fracta. **T**pacaput: nam ips ptem capitis significat. **T**rūca: mutilata. **L**imosā: plena limo. **S**emiur: Cētaurus: q ex posteriore parte erat equus: ex priore erat uir. **L**erniferoq ueneno: nam ut supra diximus interfecta hydra lernæ eius sanguine sagittas suas tinxit: ut mortifex hērent istum. **I**nfecit: tinxit. **S**ed qd ego: fingit poeta inter scribēdū nūcium allatum fuisse Deianiræ de calamitate Herculis. **Q**uid. i. ad qd. q. d. frustra: quia nō poteris iam esse meus: q audio te iam iam moriturū. **T**abe: ueneno. **H**ei mihi: conqueris qd fuit causa huius tanti mali Herculi: de quo tū se excusasti: qd amore cōpulsus sit. **Q**uo. i. ad qd. **I**mpia: instigat se ipsam ad mortē. **I**n media oethanā ut supra diximus in oeta mōte Thessaliæ cōstructa fuit pyra: in qua Hercules cōbustus est. **C**ā tāti sceleris. i. mortis mariti tui. **E**ris supstes. i. uiues post eum. q. diabſit.

Dat uultū pplō sublie sub hercule uicto:
Oechaliam uiuo stare parente putes,
Forsitan expulsa oetholide deianira:
Nominē deposito pellicis uxor erit.
Eurytidos ioles atq in sani alcidæ
Turpia famosus corpa iūget hymen.
Mēs fugit admōitu: frigusq pābulat ar?
Et iacet in gremio lāguida scā manus.
Me quoq cū mulis: s me sine crie ama.
Ne pigeat: pugne bis tibi cā fui. (Hic
Cornua flēs legit rapidis achelo⁹ i undis:
Truncaq limosa tēpora mersit aqua.
Semiur occubuit ui lerniferoq ueneno
Nessus: & ifecit sanguis eqnus aquas.
Sed qd ego hæc refero: scribēti nuncia ue
Fama: uig. tūicē tabe pire meæ. (Hic
Hei mihi qd feci: quo me furor egit amā
Impia qd dubitas deianira mori. (Hic
An tu in media cōiunx lacerabit oetha:
Tu sceleris tanti causa superstes eris.

Famosus
quis sit

Achelous

Vbi her-
cules ex-
nemū diē
clausit

Quid ha. fa. teretiana locutio qd dignū laude feci. Mors mea pi. erit. meo exitu fidē faciā me herculi nu. pisse. Cognosces: scies me nō degnare a nris maiorib. Impia qd du. uersus hic saepe appōit qd fieri so. let: aut i impcātiōib: aut i excātatiōe amatoria: qle ē apd Theocritū: & ex latīs. Virg. Catullusq; hoc dictiōis gñe usus ē: q intercalare: h ē q sapi. iter alios cōsereret appellatū. Deuotat: ad exitū dānata: qd sit deuouet i en fastor: locū exposuim. diligēti: q ē. Huic tibi deuoto carmie dexte. ades. Sedet: de pssa est ad extremā calāitatē: licet amplissimo fastigio collocata uideret. Desit: oib. libis orbatū. Exulat ty. hic iterēpto Me

ANTO.

Intercala
ris uersus
quīs sit
Tydei exi
lium

Et qd adhuc hēo facti cur herculis uxor

Credar: coniugii mors mea pign. erit.

Tu quoq; cognosces i me meleagre soror

Impia qd dubitas deianira mori. Crē.

Heu duota dom. solio sedet acrior alto:

Oenea desertū nuda senecta premit.

Exulat ignotis tydeus germanus in oris:

Alter fatali uiuus in igne fuit.

Exegit ferrum sua per præcordia mater:

Impia quid dubitas deianira mori.

Depcor hoc unū p iura sacerrima lecti:

Ne uidear thalamis insidiata meis.

Nessus: ut ē auidū pculs. arūdine pect.:

Hic dixit uires sanguis amoris habet.

Illita nesseo misi tibi texta ueneno:

Impia quid dubitas deianira mori.

Iāq; uale seniorq; p: germanaq; gorge:

Et patria: & patriæ frater adēpte meæ.

Et tu lux oculis hodierna nouissima nris:

Virq; sed o possis: & puer hylle uale.

nalippo frē in uenatiōe argos ad Adrastū fugit ut dixim. Alter: meleag. signat: quē Althea mī cum fatali stipite iussit. Exegit fer. sua p pcor. ma. althea cū pœnitētia du. ceret: qd sua culpa meleager cecidisset: se ipam trucidauit: ut Dio. scri. Pect. auidū: nimio amore isauū. Habet ui. amo. Nessus mōuit Deianira: cū uellet sibi herculē cōcilia re: ut tūcā isectā suo sanguine mitteret qm amoris uī hīet: scū i gīf excusat ab hostis calliditate & puellari simplicitate: quā sua morte tēpare deliberat. Illita nesseo: crimē qd ifanda morte pē sandū ē cōstituit. Iāq; ua. la qō para to ad ieritū iāiā pitura salutatur suos. Germana gor. gorge oenei filia ex althea & Deianira soror. Fī adē. nō de Meleagro: q iā pierat: sed de Tydeo itelligit. Sed o poss. uiro salutē optat: quē in oetha iā ueneno furere nunciatū erat. Et puer hylleis erat ex Deianira Herculi filius.

Altheæ
morsNessi mo
natioGorge q
ut

VBER.

Et qd ad. alia cā qte debeat mori. dicit. n. qd cū nullū hē bat certū signū qre sit uxor herculis: si ppeum mortua fue rit: credet eē ei. uxor. Et qd ha. q d. nihil. Adhuc: hucuf q. Pign. pbatō: cōfirmatio. Tu quoq; dicit se ēt debe re hoc facere: ut uideat eē soror Meleagri: qā sicut ille pp amorē atalāre mortu. est: ita ipsa pp amorē herculis uult mori. In me. i. i morte mea. Sororē: qā cognosces qd te imitata sū. Impia: uersus intercalaris dī: qā sapi. iterpo. nis: sicut apd Virg. Incipe menalios mecū mea tibi uersus: & itē. Ducite ab urbe domū mea carmia ducite Daphnin. Heu de. do. moritura deianira deflet ifœlicitatē suā do. m. ut oñdat se nō debere dubitare qn moriat. Deuotat execratiōib. ifelix: nā ut supra dixim. sup illū locū. Deuo. uit nati spēq; caputq; parēs. Althea uitā & fortūas Melea gri filii execrata ē. Actior. i. acerbior & ifelicio. Alto

Intercala
ris uersusTydei ua
rius euē?Meleagri
exitusHyllus q
fuent &
ipius uita
Deianiræ
suspēdiū

folio. i. qto maior fuit: tanto est infœlicior. Desertum: a filiis derelictum. Nuda: orbata. Tydeus ger. ff. meus. Oris: regionibus. Exulat: abest a patriā: nā cum Menalippū fratrem inaduerterter occidisset a pa. tria sponte abiit: & uenit argos ad Adrastum regem: qui ei filiā suam Argiā uxore tradidit: & Deiphilen Po. lynici: cū ambo casu quodā in eius regiā uenissent: & uidisset eos esse: quos oraculi rñsum signifi. auerat: ac. ceperat. n. ex oraculo: ut eas daret Leoni & Apro. Tydeus aut aprū ferebat ifignē: Polynices uero leonē: itaq; secūdum rñsum oraculi eos sibi generos delegit: narrat igit nūc Deianira tydei exiliū. Alter. i. meleager. In igne fatali: pp lignū siue torrē: quē parca in natiuitate Meleagri Altheæ matri seruādū dederāt: in quo uita Meleagri cōsistebat: dicta ē hęc fabula supra i epistola Bryseidis i eo loco srib. orba Deuouit nati spēq; caputq; parēs. Exegit: trāsmisit. Fer. i. ense: qā se iterscit gladio. Diodo. tñ scri. eam laqueo uitā finiuit se. Depreconadiurat Herculeme credat eā hoc dolose aut ifidio se fecisse. Sacerrima: ual de sacra. Tuis thalamis: qā haberes aliā mulierē. Nessus: narrat quō fuerit decepta. Vt. i. postq. Auidum: amās. Hic sanguis. i. meus. Texta. i. indumenta: a texēdo dicta. substātiū est. Illita: infestata. Veneno nesseo. i. sanguine nelli: q erat mixtus ueneno leueo: ut supra dictum est. Vale. deserentis est. Gorge: erat soror Deianiræ. Et patria. i. Calidon. Frater: Tydeu. Adempter: ablate. Meæ patriæ: qui es exul: nā de Melea gro iam mortuo stultū est intelligere. Puer. i. fili. Hyllus: hyllus enim filius fuit Herculis & Deianiræ. No. uissima: ultima quia nunquam sum uisura aliā lucem. Sed ut possis. i. utinam possis. sualere. Puer hylle: idest fili Hyllus. nam puer & seruū significat: & eum q est in ætate puerili: & filiū. ut hic. Exitus: rei fuit quod prius q Hercules mortuus esset. Deianira: ut in argumēto diximus. audita calamitate Herculis de qua dictū est: laqueo uitā finiuit: ut scribit Diodo. Hyllus uero iolem iussu pñs Herculis post ei. mortem uxore duxit: & ex ea prolem suscepit: scribitur hęc fabula plene ab Ouil. lib. ix. metamor. & etiam deifica. tio Herculis. & multa quæ ad hūc locū pertinet: quæ breuitatis gratia nō uisa sūt narrāda.

In Decimam epistolam Argumentum.

Itius inueni quā te gen. oē ferax. Glosthenes & scriprores naxii duos fuisse Minoes scribūt: & totidem ariadnas priorē baccho in naxo ifula nupsisse. Alterā uero a Theseo destitutā cū corynā nutricem sequeret in naxum nauigasse. Alii uni cā ariadnam e Creta raptā fuisse scri būt: & in naxo theseo relictam laqueo uitā finiuisse. Alii onaxo bacchi sacerdoti. desertam a

Quot mi
nes &
ariadnes
fuerē

Varia de
Ariadna
opinio

Drios qd
sit
ANTO.

nautis nupsisse: Ionchius ex Theseo Ariadnam peperisse cenopionem & Staphillum tradit. Peon Amathius in sua historia affirmat Theseum cū Ariadne in Cyprum insulam esse ui tempestatis delatum illamq; cum salo tabesceret, incolis cōmendasse: post paulo cum rediret extinctam repisse erexisseq; illi duas statuas argenteas alteram: alterā auream sacrificariq; instituisse. iiii. calēdas septembris. Ouidi. uero cū Diodoro cōuenit qd scribit Theseum cū Ariadna e Creta soluētem in naxon esse delatum somnoq; admonitum a Baccho: ut Ariadnam relinqueret dei timore pculsum puellam cum altissimo somno pmeret reliquisse: quam primū igitur expgeta facta est: cum Theseum discessisse intelligeret hanc, ad illū epistolā dedisse cōmētus est. Diodoro illud adicit deductam a Baccho Ariadnam in montēq; Drios nuncupat nūq; comparuisse.

MITIVS inueni: q te genus oē ferarū: in tora epistola pfidia ē: & sauiū: ex postulatione: quas a cōparatiōe in principio statuit: Clementius inqt se mecū hūissent feræ & fidi: custodissentq; Theseus. ¶ Credita: suæ fidei cōmissa trāslatio est a deposito. ¶ Peius: maiori pfidia. ¶ Ex illo littore: patos a loco quem signat ne forte salutē alio trāslatā inuenisse Theseus existimaretisū inqt in ea solitudine: in q me reliqisti. ¶ Per facin: purgat qd obici potuisset: nō mea culpa: sed tua pfidia relicta sum. ¶ Tps erat: iudiciū auget a tpe & circūstantiis: nā tps locū & facti cōditionē circūscribit. ¶ Quo pri. ter. pu. matutinū crepusculum signat: qn terra leui rore imadescit. ¶ Incertū: quæ nō oīno eram expgeta facta: sed adhuc in somno languescebam.

Ariadne Salutem Dicit Theseo.

VBER.
Argumē-
tum episto-
larū

MITIVS inueni. Ne & chartas frustra impleā: & auditori sim fastidio non enarrabo itere fabulā minotauri an pēdet argumētū huius epistolæ: qm̄ satis dcm̄ est in scda epistola Phylididis ad Demophoōta sup eū locū: & Tauri mixtaq; forma uiri: & itē in argumento epistolæ Phadræ ad Hyppolitū: itaq; q uelit plene uidere: illuc recurrit: qd aut ad hūc locū attinet: hoc est in sūma: Cū ob leges a Minoe deuictis Atheniēsisbus impositas Theseus in Cretā nauigasset: Ariadne Minois filia eius spē ac decore capta cōsiliū opamq; dedit Minotauri occidendis: & Labyrinthi egressum edocuit. Deide cū Ariadne noctu clam recedēs in insulā appulit aliqñ Diam: nūc uero Naxon uocitatā ubi dē reliqisse Ariadnam: & sine ea in priam nauigasse. Quare fingit poeta eā derelictā scribere hāc epistolā ad thesē: & eū increpare de duritiā & imanitate animi & ingrati tudine bñficiō: quæ ei cōmemorat: & post cōmemoratas ē infelicitates suas rogat eū: ut nauem flectat: & redeat ad eā recipiendam. ¶ Mitius. i. minus crudele: nam nulla fera mitis est. ¶ Credita: idest commissa. tradita. ¶ Vitreū: alicui siue homini siue feræ. ¶ Vnde: idest ex quo scilicet littore. ¶ Tulere: pro abstulere. ¶ Somnus: idest sopor. ¶ Et tu: scilicet prodidisti. ¶ Tempus erat: dicit fuisse autumnale tempus. ¶ Vitreū: splendida ut uitrum. ¶ Spargitur: impletur. ¶ Pruinis: Iuuenalis. iam læti ferro cedente. ¶ Pruinis: autumnō. ¶ Incertū: subardū est: uel pro incerte posuit. ¶ Languida: cadētia: & debilia. ¶ Præssuras: tracturas. ¶ Semisopita: idest semidormiens. puto tamen esse legēdum semisepulta: ut uersus ster: quod idem erit in sensu quod semisopita: ut Virgilius in sexto aenei. tandem custode sepulto: ubi Seruius exponit: idest dormiente: cum aurem sopor corripit primam: ut apud Virgilium. Alitum pecudumq; gen' sopor altus habebat. Sopire & sopitus primam producit. Ouidius libro septimo metamorphoseos. Soluerat alta quies nullo cum murmure Serpens Soporis similis nullo cum murmure serpit idem libro supradicto per uigilem super est herbis sopire draconem. Aduertendum est igitur semisopita male legi cum semisepulta: ut diximus legendum sit: quod idem significat quod semisopita: ut ex textu Virgiliano patet.

Vide ne
sit legen-
dum semi-
sepulta

ARIADNE
THESEO.

Iu? ueni: quā
te gen? omne
ferarum:
Credita nō ul
lis: quā tibi pe
ius eram:

Quæ legis: ex illo theseu tibi littor' mitto:
Vnde tuā sine me uela tulere ratem.
In quo me sōnusq; me? male pdidit: & tu
Per facinus somnis insidiāte meis.
Tps erat uitrea quo primum terra priua
Spargit: & testæ fronde qrun' aues.
Incertū uigilās a somno languida: mou
Thesea prensuras semisopita manus.

Metus excussere somnū:timiditas somnū excludit:ideo q̄ altissime dormiūt si molesta obiciant somnias
 un̄ timere cogant a somno excutiunt. Luna fuit:nōdū oīno illuxerat dies. Specto.si qd nisi littora cer-
 nam:mouet misericordiam a cura. Cōcaua saxa:naturale est ut ecco in locis cōcauis rīdeat.Nā ut scri.Ply.
 uoces reciproca ex p̄cussio aere in montibus sinuosis & conuallibus qm̄ nō est uagādi liberrimus cāpus:sed
 obiectu reflectit. Locus ipse sonabat:ecco mihi respōdebat. Ille locus ecce q̄ta s̄cūitua arguit theseum ut
 imoto theseo ad misericordiam inaiata concitet. Mons fuit:drion uidet significare:in quē a baccho delatā

ANTO.

Echo
 quomō
 causetur
 Dnon

Nullus erat:referoq̄ man⁹:iterūq̄ retēto
 Perq̄ thoḡ moueo brachia: null⁹ erat.
 Excussere metus somnū:cōterrita surgo:
 Membraq̄ sūt uiduo p̄cipitata thoro.
 Protin⁹ adductis sōuerūt pectora palmis
 Vtq̄ erat e sōno turbida rapta coma ē.
 Luna fuit:specto:si qd nisi littora cernā:
 Quod uideāt oculi:nil nisi littus hēnt.
 Nūc huc:nūc illuc:& utroq̄ sū ordie cur
 Alta puellares tardat harēa pedes. (ro.
 Interea toto clamanti littore theseu:
 Reddebāt nomen cōcaua saxa tuum.
 Et quotiēs ego te:totiēs loc⁹ ipse uacabat:
 Ille locus miseræ ferre uolebat opem.
 Mons fuit:appent frutices in uertice rari:
 Hic scopul⁹ raucis pēdet adhæsus aq̄s
 Ascendo:uīres animus dabat:atq̄ ita late
 Aequora prospectu metior alta meo.
 Inde ego:nā uētis quoq̄ sū crudelib⁹ usa:
 Vidi p̄cipiti carbasia tenfa noto.
 Aut uidiaut certe cum me uidisse putarē
 Frigidior glacie:semianimisq̄ fui.
 Nec lāguere diu patif dolor:excitor illo:
 Excitor:& summa thesea uoce uoco.
 Quo fugis exclāo:scelerate r̄uerter theseu
 Flecte ratē numerū nō habet illa suū.
 Hęc ego:qd uoci deerat plāgore replebā
 Verbera cū uerbis mixta fuere meis.
 Si nō audires:ut saltem cernere posses:
 lactata late signa dedere manus.
 Cādidaq̄ i posui longæ uelamina uirgæ.
 Scilicet oblitos admonitura mei.
 Iāq̄ oculis erept⁹ eras:tunc deniq̄ fleui.

ex affectu animi putam⁹ nos uidere ea quæ nō uidem⁹. Frigidior glacie hypbole est.i. suplatio.i. oīo supra
 ueg. Semiaius.i. semimortua. Lāguere.i. ita esse stupidā. Illo.i. dolore. Excitor:cōduplicatio ē. Sū
 ma: maxima. Reuertere. redi. impatiui est modi. Numex suū.i. oēs:q̄ in ea esse debēt. Hac ego.i. dice
 bam. Plangore: p̄cussio ē. Verbera cū uerbis: q̄a & clamabā & feriebam pectus meū. Si non audidit
 se ēt fecisse signa motu manuū: ut saltē uideret a Theseo. Lactata: mota. Iune. A facie iactare manus. Ve
 lamina candida: lineū pānū. Lōgæ uirgæ.i. p̄ticæ. Scilicet: certe. q. d. hac sola cā. Admonitura: editura
 in memoriam. Oblitosite & soc os. Ereptus oculis. i. non amplius uidebaris a me. Tunc deniq̄ fle. q̄a
 antea clamaueram & me percusseram tū:nec potueram p̄dolore lachrymari.

Ariadnā diximus ubi nunq̄ deinceps comparuit. Rari:
 quo minus uisu impediret. Pēdet scopulus: mari immi/
 nēs abluif. Index: ex monte quē ascēderam. Ventis cru
 delibus: tres deos sibi aduersatos esse narrat: uētos: somnū
 & fidem. P̄cipiti: ut me fugeres toto uelo uentos exce
 pist: p̄nicissime nauigās. Aut uidia dubitatione mouet
 misericordiā fieri inq̄t pōt: ut tuā nauim. nō uiderim: sed uo
 lūtas me impulerit: ut te uidisse existimarim. Quo fugis:
 cū stomacho legendū uerbū: hoc iuidiose posuit. Sūm
 numex: deest. n. ariadna. Plāgore replebam: cū a clamo
 re discedebā: me ut in sūmo dolo fit uerberabā. Mixta:
 interdum & clamores cū uerberibus cōfundebam. Iacta
 te manus: ne obliuionē forte in cā eē diceret signa tibi de
 di manibus late iactatis. Candida uelamina: ecce aliud si
 gnū quo relictæ theseus admoneret: substilisti inq̄t lōgo
 trunco albū uelum. Iamq̄ oculis ereptus eras: si mat nō
 putasse: sed oīno Theseū abeuntem uidisse. Tum deniq̄
 fleui: ereptus meis oculis erupi in lachrymas: antea enim
 p̄stupa & cura flere non potui.

Nullus: p̄ nō ponit. q̄a de Theseo solo itelligit. uel nul
 lus: nec theseus nec alius. Refero: ite: fero. Retēto. i.
 sapiens tē. o. Excussere: expulere. & uiolenter remouere.
 P̄cipitata. i. celeriter demissa. Viduo: derelicto a te
 marito meo. Sonuerūt: p̄ p̄cussione. Adductis: retra
 ctis. Vt. i. sicut. Erat turbida. i. turbata & icompra. A
 somno. i. p̄ somnū: q̄a dormiēdo turbant capilli ab ordi
 ne & cultu suo. Rupta est. i. dilacerata. Luna. i. splendor
 lunæ. Nisi. i. prater. Vtroq̄ in utraq̄ partem. huc &
 illuc. Sine ordine. i. sine ratione. Tardat: ipedit. Puel
 lares. i. meos: q̄ sum pue' la: q̄a difficilis est curfus pharenā.
 Reddebāt: in omē. i. p̄ ecco. i. p̄ resonantē: nam ichoo
 grāce resono signat. un̄ Echo dī uox: q̄ ex cōcauis & des
 tis locis ex clamore reddit: q̄ aliq̄ scdm̄ fabulas nympha
 fuit in solā uocē rīdentē a lunone mutata: ut scri. Oui. li.
 iii. meta. Clamāti. s. mihi. i. uocātī alta uoce. Totiēs: lo
 cus ipse. uo. q̄a Echo reddit eadē uerba. Oui. in fabula Nar
 cissi: & Echoos & totidē quot dixit uerba recepit. Ferre
 opem: q̄a qd tu nolebas facere ipse faciebat ut mihi rīdes
 ret. Mons: fuit: describit oclū ex quo dicit se p̄spexisse na
 uem Thesei & eā uidisse. Frutices: arbusculæ. Adelus:
 corrosus. & cauatus. Vires aius dabat: q̄a occorrebat posse
 obici quō poterat ascēdere dicit: aius dabat uires: q̄a nō
 est tā imbecillis & timidus: quē aius & mira cupiditas ali
 qd faciēdi: nō faciat & sortē & audacē. Metior: cōtēplor.
 Meo: p̄spectu: meis oculis: p̄spicere aut est p̄cul. i. lōge as
 picere. Index: ex eo monte. Nam uētis & c. parenthesis.
 Quoq̄ ēt sicut te. fuerūt. n. crudeles: q̄a te cito auferēbāt.
 P̄cipiti: festino. aut certe cū putarē me uidisse: q̄a sape

VBER.

Echo un̄
 nomen
 traxit

Prospicef
 quid: sit

ANTO.

Sacerdo-
tis bacchi
furor
Bacchus
quo alio
nomē ap-
pelleret
Ogigi⁹ a
quo the-
bani ogi-
gii dicti
sūt ubi re-
gnauerit
Strata q̄
sint
Butes ubi
ignauerit
Naxos q̄
& dia &
strongille
uñ nomē
accepit
Germani-
cus cāsar
qd̄ carmē
latinum
fecerit

VBER.

Ogigi⁹
q̄ fuerit

Strata uñ
nomen
traxere

Me calamitatem & fortunā meā. Aut ego diffusis: patos a corporis habitu augef. n. cōmiseratio si cū solli-
citudines nās exposuerimus corporis habitū: q̄ fortunā pntem deceat subiectam. Qualis ab ogygio: cōpa-
ratione demonstrat qualis fuerit ariadna. Cōcita baccha: bacchi sacerdos numinis furore cōcita sparsis cri-
nibus: sine ordine fert q̄liter in metamorphosi Agauē describit. Ogygio deo: bacchū signatitius nomie
thebas claras eē. Pli. scri. ubi ogyges regnauit: a quo thebani ogygii dicti sunt. Lapis sedes: nō minus eram
ego q̄ sedebā lapis quā saxū: qd̄ mihi sedē p̄buerat. Sape thoꝝ repeto: p̄sistit adhuc in ea cura: expōitōe.
Tua uestigia: quæ signa thoro reliq̄sti. Strataq̄: strata.
ut Vlpianus & labeo definiūt q̄ sternunt oīa uestimēta di-
cim⁹: ut uestes stragulas & p̄ istromata. Pressimus excla-
mo te duo: patos ab allocutiōe ad rē aiātā. Vacat insula
cultu: licet historiā uertere ut moueat orator: tradit Cic. iō
ut a solitudie misericordiā cōcitet cultoribus naxō uacare
dicit: cū ea tēpestare eēt cultissima. Multo añ butes boreæ
fili⁹ cū eā isulam tenuit: cum lycurgi fratris isidias fugeret
insulamq̄ cū antea strongyle uocaret diam appellarunt:
post paulo cū thraces illā deseruissent: cares ex lamia p̄se-
cti duce naxo isulā occuparūt: & a duce naxon appellarūt.
Nō ego facta boum: hoc oīno historia nō caret: nā licet
isula uictibus feracissima sit Diodo. tñ scri. siccitate a thra-
cibus fuisse desertam. Finge da. co. mi. figmento utis: qd̄
genus allocutiōis hermogenes plasaia hoc est figmētū ap-
pellat: esto inqt ut sint mihi parata nauigia ad nauigādū.
Terra pa. in p̄iā reditus nō dat. Tempet ut uen. licet
æolus scdos emittat uētos. Nō ego te cre. hac elocutiōe.
ad p̄iam qua se frui non licere dicit pathos excitat. Cē-
tum p̄ urbes: cētū urbib⁹ habitatā cretē Home. scri. Pue-
ro cognita ter io. arati carmē est q̄ germanicus cāsar lati-
nū fecit eo indicat iuppiter in creta nutritus: cū de cynosu-
ra & helice loqtur quæ iouis nutrices ferunt. Creta uos tel-
lus aluit moderator olympi. Donauit cō. meritū custodia
fecit. Quod fidei comites p̄iā in cunabula magni. Foues-
rūt: iouis attonitæ cū furta patētis. Aera pulsantes mēdaci
cymbala dextra. Vagitus pueri patrias nē tangeret aures.
Dicta exercebant dñæ famuli corybantes. Iusto parente:
minos cretēsisbus leges dedit: ut scri. Diodo.

Torpuerant: factæ erāt stupidæ. Genæ: oculi. Dolo-
re: p̄p dolorem. Quid facerent. q. d. nihil. Nisi flerēt:
me. i. miseriam meam. aliqui legunt te. i. discesum tuū: sed
melius me. Desierant: cessauerant. Aut ego: dicit quid
egerit posteaquam non amplius uidit nauē Thesei. Erra-
ui: huc illuc iui. Diffusis sparsis. Qualis: facit cōpa-
rationem. dicit. n. se sic p̄cipitem cucurrisse sicut currūt sa-
cerdotes bacchi cum dei sui numie stimulant. Baccha:
mulier Baccho sacrificans. Concita: commota. Adeo
ogygio. i. a baccho Thebano. Ogygius rex fuit Thebano
rū Bacchus aut ex Semele filia Cadmi q̄ Thebas cōdidit:
natus ē: ut scribit Ouidi. in metamorphosi Bacchæ aut solēt p̄cipites huc illuc currere. Phædra supra. Nē
feror ut bacchi furiis eleides astæ. In saxo: in monte saxeo. Tam lapis fui. i. ita fui frigida & stupida ut ei
lapis. sicut lapis fuit sedes mea. Repeto thoꝝ reuertor ad lectum. Exhibiturus: redditurus. Pro te: loco
tui. Strata: culcitram lecti a sternendo dicta Ouidi. in. i. de amoribus. Esse quid hoc dicam. quod tam mihi
dura uident Strata. Intepuere: incaluere quia illic cubuisti. Incumbo. i. stratis. i. impono os meum super
lectum. Profusis: largiter effusis. Manante: fluente. & madido. Duo ego: & Theseus. Maior pars no-
stri: Theseus: q̄a marit⁹ maior est uxore. Lectule: cōtumeliæ & idignatōis causa diminutiuo usa est. Quo-
ferar. i. quo ire debeo. Vacat: caret. Cultu: uel cultura terræ: uel certe habitatione. Facta hominum
sunt ædificia. Facta boum: utpote terras cultas. Cingit: circumdat. Omne latius: idest omnem partem.
Nauita i. nauta. est aut Epictetis. i. extensio distiōis. Ambiguas: dubias: q̄les sunt uix maris. Finge. i. po-
ne. i. ponas: qd̄ ego iuenirē comites: & naues: quo tñ ire deberē. Quid. i. quē locū. Accessus. i. adit⁹. Vt
i. quis. Labat. i. nanigē: & celeriter eā. Vir. i. iiii. ænei. Er tñ hāc pelago p̄ter labere necesse ē. Tēperet uē. i. li-
cet det mihi uētos scdos. Exul ero. i. nō hēbo tñ quo eā. Nō ego: dicit nō licere sibi adire Cretā in qua re-
gnabat p̄ su⁹: q̄a eū p̄diderat: & ut supra dixim⁹: clā eo discesserat. Digesta diuisa. Per cē. ur. hēbat. n. olim
Creta. c. urbes. Cognita io. pue. q̄a iuppiter illic nutrit⁹ ē. dixim⁹ supra in epistola Phædræ. Est mihi dotalis
tell⁹ iouis isula cretæ. Regnata: p̄icipiū sine uerbi origie. Noīa ca. s. p̄ & p̄iā. Proditæ: decepta offēsa.

Torpuerant molles ante dolore genæ.
Quid pot⁹ facerēt: q̄ me mea lūina flerēt.
Postq̄ desierant uela uidere tua.
Aut ego diffusis erraui sola capillis:
Qualis ab ogygio cōcita baccha deo.
Aut mare p̄spiciens in saxo frigida sedi:
Quāq̄ lapis sedes: tam lapis ipsa fui.
Sape thoꝝ repeto: q̄ nos acceptat ambos:
Sed non acceptos exhibiturus erat.
Et tua quæ possum: pro te uestigia tægo:
Strataq̄: quæ membris intepuere tuis.
Incūbo lachrimisq̄ thoro manāte p̄fusa
Pressim⁹ exclamo: te duo: redde duos.
Venim⁹ huc ābo: cur nō discedim⁹ ābo:
Perfide ps nostri lectule maior ubi ē.
Quid faciā: quo sola ferat: uacat isula c̄ru
Nō hoīum uideo. nō ego facta boum.
Oē lat⁹ terrē cingit mare. nauita nūq̄ ē.
Nulla p̄ambiguas puppis itura uias.
Finge dari comitesq̄ mihi: uētosq̄: iratēq̄
Quid seq̄r: accessus terra p̄iā negat.
Vi rata: foelici pacata per æquora labat
Temperet ut uentos æolus: exul ero.
Non ego te cretæ cēiū digesta per urbes
Aspiciam: puero cognita terra ioui.
Nam p̄i: & tellus iusto regnata parente:
Proditæ sunt facto noīa chara meo.

Tecto recuruo: labyrithū intelligit quē ariadnes bñficio resoluisse thesē dixim⁹. **D**edi filia p du. nō mō ANTO. Mod⁹ sol. uēdi laby rinthum
 fila: ut deda⁹ mōstrarat ad resoluedū labyrinthū: sed coronā quā a Baccho accepisse scribit Hyg. cui⁹ fulgo.
 re loci tenebras suparet. **P**er ego ip̄a picula iuro: iurisiurādū repetit ut p̄fidia honestior uideat expositula.
 rio: ē inq̄ fides iureiurādo firmata. **N**ō sū tua: qm̄ destituta sū. **S**i mō uiuit fœ. negat se uiuere posse in ea
 solitudi: dō cōiugio spopōderat theseus: ut ip̄a pulcherrime apd̄ Catullū his uerbis q̄rif. At nō hāc quodā
 nobis p̄missa dedisti. Voce. mi. neq; hoc misere sperare uidebas. Sed con. lāta: sed optatos hymenæos. Quæ

Cū tibi: ne uict⁹ tecto morerere recuruo:

Quæ regerent passus p duce fila dedi.

Tū mihi dicebas: p ego ip̄a picula iuro:

Te fore: dū nostrum uiuet uterq; meā.

Viuimus: & nō sū theseu tua: si mō uiuit

Fœmina periuri fraude sepulta uiri.

Me quoq; q̄ fr̄z mactasses i probe claua

Esset. quā dederas: morte soluta fides.

Nūc ego nō tm̄ q̄ sum passura recordor:

Sed quæcunq; potest ulla relicta pati.

Occurrunt animo pereūdi mille figuræ:

Morsq; min⁹ pcenē q̄ mora mortis hēt

Iamiā uēturos aut hac aut suspicor illac.

Qui lanient auido uiscera dēte lupos.

Forsitan & fuluos tellus alit ista leones.

Quis scit an hęc sēuas īsula tygres hēt

Et freta dicūt magnas expellere phocas:

Quis uetat & gladios p̄ latus ire meū.

Tantum ne religer dura captiua catena:

Ne ue trahā serua grādia pensa manu

Cui pater est minos: cui mī filia phœbi:

Quodq; magis mēini q̄ tibi pacta fui:

Si mare si terras porrectaq; littora uidi:

Multa mihi terræ multa minātur aque

Cælum restabat: uimeo simulacra deorū.

Destituor rapidis præda cibisq; feris.

Sive colunt habitantq; uiri: diffidim⁹ illis

Externos didici læsa timere uiros.

mortē. **M**ora. i. dilatio. **I**amiā: mox: subito. **A**ut hac aut il. i. ex oī parte īsulæ. **V**iscera: mea. **A**uido
 famelico. **I**sta: p̄ hac. **F**uluos: a colore: nā ut Ag. scri. fulu⁹ ex uiridi & ruffo cōstat. daf̄ aut̄ hoc epitheton
 fulu⁹ & auro & leonib⁹. **Q**uis scit. i. q̄s pōt scire. cū nemo hic habitet. **S**auas tygrides. i. feras & nimīū cru
 deles: abūdāt aut̄ apud hyrcanos & indos nimis tremēdæ uelocitatis: de cuius natura scribit Plinius lib. viii.
Expellere. i. eiicere in siccū. **P**hocas. i. uitulos marinos. ita. n. dicunt a nobis. q̄ licet iter aq̄ tilia noīent: ita
 mē & pilo uel̄ sunt: & aīal pariūt: & intra noctu dormiūt. **V**irg. iiii. geor. Sternunt se sōno diuerso in littore
 phocæ. nullū at̄ aīal test. **P**li. grauiore sōno p̄mis. īde Ioue. dixit eripiūt sōnū druso uitulisq; marinis. **Q**uis
 uetet. q. d. null⁹ pōt. n. uenire aliq; q̄ me gladio trāssodiat. **T**m̄. q. d. supradicta nō multū curo. **T**m̄: solū
 mō. s. timeo. **N**e religer. i. abducar ligata. tanq̄ captiua. **N**e tra. ex colo deducā. **P**ēsa: lanas ad p̄sum da
 ras. **M**anu serua. i. serui. **C**ui. i. ego cui. **M**inos: hēt emphasin. q. d. fili⁹ iouis & europæ rex cretæ. **M**ī: pa
 siphæ filia phœbi dcm̄ ē supra ī epistola phædræ. **Q**dq; ma. i. q̄dpl⁹ ē. **Q**uæ fui. pa. ti. q̄ fui spōsa tua. plu
 ris. n. hoc facio q̄ p̄ris & m̄ris gen⁹. **S**i ma. dicit se undiq; uidere sibi parata picula. **P**orrecta: extēta lōga.
Multa. s. mala & picula. **C**ælū re. s. uñ nō eēnt mihi picula. **S**imulacra: figuras: in q̄s dei dñr se mutaret
Præda: rapina. **C**ib⁹: iesca. i. destitutor rapiēda aut deuorāda a feris. **S**ive co. i. si ēt habitat. **D**iffidimus
 idest nō fidim⁹. **E**xternos. i. hospites. **L**æsa. s. a te: q̄a nūc timeo ne oēs noceāt mihi: sicut tu nocuisti.

Leoēs ubi
 nascāt &
 q̄ ferocio.
 res sint
Tygres
 ubi nascā.
 tur
Phocæ q̄
 belluæ
 sint & q̄
 eorum na
 tura
Astra ex
 stoicorū
 sniāp diis
 hab. banf
VBER.

Fulu⁹ co.
 lor q̄s sit
Tygres
 ubi nascā.
 tur
Phocæ

ANTO.
Quāobré
quot ānis
athēiēses
humana
corpora
miōtauro
deuorāda
tradebant
& qd ex se
rētia ph.
id porten.
dat

¶ Viueret an. is fuit un' ex minois liberis quē age' thesei pater iteremiticū dubitaret ne atheniēse iperitū cū filiis pallāis quoq; amicitia fruebat sibi adimeret un' coacti sūt atheniēses ut minoi pōnas pēderēt ānis lin. gulis mittere pueros. vii. & totidē uirgines ut minotauro deuorādi traderent: cū fors theseo cōtigit bñficio ariadnes miōtaurū resolutō labyrintho trucidauit: ut inqt atheniēses nō iteremissent androgeū qm tu ad pi mēdū minotaurū nō nauigasses: nec ego deserta q̄rerer. Hæc exoptatio ad mouendū cōmiserationē maxie accommodata est: q̄lis illa ē uirgilianæ didos. Poelix o nimīū: foelix si littora tātū. Nunq̄ dardaniæ tetigissent nra carine. ¶ Funerib' tuis corpib' tuorū & puerorū & uirginū q̄ tradebant minotauro deuorādi. Aristoteles tñ negat mactatos esse sed seruorū loco habitos. deinde missos cretēlibus delphos: cū sibi ipsis uictū ministrare nō possēt in italiā migrassent tenuisse q; iapigia: deinde in thraciā de uertētes Both eos eē appellatos. ¶ Terra cœcropi: actica i telligit quā cœcrops tenuit. ¶ Ardua par. ui. dextera miōtaurū circūscribit. ¶ Nō eqdē mīcōmemoratis beneficiis adstruit ut duritiē crudelitātēq; in theseo expostulet. ¶ Si stat uictoria si uicisti. ¶ Cretæā humū: si cretēses uiderunt stratū tua duritiē minotaurū. ¶ Nō poterāt figi: nō inquā supasti tua uirtute: sed quia tanta durities uulnerari nō potest. ¶ Eras tutus: si ne armis pugnare potuisses: cū sis ferreus. ¶ Habes the. hypbole poetica est: thesū. n. usurpat pro materia q̄ omnē supet duritiē. ¶ Crudeles sōni: dolor cogit: ut in deos etiā excādescat. ¶ Inertē: securā adeo ut nihil sentire. ¶ At: saltē hoc loco significat: saltē inqt me & una nocte hoc est morte pressissetis. ¶ Officiosa: nimīū parata & curiosa ad meā miseriā. ¶ Dextera crudeliter fauit ad p̄fidia trāsitū nō minus inqt p̄fidū quā difficilē fuisse adstruit. ¶ Inane: nulli' efficacīæ. ¶ Iurārū: cōspiratiōnē fecerūt. ¶ Diis imputat factū: ut & ipse omnino culpa uacet: & theseo nō sit liberū ab incepto cursu reuocari. Si inqt ita sōnus si. les & uēti statuerit: theseusq; est durissim' nullo pacto reuocari poterit. Sed mihi moriēdū est.

VBER.

¶ Viueret androgeos muliebre: ut sapi' dixius: lōge re petere cās suorū malorū. sic in p̄ia epistola penelope. O uti nā tūc cū lacedæmona classe petebat &c. dicit igif qd posset optare. qd Androgeos frater suus nunq̄ fuisset interfectus iuidia atheniēsiū: q̄a atheniēses nō Coacti fuissent uin cti a minoi mittere septē corpora filiorū & vii. filiarū quotānis ad minotaurū ut supradictū: & sic Theseus nū quā uenisset in cretā: & p cōsequēs ipā nūquā fuisset ab eo decepta. ¶ Androgeos: moiatu' est atticus cuius prima lōga ē: q̄a est omega. fuit aut fili' minois & phasiphaes: q̄ cū eēt fortissim' athleta ab atheniēsi' p iuidia am iterēptus ē. ob q̄ cām minois cōtra eos bella mouit & uictis eas leges iposuit quas supra dixius. ¶ O tet ra cœcropi. i. atheniēsis. est aut uocatiua forma patronymica cecropis. Cecropidos. fuit aut cecrops rex athe niēsiū: q̄ prim' apud eos maris & foemina legitima cōiunctionē iuenit: ex quo finxerūt eū fuisse geminā na turā: ab eo Atheniēsis Cecropidæ dicunt. ¶ Tuisses: soluisses purgasses. ¶ Impia fata. i. crudelē mortē Andro gei. ¶ Funeribus tuis. i. moribus tuorum. ¶ Stipite: tunco. ¶ Ardua: ex quātitate syllabarū distinguēdi sunt casus: ut nō dicamus ardua parte: sed dextera tua ardua. i. in altum sublata ad iherēdū maiore ictum. ¶ Nec mactasset uirū parte. s. una. ¶ Et bouem parte. s. altera. & ita est periphrasis Minotauri. ¶ Monstrarent reditus id est regressus ad locū per quē introieras in labyrinthū. ¶ Sæpe recepta. i. sæpe reuoluta. ¶ Adductas: flexas & retractas. ¶ Nō equidē: obiicit ei nimiam duritiā. ¶ Stat. i. est. ¶ Strata: interfecta. ¶ Bellua: minotaurus. ¶ Strauit: id est textit uel percussit. aliqui legunt tinxit ¶ Nō poterant ecce cā: quare habuit uictoriā. ¶ Præ cordia: dicunt quæ sunt circa corponē tamē pro omnibus intestinis. ¶ Ferrea: dura. ¶ Cornu. s. minotau ri. aliqui uolūt intelligere de tauro creteo quē Theseus uicist sed nō in creta sed apud Marathonē eum inter fecit. ¶ Figi: uulnerari ¶ Vt. i. quāuis ¶ Tegeres: defenderes: ut Virgi. nec Apollinis īsula textit. ¶ Pectore. i. duritia pectoris. ¶ Tutus: munitus. ¶ Illic: in pectore tuo. ¶ Silices: lapides durissimos. ¶ Adamāta: alibi dixi mus lapidem nimia duriciā. ¶ Habes thesea: qui uincat. i. habes feritatē tibi ingeniā: quæ ē durior silicib'. ¶ Crudeles: cōqueritur de somno a quo sit tardata discedēte Theseo: apostrophat ad somnos. ¶ Inertem: so pitam non sentientem. ¶ At semel: dicit quod ille somnus debuisset esse æternus: ita quod nunquam esset excitata: quia nunc non esset in tantis doloribus. ¶ Semel uno tempore. ¶ Aeterna nocte: id est morte. Vir. in æternam clauduntur lumina noctem. ¶ Nimium parati: q̄ tā cito thesū abstulisti. ¶ Flamina: aura: flā. ¶ Officiosa: prompta. ¶ In meas lachry. i. ad faciēdū me flere. ¶ Dextera. s. Thesei. ¶ Fratrem: minotaurum. ¶ Et me: q̄a fuit etiā cā meæ mortis. ¶ Fides. s. fuit crudelis. ¶ Nomen inane. i. sine effectū: sic in primo de a te: nomē amicitia: nomē inane fides: nā cū dicas a fio ut uoluit Ci. nō tamē sit qd p̄misisti: & ita ē nomē ina ¶ Data. s. a te. ¶ Poscenti: mihi postulāti. ¶ Vna. i. sola. ¶ Tribus causis. s. somno uentis & fide.

Fides un
de dicta ē

Viueret androge' utinā: nec fata tulisses:
Impia funeribus cœcropi terra tuis.
Nec tua mactasset nodoso stipite theseu:
Ardua parte uirū: dextera parte bouē:
Nec tibi q̄ reditus mōstrarēt fila dedisse:
Fila per adductas sæpe recepta man?
Non equidē mīror: si stat uictoria tecū:
Strataq; cretæam bellua strauit humū
Non poterant figi p̄cordia ferrea cornu:
Vt te non tegeres pectore tutus eras.
Illic tu silices: illic adamanta tulisti
Illic: qui silices thesea uincat: habes.
Crudeles somni quid me tenuistis inertē:
At semel æterna nocte prēmenda fui.
Vos quoq; crudeles uenu nimīūq; parati
Flamīaq; in lachrymas officiosa meas.
Dextera crudelis: q̄ me: fratresq; necauit
Et data poscenti nomen inane fides.
In me iurarunt somnus: uentusq; fidelēq;
Proditā sum causis una puella tribus.

Ergo ego nec la. adstruit i morte incōmoditates: ut nō mō dū uixit: sed post fata incōmoda patia. **La.** chrymas ma. flētē matrē ut decet i liberorū funere. **I**bit i au. pe. nō tñ hoc dicit qđ i priā moreret: sed cū se pulchro esset caritura ei⁹ spm̄ errare circū cocyti littora dubitabat. **I**n hu. sine honore sepultura. **P**ositos: exticta ariadnes. **H**æc sūt of. p̄teritā i gratitudinē obiectat. **R**eddisitq; talia p̄miap dulci uita: ut ip̄a apđ Catullū q̄rit. **I**bis cæ. por. iuidiose hoc dcm̄ ē i trabis pyraū athenarū portū. **C**elsus: honore: a triūphatib⁹ **Pyre⁹ por.** trāslatio: q̄ iter cæteros eminebāt seq̄nte pōpa. **S**axea te. labyriihi circūscripto ēierāt labyrinthi fastigia sa-
tus ubi lo-
corū fuerit
Laberyn-
thi fasti-
gia q̄ mate-
ria consta-
bant

Ergo ego nec lachrias m̄ris moritura uid

Nec mea q̄ digitis lūina cōdaderit (bo:

Spiritus infœlix peregrinas ibit in auras:

Nec positos artus unget amica man⁹:

Ossa supstabit uolucres i humata marie

Hæc sūt officiis digna sepulchra meis.

Ibis cœcropios portus: patriaq; receptus:

Cum steteris turbæ celsus honore tuæ

Et bene narraris lætum tauriq; uiriq;

Sectaq; per dubias saxea recta uias.

Me quoq; narrato solam telluere relicta.

Non ego sum titulis surripienda tuis.

Nec pater ē æge⁹: nec tu p̄theidos æthrē

Filius: auctores saxa fretumq; tui.

Dii facerēt: ut me sūma de puppe uideres

Mouisset: uultus mœsta figura tuos.

Nūc quoq; n̄ oculi: s; q̄ potes aspice mēte

Herentē scopulo: quē uaga pulsataq;

Aspice demissos lugentis more capillos.

Et tunicas lachris sicut ab ibre graues.

Corpus ut i pulsæ segetes aq̄loib⁹ horrēt

Litteraq; articulo pressa tremēta labat.

Nō te p̄ meritum: qm̄ male cessit: adoro:

Debita sit factō gratia nulla meo.

Sed nec p̄cena quidē: si nō ego cā salutis:

neficia: h̄iōice dixit. **I**bis: ut eū magis moueat: dicit ut thesē m̄finerit cū redierit athēas: & narrabit res suas

gestas iter eas cōmēorare quēadmodū decepit ariadnē a quo tātaq; accepit bñficia. **C**ecropios: atheniēses

dcm̄ ē supra. **P**or⁹: idest i priā urbe athēas. **C**elsus: alt⁹. **T**urbæ: populi. **E**t be. nar. deest cū: & le. edū

est narraris: nō aut narrabis. **L**ætū: mortē. **T**auriq; uiriq; i. minotauri. **S**axea te. i. labyrinthū. **T**ellure:

hac isula. **N**ō ego: deridet ip̄m. & hironice loq̄tur. **S**urripiēda: remouenda. **T**uis titulis: tuis laudibus.

Nec pa. ex nimia ira dicit eū nō eē humano sanguine genitū: sed ex saxis. **P**ater. s. tibi. **E**thræ pytheidos.

idest filia pythei: ut supra dixi. **A**uctores tui. i. parētes: ex & qb⁹ es genit⁹ sic Dido ad anēā apđ Virg. li.

iiii. anei. **N**ō tibi diua parēs: generis nec Dardan⁹ auctor p̄fide: sed duris genuit te cautib⁹ horrens. **C**aucasus:

hyrcanæq; admorūt ubera tygres. **D**ii facerēt: n̄it̄ mouere eū ad cōmiserationē sui. **V**ideres pro uidis.

ses. **M**œsta figu. idest aspectus meus tristis & lachrymosus. **M**ouisset ad misericordiā & lachrymas dedu-

xisset. **N**ō ocu. q̄a ex remotiōe locorū nō potes oculis corporis me uidere. **S**ed mē. sed cogitatiōe. **H**æ

rētē. i. finge uidere me stantē in scopulo ab aq̄ pulsato. **D**emissos p̄ humeros sparsos. **M**ore lu. i. morē ei⁹

quæ mortē alicuius mœret. **T**ūcas. s. meas. **G**raues lachry. i. madefactas. **S**icut ab ibre. i. sicut ab aqua.

Cor⁹: dicit se p̄ dolore & tiore tremere. **S**icut sege. tremūt p̄ uētos. **H**orretitremit. **I**mpulsatimotat

Aglonibus. i. uētis: posuit aut aquilones p̄ oibus uētis: & hæc cōparatio est ēt in priō lib. de arte amādi de

ip̄a Ariadne. **H**orrui: ut steriles agitat q̄s uētus arista. **V**lleuis in madida cāna palude tremit. **L**īa p̄ssa. i. si

gnata & scripta. **A**rticulo. i. digito. **L**abat uacil. i. n̄ hēt rectū ordinē. **N**ō ado. i. n̄ oro nec adiuro. **P**er

me. i. p̄ beneficium qđ tibi p̄stiti. **Q**m̄ male cessit. i. male successit mihi: q̄a male locui ip̄m. **N**ulla gr̄a. i.

nulla retributio. **S**it factō meo. i. bñficio qđ tibi faci. **S**ed nec p̄cē. s. sit meo factō. i. si nō uis reddere gr̄am

factō meo: nō debes ēt reddere p̄cēnā & malū. **S**i nō. i. si nō fui tibi cā salutis: sicut fortasse tu existimas.

xis i tēta: ut Pli. tradit. **M**e quoq; nar. nō p̄ter eas dū tua recēses me destituisse. **N**ō sur. nō debeo taceri i tuorū ge-
storū cōmēoratiōe. **N**ec pa. ē æge⁹: ex ætra pythei filia &
ægeon⁹ ē thesē: ut Plutar. scri. & nos retulim⁹. **A**ucto-
res sa. fre. tui: apta obligatio ē q̄ Catull⁹ aptiori uis. **Q**uæ
nā te gēuit sola sub rupe læna. **Q**uod mā cōceptū spumā
tibus expuit undis. **Q**uæ syrtis q̄ scylla rapax: quæ uasta ca-
rybdis. **D**ii fa. ut me sū. de pup. ui. affectiōe uti⁹: mōstrat
n. q̄lis sit & qđ actū sit in miserabili fortuna. **N**ō ocu. q̄a
absens. **S**ed aīo meditare: q̄lis eē possim. **H**erētē sco. so-
la in eminēri saxo cōfederat calamitatē suā deplorans: uñ
nauigātē cōspexerat thesē. **G**raues: madidas lachryma-
rū abūdātia. **C**or⁹ hor. horrore torpescit. **L**abat lit. q̄a
tremūt articuli horrore cōpressi: epistola rudib⁹ notis ē scri-
pta. **N**on te p̄ meritū: solita dep̄catione epistolā claudit.
Adoro te: nō p̄ meritū: q̄a i gratitudie thesē i n̄simula-
rat: nō erat beneficiis dep̄cand⁹. **Q**m̄ male cessit: mihi fu-
it inutile: nā cū gratias repēdi expectarē i solitudie feris de-
uorāda relicta sū. **F**actō meo: meis bñficiis q̄ in te cōtuli.
Sed nec p̄cē. q̄. si nō erā digna gratiis p̄ collato bñficio:
non est cur p̄cēna sim afficienda. **N**on ego causa salutis
exprobrat beneficia. **S**i negas me te eripuisse & medio leti-
turbine tamen ad necem tu me cogere nō debebas.

Ergo: particula ē nō illatiua hoc loco: sed idignatiua in
gemescit. n. qđ sit moritura i illa isula: ubi nullū sentiat of-
ficiū suorū. **N**ec ui. la. ma. i. non uidebo matrē meā: q̄ me
moriētē defleat. **Q**ui cō. i. q̄ claudat: nā mortuis solebāt
ppingores claudere oculos: ut supra i priā epistola. **I**lle me
os oculos cōprimat ille tuos. **S**pirit⁹ i. aīa. **P**eregrinas:
ignotas. **P**ositos ar. i. mēbra mortua. **V**ir. **S**ic o. **S**ic posi-
tū affati discedite corp⁹. **L**ūget: melius legi⁹ unget. nā cada-
uera pri⁹ lauabant: deinde ungebant. **E**uni⁹ Tarq̄ni corp⁹
bona scēmina lauit & unxit. **V**olu. mari. q̄ sunt uicinæ
huic isulæ. **O**ssa inhumata. i. stabūt sup ossa mea carētia
humatiōe & sepultura. **H**æc sunt sepulchra digna meis
officiis. i. hæc sunt officia talia q̄lia merent⁹ mea erga te be-

VBER.

Ergo q̄
pars ora-
tionis sit

Antiquo-
rū ritus in
cadaueri-
bus curan-
dis.

ANTO: **H**as tibi plāgendo. Trāslatio ē a uictis in praelio: q cū succūberent manus tendere consueuerunt. **L**assas plangendo pectora: q iā languescunt dum me percutiunt. **Q**ui superant: ceteros laniatu assiduo decerpit. **T**ua facta: ad sēuitiā & perfidiā hoc refert. **S**i prius: quā freta relegas naxō uersus. **O**ssa leges: in sepulchro cōpones a ferarū dentibus decerpta. **E**x peonisi hyfftoria sumptū: q scribit: ut diximus ariadnā in cypro reliquisse nauigatiōe defessam: & cū rediret extinctā reperisse reliquiasq pecuniā ad sepulchri & funeris pōpā.

VBER. **N**ō tñ ē cur tu sis mi. cā ne. i. cur tu debeas esse cā meae mortis. **H**as dycticos. i. demonstratiue. **P**lāgēdo. i. pcutiēdo: tñ. n. pcuti pectora mea: q dīpe man' sūt lassae. **T**ēdo: porrigo. **Q**ui su. i. q supsunt & restāt nā reliquos prae dolore lacerauit: & auulsi. **T**ua fa. s. crudelia: qā me deseruisti solā. **F**lecte ordo pēdet ab eo loco nō te p meritū: huc usq. **F**lecte ra. uerte nauē ad me recipiēdā. **R**elabere retro nauiga. **V**erso mutato. **S**i occi. pri. i. si mortua fuero antequā redeas ad me abducēdū ex his locis. **T**u feres os. i. efferes: & sepelies. **C**ōclūsit at epistolā p cōmiserationē. **E**xit' rei fuit: q d' these' nūquā reuersus ē ad eās sed illa iūeta a baccho ī ea īsula facta ē uxor ei' & trāslata ī cōelum cum corona sua: & facta est signum quod hodie quoq dicitur Corona: ut supra alio loco diximus: eius autem transmutationem describit optime ipse Oui. lib. i. de arte amandi & lib. iii. Fasto. & lib. viii. meta.

Nō tam est cur tu sis mihi causa necis.
Has tibi: plāgēdo lugubria pectora: lassas
Infœlix tendo trans freta lōga manus.
Hos tibi q supant ostēdo mœsta capillos
Per lachrymas oro: q's tua facta mouēt
Flecte ratē theseu: uerloq; relabere uēto:
Si prius occidero: tu tamen ossa leges.

ANTO.

Aynas ex Menalippe aolū genuit: q thessaliae partē tenuit quā a se aolida nūcupauit filiam Aene habuit ex qua Neptunus géinos Boetū & Aeolū suscepit. Boetus in aui materni regnū successit. Aeolus uero cū ad insulas thyreni matris appellaret: q's lyparus Ausonis filius tenebatur accepta cōiuge huius filia in regnū successit īsulaq; de se aolias nūcupauit. Deīde ex Cleopatra: q erat ex genere lestrygonū: septē filios & toridē puellas substulit: licet Home. xii. tñ cōmemoret. Hi sunt q nominant mares Astioch': Xuth': Androcleu': Pherœoniocastes: Agatyrus & Machare' puellae uero iphe: Aeola: Peryboea: Dia: Astoicatia Hephestia: & Canace: oēs si Diodo. credim' ob gloriā & uirtutē ī maxio honore sūt habiti pter canacē: q cū ex frē machareo filiū pepisset cōperto facinore seipam iussu p'ris trucidauit. machare' ī tēplū apollinis delphici cōfugit: quē uolūt cū oreffe ī necē neoptolōi cōspirasse. moritura iḡt canace p epistolā Machareū pcat ut expositi infantis ossa legat: & una cū suis urna cōpōrat.

VBER.

Si q tñ cecis errabūt scri. litu. ipse tñ dicēdi gēus: ut qrentē ppinq; nece īchoare de cet relinqt. n. aīo cōiicendū magisq; uerbis explicari possit: sūt. n. uocabula q cū p'cipiis cōnēiūt ut qā: licet: & su. & c. id gen' alia sibi subiici desiderāt. Alia q tñ subiicim' ut ēt uero: tñ. Sed q elegāt' locuti sūt. cū aut īdignationē: aut dolorē exprimere uoluerūt: ut irarū aest' aut qrelas significāt' oñ derēt qb' hōeste īchoare nō cōuenit ab his sūpsere p'cipia: ut uirgiliana iunor ad uenerē cū īdignatiōe loq. Egregiā uero laudē: & ad aeneā dido dissimulare ēt spasti p'fide tñ posse nephas. Et ī tristib' Ouid. Ergo erat in fatis scythiā quoq; uisere n'is. Canace quoq; cū scriberet cū aīn oculos gladiū a p're missū: ut illo se perimeret hēret ut decebat p'cipio abrupto ula ē. **S**i q tñ i. q t cecis errabūt scripta lituris ī hoc p'cipio tacef qd p'cedere debuit. i. decreui aīn necē ad te scribere: tñ l'rae notae quoquo mō oblītatae fuerit scias id cadētis canaces sāguie obrigisse. **L**ibellū: libellū pro epistola usurpat.

Ai q tñ. Ex q uxore aol' rex uētoꝝ suscepit canacē & machareū mihi īcertū ē: s; tñ & Ser. teste: & Ouidi. in hac epistola scribēte patet eos aoli filios fuisse: q cū turpiter se amarēt & cōsanguinitatis p'textu tegētes culpā cōcubuisse: canace ex eo cōcubitu concepit & pepit

**CANACE
MACHA
REO.**

ī q tātum cecis
errabūt scripta
lituris:
Oblītus a domi
næ cæde libel
lus erit.

filium quem cum clam e regia per nutricem emitteret : ut aleretur : infelix infans se suo uagitu prodidit auo: qui tanto offensus scelere iussit infantem in nocuum exponi casibus. Gladium uero per satellitem misit: quo illa pro meritis uteretur: quo se interfecisse creditur. Machareus poenæ & iræ patris metu territus ex patria aufugit crediturq; factus sacerdos dephici Apollinis : qui post ea uerbis oraculi Orestem in cædem pyrthi ob raptam Hermionem hortatus dicitur interea depræhensio scelere Canaces : priusquam moreretur: fingit poeta eam scripsisse hanc epistolam ad Machareum: qua ei narrat casum suum : & iram patris: & postremo rogatur colligat ossa sua & infantis: & una urna ea recondat. ¶ Si qua tamen sunt qui existimant hic aliquid deesse : quia tamen non uideatur conuenire principio & in quibusdam codicibus inueni hos duos uersus Aeolis Aeolidæ quam non habet ipsa salutem Mittit & armata uerba notata manu In duobus tamen codicibus mais uetustissimis hi uersus non leguntur : quod autem ante tamen uideatur aliquid esse præponendum: plerumq; magis sit in sensu quam in uerbis : nam intelligitur mitto tibi hanc epistolam: tamen. ¶ Si qua scripta: idest si aliqua partes meæ epistolæ. ¶ Errabunt: idest uacillabunt: & non habebunt rectum ordinem. ¶ Litus signis litterarum a linendo : uel maculis. ¶ Cæcis obsecris: quæ non bene possint legi. ¶ Libellus epistola uel charta. ¶ Oblitus : foedatus. ¶ A cæde propter cædem. ¶ Dominæ: idest mei Canaces.

Argumē-
tum epi-
stolæ

Littura
uñ dicta ē

ANTO.

Dextra tenet calamū: strictū tenet altera ferrū

Eriacet in gremio charta soluta meo,

Hæc est æolidos fratri scribentis imago:

Sic uideor duro posse placere patri.

Ipsenescis cuperem nostræ spectator adesset:

Auctorisq; oculis exigeretur opus.

Vt ferus: est multoq; suis truculentior eurus

Spectasset siccis uulnera nostra genis

Scilicet est aliquid cum sæuis uiuere uentis.

Ingenio populi conuenit ille sui,

Ille noto: zephyroq; & sythonio aquiloni:

¶ Dextra tenet calamum: ab corporis habitu patos concitat. ¶ Ferrum: ensen significat ab Aeolo missum. ¶ Aeolidos: de se loquitur: perinde atque de alio narraret: is esse inquit habitus canaces Aeoli filia: forma hæc nominum ut phyllis: Aeneis: Thebais: & Aeolidos. ¶ Duro patris Aeolum patrem in odium trahit dum illius crudelitate exponit. ¶ Opus exigeretur: mandata efficerem: hoc est me ipsam perimerem. ¶ Oculis auctoris æolum significat qui necis causam præbuerat. ¶ Vt ferus est: particula ut interdum tempus significat: ut Virgilianum illud. Turnus: ut infra: aduerso Marte Latinos in affina. Plantus pro quantum usurpauit: cum Argirippus dicit: ut uerstræ fortunæ mei procedunt libane longe qui hodie nunquam ad uesperum uiuam: hoc loco cum similitudinem exprimat: ita carminis licentia præterit Ouidius ut illud in oratore Ciceronis est: cum dicitur quisque optime græce sciret ira esse

Vt dictio
qd ipro-
prie signi-
ficet &
quō i ora-
tione po-
natur
Scilicet di-
ctio quali-
ter diuer-
sa signifi-
cet

nequissimis: Hic locus: nos admonet in hac iunctura duarum particularum: ita & ut non semper gradus respondere debere: ut quibusdam placuit. Nam Ouidius siccis non siccoribus genis dixit: ut est inquit crudelissimus: ita meam cædem non lachrymabundus inspiceret. ¶ Scilicet est aliquid: Scilicet: si cum acerbitate aliqua quadam efferatur quod dicimus negat: ut est apud Virgilium: scilicet is superis labor est: & in andria Terentiid curat populus: scilicet quod ita dictum est: ut nec dii. nec populus curarent: hoc loco affirmat: ut si profecto multum est. ¶ Ingenio uolentia: sunt enim uenti inexorabiles & immittes: ideo poetæ surda freta solent appellare quoniam orantium preces non audiant uentorum rabie impulsi: & Ariadnæ dixit: Vos quoq; crudeles uenti. ¶ Populi sui: uentos significat: quorum nuper in æolo Homerus assignat: quid ideo putasse ueteres existimo: quoniam uti uelis nautas edocuerit scierit æolus exalationem quæ ex antris æoliis emergebat: qui uenti essent spiraturi Sythonio est Thracia ad septentrionem exposita: unde aspirat Aquilo: quam diximus uetustissimo uocabulo Sythonem appellatam. Ouidius quatuor illos uentos ponit: quos obseruauit antiquitas & Homerus in odyssea commemorat: cum multos alios obseruauerit posteritas: ut apud Plinium & Vitruium licet legere.

Aeolus
quā obre
uētorū de-
fictus sit
Tratia ubi
locorū sit
& quo pa-
cto ueru-
sto uoca-
bulo ap-
pellatur
Aeoli ge-
neologia
VBER.

¶ Dextra describit casum suum. ¶ Ferrum ensen Metonomiæ. ¶ Strictum: nudū. ¶ Iacet sedet: posita est. ¶ Soluta: aperta. ¶ Hæc est imago: hæc est forma: in qua tu potes considerare me esse. ¶ Aeolidos. mei canaces quæ sum filia Aeoli. ¶ Sic: hac forma: scilicet ense parato ad necem meam. ¶ Duro: crudeli adducit eum in odium commemorans eius sæuitiam. ¶ Ipse: scilicet pater. ¶ Spectator qui uideret. ¶ Opus: idest cædem meam. ¶ Exigeretur: perficeretur. ¶ Oculis: idest in conspectu. ¶ Auctoris: scilicet patris qui est auctor & causat ut me interficiā. ¶ Truculentior: sæuior. ¶ Suis qui sunt sub imperio suo. ¶ Spectaret siccis: idest uideret cædem meam sine ulla effusione lachrymarum. ¶ Scilicet: arguit a consuetudine: idest conuersatione: dicit quod quia uersatur & uiuit cum uentis: qui sunt sæui: ipse quoque est sæuus: & conuenit naturæ uentorum. ¶ Conuenit facit. ¶ Ingenio naturæ. ¶ Sui populi: idest uentorum. ¶ Ille noto: nomen rat quatuor uentos. ¶ Noto: notus sine aspiratione uentus meridionalis humidus: & pluuius: quia a notis auster dicitur. Zephyrus autem occidentalis est: qui latine Fauonius dicitur. ¶ Aquiloni: idest boreæ: qui ab aquis discutiendis dicitur Aquilo latine. ¶ Sythonio: threicio: flat enim ex Thracia. ¶ Sytho autem ut in secunda Epistola diximus mons est thraciæ. ¶ Eurus est uentus orientalis: de his omnibus uentis Cardinalibus Ouidi. libro primo metamor. Eurus ad auroram nabatheæq; regna recessit. Persidaq; & radiis iuga subdita matutinis. Vesper: & occiduo q̄ littora sole tepescunt. Proxima sunt zephyros: scythiæ: septeq; triões horrifex inuasit boreas contraria tellus nubibus assiduus: pluuiosq; madescit ab austro.

Notus q̄ a
latinis au-
ster dicit
q̄ uent⁹ sit
Zephyrus
a latinis fa-
uoni⁹ dict⁹
quā mūdi
pte spirat

ANTO.

Aeoli ge-
neologia

¶ Tumidæ non imperat iræ. Suam uiolentia moderari nescit licet cohibeat uentorum rabiem. ¶ Vitiis suis patri uitio dat crudelitatem. Superat inquit uentos asperitate & sæuitia quibus imperat. ¶ Quid iuuat ad motam: patos a genere nihil prodest me ducere genus a Saturno. Nam ut diximus Neptunus auctor est generis æoli cuius frater est iuppiter. ¶ Admotam: iunctam proauorum nomina: hi sunt cælus: Saturnus neptunus. ¶ Funebria ad meum funebre exitium misit: miserat enim æolus in sem per præconem ut seipsam trucidaret. ¶ Non mea tela: fœminea tela sunt colus: & cum flaminibus & lana calathus. ¶ Utinam: patos a facti pœnitentia. ¶ Commisit in unum: uno lectulo coniunxit. ¶ Hora serior: meo leto ante id temporis uellem cecidisse quoniam patris uiolentiam non experiter nec nostri generis decus extinguerem. ¶ Plus me frater quam frater amasti: dolet quod Machareus non frater: sed amicum se cum sorore gesserit: quod fuit plusquam fratrem deceat. ¶ Non debet quod soror esse non decet sororem se amicam cum fratre gerere. ¶ In caluam: amore incensa fui. ¶ Qualem: ut multi recensere cōfueuerunt censi cupidinis uiolentiam. ¶ Nescio quæ sensierat censi: omnis amor canacæ ignotus. ¶ Fugerat ore color: ordi: quicquid post amorem & in amore gestum est: & primum a signis quæ iam ipsa amarit indicat. ¶ Obduxerat: inuaserat. ¶ Quid esset: quibus curis conflictaretur. ¶ Et illud eram: amabam ideo curis angebar.

VBER.

¶ Pennis: quia uenti dicuntur habere alas: unde ipse lib. vi. met. de borea abducente orythiam dicit paulam caligine tectus orythiam amans fuluis cōplectitur alis. ¶ Tumidæ: quæ tumidum facit. ¶ Minora suis uitiis: quia potest reprimere uentos: qui sunt sub regno suo: uitia autem suas: id est iram non potest coercere. ¶ Quid iuuat ad motam: sic legendum est: non autem ad mortem: est autem ordo & sensus. ¶ Quid iuuat: id est quid prodest. ¶ Me admotam nomina proauorum: figurate: id est habentem nomina proauorum admotam sicut oculos suffusa nitentes: admotam. i. appropinquata. ¶ Posse referre: id est enumerare. ¶ Iouem inter cognatos: id est posse dicere quod iuppiter sit de gente mea. Aeolus autem non hyppotæ filius fuit: ut quidam male existimant: sed nepos: natus est enim ex Segesta filia hyppotæ troiani: & ioue: hæc eadem Segesta a Criniso fluuio Sicilia compressa genuit Acesten: qui postea in Sicilia regnauit. ¶ Non minus: id est nihilominus: scilicet licet sim de gente iouis. ¶ Munera funebria: id est apta feneri: id est morti: est autem appositio figura propter duo substantiua apposita sine copula: uidelicet ferum & munera. ¶ Fœminea: id est imbelli. ¶ Non mea tela: id est non mihi apta: aut conuenientia. ¶ Utinam: optat se fuisse mortuam antequam coniunctam fuisset fratri: ordo. ¶ O machareu hora quæ commisit: id est coniunxit. ¶ In unum: id est simul. ¶ Venisset serior: id est tardior. ¶ Meo læto: id est mea morte: id est utinam prius essem mortuam: quæ me unquam cognouisses: nam non uenissem ad tantam calamitatem ut coacta essem mihi: ut paterna mandata adimplerem: mortem consciscere: nisi turpius si potes operas. Et ex hoc Canacæ auget miseriam suam: conaturque Machareum ad misericordiam mouere: impræcando sibi mortem: quæ sapissime cum a teneris annis contingat: mortales quibuscunque calamitatibus futuris eripere solet. Mors enim ut testatur Seneca: nullum habet incommodum: neque uitam interimere uidetur & si ipsam quoquo modo eripiat. De qua plura legito apud Herodotum: & Ciceronem. ¶ Cur unquam: dolet de hoc amore illicito. ¶ Quam frater: quia amor fratris erga sororem debet esse moderatus nec debet esse ad concubitum. ¶ Et cur sui quod soror non debet esse cur obsecuta sum tibi in cor: quod soror facere non debet. ¶ Ipsa quoque dicit se etiam fuisse amore compulsam sicut & fratrem. ¶ Incalui incensa sum amore. ¶ Deum: cupidinem. ¶ Tepente: calente. ¶ Nescio quem deum: quasi dicat antea mihi incognitum. ¶ Fugerat: id est describit signa amantis. ¶ Color: rubor. ¶ Fugerat ore: id est ex facie: nam amans efficitur pallidus Ouidius in primo de arte palleat omnis amans: color hic est aptus amanti. ¶ Macies macilentia. ¶ Adduxerat attenuauerat. Ouidius in loco suprascripto. Arguat & macies uultum. ¶ Coacta compulsam: quia non habebant appetitum: qui ex ægritudine amoris solet discedere. ¶ Somni dormitiones. ¶ Nec faciles: id est difficiles Ouidius loco suprascripto. Attenuant iuuenum uigilantia corpora noctes. ¶ Curaque: & immenso qui fit amore dolor. ¶ Annua longissima: id est una nox uidebatur mihi unus annus. ¶ Læsa nullo dolore: quæ non sentiebam dolorem aliquem. ¶ Dabam gemitum mittebam: suspiria. ¶ Reddere causam cur facerem: quia nesciebam amorem esse: qui me faceret suspirare. ¶ Quid quæ res. ¶ At eram illud: id est illa res: scilicet amans.

Aeol⁹ cu⁹
fili⁹ fueritAmantis
color qd
fit
Vide ne
sit legēdū
& noua
miles erā

¶ Animo oculi qui ob ætatem rerum habent experientiam ¶ Deiecit ocellos id est maximum erubescē
 nia signum: quod in ænea non fore Dido Virgiliana quæritur cum ait. Num gemitu doluit nostros num
 lumina flexit. ¶ Hæc signa macies: uigilia: erubescētia. ¶ In tacita: cum me amare non negarem. sed ta-
 cerem uidetur enim fateri qui rogatus tacet. ¶ Iamq; tumescebant uerum honeste præterit ut cum fratre iuncta
 sit. ¶ Vitiati: uitiatas dicimus uirgines cum pudicitiam posuerunt: ut Terentianum illud in andria Glice
 rium uiciat Pamphilus. ¶ Onus furtiuum: fœtus furtim conceptus. ¶ Quas mihi non herbas quæ non

ANTO.
 Erubescē-
 tia signū
 quod sit
 Virgines
 quæ uitias
 tæ dicunt
 Sifimbri-
 um herba
 ad partus
 excuten-
 dos utilis-
 sima

Prima malum nutrix animo præsensit anili:

Prima mihi nutrix æoli dixit amas.

Erubui: gremioq; pudor deiecit ocellos

Hæc satis in tacita signa fatentis erant.

Iamq; tumescebant uiuati pondera uentris:

Aegraq; furtiuū membra grauabat onus.

Quas mihi nō herbas q̄ n̄ medicamīa nutrix

Attulit: audaci supposuitq; manu.

Vt penitus nostris hoc te calauimus unum

Visceribus crescens excuteretur onus.

Ah nimium uiuax admotis restitit infans

Aribus: & tectus tutus ab hoste fuit.

Iā nouies erat orta soror pulcherrima phœbi:

Denaq; luciferos luna mouebat equos.

Nescia quæ faceret subitos mihi cā dolores:

Et rudis ad partus ad noua miles eram.

Nec tenui uocem: quid ait tua crimina pdis:

Oraq; clamantis conscia pressit anus.

Quid faciā ifelix: gemitus dolor edere cogit:

Sed timor & nutrix: & pudor ipse uerant.

medi. partum ex utero excutere conati sunt her-
 bae succis: ex q̄s maxime ualere sifimbrium scri-
 bit Plinius si cibo aut succo sumas. Supposuit ute-
 ro apposuit ad excutiendum fœtū. ¶ Pœnitus: ex
 intimo utero est. ¶ Admotis aribus medicamini
 bus adhibitus excuti nō potuit. ¶ Tectus clauis
 utero. ¶ Ab hoste: nutrice significat: quæ illum pe-
 rimere conata est. ¶ Iā nouies erat orta soror pul-
 cherrima phœbi: erat decimo mēse partus matu-
 rus: hyppon methapōtinus a septimo ad decimū
 mēsem nasci posse partum existimauit: maturūq;
 esse diocles. Stratonēs pedocles & epignes septi-
 mo nasci posse affirmant octauo omnino negāt.
 Diocles tamen caristius & Arist. stragerita nono:
 & decimo mēse partum maturū esse tantūmodo
 putauerunt: epigenes bizantinus nono mēse om-
 nino negat id effici posse. Hypocrates decimo: so-
 lus Arist. & undecimū mēsem parietibus assigna-
 uit. ¶ Quæ causa ignorabam p̄p̄inquo partu cur
 dolerem. ¶ Nec tenui uocem: more parientū cla-
 mauit. ¶ Gemitus: præ dolore gemebam.

Quoto
 mēse pu-
 er nasci
 possit &
 fœt⁹ dicat
 eē matur⁹

¶ Prima: ante alios. ¶ Animo anili: quasi cauto
 & perito talium rerum. ¶ Malū amorem meum.
 ¶ Aeoli uocatiuus est patronymici fœminini.
 ¶ Amas es correpta amore. ¶ Erubui uerecundi-
 am uultus rubore ostēdi. ¶ Deiecit demisit: nani
 uerecundia facit oculos deiectos. Ouidius. de
 Calistone uix oculos attollit humo. ¶ Hæc satis:
 id est licet tacerem: hæc erant satis. ¶ Signa faten-
 tis. id est confitētis me amare. ¶ In tacita. id est me
 nihil ei respondente. ¶ Tumescēbant crescebant.

VBER.
 Abortiuū
 quomo-
 do fiat

¶ Vitiati: grauidi. ¶ Onus furtiuum: id est puer quem ferebam in utero. ¶ Furtiuum occultum uel furtio.
 id est a stupro conceptum. ¶ Membra. scilicet mea. ¶ Quas herbas nō attulit. quasi dicat. omnes est enim
 legendum interrogatiue. ¶ Supposuit per inferiores etiam partes immisit. ¶ Vt onus excuteretur nostris
 uisceribus. id est eiiceretur e uentre: & ut facerem abortiuū sunt. n. quædam herbæ & quædam medicamīa
 quæ habent uim faciendi abortiuum. ¶ Hoc te cæla. parenthesis est. i. hoc solū tibi occultauimus: qd̄ uo-
 luerim an̄ emittere partū dicitur aut̄ coelo te hāc rē: & de ac re. ¶ Nimiū uiuax. i. nimiū genitus ad uiuen-
 dū. ¶ Restitit artibus admotis. i. uicit appositas artes. ¶ Tectus in uentre meo tutus. ¶ Ab hoste. i. ab illa
 anu quæ illis medicaminibus quærebat eū interficere. ¶ Soror phœbi. i. luna erat orta nouies. i. iam erat
 nonus mensis. ¶ Dena. i. decima. ¶ Luciferos ferentes lucē est aut̄ hoc loco adiectiuū. i. iā aderat decimus
 mensis: quo ut plurimū dicuntur mulieres parere. Virgili. Matri longa decem tulerit fastidia menses.
 ¶ Nescia ignara. ¶ Quæ causa faceret dolores: q̄a nesciebam eos fieri ex fœtu q̄ iam erat maturus in uen-
 tre. ¶ Rudis: inexperta. ¶ Miles translatiue dixit. ¶ Noua quia nunquam ante pepererā. Solent utiq; nou-
 æ parturientes intollerabili dolore affici: & præ nimio dolore exclamare: ut paulo infra ostendit: Dum
 inquit Nec tenui uocem: Et ex hoc ostēdit tanq̄ rudis ad furra minime potuisset partum celare: ni eius nu-
 trix sibi auxiliata fuisset: ipsiusq; os adeo compressissetur etiam magno pudore & timore prohibita: silere
 adacta fuisset: arguitq; hoc loco quantum doloris inter parturiendum passa fuerit connectēdo: alias quā
 plures erumnas suas: quas seriatim exequitur: Cum ait Mors erat ante oculos: & cetera: Ordo est. Ego ne-
 scia quæ: id est qualis causa faceret: hoc est causaret mihi tā subitos. id est repentinis dolores: & id est quo-
 niam eram rudis: & noua miles ad partus: nec pro non tenui uocem: hoc est me potui continere quin cla-
 marem. ¶ Nec tenui uocem: id est non potui comprimere uocē: quin clamare. ¶ Quid ait ordo. ¶ Anus
 ait quid prodixit: quid indicas. ¶ Tua criminatum scelus. ¶ Et ipsa conscia: id est quæ sciebat crimen me-
 um. ¶ Præssit clausit. ¶ Clamantis: scilicet mei. ¶ Quid faciam pro facerem. ¶ Edere: emittere. ¶ Gemitus
 clamores: id est ex una parte dolor partus cogebat me clamare ex altera prohibebat timor patris & nus-
 trix: quæ increpabat me. ¶ Et pudor ex tanto scelere.

ANTO. ¶ Gemitus: murmura. ¶ Verba elapsa: quæ præ dolore exciderant uoces. ¶ Reprendo: refumo & re-
 primo ne audirentur: importune rependo alii legerunt. ¶ Cogor: quoniam ita imperabat nutrix.
 ¶ Lucina iuno quæ parientibus præest. ¶ Graue crimen: quoniam mecum infans extinguebatur. ¶ Pres-
 sa refouisti pectora: Machareus parturienti Canace adstitit: quæ cum primo partu maxime laborasset exci-
 tata Macharei adhortationibus dolores cum partu posuit. ¶ Et mihi me alloquutus es: commiseratio-
 nem excitat hæc termocinatio. ¶ Duos: & te & partum. ¶ Quid tibi grataris: hac sciscitatiõe trāsīt: ut quid
 mali æoli crudelitate post partum contigerit ex-
 ponat. ¶ Quid tibi grataris: non esse gratulans
 dum arguit ab æoli impietate: & facinoris dede-
 core & periculo. ¶ Subripienda: furtim abicien-
 da. ¶ Sedula: uafra & ad occultandum crimen di-
 ligens nutrix. ¶ Fictaq; sacra facit: simulat sacri-
 ficare: hostiamq; simulabat esse puerum frondi-
 bus & uuis inuolutum. ¶ Dat populus sacris: quis
 que uiam præbebat aniculæ iterque in templum
 sacrificatura pergere simulabat. ¶ Limen: æolis re-
 giæ hostium. ¶ Patrias: patris æoli. ¶ Suo iudicio:
 eius uagitu. ¶ Insana: furibunda. ¶ Vt mare a si-
 mili patos mouet. ¶ Fraxina: fraxini arboris quæ
 in macedōia dicitur bumelia: græce uero medias.
 ¶ Elapsa iam ore emissa. ¶ Reprehendo: idest
 iterum præhendo. ¶ Combibere exiccare & intra
 me tenere legendum est combibere: non autem
 cohibere: quia ratio metui non patitur. ¶ Ante
 oculos: quasi dicat: certa & parata. ¶ Lucina dea
 partus: de qua diximus in epistola Hypsipyles
 ad Iasonem. ¶ Opem: quia solet auxiliari parien-
 tibus. ¶ Mors: erat graue crimen: quia non potu-
 issem mori sine infamia: in tali casu: quo fuisset
 cognitum scelus meum. ¶ Super incumbens sci-
 licet tu. ¶ Scissa tunica: idest ueste & coma: idest
 capillis propter dolorem quem de me capiebas.
 ¶ Refouisti recalefecisti. ¶ Nostra pectora pressa
 tuis: idest imposuisti pectus tuum super meum tu-
 is: scilicet pectoribus. ¶ Et mihi dicit uerba quib-
 us Machareus usus est ad Canacem. ¶ Dixti pro-
 dixisti: synocopa est. ¶ Duos: scilicet te & filium.
 ¶ Corpore unius: idest corpore tuo. ¶ Det uires
 faciat te non deficere. ¶ Fratri nam ecce quæ spes
 sit. ¶ Fratri: scilicet mihi potest etiam legi fratris:
 ut dicamus. ¶ Es futura nupta: idest uxor & ita nu-
 pta erit nomen: si uero legitur fratri est participi-
 um. ¶ Illius dupliciter potest hic textus ordinari: scilicet cum præcedenti sic es futura nupta fratris illius
 de quo & cætera: uel melius ut legatur fratri & postea ordinetur sic. ¶ Tu eris & idest etiam. ¶ Vxor illi-
 us: scilicet mei. ¶ De quo: idest propter quem. ¶ Tu es mater: idest filium peperisti his uerbis dictis inrelli-
 gimus eum statim discessisse. ¶ Mortua: scilicet ut uidebar mihi. ¶ Reuixi: respiranti. ¶ Ad tua uerba: idest
 propter uerba: quæ mihi dixisti. ¶ Crimen onusque: idest criminis onus. ¶ Positum pro depositum
 idest peperit. ¶ Quid tibi dicit se frustra peperisse: quia & sibi & filio nuper nato sit moriendum. ¶ Grata
 ris gratularis & gaudes: quia dixi me peperisse. ¶ Aeolus pater meus. ¶ Surripienda remouenda. ¶ Ocu-
 lis patris ne ab eo uideantur: idest auferendus est puer ita natus: ne pater eum uideat. ¶ Frondibus dicit
 quomodo nutrix eum occultauit: simulans se facturam rem diuinam. ¶ Frondibus foliis ramis. ¶ Alben-
 tis oliuæ. Hæc enim arbor erat in tutela Palladis: & dicata paci apta sacrificiis: quæ anus uolebat simula-
 re. ¶ Velat tegit. ¶ Vitis fasciis: tanquam rem sacram. ¶ Sædula studiosa. ¶ Ficta: simulata. ¶ Verba
 precantia: idest dicit hymnos & supplicationes. ¶ Dat uiam: idest cedit quia credebat eam facere uera fa-
 cra. ¶ Erat prope limen: idest iuxta ianuam: ut egrederetur cum infante. ¶ Vagitus proprie dicitur uox
 & clamor infantum Virgilius libro sexto. Hinc exaudiri uoces uagitus & ingens. Infantum animæ fien-
 tes in limine primo. ¶ Patrias: idest paternas. ¶ Proditur detegitur cognoscitur. ¶ Suo iudicio: propria
 uoce. ¶ Reuelat: detegit remotis frondibus. ¶ Mentita ficta. ¶ Regia: idest aula. ¶ Sonat resonat. ¶ Insa-
 na: magna. ¶ Vt mare: facit comparisonem de suo tremore cum audiret patrem ita clamantem.
 ¶ Stringitur leuiter percutitur. ¶ Tenui leui. ¶ Fraxina: pro fraxinea. ¶ Notui: idest uento. ¶ Tepido: quia
 uenit a meridie ideo est tepidus.

Fraxin⁹ ar-
 bor qbus
 noibus ap-
 pelletur
 VBER.

Nupta p-
 nomie &
 participio
 ponitur

Vagitus
 quid sit

Continuo gemitus elapsaq; uerba rependo:
 Et cogor lachryas cōbibere ipsa meas.
 Mors erat añ oculos: & opem lucina negabat
 Et graue: si morerer: mors quoq; crimē erat
 Quum sup incumbēs scissa tunicaq; comaq;
 Pressa refouisti pectora nostra tuis.
 Et mihi uiue soror: soror o carissima dixti
 Viue: nec unius corpore perde duos.
 Spes bona det uires: fratri nā nupta futura es
 Illius: de quo mater: & uxor eris.
 Mortua: crede mihi: tam ad tua uerba reuixi
 Et positum est uteri crimen onusq; mei.
 Quid tibi grataris. media sedet æolus aula:
 Crimina sunt oculis surripienda patris.
 Frondibus infantem ramisq; albens oliuæ:
 Et leuibus uitis sedula celat anus.
 Fictaq; sacra facit: dicitq; precantia uerba:
 Dat populus sacris: dat pater ipse uiam.
 Iam ppe limen erat: patrias uagitus ad aures
 Venit: & indicio proditur ille suo.
 Eripit infantem: mentitaq; sacra reuelat
 Aeolus: insana regia uoce sonat.
 Vt mare sit tremulū: tenui quō strigūt auras
 Vt quatitur tepido fraxina uirga noto.

¶ Illius dupliciter potest hic textus ordinari: scilicet cum præcedenti sic es futura nupta fratris illius
 de quo & cætera: uel melius ut legatur fratri & postea ordinetur sic. ¶ Tu eris & idest etiam. ¶ Vxor illi-
 us: scilicet mei. ¶ De quo: idest propter quem. ¶ Tu es mater: idest filium peperisti his uerbis dictis inrelli-
 gimus eum statim discessisse. ¶ Mortua: scilicet ut uidebar mihi. ¶ Reuixi: respiranti. ¶ Ad tua uerba: idest
 propter uerba: quæ mihi dixisti. ¶ Crimen onusque: idest criminis onus. ¶ Positum pro depositum
 idest peperit. ¶ Quid tibi dicit se frustra peperisse: quia & sibi & filio nuper nato sit moriendum. ¶ Grata
 ris gratularis & gaudes: quia dixi me peperisse. ¶ Aeolus pater meus. ¶ Surripienda remouenda. ¶ Ocu-
 lis patris ne ab eo uideantur: idest auferendus est puer ita natus: ne pater eum uideat. ¶ Frondibus dicit
 quomodo nutrix eum occultauit: simulans se facturam rem diuinam. ¶ Frondibus foliis ramis. ¶ Alben-
 tis oliuæ. Hæc enim arbor erat in tutela Palladis: & dicata paci apta sacrificiis: quæ anus uolebat simula-
 re. ¶ Velat tegit. ¶ Vitis fasciis: tanquam rem sacram. ¶ Sædula studiosa. ¶ Ficta: simulata. ¶ Verba
 precantia: idest dicit hymnos & supplicationes. ¶ Dat uiam: idest cedit quia credebat eam facere uera fa-
 cra. ¶ Erat prope limen: idest iuxta ianuam: ut egrederetur cum infante. ¶ Vagitus proprie dicitur uox
 & clamor infantum Virgilius libro sexto. Hinc exaudiri uoces uagitus & ingens. Infantum animæ fien-
 tes in limine primo. ¶ Patrias: idest paternas. ¶ Proditur detegitur cognoscitur. ¶ Suo iudicio: propria
 uoce. ¶ Reuelat: detegit remotis frondibus. ¶ Mentita ficta. ¶ Regia: idest aula. ¶ Sonat resonat. ¶ Insa-
 na: magna. ¶ Vt mare: facit comparisonem de suo tremore cum audiret patrem ita clamantem.
 ¶ Stringitur leuiter percutitur. ¶ Tenui leui. ¶ Fraxina: pro fraxinea. ¶ Notui: idest uento. ¶ Tepido: quia
 uenit a meridie ideo est tepidus.

Pallētia: quæ tiore patris facta erāt pallidā. **I**rruit: in me impetū fecit. **I**āq; dati parū canibus patos ab
 atate auibus: uulturibusq; cadauera secunf: iussit inq; æolus exponi puerū. **S**ēssisse suā calamitatē. **T**ūc:
 cū mea pignora lupis edēda tradi cōspicerem. **I**nimicus: satellitē seu pconem æoli itelligit. **V**iscera: fœ
 tū signat. **S**atelles: satellitē: q; fontib; capiēdis p̄est: appellamus eūdem apparitorē dicimus. **S**onos indi
 gnos: mādāta quæ p̄rem nō decet. **A**eolus hūc ensem: æoli mādāta: sunt quæ & satelles canace renunciat.
Ex merito ex cōmisso. **Q**uid iste uelit: supbi; ē quā si re appuisset: uolebat. n. ut ille sibi mortē cōfisceret.

ANTO.

Satelles
qui sit

Sic mea uibrari pallentia mēbra uideres:

Quassus ab iposito corpe lectus erat.

Irruit: & n̄rum uulgat clamore pudorē:

Et uix a misero continet ore manus.

Ipsa nihil p̄ter lachryas pudibūda pfudi:

Torpuerat gelidoliqua retēta metu:

Iāq; dari puū canibusq; auibusq; nepotē
 iusserat: in solis destituiq; locis.

Vagitus dedit ille miser: sensisse putares

Quāq; suū poterat uoce rogabat auū.

Quid mihi tūc aī credis germane fuisse:

Nā potes ex aīo colligere ipse tuo:

Cū mea me corā siluas inimicus in altis

Viscera montanis ferret edenda lupis.

Exierat thalāo: tūc demū pectora plāxi:

Contigit inq; meas unguib; ire genas.

Interea patrius uultu mœrente satelles

Venit: & indignos edidit ore sonos.

Aeol; hūc ensem mittit tibi: tradidit ensē:

Et iubet ex merito scire quid iste uelit.

Scimus: & utemur uiolēto fortiter ense:

Pectoribus condam dona p̄na meis.

His mea mūerib; gēitor cōnubia donas:

Hac tua dote pater filia diues erit.

Tolle pcul decepte faces hymenē mari:

Et fuge turbato tēcta nefāda pede. **C**ras

Ferte faces i me q̄s fertis erinnydes atræ:

Cōdam: adigam in mea p̄cordia. **H**is mea munerib;
 inuidiose hoc p̄ nūciatum est: ut æoli impietate erga filiā ar
 guat: ut dicat filiā nō eē his muneribus nec ea dote donā
 dā. **F**aces: quæ i nuptiis accēdebant. **D**ecepta: qm̄ me
 uxore Macharei sorte existimasti. **N**am ceteræ sorores nu
 pserūt srib; **T**urbato. celeri: misericordiā mouet iis ip̄eca
 tionibus. **Q**uas fertis erinnydes non maritales accēdan
 tūr faces: sed furiales: non adsit nostro connubio hymene
 us: sed erinnydes: **A**llesto scilicet & megera.

Sic adaptatio similitudinis. **V**ideres: pvideret aliquis:
Vibrari moueri tremere. **Q**uassus ab. sensus est lectus
 sup quo erā: quatiēbas a meo corpe tremente. **Q**uassus
 cōcussus. **I**rruit. i. cū impetu intrat cubiculū meū Virg. **I**r
 ruimus dēsis & circūfundimur armis. **V**ulgat m̄ifestat.
Pudorē. i. dedecus & ifamiam: ita. n. significat hoc loco.
Vix cōtinet manus ab ore misero. i. uix cōtinet se qn un
 guib; dilaceret mihi uultum & eruat oculos. **I**psa. i. ego.
Profudi emisi. **P**ræter lachry. qā nō potui aliqd dicere
 sed solūmō fleui. **P**udibūda. i. plena pudoris & uerēcun
 dia. **T**orpuerat: stupuerat ita qd nō poterat loq. **G**eli
 do frigido ab effectu. **I**āq; ui. postq; Canace exposuit do
 lorē: quē ex difficultate & piculo piendi accepit deide ex
 ifante cognito & dep̄henso a patre. **N**unc dicit multo ma
 iorem dolorē: quo p̄cussam se dicit cū audiuit patrem suū
 iussisse illū ifantulū innocentē exponi dilacerādū canib; &
 feris. **P**age nepotem. s. suū. nā natus ex filio uel filia dī ne
 pos aui sui. **C**anibusq; auibusq; utraq; copulaq; apponē
 da est: ut uersus stet: qn̄ etiam sensus exigit. **D**estitui de
 relinqui sine aliquo custode. **S**olis desertis inhabitatis.
Dedit cū auus iussit. **P**utares sensisse uidebas sensisse il
 lud crudele iussum ita in tpe uagiuuit. **V**oce qua poterat.
 i. illo uagitu: qā uoce exp̄ssa: & uerbis formatis nondū po
 terat p̄ atatem. **Q**uid animi. i. quem uel qualem animū.
Nam potes. idest potes scire quem aīum habuerim: si fe
 ceris cōiecturam de tuo ad meū. **C**olligere conicere co
 gnoscere. **I**nimicus satelles: uel famulus patris nocitur;
 mihi. **V**iscera filiū meū: sunt. n. filii uiscera parētū. **M**ō
 tanis. q; icolunt mōtes. **C**orā me. i. me uidēte. **E**xierat.
 s. pater meus nā supius dixit. **I**rruit: & nost; uulgat clamo
 re pudorē. **T**ū demū tunc tadē. s. eo egresso. **P**lanxi p
 cussi. **N**ā cōtigit ire in meas ge. ung i. tūc demū licuit mihi imittere unguēs i gēas meas dilacerādas. **S**a
 telles miles mister. **P**rius p̄nus. **V**ultu mœ. i. tristis: ex quo poterā cognoscere eū afferre tristitia mandata.
Indignos crudeles. **S**onos: uoces uerba. **A**eol; uerba Satellitis ad Canacē. **T**radidit iterposito ē sūt.
 n. uerba canaces: dicit. n. dcis illis uerb; tradidit ensē. **E**t iu. adhuc sūt uerba satellitis p̄ traditū ensē. **Q**uid
 ue. q̄re mittat tibi. **E**x me. s. tuo. i. ex eo qd fecisti: uult itelligas ad qd eū tibi misit. **S**cim; uerba canaces.
 dicit. n. scio: qd uelit h̄ ensis & eo utarp merito meo. **F**ortiter itrepide: qā nō dubitabo me iterficere. **C**ō
 dā imittat: & abdā. **D**ona pa. ensē: quē p̄ mihi misit. **H**is mea apostrophā fac ad p̄rem. **D**ōas mea con.
 his mu. i. h̄ mūera facis meis cōnubiis: dicim; n. dono tibi hāc rē: ut Dido ad aīeā. **Q**d tibi dōaui p̄fide lit;
 emis & dono te hac re: ut h̄ & Vir. i. v. xñ. **S**ergestū aīeas p̄misso mūere dōat: multa sūt alia exēpla. **E**rit di.
 hac do. qā nulla re unq; egebit: qā hoc ense se iterficiet. **T**olle pcul dicit ad cōnubia sua nō adhibēdū eē hy
 menæū: qā sūt ifelicia. **F**aces mari. i. thedas cōnubiales maritas adiectiuū ē. **P**ede tur. i. celeri cōsequēs p
 aīcedēt: nā ex turbatiōe & metu sit aliq; celer. **V**ir. de caco turbato pedib; ior addidit alas. **T**ēcta nefā. i.
 qb; nefandū facin; admittū ē iter frēm & sororē. **F**erte fa. dicit nō hymenē adhibēdū suo cōnubio: sed eri
 nnyferētē faces ifelices: ut supra hyp̄siphyle iasōi. **A**t mihi nec iūo nec hymē: sed tristis erinys ptulit ifaustas
 sāguinolēta faces diē ergo. **O** eri. i. o furia: sic at legēdū ē: nā decliaf erinys erinyos. **A**træ: inferna. **F**aces
 q̄s fer. i. funebres: & nō nuptiales. rō at metri nullo pacto patif: ut legat eumēides: sed erinyes recte legit.

VBER.

Rōne me
tri sepi⁹ bi
na appōit
copulaDono cū
qb⁹ casib;
cōiungatErynnis
quo pacto
declinet

ANTO. ¶ Nubite: fratres coniugio utamini foelicius quam canace. ¶ Quid puer admisit patos est a pueri simplicitate: quem iniuste necari aolus iusserat. ¶ Si potuit: promissione hac insonitum esse puerum ostendit infans. n. nihil committere potuit: nec per penum commissis erat plectendus. ¶ Nate dolor matris: auget hanc amplificatio commiserationem. ¶ Parum fausti: quod non bene successit. ¶ Non mihi te liberos patos quoque excitatus: quod aequum est fieri nobis negatum dicimus. ¶ Iustus non ad lachrymas referas sed exequas. ¶ Tota salsaniata: quae cum funeribus sepeliunt. ¶ Auidae felices & uoluptates signat. ¶ Cum uul. fauciata ense misso cadat. ¶ Tu tamen o frustra: concludit deprecationibus epistolam. ¶ Frustra spate: uana spes fuit de nostro coniugio. ¶ Sparsa: feris laniata.

Solatia
mortuorum
opinione
antiquorum

VBER.

Rogus
quid sit

Natalis
quomodo
declinet

¶ Quaelibet ar. quantum uis breuis sit nos duos capiat. ¶ Viue me. n. mei in uita obliuiscaris. ¶ Lachrymas in f. f. curas n. m. funus: maximo putabat extinctis esse solatio: si honore sepulturae & funebri popa non carerent. ¶ Reformidat ex puellae sententia locus est: quae mortuorum cadauera exhorrescunt. ¶ Perfer: effice canace mandata: ut ego parentis iussa forti animo exequar.

¶ Ut meo. s. in quo sum cremenda: cum ero mortua. ¶ Luceat incensum. ¶ Ex isto igne s. quae uos furiae affertis: aut rogus: proprie lignorum coeries & pyra ad comburenda cadauera cum ardere coepit. Virg. Ter. circ. accensos subiectis ignibus atris decurrere rogos. ¶ Nubite intelligimus: eam habuisse alias sorores: sicut de eis apud poetas non fiat metio. ¶ Meliore parca. i. meliore sorte: & fortuna quam ego. ¶ Admissi. i. delicti mei. ¶ Admisit. i. peccauit. ¶ Aeditus in lucem dat & emissus. ¶ Vix bene natus: qui uix uidit lucem. ¶ Quo fa. la. aut. i. quod fecit propter quod laeserit Aeolum aut suum: ut eum nunc iubeat mori. ¶ Si pot. quia non potuit. ¶ Ah dolentis. ¶ Plectis punis. ¶ Meo admisi. i. pro peccato meo. ¶ Nate: uertit sermonem ad filium: cuius miserrima sorte dolet: quod eodem die natus: & mortuus sit. ¶ Praeda raptae cibis. ¶ Tuo natali: die quo natus es: atque hic natalis substantiae & hoc Natale in neutro genere: & tunc facit ablatum Natali ut hic: dicit adiectiue hic & haec natalis. & hoc & addit dies uel lux. uel tempus: dicitur et locus Natalis in quo aliquis natus est ut Oui. in tristi. Nescio qua Natale solum dulcedine custodit detinet. ¶ Pignus confirmatio. nam filii dantur pignora coniugii. ¶ Paga fausti. i. paga felicitis & fortunati. ¶ Hac qua prius meus iussit te exponi feris. ¶ Summa ultima. ¶ Nec mihi conqueris quod non potuerit prestare offitium quod solet in fuisse filii. ¶ Iustus debitis pro affectu naturae uisum ipse Oui. alibi. Quis matrem nisi matris iops in fuisse nati flere uetet. ¶ Perfundere irrigare. ¶ Non tot. i. longas. ¶ Non super incubam penes ex affectu naturali solent incubere cadaueribus filiorum & sic eos mortuos osculari. Virg. li. xi. de Euandro pheretro pallate reposito procubuit: super atque haeret lachrymasque gemasque. ¶ Diripiunt auferunt dilacerant. ¶ Ipsa quoque dicit se secutura filium suum: quia gladio a patre misso se interficietur supra dixit. ¶ Umbras infans. i. animam filii mei. ¶ Cum uul. quod mihi facia. ¶ Nec sine. di. diu matrisque priuabor filios: sine quo non possum dici mater nec dicar orba diu quod licet caream filio: & propter hoc sum orbatum cito moriar: & sic non dicar orba. ¶ Tu tamen nunc rogat fratrem Machareum: ut colligat ossa matris & filii & reponat in eadem urna. ¶ Frustra spate: quia cum spare te futurum maritum meum: non potui id consequi. ¶ Sororis a sorore. ¶ Spata dispersa: & dilacerata. ¶ Refer reporta. ¶ Ad mater. ad me ex qua paulo ante exierat. ¶ Socio coniuncto & coni. ¶ Quaelibet ar. i. quis: stricta & melius quod quilibet urna. i. uas in quo reponerentur cineres cadauerum. Ioue. & iurna perpetuum uer. ¶ Fude lachry. i. fuisse. i. persequere mortem meam lachrymis. ¶ Reformida uerere time. ¶ Perfer. effice. ¶ Mandata s. s. quae tibi comissi. ¶ Proiecta infelicitis & abiecta. ¶ Ipsa ego. ¶ Perfruar mater. pau. faciam quod prius mihi mandauit: quia supra dixit aolus hunc ensē mittit tibi: tradidit ensē. Et iubet ex merito scire quod iste uelit.

Vrna quod
erat

Perfas &
oeta. ubi
regnarunt

Glauce si.
ue creusa
cuius filia
fuerit

¶ dea hospitis pulchritudinem admirata amoris capitis prius sauitia exponit. rei perficiendae auxilium promittit si iaso de conubio pacisceret: data de conubio sponsione medeae ope uell rapuit: fugiunt puellaeque abducunt: thessaliaeque reb. conpositissiam corynthum ad Creontem regem secessit: apud quem. x. annos commoratur: rei filiam Glauce: quam alii Creusam appellant: uxorem cupit: Medeae diuortium suadet: abnuentem ex urbe tulit. Creusamque ducit uxorem. Fuit.

Vt meus ex iste luceat igne rogus.
Nubite foelices parca meliore sorores:
Admissi memores sed tamen este mei.
Quid puer admisit tam paucis editis horis:
Quo laesit facto uix bene natus autum.
Si potuit meruisse necesse meruisse putet:
Ah miser admissio plectitur ille meo.
Nate dolor matris rapidae praeda ferarum:
Hei mihi natali dilacerate tuo.
Nate paga fausti miserabile pignus amoris:
Hac tibi prius dies: hac tibi summa fuit.
Non mihi te licuit lachrymis perfundere iustus:
In tua non totas ferre sepulchra comas.
Non super incubui: non oscula frigida carpsi:
Diripiunt auidae uiscera nostra ferarum.
Ipsa quoque infans cum uulnere persequitur umbras:
Nec mater fuero dicta: nec orba diu.
Tu tamen o frustra miserum spate sororis:
Sparsa procor nati collige membra tuum.
Et refer ad matrem: socioque impone sepulchro
Vrnaque nos habeat quaelibet arcta duos.
Viue meorum matris: lachrymasque in funere funde
Neue reformida corpus amantis amas
Te rogo plectae nimium mandata sororis:
Perfer: mandatis profuar ipsa patris.

In. xli. Epistolam Argumentum.

¶ Ol ex una nereidum oeta & Persen genuit. Perses in taurica regnauit. oeta in Colchide: & ex Ecae re Persae filia filios suscepit. Cyrcē Medeae: Calcyopē: & ablyrtū quae pacunius argyleū appellat. Medea cum prius crudelitati obstitisset: iussa in custodiā dati fugit ad solis replum quod ad hostium phasidis in littore situm erat. Ea repestae Iasonem aesonis filium cum argonautis: ut uell aureū rapet in ea loca appulerat: ad replum profectus puellae in harē spaciati nauigatoris causā exposuit. Ne dea hospitis pulchritudinem admirata amoris capitis prius sauitia exponit. rei perficiendae auxilium promittit si iaso de conubio pacisceret: data de conubio sponsione medeae ope uell rapuit: fugiunt puellaeque abducunt: thessaliaeque reb. conpositissiam corynthum ad Creontem regem secessit: apud quem. x. annos commoratur: rei filiam Glauce: quam alii Creusam appellant: uxorem cupit: Medeae diuortium suadet: abnuentem ex urbe tulit. Creusamque ducit uxorem. Fuit.

bunda igitur Medea ad iasonem scribit: gratitudinem in eo expostulat: pñtemq; minatur ultionē. nā im-
trato unius diei reditu creontis regiam incēdit in qua cū filia rex assumptus est Dyndimū: & Alcimenum & Medea fi-
Thessandrū quos ex iasone suscepit trucidauit: Thessalus fuga salutē sibi peperit. Iason dolore percitus seip-
sum confecit: Ex hoc tragœdiam fecit Ennius: quam Medeā inscripsit: illum secutus Ouidius Medeā & terius
ipse edidit: de qua Fabius meminit: unde magnā huius epistolæ partem trāslatam esse nō ambigimus.

MEDEA IASONI

T tibi colchog
memini regi-
na uacui:
Ars mea cū pe-
teres ut tibi fer-
ret opem.

Tūc quæ dispēfant mortalia fata sorores
Debuerant fusos euoluissē suos.
Tūc potui medea mori bñ: q̄cqd' ab illo
Produxī uitæ tempore pœna fuit.

T tibi colchog. Aurei uelleris fabulā plenissime diximus in epistola Hypsiphyles: quæ icipit.
Littora Thessaliæ: itaq; illuc recurat. Quātū autē ptinet ad hunc locū: recitet ex Diodoro Iasona
Corynthis tradit cū annis decē cū Medea uixisset: gēuisse ex ea filios duos quo tpe aiūt Medea
magno in honore nō solū pp spēm qua eminebat: sed et pp prudētiā ceterasq; uirtutes q̄b' or
nata erat a uiro habitā fuisse: paulatim de de ætate decorē formæ auferente Iason Glaucā quā
poeta appellat Creusam Creōtis filia amore capt' uirginē uxore a p̄e petiuit. Annuēte Creōte:
certūq; nuptiæ statuēte diē Iason Medea spōraneū diuortiū psuadere conat' ē. Ait. n. se cupe illā uxore du-
cere: nō in ei' cōtēptū: sed ut filios suos in domū regiā ea cognatiōe intruderet. Medea hæc uerba ægre ferē
te deosq; iurissurādū p̄stiri testes appellāte Iasō bñficii imemor & igratus Creōtis filia uxore accepta Medea
abs se expulit qd postea fecerit dicemus in fine epistolæ. Irata igit Medea hæc epistolā ad iasona scripsit in q̄
primū cōmēorat iasoni sua erga eū bñficia: & pmissa: & iussurādū Iasonis. Deinde adiurat ip̄m iasona ut si mi-
n' sui cā: saltē cā filioꝝ cōiūm uelit eā recipere: & loco solito cōiugii eā hñe qd' si nō fecerit: minas ei se sūpturā
uiditā de rāta iniuria. ¶ Vt. i. sicut. ¶ Regiā. i. ego filia regis ætæ ut Virg. Magnū regiæ: sed. n. misat' amorē
Dadal' & c. illic reginā itelligit ar adnē filiā regis Mīois. ¶ Colchog: colchi populi sūt i pōto q̄b' ipauit ætæ
regio colchis appellat. ¶ Vacui p̄stiri opam inuiui tibi. ¶ Ars mea. i. magica: & incātaroria. nā Str. li. i. di-
cit Medea uenificā fuisse memoriæ pditum esse. ¶ Sorores. i. tres parca. ¶ Dispensant. disponunt: sed qd di-
cunt nere fata hoīum: ideo dixit dispensant: unde & pensa dicta sunt a pendendo. ¶ Fila. allusit ad officiū ea-
rum. Iuuenalis de parcis. & staminis albi lanificæ. ¶ Euoluissē diuisis syllabis: ut supra diximus legendū est. i.
euacuasse. ¶ Fusos suos. i. debuerāt finiuisse uitam meam. ¶ Bene. i. honeste. ¶ Quicquid. sensus est. oīs uita
quæ fuit mihi post illud tps: fuit pœna: q̄a semper uixi in magnis curis & doloribus.

T tibi colchog
mēini regiā ua-
cui: exprobat
bñficiū in p̄ci-
pio igratitudi-
nē expostulatu-
ra. ¶ At p̄ticu-

la hæc iterdū saltē signat ut uir
gilianū illud. Si te nulla mouet
rātæ pietatis imago. At ramum
hunc: caput ramū q̄ ueste latebat.
Agnoscas iterdum in principio
usurpat: & ut uehemēt' mouea-
mus itelligēda relinqmus quæ
dici debuissent: qd' Virg. i. æneā
de facere uidet cū ait. At regina
grauī iā dudū saucia curas id iter-
pretari oportet: quē i. æneās. At

ANTO.
At didio
qd impro-
priæ signi-
ficet

Dido maximis curis angebatur: hic locus similis est ut i.
quit Medea cū in thessaliā redisset: cēsq; i oīum fauore me
domo pepulisti. At ego ut recte memoria colligo: & si sui
regis filia te soui in colchide: meo quoq; bñficio peti-
uellus tecū detulisti. ¶ Regina: regis co'choꝝ filia: sūt col-
chi scythiæ populi: ut Str. testat. ¶ Vacui: offm̄ p̄stiri.
¶ Ars mea. magica itelligit: qua cū ualuisse Medea uellus
ope uellus subripuisse: & Orpheus & Balb' scribūt. ¶ Cū
peteres: summis p̄cibus a Medea opem ipetrasse Iasonem
Flacc' Vale. scribit. ¶ Tūc quæ dispēfant. patos a tpe. ¶ Di-
spēfant: in p̄tatem habent: tractum ab his: q̄ æra pensantes
distribuebāt anteq̄ essent imp̄si nūmi usus. ¶ Fata morta-
lia: uitam & mortē. ¶ Fusos meos: sinus allegoriæ est: nā
remoto uerbōꝝ ambitu mortē significat: uoluissē inqt
parcas me morti tradidisse: cū Iason Phasin fluuiū intrauit.
¶ Mori bñ. sine uitæ labe & molestia extingui: hōesta mor-
te nihil esse p̄stantius Herodotus iunonis iudicio demon-
strat. ¶ Ab il. ex quo Iasō colchos adiit. ¶ Pœna su. ad fugā
h̄ refert: & ad fr̄is necē: quē i frustra dissecuit apd' thomos:

Colchi
ubi sint

Antiquo-
rū ritus in
ære distri-
buendo
Nihil præ-
stantius
honestā
morte

VBER.
Argumē-
tum epi-
stolæ

Colchi de
q̄b' supra
Pensa un-
de dicta

ANTO.
Quot ar-
gonautae
nec fuere
Argo na-
uis q̄ ma-
teria cōsti-
terit & ubi
fabrefacta
Vell' arie-
tis cui di-
catū fuerit
Pegafae
oppidum
ubi loco-
rum fit
Lepore
quid fit
Cianeae i.
sulae ubi
locoꝝ fit.
Ingrat⁹ q̄s
fit
Viperios
dētes uñ
oeta ha-
buerit
Medeae
facinora
Bri apud
neteres q̄
appellati
fuere
Ephyre q̄
fit quibus
appellata
noib⁹ &
uñ dicta
VBER.

pelio mōf
ubi fit
Magneſia
regio ubi
locoꝝ fit
Magnetef
populi ubi
& uñ dicti

Exprobra
re quid fit
Eiſ copia
apud col-
chos
Ephyre

Clacertis iuuenilib⁹ argonautae iurib⁹ quos q̄tuor & xl. fuiſſe ex Orpheo colligimus: licet Gaius balbus unū addat: Alii quinquaginta. Alii ſexaginta fuiſſe ſcribūt. ¶ Pelias arbor: argonauim ſignat: q̄ in pelio theſſa- lia mōte fabricata eſt ex pinu ſeu ex q̄rcu: uel ut corne. Alexander maluit ex eone arbore: q̄ nulla uiolentia materia aut t̄pis putreſcat. ¶ Phryxē ouē: uellus arietis: quē marti Phryx⁹ ſacrificauit: pellē marti e fago ap- pendit. ¶ Magnetida: pegafae oppidū magnēſiae ubi fabricata eſt argonauis. ¶ Phafiaca: phafidis flūinis quē itrare oportuit argonautas nauigātes ad eā urbē oetae regiā. ¶ Et decoraea ſunt q̄ maxie in amorē alliciūt. ¶ Si ſpēs ſi eloquētia: ſi facilitas affuerit: q̄ram linguā lepo- rē dicimus elocutiōis. ¶ Noua puppis: nā antea i colchos nauigauerat nemo: prim⁹ iafon naui longa illuc nauigaſſe tradit. ¶ Audaces: qm̄ primi auſi ſūt cianeas ſupare: q̄ erāt inſtabiles i ſulā: & ſe in mari credere: ſi poetis credim⁹. Nā erit rā antea nauigaſſe legim⁹. ¶ Anhelatos: tauri quos la- ſonē domare oportebat: ignem naribus efflaſſe tradunt. ¶ Nō p̄meditatus: i me nō edoctus. ¶ Immemor: apte in- gratitudinē obicit. Nā iſ ingratuſ eſt: q̄ bñficia obliuiſcit. ¶ Semina ieciſſet: dētes ſerpētis: quem Cadmus iteremiti phryxūq̄ detulit & ad oetam ſemināſſet: uñ nati eēnt ars mati hoīes q̄ in auctore ſeminis: arma contuliſſent. ¶ Suo cultu ab his q̄ ex dētib⁹ eēnt nati. ¶ Quā multa mala: ea dicit: q̄ iafonis cā & amoris inſania fecit. Nā p̄rem p̄didit: frēm filioſq̄ trucidauit: creontē & filiā cū regia incēdio ab ſumpſit: pelian filiab⁹ occidendū p̄buit. ¶ Hac fruar: ſi aliā ultionē in te moliori nō potero: ſaltē bñficia exprobrabo. ¶ Iuſſus in expertam argonautae trāſmiſſionē in colchos enarrat ut ſuae exprobrationi uim addat bñficioꝝ: quā in illos cōtulerit cōmemoratiōe. ¶ In experta: cui⁹ nulla an- tea erat expientia: qm̄ nō erat nauigatū. ¶ Regna beata di- tia ueteres beatos diuites appellare cōſueuere: iō Iuuenas tradit: uerulā ueſica beata: & Properi⁹ in elegiis hac ſigna- tione ſapī uſus eſt. ¶ Hoc illic medea fuiſſe imagine utiſ: cō- fert. n. ſe cū Creuſam creōtiſ: ut ſe officiūq̄ ſuū cōmendet. ¶ Hoc iad hoſpitalitatē referas: hoſpitiū inq̄ te ſuſcepi in colchide: ut corynthis a creuſa ſuſceptuſ eſ. ¶ P̄i: creon. ¶ Il- li: creuſa. ¶ Ephyrem bimare: eumeluſ ſcribit ab ephyre oceāi filia corynthū appellatā fuiſſe ephyre: deinde coryn- thū a coryntho iouis filio: poſita eſt inter aegēū & ionium mare: utrūq̄ a mari diſtā. lx. ſtadiis: ut auctor eſt Pli. angu- ſtia iſthmos pelloponneſiacuſ nuncupaſ.

Hei mihi longe reperit cām ſuorū malorū: qd̄ qdem eſt muliebre: ut in prima epiſtola plene dixim⁹ ſup eū locū. O utinam cū lacedaemona claſſe petebat: & aliis multis epiſtolis conqueriſ ergo qd̄ iafon cū argonau- tiſ unq̄ uenerit in Colchoſ: & qd̄ ei⁹ amore capta fuerit. ¶ Acta: pulſa. ¶ Iuuenilib⁹: fortib⁹. nā iuuenes robu- ſtiores. ¶ Pelias. Theſſalica a pelio mōte Theſſaliae ubi icifa arbores: ex q̄buſ Argonauſ fabricata ē. ¶ Ouē phryxē: quā phryxuſ marti cōſecrauit: ut ſupra dēim⁹ eſt in epiſtola Hypſiphyleſ. ¶ Arbor. nauis. ¶ Magnēſia theſſalica. Magnēſia. n. regio eſt annexa Theſſaliae. ut Pli. ſcri. magnetes ei⁹ populi dñr eq̄tandi periti de- qb⁹ Lu. li. vi. & magnetes eqs minyae. gens cognita franis. ¶ Colchi. i. noſ. ¶ Arco. nomē eſt nauis iafoniſ: ut alibi diximus. ¶ Turba graia. i. nō argonautae. q̄ eſtiſ grati. ¶ Aquā phafiaca: nam phafiſ flūiū eſt Colchoꝝ. ¶ Plus a quo. i. pluſ iuſto: ut p̄pter pulchritudinē tuā p̄dere p̄rem. ¶ Decor: pulchritudo tua. ¶ Ḡra ſicta. i. fa- cta. ¶ At ſemel: ut magis augeat bñficiū ſuū erga iafonē. dicit qd̄ debuiffet pati eū ire i magna & apra picula. ¶ Noua pu. nā qdam uolūt eam fuiſſe primam nauē. ¶ Audaces: temerarioſ. q̄ nō cōſiderauerāt magnitudinem piculi. ¶ Iſſet. i. ire debuiffet. ¶ Aſonides: iafon. ¶ Non p̄meditatuſ: in cōſiderāſ. ¶ Anhe- latoſ. efflaſtoſ & expiratoſ e naribuſ tauroꝝ. & in. ¶ Ora. i. facieſ. ¶ Adūca. curua. ¶ Ieciſſet. iacere debuiffet: & ſpargere. ¶ Semina. dētes ſerpētis. ¶ Totidē: quot erāt foemina hoc eſt dētes. ¶ Caderet: perirer. ¶ A ſuo cultu. i. a ſemine: qd̄ ſp̄ſe ſemināſſet & coluiſſet tanq̄ agricola. ¶ Quātū. q. d. multū q̄a non decepiſſeſ poſtea me. ¶ Dēpta. amota. ¶ Capiti: uitae meae: q̄ nō eēnt in diſcrimine ſicut nūc eſt. ¶ Eſt aliq̄: ſnia eſt color reru hori- cuſ. ¶ Exprobrare: obicere. q̄ſi cū p̄bro. i. cōtumelia opponere & referre. ¶ Hac. ſ. uoluptate exprobrādi bñfi- ciū. ¶ Iuſſuſ repetit lōge bñficia ſua: a priō aduētū iafoniſ i Colchoſ. Iuſſuſ a Pelia patruo tuo. ¶ In experta: in- ſuetā nauigatōi. ¶ Aduertere. i. appellere. ¶ Brā ditia. & ita & latēter tāgit hitoriā: nā ut Stra. ſcri. regiōiſ ei⁹ opetiſ auri & argēti & ferri metalliſ iuſtā qdā in ea loca expeditiōiſ occaſionē ſuballegāt. ¶ Illic. i. colchiſ. ¶ Noua nu. creuſa. quā nūc accepiſti. ¶ P̄i. ſ. ei⁹ Creon. ¶ Tā diueſ erat. ¶ Mihi. ſ. oeta p̄i meūſ. ¶ Hic ephy- reni: Ephyre olym dicebat: quā poſtea Corynthus a Coryntho filio Oreſtiſ iſtaurata nomē accepiſ: are cla- ra. ide Vir. Ephyreiaq̄ ara: cauēdū aut ne legat⁹ Zephireu. ¶ Bimarē dixit: q̄a eſt iter duo maria ide Ora. Bi- mariſq̄ corynthis mœnia. ¶ Hic. ſ. Creon p̄i uxoriſ. ¶ Ille. ſ. p̄i me⁹. ¶ Tenus ſcythiam. i. uſq̄ ad ſcythiā.

Hei mihi cur unq̄ iuuenilib⁹ acta lacertis
Phryxeam petit pelias arbor ouem.
Cur unq̄ colchi magnetida uidim⁹ argo:
Turba q̄ phafiaca graia bibiſtiſ aquā.
Cur mihi pl⁹ a quo flauī placuere capilli:
Et decor: & linguā gratia ſicta tuā:
At ſemel in nrā qm̄ noua puppiſ harēas
Venerat: audaces attuleratq̄ uiroſ.
Iſſet anhelatoſ nō p̄meditatuſ in igneſ
Immemor aſonideſ: oraq̄ adūca bou.
Semina ieciſſet: totidē ſūpſiſſet & hoſteſ:
Vt caderet cultu cultor ab ipſe ſuo.
Quantum p̄ſidia tecum ſclerate piſſet:
Dēpta foret capiti: quā mala m̄ſta meo
Eſt aliq̄ i grato meritū ex p̄brai⁹ uoluptaſ
Hac fruar: hac de te gaudia ſola ſerā.
Iuſſuſ in expertā colchoſ aduertere pupim
Intraſti patriae regna beata meae:
Hoc illic medea fuiſſe noua nupta qd̄ hec ē
Quā pater eſt illi: tā mihi diueſ erat.
Hic ephyre biarē: ſcythiā ten⁹ ille niuoſā

¶ Qui plaga læ. colchi sunt ad sinistra ptē maris pōtici. ¶ Iuuenes pelas. græcos argonautas. ¶ Thoros pi. ANTO. Cholchi ubi locog sint
 p̄mitis: mēsis accubuitis: q̄b⁹ utebāf pictis. ¶ Tūc ego te ui. Diodo. aliter hāc historiā textit: iasonē iqt primū
 in tēplo solis a medea uisū. & illic dem̄imonio pepigisse. ¶ Vt uidi: ut perii: emistichiu ē: quo frequēt⁹ usus
 est rethoric⁹: & ex latinis Vir. & Oui. tps. n. auget patos postq̄ te uidi: q̄ primū amore icēsa sū. ¶ Nec no. igni.
 nō cōsuetō amore: nō antea amarat medea. ¶ Teda pi. fax ex pinu diis incēdeba. ¶ Et for. er. amorē iutat a
 fato: & forma. ¶ Sēfisti: meū amorē. ¶ Eminent: oñdī: se demōstrat & si iqt amorē occultam⁹ ipe tñ se idicat.

Omne tenet pōti qua plaga læua iacet
 Excipit hospitio iuuenes ceta pelasgos:

Et p̄mitis pictos corpora graia thoros.
 Tunc ego te uidi: tūc cœpi scire quis eēs:

Illā fuit mentis prima ruina meæ.

Et uidi: & perii: nec notis ignibus arsi:

Ardet ut ad magnos pīnea tæda deos.

Et formos⁹ eras: & me mea fata trahebāt

Abstulerant oculi lumina nostra tui.

Perfide sensisti q̄s enī bene cedat amorē:

Eminent indicio prodita flamma suo.

Dixerat interea tibi rex: ut dura ferorum

Insolito p̄meres uomere colla boum.

Martis erāt tauri plusquā p cornua sæui:

Quorū terribilis spiritus ignis erat.

Aerē pedes solidi: prætetaq̄ naribus aras:

Nigra p afflatus hæc quoq̄ facta suos.

Semina p̄terea populos genitura iuberis

Spargere: deuota lata per arua manu.

Qui peterent natis secū tua corpora telis

Illā erat agricolæ messis iniqua suo.

Lumina custodis succūbere nescia sōno:

Vltimus est aliqua decipere arte labor

Dixerat oetes: mestī consurgitis omnes:

Mēsaq̄ purpureos deserit alta thoros:

Quā tibi nūc lōge regnū dotale creulæ:

Et socer: & magni nata creontis erat.

Tristis abis: oculis abeūtē psequor udis:

Et dixi tenui murmure lingua uale.

Vt positū terigi thalāo male saucia lectū

Acta ē p lachrymas nox mihi q̄ta fuit.

hoies. ¶ Deuota ma. i. q̄ se huic fato deuoueret: & dedicaret: sicut dicius decios deuotos. ¶ Qui. i. hoies nati
 ex dētib⁹ serpētis. ¶ Peterēt: ferirēt: iuaderēt. ¶ Telis na. se. ut supra. hypsiphile. Et subito natos arma tulisse ui
 ros. ¶ Illa mes. trāslatio ē. ¶ Iniq̄: iqrata & iniusta. ¶ Suo agri. cui pp laborē deberet fructū nō dānū reddere.
 ¶ Vltim⁹: uel maxius: uel certe extrem⁹: nā nō hui⁹ puigilis dracōis dētes: sed ali⁹ erat seminatur⁹. ¶ Nescia su.
 sō. i. q̄ a sōno nō poterāt uinci. ¶ Aeetes: noīati⁹ ē græc⁹: nā latīe dr̄ aeeta. ¶ Dixerat: supradicta eē tibi faciē
 da. ¶ Oēs. i. uos argonautæ. ¶ Cōsurgitis ex toro ubi discūbebatis: ut supra. Et p̄mitis pictos corpora graia
 toros. ¶ Mēsa de. to. q̄a rēota ē: ut postq̄ exēpta fames epulis: mēsaq̄ rēota. ¶ Quā ti. hoc dicit. tūc n̄ cogita
 bas de uxō q̄ daret tibi magnā dorē: s̄ de salute. ¶ Dotale qd̄ diciis eē datū tibi i dorē. ¶ Quā. i. q̄tū. ¶ Erat
 lō. i. remotū ab aīo & cogitatiōe tua. ¶ Socer: creō. ¶ Et na. cre. i. crensa: q̄ erat lōge. ¶ Tristis: mōest⁹. ¶ Prose
 quor oculi. p̄spicio. ¶ Vdis. i. lachrymātib⁹. ¶ Ligua. i. mea. ¶ Male sa. i. amor p̄cussa. Vir. iiii. æñ. at regia graui
 iādudū saucia cura. ¶ Male: i. p̄niciē meā. ¶ Vt postq̄. ¶ Acta. i. p̄terita. ¶ Quāta sui. i. tāta q̄ta fuit. i. tota.

Certamia
 iasoni pro
 posita
 Tauri cu
 stodes q̄
 fuere apd
 oetam

VBER.

Aeetes
 quo pacto
 latine fle
 ctatur

ANTO. Ante oculos ecce timoris & lachrymarum cam commemoratiōe piculorum iminentiū dolebat ¶ Segetes arma
Calcyope ti hoies:q ex satis detib⁹ fato debebāt exoriri. ¶ Soror Calcyopē itelligit:q ex phrixo. iiii. filios peperat. ¶ Argū
q fuerit & cythor: melā & erorē. Orphe⁹ scri. calcyopē nūciaffe argō autis p argū filiū medeā iasonē amare: illāq ad na
uē duxiffet: cū quo apolloni⁹ cōgruit: balb⁹ ciliationē hāc ueneri tribuit a pallade & iunōe ipulsa. ¶ Aduerfa i
os sustu- ora: accubuerat more dolentiū q i faciē iacere cōsueuerāt. ¶ Petit al. calcyopē: qm phrixo nupserat p argonau
lerit tis rogabat. ¶ Altera: medeā sal⁹ ex argonautarū salute pēdebat. ¶ Dam⁹: opē ferim⁹. ¶ Est ne. locū scribit in
Dianæ tē- quo tēplū dianæ fuisse scri. Orphe⁹ aū martis adē: alte⁹ fu
plū qb⁹ in it i taurice. qd⁹ Ecate cōstituit: de quo itelligere apolloniū
locis sue- existiō. ¶ Vix il. id subdit ut qd⁹ atrū dixerat iterptatē.
rit ¶ Dea aū. simulach⁹ diāe illic ex auro scm uisebat. ¶ Ne
scio an exci. me. ¶ Loca: hāc dubitatio patos excitat ut scri
bit Pabi. ¶ Illuci ad tēplū dianæ. ¶ Ius ti. & ar. cū petituri su
m⁹: id facili⁹ ipetrabim⁹: si iustū: si facili⁹ pri⁹ oñderimus: de
mū nos nō fore i gratos si id cōseqm⁹ mut. ¶ Ius ti. & arbi. ar
guit a facili. ¶ Gloria ma. uñ oris gloria æquū ē ut sit iusti
us erit me seruare: q pdere. ¶ Per ma. no. p. petitionē hone
stiorē faciunt pces. ¶ Triplices unū. dianā signat q tria hēt
ora uñ ifastis ē. Ora uidet ecates i tris uergetia ptes. ¶ Ar
cana: mystica: & occulta. nā ut Orphe⁹ scri. Ad aureū uellus
nō erat accessus nisi pri⁹ diāe sacrificare: sacra sola medea
nouerat: & puellā colchicā i magno filētio tenebāt. ¶ Ali
quos deos: scytā uestā: tellurē: iouē: apollinē: & uenerē co
lūt: uestā thabū appellāt: iouē papeūt: tellurē apiā: apollinē
ethosirū: albanī uero solē & lunā colūt. ¶ Quod si for. ui.
spōsio hāc p taciturnitatē annūciādā eē: quā graci
appellāt. ¶ Virum nō dedignare pelāsgū: cū sequi
debuisset: te sororem. caperem. correptione elocutionem
intercipit ut uehementius puellam excitaret.

VBER. Ante oculos. s. meos: q te amabāt: tñ tibi timebā. qd⁹ to
ta nocte uidebar uidere pericula tua. ¶ Hinc: ab una parte.
¶ Timor. s. patris. ¶ Ip⁹ m. ti. i. quāto magis timebāt: itō ma
gis amabā. ¶ Mane erat. i. factū erat mane. ¶ Soror. s. mea
calcyope. ¶ Disiectā comas. i. me habētē comas incōptas
& sparsas. ¶ Iacēt. in ora aduersa. i. cubantē in faciē quod fa
ciunt q nō possunt dormire. Iuena. Cubat i faciē mox
deinde supinus. ¶ Omnia plenā lachry. i. inuenit totū le
ctū humectatū meis lachrymis. ¶ Orat. s. soror mea. ¶ Mi
nyis argonautis: uobis thessalicis: nā ex orchomeno quod
prius minyeiū uocabat: colonos quosdā ad iolcon dedu
ctos cōstitit: ut Stra. scri. uñ argonautā minyi dicti sunt. nā
iason ex iolco fuit. ¶ Altera petit. s. soror mea. ¶ Altera ha
bebat sic. n. quidā codices hēt. & tunc itelligim⁹ altera
hēbat. s. ego medea: si hēbit itelligim⁹ creusā. i. altera petit:
altera capiet fructū. ¶ Esonio iu. i. iasoni. ¶ Quod pe. s. opē. ¶ Est ne. describit locū i quo iason locut⁹ ē cū me
deas: & eā rogauit in auxiliū suū. ¶ Atrū: obscurū. ¶ Piceis: picea spēs arboris Vir. Procūbunt piceæ. iterdū pi
ceus adlectiū est. pix uero dicit ipse liquor: qui ex ipsa arbore manat. ¶ Frōdibus ilicis. i. ilicibus frondosis.
¶ Vix illuc: dicit ex dēfite uix posse illū locū illustrari a Sole. ¶ Illuc: in illud nem⁹. ¶ Delubra: tēpla. ¶ Cer
te fuerant: quasi correctio: qā dixit sunt dicit nescio an nūc sint. certe fuerāt. ¶ Dea. i. simulachrū deæ dianæ.
¶ Nescio an exciderint: cauēdū ē ne legat nescis: qā neq ratio metri: neq sensus patif. sed nescio: & ē sensus:
nescio an ita oblit⁹ sis locorū sicut mei. nescio an loca exciderit. i. ex memoria lapsa sint. ¶ Mecū: sicut ego ex
cidi tibi. ¶ Orsus es. i. icēpisti: ab ordior. ¶ Infido ore: infidis uerbis. ¶ Ius tibi: uerba: qb⁹ iasō ad medeā usus ē.
eā sibi cōciliās. ¶ Ius: ptatē: arbitriū: auctoritatē. ¶ Salutis: uitæ. ¶ Manu. i. ptatē. ¶ Perdere pos. sat ē. snia rhe
torica. sensus ē: si qs delectat ptatē: satis ei debet eē qd⁹ possit nocere: nō aut debet nocere. ¶ Si ipsa po. i. posse
¶ Inuat: delectat. ¶ Quē. i. aliqū. ¶ Est sat. sufficit. ¶ Posse pde. posse interficere. Iuena. Et q nolūt occidere
quēquā: posse uolūt. sed subaudi licet possis me pdere. ¶ Seruat⁹. i. ego tuo auxilio liberat⁹. ¶ Ero maior glo
ria: quā si passus fueris me mori. ¶ Per mala: adiurat iason multis p cib⁹: ut sui misereat: & sibi opem præstet.
¶ Leuamen. auxilium ¶ Per genus. s. tuum. ¶ Aui. s. phœbi uel Solis nā Aeetes fili⁹ fuit Solis: q uidet omnia.
¶ Triplices uult⁹. Virg. in. iiii. Tria uirgini ora Dianæ: triplici autem uultu depingebat: qā ipsa est luna in cō
lo. Diana in terris & siluis. pserpina apud inferos. ¶ Archana mystica quæ noctu celebrabant. ¶ Et si forte. i.
per istos deos uestre gentis. ¶ Si forte aliquos habetis. ¶ Meorū sociorū qui mecum sunt. ¶ Effice me tuū
fac me tibi deditum & obligatum. ¶ Meritis beneficiis tuis. ¶ Qd⁹ si forte: pollicetur etiam ei iason se per
petuo habiturū eam legitimam uxorē. ¶ Nō dedignare: non spernis & fastidis. ¶ Virum: maritum.

An oculos tauriq meos segetesq nefadē:
Ante meos oculos puigil anguis erat.
Hic amor: hic tior ē: ipz tior auget amorē
Māe erat: & thalāo chara recepta soror
Disiectaq comas aduersaq in ora iacētē
Inuēit: & lachrymis omnia plena meis.
Orat opē minyis: petit alt a: & alt a hēbit:
Aesonio: iuueni qd⁹ rogat illa damus.
Est nemus & piceis: & frōdibus ilicis atrū
Vix illuc radiis solis adire licet.
Sunt in eo & fuerāt certe delubra dianę
Aurea barbarica stat dea facta manu.
Nescio: an exciderit mecū locū: uēim⁹ il
Ausus es ifido sic prior ore loqui. (luc:
Iustibi & arbitrium nostrę fortūa saluus
Tradidit: iq tua ē uitaq morsq māu.
Perdere posse sat ē: si quē iuuat ipsa pote
Sed tibi seruat⁹ gloria maior ero. (stas
Per mala nra pcor: quorū potes eē leuamē
Per genus & numen cūcta uidētis aui.
Per triplices uultus: arcanaq sacra dianę
Et si forte aliquos gens habet ista deos
O uirgo miserere mei: miserere meorū:
Effice me meritis tēpus in omne tuum
Quod si forte uig nō dedignare pelāsgū

Scythæ &
albanī
quos de
os colant

Minyi uñ
originem
traxere

Picea a
quo pix q
spēs arbo
ris sit

Snia qdā
pulcherri
ma

Aeetes cu
ius filius
fuerit

Faciles deos & meosq; faciles sunt & mihi faueāt. Spiritus an. me. format spōsionē iureiurādo. moriar in ANTO.
 q̄t pri⁹ quā tibi aliqua ad meū cōiugiū pponā. Praefecti iuno p̄nuba ut dixim⁹ nouis nuptiis adhibet. Et
 quota pars: nō ob mō hāc. sed multo mīora simplicē ad amādū puellā cōcitāfēt. Iūgis arripes meis car-
 minib⁹ coacti tauri a te ad aratrū iūgnf. Scidis aras. Solidā: durā ut puta q̄ diu māserat i arata iusso: ut oc-
 tas iusserat. Venenatisq; uenenosī serpētes fuerāt. Sedi pallida: extimui anxia de salute tua. Facin⁹ mī-
 exclamatio ē. Peruigil ec. dra. auget picula ut sua officia maiora uideant. Squamis cre. hor. sibilat & tor-
 to pectore uerit horrēs cui⁹ i te squamā crepitabāt. Dotis opes: dos opulēta tibi nō querebat: in odiū creusā du-
 cit: cui⁹ cā repulsam patiebat. Isthmos: de hoc dixius nō
 sunt cōparāda iqt cū meis officiis q̄ te ex tāto discrimie li-
 berarūt. Facta nocēs quā scelerib⁹ isimulās iasō medea
 facinora uitupabat. Subduxit clausi. Sōno me. quē me
 is carminib⁹ iduxi. Vellera tua de. rapuisse medea ex ar-
 bore uel⁹ aureū & iason dedisse Orphe⁹ scri. Cai⁹ balb⁹ id
 ab iasone eē afferit. Regnū patriāq; reliq; argonautae rap-
 to uellere cōfestim dederūt uela uētis. Dubitabant. n. ne
 ab Oeta iterceperentur: secūq; medeam abegerunt.

Sed mihi tā faciles unde deosq; meos:
 Spiritus ante me⁹ tenues uanescat i auras:
 Quā thalāo nisi tu nupta sit ulla meo.
 Conscia sit iuno sacris praefecta maritis:

Et dea: marmorea cuius in aede sumus
 Hec aium & quota ps pnt mouer puellae
 Simplicis: & dextra dextra iuncta meae.
 Vidi ēt lachrymas an & ē ps fraudis i illis
 Sic cito sum uerbis capta puella tuis.

Iūgis & arripes iadusto corpore tauros
 Et solidam iusso uomere scind⁹ humū
 Arua uenenatis p semine dētibus imple
 Nasceit & gladios scutaq; miles habēs.
 Ipa ego q̄ dederā medicamīa pallida sedi
 Cū uidi subitos arma tenere uiros.

Donec terrigenae: facin⁹ miserabile fratres
 In se cōstrictas cōseruere man⁹. Cēs
 Peruigil ecce draco s̄q̄mīf crepitātib⁹ hor
 Sibilat: & torto pectore uertit humū:
 Douis opes ubi erāt: ubi erat tua r̄gia iūx

Quiq; maris gēini distiet isthmus aq̄s
 Illa ego: q̄ tibi sū nūc dēiq; barbara facta:
 Nūc tibi sum paup: nūc tibi uisa nocēs
 Flāmea subdixi medicato lumina sōno:
 Et tibi quae raperes uellera tuta dedi.

Prodit⁹ ē genitor: regnū patriāq; reliqui:

rato auxilio: & impetrato: ipse iason incepit facere. quae supra memorauit ei fuisse faciēda. cum dixit. dixerat
 interea tibi rex & c. iadusto. uel ualde usto uel nō usto: q̄a licet semp efflarent ignē. nūq̄ tñ eo igne urebātur.
 Solidā: durā. Pro semine. i. loco semis ita. n. sparsit iason dētes serpentis. sicut spargitur semen. Gladi-
 os. i. enses. Ipsa ego. habet emphasin. uult aut̄ itelligere q̄to magis tu. & reliqui debuistis timere. Palidas
 timidas: cōsequēs p̄ antecedēti. Lucan⁹ ipaq; i exptis quod primū fecerat hērbis. Expatuit medea nefas. Su-
 bitos. i. subito natos. Terrigenae. i. geniti ex terra. Facinus. i. factū. Cōseruere: cōmouere. Cōstrictas. i.
 strictis hoc ē nodis ensib⁹ armatas. Ecce: magnū & improuissum aliquid significat. Crepitātib⁹: resonā-
 tib⁹. Horrens: asper: sunt. n. serpētes squamiferi. Virg. ter collo squamea circū terga dati. Sibilat proptie
 dixit de serpēte Vir. Sibila lābebāt liguīs ubrātib⁹ ora. Torto: obliquo sinuoso. Dotis opes: medea ira
 amplificat bñficiū suū: ut doti id anponat. Vbi erāt. q. d. nō q̄rebas tūc dotē: cū solū de salute tibi cogitādū
 putares. Regia. i. regio sāguie creta: ut nūc iactas eē istā tuā. Isthmos sub. ubi erat. i. corynth⁹. q̄ ē i istmo di-
 xi. i. epi. Hermi. sup eū locū. Qua duo porre⁹ lōge freta distinet istmos. & i epi. phadrā sup eū locū aequōa
 bina suis oppugnāt fluctib⁹ istmos. Distinet: diuidit. Gemini: ut supra hic Ephyren bimarē. Illa ego di-
 cit se fuisse. q̄ ei tot & tāta picula ademerit. Nūc dēiq;: nā tūc nō tibi uidebar barbara: nec sp̄ndat cū a me
 opē expereres. Nūc ti. sū pau. subaudi ego illa. Quae nūc tibi. i. iudicio tuo. Sū ui. i. putata. Nocēs: sce-
 lerata: uenefica. Subdixi. i. remoui. Flāmea: ignea: hñt. n. serpētes oculos lucētes in modū ignis Ouidi.
 in. iii. met. de serpente quem Cadmus iterfecit. igne micāt oculi. Medicato. i. medicamine quodam uicto.
 Quae raperes. i. quae rapere posses. Tuta. i. tu tutus & sine piculo salutis tuae. Proditus: deceptus.

VBER.

Aedes in
 singulari
 quid signi-
 ficet & qd
 in plurali

Sibilare
 cui pro-
 prie con-
 ueniat

ANTO. **C**Munus i exilio: exiliū tuli p munere. **F**acta ē prae corrupta a latrōe Orphe⁹ i pheacia īsula primū medeae uirginitatē ab iasone delibata scribit cū Eranō, Caradeō. & Solimō oeta legati apd alcynou argonautas cōuenirēt peterētq. ut medeā redderēt iasō mōit⁹ ab arete alcynoi uxore medeā despōdit. **A**t nō te fu. absyr. tū secū detulisse medeā scribūt. aliū uero īsequētē ītercepisse: laniasseq. **D**eficit: qm facin⁹ hoc narrare non ausim. **Q**uid. n. post il. ti. arguit a maiori cā sū inq. fratrē laniare multo audaci⁹ nauigabo. **C**redulitatis nō credulitatis legēdū. **S**ymplegades: duo sūt scopuli i bosphoroq. crediti sūt aliqñ cōcurrere: oēs naues cōprimere cōsueuerūt: adeo qd nec colūbā: ut scri. Home. licet ioui ministrēt ambrosiā īpune uolitarint. Argo tñ illas illesa supauit iunōis bñficio q iasoni fauebat. **S**cylla sint & ubi ra. scylla & carybdis picula maris sunt inter italiā & siciliā. locorum scyllā. Home. ī odissea describit: fuisse oli tradit phorci filia ex creteide a glauco amata. carybdis uero uetula rapacissima tradit: q cū boues herculi subripuisset: ab illo ī mare piecta uoracitate exercet. argonautas: ut scri. Orphe⁹: in thyrrenū mare appellātes hāc monstra superarunt. Quae uomit fluctus toridem: carybdin intelligit. quae quattuor & uiginti horis bis aquam sorbet: & eiicit.

VBER. **C**Munus: quodlibet ita qdā legūt: ut sit ego tuli eē qdlibet mun⁹ i exilio: placet tñ magis ut legat qd licet. & tūc erit sensus magis exprobrās ingrati tudinē iasonis: sic ego p supradictis hūi hanc remunerationē: qd licet mihi eē in exilio. **T**uli. i. accepi. **V**irginitas: mea. **P**raeda: rapina. **L**atronis: p donis. s. tui iasonis: q nō ut marit⁹ te gessistis sed ut p do. **S**oror. s. mea Calcyope. **C**ū matre. s. idyia: ita. n. teste H: siodo uocata ē mater medeae: licet qdā dicāt filiā fuisse Aetā & Hypseā: & Diodorus dicat fuisse filiā Aetā ex hecate. **A**t nō te: fratrē absyrthū a se interfectū dolendūcū ergo. **O** get. absyrte. **E**go fu. de p fia. **N**ō reli. te sine me. nā medea eū secū duxit: & cū pater eā īsequeret: dilacerato fratre: & mēbris in uariis locis spsis ut alibi dixim⁹ patrē remorata est. **L**itterae: epistola. **V**no. i. solo. **D**eficit: nō hēt animū: qā ex omnibus quae p te feci hoc unum est qd nō audeo scribere. **S**ic sicut frater dilaceratus ē a me. **S**ed rectū: qā etiā tu meruisti. **Q**uid. n. ti. post il. nā q maiora aus⁹ ē: nō timet minora dicit igi. **E**go fce. & iā nō. duo pōit: q nā uigationē timere solēt: s. fce. mē. **S**ex⁹ timid⁹ eē cōsueuit: fce. mē. q. d. naturaliter timida. **I**ā nō. q iā ad miserā scel⁹ fce. mē. cedis: ex mala. n. cōsciētia solēt magis timeri picula. Iuue. Hi sūt q trepidāt & ad oīa fulgura pallet. **N**ō exti. credere. nō uerita sū cōmittere me pelago: qd. n. parēthesis ē. **N**umē. s. diāe laxae. **D**ii. loēs p quos tu peierasti. **V**bi. s. sūt q nos puniāt īternauigādū. **S**ubeam⁹. s. ambo hoc ē ego: & tu. ē autē pletis. tu. s. subeas poenas frau. qā me decepisti. **E**t ego pce. cre. i. ego pūar: qā tibi nimīū facile credidi: canē dū ne legat crudelitatis: nā rō metri nullo pacto exigit de. n. syllaba secūda ei⁹ dictiōis lōga naturaliter ē q nō liceret breuiari. **S**ymplegades: dicit qd uellet se fuisse cōphēsa & elisā īter symplegades: sūt at symplegades scopuli duo i bosphoro thracio: quos aliqñ cōcurrisse poeta finxerūt: fortasse pp opionē: q met⁹ nauigatiū fecerūt: cū loca ita sint angusta: ut sin⁹ nō trāsīt⁹ pcul uisētib⁹ uideat⁹: ob metū arbitrati sūt se īngi scopulos: q aīa iūdū uidebat⁹: crediderūtq. cōiūtib⁹ īter se saxis: q disūcta īterdū uidebat⁹ solida absumi: ītercipiq. nauigia. dñr at a symplito. i. cōcutio: dñr ēt a grācis syndromades. i. cōcurrētēside & Iuue. & cōcurrētia saxa cyaneas. dñr & cyaneae. i. nigrae: nā cyanō nigrū signat: īter hāc saxa iasō eūdo ī colchos: & redeūdo cū magno discrimine trāsisse dñ. Luca. li. ii. Vt pagasēa ratis peteret cū phasidos undas. Cyaneas tell⁹ emisit i aequora cautes. Rapta puppe minor subducta e mōtib⁹ argo. Vnaq. p cussit pōtū symplegas inanē. & statuta redit. dicit igi medea. utinā fuissem⁹ cōpssi & īterfecti īter symplegades: cū trāsui⁹ p eas. **E**lisissēt. i. cōpssissēt. **A**dhærerēt tuis lomaute magnis pelagi desidētis uorticib⁹ territi undas: ut Iustin⁹ scribit: latrare putauerūt: q s. sorbētis aīstus uorago collidit. Hinc fabulae scyllā & carybdin pepere. hīc latrat⁹ auditos hīc mōstri credita simulachra hāc aut scyllā phorci & creteidos nymphā filiā ferūt: quā cū amaret Glauco de⁹ marin⁹: cui⁹ amore circe tenebat⁹ quō ipse eā sperneret: illa irata fontē in quo scylla se abluere solebat: uenenis qbusdā īfecit: i quē cū illa descēdisset: pube ten⁹ in f. ras hoc ē marinos canes mutata f. rē: q trāsēūtib⁹ nauib⁹ piculossima eē fers: de qua nūc intelligit. Altera fuit filia nisi megarēsiū regis. q minoe patriā suā megarā obsidēte ei⁹ amore capta ē: cūq. nīsus ei⁹ pater purpureā comā ita cōsecratā haberet: ut quo ad illam in tactam teneret: patria potiretur neq. ab ullo ei imperiū auferri posset. Scylla ut hosti quem amabat placeret: comam patris clam abscidit: & patrem patriamq. ei prodidit: quae postea cum ab eo prater spē sperneretur dolore in auē conuersa est: pater quoq. Nīsus deorum miseratione in auis formam: & ipse mutatus dicitur: hāc uolucres perpetuas īter se gerūt inimicitias: ut ostendit Virgilius in Georgicis. Aduertendum est tamen quod hāc Scylla Nisi: interdum pro monstro maris a poetis ponitur. ut a Virg. in buc. Quod loquar aut Scyllam Nisi & c. item ab Oui. in li. iii. de remedio. Præterita caut⁹ nī eide nauita gaudet. Ait ergo. **A**ut scylla rapax uorax quae naues in se rapit. **C**anibus: propter fabulam. ut diximus. sic Virg. in buc. Ah timidos nautas canibus lacerasse marinis.

Medeae
mī quo
noieappel
lata fuerit

Symple
gades

Cyanon
qd signifi
cet
Scyllae
quot fue
re & eorū
fabula

Munus in exilio quodlibet esse tuli.
Virginitas facta est peregrini pda latrōis
Optia cū chara est matre relicta soror
At te nō fugiens sine me germane reliqui
Deficit hoc uno littera nostra loco.
Qd facer ausa mea ē: nō audet scriber dex
Sic ego: sed tecū dilacerāda fui: (tra:
Nec tamē extui: quid. n. post illa timerē:
Credere me pelago fce. mē. iāq. nocēs
Numē ubi ē. ubi dū: meritas subeam⁹ i al
Tu fraudis poenas. credulitatis ego (to
Cōpressos utinā symplegades elisissent:
Nraq. adhærerēt ossib⁹ ossa tuis. (dos
Aut nos scylla rapax carnib⁹ misisset edē

Ad æmōias urbes: iolchō itelligit urbē thessaliæ ubi erat peliæ regia: patrē æsonē: matrē alcmēdē & fra- **ANTO.**
trē pmachū trucidatū peliæ iussu repit: licet alii qbus ad stipulas i metamor. Ouid. tradāt uinū patrē cōue-
nissent in iuuetāq; a Medea iasone perēte fuisse restitutū. ¶ Ad pa. de. argo neptuno in isthmo: ubi erat tēplū
dicaui uell' aureū & iunoni. ¶ Quid re. pe. na. peliæ filias tres fuisse scri. Diodo. alcestā: amphimonē: & euad-
nē: q' uidēte medea p̄rem trucidarūt: putabāt ad iuuetā ab illa posse restitui uiso ex ariete piculo: ut in meta-
mor. dixim'. ¶ Nocētes pie. putabāt ad iuuetā restitui debere. ¶ Duob' na. erāt q̄tuor medeæ ex iasone filii: quor filia

Debuit ingratīs scylla nocere uirīs.
Quæq; uōit totidē fluct' totidēq; sorbet
Nos quoq; trinacriæ supposuisset aque
Sospes ad æmōias: uictorq; reuerteris ur-
Ponit ad patrios aurea lana deos. (bes
Quid referā pelyæ natas pietate nocētes:
Cæsaq; uirginea mēbra paterna manu
Vt culpent alii: tibi me laudare necesse ē:
Pro quo sum totiens eē coacta nocēs.
Aususes o iusto desūt mea uerba dolori:
Aususes æsonia dicere cēde domo.
Iussa domo cessi natis comitata duobus:
Et quī me sequitur semper amore tui.
At subito n̄as ut hymē cantat' ad aures
Venit: & accēso lāpades igne micant.
Tibiaq; effudit socialia carmina uobis:
At mihi funesta flebiliora tuba:
Pertimui: nec adhuc tm̄ scel' eē putabā:
Sed tamen in toto pectore frigus erat.
Turbaſt: himē clamāt: hymēga freq̄ntāt
Quo ppior uox ē: hoc mihi pei' erat.
Diuerſi flebāt serui: lachrymasq; tegebāt
Quis uellet tanti nunciū esse malis?
Me quoq; qcqd erat poti' nescir' iuuabat
Sed tāquā scirē mens mea tristis erat.
Cū minor e pueris iussu: studioq; uidēdi
Cōstitit ad geminæ limina prima foris.

& ratio metri cōstet nā sic legēdū ē. ¶ At subito nostras: ut hymē cantat' ad aures. Venit &c. sensus ē at post
quā audiui carmīa uestra nuptialia: uobis qdē socialia: sed mihi funebria: ptimui: p̄det. n. ordo usq; ad hunc
locū est aut talis. ¶ At ptimui. ¶ Vt. i. postq. ¶ Hymē cā. i. cantib' celebrat' nā ut alibi dixim' iuocabat in nu-
ptiis: ut uulg' hymē hymeneæ uocat: hymeneæ frequētār. ¶ Lāpades: faces nuptiales. ¶ Micā: splēdēt. ¶ Ti-
biaq; tibia adhibebāt nuptiis. Tubæ uero fūerib'. Persi' hic tuba cādela &c. ¶ Tibiaq; s. postq. ¶ Effudit: emi-
sit. ¶ Carmīa so. uo. i. tibi & uxori tuæ p̄bētia signū societatis. i. m̄imonii. ¶ At mihi. s. effudit carmīa. ¶ Fle-
biliora. i. tristiora. ¶ Tuba fu. i. quæ funerib' adhiberi solet: ut supra dixim': nā erat et militaris tuba ad acū-
dos aīos militū ad pugnā. ¶ Tm̄ sce. ut legitime duceres illā. ¶ Frig'. i. timor. ¶ Turba ru. synthesis ē in nu-
mero. ¶ Ruūt: pperāt. ¶ Hymenees sic legēdū ē i uō: nō aut hymeneas: quia nulla rōne pōt talis accusatiū repe-
riri faceret. n. uel latine hymeneū: uel græce hymeneon: ut alibi dixim'. ¶ Quo q̄nto. ¶ Hoc. i. tāto. ¶ Peius
erat. i. magis angebar. ¶ Diuerſi. i. in diuerſis locis domus. ¶ Tegebāt: occultabāt nō. n. audebāt clare flere.
¶ Quis: quasi dicat nullus: quia malarum rerum inuiti nuncii esse debemus. ¶ Iuuabat: idest placebat mihi
ignorare. ¶ Tanquam idest quasi fuissem plene instructa: & scirem te uxorem ducere. ¶ Minor: scilicet na-
tu & ætate. ¶ E pueris ex duobus filiis nostris. ¶ Iussu: mandato meo. ¶ Studio: idest cupiditate: quia pueri
cupidi sunt uidere omnia noua. ¶ Geminæ: idest duplices Ouidius in amoribus. Me duplices occulere
fore. Foris genitiuus est hoc loco singularis. ¶ Constitit: scilicet ut uideret quid fieret.

Tibia &
tubæ qd'
adhibebā-
tur

Puerorū
affectus

ANTO: **Hic** mihi addas: renūciauit. **Pōpā** lātā in nuptiis multitudinē. **Aures** i ueste aurea more triūphātū cōspicu. **Serta**: coronabant in nuptiis q̄ aderant. **Lāse** pa. gau. patos a iusto. **Relicti**: quos fugi. **Inferias** dicit sua calamitate fraternis manibus iferias soluere. **Serpētes** igit domui: sub uno ipetu uidet oīa colligere ut cōmiserationis uim augeat. **Feros** igne illos itelligit: quos efflare tauros martios dixim⁹. **Meas** flāmas: amoris aestus: quos parior. **Nil** dea: Proserpinā itelligit: quā magicoꝝ deā tradit eē Porphyri⁹: sūt q̄ ad circē referāt qđ nō placet. **Hecates** potētis: hēc fuit p̄sā filia imanis: uenena nouit oīa. & herbas: patrēq̄

Quæ dea magis p̄ fuerit **Hecate** q̄ fuerit & cui⁹ filia

Substulit, priā ēt aconitū inuenit: & plura uenenorū genera.

Nō mihi grata dies: patos a tpe. **Mea** cura: in magico artificio diligētia. **Pellex** a noīe odiū excitat in glaucē q̄ nouiter iasoni nupserat. **Nostri** laboris: is fuit iasonē seruare. quo fugebat creusa. **Stultæ** maritæ: i sanæ uxoris qm̄ putat te posse potiri: clam repit ut idicet se ad ultionē moliri. **Auribus** iniustis: quia maritū alienū occupat.

UBER. **Hinc** ex limine domus. **Mater** abi: uerba pueri ad Medea. **Pōpam**. i. nuptialē triūphū. & apparatū. **Aureus**. i. uestib⁹ aureis indut⁹. **Virget**. i. p̄mit. **Equos** adiūctos. i. uehīc curru. & ducit ab equis. **Protinus** statim auditis illis uerbis. **Plāxi**. i. percussit. **Abscissā** lacerata. **Nec** fuisse tuta. q̄a dilacerata sunt. **Anim⁹** uolūtas: impet⁹ animi. **Suadebat**. s. mihi. **Ire** in ag. i. ire i mediā multitudinē: q̄ circū te & spōsam tuā erat. & demere. i. auferre. **Serta**: coronas quas habebat spōsa tua. **Compositis**: ornatis. laniata capillos. s. meos. **Sic**. i. ita lacerata & s̄clida. **Quī** idest ut nō. **Meus** est. s. marit⁹ iason. **Iniicerēq̄** man⁹. i. eū mihi capere. & mihi debitū ipsa uendicare diximus supra de iniectione man⁹ in epistola Orestis: cū exposuim⁹. **Iniice** nō timidas i tua iura manus. **Lāse** pa. cōuertit sermonē ad eos quos uidet lāsisse. dicens: nūc factā eē eorū nūdictā. **Lāse**. s. a me. **Colchi** populi regionis meæ. **Umbra** fratris: quē ego. crudeliter iterfecit. **Hēte** iferias. i. estote placatæ: & hēte uobis factas inferias. ex malis meis: existimabant. n. feri iferia mortuis. i. sacra quotiens eorū inimici uel hostes fuissent uel morte uel alio supplicio affecisti. idē Virg. li. x. Totidē quos educat ufens. Viuentis rapit iferias & Pyrrhus apud. Quid. placet Achilleos mactata Polyxena mās sunt. n. inferia sacra mortuorū. **Deseror** ecce quomō ei ferant iferia. **Deseror** uidua derelinquor. **Regno** priāq̄ domoq̄ ami. & c. synthesis ē. **Cōiuge**. s. amisso. **Qui** solus erat oīa q̄a oīa amissa æquo aīo ferebā dūmodo eū haberē. sic Briseis ad Achillē. Tot tamē amissis te cōpensauimus unū. Tu dominus. tu uir. tu mihi frater eras. **Serpētes** igit: cōqueris: qđ potuerit domare serpētes & tauros: & nō potuerit domare iasonem: & i amore suo retinere. **Vnū**. i. solū. s. te. **Quæq̄** duæ sūt dictiones. i. & ego q̄. **Pepuli**. i. remouit: pepuli autē legendū ē nō repulsi. nā post re geminas cōsonas i trib⁹ p̄teritis. reppuli. reppi rettuli. i. reliqs̄ seruat naturā p̄ntis. medicatib⁹. i. medicamentis. ab eo qđ ē hic medicat⁹ q̄ tæ declinatiōis. **Flāmas** ignis amoris. **Cantus**: incantationes. **Herbarū** uires herbarū. **Artes**. s. magicæ. **Dea**. s. Diana. **Sacra**. Hecates. s. p̄serpinæ. Diodorus tñ scribit Hecaten filiā fuisse Persæ: fratris Aetæ uiri crudelissimiq̄ audacia & imāitare patrē supauit: q̄ cū ad uenena mortifera cōficiēda summū studiū impēdisset prima aconitū inuenit. uim naturāq̄ cuiusq̄ ueneni in cibis quos aduenis dabat expta. his reb⁹ admodū edocta ueneno. patrē sustulit. deinde regno assumpto tēplū Dianæ statuit: cui nauigantes hospites sacrificabat. existimans ea crudelitate suū nomē clarius futurū: ex hac & Aetæ patruo. uult Diodorus natā Medeam Cincē: & ægialeū: sed de matre idya de qua supra dixim⁹ certior ē opinio. ergo Hecatē itelligāus Proserpinā qua oib⁹ magicis p̄sse dī: q̄ & ipsa medea. vii. met. iuocasse dī his uerbis. Tuq̄ triceps hecate q̄ cōceptis conscia nostris. Aditriq̄ uēis. & supra dicto loco. Statuiq̄ aras e cespite binas. Dexteriore hecates: at leua pte iuētæ: & itē ibat ad antiquas hecates p̄seidos aras: ex quo ostendit eā Medæ p̄ numie cultā fuisse: Sacra quæ facio. ut tuū aīum flectat. ita ipse loco supradicto. Haud p̄cul gesta scrobibus tellure duabus. Sacra facit & c.

Opinio nes inanes quædam antiquorum

In quibus preteritis post recōsonans geminetur **Hecate**

Hic mihi mater abi: pōpā pater inq̄t iasō
Ducit & adiūctos aure⁹ urget equos.
Protin⁹ abscissa plāxi mea pectora ueste:
Tuta nec a digitis ora fuere meis.
Ire anim⁹ mediæ suadebat i agmīa turbe:
Sertaq̄ cōpositis demere rapta comis.
Vix me cōtinui. quin sic laniata capillos:
Clamarem meus est: iniicerēq̄ manus.
Lāse pater gaude: colchi gaudete relictis:
Inferias umbræ fratris habete mei.
Deseror amissis regno: patriaq̄: domoq̄:
Coniuge: qui nobis omnia solus erat.
Serpentes igitur potui taurosq̄ furentes
Vnū nō potui p̄ domuisse uirg. Cignes
Quæq̄ feros pepuli doctis medicatibus
Nō ualeo flammās effugere ipa meas:
Ipsi me cantus: artes: herbarūq̄ relinquūt.
Nil dea: nil hecates sacra potētis agūt.
Nō mihi grata dies: noctes uigilāt amaræ:
Nec tenerā misero pectore sōnus hēt:
Quæ me nō possū: potui sopire draconē:
Utilior cui uis: quā mihi cura mea est.
Quos ego seruauī pellex āplectit⁹ artus.
Et nostri fructus illa laboris habet.
Forſitan & stultæ dū te iactare maritæ
Queris. & iniustis auribus apta loqui.

Nil agūt. i. nil p̄sunt. **Nō** grata. i. nō iucūda. **Amaræ** acerbæ. plenæ anxietatis. **Somn⁹**. i. sopor miserā s. me. in nec dormiō. **Quæ**. s. ego. **Non** possū me. s. sopire. i. dormire facere. **Draco**: puigilē. **Cura**: diligētia ars ē. **Pellex**: cōcubia. **Quos** ego seruauī. s. a morte. **Fructus**: utilitatē trāslatio est sūpra. uel a terra uel arborib⁹. **Forſitā**: cōis est suspitio uxorū de maritis: qđ de eis apđ amicas maledicāt: ut alibi dixim⁹. **Iactare**: ostentate laudare apta conuenientia. s. de uiciis uxoris tuæ: quæ ut est iniusta: ita libenter audiet. **In** fa. mo. me. i. maledicis de pulchritudinē & morib⁹ meis. **Noua**. i. audita. **Fingis**: cōmisis. mētiris.

In fa. hoc ad pulchritudinē referri dēt: dānas ī me formā. ¶ Rideat. multū stōachi hēt hī cōcessio. ¶ Ostro ty. strato purpureo. ¶ Aduſta nā cū p̄e & domo cōflagrauit. ¶ Qd̄ si for. p. p de p̄cationē epistolā claudit. ¶ Mīora aīs: qm̄ maiora meditor: q̄ līs mādari possint. ¶ Qd̄ & tu mi. se. fui. ī rapiēdo uellere id cōtigisse dixim⁹. ¶ Sēuier. iustas q̄relas facit a natoꝝ icōmoditate. ¶ Tāgor mo. q̄a tibi sūt similes. ¶ Auita flā. medea auū solē eē dixim⁹. ¶ Duos: q̄tuoꝝ cōmēorat Diod. ¶ Redde to. me ī tuū iugiū reuoca. ¶ Nō ego te iplo. suasio a facili. ¶ Ip̄e dedi. Iasō ultro de cōiugio ī tēplo solis seu ut alii tradūt: diāa spopōdit. ¶ Villo au. albo

In faciē: moresq; meos noua crīa fingis:

Rideat: & uiuīs lāta sit illa meis.

Rideat: & tyrio iaceat sublimis ī ostro:

Flebit: & ardores uincet aduſta meos.

Dū fery. flāmēq; aderūt: succusq; uenēi

Hostis medea nullus iultus erit.

Qd̄ si fote p̄ces p̄cordia ferrea tangunt:

Nūc animis audī uerba minora meis:

Nā tibi sū supplex: qd̄ tu mibi saxe fuisti

Nec moror ante tuos p̄cubuisse pedes

Si tibi sum uilis: cōmunis respice natos:

Sauiet ī partus dira nouerca meos.

Et nīmū similes tibi sūt: & imāgie tāgor:

Et quotiēs uideo: lumīa nostra madēt.

Per supos oro: p̄ auita numina flammā:

Per meritū: & natos pignora n̄a tuos.

Redde torum pro quo tot res ī sana reliq;

Adde fidē dictis: auxiliūmq; refer.

Nō ego te iploꝝ cōtra taurosq; uiroscq;

Vtq; tua serpens uicta quiescat ope.

Te peto quē merui quē nobis ip̄e dedisti:

Cū quo sum pariter facta parēte parēs

Dos ubi sit q̄ris: cāpo numerauim⁹ illo:

Qui tibi laturo uellus arāduſ erat.

Aureus ille aries uillo spectabilis aureos:

Dos mea quā dicā si tibi redde neges.

Dos mea tu sospes: dos ē mea graia iuuē

Inūc sisyphias īprobe cōfer opes. (19

Qd̄ uiuīs: qd̄ hēs nuptā socerūq; potētē

Hoc ip̄m īgrat⁹ qd̄ potes esse: meū est.

Quos eqdē actutū s3 qd̄ p̄dicere poenā

Attinet ingentes parturit ira minas.

Quo feret ira se q̄r facti fortasse pigebit:

Et piget infido consuluisse uiro.

Vidit ista de⁹: q̄ nūc mea pectora uer sat

q̄a iā n̄ uiueres. ¶ Quos. s. te & uxore tuā & socer⁹: ¶ Actutū: una ē dictio: & signat statū: cito & ē eclipsis: de

est. n. uerbū subaudis. n. puniā: sicut apd̄ Vir. li. i. an. Quos ego: sed motos p̄stat cōpōer fluat: cōuēit. n. talis

fmo mēti iratā. ¶ Sed qd̄ at. qd̄ op⁹ ē qd̄ priet. ¶ Pradicere: multo an̄ miari. ¶ Poenā: q̄ sū sūptura. ¶ Partu

rit. cōcipit ḡnat. ¶ Seq̄r: quo ira feret. i. faciā id qd̄ ira sua debet. ¶ Facti for. pi. terret ip̄m lasona dicēs se eē fa

cturā id: cuius fortasse postea eā pigebit: ex quo oñdit id futur⁹ & magnū & crudele. ¶ Et pigetē sensus. ¶ Si

pigebit facti: pigeat: q̄a ēt piget me. ¶ Consuluisse. i. p̄fuisse & rē utilē fecisse. ¶ Viro infi. i. tibi q̄ nō fuaſti mi

hi fidē. ¶ Vidit p̄uideat. q. d. ego n̄ curo. ¶ Qui uer. mea pe. i. q̄ imittit mibi ī aīum tam diras cogitatiōes.

legas: bñficiā p̄dote cōmēorat. ¶ Opes sisy. Sisyph⁹ corin

thū tēuit: cui merope altātis nupſit: & ex ea gēuisse tradit

laerē. Vlyxis p̄em: glaucū: & creōtē. ¶ Quos eq. actu. idi

gnatō p̄cisionē pepit: deest. n. ulciscat iniuriā illoꝝ morte.

¶ Actutū ex duab⁹ altera sēmata p̄ticulis constat actutū &

seſti signat. ¶ Parturit ira: indignatio me admiābūdā seē.

¶ Quo se. ira: nulla adhibita rōne ip̄er⁹ sequat. ¶ Cōsuluisse

se. i. cū petat ut ad cōiugiū reuocaret. ¶ Viderit ista de⁹: cū

furore enumerādū est: cupido inq̄t n̄is reb⁹ p̄uidebit.

¶ Rideat. p̄ ridebit: ridat: h̄ cedētis ē p̄ indignatōē: & s̄bau

dit l3. ¶ Sublis: supba. ¶ Ostro ty. i. i purpura: q̄ apd̄ Tyrō

abūdat. ¶ Flebit subaudi tñ. ¶ Aduſta: creata. ¶ Vicet me.

ar. q̄a magis ardebit q̄ ego nūc ardeo: ¶ Dū fer. enūerat ea

p̄ q̄ possit se ulcisci. ¶ Succ⁹ ue. i. succ⁹ uenenosoꝝ herbaz.

¶ Inui⁹: ip̄uit⁹. ¶ Qd̄ si for. p̄cat nūc Iasōa. ¶ Meis aīs: q̄a

sū supba: & alta aīo l3 hūilib⁹ uerbis tibi supplicē: & signat

eā q̄lē Hora. p̄cepit. Sit Medea ferox iuicta q̄. ¶ Qd̄. s. esse

supplicē. ¶ Procubuisse. i. iacere: sic supplicātes facer solēt.

¶ Si sū ui. ti. si me p̄uifacis. ¶ Cōes: ex utroq; n̄m gēitos.

¶ Sauiet: faciet aliqd̄ crudele. ¶ Et ni. si. adduc̄ eos ī grām

oñdēs eē similes p̄ri. ¶ Tāgor: delector. ¶ Imagies simili

tudie. Sic Dido ad aenē li. iii. an. Si q̄s mibi puul⁹ aula lu

deret aeneas: q̄ te tñ ore referret. ¶ Madēt. i. rigat lachris:

q̄a p̄ eos recordor tui. ¶ Lumīa. i. radios: & lucē. ¶ Flāmā

auī. i. solis aui mei: flāmā at̄ dixit q̄a dicit solē eē igneū.

¶ Meritū: bñficiū qd̄ tibi p̄stiri. ¶ Pignora: q̄a filii s̄ pigno

ra m̄imōi. ¶ Tog⁹ ius tori. i. m̄imōiū. ¶ In fa. i. amor de

mēs. ¶ Tot resp̄atrē p̄riā: m̄em & sororē. ¶ Adde si. di. i.

fac ut dcā tua fuent: & fidē hēant. ¶ Refer. i. reddet: sic ego

dedi tibi: qd̄ ē iustissimū. ¶ Nō ego: dicit se p̄stitisse auxiliū

ī maiori rē q̄ ipsa petat. ¶ Imploro: iuoco. ¶ Cōtra ta. sicut

tu iploꝝasti meū. ¶ Quiescat. dormiat. ¶ Vitta: sopitamotā

dū ē posuisse sp̄etē sceminio ḡnē: sicut & Ioue. Et mouisse

caput uisa ē argētea sp̄ēs: nā utriusq; ḡnis ē. ¶ Ip̄se de. i. tu

p̄pria uolūtate & sp̄ore. ¶ Cū quo pa. sū fa. pa. i. ex quo su

scepi filios. ¶ Dos ubi: m̄det obiectōi: q̄ posset fieri de do/

te. ¶ Cāpo. ecce n̄sio. ¶ Nūeraim⁹. s. dotē. ¶ Qui erat arā.

ut semiares dētes sp̄ētis. ¶ Tibi la. i. ablaturō. ¶ Vellus. i. la

nā aureā: & ē sēsus accepisti a me dotē magnā: cū tauroꝝ

ferocitas p̄ me cōp̄sa ē: & ira terrigenaz & dēiq; cū abstu

listi uell⁹ aureū: nā cū id p̄ me hūeris ē dos mea. ¶ Spectabi

lis. pulcher. ¶ Villo: pilo & lana. ¶ Quā dotē. ¶ Neges. i.

nolis mihi reddere. ¶ Tu sō. i. uita tua p̄seruata ē dos mea.

¶ Graia iu. i. oēs socii tui p̄ me fuaſi sūt. ¶ Improbe p̄fide.

¶ Inūc iurrisio ē. ¶ Cōfer. i. cōpara. ¶ Opes si. i. opes creōtis

filii sisyphi. sisyphias at̄ cōtueliose dixit: qm̄ cōstat eū fuisse

latronē: q̄ suis latrociniis maxias opes cumulauit: q̄z h̄a

res fuit creō qd̄ uiuīs. i. qd̄ hēs uitā. ¶ Nuptā. s. creuſā. Soce

rū. creōtē. ¶ Potētē: diuitē. ¶ Qd̄ po. eē igra. ē meū. i. bñfi

cium meū q̄a nisi ego essem: ne īgratus qd̄ em esse posses:

Sisyphus
ubi regna
uerit
Actutum
quid sit

Serpens ī
gñe scemi
nio qñq;
ponitur

Sisyphus

Actutum

ANTO: Agamemolias. **Ma:** q̄ lris mādātū sūtaut cupido suasert: nā fili. pemit ad creu. corenā milit napeat q̄ ex gñe bitūinis i quā ignes trāfiliūnt scri. Pli. uñcūq̄ uisat aspsa sacrificatura igr̄ ad aras igne correpta extigui n̄ potuit: s; cū p̄e q̄ op̄e ferit uoluit: & regia acrēata ē: s; alii tradāt radice q̄dā a circe accepta creōtis domū i cēdisse: q̄ ei⁹ nāe tradit: ut cū ea lignū succēdat ex: igr̄ n̄ possit ad id p̄ficiēdū Medea mutata facie cōcessisse. Diod. p̄ filiū dona misisse noua nupta iperrato ad unū diē reditu scri. q̄ cū tractari cōcepta sūt: oīa fuisse icēla.

VBER. Nescio qd ma. p nescio qd magnū & terribile. Exit⁹ rei fuit: qd cū lason neq̄ p̄cibus: & uerbis Medea flex⁹ eēt: ei iulisset: ut ex urbe statim discederet: erat. n. ut dixim⁹ Cori thi. Illa a creōte ipetrauit un⁹ diei dilationē: ut recederet: & iterū noctu regiā clā igr̄essa q̄busdā medicamētis imutata facie ne cognosceref domū icēdit: q̄dā radice a Circe iuenta: q̄ eā uim hēbat: ut icēsus ignis neq̄re extigui. rep̄ere cōflagrate regia lasonē exiluisse ferūt. Creōtē uero & glaucā siue creusam igne absūptos: alii dñt Medea filios dona q̄dā uenēis illita spōte attulisse ad Creusā. q̄ cū illa corpi applicuisset icidit i morbū: & cū p̄r filia auxiliū ferre uolēs ei⁹ corpi hāsisset: eueffigio expirauit: ita de hac re uaria est op̄io. Medea ubi cognouit lasonē flāmas euasisse ultriōi intētariūm ad mortē filioꝝ: in p̄ris calāitatē adiecit: & oēs uno exce pro q̄ aufugit iugulauit: eorūq̄ corpa sepeliuit in lunōis tēplo. Deīde fidissimis fugā sociis assūptis nocte ex coritho fugiēs Thebas ad Hercule uēit. deīde Arhēas ad Aegeū thesei p̄ez cōfugit: ex quo ferūt Medū genuisse: a quo Media regio cui impauit noiata ē. Inde ueneficiū accusata digrediēs in phoeniciē delata ē. Inde ad supiores Asiā ptes trāsies cuidā potētissimo regi hāsit: ex quo qdā uolūt poti⁹ susceptū filiū Medū a quo Media dcā sit. Errauit postea multū: licet Solin⁹ ubi de Italia tractat dicat eā a lasone Butroti sepultā fuisse. Marsum uero filiū Maris impasse: q̄ ab eo dci sūt. Atq̄ in fabulis tāta ē uarietas: ut Diodo. sentiat iasona nō multo p⁹ filios a medea iterfectos diē suū obisse: dicit. n. qd filiis & uxore priuat⁹. cū oēs dicerēt eū iuste ple-

Nescio qd certe mēs mea maius agat.

Medus q fuerit & a quo media regio nuncupata est

Iphicl⁹ ubi regnauerit & quot filios sustulerit

Phiclus philaci fili⁹ urbē thessaliae phylacē i phithica regiōe tenuit. phthios. n. subditos fuisse Achilli.

philotea: & p̄esilao scri. Str. iphiclus cū filios parere nō posset poculū sumpsit: qd ex herba sp̄etib⁹ noxia fuisse tradit filios suscepit. Protefilaū & podarcē: q̄ cū nauib⁹. xl. ut auctor ē Hom. ad troiā nauigarunt: sed cū grācis cāteris: q̄ cum menelao cōtra troiāos conspirārāt ob tēpestatē Aulide clauderef p̄esilao: Laodōia acasti philacei fi-

Laodōia: quot fuit

lia ex laudothea p̄esilai uxor cū uiri desiderio teneref: illi us umbra q̄ sapi⁹ occurreret sollicitata: ad illū hāc scri. epistolā: q̄ suadet ut belli piculis abstineat: & ut cōiugis uiuat memor: fuisse & aliā Laodomiā legim⁹ Bellerophōtis ex achemene filiā: quā ex ioue Sarpedō: ē lycioꝝ regē pepisse tradūt pacu. & Titini⁹ Protefilaū tragediā ediderūt: ex

Aemonia unde dicta est

qua multū in hāc epistolā Ouidi. trāstulit. Itit & optat amās quo mit. ire salu. p̄cipiū a beniuolētia sumptū ē qm̄ nulla mouebat idignatiōe. **Aemōis:** a noīe p̄riā aliā beniuolētiā excitat aemoniā ab aemōe rege dcā: eē in thessaliā scri. Pli. & protefila⁹ & laodōia erāt thessali.

Laodōia

Itit: & op. Grācis p̄ficiētib⁹ ad obsidionē troiāe rñsū datū erat: q̄ prim⁹ i terrā troianā ex clāse descēdisset: eū māu hostis pitux: q̄re cū i ea expeditiōe eēt: p̄esilaus iphicli fili⁹ uir magniā Laodōia acasti filia ei⁹ uxor sincere maritū amās de ei⁹ salute anxia hāc epistolā ad eū scripsit: cū itellexisset grācos tēpestare i Aulide retineri: oñditq̄ q̄ grauiter tulerit ei⁹ discessum deinde eū mōet: ut nō sit nimiū audax i pugnādo: mēineritq̄ timēdos troiāos: & p̄cipue hectora: quē dicit se itelligere eē fortissimū. Præterea qm̄ itellexerat ex oraculo rñsū eē cū iterfectū iri ab hoste q̄ prim⁹ troianū solū tāgeret: mōet eū & orat: ut ultim⁹ descēdat de naue: qd si nolit respectu ppriā salutis: faciat saltē respectu ip̄i⁹ Laodōia: ne si forte piclitaret: sit ei cā doloris & mortis: q̄a eo moruo nullo pacto uellet eē sup̄stes. Laodōia duæ fuerūt una filia Bellerophōtæ ex q̄ Iuppiter gēuit Sarpedonē: & hāc si Aemōis thessalici uxor Protefilai. q̄ & ipse thessalic⁹ fuit: uñ dicit. **Laodo. aemōis. i. thessalica:** nā thessalica aemonia dicta ē. **Optat sal. ire quo mittit. i. puenire ad maritū suū. i. cupit eū saluere. & icolumē esse.**

LAODOMIA PROTESILAO.

Itit: & optat amās quo mittit: ire salutē: Aemōis aemonio laodomia uiro.

Aulide te fama est: cū Palamedes, Vlyxes & Menelaus: q̄ reddēda helena legati ad priamū iuerant: & res nunciatēt id troiāis: & Priamo nō placere. Cōiurati grāci in aulide biēnio ut edictū erat cōuenerūt: sed rempestate & pestilētia uexati cōtabant: erat. n. Diana qm̄ eius ceruā Agamēnon trucidarat: aulis boetia portus est. pfundissimus cōtra gerestrū euboeæ pmōriū ut scri. Stra. qngentag: nauū capax. Cū fugeres: ex derio hoc dcm̄ est: nā Prothesilaus nō fugit. Sæuis aq̄s: mare sæuire dicim⁹: cū insanas excitat. ptellas trāssa tiōe sumpta ab aiatis ad inaiata. Plura mādara: amatiū cōsuetudinem exprimit q̄ fabulādo morā cām ne.

ANTO.

Aulidis
port⁹ ubi
locoꝝ sit

Aulide te fama ē uēto retinente morari:

Ah me cū fugeres: hic ubi uētus erat.

Tūc freta debuerāt uīs obistere remis:

Illud erat sæuis utile tempus aquis.

Oscula plura uiro: mādaraq̄ plura dedis

Et sunt q̄ uolui dicere plura tibi. (sc̄:

Rapt⁹ es hic p̄ceps: & q̄ tua uela uocaret

Q̄ uē cupent nautē nō ego: uētus erat

Vet⁹ erat nautis aptus: nō aptus amātī.

Soluoꝝ ab amplexu p̄thesilae tuo.

Liguaq̄ mādatis uerba imp̄fecta reliq̄:

Vix illud potuit dicere triste: uale.

Incubuit boreas: arreptaq̄ uela tetendit:

Iamq̄ meus lōge prothesilaus erat.

Dū potui spectā uir: spectare iuuabat:

Sumq̄ tuos oculos usq̄ secuta meis.

Vite nō poterā: poterā tua uela uidere:

Vela diu uultus detinuere meos.

At postq̄ nec te nec uela fugacia uidit:

Et qd̄ spectarem nil nisi pontus erat.

Lux quoq̄ tecū abiit: tñbris exāguis ab.

Succiduo dicor p̄cubuisse gēu. (Cortis

Vix socer iphicl⁹: uix me grādēu⁹ acast⁹

Vix mater gelida mœsta refecit aqua.

Officium fecere pium: sed iuile nobis:

Indignor miseræ nō licuisse mori.

Viq̄ ai⁹s rediit: pariter rediere dolores:

Pectora li⁹s casta momordit amor.

stūt ne separent. Erat uētus: spirabat q̄lem exoptant nauigātes: sed mihi aduersus. Triste uale: sic perisus & nīm istud uiuere triste: qd̄ Fabius notat. Incubuit ualide spirantit Virgi. incūbunt pelago dixit. Terēdit: impleuit. Vela diu: inspexi uela dum potui postq̄ tui uultus negabant. Succiduo: debili p̄dolore. Nā aut lētitia aut dolore nīmio irerdū ita mortales lāguēscūt ut cōsistere nequeant. Dicor: alii narrāt: ego p̄dolore casum nō sensi. Socer: p̄ tuus. Grādēu⁹ acast⁹ is erat ut dixim⁹ Laodomia p̄: nō ut alii iscite putauerūt pelia filii q̄ cū argonautis nauigauit. Is. n. alter ab illo fuit. Mi: laudo theā significat laudomia m̄sem. Gelida aqua: q̄ dolent si correpti frigore decidant: frigidō fouendi sunt: intinus enim calor frigit. re eximio excitat. Inutile: quoniā sine te prāstaret mori quā uiuere. Rediit hāc syllaba in exacto protrahitur si si et collisio: aut audit pro audiit dicimus. Legitimus: coniugali toro conueniens.

Effectus q̄
dā natura
lis
Acastus q̄
fuenit

Aulide: Aulis Euboeæ insula portus est: obiectu late. rum effectus. Ad hūc cum grāci peruenissent Troiam nauigantes: Agamemnon Dianæ ceruā occidit ignarus: uñ irata dea flatus uentorum remouit: ita ut nauigare nō possent. & pestilentia laborarent quare cōsulta oracula dixerunt Dianam Agamemnonio sanguine placandam esse. Iphigenia igitur Agamemnonis filia: cum ab Vlyxe per nuptiarum simulationem adducta iam in eo esset ut imolaretur Dianæ miseratione sublata est: & certa in eius locum supposita: ipsa in tauricam regionem translata. Dianæ sacerdos effecta est. Interea autem dum grāci in ea insula morarentur: cōiurauerunt se nunquam ante reuersuros in patriam quā troia capesset. Inde Dido apud Virgilium. Non ego cum danais troianam excindere gentem Aulide iurauit. Fama est: id est serf. Morari: manere: moram facere. Retinente: quia ut dixi Diana flatus uentorum sustulerat: aut quia uentus esset cōtrarius. Ah me: melius ah interiectio dolentis est. quā prāpositio: dolet enim talē nō fuisse uētum: quo nō posset nauigare. cum ab eo esset discessurus. Sæuis turbatis. Vtile: aptum: & commodū. Oscula: enumerat quasdam utilitates sibi futuras: si tūc retentus fuisset domi. Mandata: admonitionis. Quæ uolui dicere: quæ dictura fui: quæ nō potui dicere: & dicte cām. Raptus es: abreptus ablatu. Præceps: festinus. Quem nautæ cuperēt. i. secundus: qualem nautæ cupidi

VBER.
Aulis.

Locus re
stitutus

nauigandi optarent: non qualem ego cuperē: quæ noluissem te discedere. Soluoꝝ separo: disungo. Im̄ p̄fecta: incompleta: nam non potui finire: quæ tibi dicere uolēbam. Triste: mœstum: & cū lachrymis mixtum. Incubuit: prāsto fuit: & totis uiribus comparatis. Virgilius. incubuere mari. Terēdit: flatu suo impleuit & extensa fecit. Longe: a meo aspectu. Iam: subito. Sumq̄ tuos oculos. id est cum tu oculos ad me conuertere: ego assidue te spectantem spectabam. Vt: postquā. Te non poterā: scilicet uidere. Tua uela: quæ longius apparebāt: quia erant aut maiora aut altiora te. Detinuere diu: id est ea prospexi. Fugacia: ita legendum est: id est celeriter euntia: & quæ uidebantur fugere. Pontus mare. Lux abiit: scilicet ex oculis meis. Aborris tenebris: id est inducta caligine ante oculos. Succiduo: inclinato: & flexo: a sub & cadō unde dicitur arbor succidua: quā subcædua. Iphiclus: pater tuus socer meus. Acastus: pater meus. Grandæus: senex. Mater mea. Refecit: instaurauit & uinificauit. Aqua gelida: aspersio aquæ frigida in faciem: quod solet fieri aliquo langore deficientibus. Pium: ex pietate proueniens. Sed inutile nobis: quia utilius fuisset mihi tunc mori: q̄ nunc uiuere in tantis curis. Indignor: doleo. & moleste fero. Non licuisse: non permissum esse. Vt id est postq̄. Animus rediit. i. postq̄ respirauit. Pariter: simul. Momordit: pupugit: terigit.

Succidu⁹
uñ ueniat
& q̄tā hē
at primā

ANTO.
Quo ue-
stis gñe
tarqn? &
agrippa
claudii in
triumphis
usi fuere
Inclamo
qbul cūca
sibus con-
iungatur.
Purpura
dibapha q
fuerit
Tēnarus
pmōtori-
um ubi lo-
corum sit
VBER.

Tyrus
quid sit

Quaē bac-
chus sup-
biam hñe
fingatur
Phylace
urbs ubi
locorum
fuerit
Phylacus
q fuerit
Dibapha
purpura
Murex qd
sit
Dys græ-
ce quid si-
gnificet
Tychi: di-
stychia er-
gos: dyser-
gos eidos
diseidis
qd apud
græcos si-
gnificent

Tenarus

Reduces
q dicant

CNec mihi pectēdos: patos a cultus negligētia excitat. **A**urata ueste auro textili cōfecta qua usus est Targ-
nus in triūphorut Verrius scri.& agrippa claudii in hac tñ nulla alia materia pter auge fuit in aeternis aliud
quā auge erat admixtū. **B**icorniger: bacchus cornibus effigiari scri. Diodo. seior inqt ut mēades bacchi fu-
rore cōcitā. **P**hylaceides: ex phylace urbe. **E**t mihi clamant. iclamo te & tibi clāo obiurgare & irasci Plau-
tus in asinaria. Nimis inqt risum cōtinuit: ubi hospite iclamauit: qd se abñte mihi fidē hēre uoluisset. **R**ega-
les sinus: regias uestes. **S**cilicet ipsa ge. cū stomacho enunciādū est. **S**aturatas murice: sanguine muricūm
mersas q si bis madefiat purpura dibapha dñut scri. **P**li. pri
mū apud Romanos usus est lēculus spinter edilis curulis.
Ille geratip: cōrētiōne se imitaturā uiri labores mōstrat.
Dāno tuog: qm priā excidiū uiderunt. **E**ras: mutauit
tps fuisti dicendū erat. **T**enaria: maritā: laconica helenā
significat quā rapuit paris Tēnarus est laconia: pmontori-
um ubi aditus ad inferos esse Papini tradit. **M**enelae la-
boras. Menela° oēm grāciā ut sibi ferret opē cōuocauit cō-
tra troianos. **Q**uā multis: q extinctos uiro deplorabūt
ut deydamia q achillis iteritū defleuit. **O**men: futuri ma-
li p sagiū: id. n. fuisse cōstat qd cū ad troiā exire uoluit Pro-
thesila° pedē in limie offendisse tradit. **D**et: de more io-
ui cōseruatori suspendat arma.

CNec mihi dicit se ob abñtiā mariti ita eē anxiā: ut nec ora-
natu corporis delectet: nec possit qescere. **P**ectēdos: pectie
cōponēdos & ornādos. **P**ræbere. s. acillis: meis. **T**egi:
idui. **V**bi corniger. i. bacchus: dicit se furore ita agi: sicut
agunt bacchātes. **H**asta papi. i. tyrsos: ē at Tyrus hasta pā-
pinis iuoluta: quā Bacchātes ferre solēt. **O**ui. yi. met. Fron-
dētes sūere tyrsos impat. **T**etigisse: stimulas cōcitasse i
furores: sic Vir. iiii. æne. Sēnit inops aīt totāq incēsa p urbē
Bacchaē qlis commotis excita sacris Thyas ubi audito sti-
mulāt trieterica Baccho &c. **O**ui. iiii. fast. Mētis iops rapit:
ut q̄s audire solem⁹ Threicias fufis menadas ire comis. Itē
in epistola Ariadnes. Aut ego diffusis erraui sola capillis:
Qualis ab ogygio cōcita baccha deo. Bacch⁹ at dñ hñe cor-
nua pp supbiā & elationē: quā feruor uini iducit. **M**res:
mōnæ: mulieres. **P**hylaceides: ita est legēdū: ē. n. forma
pñonomica: p deriuatino a phylace: q ut Hōe. in. ii. Iliados
scri. fuit urbs Thessalia: in q Prothesilaus regnauit: qd ēt
oñdit Luca. li. vi. Et priā rhoetere. littora pinuiq tetigit phy-
lace: hāc ptolemæ⁹ ponit in pieria pte Macedonia: Strabo
uero in phthiotica: q tñ regiōes sūt in Thessalia. q & Mace-
donia dñ: philacus aut pī Iphieli fuit: & sic au⁹ Prothesilai: uñ Prothesilaus ap⁹ poetas sape dñ phylacides: ipsa
Laodomia phylaceia ab urbe phylace: uel a Prothesilaio phylaceio interdū dñ. **O**uidi. lib. v. de pōto ut uiuati
fama cōiūx phylaceia cur⁹ Iliacā celeri uir pede præssit humū. **S**cilicet: rñsio laodomix. s. gerā. q. d. mime.
Saturatas: bñ tistasiū dibaphæ uestes dicebant q his erāt tistæ. **M**urice: purpura. Est. n. murex piscis cu-
ius sanguie tingunt lanæ. **G**eret bella: qdē laboriosū & dux. **P**remes: grauabif. **G**alea: pōdere galea.
Ipe alibi supra: & galeā pssa sustinuisse coma. **D**urata spa. q. d. nō decet ut ego sim ideliciis: & marit⁹ me⁹ fici
laborib⁹. **D**icar imi. s. ē. **S**qlore: sorde: neglectu corporis. **A**gā tristis. i. uiuā i tristitia & mœrore. **D**ux
pari male legis hic text⁹: Dux pari: neq. n. cōuēit ut irata & turbata ducē appellet Paridē: & ex uerbis Home-
li. iii. Iliados appet legēdū eē dyspari: dicit. n. dyspari eidos ariste &c. i. o male & ifœlix pari: formā optimeal
ludēs igif poeta Oui. ad illa uerba: Homeri facit iratā laodomiā loq de paride cōrumeliose sic. **O** dyspari:
o male & ifœlix pari: nā dys apud græcos in cōpositione malū aliqd signat uel difficultatē: ut ipossibilitatē
ut exēpli grā. Tychi signat fortunā: dystychia uero ifortuniū: ergos signat opus: & offm̄: dysergos: diffi-
tatē: & eidos signat formosum: diseidis: signat deformē: sunt plura huiuscemōi apud græcos: error at facile
nat⁹ ē uel ex ignoratiōe græcæ: s. fage: uel qd yp̄silon putatū fuerit eē u nīm: & s lfa cōuersa sit in x: sed, absq
dubio affirmaueri legēdū dyspari. **F**ormose dā. tuo. i. cui⁹ forma & pulchritudo magno cōstatura ē tuis q
pp te q placuisti helēæ tui multa patiēf dāna. **T**ā sis: optatiui mōi ē: & lubaudif utinā. **T**ā sis ho. iers. i. tū
negligēs & ignau⁹ sit pugnator. **Q**uā ma. ho. s. apud Menelaū: malus at. i. p̄fidus qā fidē hospitiū nō suasti.
Aut te dicit qd uellet qd aut helēā displicuisset Paridi: aut paris Helenæ. **M**aritæ tæna. i. uxoris Helenæ la-
cœnæ: nā Tēnar⁹ pmōtoriū ē lacōia: ex q helēā fuit. **T**u. s. o Menelae. **F**lebilis: uitor: qā muli hac tua ul-
tiōe phibūt. **D**ii p. qā quotiēs laodōia recordabaf bellitrepidabat: & flebat: iō p̄caf: ut hoc nō sit ei malo
omni. i. augurio. **S**inist⁹: ifœlix. **D**et: offerat. **I**oui reduci. i. ioui eū reducētimā reducē appellam⁹: & q
reducit aliū ut hñ: & q reducif ab alio: ut supra gratulor oechaliā reduci tetigisse caria: & Vir. i. æn. Nāq tibi re-
duces socios. **S**ubiit: uēit i mētē: Vir. subiit cari gēitoris iagoi. **M**adētis: liq̄scētis. **S**ole: pp calorē solis.

Nec mihi pectēdos cura ē p̄bere capillos
Nec libet aurata corpa ueste tegi.
Ut q̄s pāpineā tetigisse bicorniger hasta
Creditur: huc illuc: quo furor egit eo.
Cōueniūt mres phylaceides: & mihi cla-
Indue regales laodomia sinus. (māc:
Scilicet ipsa gerā saturatas murice uestes
Bella subiliacis mœnib⁹ ille geret.
Ipsa comas pectā: galea caput ille p̄met:
Ipsa nouas uestes: dura uir arma feret.
Quo possū: sq̄lore tuos imitata labores
Dicari: & hñc belli tpa tristis agam.
Dispari priamide damno formole tuog:
Tā sis hostis iers: q̄ malus hospes eras
Aut te tenariæ faciem culpasse maritæ:
Aut illi uellem displicuisse tuam.
Tu qui p rapta nimium menelae laboras
Hei mihi quā multis flebilis uitor eris.
Dii p̄cor a nobis omen remouete sinist⁹:
Et sua det reduci uir meus arma ioui.
Sed timeo quotiēs subiit misabile bellū:
More niuis lachriæ sole madētis eūt.

¶ Tenedos insula cōtra troiā oli leocophrys dcaia tene cycni filio tenedos est appellata: quā & calinnā alii
appellarūt. ¶ Rape ausu, cōiectura firmat sollicitudinē suā nō eē uanā. ¶ Venerat ut fa. ē: circūstātis cōiectu
rā pbat. ¶ Pars quota: phrygiū numina ps paridē secuta ē, licet spectabilis uenerit. ¶ His: opulētia uiris classe
qdq; defendi posse existiabas. ¶ Cōsors ledæa: helenā exprimit castoris pollucisq; q erant gemini sororem.
¶ Hæc: q̄ te ipulerūt. ¶ Hæctora ne quē: dubitatio timorē auget. Hæctora q̄s is ē amplificatio est sumpta a
noie. ¶ Hæctoras: hæctoris similes. ¶ Fas ē: patefactis piculis cōsulit qd faciendū sit fata. n. erāt ut troia græco.

ANTO.
Tenedos
ubi loco-
rum sit &
uñ dicta
Heiēa cu-
ius soror
fuerit

Illos: & tenedos: simoisq; & xāth⁹: & ide

Nomina sunt ipso pene timenda sono.

Nec rape ausur⁹ nisi se defendere posset:

Hospes erat: uires nouerat ille suas.

Venerat: ut fama ē: multo spectabili auro:

Quiq; suo phrygias corpe ferret opes

Classe uirisq; potēs: p q̄ fera bella gerunt

Et sequit⁹ regni ps quota quemq; sui.

His ego te uictam cōsors ledæa gemellis

Suspicionē: hæc danais posse nocē puto

Hæctora nescio quē tēo pis hæctora dixit

Ferrea sanguinea bella mouere manu.

Hæctora q̄s is ē: si sū tibi chara caueto:

Signatū memori pectore nomē habe.

Hunc ubi uitaris: alios uitare memento:

Et multos illic hæctoras esse puta:

Et facito: ut dicas quotiēs pugnat pabis:

Parcere me iussit laodomia sibi.

Si cadere argolico fas ē sublimite troiā:

Te quoq; nō ullum uuln⁹ hñte cadat.

Pugnet: & aduersos tēdat menela⁹ in ho

Vt rapiat pidi quā paris añ sibi. (stes:

Irruat: & cā quem uicit uincat & armis:

Hostib⁹ e mediis nupta petēda uiro ē:

Cā tua est dispar tu tñ uiuere pugna

Inq; pios dominæ posse redire sinus.

Parcite dardāidæ de tot pcor hostib⁹ uni:

Ne meus ex illo corpe sanguis eat.

Nō est: quē deceat nudo cōcurrere ferro

Squaq; in oppositos pectora ferrī uiros

Fortius ille pōt: multo q̄ pugnat amore:

Bella gerant alii prothesilaus amet.

re fas ē maritū pugnare: apd Home. Menelai & Alexādri
pugna ē: q̄ alexāder cecidisset nisi uen⁹ pugna illū auertis-
set. ¶ Est dispar: nō cōuenit cū Menelao. Nā tibi uxor do-
mi suat. ¶ Tu tñ ui. pu. simplex entimēa ē: q̄ igt tibi uxor
domi suat pugna tua ē ut ad eā icolumis redeas. ¶ Percite
darda. apostrophe patos auge. ¶ Meus san. nā salus mea a
Prothesilao pēdet: cui⁹ uulnera mea sunt. ¶ Fortior ille pōt
Menelaus qui amore pugnat fortior est.

¶ Ilion: dicit qd quotiens audit aliqd nomē regiōis troia
nā: fere solo noie terref. Illo oppidū ipm Troiæ. ¶ Tene-
dos isula in cōspectu Troiæ: quā a Tene quodā q̄ cū no-
uerca cōcubuit: occupatā cū antea eēt uacua: & ab eo noia
tā Serui⁹ scripsit. Diodo. appellat Tenedū: dicitq; ei⁹ p̄rem ca-
lūnia uxoris iductū filiū Tenedū in arca ipositū in mare deie-
cisse: q̄ tēpestare acta cū in tenedū appulisset tenus mirabi-
li deoꝝ ope salutē cōsecutus isulæ impauit: uir pclarus ac
iusticia uirtutibusq; aliis immortalū honores assecut⁹. ¶ Et

VBER.
Tenedos

Xāth⁹ ubi
locoꝝ sit
Ide mons
ubi loco-
rum sit

xāthus: fluui⁹ iuxta Troiā de quo dixim⁹ in epistola Oeno-
nes. ¶ Ide: mōs phrygiæ: quo & silua Ideæ. Vir. Ideæ cla-
rā se condere silua cernimus: & Idē. lāq; iugis sumæ surge-
bat lucifer idæ hic declinauit græce ide. Ides. ¶ Pcene. i. se-
re. ¶ Ipso sono. i. sola uoce & noie. q. d. ergo multo magis
re ipsa. ¶ Nec rape: occurrit obiectioni: q̄a posset dici qd ma-
gna est potētia græcorū: dicit qd Paris nō rapuisset helenā
nisi uidisset se hñe defendēdi se cōtra græcos. ¶ Ausurus. s.
erat Paris. i. nō fuisset ausus rape. ¶ Hospes erat. i. pegrin⁹.
¶ Vires suas. i. q̄tum posset. ¶ Spectabilis: ornatus. ¶ Feret:
ōntaret. ¶ Suo corpore: q̄a q̄ uidisset eū ita ornātū: potuisset
iudicare q̄ diues esset phrygia. ¶ Opes phry. i. troianas.
Vir. Troianas ut opes: erat. n. in toto oriēte potētissimū im-
periū Troiæ. ¶ Classē nauib⁹. ¶ Viris: nūero uitōꝝ. ¶ Per
q̄. i. p quas res. s. naues & uiros. ¶ Gerūt bellatq; sine uiris
bella geri nō pnt: nec rursus sine classe: cum ad eos q̄ sepa-
rant mariti: transituri sumus. ¶ Quota. i. minimasut Ioue.
quota portio facis actiua: & est sensus potens est classe &
uiris: & hēt secū minimā ptē sui regni. ¶ His ego: dicit la-
domia helenā esse captā amorē paridis pp supra dca. ¶ Le-
dæa helenā filia ledæa possessiūm p patronymico. ¶ Cō-
sors. i. soror & sanguine cōiuncta. ¶ Gemellis. i. Castoris &
Polluci⁹ q̄ gemini fuerunt eodē nati ono: ut supra dixim⁹.

Castor &
pollux q̄

¶ Hæc. s. diuitias & potētiā troianōꝝ. ¶ Posse nocere da-
nais. i. græcis. ¶ Nescio quem. q. d. inter troianos fortissī-
mum. ¶ Paris Hæctora: pbatio fortitudinis Hæctoris ex te-
stimonio Paridis. ¶ Sanguineat: cruētatasq; semp interficit
aliquem. ¶ Ferrea bella: ut asperataut quæ ferro geruntur.
¶ Hæctora: adinrat Prothesilaum p amorē suū ut caueat hunc. Hæctora. ¶ Si sum chara tibi: si me amas. ¶ Si
gnatum: infixū: & quasi signo quodam notatum. ¶ Nomē. s. Hæctoris. ¶ Vbi: postq̄. ¶ Hūc: Hæctora. ¶ Ali-
os: troianos. ¶ Multos Hæctoras. i. multos fortes qualis est Hæctor. ¶ Parabis pugnare. i. ingredieris pugna.
¶ Me parcere sibi. i. me hñe respectum sui: & ut mei ei seruē. ¶ Si fas est. i. si licet: & fata permittūt. ¶ Cadere.
i. uere. ¶ Nō nullum. i. nullū. ¶ Pugnet hoc dicit: sine ut Menelaus ad quē ptinet recuperare uxore pugnet
ipse. ¶ Nupta: uxor. ¶ Petenda: capienda. ¶ Dispar: dissimilis. ¶ Viuere: ut uiuas. ¶ In sinus: in amplexus: in
gremium. ¶ Dominæ uxoris qua te amat. ¶ Pios: tibi affectos & deditos. ¶ Percite: conuertit sermonem ad
troianos: ut suo Prothesilao parcant. ¶ Ne meus ex illo. i. ne ipso mortuo: ego quoq; moriar. ¶ Me⁹ sanguis
eat. idest exeat. ¶ Ex illo corpore: scilicet interfecto. ¶ Non est diciteum non esse aptum bello. ¶ Oppositos:
aduersos hostiles. ¶ Fortius: animosius. ¶ Ille: scilicet Paris. ¶ Amet. scilicet me.

ANTO. Volui reuocare me ad bellū ires. Aius q̄ ferebat p̄sagebat nescio qd futuri mali: a bello abstinēdū eē ab auspiciis arguit. Malū auspiciū: tacui ne forte malū omen discedēs captares. Pes tuus offensus limine: pes dum offēsiōes in auguriis esse scri. Pli. easq̄ mala ferre p̄sagia Tibullus docet: quotiēs inq̄ ingressus iter mihi tristia dixi: offēsum in porta signa dedisse pedē. Vt uidi: pedis offēsiōem. Eat in uētos sit uanū. Sors quoq̄ nescio quē i fatis est noīe nō exposito q̄ prim⁹ in litt⁹ troianū appulerit p̄ire debere. Protefilai mors. n. cū primū appulisset a uiro dardāio: ut scri. Home. trucidat⁹ quē alii aeneā fuisse scribūt q̄ illū p̄emerit. Roma p̄nesteq̄ sortes in tēplo fortūae p̄debāt an̄ arā. Stre nuus: ut prim⁹ in litt⁹ troianū uelis appellere. Mille simat ultia. Terra p̄na sed hostilis. Remoq̄ moue: i pel las uelo: & remo nauim cū redieris. Latet sub terris ē. Venis dolor: me dolere cogis. Celibe: sine uiro abiicit suspi tionē. Sōnos mendaces q̄ uix referebāt. Gaudia falsat erant ea dū cū abūte marito rē h̄re uidebāt. Sed tua cur no. pal. oc. ima. p̄sagit futu: Protefilai iteritū. Multa q̄a rela: Protefilai umbra cū laodomia q̄ri uidebāt. Adoro: nocturnas umbras supplicatiōibus placare nitor: ne me ter reāt. Thessalis ara: sacrifico in oib⁹ tēplis ei⁹ thessaliae re gionis quā tenem⁹. Meo fumo: ad odores q̄ in sacris ute ban⁹ fumū referas. Quae sparsitura lachrymis sp̄gunt. Relucēt emicāt cū crepitu qd accidit si uinū flāmis affū dat. Affuso mero: uinum in sacris adhibebat cū lacte: si manes & nocturnas umbras eēnt placaturi addebāt & ho stia: sanguinē. Qñ ego p̄atos ab acclamatōe.

Antiquo-
rum mos
in sacris
faciendis
VBER

Nūc fa. q. d. qd an̄ dicere n̄ sū ausa. Reuocā: ne ires ad bellū troianū. Ferebat. i. cupiebat. Substitit. i. stitit: ces sauit: tiore mali auspiciū. i. metu ne darē tibi malū auspiciū & auguriū reuocādo: qd solet uulgo credi. Cū so. diē qd dā omen: qd apparuit cū Protefilai esset ex domo sua exi turus ad bellū troianū: q̄a cespitauit in limie domus. Signa: auguria. Offēsonactō. In pectore tacito. i. ego ta cita & mecū dixi. Ista sint signa uiri te. i. uinā h̄c sint si gna qd maritus me⁹ possit reuertia bello troiano. Refero. dico. Nūc: q̄ an̄ nō sum ausa dicere. Nefis aiosus. i. ne sis audax. Inuentos: in nihil. i. ut frustra sit. Sors. i. oraculū. Designat. i. destinat. Fato. i. morti. Nescio quē. i. quēdā. Qui pri. da. i. primus ex gr̄acis. Troadas troianā. Ademptū: sublatū & ereptum sibi. Strenuus: audax & aiosus: ut uelis prim⁹ exire in terrā troianā. Mil lesima. i. ultima: q̄a iter mille: millesim⁹ dicis ultimus q̄ fa cit nomen numero millenario. Verset moueat. Iā fati gatas. i. iā i pulsas & cōmotas remis aliā. Nouissimus: extremus s. Pr̄moneo ēt te nō solū ut tua nauis sit ulti ma q̄ appellat ad litt⁹ troianū: sed ēt tu sis ultimus q̄ de ipsa nauī descēdas. Terra quo ppe. i. quo ppare debeas: & ita legēdū ē ppe: & ordo ē: terra nō ē tibi p̄na quo pperes. i. quo debeas ita celeriter ire: q̄a ad terrā p̄nā oēs libenter p perant. Cū uenies: dicit ei eē pperandū cū redibit. Cū uenies: cū redibis in p̄iam: utere remis & uelist ad nauigā dū. Siste: sige: pone. Gradū: gressum. i. cito defende in tuū litt⁹ qñ redibis. Siue: dicit se diu noctuq̄ assiduis cu ris angip̄ abūtiā mariti: & ei⁹ picula: sed magis tñ nocte. Latet nocte: eadē sn̄ia usā ē supra Hermiōe ad Orestē: cū tñ alt⁹ eqs Titā radiātibus istat Perfruat iſcelis beriore malo &c. Nox grata: dicit q̄re maior dolor sit ei nocte q̄ die: q̄a nox ap̄issima ē uoluptatib⁹ puel laz suo quaz collo mariti brachia tenere solēt: & eas crebro amplecti & osculari. Aucupor: dicit se multū sōniare de marito: q̄ licet sint falsa tñ afferūt uoluptatē. Aucupor: capio. Mēdaces. falsos. Coelibe le. sine marito: nā coelibs d̄r teste Priſ. q̄ coelestē uitā agēs. Coelibs at̄ d̄r: q̄ uel q̄ iugio n̄ copulat. Hor. i. ep̄i Nil air eē pri⁹ meli⁹ nil coelibe uita. Iuuat: delectāt. Dū ca. ue. i. dū n̄ h̄eo uera gaudia cū marito meo. S. tua: dicit sibi appere tristia oīa. I. imaginē ipi⁹ Protefilai mortui: pallēs mortua. Vir. Ora mōis attollēs p̄ da miris. Occurrit apper. Cur ue. a uer. i. cur uideor audire te multa conq̄ri. Excutor: uiolēter excito. Adoro. i. oro. Simulachra no. i. ipsos sōnos q̄ nocte h̄nr. Meo fu. i. meo sacrificio quia ubiq̄ sacrificiū. Sup. s. thura. Quae. s. thura. Sp̄sa madesacta & aspa lachrymis. Relucēt: icēdūf. Vt solet: cōpatio ē. Surgere: crescere. Flāma. n. uio sup̄fuso maior fieri solet. Qñ e. o. n̄dit q̄to affectu ei⁹ reditū expectet.

Coelibs
quis sit

Nūc fateor: uolui reuocā aiusq̄ ferebat
Substitit auspiciū lingua timore mali.
Cū foribus uelles ad troiā exire paternis
Pes tuus offēso limine signa dedit.
Vt uidi: i. gemui: tacitoq̄ in pectore dixi
Signa reuersuri sint precor ista uiri.
H̄c tibi nūc refero. ne sis aiosus i armis
Fac me⁹ in uētos h̄c timor omnis eat.
Sors quoq̄ nescio quē fato d̄signat iniquo
Qui prim⁹ danaū troada tāget humū
Infelix: q̄ prima uirū lugebit ademptū
Dii faciant ne tu strenuus esse uelis.
Inter mille rates tua sit millesima puppis
Iamq̄ fatigatas ultima uerset aquas.
Hoc quoq̄ p̄moneo: de naue nouissim⁹
Nō ē quo p̄pes terra p̄na tibi. (exi)
Cū uenies: remoq̄ moue: ueloq̄ carinā:
Inq̄ tuo celerem littore siste gradum.
Siue latet phœbus: seu terris altior extat:
Tu mihi luce dolor tu mihi nocte uelis
Nocte tñ quā luce magis nox grata puel
Quaz supposit⁹ colla lacert⁹ h̄z. (lis)
Aucupor i lecto mēdaces cēlibe somnos
Dum careo ueris gaudia falsa iuuant.
Sed tua cur nobis pallēs occurrit imago
Cur uenit a uerbis multa q̄rela tuis.
Excutor sōno: sim lachra q̄ noctis adoro
Nulla caret fumo thessalis ara meo.
Tura dam⁹: lachria q̄ sup: q̄ sp̄sa relucēt
Vt solet a fuso surgere flamma mero.
Qñ ego te reducē cupidis āplexa lacertū

¶ Soluar: læguescat nimio gaudio qđ ut dixim⁹ & i nimio tiore cōtingit. ¶ Tuæ mi. qđ ad troiā gessisti. ¶ In his: iter oscula. ¶ Dulci mo. intercapedie iucūda fouet. ¶ Troia: picula troiā belli. ¶ Exire: ex aulidæ orā solue re. ¶ Inuitis aq̄: aduersatib⁹ aq̄rū numib⁹. ¶ Quis ue. i pa. dissuadet nauigationē adeorū uolūtate: i priā iqt p tēpestatē nauigationē differim⁹ multo min⁹ i hostiles oras maxie neptūo aduersatē nauigādū ē. ¶ Suā ut. tro iā dicit quā neptunū fabricasse tradūt. ¶ Numinis: neptūi. ¶ Turpis adul. a cā nauigationē dissuadet: quā ex tēuat. ¶ Inachia: iach⁹ argiuorū uetustissim⁹ rex: uñ græcos iachios appellam⁹. ¶ Reuoco: correptionē utit: qm̄ reuocatio omē aduersū facere cōsueuit. ¶ Reuocātis omē fuerit Inach⁹ q Inuideo cū qb⁹ casu b⁹ iungat

Languida lætitia soluar ab ipsa mea.
Qñ erit ut lecto mecū bñ iūctus in uno
Miliuæ referas splendida facta tuæ.
Quē mihi dū referes quīs audir̄ iuuabit:
Multa tñ rapies oscula: multa dabis.
Sēper in his apte narrātis uerba resistūt:
Prōptior est dulci lingua referre mora.
Sed cū troia subit: subeūt uētiq; fretūq;
Spes bona sollicito uicta timore cadit.
Hoc quoq; qđ uēti phibēt exire carīnas:
Me mouer̄ inuitis ire paratis aquis.
Quis uelit i patriā uēto phibēte reuerti:
A patriā pelago uela uetante datis.
Ipse suā nō p̄bet iter neptunus ad urbē:
Quo ruitis: uestras qsq; redite domos.
Quo ruitis danai: uētos audite uetantes:
Nō subiti casus numinis ista mora est:
Quid petis̄ tāto: nisi turpis adultera bello
Dum licet: inachia uertite uela rates.
Sed qđ ago r̄uocās omē reuocātis abesto
Blādaq; cōpositas aura secūdet aquas:
Troadas iūideo: q̄ sic lachrymosa suorū:
Funera cōspicient: nec pcul hostis erit.
Ipsa suis māib⁹ fortī noua nupta marito
Imponet galeā barbaraq; arma dabit.
Arma dabit dūq; arma dabit: simul oscula
hoc gē⁹ officiū dulce duob⁹ erit (sumet
Producetq; uig: dabit & mādāta reuerti:
Et dicet referas arma fac ista ioui.
Ille ferēs dominæ mandata recentia secū
Pugnabit caute: respicietq; domum.

legēdū ē nō at ego: cui⁹ ul. ima syllaba sp breuis est. ¶ Omē re. abesto. i. utinā nullū sit malū omē ex reuoca-
tiōe mea. ¶ Cōpositas: qetas. ¶ Blāda: mitis: suauis. ¶ Troadas: dicit scēliciores esse mulieres troiāorū: cōtra
quos geret bellū: quā uxores græcorū: q gerēt ipm bellū. ¶ Troadas iui. p iūideo troadib⁹. i. fortūæ troiāorū
notāda hæc locutio: ubi iūideo cū solo actō sine datiuo iungit qđ nusq; alibi me legere meminī: nā cū accu-
satiuo & datiuo sæpe ponit: ut Tene inqt miserande puer cū lata ueniret: inuidit fortuna mihi: & liber pāpi
neas inuidit collibus umbras. ¶ Funera: cades. ¶ Suorū: maritorū: uel parentū: & fratū. ¶ Noua nupta: paulo
ante maritata. ¶ Suis: propriis. ¶ Barbarā: troiana. ¶ Sumetia marito. ¶ Simul: dando arma. ¶ Officiū. i. oscu-
landi. ¶ Dulce: gratū. ¶ Duob⁹: marito: & uxori. ¶ Producet: procul duce: & comitabitur. ¶ Mādāta reuerti:
idest mādāta: ut reuertat. ¶ Referas: reportes. ¶ Iouis: solebant enim reuertētes ex bello arma sua diis suspen-
dere: unde Vir. Armaq; fixit troia. ¶ Ille: maritus. ¶ Ferens: habens. ¶ Recētia: nouas: & adhuc memoriæ hæ-
rētia. ¶ Caute: sapienter. ¶ Respiciet domum. i. hēbit animum ad domesticos suos: & p̄sertim ad uxorē.

VBER.
Hominū
p̄ nimia
lætitia uel
dolere uas
rii affect⁹

Argumē-
tū a mino-
ri ad min⁹
quō figu-
retur

Inach⁹ ubi
regnaue-
rit & uñ
inachii di-
cti
Inuideo
de quo su-
pra

ANTO.
Græci eu-
ropei qui
sint
rōanorū
r^od imagi-
b^o fūadis
Himenei
& cupidis
insignia
Antiquo-
rū rit^o de
cadaueri-
b^o i priam
deferēdis
VBER.

Excipiet: fouebitur paridi cōtigit q post pugna quā cū menelao gessisse dixim^a a uenere reduct^o i sinu hele-
nae se resouit. ¶ Quæ possunt fieri: quæ aduersa possunt cōtingere. ¶ Diuerso orbe: Asia signat^o q ab Europa
diuersa ē. ubi bellū gerebat a græcis q europæi sunt. ¶ Cera: ceræ imago: Romanoꝝ consuetudinē exprimit
apud quos in atrijs cerei nult^o singulis dispositi armatis seruabant: ut eēnt imagines q comitarent gētilia
funera. ¶ Illi: ceræ imagini. ¶ Dicimus blanditias: ut tibi p^osenti blādiremur. ¶ Plus est: habet plus momēti.
¶ Quā quod uideat^o: qm nō imago: sed Protefilaus uidef. ¶ Quæror: apud imaginē hāc pinde atq; sentiet
querimonias habeo. ¶ Per reditus: iure iurādo claudit epi-
istolā. aperitq; tālisper sibi uitā placere: donec uiuat ptesila-
us. ¶ Faces animi & coniugii: hymenei & cupidinis numi
na intelligit: uterq; faces habet. ¶ Ipsenō alius uiroꝝ for-
tiū cadauera si bello occubuerint in patriam referebantur.
¶ Quocūq; ad quæcūq; pericula: aut felicitatē. ¶ Siue qd
heu timeo: tacuit quod dictura erat necaberis: ut interpel-
lata locutione omen auerteret. ¶ Cura mei: quoniam ui-
ta utriusque & mors in te est.

Exuet. s. ipa uxor spoliat: & extrahet: reduci: reuerso in
columi. ¶ Resoluet: remouebit. ¶ Corpora sessa. s. mariti.
¶ Sinu: amplexu & gremio. ¶ Nos: hāc cōditionē supradi-
ctā habebunt troianæ. ¶ Nos. s. græcæ. ¶ Sumus incerte. s.
quid agatis: quia pcul absumus. ¶ Nos anxius: sensus ē: ex
timore puto oīa accidere tibi: q possibile ē accidere. ¶ Pu-
rare facta. i. putare euenisse tibi. ¶ Quæ possunt fieri. i. quæ
sunt possibilia. ¶ Dū tamē: oñdit magnū argumētū amo-
ris sui erga protefilaū: dicit enim quod in eius absentia ha-
bet imaginē ceræ ad eius similitudinem: quam secum te-
net: & amplectitur pro marito. ¶ Diuerso orbe: idest in di-
uersa & remota parte orbis. ¶ Cera: imago ceræ. ¶ Refe-
rat: repræsentet. ¶ Verba debita tibi: idest quæ tibi debe-
rem dicere si adesses: scilicet o dulcis cōiunx: & similia uer-
ba. ¶ Accipit amplexus meos: idest eam amplexor: tanquā
si tu ipse esses. ¶ Imago: illa ceræ. ¶ Est plus: scilicet mihi:
idest plus uoluptatis mihi affert. ¶ Quam quod uideatur:
scilicet posse esse imago. ¶ Adde sonum ceræ: idest si ha-
beat uocem. ¶ Erit protefilaus: idest uideberis tu esse ille.
¶ Specto: cum delectatione intueor. ¶ Pro coniuge uero:
idest loco ueri coniugis. ¶ Et queror: apud eam. ¶ Tāquā
possit referre. idest tanquam sit uiua: ut possit mihi respondere. ¶ Per reditus: iurat nunc se secuturam protefi-
laum: siue uiuum: siue mortuum: hoc est si uiixerit se uicturam cum eo: si uero mortuus fuerit se etiam mori-
turam. ¶ Reditus: reuersiones. ¶ Mea numina: quod ego colo tāquam numen. ¶ Pares faces animi: idest per
parem amorem. ¶ Faces coniugii: idest thedas: quæ in coniugio nostro arserunt. ¶ Et per caput quod uti-
d^o est utinam. ¶ Albere canis capillis: idest quod utinam uideam senescere. ¶ Referre: reportare. ¶ Me uentu-
ram: scilicet iuro. ¶ Quocūq; in quancūq; cōditionem me uocaris. ¶ Siue: uoluit dicere morieris: sed sup-
pressit: & maluit intelligere q exprimere. ¶ Quod: quam rem: scilicet ne moriaris. ¶ Heu timeo. ¶ Ultima
epistola: idest ultima pars epistolæ. ¶ Sit tibi ecce mandatum ut seruet se: & propter se ipsum & propter uxo-
rem. uerum cum Protefilaus primus egressus de nauī in bello troiano periisset Laodomia eius morte audi-
ta ex mariti desyderio in amplexu imaginis ceræ quam supra apud se habuisse diximus: dicitur expirauisse.
Seruius in sexto aeneidos. Dicit quod cum maritum in bello troiano periisse cognouisset: optauit ut eius um-
bram uideret: qua re concessa: non deserent eam in eius amplexibus perit.

Prothesi-
lai & lao-
domiæ
exitus

Dana^o ubi
regnaue-
rit & quot
filias ha-
buerit

Lynu^o &
lynce^o idē
est
Danai
mors

In decimam quartam Epistolam argumentum.
Anaus belli filius: superiorē ægypti regionē tenuit: filias habuit quinquaginta: quas ægyptus
eius frater imperio inhians filiis totidem matrimonio iungi flagitabat: abnuebat danaus quo-
niam sibi ex genero exitum imminere ex oraculo tulerat: parata igitur classe in peloponē-
sum nauigauit: prius enim in grāciam naues detulisse traditur: pulso gelāore quem ciues odit.
se scribit Eusebius argiuorum potitus est imperio interea ægyptus de fratris potentia explora-
turus mittit filios hac lege: ut non nisi interempto Danao ad se redirent aut filiarum connubia iniissent. Da-
naus obsidione coactus sponsionem de coniugio dat: celebrantur nuptiæ: puellæ accepto a patre gla-
dio ut iussu erat prima nocte uiros omnes peremerunt. Dederat enim poculum ut altisso somno teneren-
tur. Hypermetra Lyno quem Eusebius lynceum appellat pepercit solum: suavitque: ut ad Aegyptum patrē
quam primum detecto facinore fugeret a patre in uincula adacta rogat lynum quem seruauerat uel ut opē
ferat captiuitateque liberet: uel si mori contingat ut sepulturæ honore non careat. Danaus cum apud at-
gos quinquaginta annos regnasset a Lyno trucidatus est: qui liberata uxore Hypermetra argiuorum im-
petium tenuit. Arguit sepulchrum Danao erexerunt in foro quod nuncuparunt.

HYPERMESTRA LYNCEO.

Itit hyperme-
stra de tor mō
fratribus: uni
Cetera nupta-
rū crimie tur-
ba iacet.

Clausa domo teneor: grauibusque co-
ercita uinclis.

Est mihi supplicii cā fuisse piā. (rū:

Q d māus extimuit iugulo dimittere fer-

Sum rea laudarer si scelus ausa forem.

Esse reā prestat: quā sic placuisse parenti:

Nō piget imunes cedis habere māus.

Me pī igne licet: quē nō uiolauim⁹ urat:

Quēq; aderāt tēdat sacris in ora faces.

Aut illo iugulet: quē nō bñ tradidit ense:

Vt qua nō cecidit uir nece: nupta cadā

Nō tñ: ut dicant morientia poenitet ora:

Efficiet: nō est quam piget esse piam:

Poenitea sceleris danaum sequasq; sorores

eā liberet: aut interficiat: & mortuā sepeliat: & sepulchro iscribat: quē admodū ipa mortua ē: ut lyncē a morte liberaret. De totide. l. Mō. i. paulos. Vni soli. Cetera tur. frum tuore. Iacet: piit. Clausa narrat i. fortunū suū. Coercita: ligata: cōstricta. Cā sup. cā poenae. Est su. pi. ē pp pietatē pepcisse tibi. Q d ma. ecce pietas. Sū re. accusor. Quid: qa. Dimittere se. in. i. te iugulare. Laudarer a pīe meo. Scel: te iter ficiēdi. Praestati meli⁹. Sici: interficiēdo te. Nō pi. qa fuit uolūtarū scē. Imūes: uacuas. Cedis: occi- siois tuae. Me pa. diē qd quis pī ei pet oīa gñā crudelissimae mortis: q cōmēorat: n tñ poterit effici: cā poe niteat pepcisse ipi lyncēos: & usā fuisse ea pietate. Licet: quis. Quē nō uiol. quē nō lāsim⁹ ulla iniuria. Quae q; duae sūt dictioēs: & subaudi. Licet tēdat. i. imittat. In ora i. faciē meā. Faces q adei. q erat icē sa. Sa cris: nuptialib⁹. Aut: subaudi licet. Nō be. tra. nō iuste neq; hōeste mihi tradidit ad interficiēdū maritū me- um. Nece q uir nō cecidit. i. licet moriar ea nece & morte: quā maritus me⁹ euasit. Nō tñ ef. pēdet sensus: usq; ad hūc locū. Ora moriētia. i. ora mei moriētis. Poenitet. i. facti. Nō ē. i. hypmestra. Danaū: patrē meū. Sceleris: crudelitatis quam mandauit. Sorores: quae perfecerūt crudelia mandata patris.

Itit: deest episto. ANTO.
lā. Cetera tur. Argumē.
crimis exprobra- tū episto.
tioē: i furias agere lā
lynū conas: patos

quoq; a nūero excita. Iacēt:
inqt. ix. & xl. Clausa do. te. cō
miseratio a fortūas: sū iqt acta in
custodiā. Coercita: astricta ca
thenis. Fuisse pi. patrē danaū i
odiū ducit qd erga piā ipius sit.
Dimittere fer. i. te nō ausa ē.
Laudarer: a patre cōmēdaret:
Eē re. p. malo ob pietatē a pa-
tre damari. Quā sic: p scelus.
Imunes cā. facti cōstatiā in
se cōmēdat: nō me iqt poenitet
me cāde tua nō polluisse. Igne

nuptiales faces itelligit. Quē nō uiol. tua cāde nō pollui
m. Sacris: q in nuptiis scā sūt: sacrificabāt. n. i nuptiis fa-
cesq; cōiugales his sacris adhibebāt. Tēdat i ora: i faciē i-
mittat. Nō be. sed crudeliter & i honeste. Poenitet: si co-
gar mori nunquam me facti poenitere dicam. Sæuas:
quae dormientes uiros iugularunt.

Itit hypmestra: dana⁹ & ægypt⁹ beli prisci fi-
lii fuerūt: quoq; dana⁹ ex plurib⁹ uxorib⁹. l. su-
scepit filias: ægypt⁹ uero fī totidē uirilis sex⁹
liberos: sed cū ægypt⁹ istaret: ut filia frīs filiis
suis nuberēt. & dana⁹ ex oraculo accepisset se
māib⁹ gñi moriturū: recusabat hoc cōiugiū:

qre orto iter eos bello: dana⁹ ex pīa fugiēs cū filiab⁹ i græ-
ciā uēit: ubi steleno argiuor⁹ rege expulso. argis regnauit:
q ut alibi dixi: ex auctoritate Stra. adeo pcedētes loci illi⁹ re-
ges exceluisse ferēt: ut q aña pelasgi noiabāt: iposita p græ-
ciā lege danaī uocitarēt. sed ægypt⁹ ægre ferēs se filiosq; su-
os a danao sp̄tos: filios cū exercitu misit ad oppugnādū fra-
trē danaū: q tādē coact⁹: filias suas frīs filiis despōdit: s i ip-
so nuptiarū die gladios uirgib⁹ dedit qb⁹ ipauit: ut pīa no-
cte uiros interficerēt: eis nisi ita facerēt cāde i terminat⁹: oēs
igī pceptis pīnis paruēt: sola hypmestra excepta: apd quā
pl⁹ ualuit: & cōsāguinitatis & cōiugii pietas & amor q irā pī-
nā mer⁹: hæc. n. lyncēo marito suo pepcituēq; sōno excita-
tū mōuit: & ipulit: ut discederet: & fuga suā saluti cōsuleret:
qd ille fecit: cū uero pī dana⁹ cognouisset ab oib⁹ pfectū fa-
cin⁹: pter q a sola hypmestra: eā crudelissime uictā i carcere
suādā tradidit. qre hāc epi. ad lyncēū patruele suū & eūdē
maritū icri. q & pceptū pīis: & facin⁹: sororū: & pietatē suā
narrat: & q tū bñmerita sit de ipō lyncēo: oratq; eū: ut libe-
ret ipsā his poenis: qb⁹ iniuste tenet captatq; cōmifationē
ex fortūa & ex crudelitate pīis posttēo rogat lyncēū: ut aut

VBER.

Stelenus
qui fuerit

Quae
quot dis-
tiones sunt

ANTO.

Hic so. eue. solet conscia de culpa auctore uexare: iō Inue. extulit exēplo: qđcūq; malo cōmittit. ipi displicet auctori: priā ē hęc ultio qđ se nemo nocēs absoluit. ¶ Cor pa. admo. sceleris narrationē aggressū facti imū nitate dictū difficile ēē mōstratut graui' ēē uideat. ¶ Admōitu: recordatiōe. ¶ Ossa dextrā: quo fit ut scribe re nō poss. ¶ Quā tu cæ. pu. noli iqt credere me potuisse te trucidare: nā timeo ad te scribere licet nullā cæ dē pararim. ¶ Sed ta. expe. si quo mō possum scribere. ¶ Facta cre. crepege dubiū dicim': ide crepusculū dici m' tps noctis: lucisq; mediū. ¶ Inachides: argiuas iachinas appellam' ab inacho quē uetustissimū argiuogre gē dixim'. ¶ Magni sub te. pela. argiuogre arcē itelligit quā coluisse danaū auctor ē Stra. Pelasg' ut Diōy. scri. Iouis & niobes fili' primū argos tenuit. ¶ Socer ægypt': fictū ē: nā nō erat ægypt' cū paratū ē scel'. ¶ Armatas: occultū fere bāt gladiū a prē datū. ¶ Lāpades: q̄ in ædib' accēdebant li cet pri' m̄ in tēplis lichni & lāpades pēderēt. ¶ Inuitos: tā nefāda sacra respuere uidebāt. ¶ Iouis cō. iunonē signatiq; qm̄ cōiugiis pēst iugaria appellabāt. ¶ Ab ur. sua: argos di cit qđ iunōi carissimū fuisse Vir. tradit iter argos & myce nasitēplū ē iunoni utriusq; cōmune: i quo sūt simulachra Polichleti p̄stātissima. ¶ Dubii: nutātes ebrietate. ¶ Flore no. i nuptiis fertis ut dixim' ueteres cōsueuissē. ¶ Madidas: unguētatas. ¶ Sua bu. sepulchra fuerūt: nō thalami. ¶ Au. direlerat gemit' cadētū qui iacebas me audire opinabar. ¶ Vtq; le. ze. a similitudinē patos auget. ¶ Quatiebar: inqt ut arbores uētis ipulsā. ¶ Vinaq; q̄ dederat: i fecisse pocula diximus Danaum: ut cōpressi somno altius dormirent: ut puellæ ad patrāndum facinus essent audaciores.

VBER.

Hic eue. s. pœnitēdi. ¶ Facta ne. i. crudelia: nā nefandogre nō pioze opege pœnitere solet. ¶ Cor pa. amplificat bñfici um suū & describit totū negociū. ¶ Admōitu. i. recordas tiōe. ¶ Temerata: pollutat: scēdata. ¶ Præpedit: impedit. ¶ Ossa dex. i. digitos. ¶ Quā tu. argumentū ē magnū suæ pietatis. ¶ Timer. s. dextra mea. ¶ De cæ. de occisiōe. ¶ Nō fa. si. p. a se. i. quā nō fecit. ¶ Quā. s. dextrā. ¶ Putes: p. putet aliq; ¶ Potuisse fū. cæ. mai. potuisse iterficē maritū. ¶ S; tñ: licet timeat. ¶ Expiantēprabo: & cōabor scriberē. ¶ Mō fa. icipit narrare toti' facti pcessū: sūpto initio uñ oportuit. ¶ Mō: uel nup & paulo añ: uel tñ mō. ¶ Crepuscula: crepe rū: Var. & Festo testib' dubiū signat: ide crepusculū dñcū neq; lux: neq; tenebræ sūt. i. cū dies an nox sit dubiū ē. id āt tps tā matutinū q̄ uespitinū itelligim'. hic de uespitino itel ligēdū est: qđ declarat cū dicit. ultia ps lucis: priāq; noctis erat: nā eo tpe nuptiæ fiebāt. ¶ Inachides pneptes iachi: nā inach' gēuit iō. ex ea & ioue nat' ē epaph'. Ex epapho bel' prius ex belo ut dixius ægypt' & dana' cui' hęc sunt filia. er go iachides. ¶ Pelasgiis fuit rex a quo populi qb' iperauit pelasgi. dicti sūt: q̄ postea ut supra dixius danai sunt noiati. ¶ Socer: ægypt'. ¶ Armatas: gladiis istructas: quos dana' nobis dederat. ¶ Præcinctæ auro. i. auro ornatas: sicut i regalib' nuptiis mos erat. ¶ Impia: q̄ ab ipiis offerebāt. ¶ Inuitos: nō ibēter accipiētes ipa thura & sacrificia q̄ ab ipiis offerebāt. ¶ Vulg' hy. hęc uox celebrat i nuptiis & epithalamiis. i. uocabat. n. Hymene' de nuptiæ ut ēt Catull' oñdit Hymenee legēdū ē in uctō: su pra alibi dixim' nā hymenea i actō dicere nō possum' sed hymeneō. ¶ Fugit: q̄ ad ifaustas nuptias nō solet uenire uñ supra Hypsiphyle. At mihi nec iuno: nec hymē: sed tristis erynnis. Pertulit ifaustas sāguinolēta fa ces. ¶ Ipā coniūx iouis: q̄ solet adesse cōiugiis. ¶ Cessit: discessit. ¶ Ab urbe sua. i. ab argis: ubi p̄cipue colit: & eo loco maxie delectat: q̄ ut Strabo scri. argis nata ēē dñ: uñ ipā in. yi. fasto. iqt. Pœniteat spartē: argosq; me asq; micenas: & ueterē latio supposuisse samū. Samū autē dilexit: q̄ in ea cū ioue nuptias celebrauit: dicit et go eā fugisse ab argis ne interesset talibus nuptiis. ¶ Dubii. s. sponsi. ¶ Ferunt: eunt. ¶ In thalamos busta sua. i. in thalamos q̄ erāt futuri busta eogre aut appositio. ¶ Dubii: labātes. ¶ Mero pp uinū quod biberāt. ¶ Fre quētes: dēlati: & circūdati. ¶ Impediētes: ligātē. ¶ Madidas: unguēto delibutas. ¶ Premūt strata. i. iacēt i lectis ¶ Digna fu. quæ strata magis erāt digna funere: quā nuptiis. ¶ Graues: grauati: & oppressi. ¶ Sōno: q̄ maxie ex cibo & uino fit. ¶ Alta quies. i. pfund' somn'. Iuena. & nos cōsiliū dedimus Syllæ priuar' ut altū dormi ret. ¶ Per argos secuz. i. ubi nullus erat timor: idicē aut hoc argos: & hi argi. ¶ Quid uerebar. i. qđ timebā. s. cades meogre patrueliū. ¶ Calor re. corpus: q̄ ex timore ut saepe notauimus: efficimur frigidi. ¶ Vtq; leui: cō paratio est. ¶ Graciles: itenuēs. ¶ Aristæ: summitates segetū. ¶ Vibrant: mouent. ¶ Comas: frondes. ¶ Popu litarboris. ¶ Ipse: tu. ¶ Iacebas: dormiebas. ¶ Erant soporis. i. erant uina quæ facerent soporem.

Crepuscu lum

Inachi p. sapia Pelasgi uñ dicti

Antiquo rū rit' nup tialis

Iuno ubi nata fue rit

Argos quō decli netur

Hic solet eueus facta nefanda sequi.
Cor pauet admōitu temeratae sāguie no.
Et subit' dxtre p̄pedit ossa tremor (Cris
Quā tu cæde putes fūgi potuisse mariū:
Scribere de facta non sibi cæde timer.
Sed tñ expiar: mō facta crepuscula terris:
Vltima pars noctis primaq; lucis erat.
Ducitur iachides sub magni recta pelasgi
Et socer armatas accipit ipse nurus.
Vndiq; collucēt p̄cinctæ lampades auro:
Dantur in inuitos impia tura focos.
uulg' himē himēæ uocat: fugit ille uocā
Ipā iouis cōiūx cessit ab urbe sua. (tes;
Ecce mero dubii comitū clamor frequētes
Flor nouo madidas impediēte comas.
In thalamos lecti thalāos sua busta ferūt:
Strataq; corporib' funere digna p̄mūt
Iāq; cibo utnoq; graues somnoq; iacebāt
Securūq; quies alta per argos erat.
Circū me gemit' morietū audire uidebat
Et tamē audieraz quodq; uerebar erat.
Sāguis abīt: mētēq; calor corpusq; reliqu
Inq; nouo iacui frigida facta thoro.
Vtq; leui zephyro graciles uibrat' ariste;
Frigida populeas ut quatit aura comas
Aut sic aut etiā tremui magis: ipē iacebas
Queq; tibi dederam uina soporis erat.

Hic solet eueus facta nefanda sequi.
Cor pauet admōitu temeratae sāguie no.
Et subit' dxtre p̄pedit ossa tremor (Cris
Quā tu cæde putes fūgi potuisse mariū:
Scribere de facta non sibi cæde timer.
Sed tñ expiar: mō facta crepuscula terris:
Vltima pars noctis primaq; lucis erat.
Ducitur iachides sub magni recta pelasgi
Et socer armatas accipit ipse nurus.
Vndiq; collucēt p̄cinctæ lampades auro:
Dantur in inuitos impia tura focos.
uulg' himē himēæ uocat: fugit ille uocā
Ipā iouis cōiūx cessit ab urbe sua. (tes;
Ecce mero dubii comitū clamor frequētes
Flor nouo madidas impediēte comas.
In thalamos lecti thalāos sua busta ferūt:
Strataq; corporib' funere digna p̄mūt
Iāq; cibo utnoq; graues somnoq; iacebāt
Securūq; quies alta per argos erat.
Circū me gemit' morietū audire uidebat
Et tamē audieraz quodq; uerebar erat.
Sāguis abīt: mētēq; calor corpusq; reliqu
Inq; nouo iacui frigida facta thoro.
Vtq; leui zephyro graciles uibrat' ariste;
Frigida populeas ut quatit aura comas
Aut sic aut etiā tremui magis: ipē iacebas
Queq; tibi dederam uina soporis erat.

Iussa pa. q̄ erāt supba me audaciore fecerāt. Ter acu. su. ensē: patos ē a numero & mō. Externis: si filiae
 nō obīperassēt: quo pacto ceteri ei⁹ iussa subirēt. Tela pa. q̄ nō ego supsi: sed p̄ dedit: ex quo uī factū excu
 sare. Timor & pie. ad mores pietas: timor ad sexū referēd⁹ ē. Sin⁹ pur. uestes q̄ erāt purpureae q̄s & reges
 & puellae barbarae gerebāt: ad grācos postea trāsiit. Exiguo so. leui murmure. Effice: nisi morte multa
 ri uelis. Sit co. cū fratrib⁹ occidat. utimur. n. cōtentiōe: disputat i utrāq; ptē qd agēdū sit. Foemia: a sexu ex
 Excussere metum uiolentiā iussa parētis: **Habit⁹ pri**
 Erigor & capio tela tremente manu. **scorū regū**
 Nō ego falsa loquor: ter acutū sustulit ēsē **& puella.**
 Ter male sublato decidit ense manus. **rū barba-**
 At rursus monitis: iussuq; coacta parētis **rarū q̄ iue-**
 Admoui iugulo tela paterna tuo. **rit**
 Sed tior: & pietas crudelib⁹ obstitit ausis **loc⁹ est quē signētū dici exposuim⁹.**
 Castaq; mādatum dextera refugit op⁹. **Lachrymae sequūf**
 Purpureos laniata sinus laniata capillos: **sua uer. iter loquēdū affatim lachrymabā.**
 Exiguo dixi talia uerba sono. **Dū pe. am. tē**
 Saeuus hypmestra p̄ ē tibi: iussa parentis **dit ad narrationē: & a piculo bñficiū cōmēdat: in tāto iqt**
 Effice: germanis sit cornes iste suis. **uitae discrimine uerlabaris: ut tute ipe nō me ipetēte in uul**
 Foemina sū & uirgo: natura mitis: & ānis **nus ires.**
 Nō faciunt molles ad fera bella man⁹. **Famulos: satellites & apparitores.**
 Qui age: dūq; iacet fortes imitār sorores: **Belideily-**
 Credibile est caētos omnibus esse uiros **nū dicit: q̄ belū auū habuit.**
 Si man⁹ hēc aliquā posset cōmittere cēdē **Nox perē. mortē signat quā**
 Morte foret dominae sanguinolēta suē. **Catull⁹ dicit mortē eē ppetuā.**
 Haud meruer necē patruelia regna tenē **Inertia: sōnū lassitudo se-**
 Quae tñ externis dāda forēt gñis. (dō: **quit & pigritia.**
 Finge uiros meruisse mori: qd fecim⁹ ipse **Fortia te. ensē strictū i exitiū tuū.**
 Quo mihi cōmisso nō licet esse piām. **Quae**
 Quid mihi cū ferro: qd bellica tela puellē **rēti cām: cū uestigares cur eēt fugiēdū.**
 Aptior ē digitis lana colusq; meis. (tur: **Mane erat luci-**
 hēc ego dūq; q̄ror: lacriē sua uerba sequū **dior fiet narratio si momēta ipis nō omittant.**
 Deq; meis oculis in tua mēbra cadūt. **Graios**
 Dū petis āplexus: sopitaq; brachia iactas **iac. mortuos fies.**
 Poene manus telo saucia facta tua est: **Abes: tu ex oī nūero deeras.**
 Iaq; patrē famulosq; patris lucēq; timebā **Iacturā**
 Expulerāt sōnos hēc mea uerba tuos. **in uno: doluit q̄ iacturam fecerit te uiuo parum: quoniam**
 Surge age belide de tot mō fratrib⁹ un⁹: **& tuam necem cupiebat.**
 Nox tibi ni properes ista perennis erit. **Praemia carcer habet: pietatis**
 Territ⁹ exurgis: fugit omnis inertia sōni: **hoc praemium tuli q̄ in custodiam adacta sum.**
 Aspicias in timida fortia tela manu. **Violētia: crudelia.**
 Quærētī cām: dū nox sinir: effuge dixi: **Erigor: ex lecto.**
 Dū nox atra sinir: tu fugis ipsa moror. **Tela: gladium.**
 Māe erat & dana⁹ gños ex cāde iacentes **Male sub. non fortiter eleuato: uel male: non iuste cōtra**
 Dinumerat: sūmā criminis un⁹ abes. **maritū.**
 Fert male cognatae iacturā mortis i uno: **Iussu pa. q̄ mihi mortē minar⁹ fueram: nisi te iterfi**
 Et quærīt factum sanguinis esse parū. **cerē.**
 Abstrahor a priis pedib⁹. raptāq; capillis **Admoui appropinqui.**
 Hēc meruit pietas p̄mia carcer habet. **Timor: q̄a naturaliter istū**

ANTO.

Habit⁹ pri

scorū regū

& puella.

rū barba-

rarū q̄ iue-

rit

loc⁹ est quē

signētū dici

exposuim⁹.

Lachrymae

sequūf

sua uer.

iter loquēdū

affatim

lachrymabā.

Dū pe.

am. tē

dit ad narra-

tionē: & a

piculo bñficiū

cōmēdat: in

tāto iqt

uitae discrim-

ine uerlabaris:

ut tute ipe

nō me ipetēte

in uul-

nus ires.

Famulos: satel-

lites & appar-

itores.

Belideily-

nū dicit: q̄

belū auū

habuit.

Nox perē.

mortē signat

quā

Catull⁹ dicit

mortē eē

ppetuā.

Inertia: sōnū

lassitudo se-

quit & pigritia.

Fortia te.

ensē strictū

i exitiū tuū.

Quae

rēti cām: cū

uestigares

cur eēt

fugiēdū.

Mane erat

luci-

dior fiet

narratio si

momēta ipis

nō omittant.

Graios

iac. mortuos

fies.

Abes: tu ex

oī nūero

deeras.

Iacturā

in uno: doluit

q̄ iacturam

fecerit te

uiuo parum:

quoniam

& tuam

necem cupiebat.

Praemia

carcer habet:

pietatis

hoc praemium

tuli q̄ in

custodiam

adacta sum.

Violētia:

crudelia.

Erigor: ex

lecto.

Tela: gladium.

Male sub.

non fortiter

eleuato: uel

male: non

iuste cōtra

maritū.

Iussu pa.

q̄ mihi mortē

minar⁹

fueram: nisi

te iterfi

cerē.

Admoui

appropinqui.

Timor: q̄a

naturaliter

istū

tū ē mulierib⁹.

Pietas: mea

erga te.

Crude. ausis.

i. phi.

buit ne te

auderē

iterficere.

Dextra: mea.

Mandatū.

s. a

p̄e meo.

Sin⁹: uestes.

Sono: uoce.

Exiguo: tenui

de-

misso: ne

audirer.

Sae⁹: dicit

hēc uerba

se cū.

Iste: lyn-

ce⁹.

Sit co. ger.

iterficial

sicut alii

fies sui.

Foemia: oñdit

nūc qd nō

possit eū

iterficere

& arguit

a sexu: cū

dicit foe-

mia: arguit

ab aetate

cū dicit

& uirgo.

Molles: muliebres

Quin age:

more muliebri

uariat cōsiliū.

hortat nūc

seip

sam ad

iterficiēdū

eū: cū

antea dixerit

se nō posse.

Fortes

aīosas.

Credibile ē.

i. credēdū ē.

Si man⁹: ēt

mutat cōsi-

liū: & dicit

qd si eēt

possibile

qd posset

admittere

cādē: in

terficeret

poti⁹ seip

am quā

lynceū.

Hēc ma.

s. mea.

Ha

ud: nō.

Patruelia

rei. regna

patruis: nā

dana⁹

coact⁹

fuerat

nō solū

dare filias

uxores

filiis

f̄sis: ut

dc̄m

est: sed

hēt

regna

sua.

Forēt

dā. ge.

exter. i.

pegrinis:

q̄a

dana⁹

nō

hēt

filios

masculos.

Quid

seip.

i. nos

qd

peccaui⁹:

q̄re

dēam⁹

fie

ri homicidā.

Cōmisso:

p̄tō.

Quid

ti. ad

seip

am loq̄.

Tela

bel. i. q̄

bello

cōueniūt.

Quid

pu. s. faciūt.

Lana

co. q̄a

hēc

cōueniūt

mulierib⁹.

Hēc

eg. s. mecū

dixi.

In

tua

mē. q̄a

icū

bebā

sup

te.

Petis

am. dū

uis

me

amplecti.

Iactas:

moues

isōnis.

Fctā

sa.

uulnerata.

Poene:

feres

cū

iādiu

eēz

morata

i

hac

cogitatiōe.

Lucē:

q̄

appropin

q̄

bat.

Expu. tu.

sō. i.

excitauerāt

te.

Age:

hortāris.

Beli-

demepos

beli:

ut supra

mōstratū ē.

Perēnis.

i. ppetua.

In

ertia:

pigritia.

For. te.

i. ensē:

q̄

solet

eē.

telū

fortiū.

Quae

rēti. s. tibi.

Sinir:

pmitit.

Ip̄a

ego.

Moror:

remaneo.

Vn⁹. i. tu

sol⁹.

Abes:

dees.

Sūmā

cr. i. nūero

& oplen

to

cādis:

q̄a

ANTO. ¶ Scilicet ex il. iu. p. i. r. a. exculare facin⁹ nitif a iunōis potētia q̄ arguas puellas oderit ex quo io inachi ioui pla
 io fabula cuit. ¶ Permanet ira: arguis puellis irata ē. ¶ Ex ho. ex fœmia scā ē uaccamā ne dephēderet iuppiter i adulte
 isis q̄ fue⁹ rio uaccā io inachi fecit: quā iuno dono acceptā argo aristoris filio tradidit custodiēdā. ¶ Fcā deas isis i ægy
 rit pro ē nūcupata: ut scri. Hero. Nā cū mercuri⁹ argū pēmisset iuno uaccā egit i furias q̄ cū ad nilū puenisset: ite
 rū ad hoīez rediit: licet Hero. aliter hāc hystoriā tradat & nos i met. exposuim⁹. ¶ Ah sa. ē: nō fuit satis iqt ad
 Inach⁹ flu- ultionē uaccā io habuisse nisi & alias sollicitaret. ¶ Liquidi pa. iachū fluuiū signat: cui inach⁹ ius p̄ nomē dedit
 ui⁹ ubi lo. is orif ex Lycio: deide labif ad argiuorū urbē. ¶ Territa
 corū sit fo. cū se uidebat sua effigie terrebat. ¶ Frōde le. enarrat ei⁹
 Vnde por- flumīa orta eē scri. Home. ¶ Dat mā. ad bosphorū thraciū
 tum hēnt alludit qd̄ appellatū tradūt. qm̄ io i bouē uersa pedib⁹ su.
 oīa flumi- passer. ¶ Inachisio iachi filia: tātope cōcitata fuga te stimu
 na les: nā eadē es nec eā formā exuerē poteris. ¶ Comitib⁹ bo.
 Isidis fa- uis effigie comitē dicit. ¶ Tu du. & comitans teipā i hāc
 bula secū formā cōmutatā. ¶ Per se. por. nilū. vii. ostiis i mare mitte
 dū uarias re poetā dñt: licet Pli. & Diodo. plura cōmemorēt. ¶ Exu
 opini. it ora bou. uersa ē in formā pristinā: & appellata ē isis licet
 Diodo. scri. ægyptios id negare: sed isidē saturni ex rhea fi
 liā fuisse dicere. ¶ Vltima: q̄ a nra memoria sūt remotissi
 ma. ¶ Senect⁹ auctor q̄ tm̄ antiq̄tas refert ¶ Dāt an. qd̄ q̄r.
 ec. mei: sūt in p̄sentia q̄ nri generis infœlicitatē arguāt.

VBER. ¶ Scilicet dicit hāc infœlicitatē suā i mulierib⁹ suā dom⁹
 pcedet ex ira iunōis ab eo tpe icepta: quo io iachi filia mu
 tata ē. ¶ Ex illo tpe. ¶ Bosior: q̄ erat iuueca. ¶ Facta dea ex
 bo. q̄a postea i deā cōuersa ē: ut gētilitas credidit: & fabulā
 tradūt: & p̄fertim Oui. & hic: & li. i. met. Fuit. n. io iachi ar
 giuorū flui filia: pulcherrimā q̄ a ioue amata cū ei⁹ p̄ces
 spneret: subita nube tecta cōpressa ē. & ne puella a iunōe q̄
 adulteria iouis obseruabat dephēderet: iun uaccā trāsfigura
 ta ē: quā fraudē cū iuno itellexisset petiuit eā uaccā mun⁹
 sibi dari: iuppiter uerit⁹ ne negādo pderet puellātā & si in
 uit⁹ ei tradidit. iuno ne unquā ei⁹ pellex cū marito cōcūbe
 re posset argo Aristoris filio cētū oculos hēnti seruādā tra
 didit quo a mercurio i soporē canēdo i ducto & ite fecto
 ei⁹ oculi i caudā pauonis trāsfigurati sūt. Io cū ab iunoue
 ob ite fectū argū indignata furiis exagitaret maxia orbis
 terraz parte p̄cursa & perrata: tādē in ægyptū delata rur
 sus i hūanā formā redacta: p̄ dea ab ægyptiis culta ē: quā
 isidē appellat: & hāc ē fabula: q̄ nūc hic tāgīf. ¶ Satis ē p̄ce
 nā: satis supplicii & punitiōis. ¶ Mugisse: factā fuisse uac
 cā. ¶ Nec iordo ē: & ē satis p̄cenz. ¶ Illā mō for. i. q̄ paulo
 añ erat pulchra. ¶ Nec pos. i. pla. io. pp formā pecudis. ¶ Li
 qdi: pp aqs. ¶ Cornua nō sua. i. aliena: & nō sibi cōueniētia: q̄a sūt belluarū: & nō hoīum. ¶ Mugit⁹: boiinas
 uoces. ¶ Forma: figura. ¶ Voce: sono ipe p̄rio met. Et conata loq̄ mugit⁹ edidit ore. Perit uirūq̄ sonos: p̄pria
 q̄ exterrita uoce ē. ¶ Quid su. apostrophat ad eā: & multis uerbis scribit ei⁹ fortunā. ¶ Numeras pe. q̄a sūt q̄
 tuor. ¶ Ipsatui: Pellex. sañ. ¶ Sorori io. iunōis: q̄ ē & soror & coniūx iouis. ¶ Meruēda: ne pp pulchritudinē
 tuā te ei p̄poneret. ¶ Leuas: minuis. ¶ Frōde: p̄ frōdib⁹: folia generaliter de oib⁹ dñr: frōdes tātū mō de arbo
 rib⁹ iun subdidit cespitib⁹. idē p̄rio met. Frōdib⁹ arboreis & amara pascit herba. ¶ Cespitib⁹: herbis: nā cespes
 proprie est terra cū herba reuulsa: sed hic pro herba capif. ¶ Stupefacta: ita. ¶ Arma q̄ geris: id ē cornua.
 ¶ Quazq̄. i. tu quā ita eras diues & deliciosa: ut posses extimari digna ioue. ¶ Nūc nu. i. sine uestib⁹. ¶ Re. i. a
 ces. ¶ Humnuda. i. dura: nel sine stramie. ¶ Cognata: q̄ sūt tibi cognatiōe cōiūcta p̄p̄atē tuū q̄ est fluuius in
 de ducēs originē uñ & ip̄a flumīa. ¶ Pererras: p̄curris. ¶ Tuos uul. boiinos q̄ te terrēt: q̄a quocūq̄ fugis te
 sequunt. ¶ Inachi. i. filia inachis: autē hic uocatiū patronimici fœminini. ¶ Eadē sequerisq̄ fugisq̄ i. ip̄a est
 quā sequeris: & ip̄a quā fugis. nā licet credas te fugere uaccā: una tamē eadēq̄ es. ¶ Comitib⁹: scilicet tibi idēst
 te ipsam p̄cedis te ipsam comitans. ¶ Per septē port⁹: dicit eam in ægypto deposuisse figuram bouis. ¶ Nilus
 Nil⁹ fluui⁹ fluuius ægypti in mare per septem ostia influens: unde Virgilius. Et septem gemini turbant trepida ostia ni
 ubi loco. li. ¶ Exuit: deposuit: abstulit. ¶ Ora: faciem. ¶ Bouis: uaccā. ¶ Insanā: furentis: & stimulis exagitata. ¶ Vlti
 rum sit ma quid reiquia commemorauit antiqua: dicit non esse opus commemorare infœlicia exempla suā do
 mus ita remota: quia sunt exempla suā memoriā. ¶ Vltima: extrema & remota. ¶ Quorum: scilicet ultimo
 & uixi. ¶ Dant quod quā: idēst dant mihi materiā querendi.

Scilicet ex illo iunonia permanet ira:

Quo bos ex homie ē: ex boue scā dea.

Nec satis ē p̄cenz tenerā mugisse puellā:

Nec mō formosam posse placere ioui.

Astiūt in ripa liquidi noua uacca parēns:

Cornuaq̄ in patriis non sua uidit aqs.

Et conata loqui mugitus edidit ore:

Territaq̄ est forma: territa uoce sua.

Quid furis ifœlix: qd̄ te miraris in unda:

quid nūeras fctōs ad noua mēbra pedis

Ipsa iouis magni pellex metuēda sorori:

Fronde leuas nimīā cespitibusq̄ samē.

Fōte bibis: specta: q̄ tuā stupefacta figu

Ette ne feriāt: q̄ geris arma times. (rā:

Quēq̄ mō ut posses ēt ioue digna uideri

Diues eras nuda: nuda recūbis humo:

Per mās p̄ terras cognataq̄ flumīa curris

Dat mare: dāt amnes: dat tibi terra uia.

Quā tibi cā fugā: qd̄ i freta lōga perrat:

Non poteris uultus effugere ip̄a tuos.

Inachi quo pperas: eadē seq̄risq̄ fugisq̄

Tu tibi dux comitib⁹: tu comes ip̄a duci.

Per septē nilus portus emissus in æquor

Exuit insanā pellicis ora bouis.

Vltia qd̄ referā: quorū mihī cana senect⁹

Autor: dāt anni quod querat ecce mei.

¶ Pr: dana? ¶ Patru: ægyptus q̄ ambo de regno argiuor: cōtēdebāt supior dana? illud tenuit pulso fratre. Demū a lino trucidat? est: ut dixim? ¶ Regno & do. de ægypto itelligitū primū eiectus dana? in peloponessum nauigauit. ¶ Vltimus or: peloponessus signat: quē ultimā orbis orā existiabant primi icolæ: cū i ma repminerēt: quēadmodū & britanniā: alter: orbē dixerūt qm̄ oceaī gallici pte iterclusa uideret. ¶ Ille se. de ægypto itelligit: q̄ pulso fr̄e Danao ægypti regnū tenuit. ¶ Sene: danaū signat q̄ cū filiab? & classe discedens ex ægypto argiuor: regno potius est. ¶ De fra. populo: ex qnquaginta patruelib? ¶ Exiguissima ps: un? tm̄

ANTO.
Danai &
ægypti
certamen
de regno
obtinēdo
Pelopo-
ness? & bri-
tānia alter
orbis ex
antiquor:
sententia

Bella p̄ patruusq; gerūt: r̄gnoq; domoq;
Pellimur eiectas ultimus orbis hēt.

Ille ferox solus solio: sceptrisq; potitur:

Cū sene nos iopi turba uagamur iops.

De fratrū turba pars exiguiissima restat:

Quicq; dati læto quæq; dedere fleo.

Nā mihi quot fr̄s totidē piere sorores:

Accipiat lachrimas utraq; turba meas

En ego: qd' uiuis: p̄cēnæ cruciāda resuor:

Quid fiet fonti cum rhea laudis agar.

Et cōsanguineæ quodā cētesima turbæ:

Infœlix uno fratre manente cadam.

At tu si qua pia lyne est tibi cura sororis:

Quæq; tibi tribui munera dign? hēs:

Vel fer opē uel dede neci: defūctaq; uita

Corpa furtiuus insup adde rogis.

Et sepeli lachrymis pfusa fidelib? ossa.

Sculptaq; sint titlō nra sepulcra breui.

Exul hypmestra p̄cium pietatis iniquum

Quam mortem fr̄i depulit ipsa tulit.

Scribe plura libet: s; pōdere lassā cathēg

Est manus: & uires subtrahit ipe tior.

uitā. ¶ Defuncta uita. i. mortua. ¶ Furtiuus: occultis: clādestinis: si apte nō audes mihi facere rogū. ¶ Sepeli. i. tumula. ¶ Periurata: i. La. si. i. tuis. ¶ Sculpta: i. i. scripta. ¶ Titulo: i. p̄gramate. ¶ Exul: ecce titulus. ex- ul p̄cia expulsa: ut supra dcm̄ ē. ¶ Ipsa tu passa ē. ¶ Mortē q̄ depu. fr̄i. i. quā a fr̄e r̄couit. ¶ Preciū iniquū: appo- sitio ē. i. iniquā r̄uenerationē. ¶ Pietatis: q̄ nō merebar mortē. ¶ Liberē aiūs. ¶ Lassā: fatigata. ¶ Pōdere ca. q̄ p̄ me iussit me ligari. ¶ Et ui. alia cā q̄ nō possit scribere: q̄. ¶ Tior. i. p̄ris. ¶ Subtrahit: aufert. ¶ Vires: scribendi.

¶ In decimam quintam epistolam argumentum.

Erodor? halycarnasē? i. i. histo. lib. scri. cretēses i phœniciā delatos: Europā agēoris regis filiā rapuisse: iniuriæ mēores: q; phœnices io inachi filiā rapuisse: de idē cū eēt par: ditio græcos scdæ iniuriæ fuisse auctores: nauigātesq; i colchos medeā iuito p̄re oeta i graciā dtulisse. Se cūda de hic ætate Alexādæ Priāi filiū quē Paridē uocat e graciā p rapinā sibi uxoriē cōpara re destiasse existimātē se p̄cēnā nō expēsug: ut illi priorib? æculis nō expēderāt. alii uero hu i? nauigatōis cām fuisse hesionē. Laomedōtis sororē: quā uirtutis p̄miū telamōi dederat her cules. qm̄ in priā Troiā expugnatōe añ oēs pgama cōsedisset: hāc ut repeteret aiūt Paridē i graciā nauigasse. Alii uero tradūt: qb? ad stipulānt poetæ: hāc Venerē trāsmiissionē suasse: qm̄ cū in ida i cer tamie pulchritudis cū iunōe & pallade p se iudiciū tulerit q̄ eēt ex oī graciā forma p̄statiōr Helenam paridi pollicita extitisset: sed i tāta auctōr: dissēsiōe: q̄ fit uerior cā certet antiqtas. Illud tm̄ asseuerādū puto qd' sentu mi? scri. Alexādæ cū antea cū aliquot nauib? i laconiā p Hellepōiū nauigasse & Sptæ a Menelao honorificē tissime hospitio exceptū eēt: cōtigissetq; p idē tps ut oēs Miōis p̄nepotes acciti ad diuidēdas Atrei opes Cretæ cōuenerit: eosq; fuisse Agamēnonē: menelaū: ipomeneū: Meionē: Clymenū: Palaidē: Diōtyn: & Anaxibiās paridēq; a Menelao domi eēt relictū: mādasseq; Menelaū Helenā: ut nō minorē hospitis curā gereret quā de sei p̄o illāq; demū cū Clymēna & Ethra Menelai affinitib? paridis pulchritudine ille cā ad Troiā spōte nauigal se. q̄q; Herodo. scribat paridē tēpestare in ægyptū delatū interceptū eēt ap̄theo rege. & cognita re Helenā cū re b? oib? ademisse. restituisseq; illas Menelao post Troianū bellū extinctū. iōq; Home. tradit Menelaū iducere in ægyptū tempestate agitatum ad p̄theū uenisse. Scripta est hæc epistola Menelao absente. quā detegit q̄to

VBER.

Snia pul-
cherrima

Creceor
& barbar
rog mu-
tu? raptus

Rapt? he-
lenæ cā se
cundū ua-
rias opi-
niones
Menelai
ier in cre-
tam

amoris aestu ardeat. suadetq; fugā quā troiāis uirib⁹ tutari posse demonstrat. Qui cōtēdunt paridis. Leādi & Acōcii episto. nō ēē Oui. nō recte opīari existio. ea p̄serti īpulsos rōne. qđ mulier tñ episto. scripserit. qm̄ in amorib⁹ aliquot solū puellae lras cōmēoret. id. n. frigidū ē. nā ut aliquot ex his q̄s puellae scribūt illic cōtēdit ita & q̄s heroes scrip̄e silēdo p̄terit. Eas uero q̄ illis rñdēt. ut oñdem⁹ nō ēē Ouidii sed Sabini credideim

ANTO.

Anc tibi priam. mit. le. salu. be. niuolentiā ex gñis noib⁹ sibi conciliat. Priamides: ex Hecuba &

Læda cui⁹ filia fuerit

Priāo nat⁹ ē Paris. ¶ Læda: Le da ex ioue Helenam est enixa. ¶ Elloqr an flā. dubitatio hęc orit ex cāe turpitudie: uult. n. ut paulatī obrepāt subdola oīo. ¶ Nō ē op⁹ idi. qm̄ p se amor i. dicat nec dissimulari p̄t. ¶ Plus q̄ uel. cū is ēēt q̄ occultari nō posset. ¶ Dū tpa dens lā. obrepit ex his: q̄ obsūt ad ea q̄ pdes. se poterūt. Tacere inqt amorē

utile est qm̄ tpa futura: sunt quæ oēm abiiciāt metū. Nam de menelao inuit. multa. n. fecerat ob amorē: q̄ ille potuisset aiaduertere anteq̄ discessisset. ¶ Celauerit ignem: meta phora decētissima usus est: nā ut ignis ita amor in occulto teneri nō pōt. ¶ Vt addā uocē reb⁹: ut qđ uelim apte fatear. ¶ Vror: tuo amore ardeo. ¶ Nuncia uer. qđ animi in te hēam tibi nūciaui. ¶ Parce p̄cori p̄cipiis ut scri. Fabi. nō ē ab re optare. ¶ Precari: ab hominib⁹ sollicitū agere. ¶ Cætera: quæ opposita sunt ultra eū locum: quo nostras sollicitudines exp̄ssimus. ¶ Gratū estulator inquit: qm̄ episto. lam suscepit: latitiæ spem ex facto firmat.

VBER. Argumē. tum epi. stolæ

Anc tibi. De iudicio paridis inter tris deas satis abūde dictū ē in argumēto priæ epistolæ: qđ ad argumētū hui⁹ epistolæ p̄inet cū Paridi ob iudiciū datū in fauorem Veneris: Ven⁹ p̄misset Helenā oīum mulierum pulcherrimā: & ob eā lacedæmo.

na nauigasset except⁹ hospitio a menelao. Helenā in amorem suū q̄tum potuit sollicitare conatus est: & p̄nte marito: Sed postea Menelao p̄fecto in Cretam: p̄ hanc epistolā ēt ad relinquēdum maritum: & se in Asiam seq̄ndū exhortatus est. uti⁹ aut magno artificio se ab oībus cōmēdans q̄bus amatores cōmendarī solēt a pulchritudie: nobilitate: diuitiis: & robore corporis: & a uero sinceroq; amore & contra nitit ei adducere in odiū & iuidiam: & in cōtemptum Menelaū: & studet ei psuadere. tum ab utili: tum ab honesto eā debere eius amorī adhærere: dicēs eā nullā habiturā īfamiam pp hoc: & qđ abducta a paride: aut nunq̄ repetet a Menelao: aut si repetita fuerit: facile aduersum eius vires defendet. ¶ Priamides. i. ego paris fili⁹ priamici: cū aut in priamo syllaba prima pp sequētem uocalē naturaliter breuiet: in patronimico necessitate metri pducit. ¶ Læda: Helena filia lēdæ: dcm̄ ē supra in epistola Hecubi de ei⁹ natiuitate. ¶ Elloqr: exprimā uerbis. Vir. eloqr: an silē. ¶ An nō est opus idice n̄ræ flā. i. an potius nō est opus idicare amorē meū: q̄a tu ipsa nosse debes. ¶ Extat: minet: apparet. ¶ Malim: potius uelim. ¶ Dum donec. ¶ Tpa: opportunitates. ¶ Metus mi. lati i quæ tpa sint sine ullo timore. ¶ Male: difficile. ¶ Dissimulo: celo: & occulto. ¶ Quis. n. q. d. nullus: nā supra dixit. Quis. n. bñ cælet amorē. ¶ Suo lumine suo splēdore. ¶ Si tñ. i. si tñ uis ut uerbis dicā tibi id qđ ē in re. ¶ Amo te. ¶ Reb⁹: effectui. ¶ Fasso: mihi confesso amorē meū. ¶ Duro: difficili. ¶ Cōueniēte tuæ formæ. i. uultui: mihi & placido: q̄lem exigit pulchritudo tuā: q̄a cū sis pulchra debes ēē placida. ¶ Iādudū: cōciliato aīo Helenæ nūc īcipit narrationē. Iādudū uel iādū: ut sit t̄pis: uel ualde. Terē. in eunucho. Iamdudū illa te amat. ¶ Recepta est: p̄ accepta a te: notandū est: apud idoneos oratores nō ēē in usu recepī epistolam tuam. sed accepi: sed hic fuit necessitas metri.

Iamdudū quid sit

PARIS HELENÆ

Anc tibi priamides mitto ledæa salutem: Quæ tribui sola te mihi dante potest.

Elloquar: an flāmā: nō ē op⁹ idice. notæ: Et plusq̄ uellem iā meus extat amor. Ille quidem lateat malim: dū tpa dentur Latitiæ: mixtos non habitura metus. Sed male dissimulo: q̄s enī celauerit ignē Lumine qui semper p̄ditur ipse suo. Si tñ expectas uocē quoq; rebus ut addā Vror: habes animi nuncia uerba mei. Parce p̄cor fasso: nec duro cætera uultu Perlege: sed formæ conueniente tuæ. Iādudū gratū ē: q̄ epistola n̄ra recepta ē:

Recepit epistolā me etiam recipiet: enthimema simplex est. Quæ rata sit: propositum suum firmat ex lo- ANTO.
co q̄ sumptus est ab auctoritate deorū. Venus inq̄t me impulit ad nauigādum. Quæ rata sit: pollicitis nō
recedat. Promiserit: Venus ut diximus Helenam Paridi pollicita est cū iudicium de pulchritudine in idap
se tulent. Diuino monitu: Veneris suasioe. Ne pecces nescias: ut scias q̄ auctoritate tuā culpam pueri pos-
sis. Non indebitas: q̄m ex fide repero quod promissum est. Littore sygæo: sygæum troiæ p̄montoriū est: Sygeum
qd̄ græci in obsidione tenuerūt. tumularūtq̄ patroclum Achillē & antilochū: ubi sygæa urbem condidit ar- ubi loco.
chianax mitilene. Puppe phereclea: non pherethea legi rū fuerit
debet: ut multi putauerūt a phereto Iasōis patruo: sed pher Pherecle
reaclea fuit. n. pherecleus Armonidis filius: quē ut scri. Ho- q̄ fuerit
me, Iliados li. v. Minerva dilexit: faber optimus naues ædi-
ficauit: q̄bus Alexander helenam rapuit. hunc meriōes tru-
cidauit ferro in uescā adacto. Orta mari: Venerē ex ma-
ri ortam scri. Var. Perstet: a proposito nō discedat. Pecto-
ris æstus: amorem meū secundet: ut nauigationē. Mea
uota: quæ erāt ut helenā potiret. In portus suos: ad optā
dū exitum metaphora ex his: q̄ alta p̄cella fatigati in por-
tū deferunt. Flāmas: amores ex troia attulit: troiæ te inq̄
amaui qd̄ me impulit ut sp̄tem nauigare. Tristis hyēs
tempestatem circūscribit: sic Virgi. Vicit hyems. Tæ-
naris terra: laconiam significat: cuius p̄montoriū est tæna-
ros. Non me crede: nō sum mercator: laudat formam su-
am & opes. Diuitiora asiæ: delicias itelligit: quæ postea
in urbem fluxerunt ro. po. magis q̄ hānibal noxiæ. Mei
regni phryges populos priamus tenebat. Venus aurea. epi-
theton ab Home. sumptum est. Prius optaui: helenam a
nomine & fama commendat: tæras inquit apud me tua pul-
chritudine celebris.

Spē fac hoc recipi me quoq̄ posse mō.
Quæ rata sit: nec te frustra p̄miserit opto
Hoc mihi quæ suāsit mī amoris iter.
Nāq̄ ego diuino monitu: ne nescia pecces
Aduerhor: & c̄cepto nō leue lumē adest
Præmia magna qd̄: s̄z nō īdebita posco;
Pollicita est thalamo te cytherea meo.
Hac duce sygæo dubias a littore feci
Lōga phereclea per freta puppe uias.
Illa dedit faciles auras: uētoſq̄ secundos:
In mare nil mirum ius habet orta mari:
p̄stet: & ut pelagi: sic pectoris adiuuet est?
Deferat in portus & mea uota suos.
Attulimus flāmas: nō hic inuenim⁹ illas:
Hæ mihi tam longe causa fuere uiæ.
Nā neq̄ tristis hiēs: neq̄ nos huc appl̄iter
Tēnaris ē classi terra petita meæ. (ror
Nec me crede fretū merces portāte caria
Findere: quas habeo dū tueantur opes.
Nec uēio graias ueluti spectator ad urbē
Oppida sunt regni diuitiora mei.
Te peto: q̄ pepigit lecto uen⁹ aurea nō
Te prius optaui: quā mihi nota fores.
Ante tuos animo uidī: quā lumīe uult⁹:
Prima fuit uultus nuncia fama tui.

retrea legēdū est: sed phereclea. Fuit. n. phereclus ut scribit Home. li. v. Iliados filius Harmonidæ fabri ligna-
rii: q̄ naues Alexādro q̄ & Paris dī fabricauit: quæ fuerūt principiū malorū troianorū. a phereclo igiſ possessi-
uum sit pherecleus. Phereclea puppe. i. fabricata a pherecleo: & hic est uerus sensus & emēdatus text⁹. Or-
ta mari dictū est supra in epistola Didonis sup̄ eū locū: q̄a mater amorū nuda Citheriacis edita fert⁹ aq̄s. Per-
stet. i. utinā p̄seueret ut Virgi. Talia p̄stabat memorās: fixusq̄ manebat. Aestus ad utrāq̄ rettulit hici: & ad
feruorē amoris: & ad motū maris: & est sensus: ut adiuuat nauigationē ita adiuuet amorē meum: ordo est.
Perstet: & ita adiuuet æstus pectoris: ut pelagi. i. æstus adiuuat. Et. i. etiam. Mea uota: sicut & nādem
attulimus: quia ex patria discessimus huc p̄ amorē: nō autē incepti solum te amare postq̄ huc ueni. Hæ flā-
mæ. Hyems tempestas. Error: q̄a ignorarem quo uenirem. Tēnaris terra. i. laconica a Tēnaro p̄mon-
torio laconia. Petita. i. uenit classis mea dedita opa in hāc terrā p̄ te. Nec me: occurrit obiectioni: quia
posset dici quod p̄pter alias cās uenisset: dicit sep̄pter solā Helenā uenisse. Nec crede. i. nec crede me nauig-
gare p̄pter mercaturā: quia sum diues sine hoc exercitio. Tueantur feruent: q̄a satis sunt mihi. Spectator
admirator: ut uideā pulchras urbes græciæ: hāc. n. solet esse multis causa nauigandi: ut in alienis terris uide-
ant præclara oppida. Oppida urbes: ut Virgi. Acreūq̄ cano romana p̄ oppida carmē. Diuitiora: opulen-
tiorā nā Asia ditissima est. Horatius & dices Asiæ cāpos. Vir. Troianas ut opes Cice. in oratiōe p̄ lege mani-
lia de laudibus Pōpei. Asia uero tam optima est & fertilis: ut ubertate agrorū: & uarietate fructuū: & magni-
tudine pastiois: & multitudine earū rerū quæ exportant facile oībus terris antecellat. Aurea: formosa. Pe-
pigit: p̄misi: ut in argumēto primæ epistolæ: & hui⁹ diximus. Animo cogitatione desiderio. Quā lumi-
ne: quā oculis corporis. Fama fuit prima nuncia tui uultus. i. prius audī dici de pulchritudine tua.

Tanaros
quid sit

VBER.

Vñ uen⁹
cytherea
dcā fuerit
Sygeum

Phereclus

Tanaros

ANTO.
Rapt⁹ he-
lēa a the-
seo

Depcor
qd signi-
ficat
Pleiades
quot fue-
runt unde
dicta & q
paridis p-
sapia

VBER.

Qui palae-
stra inue-
tores fue-
re & quo
pacto pa-
lestra lati-
ne interpre-
tetur

Paridis
genealo-
gia
Pleias un-
dicta

¶ Gloria nois celebritas. ¶ Minor uero qm formosiores: quā ferat fama. ¶ Tua materia hac tua pulchritu-
dine. ¶ Qui nouerat oia theseus: Plutar. & Diodo. puellam Helenam a theseo raptam fuisse scribunt Castron
& polluci redditam. ¶ More tuæ gentis: laconis mixtis cū puellis pueris palæstra exercebat: ut Plu. ait. et est.
¶ Nitida: unctamā athletæ inungebant: hac obiectione facti: pudorē amouet: & cōstantiā suā cōmendat.
¶ Aliqd tulisse: nō te intactā: ut Theseus remissem. ¶ Esset libata: raptus uirginitatis flos. ¶ Salua uirgini-
tate oscula intelligit: quæ ēt nō rapta uirginitate ferri pnt. ¶ Da modo te eas in meā sniam. ¶ Flamma rogi
flāmas: agnominatōne usus est ex uocabuli equocatione.
¶ Proposui regnis ego: electione suā amorem pbat: cū po-
ruerim habere regna te malui. ¶ Cōtemptra est uirtus cor-
poris aut animi uirtutem cōtempnit: ut te frui potuissim.
¶ Dante uirtutis optionem. ¶ Nec piget. electionē cōmē-
dat. ¶ Haud unq̄ stultemō damnabor electione: quā autor
laudabilē facit. ¶ Depcor: uerbo abusus est nā licet apud
uetustiores detestef: hoc loco tñ pces auget: quā licetiam
fecisse uidet Cicero in epistolis ad Lētulū. ¶ Nō ego cōiu-
giū a genere & potētia se cōmēdat. ¶ Pleiades numero se
ptē tradunt Athlātis & pleiones filia. ut Muscus scribit a
pleione matre nūcupatæ: ex his una electra ex Ioue darda-
nū genuit: ex dardano natus est erichtonius: ex hoc Trou-
nascitis illū & ganymedē filios habuit. Illus laomedōtem:
laomedō uero antigonē. hesionē & lāpū: clitionē: iocētao-
nē bucolionē: tironū & priamū: ex priamo natus est paris.
¶ Auos medi. q̄ inter iouē & priamū intercesserunt.
¶ Credis: & hoc extollit eius pulchritudinem: ut ita laudā-
do eā allicit ad amorē suū: nulla. n. est mulier: quæ laudib-
us suæ formæ non delectef. Ouidi. in primo de arte: Nec
faciem nec te pigeat laudare capillos. Et teretes digitos:
exiguūq̄ pedē. Delectant etiā castas præconia formæ &c.
¶ Minor est uero: quā min⁹ dicit de te q̄ sit. ¶ Maligna aua-
ra: & detractatrix: quā minus dicit quā debet. ¶ Gloria laus
cōmendatio. ¶ Est uicta sua materia. i. a pulchritudine tua:
quæ est materia ipsius gloriæ. ¶ Rapina præda: dictum est
in epistola Hermiōes & Oenones de helēa rapta a theseo.
¶ More cōsuetudine. ¶ Tuæ gentis. i. laconica: nā lacedæ-
monii p̄cipue palestra delectati sunt: cui etia inuētores cre-
dunt: unde Proptius. Multa tuæ spartæ miramur dona pa-
læstræ. ¶ Nitida. p̄pterea qd corpora oleo ungebant: palæ-
stra aut latinæ luctadi certamē significat. ¶ Cōstanter: for-
titer animose. ¶ Ante. i. potius. ¶ Hoc. i. meū. ¶ Abstrahe-
re. i. eriperis. i. añ passus essem mihi incidi caput: q̄ te red-
didisse. ¶ Ne an. ¶ Vellēt di. q. d. nō. ¶ Viuus dū uiuerem.
¶ Fores. i. fuisses p̄p necessitatē. ¶ Tulissem: accepissem.
¶ Anteq̄ fuisses reddita. ¶ Ex toto penit⁹. ¶ Libata. desum-
pta gustata. ¶ Vel il. s. osculāda mō: quā posset obici: ita di-
cis: sed fortasse ita nō faceres: dicit fac piculum & pbat: uide-
bis quæ cōstantia sit in me. ¶ Flāma rogi. i. amor meus so-
la morte finief. Terē. in andria hāc mihi nisi mors adimet
nemo. ¶ Flāma rogi. i. flāma in qua cōburef cadauer meū
cum ero mortuus. ¶ Flāmas amoris. ¶ Quæ ma. s. regna.
¶ Pollicita est: ut plene demōstrauimus in argumēto pri-
mæ epistolæ. ¶ Nupta sororq̄ Io. i. iuno. ¶ Virt⁹ sapiētia.
¶ Cōrepta: spreta. ¶ Dante: dare uolēte. ¶ Elegisse stulte. s.
qd te potius quā regna uel uirtutē elegerim. ¶ In suo uo-
to qd primū habuit: ut te hērem coniugē. ¶ Caducā fluxā
uanā. ¶ Nō ego icipit se laudare a nobilitate. ¶ Non dege-
neruel uilis gñe: uel a maiorē uirtute remotus. ¶ Genero-
sa tui nobilissimæ. ¶ Turpiter dedecorose: sed cū magna laude tua. ¶ Pleiada suæ genealogiæ uetustatē re-
petit a ioue & Electra. Nā iuppiter cōcubuit cū Electra filia Atlātis: q̄ fuit una ex septē pleiadibus: q̄ in cœlū i
stellas trāslatæ sūt: & ex ea gēuit Dardanū: a quo troiā originē & nomē ducūt. Oni. i. fast. Dardanō Electra
qs nescit Atlātide natū. Scilicet Electræ cōcubuisse Iouē. ¶ Pleiada. i. electrā: q̄ ita dcā est: uel a pleione mīe:
uel a pleio grāce nauigo: quā nauigātes solēt pleiadas ipas obfuarē. ¶ Medios auos. i. q̄ sunt iter iouē & nos
itelligit Erichtoniū Trou illū Asaracū. Capim: & reliquos. ¶ Ora regio. ¶ Beatior: ditione: ut dixim⁹ supra.

Credis & hoc nobis: mior ē tua glia uero:
Famaq̄ de forma pene maligna tua ē.
Plus hic inuenio: quā quod pmiserat illa:
Et tua materia gloria uicta sua est.
Ergo arsit merito: q̄ nouerat oia theseus:
Et uisa est tanto digna rapina uiro.
More tuæ gētis nitida dū nuda palæstra
Ludis: & es nudis scemina mixta uiris.
Qd rapuit laudo: miror: qd reddidit unq̄
Tam bona cōstanter pda tenēda fuit.
Ante recessissz caput hoc ceruice cruet:
Quā tu de thalāis abstrahere meis.
Te ne man⁹ unq̄ nrā dimittere uellente
Te ne meo paterer uiuus abire sinu:
Si reddenda fores: aliqd tñ ante tulissem:
Nec uenus ex toto nostra fuisset iners.
Vel tua uirginitas esset libata: uel illud
Quod poterat salua uirginitate rapi.
Da mō te paridi: quæ sit cōstātia nosces.
Flāma rogi flammās finiet una meas.
Præposui regnis ego te: q̄ maxia quodā:
Pollicita est nobis nupta sororq̄ iouis.
Dūq̄ tuo possē circūdare brachia collo:
Contēpta est uirtus pallade dāte mihi.
Cū uenus & iuno pallasq̄ in uallib⁹ idæ
Corpora iudicio supposuere meo.
Nec piget: haud unq̄ stite elegisse uidbor
Permāet in uoto mens mea firma suo:
Spem mō ne nrām fieri patiāre caducā
Deprecor: o tāto digna labore peti.
Nō ego cōiugiū generose degener opto:
Nec mea crede mihi: turpiter uxor erit
Pleiada: si quæras: in nostra gente ioueq̄
Inuenies: medios: ut taceamus auos.
Sceptra parēs asq̄: quā nulla beatior ora:

Finibus imensis: cum Sceptinio congruere uidet: q̄ scribit non esse uerissimile priamū solum phrygiā pos-
sedisse: sed asiæ totius: q̄ est cis tauri: impium tenuisse confirmat asiā dictā scri. Hero ab asio manei lydi filio: Priamus
non asia promethei filiat ut Var. existimauit unde & Sardis filia fuit: quā asiada uocarunt. ¶ Testa au. barba
rog. mos fuit testa auro ornare: qd' sero ad romāos puenit. ¶ Canore lyra: quoq̄ saxa in opus exhibāt phœ
bo ad cytharā carmina modulāte. ¶ Illa tellus phrygia eo adeo populosa est: ut uix teneat: quos hēr mortu
les: id mōstrat posse tutari helenā cōtra græcor̄ potētā. ¶ Sūt inq̄t nobis opes: sunt & uiri: q̄b' bellū confici

Finibus immensis uix obeunda tenet.
Innueras urbes atq̄ aurea tecta uidebis:
Quæq̄ suos dicas tēpla decere deos.
Ilion aspicias firmataq̄ turribus altis
Mœnia phœbeæ structa canore lyra
Quid tibi de turba narrē: nūeroq̄ uiroꝝ
Vix populū tellus sustinet illa suum.
Occurrēt dēso tibi troades agmīe mīres:
Nec capient phrygiās atria nra nurus.
O quotiēs dices: quā paup̄ achaia nra ē:
Vna domus quæuis urbis hēbit opes.
Nec mihi fas fuerit: sp̄tē cōtēnere uīam:
In qua tu nata es: terra beata mihi est.
Parca sed ē sparte: tu cultu diuite digna:
Ad talē formā nō facit iste locus.
Hanc faciem largis sine fine paratib' uti:
Delitiisq̄ decet luxuriare nouis.
Cum uideas cultus nra de gente uiroꝝ:
Quales dardanias credis hēre nurus.
Da mō te facilē: nec dedignate maritū:
Rure terapnæo nata puella phrygem.
Phryx erat: & nro gēit' de sāguie: q̄ nūc
Cum diis potādo nectare miscet aq̄s.
Phryx erat auroræ cōiunx tñ abstulit illū
Extremū noctis quæ dea finit iter.
Phryx erat āchiles: uolucꝝ cui mī amor
Gaudet in idæis concubuisse iugis.
Nec puto collatis forma menela' & ānis:
Iudice te nobis anteferendus erit.

xuriare: abūdare affluere. ¶ Cū uideas sumit argumētum ornatus mulier̄ ab ornatu uiroꝝ: q̄ solent esse mi-
nus deliciosi: cū ergo uideas uiros ita cultos. ¶ Qualem. q. d. multo sumptuosiorē & splēdidiorē. ¶ Nurus
puellas. ¶ Facilem exorabilem nō durāt: ut faciles uenerare Napeas. ¶ Rure terapnæo terapne Laconia op
pidum est. Pōponius Mella in laconide terapne. Lacedæmon Amichle. ¶ Phryx erat: laudat Phrygū nobili
tatem. Qui nunc cū diis potādo. Ganimedē intelligit hic filius fuit trois regis troianor̄ amatus a ioue: qui
cum in Ida uenaret a Ioue in formam aqlæ trāsfigurato raptus est: & expulsa Hebe quæ sibi ministrabat: pin
cernā suā instituit. Ouidi. lib. x. met. Arripit iliaden q̄ nūc quoq̄ pocula miscet. Inuitaq̄ Ioui nectar iunone
ministrat. ¶ Nectare: nectar poculū est deor̄. ¶ Auroræ cōiunx. i. tithonus is frater fuit Laomedōtisq̄ ab au
rora amatus: ex ea genuit Mēnona: quē in postea in auxiliū troianor̄ misit. ¶ Quæ finit extre. iter noctis: q̄a
aurora tener cōfinia lucis quā incohāt: & noctis quā finit. ¶ Anchises is filius fuit Capis formosissimus ama
tus a Venere: cū quo cōcumbēs in monte Ida postea apud Simoenta fluuiū genuit Aeneā. ¶ Volucꝝ uelo
cū hēntium hēntium alas. ¶ Amor: sunt. n. gemini: ut alibi diximus. ¶ Gaudet quasi re honesta: uñ & apud
Virgi. Cōiugio Anchise Veneris dignate supbo. ¶ Iugis: uertice. ¶ Nec puto laudat se a pulchritudine & for
titudine: q̄bus duabus reb' pponit se Menelao. ¶ Collat' cōparatus. ¶ Te iudice: iudicio tuo.

ANTO.
Priamus
q̄tū posse
derit
Asia uñ
dicta est
Atria un-
de dicta
Pelopōes.
s' uñ acha
ia nomē
acceperit
Sptanor̄
frugalitas
Spte ubi
locorum
sita sit
Phrygum
habitus
Teramne
ubi locor̄
& ubi he
lena nata
fuerit
Ganyme-
dis fabula
Tithonis
fabula
Mēnonis
mors
VBER.

Illū qd' sit

Terapne
Ganyme-
des
Nectar qd
sit
Tithonus
Memnon
Anchisis
cōcubitus
ex quo
Aeneas p
creatus ē

ANTO. **Attre⁹ & thiestes q** **fuere & d** **orū in al** **terutq; fe** **ritate** **Pelopis** **facinorā** **Tantali** **fabula**

Soce tibi clara fugātem lumina: cœnā thiestæ obiicit: q̄ suos radios auertisse solē poetæ scribūt Atreus & thiestes pelopis filii alternis annis Mycenæ: impium tenebāt. Mercurius filii Myrtili necem: quē in mare precipitarat. Pelops maxime dolens dissensionē fecit thiestes: ut Arietis martii pellē aureā: quæ apud atreū seruabatur haberet europen: quā alii meropē appellāt uitiauit: uñ nati sunt tantalus Pliftenes & Arpagines: quos simulata pace: ubi facinus cōperit Atreus frater: epulādos pueros apposuit: tāto facinore sol dī radios auertisse. **A daperex** cœna thiestæ: quæ filios deuorabat. **De cæde** soceri: pelopem significat: q̄ myrthilū autē gā in mare precipitauit: oenomaū socer trucidauit. **Myrthoas** aq̄s: a precipitato myrthilo myrthoas dicimus. **Captant** in unda poma: ad tātālū pelopis p̄rem hoc refert: q̄ sitibūdus in mediā aq̄: exuriēsq; cū ad uerticē oīa gñis poma hēat nec bibere nec famē sedare datū ē. **Te tenet:** ui possidet: nō uolūtate menela⁹ q̄ a tātalo gen⁹ ducit. **Huic** domui enūciādū cū cōtēpta est. **Heu facin⁹** idignū: narratur: ea: q̄b⁹ assiduo maxime in amore molesta sunt ab ex cādēscētia inceptit. **Vix deniq;** mēsa ecce qd̄ augebat miseriam: qd̄ menela⁹ ut uolebat fruebat: ipse uero uix cōspicere poterat. **Hoc** ip̄s idum discūbimus. **Rusticus:** cum stomacho est hoc enūciādū. **Rūpor:** torq̄or iuidia. **Fouet** lasciuie tractat. **Inuito:** fastidito p̄ dolore. **Crescit:** nō conteritur: sed durior efficitur. **Flāmā** cōpescere: cohibere amoris æstūs: infuso fortius mero.

VBER.

Attrei & thiestis **fabula**

Pelops

Myrthoi **a quo ma** **re myrto** **um nom** **accepit** **mors** **Tātalus** **Pelopis** **fabula**

Nō dabim⁹: ita laudat se: ut deprimat p̄rem menelai: dicit. n. se nō h̄re p̄rem: q̄ sit futur⁹ socer helenæ: q̄ filios coxerit: & solē eo scelere fugauerit. **Fugātē:** repellētē. **Trepidus:** uel territ⁹: uel festinos. **A dape:** a cōuiuio suo scelerato. Fabula hoc h̄t. Atreus & Thyestes frēs fuerūt filii Pelopis. Atre⁹ uxorē hūit Aeropē noīe quā cū s̄ Thyestes ardēter amaret: cū ea cōcubuit: qd̄ cū frater irellexisset. in ul rionē hui⁹ sceleris filios coxit & comedēdos fratri apposuit: assimilata cū eo cōcordia: h̄c rē ne sol uideret: dī auertisse se: de hac rē scripta ē Tragicædia apud græcos: ex atreo credis nat⁹ menela⁹: uñ ēēt socer helēæ: dicit ergo nō dabo tibi talē socer: q̄lis fuit Atreus: q̄ humanas dapes fratri apponat. **Nec p̄ est:** i. nec p̄ priami auus meus. **Soce:** suū iterfecit sicut pelops auus menelai: dixim⁹ supra in epistola hermiōes fabulā Oenomaī p̄is hyppodamiæ: quā pelops cursu uicit. Is autē Pelops: ut regno soceri potiret: eū iterfecit. **Et q̄ mir:** i. nec dabim⁹ auū: q̄ aliquē in mare precipitauerit: submergendū: sicut Pelops myrtilū aurigā hyppodamiæ: quo fauētē eā uicetat in mare precipitauit: quo mare myrthoi dñm est: hac fabula loco supra dicto narrata est. **Nec pauo** amplificat odiū gēris Menelai: dices nec pau⁹ me⁹ danat⁹ est apud iferos eadē poenauit aquam usq; ad os hēat: & poma neq; tñ biberant comedere possit sicut tātalus pauus menelai. Tātalus. n. cū ēēt familiariss⁹ mus deoꝝ. & iouē cū cæteris diis ad cōuiuū iuiss⁹: dī Pelopē filiū suū coxisse: & deis cōmedēdū apposuit: se: ut eoꝝ diuinitatē tētare: quo oēs abstinerunt excepta Cerere: q̄ humer⁹ ei⁹ cōsūpsit. postea cū ei eū ad uitā reuocare uellēt: humer⁹ ei⁹ eburne⁹ restituit. uñ Virgi. Humeroq; Pelops i signis eburno. Inde Tātalus hac poena dānat⁹ apud iferos dī: ut nec undis nec pomis t̄gētib⁹ ora p̄fruat. Sūt tñ q̄ eū hac poena nō p̄p̄cā dē filiis: sed q̄ idicauerit arcana deoꝝ dānatū putēt: qd̄ qdē Ouidi. in. i. amor⁹ significat. **Quærit** aq̄s in ags⁹ & poma fugacia captat Tātalus: hoc illi garrula lingua dedit: & idē lib. iii. amor⁹. Sic aret in mediis taciti uulgator in undis: Pomaq; q̄ nullo tpe t̄gat h̄t. Euripides dicit eū suspēsū in aere: p̄pterea qd̄ aduersus deos esset maledic⁹. **Quid** refert: qd̄ itereft: qd̄ mihi p̄dest: maiores menelai tales eē. **Si ortus:** i. si menela⁹ nat⁹ ab illis. **Tenet** te: placet tibi. **Cogis:** subaudi si iuppiter cogit eē socer huic domui. i. cōtra uolūtātē suā nō cōpellit eē socer ipsius menelai: q̄ est de gēta ita scelerata & impia: nā si helena quæ ē filia iouis sit ei⁹ uxor: ne cessario iuppiter erit ei⁹ socer. **Heu** fa. p̄git adducere eū in odiū. **Indignus:** q̄ nō meret talē uxorē. **Mihi.** q. d. q̄ te amo ex corde. **Vix deniq;** i. ēēt cum difficultate. **Posita** pata. **Hoc** t̄ps mēsa & cœnæ. **Quæ** lādūt q̄ displicēt. **Eueniāt** optātis est. **Talia** ita acerba. **Poenitet** ho. i. poenitet me esse in ea domo. **Rusticus** icultus sine morib⁹ & blādiciis. **Rūpor.** s. dolore. **Cū** ille menelaus. **Fouet** tua mēbra ueste sup̄p̄ta. i. cū te amplectis: & tenet in ulnis sub ueste sua. **Quid** nō hac dcā sunt p̄ penthesin. **Nō** dura mollia & lasciuia. **Posui** po. aū ocu. ne uiderē. **Demitto** inclino. **Arcti:** stricti. **Crescit** in ore cib⁹ uñ crescere: q̄ p̄ dolore cōedere nō possū. **Iuue.** Interq; molares difficili crescētē cibo: ex anxietate. n. cib⁹ multū cōmasticat⁹ & cōmansus uix p̄t demitti p̄ fauces. **Notauit** aduerti. **Compescere** coercere.

Nō dabim⁹: certe socer tibi clara fugantē **Lumia:** q̄ trepidos a dape uertat equos **Nec p̄ est** priamo soceri de cæde cruē⁹ **Et qui** myrthoas crimine signet aq̄s. **Nec pauo** stygia nostro captant⁹ in unda **Poma:** nec in mediis q̄rit⁹ humor aq̄s. **Quid** tñ hoc refert: si te tenet ort⁹ ab illis **Cogitur** huic domui iuppiter eē socer. **Heu facin⁹:** totis indignus noctibus ille **Te tenet:** amplexu perfruiturq; tuo. **At mihi** cōspiceris positā uix dēiq; mēsa: **Multaq;** quæ lādāt: hoc quoq; t̄ps h̄t **Hostibus** eueniant cōuiuia talia nostris: **Exterior** posito qualia sæpe mero. **Poenitet** hospitii: cū me spectātē lacertos **Imponit** collo rusticus ille tuo. **Rūpor** & inuideo: qd̄ nūc tñ oīa narrem. **Mēbra** subiecta cum tua ueste fouet. **Oscula** cū uero coram nō dura dareis: **Ante** oculos posui pocula sūpta meos **Lumina** demitto: cū te tenet arctius ille **Crescit** & inuito lentus in ore cibus. **Sæpe** dedi gemitus: & te lasciuia notauī **In gemitu** risum non tenuisse meo: **Sæpe** meā uolui flāmā cōpescere: at illa

Ebrietas fuit ignis i igne accedit amoris ilania. **R**ecubo: discubo dicēdū fuerat si carmē pmisisset. **R**e uocas oculos in te uertis p desiderio nō possū inqt me cōtinere: ign ad te oculos reuocē. **Q**uid faciā: cōmunicatio hęc miserationē mouet. **A**besse doleo: cū uideo tuos & Menelai lusus: sed multo fortī sollicitor: dū te nō uideo. **Q**ualibet & possū: modestiā suā i amore cōmēdat. **T**ibi solinō menelao: nō alīs. **O**ra reflexi uultū alio cōneri. **I**lle tacuit ob inuidiā nomē de Menelao locutus. **A**morē aliquē: quo quo pascto multi amarint exposui. **A**d tu, uul. ad te ipsam cōuerfus: singula uerba exprimebā. **I**ndiciūq; meime amare idicauī. **S**ub falso no. sub noīe aliēo: nā quē aliū dicebā: ego erā. **P**etulātus multa obloquēdi licentia. **A**ditū dedere: p buerūt ad cōspiciēdā uia ioue: q in for-

ANTO
Iouis
adulteriū
cum leda
Anforum
quot gña
fuere
Clymene
& æthra q
fuere

Creuit: & ebrietas ignis in igne fuit
Multaq; ne uideā: uersa ceruice recūbo
Sed reuocas oculos protinus ipa meos
Quid faciā dubito. dolor ē me ista uidei
Sed dolor a facie maior abesse tua est.
Qua licet: & possū lūctor celare furorē:
Sed tamē apparet dissimulatus amor.

Nectibi uerba dam: sētis mea uulnera sē
Atq; utinā soli sint ea nota tibi. **C**ris
Ah quotiēs lachris ueniētib; ora reflexi:
Nec ausam fletus quæreret ille mei.

Ah quotiēs aliquē narraui potus amorē
Ad uultus referēs singula uerba tuos.
Indiciūq; mei ficto sub nomine feci:

Ille ego: si nescis: uerus amator eram.
Quin etiā: ut possem uerbis petulātū uī
Non semel ebrietas est simulata mihi.
Prodita sūt mēini: tūica tua pectora laxa:
Atq; oculis aditū nuda dedere meis.

Pectora uel niuib; puris uel lacte tuāq;
Complexo matrē candidiora ioue
Dū stupeo uisis: nā pocula forte tenebā:
Tortilis a digitis excidit ansa meis:
Oscula si natæ dederas: ego ptinus illa.

Hermiones tenero latus ab ore tuli
Et modo catabā ueteres resupin; amores
Et modo per natū signa tegenda dabā.
Et comitū prias: clymenēq; æthra; tuas:
Ausus cum blandis nuper adire sonis.

Quē mihi nō aliud: quā formidat locutē:
Orantis medias deseruere preces.

Dii facerēt pciū magni certaminis esses:
Teq; suo posset uictor habere thoro.

Etatus ansa. nā manubriū & capulū de gladiis dicim. **T**ortilis: fiebat. n. ansa torta. **E**xcidit. i. cecidit a ma-
nu. **N**ā pocula p parēthesin legendū est. **N**atæ filia tua Hermiones. **E**go tuli illa. i. ego osculabar illā
ubi tu dederas oscula tua. **M**odo: interdū. **T**egenda: celāda. **P**er nutus: ut ipse in primo amorum. **M**e-
spectamutusq; meos. uultumq; loquacem. **P**rimas: idest precipuas & tibi intimas. **A**ethram: hęc creditur
fuisse mater Thesei: ut alibi diximus. **A**dire alloqui hoc præcipit Ouid. in. ii. de arte. **S**ed prius ancillā capta
tæ nosse puellā. **C**ura sit accessus molliet illa tuos. **Q**uæ comites tuæ. **N**on locutæ aliud: idest aliud nō
respondentes. **Q**uā formidare quam se timere. **D**eseruere med. pces. i. noluerunt audire oēs meas pces.
Precium cert. esses. i. ut pponeris pciū ej; qui te in aliquo magno certamine mereretur.

VBER.

Cygnorū
q̄litas
Ansa. qd
sit

ANTO
Hyppo-
menis &
atalata fa
bula
Hyppoda
mia quæ
fuert

Cassādræ
naticiniū
Multa no
mina mo-
re uetex
i auferendi
casu in e
nuncianf

Pudicitia
cū forma
raro iueit
VBER.
Atalanta

Ablatiua
in i quq;
contra re-
gulas in-
ponuntur
Pudicitia
cū forma
raro

¶ Ut tulit Hyppomenes ex Onchesto Neptuni filio natus est megareus: qui filium habuit hyppomenem is Atalantam scenei filiam cursu superasse tradit a Venere adiutus quæ illi tria poma ex ortis Hesperidū dedit quibus pectus puellæ cursu impediuit: repudiabat puella cōiugiū: quoniam oracula tulerat: cū primum nuberet: fore ut seipsa careret: uersa enim est in leonē cum uiro cybeles indignatiōe: quā in eius tēplo p contemptum hyppomenes uxoris uirginitatem libauerat. **¶** In phrygios sinus: de pelope intelligit: q cū ex phrygia in peloponessum nauigaret. ut autor est Tucidides uxorem Hyppodamiam Oenomai filiā duxit: quam tulit uictor. **¶** ræ pmiū: ut dixim⁹. **¶** Acheloia cor. cū acheloo pugnassee herculē ob deyanirā exposuim⁹. **¶** Per has leges: q eēnt ut tu pmiū esses certaminis. **¶** Isser fortiter: uictoriā cōsequere. **¶** Opus: pmiū meæ uictoriæ. **¶** Nil superest: quā certaminis pmiū esse nō potes. **¶** Te coniuge: honestius culpā textit: q si dixisset amica. **¶** A cōleste figar sagitta cassandra cū apud Enniū in tragœdia uaticinat de troiano excidio refert cōlestei sagitta p cūssū paridē quū uideret classez parari: q incēdiū troianū feret. Cōleste dixit morē ueterū q noia q auferendi casu enūciatur in e quoq; efferebant: ut mari & mare qd in argonauticis Varro attacini⁹ oñdit: cū dicit cingit oceano lybico mare flumine nilo. Et Lucanus lvi. suæ pharsaliæ dixit. Erepto natale feret. **¶** Parce datū fati: arguit amorē hūc fore necessariū a fato. **¶** Datū: qd fata constituerūt. **¶** Excipe me lecto: ex cā petitionē honestiorē facere uidet. **¶** Venerē maritā: maritalē pudicitiam. **¶** Iura uiri legitimi: interpretat marita uenerē. **¶** Lis est: cū forma magna pudicitia: hac sentētia utitur petronius: qui tradit pudiciā cum forma raram fecisse mixturam. **¶** Ut tulit sumit exēpla quorundā: q certauerunt p amore quos dicit se esse imitaturum. **¶** Sceneida: Atalantam filia Scenei: quæ cum ab oraculo accepisset ut uitaret cōiugiū. cum eēt pnicitate pedū pstantissima: & multi eā uxore peterent hāc cōditionē procis iponebat: ut a se currendo uideret morte plecterent: uictor eius coniugio potiretur. Cum igit inter multos q eā petebāt adesset Hippomanes illius pulchritudine incensus. Venerē in auxilium rogauit: quæ ex damascēo agro cypri tria mala aurea ei attulit: mōuitq; ut intercurrēdū uirgini ea obiceret: foret enim ut illoz cupiditate tardaret: parens igit ei⁹ pceptis unum in obliquū coniecit. ad quod primum capiendum Atalanta a cursu diuertit: mox alterum: & postremo tertium: q omnia dū puella cupida attollere curat: cursu ab Hippomane est puenita & superata: postea ingratus aduersus Venerem fuit: quare illa indignata impatitiam Libidinis in eos immisit: ita ut in luco sacro Cybeli matri deorum concubuerint: ob quam causam in leones conuersi sunt a Cybele: ut scribit Oui. li. x. meta. dicit ergo Paris: qd sicut Hippomanes nō territus cōditiōe mortis certāne cursus atalātā meruit: ita & ipse idē faceret p helenā. **¶** Alcides hercules. **¶** Cornua: acheloia. i. cornua acheloi: q & ipse p deianira certauit dcm est in epistola deianiræ i eo loco. Ne pigeat pugna bis tibi cā fui. Cornua flēs legit rapidis achelous i undis. **¶** Nostra subaudif sicut. **¶** Per has leges p tales cōditiōes ausus eēz irā. **¶** Te eē opus mei la. i. te meo labore eē cōparatā. **¶** Nil su. nil restat q nō pponeris talib⁹ certaminib⁹. **¶** Amplecti pe. qd p cates facere solēt. **¶** O de. p cā eā: & laudat simul. **¶** Fratru: castoris & pollucis. **¶** Digna io. ui. digna q eēs uxor iouis nisi esses filia. **¶** Sigæos: troianos. **¶** Te cō. re adducta mecū in cōiugē. **¶** Aut cōtegar: sepeliar. **¶** Humo tænarīa: i. hac tua terra laconica. **¶** Exul nūq; ampli⁹ domū reuersus. **¶** Districta: p cūssa. **¶** Leuiter pax sed uehementē. **¶** Vuln⁹: amoris. **¶** Ad ossa in medullas. **¶** Hoc oñdit amorē suū esse fatalē: quē dicit p dictū sibi fuisse a Cassandra fore sua diuinatrice. **¶** Repeto i memoriā reduco. **¶** Fore futu⁹ eē. **¶** A sagitta cōleste. i. ab amore cōleste mulieris notādus ē aut hic ablatiu⁹ cōleste in e cōtra regulam desinēs necessitate metri. **¶** Parce: serua: noli. **¶** Helenæ uocati⁹ est a noiatiuo helenæ. **¶** Sic adiurātis est. **¶** Faciles exorabiles benignos. **¶** In tua uota ad ea quæ optaueris. **¶** Subeunt succurrūt ueniūt in mentē quæ possim scribere. **¶** Corā præsentes. **¶** An pudet: excipere me lecto tuo. **¶** Legitimi menelai: quē legitimū tibi putas. **¶** Simplex: i. prudēs. **¶** Ne rustica dicā. q. d. qd etiā possum dicere si habes hunc timorē. **¶** Hanc talē tam pulchram. **¶** Putas. q. d. falleris. **¶** Mutes faci em ut nō sis pulchra. **¶** Non dura. i. facilis. **¶** Lis est: Sētentia est rhetorica pudicitia & pulchritudo non concorditer simul esse possunt. Iuuenalis. Rata est adeo concordia formæ. Atq; pudicitia.

¶ Ut tulit hypōenes scheneida pmiā cursu
¶ Quæ pprio cursu uicerat ante pcos.
¶ Sic & tu phrygias uenies regina purbes:
¶ Venit ut i phrygios hippodamia sin⁹.
¶ Ut ferus alcides acheloia cornua fregit
¶ Dū petit amplexus deianira tuos.
¶ Nostra p has leges audacia fortiter issert:
¶ Teq; mei scires esse laboris opus.
¶ Nūc mihi nil supest: nisi te formosa pcat
¶ Amplectiq; tuos: si patiare pedes.
¶ O decus: o p lens geminorū gloria fratru:
¶ O ioue digna uiro: ni ioue nata fores
¶ Aut ego sigæos repetā te cōiuge portus:
¶ Aut hic tænarē contegar exul humo.
¶ Nō mea sūt sūma leuiter districta sagitta
¶ Pectora: descēdit uulnus ad ossa meū.
¶ Hoc mihi: nā recolo: for ut a cōleste sagit
¶ Figar: erat uerax uaticinata soror. (ta
¶ Parce datū fati helenæ contēnere amorē
¶ Sic habeas faciles in tua uota deos.
¶ Mīra qdē subeūt sed corā ut p lra loqmur
¶ Excipe me lecto nocte silente tuo.
¶ An pudet: & metuis uenerē temerā ma
¶ Castaq; legiūmi fallere iura tori (ritā
¶ Ah nīmīū simplex helenē: ne rustica dicā
¶ Hanc faciem culpa posse carere putas.
¶ Aut faciē mutes: aut sis n̄ dura: necesse ē
¶ Lis est cum forma magna pudicitia

His gaudet: probat factum ab auctoritate deorū. ¶ Ego solus mecū tantū modo pecces: cū aliis castitatē serues. ¶ Nūc ea peccemus ea peccata cōmitamus. ¶ Hora iugalis: cōiugiū q̄qd peccatū fuerit. ¶ Sed tibi & hęc suadet: facilitatē suadet a Menelai absentia. ¶ Cresia regna: in cretā nauigasse menelaū: paride domi relicto exposuim⁹. ¶ O mira calliditate: ducit menelaū in cōtemptū: ei⁹ factū irridēs. ¶ Hospitis idæi curā: cōmemoratiōe hac iusta ei⁹ petitionē agere conat⁹. ¶ Agas curā hospitis paridē cures. ¶ Pro nobis: loco nostro: ea ratiōe dictū ē: ut p̄ cōsule & p̄ p̄tore: & Cicero p̄portione in timeo dixit. ¶ Sine pectore: ifulsum significare uoluit: nā ut uecordes dicius: q̄ nullius: sunt cōsiliū: ita sine pectore ifanos appellam⁹. ¶ Dotes formæ elegātia. ¶ Aut erimus stulti: a cōtrario suadet nō sum⁹ stultū ideo utemur data opportunitate. ¶ Securi sine dubitatiōe datū a menelao. ¶ Simplicitate: ea q̄ ē exclusis oībus criminibus: recta tā tū suadet & p̄sentia curat. ¶ Lōga uel quā longiorē uideri facit amoris affectus: uel quæ esset sub hyemali solsticio. ¶ Inugant: sollicitudinē excludāt. ¶ Candidior: laxior: ut apud Propertiu. ¶ O nox candida: & o tu lectule delitiis facte beatæ meis. ¶ Iurabo: fraudis timorem excludit.

Furtis: adulteriis. ¶ Hęc: talia. ¶ Iouem patrē tibi: quia nisi mater tua quæ uxor erat. Tyndarei cum Ioue concubisset: non esset pater tuus. ¶ Vix fieri latenter: ostendit filios filia sue trahere mores a parentibus: dicit enim cum sis filia Iouis & Læde: qui adulterio delectati sunt uix potes esse casta. Ordo. tu filia Iouis & Læde uix potes esse casta. ¶ Si uires amorum sunt in semine: idest sunt in generatione: idest si filii trahunt uim amoris a generatione parentum. ¶ Casta tamen dicit nunc uelim falsas matrum tuum: sed cum eris mecum sis casta: & cum nullo pecces nisi mecum. ¶ Ea peccemus ea committamus. ¶ Quæ hora iugalis corriget: idest quæ postea emendabit matrimonium: & faciet non esse peccatum: corrigitur: enim adulterium: cum adulteri legitimo copulantur matrimonio. ¶ Non uana: non falsa quod sis futura uxor mea. ¶ Sed tibi arguit a commoditate quam absentia mariti ei præstat. ¶ Rebus: effectū. ¶ Non uoce: quia non dicit tibi ut hoc facias: sed significat se esse contentum: cum me hic præsentē discessit. ¶ Et abestine obstat furtis sui hospitis: idest ne præsentia sua impediāt amorem: & concubitum meum tecum. ¶ Cresia: cretensia nam ut dixi Menelaus profectus fuerat in Cretam quo tempore Paris in eius domo hospitabatur. ¶ O mira calliditate pro miræ calliditatis & astutiæ & est hironia: quasi dicat o simplicem & stultum hominem. ¶ Ipse quasi dicat stultus. ¶ Iturus: habiturus. ¶ Dixit o uxor o Helena. ¶ Mando: committo tibi & præcipio. ¶ Hospitis idæi. Paridis Troiani ab Ida monte Phrygiæ. ¶ Nec legis: quia ei non pares. ¶ Tyranni regis ut Virgilius. Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni. Legitur tamen etiam hic mariti. ¶ Huncine: adducit Menelaum in contemptum dicens esse fatuum & stultum: qui non possit cognoscere pulchritudinem ipsius Helenæ huncine pro hunc ne. ¶ Sine pectore: idest sine sapientia. Horatius in Epistolis. Non tu corpus eras sine pectore. ¶ Dotes: precium excellentiam. ¶ Tyndaris O Helena. ¶ Magna bona: scilicet pulchritudinem. ¶ Non crederet: Non committeret. ¶ Vt: quamuis. ¶ Mea uox: mea uerba: & est sensus: licet nec uerbis meis: nec uahementi meo erga te amore exciteris: tamen

ANTO

Pro nobis
qd eleganter signifi-
cet
Vecordes
& infani
qui sint

VBER.

Adulterii
correctioTyrann⁹
q̄ sit fm
antiquosLenonis
exercitiū

est fallendus maritus tuus: & debes mihi morem gerere: quia simplex est & stultus. ¶ Vt supremus: & ipsum: idest ut simus etiam ipso stultiores. ¶ Iners: idest sine effectū amoris: & concubitus. ¶ Amantem me. ¶ Pene fere suis manibus quod solent facere lenones & lenæ: Tibullus. Hęc mihi te adducit tenebris: multoq; timore Coniungit nostras clam tacitura manus. ¶ Sola dicit esse conueniens: ut ei morem gerat & tino lecto coniungantur: quia ambo soli dormiunt. ¶ Communia: quæ uterq; capiemus. ¶ Gaudia uoluptates. ¶ Candidior: idest erit mihi ita iucunda: ut uideatur eē letior medio die. ¶ Quæuis: quælibet. ¶ In sacra iura. s. matrimonii. i. obligabo me futurū semper maritū tuū. ¶ Petas mea regna. i. uenias in troiā.

ANTOI

Phœbe &
ilaira ca-
storis &
pollucis
amasiæ q̄
fuere

Cinnami

gña quot

& ubi na-

lcantur

Troglo-
di

tæ populi

ubi loco-

rum sint

Zetes &

calais qui

fuer & cu-

ius filii

Thraciā

atheniēse

olim bel-

lo uexa-

runt

VBER.

Leucippi

filiorū fa-

bula

Si pudet aut metuis: purgat pudoris crimē trāfferens in se culpā. ¶ Aegidæ factū: exēplo arguit: nec pudē
dū: nec timendū esse. ¶ Fratru tuorū: castorē: & pollucē intelligit. ¶ Geminas leucippidas: phœbem & ilairā
Leucippi ex philodoce filias: q̄s castor & pollux rapuerūt: pūgnaruntq; illarū causa cū Ida & lynceo: Apharei
ex harenæ filiis: ut pyndarus scribit: & nos in methamorphoseos diximus: de quibus ita Propertius non sic
leucippis succendit castora phœbe. Pollucem cultu non ilaira soror. ¶ Troica classis adest: facilitatem mon-
strat facile inquit Troiam peremus est enim parata classis. ¶ Ibis dardanias: suadet facinus: non modo non
esse pudendum: sed summe gloriæ futurum. ¶ Deam nō
foeminam: sed deam opinabuntur. ¶ Cinnama: duo sunt
cinnami genera album & nigrum: alterum q̄ est preciosi-
us nascitur in Aethiopia: ubi sunt Trogloditæ: qui ad por-
tum gebanicarum deferunt: unde ad nos deferunt coroz
nas ex cinnamo interasili auto inclusas: primus in templis
capitolii & pacis dicauit imperator Vespasianus Planger:
concutiet mactata. ¶ Nec tu rapta time: exemplis timorē
soluit: q̄ nec repetita restituitur: nec phryges bellis sint la-
cessendi. ¶ Erichthida: thraces erichthei atheniensis regis fi-
liam duce borea rapuerunt: ex quibus nati sunt zetes & Ca-
lais: ut autor est Dido. ¶ Bistonis ora. Thraciam athenien-
ses bello molestarūt. ¶ Phasida: medeæ rapinam exprimit
de qua diximus. ¶ Pegaseus: a pegase oppido thessalorū: ad
quod fabricata est argonauis. ¶ Minoida: de phædra aut
ariadna intelligit: quas ex creta rapuisse theseum monstra-
uimus. ¶ Vocat: uocati milites dicebantur: qui ultra stia-
pendiatios colligebantur.

Si pudet: occurrit obiectioni. ¶ Ne uideare secuta me. i.
ne uidearis spōte discessisse. ¶ Ipse ero reus uolo omnē cul-
pā huius facti in me trāferri. ¶ Sequar: imitabor. ¶ Aegide
Thesei. ¶ Fratrum tuorum Castoris & pollucis. ¶ Te rapu-
it dictum est supra. ¶ Illi castor & pollux. ¶ Geminas leu-
cippidas. i. duas filias Leucippi. subaudi rapuerunt. Fabula
autem hoc habet. Leucippus duas habuit filias phœben: &
Elairā quæ desponsatæ idæ & Lynceo iuuenibus fortibus
die nuptiarum a Castore & polluce earum amore accensis
rapte sunt: cum Castora a lynceo interfectum dicunt: hanc
fabulā scribit plene Ouid. li. y. fastorū & eā breuiter tetigit
ppertius. Elegia. ii. his uerbis. Nō sic leucippis succēdit Ca-
stora phœbe. Pollucē cultu nō Elaira soror. ¶ Propriore:
quā fratru tuorū. ¶ Tangi: moueri incitari. ¶ Troica arguit
a facilitate discedendi: dicit. n. se habere oīa parata. ¶ Ibis:
pollicetur ei magnos honores i regno troiæ. ¶ Quaq; se.
dicit quod ei fient honores tāquam deæ. ¶ Adolebūt cre-
mabunt. ¶ Cinama genus est aromatis odoriferi ex arbus-
cula quā aethiopia mittit. ¶ Cæsar: interfecta sicut numini-
bus. ¶ Plāget: percutiet cū in terra cadet. ¶ Dona alliciteā
munerū pollicitatione. ¶ Iliades troianæ mulieres. ¶ To-
ta troia cōtinens pro cōtento: id est omnes troiani. ¶ Vlla:
id est minima. ¶ Feres: accipies. ¶ Nec quod occurrit obie-
ctioni: & eā refutat: quod nulla bella propter eam mouebū-
tur. & probat id exemplo multarum: quæ raptæ sunt & nū-
quam tamen repetitæ. ¶ Concitet: commoueat cōtra me.

Quæ. q. d. nulla. ¶ Vanos stultos: & sine causa. ¶ Nomine aglonis historiā tetigit non fabulā. Erius rex
atheniēsiū filias duas habuit formosissimas: quarū Procris nupsit caphalo: ut supra dixim⁹ i epistola phedre
alterā orythiā nomine cū rex Thracū uxore petiuisset: & nō impetrasset: ille parata & instructa Classe missus
qui eā raperent: & qm spirante Borea uento: q̄ fauet ex attica in thraciā navigantibus abducta ē: datus ē loc⁹
fabulæ quod Boreas uentus eā abstulerit. ¶ Nomine: parte. ¶ Aquilonis Boreæ. ¶ Ora regio. ¶ Bistonis thra-
cia nominatiuus est casus: & forma patronomici foeminini generis est autem Bistonium fragnum Thraciæ.
¶ Pegaseus: thessalicus: a pagaseo sinu unde soluit nauem: ut diximus supra. ¶ Phasida: Medeam. ¶ Manu
colcha: exercitu & uiribus colchorum: narrata est hæc fabula supra in epistola Hysiphyles & in epistola Me-
deæ ad iasona. ¶ Minoida. Ariadnem: uisa est fabula supra in epistola Ariadnes: & in epistola phedre. ¶ Cie-
tas: accusatus est græcus. cuius nostris est cres. ¶ Terror. timor. ¶ Maior Periclos: secundum eam sententiam.
peior est bello timor ipse belli. ¶ Pudet pertimuisse: est postea pudor pertimuisse: ea quæ aliquis uoluit time-
re. ¶ Finge: pone fac. ¶ Et id est etiam mihi: sicut græcis.

Si pudet: aut metuis ne me uidear secuta:

Ipse reus sine te criminis huius ero.

Nā sequar ægidæ factū: fratrumq; tuorū:

Exemplo tangi nō proprio potes.

Te rapuit these⁹: gemias leucippidas illi:

Quartus i exēplis annumerabor ego.

Troica classis adest: armis istructa uirūq;

Iam facient celeres remus & aura uias:

Ibis dardanias ingens regina per urbes:

Teq; nouā credet uulg⁹ ad eē deā. (me)

Quaq; feres gress⁹ adolebūt cīnama flū

Cæsarq; sāguineā uictima plāget humū

Dona pater fratres & cū gēitricē sorores:

Iliadesq; omnes totaq; troia dabit.

Hei mihi uix a me pars dicif ulla futura:

Plura feres: quam quæ littera nra refert

Nec tu rapta time: ne nos fera bella seqnt.

Concitet & uires græcia tota suas:

Tot prius abductis q̄ nā repetita parat:

Crede mihi uanos res habet ista me⁹.

Noīe cœperūt aglōis erichthida thraces:

Tuta tamen bello bistonis ora fuit.

Phasida puppe noua uixit pegase⁹ iasone:

Lesa nec ē colcha thessa laterra manu.

Te quoq; q̄ rapuit: rapuit minoida these⁹

Nulla tñ minos cretas ad arma uocata

Terror i his ipso maior solet esse periclos

Quaq; timere libet: ptimuisse pudet.

Finge tamē: si uis ingens cōsurgere bellū

Et mihi sunt uires: & mea tela nocent.

Filiæ eri-

stei histo-

ria

Bistoniu

fragnum

ubi loco-

rum sit

Pegaseus

Pulchru

dictum

¶ Vestræ terræ: spartanæ potentia non succumbit asia: sed ea est quæ græciam non formidet. ¶ Poene puer exemplo suam fortitudinem probat. Cilices troiana armenta abigebat. Paris qui tunc in ida pecora pascebat cilices repressit armē taq; abacta reduxit: unde a robore & uirtute corporis Alexan. est nūcupatus: herculem quoq; Alexia cum corporis fortitudine appellatum scri. Var. Alterum uero nomen inditum esse tradit quā inter pastores quæcūq; exortæ fuissent controuersia componere iustissime consueuerit. Ilioneus. ¶ Deiphobusq; fuit paris palæstra & sagittatione ualuit: quia hec tor superatus: ira pcitus paridem trucidasset: nisi si

Nec minor est asia: quā uræ copia terræ.

¶ Illa uiris diues: diues abundat equis.

Nec plus atrides animi menelaus hēbit.

¶ Quā paris: aut armis antefere duserit.

Pœne puer cæsis abducta armēta recepi.

Hostibus: & causam nominis ide tuli.

Pene puer iuuenes uario certamine uici:

In quibus ilioneus deiphobusq; fuit.

Neue putes nō me nisi comin⁹ eē timēdū

Figitur in iusso nostra sagitta loco.

Nō potes hęc illi priā dare facta iuuetæ:

Instruere atridem non potes arte mea.

Oia si dederis nunq; dabis hec tora frem.

Vnus is innumerū militis instar erit.

Quid ualeā nescis: & te mea robora fallūt

Ignoras cui sis nupta futura uiro.

Aut igitur nullo belli repetere tumultu:

Aut cedent marti dorica castra meo.

Nec in indignor p tanta sumere bellum:

Cōiuge: certamē p̄mia magna mouēt.

Tu quoq; si de te totus cōtenderit orbis:

Nomen ab æterna posteritate feres.

Spe mō nō timida diis hinc egressa scdis:

Exige cū plenā munera pacta fide.

bi fratrem a pastore regio q̄ illum educarat eē agnouisset: ilioneus phorbantis filius fuit: de quo Virgi. meminit. Deiphobus ex priamo & hecuba natus est. ¶ Cominus in palæstra. ¶ Non potes hęc illi nihil in iuuetā menelaum gessisse iactare potes. ¶ Mea arte: sagittationem & palestram itelligit. ¶ Quid ualeam: quā sim fortitudine. Cui emphā sim habet hęc dictio qui sagittatione & palestra ualeat: qui potentia & opibus pollet: q̄ diis immortalibus gratus est: qui sua & suorum uirtute totam non timet grāciā. ¶ Aut igitur nullo: colligit epistolam abigens q̄cquid helenam terrere potuisset: duo inq; times quo minus troiam petas: ne repetita restituaris. aut ne laceßita bello te reddere cogamur immo aut omnino non repeteris. aut si bello troia nos græci tentarint turpiter succumbent. ¶ Dorica castra: dores populi in pelopōnesso cum inde pellerentur parnasum tenuerunt: deinde per heraclidas restituti multas urbes condiderunt in peloponneso duæ tamen gentes constitere. ¶ Dorica. s. & æotica: unde pelopōnessiaci dores sūt appellati. ¶ Pro tanta: quanta est helenā. ¶ Totus orbis Asia: & Europa. ¶ Nomen ferēs: laudabūt re posterī. ¶ Spe modo non timida: cum spartē reliquas summa spe. ¶ Exige pete: cū troiam appuleris. ¶ Munera pacta: & coniugiū & regni partem. ¶ Cum plenā fide: nulla utar perfidia sed promissa omnia plene seruabo.

¶ Copia: multitudo uirorum. ¶ Illa: Asia. dixit autem illa quia quando hęc scribebat erat in grācia. ¶ Plus animi: plus audaciæ. ¶ Antefere duserit: præponendus mihi. ¶ Pœne puer narrat testimonia suæ probitatis & fortitudinis: incipiens usq; a pueris. ¶ Poene puer natus: adolescens: adhuc tener ætatis. ¶ Recepi: recuperaui. ¶ Cæsis: interfectis. ¶ Causas nominis: falluntur multi qui credunt eum ob hoc dictum parim a paritate. cum dictio græca non deriuetur a latina. sed ut Porphyrio in lib. xii. Iliados scribit Paris dictus est a pariimi uerbo græco. quod est trāseo. quoniam fatalem mortem transiuit: cum expositus a matre a bubulco nutritus est. postea Alexander dictus est quasi auxiliator

uir: a potu andros. i. a uiro: & a lego. i. auxiliator quod futurum facit alexo. quia hostibus armenta abducentibus: nunc refert auxilium suis tulit: & armenta recuperauit: ex quo hoc quasi agnomen meruit. ¶ Causam nominis: quia dicor Alexander. ¶ Inde ab auxilio dato. ¶ Vario certamine: in ludis agonalibus. diximus in argumento primæ epistolæ. ¶ Ilioneus: qui non solum eloquentissimus: sed & fortissim⁹ fuit: & unde & Virgi. Maximus Ilioneus. ¶ Deiphobus de quo Virgi. Deiphobe armipotens genus alto a sanguine diuū. fuit enim bellicosissimus. ¶ Nisi cominus: id est certamine in quo prope: & manu solum pugnatur. ¶ Figitur: locatur. ¶ Loco iusso: ubi ab aliquo: uel mihi placito. ¶ Non potes. extollit se: & Menelaum deprimat ostendens eum non habere hos titulos. ¶ Arte mea. sagittandi. ¶ Si quamuis. ¶ Hec tora fratrem talem & tam fortem fratrem qualis est Hector. ¶ Is unus: scilicet solus. ¶ Instar: similitudo. ¶ Innumerū militis: pro innumerorum militum: id est ipse solus esse potest pro uno exercitu. ¶ Fallunt te ignorantura te. ¶ Cui uiro: quali marito. ¶ Aut igitur: concludit epistolam inferens ex supradictis: quod aut non repeteretur bellum: aut si repetita fuerit. defendetur: & ei erit maxima gloria: quod propter eam Europa & Asia magno bello certauerit. ¶ Tumultu belli: id est motu belli. ¶ Dorica: græca. ¶ Cedent: uincuntur. ¶ Magna præmia: digna propter quæ non debeat me pudere sumere bellum: puderet si p̄mia essent parua: & uilia. ¶ Contenderit: certauerit. ¶ De te propter te. nam de interdum propter significat Teren. Quantum me amas de fidicina hac. ¶ Ferres: accipies. ¶ Ab æterna posteritate: id est ab omnibus posteris: qui erunt usq; ad finem sæculorum. ¶ Spe modo hortatur eam: ut non dubitet discedere: & discessura petere ab eo quicquid ipsa uoluerit: quod præmittit se fideliter præstaturum: ordo est. ¶ Tu modo: id est tantummodo. ¶ Egressa hinc: ex domo Menelai: & ex Lacedæmoe. ¶ Spe non timida: id est firma & certa spe: non dubitans de me. ¶ Exige: reposce. ¶ Pacta: promissa tibi a me. ¶ Cum fide plena: id est plenissime & sine fraude uel sine dubitatione.

ANTO
Paridis
fortitudo
& q̄b⁹ noi
bus appel
latus est
Hectoris
cum pari
de certa
men
Ilione⁹ q
fuerit
Deipho
b⁹ q̄ fuerit

Dores po
puli q̄
ubi fuerit

VBER.

Paris uir
dictus

Comin⁹
quid sit

De pro
positio
quid signi
ficat

ANTO.
Argumē-
tum epi-
stolæ

In decimam sextam epistolam Argumentum.
Vllā q̄ r̄ndeat epistolā fecisse Oui. apte cōstat cū suis oib⁹ Sabinū petā r̄ndisse in amoribus
īpe testes cū dicit. Quā cito de toto rediit meus orbe sabin⁹. Scriptaq; diuersis rettulit ille lo-
cis. Cādida penelope signū cognouit ulyxis. Reliq; curiosis. illic legēda relinqm⁹. Satis ē ad
mōuisse. Sabin⁹ impante Octauio uixit: Ad Trisenē amicā elegiæ libꝛ dedit. Fastoꝝ icho-
tos reliquit epistolis Oui. r̄ndit: cui⁹ helenā & Hero. Cydipesq; legim⁹ fragmentū. Ceteras: ut
multa alia: aculog; ignauia desideram⁹. Sūt q; has epistolas nec Oui. nec Sabini eē aio cōiiciāt: q̄b⁹ satis r̄ndū
ēē existimo cū nulla hēant argumēta: q̄b⁹ ppositū firmare possint. Nos ut sabini helenā legēdā cōtēdimus.
Iuppiter ex thaigere athlātis & pleiōes filios gēuit Lacedemonē: lacedemō amiclū: A miclus argalū: argalus
debalū: debalus Tyndag; Tyndarus ex Læda helenā & clytēnestrā. Itē mares gēinos: Castorē & pollucē. q̄q;
in fabulis est ex ouis hos gēitos: qm̄ in olore uersus iuppiter cū Læda fuerit. Helēa postq; cōiūx Menela⁹ pꝛæ-
icretā cōcessit Alexātri hospitii p epistolā amorē cognouit. q̄si offensa primū r̄ndēs obiurgat: deide ut pu-
dorē tuteſ illi⁹ suasioēs īfringere conat⁹ sed qdā spgit semia: uñ nō oīno illi⁹ amorē negligere uideat. Demū
amātis uotū impletura: ut honesti⁹ ita ruti⁹ uisum est: si qd in desiderio erat nō lris mandaret: sed Clymene &
æthra comites fidissimæ exponerēt: q̄ de cōiugio sumeret spōsionē id cū fecissent cū Alexādri ad troiā abie-
rūt. q̄q; ut dixim⁹: alii ad ptheū in ægyptiū tēpestare delatos esse: atq; ab illo ablatas paridi cōtēdūt.

Vnc oculos tua cū
uiolarit epistola no-
stros: pꝛicipiū accō-
modatū ē: nā licet
aspeꝝ uideat: nō tñ
potiūdi desiderii spem tollit: q̄
faciūt: & qd epistolā legerit: &
qd rescribat. ¶ Violarit oculos
nostros: idcat epistolā legisse.
¶ Violare puellæ ē quæ pud-
icitia pstituit. ¶ Gloria: seruata
pudicitia decet. ¶ Ausus es ho-
spitiū dicat ī odiū ab audacia &
temerata religione. ¶ Sacris te.
hospitalitatis iura exprimit q̄
sub iouis tutela sūt: ueteres quā
primū hospites excipiebāt ioui
& diis aliis sacra facere cōsue-
rūt. Id apd Papi. Adrastus facit cū etheocla & tydeū. exce-
pisset. Idē uirgiliana Dido. cū troiāos suo fouisset hospitio
qd ex Hōe. trāstulerūt: apd q̄ pāthoni⁹ sacroꝝ minister
Alcinoi iussu qm̄ Vlyxes in pheaciā appulerat pocula oī-
b⁹ q̄ aderāt pꝛinabat ut Ioui curæ sūt hospites: ut ille ait: &
fulminū auctori libaret. ¶ Sollicitate adulterio īterpellare.
¶ Fidē lriam lege & cōingii spōsioē firmatā. ¶ Scilicet ic-
circo ut augeat cōtemptū. Irriſioē uis hospitalitatē expro-
brās: nō īq; ob eā cām te hospitio fouim⁹: ut me stupraret.

Antiquo.
sum ritus

VBER.
Argumē-
tum

Vnc oculos. ut alibi diximus. Scribit Oui
dius in. ii. de arte. Quæ uoluit legisset uo-
let rescribere amanti: Helena igitur lecta
epistola Paridis cū ea delectata esset: licet
ostendat se indignatā: nō potuit tñ nō re-
scribere: ita lenita est: & demulsa blādictiis
Paridis: quas magno artificio contexuit. R̄ndet igitur epi-
stolæ Paridis: & primū qdem oñdit se ualde iratam. qd Pa-
ris ausus sit eā talibus scriptis sollicitare. mox ita detegit ingeniū: ut det spē Paridis: & quodammodo ei ape-
riat cōsiliū & uiam: ut possit ea potiri. ostenditur autem muliebre ingenium uarium & mutabile: & id qd
Ouidi. in arte scribit. Forsitan & primo ueniet tibi littera tristis. Quæq; roget ne se sollicitare uelis. Quod ro-
gat illa timet: quod nō rogat opat ut īstes. dicit ergo. ¶ Cū tua epistola. qua conatus es alienare me ab amo-
re mariti: & ad tuum sollicitare. ¶ Violarit: læserit. ¶ Non rescribendi: sunt qui ita dicant: gloria non rescribē-
di est uisa mihi leuis. i. facilis. sed melius. ¶ Leuis pro uili & parua accipitur: uel certe sic uerius. gloria rescribē-
di est uisa mihi: non leuis. i. nō parua. i. putauī magnā gloriā mihi fore rescribere tibi: quia affecisti me ma-
gna iniuria. ¶ Ausus: obiicit ei ingratiūdinem: & pietatem: quod uiolauerit iura hospitii. ¶ Temeratis: uir-
latis. ¶ Sacris: quia quando aliquis uir magnus excipiebatur hospitio Ioui & diis hospitalibus sacra fiebant:
quod Virgi. ostendit. lib. primo ænei. cum Dido Aeneam excepit. Sic memorat simul Aenean in regia du-
cit Testa simul diuum templis indicit honorem. ¶ Sollicitare: commouere.

Leuis qd
denoter

SABINI poete
epistola qua ale-
xandro Hele-
na responderet.
Vnc oculos tua
cū uiolarit epi-
stola nostros.
Nō rescribendi
gloria uisa leuis:

Ausus es hospitii temeratis aduēa sacris:
Legitūam nuptæ sollicitare fidem.
Scilicet iccirco uetola p æquora uestum:

Portu suo: sptanog: nauale est post tenarō. Nauigāti ad pmōtoriū Maleā cithiū nūcupāt nauū statio. ma. nu effosa ē. c. & xl. stadiog: Ora tā. port⁹ lacōicus ad Tenaron pmōtoriū. Diuerſa gē. id uidet iterpositū eē: qm̄ Alexāder phryx barbarus erat a græcog: morib⁹ alien⁹. Oppositas fo. clausum hospitii. Nō inqt te ut pegrinū ppulimus. Nā tucydides scri. lex fuit Sptāog: pegrini in urbe Spartæ nō iterciperent. Eēt iniu. adulterii dedec⁹ seq̄ref. Sicitāta hospitalitate recept⁹. Rusticatrudis nīmū & iēpta. Rustica sim sa. fatef rusticitatē: q̄ obiectauerat paris: eāq̄ a pudore excusat. Tenor cōtinēs uiuēdi rō. Sine labe: culpæ offensa

aut nota. Si nō ē tri. mores pacte i se tues: refutatq̄ obie. cta Thesei rapinā. Tristis: nō iracūdu: sed læt⁹: si ore læti tiā pfero. Torua sup. supbiā excludit q̄ i supciliis apparet nec iuenisse eminetiorē locū scri. Pli. aut ut solitaria mane ret abruptionē. Sine cri. adulterii nota. Cœpto: tuo p. posito. ut me rapias. Neptūi⁹ he. theseū itelligit quē se ne ptūi. filiū apud Minoē iactasse scribit Hygi. sc̄m̄q̄ fuisse pi. culū expiecto i mare ānulo. quē a Nereidib⁹ acceptū ad mi noē rettulit. Bis quoq̄: a te iteg. Nīm cri. ego in culpa fuissē. Fcō ex rapia. Fructū pe. me ut optabat nō uiolauit. Vltari⁹: ultra oscula nihil a me hūit. Negtia: imo desta petulātia: quā iō obiurgat qm̄ paris dixerat: si reddēda fores aliqd tñ añ tulissē. Reddidit ita. Diod. & plu. tar. scribūt helenā itactā reddidisse. Sed Paris non ea usus desidia q̄primū ad helenā i sulā appulit: q̄ ad summū terræ acticā. iacet. cū helēā, se iūxit & ob eā cām nomē sortitū eē scri. Stra. cū antea crana uocaret. Et iuuenē: excusatio ab ærater: dign⁹ inqt uenia fuit: qm̄ iuueis cū me rapuerit mo. deste se gessit. Ne qñ no. ut sp̄ sinistro rūore i hoīum ore uerser. Nō tñ ira. sed ne dissimulata iracūdia amātis sp̄e fuggerit. nō. n. inquit queror q̄ a te amer: dubito ne simu lato amore me deludas. Desit fiducia: non esse in te fidē existimem: aut facinus audere non confidam.

Scilicet dictio ē apta ad hironiā & indignationē. Tana ris. lacōica. Oppositas. oclusas tibi. A gēte di. remota & q̄ nobiscū n̄ hūisset cōsuetudinē. Iccirco: pp hāc cām. Vt iniu. q̄ paras mihi iſerre. Eēt mer. i. remūeratio & p̄ miū. Tātī of. i. bñficii accepti a nobis. Sic ea irētiōe: ut mihi iniuriā faceres: & me abduceres. Hostis an ho. q. d. poti⁹ hostis. Nec du. i. scio qd̄ licet iuste de te conq̄rari. iudicabis me tñ rusticā: q̄ conq̄rar: Nec dubito qñ hāc cū sit tā iusta uocet d̄ eoiq̄ me amer. Sim cōcedētis ē. dū. p. dū mō. Tenor p̄seuerātia. Sine la. sine macula: & infamia. Si nō. rñdet ei pti: q̄ dixit uultu nō cetera duro Perlege sed formæ cōueniēte tuæ. dicit. n. qd̄ si nō ē seueri & duri uult⁹: est tñ pudica. Torua terribilis. Supciliis: q̄b⁹ oñ. dif seueritas: Virg. cōueniēs latio ponē supciliū. Vixi. le gif & lusi. i. fui leta & iocata sū salua iñ pudicitia mea. Lau dē de me. ut possit se iactā de cōcubitu meo. Quo. q̄ re. q̄obrē. Cepti. audaciæ tuæ. Mei to. tori mei cōcubit⁹. Neptūi⁹ heros. i. These⁹ nepos. Neptūi. Attulit ui. s. i. ra piēdo. Rapta se. a theseo. Bis: ēt a te. Aduertēdū ē qd̄ licet h̄ exēplū uideat desuadet Paridi: ne eā rapiat: tñ latē ter ad icitādū positū ē. Delinita. i. blādiciis captata & ille cta. Erat no. cri. i. fuisset mea culpa. Rapta. uiolēter ab. ducta. Quid fu. me. i. qd̄ potuit iputari mihi. Nisi nol. i. qd̄ nolui. & uolūtas mea nō fuit. E fasi. ex rapia sua. Pe

Excepit portu tænaris ora suo.
Nec tibi diuersa quis e gente uenires:
Oppositas habuit regia nostra fores.
Effet ut hospitii merces iniuria tanti:
Qui sic irabas hospes an hostis eras.
Nec dubito qñ hæc cū sit tā iusta: uocet
Rustica iudicio nostra querela tuo.
Rustica sim sane: dum nō oblita pudoris
Dumq̄ tenor uitæ sit sine labe meæ.
Si non est ficto uultus mihi tristis in ore:
Nec sedeo duris torua supciliis.
Fama tñ clara ē: & adhuc sine crie uixi:
Et laudem de me nullus adulter habet
Quo magis admiror q̄ sit fiducia cœpto:
Spemq̄ thoro dederit quæ tibi cā mei.
An q̄a uim nobis neptūius attulit heros:
rapta semel uidor: bis quoq̄ digna rapi
Crimen erat nostrum si delinita fuissē:
Cū sum rapta: meū qd̄ nisi molle fuit.
Nec tamē e facto fructū tulit ille petitū:
Excepto redii passa timore nihil.
Oscula luctando tñmō pauca pteruus:
Abstulit: ulterius nil habet ille mei.
Quæ tua neqtia est: nō his cōtēta fuisset:
Dii melius similis non fuit ille tui.
Reddidit itactā miuitq̄ modestia crimē:
Et iuuenem facti pœnituisse patet.
Thesea pœnituit: paris ut succederet illi:
Ne quando nomen nō sit in ore meū.
Nec tamē ira scor quis. n. succēset amāti:
Si modo quē p̄fers nō simulat amor.
Hoc quoq̄. n. dubito: nō qd̄ fiducia desit
Aut mea sit facies nō bene nota mihi.

titū: desideratū. Redii. ab eo discessi. Passa nihil excepto tiore q̄ nihil ab eo mali hūi. nisi qd̄ timui. Abstulit accepit. Luctādo: cōtēdēdo nō spōte mea. Nil mei. nil de me. Vltari⁹: ultra oscula. Quæ tuas dū simulat Helenā se dicere iniuriā Paridi: eū magis icitatū dicit. n. tu nō fuisses cōtēt⁹ his: q̄a uoluisses aliqd p̄ter oscula. ordo ē. Negtia. i. libido: ut negtia ē: q̄ te nō finit eē senē. Quæ ē. tua. q̄ ē tibi. Nō fuiss. cō. his. sp̄ paucis osculis. Dii me. uoluerūt & cōsulerūt mihi. Similis tui: ita pteru⁹ & libidinosus ut tu es: q̄a me ui. ciasset. Modestia. ipi⁹ thesei. Minuit cri. culpā rapia. Thesea pœ. itrogatiue legēdū ē. q. d. an iō pœni tuit. Et tu postea me rapes. Ne qñ. i. ut sp̄ hoies de me loquant. Nec tñ ira. ecce more muliebri iā icipit cōciliari paridi: & ei blādiri. Quis: nisi stult⁹ & stulta. Præfers: iñdis. Nō si. i. nō est fictus: q̄a paris dixit Attulim⁹ flāmas huc nō iuenim⁹ illas. Dubito hoc. ne amor tu⁹ sit simulatus. Fiducia meæ pulchritudis.

ANTO.
Nauale
spartāog:
ubi loco-
rū fuerit
Sptanog:
lex cōtra
hospites
Argumē.
ta supbiæ
ubi uide-
antur.
Fabula d̄
theseo

De helēā
historia

VBER.
Scilicet
dictio q̄
sit

Supciliū

ANTO. ¶ At peccant aliæ illud paridis resumit. An faciē culpa posse carere putas. Idonea ad tui argumēti firmamē-
tū apta. ¶ Matris in admisso: mōstrat exemplū suæ cāe non cōuenire poterat inqt lāda māter excusare cul-
Iouis fabu pam ab errore: sed in nra cā oīa sunt aptā nulla est excusatio. ¶ Admisso: peccato. ¶ Sub falsa imā, a Ioue q fal-
la so se cygnū simulauit. ¶ Nil pos. nescis. cū oīa sint apta nullū errorē afferre possum. ¶ Obumbret: celare pos-
sit. ¶ Vitiū adulterii scelus. ¶ Auctore: magnitudine iouis q fuit adulterii cā. ¶ Redēit: compēsauit. ¶ Felix:
ad lādæ fœcūditatē respexit. ¶ Et genus & pauos: sui gñis cōmēdatione Paridis iactantiā cōtēnit. ¶ Dom-
hæc: q te hospitio suscepit quā tu cōtēnere uideris. ¶ No-
Agamem bilitate: antiq̃tate gñis. ¶ Iuppiter: ut pau⁹ soceri: Honesta
nonis p̃sa occupatio: Plīsthenes Helenæ fœcūditas: ex Pelope: cuius
pia anus fuerat Iuppiter ex p̃fe Tātalo: ut dixim⁹. Tyndareiq̃
genus: Tyndari p̃geniem recensuimus. ¶ Inūcūhibet p cō-
cessionē: non inqt est phrygū genus cū nro cōparandum.
Paridis ge ¶ Quītus: de Priāo itelligit: q̃ntus erat a Ioue. Nā iuppi-
neologi. ter Dardanū: Dardan⁹ erychthoniū: Erychthonius: trohū:
Throu: laomedontē: Laomedon priamū: Priāus Paridē
genuit. ¶ Is iuppiter primus: qm̃ ex Lāda & Ioue nata est
Helenā. ¶ Sceptra tuā quīs. concedit phrygiā opes: sed p
recriminatiōem refellit: troianū impiū opulētissimū fu-
it: auctis ab Erichthonio diuitiis de quo Ho. mēinit. ¶ Bar-
Imperiū bara: si opulētia supamur: nō tñ barbari sumus. ¶ Epistola
troianū a diues: q̃ diuitias pollicet. ¶ Moueri: snām trahere. ¶ Ip-
quo auctū sas deas: a maiori arguit. ¶ Fines pudoris: hōestatis lineā.
fuerit ¶ Tu maior cāstua cā nō ob diuitias flecter. ¶ Atq̃ ea n̄
spno: rusticitatis notā euitare nitit⁹. ē. n. mīme urbanū uer-
bū oblata mūera cōtēnēt. ¶ Auctōr q̃ p̃. fa. maioris eo mo-
mēti sūt mūera & pluris faciēda: quo q̃ ipēdit est p̃stātor.
VBER. ¶ Credulitas: facile credere. multæ. n. pp hoc sape decipiū
Pulcherri tur. ¶ Verba ue. i. uirog. ¶ Carere si. Terē. in andria. Fidelē
mū Terē. haud ferme mulieri iuenias uirg. ¶ At pec. q̃a dixerat lis ē
dictum cū forma magna pudicitia: dicit se uelle eē iter raras. i. iter
eas q̃ seruāt pudicitia. ¶ At pec. aliæ: obiectio. ¶ Quis. phī:
rñsio obiectiōis. ¶ Nā mea. q̃a Paris dixerat. Hæc tibi nē-
pe p̃em furta dedere Iouē. ad hoc rñdet: mīem posse excu-
sari: q̃a decepta sit se uero nullā posse h̄re excusatiōem ip̃u-
dētia. ¶ Admisso: dīcto. ¶ Sub ima. cigni. ¶ Adulter: iup-
piter. ¶ Possū nesci. nilā. scio. qd̃ peccē. neq̃ possū excusari
p̃ignorātiā: nā duæ negatiōes affirmāt. ¶ Adūbret. tegat.
¶ Illatālia excusatio. ¶ Vltiū. crimē suū. ¶ Redemitt. recō-
pēsauit. ¶ Auctore: pp auctōrē: q̃a Iuppiter. ¶ Fœlix i cul.
i. bñ peccasse. ¶ Quo Io. i. q̃ magna excusatiōe: q̃a tu nō es
Iuppiter: quo possim excusari. ¶ Qd̃ ge. rñdet ad id qd̃ di-
xerat Phryx erat. & itē. Nō dabim⁹ certe fœcē tibi clara fu-
gātē lumia. ¶ Hæc do. mea & menelai. ¶ Iuppiter. cōmēo-
rat nobilitatē suā cū nobilitate mariti. ¶ Vt: quīs. ¶ Proau⁹
Agamem lo. i. atrei. dixim⁹ supra Tātālū filiū fuisse iouis. Tātalus ge-
nonis ori. nuit pelopē Pelops atrei: uñ agamēnō & menela⁹. Iz qd̃a
go. eos plīsthēis fuisse dicāt. ¶ Tidarei. p̃is mei putauī. ¶ Inūc
q. d. frustra iactas gen⁹ tuū. ¶ P̃iordia: initia. ¶ Suo. s. filio.
¶ Suspicio ueneror. ¶ Sed q̃ ti. glo. ma. ē. i. s. is quo tu po-
tissimū gloriaris. qnt⁹ ē tibi i ordie & mihi est prim⁹. Iouē
aūt signat. nā Helēæ prim⁹ ē: q̃a ei⁹ p̃. Paridi. uero qnt⁹: q̃a
Iuppiter genuit dardanū ex electra. Dardan⁹ erichthoniū.
Erichthoni⁹ Troē. Tros ilū. ilus Laōedōta: Laomedō Pri-
amū. Priam⁹ pari & reliquos filios: ergo qnt⁹ ē Iuppiter a pa-
ridē exclusiue. ¶ Sceptra. rñdet ad id qd̃ dixerat sceptra pa-
rēs Asiæ: q̃ nulla potētior ora ē Finib⁹ imēsis uix obeūda tenet &c. ¶ Hæc nra grāca. ¶ Si iā diui. q̃a Paris di-
xerat O quotiēs dices q̃ paup̃ Achaia nra: Vna dom⁹ quīs urbis hēbit opes: dicit qd̃ si terra sua uincit diuitiis:
faltē h̄ hz qd̃ n̄ ē barbara. sic terra troiana. ¶ Mūera. dixit. n. ip̃e Dona parēs: frēs q̃ & cū gēitricē sorores &c.
ad h̄ rñdet: qd̃ si uellet ei obseq̃: faceret poti⁹ ei⁹ cā: q̃ cā munez: q̃a turpiter ī genuū mūera corp⁹ emūt. ¶ Trā-
sire si. pu. i. uerecūdiæ: & ē s̄mo Cice. ad Luceiū: Nā q̃ semel uerecūdiæ fines trāsierit &c. ¶ Nō sp. i. accepta &c.
grata hēo. liptote ē. Vir. Mūera nec spno. ¶ Mūera sūt auctōr q̃ p̃ciosa facit snia ē color: & ē sensus q̃ auctōr. i.
ille q. dat. ¶ Facit p̃ciosa: facit dignā: nā mūerā dignitate dātis p̃ciū capiūt. ¶ Sūt acceptis. sūt gratissima.

Sed q̃a crudelitas dāno solet esse puellis:

Verbaq̃ dicunt⁹ uestra carere fide.

At peccāt aliæ: m̃rōnaq̃ rara pudica est:

Quis phibet raris nomē iesse meum.

Nā mea qd̃ uisa est tibi m̃rō idonea: cuius

Exemplo flecti me quoq̃ posse putas.

M̃ris in admisso falsa sub imagine lusa:

Error inest: pluma tectus adulter erat.

Nil ego si peccē possuz nescisse: nec ull⁹:

Error qui facti crimen obumbret erit.

Ille bene errauit uitiūmq̃ autore redemit

Fœlix in culpa quo ioue dicar ego.

Et gen⁹ & pauos & regiā noīa iactas:

Clara dom⁹ satis hæc nobilitate sua ē.

Iuppiter ut soceri pauus taceat⁹: & omne

Tantalidæ pelopis tyndareiq̃ genus.

Dat mihi lāda iouē cigno decepta pentet

Quæ falsaz gremio credula fouit auē.

Inūc & phrygiæ clare p̃mordia gentis.

Cumq̃ suo priamo laomedōta refer.

Quos ego suspitio: s̄z q̃ tibi gl̃ia magna ē

Quintus: a nro sanguine p̃m⁹ erit.

Sceptra tuā quīs rear esse potentia troiæ:

Nō tamen hæc illis esse minora puto.

Si iam diuitiis loc⁹ hic numeroq̃ uirog:

Vincit⁹: at⁹ certe barbara terra tua est.

Munera tāta qd̃ p̃mittit epistola diues:

Vt possint ipsas illa mouere deas.

Sed si iam uellem fines transire pudoris:

Tu maior culpæ causa futurus eras.

Aut ego p̃petuo famā sine labe tenebo:

Aut ego te poti⁹ quā tua dona sequar.

Atq̃ ea nō sperno sic acceptissima semp:

Munera sunt: auctōr quæ p̃ciosa facit.

Plus multo q̄ amas: magis tuo amore q̄ diuitiis ad amādū moueor. ¶ **Spes tuaq̄ ē ut me abduceres cōiu** **ANTO.**
gē. ¶ Per lō. aq̄s: p̄ tāta navigationē: ex Troia p̄ hellespontū in laconia usq̄. ¶ Illa quoq̄ ap. amoris signa: q̄ **Improbū**
paris dederat: recēset ut a cā arguat se allici posse ad amādū. ¶ Improbe: improbū dicius q̄ i petēdo audaciū. **quis sit;**
cul⁹ ē. ¶ Experiar dis. nō itelligere tētē. ¶ Noto optie calleo. ¶ Instātes: p̄spectū urgētes. ¶ Ferūt itueri patiū **Romano**
tur: tāto obruitu me lustras ut uix tuor̄ oculor̄ acie itueri pariat. ¶ Pene loquētes: qm̄ eo adeo apta erant si. **rū mense**
gna ut itelligerent pinde atq̄ loq̄eris. ¶ Nec uox falsa: qm̄ nullo afficeris pudore. ¶ In orbe mēsa: romanæ **cui⁹ mate-**
pciosiores mēsa rotūdā fuerunt ex citro arbore ut **riaz fuerit;**
scri. Liui. ¶ Sub nostro noīe: de meispa itellexi. licet **Helenaē**
sub alio noīe factū fuerit. qd̄ indicat cū dicat Alexā **cōiugium**
der. Indiciūq̄ mei falso sub noīe feci. Ille ego si ne- **iureiuran-**
scis uer⁹ amator erā. ¶ Deducta: exp̄ssa: & continēter **do affir-**
adiūta. ¶ Oculo renuētes: iteḡ p̄ nutū negāte. ¶ Sic **matum**
oculor̄ nutib⁹. ¶ Capi: amorē tuū allici. ¶ Est quo- **VBER.**
q̄ cōfi. cōcedēdū ē qd̄ negari nō pōt. ¶ Sed inueniē-
da cōtra. uñ aduersarii rōnē refellam⁹: uñ honestatē
formaz p̄ponēdā eē contēdit. ¶ Rara: cui similis uix
alia repiaf. ¶ Pōt uel optare debet. ¶ Foelix. tuo cō-
iugio beata. ¶ Est uirt⁹: suasio ab hōesto ire cōtra ap-
petitū fortitudo ē. ¶ Quod optas multi pci cōspirāt
in tuū desiderū. ¶ Nimis oris: plurimū i loq̄ndo au-
daciā. ¶ Si te ui. Tyndar⁹: cū multi peterēt helenā cō **Helenaē**
iugiū ne q̄s offende: et: dedit ex cōsensu oīum he- **cōiugium**
naē optionē: ut quē uellet eligerē p̄fito iureiurādo se **iureiuran-**
illi opitulaturos quē elegisset illa Menelaū sibi desū **do affir-**
pfiti: & iō in bellū troianū cū illo cuncti iureiurando: **matum**
adstruēti conferunt ut scribit Tucidides.

Plus multo est qd̄ amas: q̄ sum tibi cā laboris:

Quod tā per longas spes tua uenit aquas.

Ille quoq̄: apposita q̄ nūc facis improbe mensa:

Quāuis experiar dissimulare noto.

Tu modo me spectas oculis lasciuie p̄teritis:

Quos uix instantes lumina nostra ferunt.

Et modo suspiras: modo pocula p̄xima nobis

Sumis: quaq̄ bibi: tu quoq̄ parte bibis.

Ah quotiens digitis quoties ego tecta notauis:

Signa supercilio pene loquente dari.

Et sape extimui: ne uir meus illa uideret:

Non satis occultis: erubuiq̄ genis.

Sape uel exiguo uel longo murmure dixi:

Nil pudet hunc: nec uox hęc mea falsa fuit.

Orbe quoq̄ in mensa legi sub noīe nostro:

Quod deducta mero littera fecit: amo.

Credere me tamen oculo renuente negauis:

Hei mihi. iā didici sic quoq̄ posse loqui.

His ego blanditiis si peccatura fuisset

Flecteret: his poterāt pectora nostra capi

Est quoq̄ cōfiteor: facies tibi rara: potestq̄.

Velle sub amplexus ire puella tuos.

Altera sed potius foelix sine crimine fiat:

Quā cadat externo noster amore pudor:

Disce meo exemplo formosis posse carere:

Est uirtus placitis abstinuisse bonis.

Quā multos credis iuuenes optare qd̄ optas

Qui sapiūt: oculos an paris unus habes.

Nō tu plus cernis: sed plus temerarius audes:

Nō tibi plus cordis: sed minus oris adest.

Tunc ego te uellem celeri uenisse carina:

Cum mea uirginitas mille petita procis.

Si te uidissem primus de mille fuisses:

Iudicio ueniam uir dabit ipse meo.

se optat. ¶ Foelix: q̄ hēat talē maritū q̄lis es tu. ¶ Sine cri. sine culpa. i. altera q̄ n̄ sit nupta. ¶ Cadat: peat. ¶ Ex
terno pegr̄io: q̄lis tu es. ¶ Meo ex. q̄ licet nō hēaz maritū pulch̄: tñ eo sū cōtēta. ¶ Est uir. snia ē. ¶ Placitis:
q̄ placuerūt ē. n. p̄cipiū: nō aut legēdū ē placidis: quā multos. i. qd̄. q. d. plurimi sūt. ¶ Qui sai. q̄ itelligūt &
cognoscūt. ¶ An un⁹. i. an sol⁹. q. d. nō. ¶ P̄cer. i. p̄uides quā alii. ¶ Sed pl⁹ audes. i. audaciores aliis. ¶ Cor
dis itellest⁹ & sēsus. ¶ Min⁹ oris: min⁹ uerecūdiā: cui⁹ os. i. facies testis est. ¶ Tūc ego dicit qd̄ uellet eū uenisse
ad petendum ipsam uxorem cum erat nubilis: & a multis petebat: q̄a p̄posuisset eū oibus. ¶ Vt Menelaus
p̄cet mihi: si hoc dico. q̄a ēt p̄posuisset te ei. ¶ Ad te dicit eū nūc sero uenisse: q̄a iā est coniūcta & dicata alii.

ANTO. Ad possessa ad eam quæ alterius est possessoris. ¶ Vt tamen optarem: excusat uoluntatem licet mollis uideatur. ¶ Quamuis optem tuum coniugium: non tamen Menelai thalamum odi. ¶ Auellere: Vellicare: sollicitare. ¶ Sortem: coniugii uices. ¶ Tueri in tua honestate seruare. ¶ Spolium pudoris: noli me inquit pudicitia spoliare sumpta a militibus metaphorice qui in uictoria hostes spoliare. ¶ At uenus hoc pacta est: Suationem paridis ex auctoritate deorum preponit. ¶ Pacta est: meum coniugium promisit. ¶ Nudas: iudicatu-

Paridis iudicium. Paris de deorum forma illas nudatis corporibus uoluit conspiciari: quod Homerus in iliade retulit.

¶ Credere uix equidem: propositum id non refellit:

¶ sed uerborum ambitu concedit. ¶ Formam: tuo iudicio pulchritudinem mādasse. ¶ Vtq; sit hoc uerū:

¶ esto quod iudicaris de illarum forma. ¶ Precium iudicii: nego uenerem præmium uictoriæ tibi me ppo-

¶ fuisse. ¶ Fiducia corporis non ita in mea forma cōfi-

¶ do. ¶ Vt me maxime donat ut existimē p sumo pre-

¶ mio dari debere. ¶ Teste dea: ex ueneris testimonio

¶ & iudicio. ¶ Contenta est: satis laudata uidetur & ul-

¶ tra opinioem si hoīes meam laudant formam: nō

¶ tū dii. ¶ Laudatrix Venus est insidiosa mihi: id mihi

¶ uidetur fictum quod me Venus laudat. ¶ Sed nihil

¶ insinuo non dissimulabo: aut uerborum longo am-

¶ bitu utar: sed aperte dicam. ¶ Faueo: gratæ sunt mix-

¶ hi tuæ laudes: fauemus. n. his quorum officium gra-

¶ tum est: unde & fauere lingua est: cum in re lata præ-

¶ camur. ¶ Succense: me non grauiter ferat: si non du-

¶ car facili credulitate. Succense est his: qui officium

¶ ut consueuerunt amici nō pstitērūt. Irascimur quibus

¶ iniuria laceffi sumus. ¶ Prima mea est igit. hac diui-

¶ sione qcquid insinuauerit de reginū me inqt ma-

¶ xime delectant: & q Venus me laudat: & tu cūstis

¶ pposueris. ¶ Bonis: pulchritudini & corporis doti-

¶ bus. ¶ Virtus: quā pallas: pposuit. ¶ Regnum: id

¶ Iuno obtulit. ¶ Ferrea crede mihi nō sum: sed ama-

¶ re recuso trāslationem hanc necessariam fuisse scri-

¶ ba. nam cum uerbis propriis deficeremus: unde ob-

¶ stinatos hoīes notarem: qd saxi erat illis tribuim.

¶ duos asperosq; & ferreos appellauimus.

VBER. Ad possad ea gaudiaq; aliq; sūt. ¶ Præcepta: poc-

¶ cupata: nā talia sūt pri' occupatiū. ¶ Leta: pigra. ¶ Al-

¶ ter: menela'. ¶ Vt tū dicit qd quis libēter fuisset ei?

¶ cōiunxisti uenisse i tpe: nō ē sic iuita & male libē-

¶ ter cū menelao ut nūc optet eē cōiunx Paridis. ¶ Vt

¶ optare. i. cupere. ¶ Desine: repellit eū a se: ne apli' eā

¶ uerbis sollicitet. ¶ Cōuellere: cōmouere: labefactare:

¶ & facere uacillare. ¶ Molle: muliebret: & p cōsequēs

¶ mutabile. ¶ Ne noce mi. sollicitādo me. ¶ Quā me:

¶ sine pmitte. patere. me tueri. suate. ¶ Sortē: cōditio-

¶ nē. ¶ Spoliū: rapinā. ¶ Turpiter. i. cū infamia mea.

¶ At Venus: ad id quod dixit. pollicita est thalamo

¶ te Cytherea meo. ¶ Et in altæ uallibus Ida. pp illud

¶ Dumq; tuo possem circundare brachia collo Con-

¶ tempta est uirtus Pallade dāte mihi Cum uenus & Iuno Pallasq; in uallibus Ida Corpora iudicio supposue-

¶ re meo. ¶ Vna Iuno. ¶ Altera: Pallas. ¶ Tertia: Venus. ¶ Tyndaridis: Helenæ. ¶ Arbitrio: iudicio. ¶ Vt

¶ quamuis. ¶ Altera pars: quam dicis scilicet quod ego dicar. data. ¶ Precium: id est merces & remuneratio.

¶ Iudicii: quod pro Venere tulisti. ¶ Non est: id est non tantum confido meæ pulchritudini: ut credā me da-

¶ tam tibi a dea pro maximis donis: quæ tibi dari potuerunt. ¶ Contenta est. i. satis est mihi quod homines &

¶ mortales iudēt pulchritudinē meā sed quod uenus laudauerit: ut dicis uereor ne decipiar. ¶ Insidiosa: frau-

¶ dē parans. ¶ Infirmitas: nego. ¶ Faueo: assensior. ¶ Quod cupit esse. s. pulchra. ¶ Nec tu sensus est: nec tu irasce-

¶ re mihi: si uix credo tibi: quod iudicio Veneris ego sim estimata pulcherrima. ¶ Tu creditus: de his quæ de

¶ me dicis. ¶ Nimium agre: nimium difficile. ¶ Nec succense: nec irascere. ¶ Tarda: id est magnæ res non cito

¶ solent credi. est autē sententia rhetorica. ¶ Prima: præcipua. ¶ Proxima: secunda. ¶ Me uisam tibi: me putatā

¶ & iudicatā. ¶ Summa subaudi: mihi uoluptas. ¶ Te non præposuisse honores palladios quos pallas offe-

¶ rebat. ¶ Bonis auditis Helenæ: id est pulchritudini meæ: quam nūq; uideras: sed tātum audieras. ¶ Ego sum

¶ uirtus & c. id est ergo me pro uirtute me pro regno quod a Iynone promittebatur accepisti. ¶ Sim pro ero.

Ad possessa uenis præceptaq; gaudia serus:

Spes tua lenta fuit: quod petis alter habet.

Vt tamen optarem fieri tua troica coniunx:

Inuitam sic me nō menelaus habet.

Desine molle precor uerbis cōuellere pectus

Neue mihi: quā tu dicis amare: noce.

Sed sine quā tribuit sortē fortuna tueri.

Nec spoliū nostri turpe pudoris habe.

At uenus hoc pacta ē: & in altæ uallibus Ida.

Tres tibi se undas exhibuere dex.

Vnaq; cum regnū belli daret: altera laudem:

Tyndaridis coniunx tertia dixit eris

Credere uix equidē. c. celestia numina possum:

Arbitrio formam supposuisse tuo.

Vtq; sit hoc uerū: certe pars altera ficta est:

Iudicii precium quā data dicor ego.

Nō est tanta mei fiducia corporis: ut me

Maxima teste dea dona fuisse putem.

Cōtenta est oculis hoīum mea forma pbari:

Laudatrix uenus est insidiosa mihi.

Sed nihil infirmo: faueo quoq; laudibus istis:

Nam mea uox quare qd cupit: esse neget.

Nec tu succense nimium mihi creditus agre.

Tarda solet magnis rebus inesse fides.

Prima mea ē igitur ueneri placuisse uoluptas:

Proxima me uisam præmia summa tibi.

Nec te palladios: nec te iunonis honores:

Auditis helenæ præposuisse bonis.

Ergo ego sū uirtus: ego sū tibi nobile regnum:

Ferrea sum: si non hoc ego pectus amē.

Snā pul-
cherrima

Sed amare repugnat amorē fassū eo difficultates notat: primū difficultatis cām in paridis psonā reiciēs. **ANTO.**
Vix pu. dubio fmōe usā ē: ne oīno amātē excludere uideat. demū i illi? snām accessura. **Q**uid bi. a simili
 auget difficultatē. **B**ibulū: aridū: nā qd'aret facile humorē haurit. **S**pē: nō ē spandū fructū cōseq. **L**ocus **Bibulus**
 ipse si natura solū sit sterile. **S**ū ru. a nouitate rei terriā difficultatē notat. **A**d ue. fur. ad amorē. **N**ulla ar. **Amātum**
 dolos i amore eē clereta lena apd' Plau. qb' alliciāt amātes his notat uerib' i asinaria bñ salutādo cōfuecūt
 cōuellādo blāditer. osculādo oratiōe uinula uētiscula. si papillā ptractauit haud ē ab re aucupis. Suauitū si sū
 blādiciā

Ferrea crede mihi nō sum: sed amare recuso
 Illum: quem fieri uix puto posse meum.
Quid bibulū curuo pscindere litus aratro:
 Spēq; sequi coner. quā locus ipse negat.
 Sum rudis ad ueneris furtū: nullaq; fidelem
 Dū mihi sunt testes lusimus arte uirum.
 Nūc quoq; q; tacito mādō mea uerba libello
 Fungit officio littera nostra nouo.
 Felices quibus usus adest: ego nescia rex
 Difficilem culpā suspicor esse uiam.
 Ipse malo metus est: iam nūc cōfundor: & oēs
 In nostris oculos uultibus esse reor.
 Nec reor hoc falso: sensi mala murmura uulgi
 Et quasdam uoces rettulit ætra mihi.
 At tu dissimula: nisi tu desistere mauis:
 Sed cur desistas: dissimulare potes.
 Lude: sed occulte: maior nō maxima nobis
 Est data libertas: quod menelaus abest.
 Ille quidē pcul est ira re cogente profectus:
 Magna fuit subitæ iustaq; causa uiæ.
 At: mihi sic uisum ē ego: cū dubitaret an iret:
 Quā primum dixi. fac rediturus eas.
 Omīne lætatus dedit oscula. resq; domusq;
 Et tibi sit curæ troicus hospes ait.
 Vix tenui risum. quē dum cōpescere luctor:
 Nil illi potui dicere præter erit.
 Vela quidem uentis cretē dedit ille secundis.
 Sed tu non ideo cuncta licere puta.
 Sic meus hic uir abest. ut me custodiat absēs.

mor iā nocet mihi. **I**ā nūciāq; peccē. **O**ēs ocu. eē i meis uultu. i. puto oēs me iā respicere: & hīc oculos in
 me cōuersos: & dicere. hāc ē q; maritū decepit: q; adultera. **F**also sine cā. **S**ē si pcepi itellexi. **M**urmura
 susurros quosdā de me. **A**ethra: comes mea. **Q**uasdā uo. q; de me & te dñr. **D**issimula: occulta. & oñde
 nihil eē. **N**isi tu ma. i. poti' uis. **D**esistere: cessare ab amorē meo. **S**ed cur de. latēter oñdit sibi gratū eē qd'
 ppat. **O**cculte: caute. ne aliq; aduertat. **M**aior: q; paris dixerat. **S**ed tibi & hoc suadet reb' nō uoce marit'
 Ne ue sui furtis hospitis obsit abest. rñder ipse se eē aliq; i maiore libertate q; si marit' adeēt: sed nō tñ hīc mā
 ximā: ut possit facer qd' uelit: maior. q; si adeēt. **S**ed nō ma. q; ē obfuor. **I**lle: me ne. **P**rocul: i. lōge. **R**e
 co. i. necessitate exigēte. **V**ia: pfectiōis ei'. **S**ic ui. ē. s. eē eūdū. **C**ū duan iret: oñdit menelaū sine cōsilio
 suo nō discessisse. **R**editur: q; primū. i. celeriter ē. n. quāprimū una diēctio cōposita. **L**ætar' omī. i. accipies
 p bono omīe qd' ego dixisse ei: ut iret. **R**es: pmonitū nēm. **D**om': familia. **T**roic' hos. paris. **S**it ti. cu
 rā: & hoc ē qd' Paris dixit eū mādasse: cū dixit. **I**d ei mādō tibi dixit itur' **C**urā p nobis hospitis uxor agas.
Vix te. ti. cū uidi eū ita stultū: ut mihi cōmēdaret eū: q; sibi nocē posset. **C**ōpescer: cohiber. **L**uctor: mi
 tor. **E**rit. i. fiet hoc ē erit mihi cōmēdat'. **C**retē: deest i. **I**ō ob hāc cāz. s. q; absit. **L**icere cū. i. oīa eē tibi
 licita: satis. n. tibi eē debet si potēs me uidere & alloq;neq; debes ulter' sperare licere tibi. **A**bsens. i. ēt absēs.

plerū suēt eū licet sine retib'. **T**acito: occulto. **F**er
 licet: cū suspirio legēdū qd' idicat iā i amore p'suā
 eē ita ut rei facilitatē desideret. **V**i' amoris: expiē
 tia. **D**ifficile cul. cū facile sit peccare mihi tñ diffici
 le ut. **I**pse mā. me. ē: difficultas ex formidine: q; orit'
 ex sinistro timore: formido mihi ē ipedimēto. **I**ā
 nūciā: an patratū facin' patos a tpe. **C**ōfūdormescia
 sū qd' agā. **N**ris uul. id de culpa facit cōsciētā ut q;
 maxie i occulto sūt i ore hoīum uersari suspicemur
 hoc qd' i nos oēs coniciāt oculos. **Q**uasdā uo. de
 nō amore rūores. **C**ur de. seqre poti' i apti' extulit
 qd' ai hēret. **N**ō mā. qm quāuis abstinē tñ oīa au
 der' licet: uult. n. custodē sibi appositū fuisse signare.
Re co. menelai discessū a necessitate tuē: quē sim
 plicitate paris dānat. **M**agna cārea erat ut diuide
 rent i creta atreiboā. **D**ubitaret: de discessu i ambi
 guo eēt. **F**ac re. eas. hoc omīe ad discessū iuitauit.
Erit pari. troiāi hospitis curā gerā. **C**ūctā. ea ēt q;
 min' hōesta st. **C**ustodiat: custodiā adhibuerit.

Ferrea. dura. i. humana. **S**i nō amē hoc peccē. i. ta
 lē aiūm tuū: & ira oñdit qd' dixim' supra i epistola pa
 ridis mulieres laudib' suæ pulchritudis delectari. **D**e
 lectat ēt castas pcoīa formæ. sed q; dixit se eē ferreā
 nisi amet talē in se aiūz: posset dicere Paris q; re ergo
 nō amas merēdet dicēs: se nolle amare eū: quē uix
 sperat unquā posse eē suū. sed cū dixit uix dedit aliq;
 spēm. n. oīno negauit se putare. **Q**uid bi. ex simi
 litudinē oñdit. nō eē sibi sequēdū amorē Paridis cui
 nō sit possibile morē gerere. **Q**uid coner? qd' tē
 ptē. **B**ibulū: epithetō littoris & harenæ. **S**pē quā
 lo. ipe neger: q; naturaliter ex ipso loco nō possit hēri
 sed p hāc similitudinē itellexit amorē paridis. **S**ū
 ru. adducit rōnes q; re hāc spes uideat negari. & argu
 it a morib' suis & aīn aīta uita. **R**udis: noua i perita.
Lusim': decepim'. **V**in. **Q**uid natū totiēs crudelis
 tu quoq; falsis ludis imaginibus. **N**ulla arte. nulla
 fraude. nūq; decepi maritū meū. **D**ii mi. sūt te. i. dii
 sciūt. & ē parēthesis. **N**ūc quo. dicit se nūq; aī scri
 psisse ad aliquē aliū. **T**acito li. secretæ epistola. **N**o
 uo iusitato. **V**isus. i. experiētia: & exercitatio. **N**e
 scias i perita. **S**uspitor ui. dif. q; q; habitū fecit nī pec
 cādī nescit quō icipiat peccare. **I**pse me. est ma. i. ti

VBER.

Quāp
mū q di
tio sit

ANTO. **C**lōgas manus: quæ et remotissima custodire possunt. **F**ama: nominis celebritas. **E**st oneri: difficultas parit. **E**adē gloria: pulchritudinis frequēs fama: & seruati pudoris decus. **V**erba dedisti. nō seruasse ab ineunte ætate sine labe: sed deceptā uiolasse p̄staret. **D**are uerba: est cū factis dicta nō cōsentiūt qđ teretianus seru⁹ idicari: cū dicit: cui uerba dare difficile est. **C**redidit: fidē adhibuit: nouit recte actā uitā & p̄batos mores. **D**e facie sola pulchritudo illū timere cogit: cū cætera meæ uitæ p̄bet. **P**recipis: suades ad ip̄is opportunitate. **D**ixerat. n. paris. **V**teſ mādātis simplicitate uiri. **E**t libet. cōcedit suasionē sed differri sc̄m: qm̄ adhuc p̄deat. aius culpæ desuetudine. **E**xacta: firmata p̄debat adhuc. **E**t uir abest: cōmoditates repetit ex sn̄ia paradisi: ut facile oñdat se iturā in ei⁹ sn̄ia. **M**e miserā ad culpæ memoriā suspirat. **M**alenō honeste turpe ē adulteriū suadere. **B**n̄ sub hōestatis specie: uellē inq̄ ex uolūtate turpe ē: ut qđā necessitate fieri posset: uñ iudicareſ hōestū. **R**usticitas: timidas & i amore difficultas. **V**tilis: qm̄ culpā diluere possunt. **S**ic: p uiolentiā & iniuriā. **E**ssē felix: tuo cōiugio beata. **D**ū nou⁹ est cōcepto: anceps in paradisi fide adhuc amorē repugnat. **C**ōcepto q nūc nos inuasit: facile. n. amor reprimis: si anteq̄ inualescat: abicere conabimur. **F**lāma recēs: cū primū ignis incēdit. **C**ertus in hospitib⁹ ecce aperit uñ oris timor: quo ad ipugnādū dū ad amorē ipellebas: hoſpites inquit fidem amantibus non seruant: argumēto uſa a conditione: & inconstantia.

VBER. **R**egibus principibus qualis ipse est. **C**lōgas manus. lōgā p̄ratem. et in locis remotis. **F**ama quoq̄: dicit se et terri metu ifamiae. ne dicat adultera: qđ derelicto marito legitimo: secuta sit amatorē. **E**st oneri. i. affert onus & obligationē quādā pudice uiuēdi. **Q**uo: q̄to. **C**ōstantius: firmi⁹. **V**estro ore. i. uerbis oīum uiroꝝ. **I**ustius deest eo. i. rāto quāto n. aliq̄ mulier magis laudat: rāto magis de ea uimen dū estinā sola miseria caret inuidia. **Q**uæ iuuat: la tēter inq̄ qđ libēter peccaret: si auderendicit enim gloria: meæ famæ & honestæ uitæ. **Q**uæ iuuat: q̄ delectat me. **V**ri: sicut. **N**ūc est. i. honestat ut nūc est. **E**st mihi dāno: q̄a iniicit mihi ruborē faciendi qđ a me petis: qđ eēt utilius. **E**t melius foret. i. utilius mihi esset. **D**edisse uerba famæ. i. decepisse ip̄am famā: & me nō esse talē: qualē fama p̄dicat: hoc est: meli⁹ eēt nō obseruare fidē marito. **D**are uerba ē decipere. **C**redidit: cōfissus est. **M**oribus: meis hōnestis. **E**t uitæ añ p̄spectæ. **D**e facie metuit. i. pulchritudo mea facit illū timē & suspicari de meis uita cognita honesta facit illū cōsidere. **D**e facie. i. p̄pter faciē & pulchritudinē. **S**ecur⁹: sine cura & timore. **T**ēpora ne pereāt: ad id quod dixerat Paris **V**t te nec mea uox: nec te me⁹ icitet ardor. **C**ogimur ipsius cōmoditate frui. **A**ut erim⁹ stulti & c. rñdēs dicit. **E**t libet. i. cupio. **E**t timeo. **V**olūtas: legēdū est nō uoluptas. **N**ec adhuc ē exacta. i. satis p̄fecte delibata. **L**abāt: uacillāt. **I**ndubio: incertorū utrū debeat uiri cōmoditate absentiae uiri. **E**t uir abest: rñsio ē ad id qđ dixit. **S**ola iaces uiduo tā lōga nocte cubili. **I**n uiduo iaceo solus & ip̄e toro. **I**n uicē uicissim. i. tu me amas: & ego te. **E**t noctes lōgæ. i. sūt. **E**t iā coim⁹. i. cōiungimur: & simul sum⁹. **S**ermōe: simul loq̄ndo. **E**t tu blādis: subaudies. **E**t dom⁹: in qua sum⁹. **E**t una. i. ambo sum⁹ in eadē domo. **M**e miserā: p̄ter positionē legēdū ē: & ē dolētis. **P**er eā: qđ iurātis est. i. moriar. **S**i oīa quæ i parte tua sūt. **N**ō iurāt me ad sequēdū te. **N**escio quo metu. q. d. etiā si sit sine ratiōe. **B**ene cogere: q̄a cupiūt puellæ cogi. **Q**uod male. i. uix. **P**ersuades: tua epistola: & ratiōib⁹ ad me scriptis. **R**usticitas: rusticus: pudor. **I**pse de arte: & si rusticitas nō uetat ip̄a rogat. **E**xcutiēda: eiiciēda: repellēda. **I**psis passis. i. his q̄ eā passi sunt. **S**i scilicet inferēdo iniuriā. **E**go fore coacta eē felix. i. cogere habere: eia bona quæ mihi p̄mittis: & p te mihi cōtin

Muliere i constantia

gere possunt. **D**ū nouus est: ostēdit mutabilitas muliebris: postea q̄. n. significauit se cupere quod paris sua debat: nūc hortat ut potius desistat ab amore: dū nōdū est uehemētē ausus: & multis exēplis: rationib⁹ p̄bat: quare nō debeat sequi Paridē. **P**ugnem⁹: resistamus. **F**lāma: p̄batio a simili quod amor incipiēs facile possit extinguī: sicut ignis nou⁹ pauca aqua extinguitur. **C**ertus: firmus: & est sentētia rōnē continēs. **H**ospitib⁹ peregrinis nō habentib⁹ certū domiciliū. **E**rrat: uagat amor. **V**t ipsi hoſpites. **F**ir. stabili⁹.

An nescis longas regibus esse manus
Fama quoq̄ est oneri: nā quo cōstantius ore.
Laudamur uestro iustius ille timet.
Quæ iuuat ut nūc ē. eadē mihi gloria dāno est
Et melius famæ uerba dedisse fuit.
Næc qđ abest. hic me tecū mirare relictam
Moribus & uitæ credidit ille meæ.
De facie metuit. uitæ confidit: & illum
Securū probitas. forma timere facit.
Tpa ne pereāt ultro data p̄cipis: uterq̄
Simplicis utamur cōmoditate uiri.
Et libet: & timeo. nec adhuc exacta uoluntas
Est satis. in dubio pectora nostra labant.
Et uir abest nobis. & tu sine cōiuge dormis.
Inq̄ uicē tua me. te mea forma capit
Et lōgæ noctes. & iā sermone coimus.
Et tu. me miserā. blandus. & una domus.
Et peream si non inuitent omnia culpam.
Nescio quo tardor. sed tñ ipsa metu.
Quod male p̄suades: utinā bñ cogere posses
Sic mea rusticitas excutienda foret.
Vtilis interdum est ipsis iniuria passis.
Sic certe felix esse coacta forem.
Dū nou⁹ est: cōcepto potius pugnem⁹ amoris
Flāma recens parua sparsa resedit aqua.
Certus in hospitibus nō est amor: errat ut ipsi
Cūq̄ nihil speres firmius esse fugit.

CHyphiphyle testis: exēplo incōstantiā pbat. Iason hyphiphylē reliq̃t Theseus ariadnā. ¶ Nō exhibitis: q̃ nō ANTO.
fuere seruati ex foedere. ¶ Oenonē: destitutā se a paride Oenone sua epistola cōqueſta ē. ¶ Adde quod ut cu Viroꝝ in-
pias: incōſtantiā arguit a neceſſitate. ¶ Expediē: parāt tibi nauigādi neceſſitatē. ¶ Nox ſperata: qua mecū fu- cōſtantiā

Hypſiphyle testis: testis minoia uirgo.

In non exhibitis utraq̃ iuſta thoris.

Tu quoq̃ dilectā multos in fide per annos:

Diceris oenonem deſeruiffe tuam.

Nec tamē ipſe negas: & nobis omnia de te:

Quarere: ſi neſcis: maxima cura fuit.

Adde: qd̃ ut cupias cōſtans in amore manere:

Nō potes: expediēt iā tua uela phryges.

Dum loqueris mecū: dū nox ſperata parat̃:

Qui ſerat in patriam iā tibi uentus erit.

Curſibus in mediis nouitatis plena relinques:

Gaudia: cum uentis noſter abibit amor.

An ſequar: ut ſuades: laudataq̃ pgama uiſam

Pronurus & magni laomedontis ero:

Nō ita cōtemno uolucris præconiā famæ:

Vt pbris terras impleat illa meis.

Quid de me poterit ſparte: qd̃ achaia tota:

Quid gentes aliæ: quid tua troia loqui.

Quid priam⁹ de me: priami qd̃ ſentiet uxor:

Totq̃ tui fratres: dardaniæq̃ nurus.

Tu quoq̃ qui poteris fore me ſperare fidelē:

Et nō exemplis anxius eſſe tuis.

Quicūq̃ iliacos intrauerit ad uena portus:

Is tibi ſolliciti cauſa timoris erit.

Ipſe mihi quotiens iratus adultera dices.

Oblitus nō crimen in eſſe tuum.

Delicti ſies idem reprehenſor & auctor:

Terra precor uultus obruat ante meos.

At ſuar iliadis opibus, cultuq̃ beato.

Donaq̃ pmiſſis uberiora ſeram.

Purpura nēpe mihi ꝑcioſaq̃ texta dabuntur.

Cōgeſtoq̃ auri pōdere diues ero.

Da ueniam faſſæ: nō ſunt tua munera tanti.

Neſcio quo tellus me tenet iſta modo.

Quis mihi ſi lædar. phrygiis ſuccurret in oris

Vnde petā fratres, unde parentis opem.

¶ Probris: adulterii crimib⁹. ¶ Spartæ: ſpartai hoies.

¶ Achaia: pelopōneſus. ¶ Vxoriea ē hecuba cypſei

regis filia. ¶ Tot fratres: ex qb⁹ hos legim⁹ hec torē:

helenū. Chaonē. Troilū. Deiphobū. Polydorus du

os. Eſachiū. Antiopū. Teuchꝝ. Dimochootē. Eche-

monē. Cremononē. Gergitionē. cebrionē. Phorbā.

tē. Doridonē. Polydamatē. Pāmonomē. Antiophō

tē. Agathonē. Hypporin. Aganonē. Laochotē. Ipha

tē. Theſtariū. Thimetē: & Pollytē. Puella uero tradū

tur. Creuſa. Caſſandra. Iliōe. Lycæſtæ. Polyſena. Dar

daniēſq̃ nur⁹: troiæ puellæ: uel Priami nur⁹. ¶ Qui

quomō. ¶ Tuū crimē dixerat: paris ſi pudet an metu

is ne me uideare ſecura. Ipſe re⁹ ſine te criminis hui⁹

ero. ¶ Ad ſuar iliadis: qd̃ paris ab opib⁹ ſuaſit: qd̃ re

petit iracūdia: ꝑriæ charitatē illis añponēs. ¶ Purpu

ra nēpe mihi: purpurea ueste donatā a Paride fuiſſe

helenā. Marcia. ſcribit. tellus ipſa ſolū patriū. ¶ Quo

mō: q̃ dulcedie & occulta charitate q̃ſq̃. n. ꝑriæ cō-

ſuetudie tenet. ¶ Quis mihi ſi lædar: ꝑpoſitū ſuū ſir

mat ab incōmodis q̃ poſſunt abſētib⁹ a ꝑriæ exoriri.

CHyphiphyle: pbat exēplis. ¶ Minoia uir. ariadne ſi

lia minois: de hyphiphyle & ariadne uiſū eſt ſupra

in epistolis eaz̃ ad laſona & theſea. ¶ Vtraq̃ iuſta i to-

ris nō exhibitis, i. nō datis ſed negatis eis: de q̃ re iu-

ſte cōquerunt. ¶ Tu quoq̃ q̃ mihi tot tātaq̃ ꝑmittis.

¶ Infide: ꝑiure & fraudulēte. ¶ Oenonē: uxorē tuā:

ut uidim⁹ i epistola ipſi⁹ oenones ad paridē. ¶ Quæ

rerē: uēſtigare. ¶ Adde: adducit aliā rōnē: q̃a comi-

tes paridis iſtabāt ut iam iā diſcederet. ¶ Expediūt: ex

pediūt parāt. ¶ Parāt: cōſtituiſt iter nos. ¶ Plena noui-

tatis. i. nūmō icepta. ¶ In mediis curſib⁹ ꝑ⁹ iceptū &

ē trāſlatio. ¶ Abibit: tecū & obliuiſceris mei. ¶ An

ſequar: ad id qd̃ dixit. Ibis dardaniæ ingēs regina ꝑ

urbes: & itē in ueras urbes atq̃ aurea texta uidebis: &

itē Iliō aſpicias: ſirmataq̃ turrib⁹ altis. Moenia ꝑhœ-

beæ ſtruſta canore lyra: dicit ergo. ¶ Viſaz ꝑgama

laudata a te. ¶ Pronur⁹: Nur⁹ ad patrē mariti referē.

¶ Nur⁹ ad auū: ſicut nūc ad laomedonta auū. Paridis.

¶ Cōtēno: ꝑauifacio. ¶ Precōia: uoces. ¶ Volucris:

uelocis. ¶ Illa: fama. ¶ Probris: ignominia: uitupia.

¶ Sparthe: lacedæmō. ¶ Achaia: pelopōneſus uel græ-

cia. ¶ Quid poterit loq̃ de me: niſi me eſſe adulterā.

¶ Quid ſentiet: qd̃ iudicabit. ¶ Tu quoq̃: cū uidebis

me ſregiſſe fidē menelao. ¶ Qui. i. quō. ¶ Anxi⁹: ſolli-

cit⁹ & plen⁹ timoris. ¶ Exēplis tu. ne ali⁹ ſita me ſolli-

citet & alienet a te ſicut tu a menelao. ¶ Cā ti. q̃a ꝑu-

tabis eū ueniſſe eadē intētiōe: q̃ tu huc uēiſti. ¶ Ipſe:

tu. ¶ Dices adultera. me appellabis adulterā. ¶ Obli-

t⁹ nō & c. i. oblit⁹ qd̃ nō potes maledicere: de me: q̃n

maledicas de teiſo. ¶ Ineſſe: cōiūctū eē. ¶ Et au. cā.

¶ Obruat: regat. ¶ Añ poti⁹: & ē iꝑrecatio muliebris

Sic dido apd̃ Virg. li. iiii. Sed mihi uel tell⁹ optē ꝑri⁹

ſima dehiſcat: & Bryſeis ad Achillē Deuorēt añ ꝑcor ſubito telluris hiatu. Aut rutilo miſſi fulminis igne cre-

mer. ¶ At ſuar: obiectio. ¶ Vberiora ꝑmiſſis. i. deſt plura q̃ ꝑmiſiſti. ¶ Cōgeſto: cumulato: & undiq̃ ad me

collato. ¶ Da ueniā reſponſio. ¶ Faſſæ: mihi ueꝝ fatēti. ¶ Tātū ut uelim hinc diſcedere. ¶ Neſcio quomō: q̃ ſi

dicat iꝑcredibiliter. ¶ Tenet: iuuat: delectat. ¶ Oris: regionib⁹. ¶ Phrygiis: troianis: ubi habeo nullos ex meis.

ANTO:
Ecce q
fuerit

Oia me. exēplo auget icōmoda. Medea iqt ab Iasōe pulsa ē. ¶ Ipsea. Diodo. ecarē medea mēm fuisse scilicet. Apollōi ex caucasea nympha gēitā cōtēdit. Ibi ex euriclīde. Syphocles ex neera. Hesiod⁹ ex phædra: calcio peq. ¶ Soror: q phryxo nupit ut dixim⁹. ¶ Tale: ut me pellas. ¶ Augurio: cogitatio: euenit iterdū aliter opinemur. ¶ Oib⁹ iue. a simili arguit posse i tristia & odiū mī amorē uerti. ¶ Iactat: agitāt pcellis. ¶ Lenet: qllū. ¶ Fax quo. me ter. diffundet rapinā hāc a sōnis: nā loc⁹ ē suadēdi aut dīsuadēdi ut scri. Cice. a sōnis a cōfectorib⁹: ab auguris hecuba facē parē: sōniauitiō i tragœdia exclamat: adeſt fax iuoluta sanguine ut apd Ci

Hyppoda
miae nu
pue & cē
taurorum
pugna

ce. i lib. de dīnatōe licet īspicere. ¶ Et ua. ti. mo. argu it a uaticiniis. chalcas icēdiū troianū p̄dixisse. ¶ Hōe. testis ē. ¶ Præmonuisse: p̄dixisse. ¶ Bina tro. uictoriā ex duab⁹ ē cōsecuta. ¶ Illas: iunonē & palladē: ne de re ulcisci uelit. ¶ Si tua gl. ue. si uegē ē qd tu iactas ad tuā gloriā ut dī his iudiciū tuleris. ¶ Athracis: hyppo damiā athracis flu. filiā itelligit q̄ pitho⁹ Ixiōis ex dia fili⁹ duxit uxore nuptiā i pelio thessaliā mōre gestā sūt. cētauri q̄ aderāt cū fœmīs uiz parassēt theſei herculisq̄ uirib⁹ trucidati & i fugā acti sūt. ¶ Aemōios. ne florē theſei: pithoū & herculē signat: & lapithas q̄ cētauro suparūt. ¶ Iusta ira: quā ē p̄ rapta cōiuge ira ſci. ¶ Fortia fa. loq̄ris. i. nec pl⁹ atrides ai Menela⁹ hēbit. ¶ Ista fa. q̄ amorē nō bellū p̄ se fert. ¶ Veneri: ad amādū. ¶ Marti: ad bellū. ¶ Tu pa. q̄ mollis & delicat⁹ es. ¶ Altera mili. q̄ est amoris & ueneris nō martis ¶ His ego si fa. colligit iā epistolā ita ut plus ſpei q̄ timoris reliquat. ¶ His q̄ polliceris & tui corpis dotib⁹. ¶ Si fa. duo de se notat: q̄ rudis ſit & timida. ¶ Faciās: utar tuis bōis. ¶ Cōiūctas ma. amoris succūbā.

VBER.

Oia: q̄a paris poſſet dicere: nūq̄ te deſerātero loco p̄pinq̄ore: & fratrū & parentis: adducit exēplū quo oñdit ſe timere: ne decipiat. ¶ Eſonia do. ut ſupra iatuſus es eſonia dicere cede domo. ¶ Nō min⁹: nihil ōi n⁹ licet habuiſſet tot p̄miſſa. ¶ Aetes: p̄ ei⁹. ¶ Ipſea pa. i. mī ei⁹ ipſea noīei: licet ut ſupra dixim⁹ fm̄ alios Idiya noīareſ. ¶ Calcyope: medea ſoror fuit. ¶ Sed timebat: cū tu. n. p̄mittebas. ¶ Fallis: ſnīa ē rhetorica ¶ Suo augurio: ſua bōa ſpei: & eo: qd augurat ſibi bñ euētur⁹. ¶ Oib⁹: ſimilitudinē hoc pbat: dicit. n. inita eē blādaſed ſines aſpoſitē ergo ſenſ⁹. naues q̄ i mari tēpeſtate iactāt: qñ exiuerūt ex portu habuerūt uēros p̄ſpoſ: ſed poſtea mutati ſūt: & ita uult ſignare: qd fortuna ſua poſſet ſibi mutari q̄a ſi paris eā nūc diligit: poſſet mutare uolūtātē. ¶ Fax quoq̄: dicit ſe ēt terre ri ſōnio hecubæ q̄ pridie q̄ pareret paridē ſōniauerat ſe parere facēt: quā dicit ſe timeſ fore icēdiū troianū ut uates p̄dicūt. Vir. & face p̄gnās ciſeis regia parin creat urbe p̄rīa. ¶ Mōit⁹: diuina tiōes. ¶ Vtq̄ fauet. dicit qd ſic ut uen⁹ ei fauet: q̄a tulit iudiciū p̄mip̄ ſe ita timet ne luno & pallas q̄ offēſæ fuerūt & nō obtinuerūt cāz i illo iudicio ſei ſint aduerſæ & inimicæ. ¶ Bina trophea: duas uictorias a Iunōe & pallade. ¶ Nec dubito: ſidet ad id qd dixerat. Nec tu rapta time ne nos fera bella ſeq̄nt & c. dicit. n. ſe nō dubitat qñ bella moneāt p̄p ſe. ¶ Per gladios: p̄ arma: pbat p̄ exēplū. atracis atrax ſtra. teſte urbs ē theſſaliæ: ex ea fuit hyppodāia uxor pithoi: p̄p quā iter lapithas & cētauros aſprima pugna orta ē ut dixim⁹ i epi. Phillidis ſup eū locū: ſuſiq̄ bimēbries. ¶ Hemōios: uir: ſi lapithas theſſaliæ populos. ¶ Indices: denūciare: mouere. ¶ Tā lē. tā pigrū. ¶ Ira inſta: p̄ rapta cōiuge. ¶ Qd bñ: ad id qd dixerat. Nec pl⁹ atrides ai menela⁹ hēbit. Quā paris aut armis aſſerēd⁹ erit: & reliq̄ q̄ ſupra de ſe dixit: nō det helena: paridē poti⁹ hñe faciē aptā ueneri q̄ armis. ¶ Recēſes: nūeras: & cōmēoras. ¶ Diſſidet: diſcrepat: & nō cōuenit cū his q̄ dicis. ¶ Hectora: q̄a dixerat. Oia ſi dederis nūq̄ dabis hec tora fratrē. Vn⁹ is inumeri militis i ſtat erit: dicit helena: ſine pugna hec tora p̄ te. ¶ Altera militia. ſ. amoris q̄a militat oīs amās: & hēt ſua caſtra Cupido. ¶ Operis tuis. i. exercitiis & factis: & legēdū eſt operis in ablatiuo: nō aut in genitiuo: q̄a dignus cū genitiuo non iungitur. ¶ His. ſ. operis. ¶ Si ſaperēſi uellē facere rē meam. ¶ Faciam: utar his operis amoris. ¶ Dabo manus coniunctas: tractū eſt ab his: q̄ ſe hoſtib⁹ dedunt i manibus coniunctis. ¶ Tēpore: in tēpore.

Viſio he
cubæ

Omnia medea fallax promiſit iaſon.
Pulſa eſt æſonia non minus illa domo:
Non erat oetes: ad quem deſpecta ueniret.
Non ipſea parens caſiopeq̄ ſoror.
Tale nihil timeo: ſed nec medea timebat:
Fallitur augurio ſpes bona ſæpe ſuo.
Omniſus inuenies: quæ nūc iactant in alioſ.
Nauibus a portu lene fuiſſe fretum.
Fax quoq̄ me terret: quā ſe peperiffē cruentā.
Ante diem partus eſt tua uiſa parens.
Et uatum timeo monitus: quos igne pelago.
Ilion arſurum præmonuiſſe ferunt.
Vtq̄ fauet cytherea tibi: quia uicit: habetq̄
Parta per arbitrium bina trophea tuum.
Sic illas uereor: quæ ſi tua gloria uera eſt:
Iudice te cauſam non tenuere duæ.
Nec dubito qñ te ſi perſequar: arma parentē.
Ibit per gladios heī mihi noſter amor.
An fera centauris indicere bella coegit:
Athraxis æmonios hyppodamia uiros.
Tu fore tam lentū iuſta menelaon in ira:
Et geminos fratres: tyndareūq̄ putas.
Quod bene te iactas: & fortia facta recenſes:
A uerbis facies diſſidet iſta tuis.
Apra magis ueneri: quā ſunt tua corpa martia.
Bella gerant fortes: tu pari ſemper ama.
Hæctora: quē laudas: p̄ te pugnare iubeto.
Militia eſt operis altera digna tui.
His ego: ſi ſaperē: pauloq̄ audacior eſſem:
Vterer: utetur: ſi qua puella ſapit.
Aut ego de poſito faciam fortaiſſe pudore:
Et dabo cōiūctas tempore uicta manus.

Atrax
urbs ubi
locoḡ ſit

Nota pul
chre loq̄n
di modū

Quid captes: trāslatio: ab aucupib⁹ noui inqt qd uelis a me: sumere. **Q**uid uo. col. hōest⁹ locuta ē: q̄ si rē ANTO.
apte dixisset. **T**ua me. in her pulcherria trāslatio maturi⁹ inqt agēdū est: qm̄ nōdū amor oīs icaluuit: ita ut Trāslatio
iam suas sentiat uires: & p̄fectus sit. **A**mica: qm̄ tuum desiderū implebit. **A**rchanū opus: nri amoris delis pulchra
beratiōem: quæ in occulto sit. **C**ætera: quæ huic libello nō erāt mandanda. **C**omites cōsiliūq; quas hēo
comites: & mei cōsiliū participes. Suadet archana committi debere: cum hæ sint quibus credi possint.

Qd petis: ut furiim p̄ntes ista loq̄mur:
Scim⁹ qd captes: colloquimq; uoces.
Sz nimiū ppas: et adhuc tua messis i her
Nec mora fit uoto forlā aīca tuo. (ba ē
Haftenus arcanū furtiuæ cōscia mētis
Littera: iam lasso pollice sistat opus:
Cætera p̄ socia: scilimenē: ethrāq; loq̄mur
Quæ mihi sūt comites cōsiliūq; duæ.

Quod petis: r̄ndet ad id qd dixerat: sed corā ut plura lo-
quamur. **E**xcipe me lecto nocte silēte tuo. **F**urtim clama.
Quid captes. i. quæras: & quid. **V**oces colloquimq; quia
uis colloquū tuū esse cōcubitū. **S**ed nimiū: p̄peras: dat
ei sp̄e eius qd periuerat. **I**n herba: trāslatio a messib⁹ quæ
nō sunt certæ: cū sunt adhuc in hærba: sed postq̄ sunt col-
lectæ. **H**æc mora: hæc dilatio. **S**it: p̄erit. **A**mica tuo
uoto: qd p̄derit tibi. **H**aftenus: dicit se nolle mādare plu-
ra epistolæ qd cætera uult loq̄ p̄ Climenē & Ethram comi-
tes suas: q̄ erūt internūciæ & mediæ inter ipsam & Paridē:
ordo. **L**ra hactenus cōscia mentis furtiuæ. i. cui hacten⁹
cōmisi secreta meæ mētis. **S**istat finiat. **O**pus archanū
i. offm̄ scribēdi secreta. **L**asso pollice. i. manu scribēdo fa-

VBER;

tigata. **C**ætera quæ inter nos agenda restāt ad cōficiendū qd uterq; uolumus. **C**ōsiliū meū: cū qb⁹ oīa
mea consultare soleo.

In decimam septimam epistolam argumentum.

Bydon Mille Argumē-
tu gyge Lydo tum epi-
rum rege per stolæ
mittente con-
didere nobili-
ratam: ut scri-
Melas Leādri

amore: ea est in Asia: cui sextos
in Europa urbs opponitur. He-
rus patria stadiis: xxx. distat in-
tercedere angusto mari a casu
uiginis helle: s̄oto nūcupator
id cū Asiā ab Europa diuidat:
xerxes pōte cōlunxit: angustie i
latitudinem ut Herodo. autor
est: stadios septē in longitudi-
nem uero. cccc. ptendunt. Leā-
der abydenus cum Sextia. He-

LEANDER
HERO.

Ittit abyden⁹:
quā mallet fer-
re salutem:
Si cadat un-
da maris: se-
sta puella tibi

rus amore tenet: noctu maris angustias: ut Philostratus
scribit natate ad illā cōsueuerat: dieb⁹ septem tēpestare iter
clusis epistolā mittit: primū soliti narat⁹ dilationē diluit
deinde q̄rit qd natadi facultas ob tempestatē sit ablata: de-
mū & ad cōstātiā hortat: quod q̄primū fieri poterit
enabit exposita prioris tpis consuetudine.

Ittit abydeus quā uellet ferre salutem: be-
niuentiam a uoluntate sibi conciliat.
Abydenus: ex abydo Leander. **S**i ca-
dat unda maris. dilationis causam ipsum
principium indicat: si cessent pcellæ. ferrē
non mitterem salutē. **S**esta puella hero
sestia signat: ad quā natabat Leāder.

ANTQ;

Leander Salutem Dicit Heroe.

Ittit abydenus: hellepōtus angustus est admodū. Incipit aut hoc mare a sinib⁹ Troadis: & usq;
ad p̄pontidē Thraciæ sic dī ab Helle filia Athamantis quā fabulā tradūt in eo mari demersā.
is Hellepōtus teste Plinio septē stadiis Europā ab Asia diuidit: & illic iter se contrarias urbes
hēt in Europa Callipolin & Seston: in Asia Lāpsacon & Abydon: uñ fuit. Leāder: q̄ Hero puel-
lā ex Sesto oriūdātāto amore dilexit: ut ad eā noctu p̄ Hellepōtum nataret: & ea potitus: rur-
sus renataret Abydon: ueg cū maxima tēpesta in mari orta ē: quæ iam p̄eritis septē diebus adhuc nō ces-
sabat: quā impeditus Leāder nō potuerat ad amicā suā: ut solebat natate. Ne hero eū sui oblitū existimare:
aut eā reliq̄sserit: cum inuenisset quendam nautam audacē in eo tpe tēpestatis navigātē Sestō scripsit ad Hero
amicā suā hāc epistolā: q̄ uahemētē amorē suū firmū & stabile cōfitef: & excusat qd a septē dieb⁹ n̄ potuerit
ad eā natate pp̄ maris cōmotionē. Excusat ēt q̄re ip̄e n̄ iuxit cū nautasq; illuc nauigabat: potiusq; lras daret

VBER.
Epistolæ
totius ar-
gumentū

postremo pollicet se breui iturus: & si mare nō fuerit tranquillum: se tñ potius cōmissurum periculis quā diutius cariturum cōspectu & colloquio ipsius Heroos. Interea dicit ut habeat secum loco sui hāc epistolā. ¶ Abidenus: ex abido: legēdū est aut Abidenus nō abideus. ¶ Ferre portare: ut ipse ueniret. ¶ Sexta: ex sexto deriuatum formauit nō supans primitiuū syllaba: qd raro fit: nā Sextia debuit dicere: declinat aut Hero Heroos, uel Hero Heronis secundum latinam declinationem: sicut Dido didoos: & didonist & similia noia græcarum Priscianus uoluit: licet Phocas grāmaticus uelit tñ modo græce declinari: sed usus contra est.

ANTO.

¶ Si mihi dii faciles: auget patos in principio hāc dubitatione: quæ a deo: auctoritate dilatiōis cām tutat. ¶ Dii non mō ad uenerē: cupidinēq; referri puto ut alii existimarūt. Verū etiā ad neptunii & maris numina: quos pcellas fecit se qñt. ¶ Inuitis oculis qñ me nō epistolā uidere uoluisses. ¶ Mea uota: natadi desideriu. ¶ Pice nigri turbulentiā aeris intelligit q nubium obiectu cōtigit. ¶ Adeūda: nauigāda p naues tāto min⁹ natari pōt. ¶ Vn⁹ a numero rē difficile facit nemo q uelit nauigare est inuētus pter unū: & is audacia notādus est. ¶ In speculis oīs aby. erat: soluit ab honesto se non mari ea nauicula credidisse. ¶ Oīs aby. abydeni oēs foelix i lra: sermocinatio hāc: quæ cū inuētis reb⁹ habet ad mouēdum est aptissima: ut scribit Fabius. ¶ Tāgere labellis: basiaberis. ¶ Vincula: lfarum sigilla. ¶ Dextra locuta: cū scribit dextera loquēdi præbet offm. ¶ Cū charta: siue ea fuerit uitelliana: quæ amatoris epistolis dicata erat ut scri. Plin. siue angusta: qñ in epistolis plurimū auctoritatis habebat. ¶ Sedula: natatu assiduus laboriosa. ¶ Dare uerbera: natado cōcutere. ¶ Mei sensus meæ cogitatiōis: quā exprimit. ¶ Septima nox agit a numero & tpe: patos auget. ¶ Si uidi somnū: si dormiui. ¶ Rupe sedens ali. mouet miserationem ab expositione. ponit ante oculos rem: ut gesta est quæ cū causis oībus pbe: epistolis tñ maxime cōueniūt: quæ in narratiōe posite sunt. ¶ Lumina uigi. incēsam faciem itelligit: quā in summa turri Hero erigebat: ut ad illam Leander natatiōem dirigeret: eā opinor turri itelligere: quæ sexto erat opposita ad octo stadia separata.

Vitelliana charta q fuerit & quæ angusta

VBER.

¶ Faciles benigni exorabiles. ¶ Secūdi: fauētes. ¶ Inuitis oculis: nō libēter qā si me amas ut opto: malles me uidere quā legere hāc meā epistolam. ¶ Sed nō sunt faciles: non exaudiūt mea uota. ¶ Morant: impediunt. ¶ Currere natare. ¶ Nota assueta. ¶ Ipsa tu. ne mihi hoc credas. ¶ Nigri⁹ obscurius. ¶ Cælum aera. Virgi. Eripiūt subito nubes cœlūq; diēq; Teucro: ex oculis. ¶ Pice: pix: liquor: quæ manat ex picca arbore nigerrimus. ¶ Turbida cōmota. ¶ Vix adeūda p rates. i. p quæ naues uix queāt ire: nedum hoies adibūt. ¶ Vnus: solus. ¶ Et hic. s. audax q nō timet periculum nauigationis. ¶ Soluit iter. mouit nauem ingressus est nauigationē. ¶ Ascensurus: respondet obiectiōi quare nō ascēderit cum illo nauta: ppter multitudinē spectantiū: cū nauis a littore discedebat. ¶ Vincula: funes: retinacula. ¶ Prorā. i. nauis: synecdoche: pars p toto. ¶ Oīs abydos. i. oēs abydeni. ¶ Erat in speculis. i. in loco unde spectabat discessum nauis. Specula non significat pprie fenestram: sed quēlibet locū eminētē unde possumus speculari. Virgi. in buc. specula de mōtis in altū deferat. ¶ Celare amorē meū. ¶ Velut ante celauerā. ¶ Quē uolum⁹ tegi: quē uolumus esse secretū & occultū. ¶ Protinus: blandit nūc amicæ suæ: dicēs se inuidisse epistolæ suæ: qd ipse non ueniret: quo illa deferebat. ¶ Admotis: appropinquatis. ¶ Vincula: fila: quibus lra solēt ligari. ¶ Locuta cū charta. i. cætera scripsi. ¶ Ah qto mallē nataret: ad te ueniēs. ¶ Quā scriberet: quā mitteret hāc epistolā. ¶ Sedula intēra. ¶ Aptior dare uerba ponto. i. magis apta est natado pcutere undas tranquilli maris: quā scribere. ¶ Aptā ministra mei sensus. i. & tñ optime exprimit: & lris notat qd in aio hēo. ¶ Sēsus: uolūtatis animi. ¶ Lōgius arno: ex affectu amātis: tui expectāti tps uidet lōgissimū. ¶ Ferrer mouetur æstuat. ¶ Raucis: murmurātib⁹. ¶ His ego iurat Leāder se nō dormiuisse his septē noctibus. ¶ Vidi somnū. i. dormiui. Terētiana est elocutio. ¶ Mora freti ilani sit longa. i. pcor diu duret tēpestas maris: quod mīme uellē. ¶ Rupe: alto saxo. ¶ Littora tua: Sesti ubi tu es. ¶ Mēte feror: uēto cogitatiōe. quo corpe uenire nō possum. ¶ Lumina quetiā. solebat. n. Hero ponere lumē in qdā turri sua: ad qd lumē Leāder natabat qd dicit se uidere: aut ex affectu putare uidere. ¶ Acies nra: nri oculi. ¶ Vigilātia: istātia in nocte: qñ p uigilia.

Pix qd sit

Specula quid sit

Videre somnium qd

Si mihi dii faciles: & sūt in amore secūdi Inuitis oculis hāc mea uerba leges. Sz n sūt faciles. nā cur mea uota morat: Currere me nota non patiunt aqua. Ipsa uides cœlū pice nigri⁹: & freta uētis Turbida: p q cauas uix adeūda rates. Vnus: & hic audax: a quo tibi lra nra: Reddit: a portu nauita mouet iter. Ascēsur⁹ erā: nisi quod dū uincula prae Solueret: in speculis oīs abydos erat. Nō poterā celare meos uelut an⁹ pentes: Quēq; tegi uolum⁹ nō latuisset amor: Protinus hāc scribēs foelix i lra dixit: Iā tibi formosam porriget illa manū. Forsitan admotis etiam tangere labellis: Rumpe dū nūeo uincula dente uolet. Talib⁹ exiguo dcis mihi murmur uerb Cætera cū charta dextra locuta mea ē. Ah qto mallē: quā scriberet illa nataret: Meq; p assuetas sedula ferret aquas: Aptior illa qdē placido dat uerba pōto Est tamen & sensus apta ministra mei Septima nox agit: spaciū mihi lōgi⁹ ano Sollicitū raucis quod mare feruet ags. His ego si uidi mulcētē pectora somnū: Noctibus: in sani sit mora longa freti. Rupe sedēs aliq spectro tua littora tristis: Et quo nō possum corpe: mente feror. Lumina qñ ē summa uigilantia turre: Aut uidet: aut acies nra uidere putat.

Inceptis iuueni. quæ maturioris ætatis nō tēpessent. Sunt iuuenēs qm̄ minoris prudenciæ audaciōres. **ANTO.**
 Tumidū æquor: maris inundatio. Aduersis ags: obiectis pcellis. At tu de rapi. expostulatiōis enarra-
 tio: misatione nō caret. De rapidis uentis poetica distio. Nā uentog: imāsuētissimū orator dixisset boreas: q
 uiolētia ceteros uētos supat. Certa plia: cui mihi bellū idixisti. Certa mēte: aīo obstinato & diuturno. **Boreas oi**
 Sæuis: uteris imanitate. In me: q amo nefas est ueneris milites uiolare. Quid faceres: boreæ amorē ex- **um uenio**
 probat: ut memoria ppeffæ flāmæ ad māsuetudinē iuiter. Quid facer: qua uteris uiolētia solem? n. his mās- **tissimus**

Ter mihi desposita ē i sicca uestis harēa:

Ter graue tentauī carpe nudus iter.

Obstuit iceptis tūidū iuuenilib⁹ æquor:

Merfit & aduersis ora natantis aquis.

At tu de rapidis immāsuētissime uentis:

Quid mecum certa plia mente geris.

In me: si nescis boreas: nō i æquora seuis:

Quid faceres: esset nī tibi notus amor.

Tā gelidus cū sis: nō te tñ i probe quōdā:

Ignibus actæis incaluisse negas.

Gaudia rapturo si qs tibi clauder ueller:

Aerios aditus: quo paterere mō. rā:

Parce pcor: facilēq moue moderatū⁹ au:

Impet hippotades: sic tibi triste nihil.

Vana peto: pcibusq meīs obmurmurat ip

Quasq qrit: nulla pte coercet aqs. se:

Nūc dānt audāces urinā mihi dēdal⁹ alas

Icarium quāuis hic ppe litus adest.

Quicqd erit patiari: liceat mō corp⁹ i au:

Toller: qd dubia sepe pepēdit aq. Cras

Interea dum cūcta negāt uētiq: fretūq:

Mente agito furti. tpa prima mei.

Nox erat icipiēs: nāq ē mēnisse uoluptas

Cum soribus patrīs egrediebar amās.

Nec mora: deposito piter cū ueste timor

Iactabā liquido brachia lenta mari.

Luna mihi tremulum lumē pbebat eūtis

Vt comes in nras officiosa uias.

Hāc ego suspiciēs: faueas o candida dixi:

Et subeant animo lathmia saxa tuo.

Nō finit endymion te pectoris eē seueri:

Flecte pcor uultus ad mea furta tuos.

Dædalo: q cum a Minoe in turri munitissima esset inclusus alas sibi & filio fabricauit: quaq: auxilio euolaue

rūt: sed Icarus filius in mare delapsus ei nomē dedit. Icarū quis hic ppe litus adest. q. d. qd pōt me ad mo

nere piculosum esse credere se aeri: & uolare. Tollerere: leuare. Pepēdit: supra stetit. Negant cūcta: phi

bentia. Agito mēte: cogito: & reuoluo aīo. Mei furti: mei cōcubitus. Nox erat: describit tps quo pri

mum natauit ad Heros: & ea potitus est. Nox icipiēs: prima ps noctis. Nāq: est meminisse uo. parēthesis

est. Amās: ego capt⁹ amore tui. Patriis prīs. Cū ue. q. erā nudus. Iactabā: mouebā. Lenta: mollia.

Tremulū: pp motū aq. Vt: sicut: tāq. Officiosa: pstās offm. Hāc: luna. Faueas: adiuues me. Sube

ant: uēiat i mētē. Latmia saxa. i. mōs latmi⁹ q ē Carix Endymionis a lūa: ut ferūt: ad amari: fabula nobis: dī at

latmiō nō at latymiō: ut Tortel. putauit: uñ deriuatiū latmi⁹. Oui. alibi Latmi⁹ endymion nō ē tibi lūa pudori:

Et ē ergo: recordar o lūa latmii mōtis ubi cū endymionē cūcubuisse diceris. Seueri: tristis ali. n. a uoluptatib⁹.

fuetiores eē q ea offendunt culpa: quā nos aliqñ admisi-
 mus. Tā gelidus: boreas: qm̄ ex septētrione spirat: est fri-
 gidissim⁹: ut scri. Pli. Ignib⁹ actæis: Acticæ orithyæ amo-
 re: orithyiam a borea raptā fuisse dixim⁹. Gaudia raptu.
 cum orithyā rape destinasti. Aerios aditus: quo minus
 ad arcē atheniēsem euolares: uñ orithyā rapuisti. Quo
 mō: qua patiētia fuisses. Parce pcoris tuo exemplo mā-
 suetior. Auratū spiritū. Hyppodates: æolus hyppote-
 filius ex menalippe: nō fuit uētoꝝ rex: sed æolus arnes su-
 perioris æoli filix ex neptuno: q æolias isulas tenuit: & uē-
 tis impasse scri. Home. Vana qm̄ meis pcib⁹ boreas nō
 mouet: sed imanior ē. Coercet: mitigat: pellit: inqt ma-
 ria ad meas pces nō mitigat. Dædalus: q fabricatis sibi
 & Icaro filio alis minois irā fugit. Littus Icarū. nō dabi-
 tarē uolares: licet Icarus suo casu pximo mari nomē dede-
 rit. Varro tñ ab icaro insula icarium pelagus appellatum
 scribit: ubi icari sepulchꝝ uisebat. Quicqd erit patiari: pi-
 culum quis magnū imineat: subibo. Corpus i auras tol-
 lere: dūmodo possem uolare. Sæpe pepēdit: libratū est i
 undis: dum natauimus. Cūcta: & uolatū & narationem.
 Tpa prima: cū primū ad te nataui. Meminisse præteri-
 tæ scilicet: memoria iocūditate nō caret. Egrediebar
 ut ad te natarē. Lēta: matatu flexibilia. Tremulū: quod
 aq motu stare nō uē. Lathmia saxa: endymionis lathmii
 amorē nō obliuiscere: q ut scri. Cice. dormiētē in lathmio
 ionix mōte luna osculabatur: iusserat. n. illū ppetuo dormi-
 re. Endymion: amor endymionis. Pectoris seu. imāsuē-
 ti: & in amātes difficilis: seueros dicim⁹: q eodē æqratis te-
 nore ducti misericordia non mouentur. Tuos uultus:
 lumina eunti ministres.

Ter mihi: dicit se uoluisse sæpe aggredi natate: sed terri-
 tum magnitudine tēpestatis. Graue iter: nauigationem
 piculosam. Tumidū: cōmotū. At tu. conuertit sermo-
 nē ad boreā: de quo cōqueris qd ita eum impedit. Certa
 mēte. i. aīo deliberato. In me. amātē. Incaluisse: exar-
 sisse: incēsum esse qd est cōtra frigiditatem. Actæis: athe-
 niēsisbus pp raptā orithyiam diximus in pcedenti epistola
 hanc fabulā. Aditus aerios. i. iter p aera. Quō patere:
 q. d. ægerrime. Facile: leuē mō impetuofam. Hippota-
 des: æolus nepos Hippotæ troiā ex Egesta eius filia in si-
 ciliā delata: quæ ēt mī fuit Acestis regis Sicilia: ut alibi di-
 ximus. Siciadiurātis ē. Nihil triste: nihil qd tibi sit gra-
 ue & molestū. Vana pcondicit se frustra hæc optare. q. a
 nihilominus pseuerat ipse uetus. Obmurmurat: contra
 murmurat & crepitat. Coercet mulcet: placat. Quatit
 cōmouet. Nūc daret: optat ut sibi eēt ptās uolandi: sicut

Orithyæ
fabula

Aeoli q
fuere & q
uētorum
dus fictus
fuerit

Icarū pe-
lagus uñ
nomē sor-
tū fuerit

Endymio-
nis fabula

VBER.

Aeolus

Dædali
fabula

Endymio
quo scri-
batur

ANTO. Mortalēia maiori arguit similitudine tu inquit hominem ego uero deū. Verā lo. li. egre nō feras uera faret.
Luna cui⁹ coloris sit Forma: laudat hero a corpis bōis. A uene. fa. excludit duas has: ne uideat numia offendere quoque auxi.
Alcyonū natura li argētea dixerūt. Puris: oī exclusa hūiditate: q̄ nebulas facit. Cōcedūt: inferiora sūt. Hēs lu. ca. nihil u.
Alcyones & ceycis fabula des. Hēc egō dixi nō his diuersas: sed fere eadē. Cēdētes: iter p̄bētes: & ad natādū faciles. Imagiesplē
 dore: & aspectu. Alcyōes so. cū alcyōes aues in marī sentiunt: trāq̄litate p̄mittūt: maxie cū nidificāt diago
 ras Sami⁹ sex dies alcyōes dixit. Ari. uero: & Simonides. xi.
 philochor⁹. ix. Ceycis amari canūt me natāte: qm̄ subit
 eaz̄ mentē ceycē amassē: nā ut Nicastr scri. Ceyx luciferi
 fili⁹ cū ad oraculū apollinis uxore itūta nauigasset in mare
 decidit: alcyone: ut Theo. auctor est Scyrōis attici latrōis
 filia de uiro sollicita in somnis a iōne est mōita ut littus pe
 teret: illic cū mariti cadauer reppisset se e scopulo in mare
 p̄ dolore deiecit. Dū misatiōe moti utrūq̄ in aues alcyōes
 cōuerterūt. Egisandrus addit anteamedonem: alcippē: pa
 lenē: drymō: asteriē: alcyonis gigātis filias cū p̄is intentū
 itellexissent in has aues fuisse cōuersas. Fortiter: oī cona
 tu. Lumē: quod in turri eminebat. Meū lu. hero signi
 ficat. Et subi. cū loca ubi cōsistis īspexit: augeat uires mēo
 ria futuræ fœlicitatis aut piculi. Mollior: ad natādū faci
 lior. Frigora: q̄ natātib⁹ maxie obsūt. Minus restat: ad
 natādū supest. Plus libet: tātō magis p̄pero.

VBER. Tu dea anteponit amorē suū amorī lunæ. Mortalē:
 endimionē. Quā sequor. i. quā ego peto. Est dea: non
 aut mortalis. Neu referā mores cœlesti pectori dignos
 hac mea puella habet diuinis: talis pulchritudo nō posset
 ei cōtingere: nisi eēt dea. A facie uene. i. post pulchritudi
 nē Veneris & tōā. Nō est prior: nō est q̄ antecedit eam.
 Ispartu. Quāto: comparatio: & est sensus: o luna q̄to es
 splēdētior oībus aliis stellis: cū tu niti dīssima fulges in cœ
 lo. Tāto: illa sua pulchritudine supat oēs alias puellas.
**Luna q̄b⁹ noībus ap
pellata est** Cōcedūt flā. tu. i. uincunt tuo splēdore. Cynthia: o lu
 na: nā lūa & Diana eadē est: q̄ cynthia dī a cyntho monte
 Deli. Habes lumē cœcū: nō bñ uides. Vel cer. i. saltem
 Nō di. nō cōtraria. Cedētes mi. dātes locū corpi meo.
 Ferebar: i. bām. Radiabat: splēdebat. Repcussæ: reuer
 beratæ: nā aqua ū retroflectere radios lunæ. Et nitor di
 ur. i. lux quæ solet eē diei erat ī nocte. i. nox erat clara sicut
 dies. Nulla uox: talicuius uel hoīs uel aīalis. Aquæ dia
 motæ: diuisæ. Corpe: meo. Alcyōes solæ. i. solūmō au
 diebā Alcyōes uolucres: q̄ uidebant dōlci uoce q̄relā effū
 dere. Memores cæycis amati: agit fabulā: quā Oui. scri.
 li. xi. metamor. Cæyx. n. luciferi filius: p̄digiis q̄ ei apparue
 rāt p̄turbatus ad oraculū Apollinis in Clarō nauigare de
 creuit: mā Delphos ire nō poterat: qm̄ Phorbas cū phlegiis
 populis Delphos īfestabat. Cū aut Alcyone eius coniunx
 Aeoli filia hac nauigationem ei dissuadere conaret: uerita
 piculū ei⁹. Ille affirmauit intra alterē mensem se reuersurū:
 uege tempestate maxima oborta submersus est. Illa assiduo uiri desiderio sollicita cum ad tempus p̄missum
 reuerti nō uideret: deos continuis precibus fatigans: tādē misericordia Iunōis cui p̄cipue supplicauerat fa
 ctum est: ut in somnis admoneretur de obitu mariti: immisso somno sub specie Ceycis submersi. Illa igit ex
 citata somno cadauer mariti in littore inuenit: quare nimio dolore perculsa in uolucrē Alcyonē & Ceyx in
 aliā uolucrē cōmiseratione deorū cōuersi sunt: hæ uolucres p̄ septem dies fœrificatēs tranquillū habent ma
 re. coeunt. n. & pristinā coniugalem concordia seruanti: has igit solas uolucres p̄turbato mari querelā effū
 dentes audisse dicit. Aduertendum est aut pro nomine mulieris declinari Alcyone Alcyones: p̄ uolucres ne
 io Alcyon uel Alcyonis: ut hic locus ostendit: dicit enim Alcyōes nō autem Alcyonæ. Iamq̄ fatigatis: so
 lent natantes de fatigatis brachiis sustētare corpus aliquātulū sup undis: qd̄ se fecisse dicit. Erigor: eleuor.
**Alcyonū uaria de
clinatio** Vt postq̄. Lumen: quod in turri tua appōis. Meus ignis: meus amor. In illo lumine. Subito: dictis
 his uerbis. Mollior: facilior ad natandum. Amor qui calet in pectore cupido: idest qui facit calorē in
 pectore meo amoris pleno. Præstat. efficit. Ne possim sentire frigora. Profundi: idest maris. Quo ma
 gis: quanto magis. Accedo: appropinquo. Minus restat: scilicet uia ad perueniendum ad litus. Plus
 libet: plus animi est mihi & uoluntatis. Cerni: uideri a te.

Tu dea mortalem cœlo delapsa petebas:
 Vera loq̄ liceat: quā sequor ipsa dea ē.
 Neu referā mores cœlesti pectori dignos
 Forma nisi in ueras non cadit illa deas.
 A ueneris facie nō est prior ulla: tuaq̄
 Neue meis credas uocibus: ipsa uide.
 Quanto cū radiis fulges argentea puris:
 Cōcedunt flāmis sydera cuncta tuis.
 Tanto formosis formosior oībus illa est.
 Si dubitas: cæcū cynthia lumē habes.
 Hęc ego: uel certe nō his diuersa locut⁹:
 Per mihi cedētes nocte ferebar aquas.
 Vnda repcussæ radiabat imagine lūæ
 Et nitor in tacita nocte diurnus erat.
 Nullaq̄ uox unq̄ n̄as ueniebat ad aures
 Præter dimotæ corpe murmur aquæ.
 Alcyones solæ memores cæycis amati
 Nescio qd̄ uisæ sunt mihi dulce queri
 lāq̄ fatigatis hūero sub utroq̄ lacertis
 Fortiter in sūmas erigor alius aquas.
 Vt p̄cul aspexi lumē: me⁹ ignis ī illo est:
 Illa meum dixi littora lumē habent.
 Et subito lassis uires rediere lacertis:
 Visaq̄ quā fuerat mollior unda mihi.
 Frigora ne possim gelidi sentire p̄fundi.
 Qui calet ī cupido pectori: p̄stat amor
 Quo magis accedo: p̄pioraq̄ littora sūt
 Quoq̄ min⁹ restat: plus libet ire mihi.
 Cū uero possuz cerni quoq̄: p̄ū⁹ addis:

Claſſo brachia: maiori robore nato. ¶ Vidi qđ uix retineret. ¶ Dabas uerba: me nō cāptabas. ¶ Prima aqua: **ANTO.**
in ora primi irōis: qđ agitatiōe undae pluuit. ¶ Diis mag. quos in logistorico Var. putat eſſe cōelū & terrā: alii **dii magni**
Iouē Mercuriū & mineruā deos magnos credūt: aegyptii iſidē & Oſiridē magnos deos contendūt. ¶ Cate **apud ro-**
ra: paces luſus: & amatiū gaudia: quā gesserūt cōticer. ¶ Lumē: qđ in turri emines uidebat. ¶ Quā maris un **manos &**
da: iundatio maris helleſpōti: nullā hēt qđ ē: qm̄ maris angustia fluunt & refluūt. ¶ Illud iſps: qđ nobis sup. **egyptios**
eſt. ¶ Iners: ſine amoris officio. lamq; fugatura: a tpe **q̄ fuere**
patos: cū aurora diē nūciaret. ¶ Lucifer: is aurorā fili: ē **¶ Lucifer**
dei nūci. ¶ Amaro: ingrato: utrūq; n. offendebat: uirga **qui fuerit**

debam? noctis lōgitudine. ¶ Aequor uirgis: helleſpō **¶**
tū qđ a uirgis cāu nūcupatū eſt. ¶ Si qua fides: poſtu **¶**
lat fidē: pinde ac rē maximā loq; aggredereſ. ¶ Eſſe **¶**
natator: hīe natādi facultatē. ¶ Naufrag: facile sub- **¶**
mergi poſſe: ut is q̄ nullā hēat natādi pitiā. ¶ Ad te: **¶**
cū ad te nato. ¶ Prona: p̄ceps & natat: facilis. ¶ Clu: **¶**
collis qđ ad ſupandū difficilim. ¶ Vrbe mea: tāta **¶**
nis amor ē: ut ēt naturā uertat. odiſſe. n. impellit qđ **¶**
amare illa duce cōſueuim. ¶ Hei mi. ſuſpiratio hēc **¶**
fuit a loci diuerſitate. qđ ab amāte diſcluderet. ¶ Vn- **¶**
dis: pua freti diſtātia. ¶ Vna te. ſiue ſeſtiā: ſiue abidēa. **¶**

¶ Spectatrix: tu qđ ſpectas me. ¶ Addis aīos: facis me **¶**
aīoſiorē. ¶ Vt ualeā: ut poſſim: & ſim fortis. ¶ Labo- **¶**
ro: curo. ¶ Dñx tibi. ¶ Iacto: cū arte & oñtatiōe mo- **¶**
ueo: & oñdo. ¶ Deſcēdere in altū: ut uēias mihi ob- **¶**
uiā. ¶ Hoc ui. qđ uoluisti: p̄currere i aequor. ¶ Nec tñ **¶**
effecit: nutrix tua. ¶ Vdus: hūeſaſt. ¶ Priā aq. i. aqua **¶**
magis uicia littori. ¶ Excipis. i. cū ſū in littore. ¶ Of- **¶**
cula digna peti diis magnis trans mare. i. oſcula qđ ēt **¶**
dii cōeſtes: ut aſſeqrent poſſēt tranā. Mare: ſic ego. **¶**

¶ Amictus: ueſtes. ¶ Adēptos de tu. qđ te ſpoliaſti: **¶**
ut me tegas. ¶ Imbre. i. aq: nō. n. ſolū ſignat pluuiā: **¶**
ſed ēt ſimpliciter aquā. Vir. i. aen. Jaxis lateq; cōpagi- **¶**
b'oēs Accipiunt inimicū ibre. ¶ Nox: nā ſupra dixit **¶**
nox erat icipiēs. ¶ Cætera: ſubtricit rē pudēdam: ſic **¶**
Ouiā. i. amor. Cætera q̄s neſcit: ſeſſi requeuim? ābo. **¶**

¶ Turris: in q̄ ambo cōuenim. ¶ Lumē. ſ. nouit cæ- **¶**
tera. ¶ Nō mag. dicit gaudia illi? noctis ita eē inumē- **¶**
rabilia: ſicut ē innumerabilis algamaris Helleſpōtiaci **¶**
qđ tranabat ipe Leāder: ēt aut alga minuta qđ hāc **¶**
ba qđ naſciſ i mari: un alibi. Nūc lenis eieſtā detinet **¶**
alga ratē. ¶ Ad ſur. ad cōcubitus nōs occuſos. ¶ Il- **¶**
lud ſpaciū foret iers. i. eſſet ſine effectu uoluptatis: qđ **¶**
dabā opam illd totū colligerēt: & in uoluptate cōſu- **¶**
merēt. ¶ Cōiuge titōi. i. Aurora uxore titoni. ¶ Fuga- **¶**
tura: expulſura. ¶ Noctē: nā adueniente Aurora nox **¶**
abit. ¶ Præui: au. i. p̄cedēs aurorā. Virg. Naſcere: p̄q; **¶**
diē ueniēs age Lucifer almū. ¶ Cōgerim: cōiūgim? **¶**
cōmiſcemus. ¶ Rapti: certati. ¶ Paruas mo. eē noc. i. **¶**
noctes eē breues. ¶ Cūſtat: morat: ita oſculādo noſ. **¶**

¶ Mōitu: mādato & p̄cepto. ¶ Amaro: acerbo qđ iui- **¶**
tus audio me mōeri: ut ide diſcedā. ¶ Deſta: tur. reli- **¶**
cto loco ubi uoluptatē accepim. ¶ Digredimur: di- **¶**
ſcedim. ¶ Aequor uir. mare dcm̄ ab Helle puella qđ **¶**
in mare delapſa: ei nomē dedit: ut dixi ſupra plene i **¶**
argumento epiſtolæ Hyphiſphyles ad iasonē. ¶ Vſq; **¶**
dū li. i. aſſidue dū poſſū. ¶ Si qđ ſi. ue. ē. i. ſi ueritati quā **¶**
dico crediſ. ¶ Huc: ad te. ¶ Videor mihi eē natator: **¶**
i. uideor. optime ſcire natare: p̄p affectum amoris qđ **¶**

¶ Cū redeo. i. cū diſcedo a te. ¶ Videor eē naufra. uide- **¶**
or ſubmergi: fluctibus: & periclitari. ¶ Prona: facilis: & qđ **¶**
pēdēs: nā facili? deſcēdimus quā aſcēdimus. ¶ Cli- **¶**
uus: aſcēſus: mōriculus. ¶ Inertis: imobilis: quā nō ita **¶**
facile nataſ. ſicut aqua mobilis. ¶ Quis credere poſſit. **¶**
qđ nullus: niſi qđ ſciat quāta ſit uis amoris: naturaliter. n. oēs **¶**
libenter redeunt in patriam. Ouidi. Nescio qua **¶**
natale ſolū dulcedine cunctos Detinet. ¶ Nunc: cum ad te **¶**
natate non poſſum. ¶ Vincit animis: pareſt: & cō **¶**

Naturalis
amor

Spectatrix animos: ut ualeamq; facis.
Tunc etiam nando dñæ placuisse laboro:
Atq; oculis iacto brachia nostra tuis.
Te tua uix phibet nutrix deſcēdere in altum:
Hoc etenim uidis: nec mihi uerba dabas.
Nec tñ effecit: quamuis retinebat euntem:
Ne fieret prima peſtuus udus aqua.
Excipis amplexus ſceliciaq; oſcula iungis:
Oſcula diis magnis trans mare digna peti.
Deq; tuis dēptos hūeris mihi tradis amictus:
Et madidam ſiccas æquoris imbre comam.
Cætera nox: & nos: & turris cōſcia nouit:
Qđq; mihi mōſtrat per uada lumen iter.
Nō magis illius numerari gaudia noctis:
Helleſpōtiaci quam maris alga poteſt.
Quo breuius ſpatium nobis ad furta dabat:
Hoc magis eſt cautū: ne foret illud iners.
Iamq; fugatura tithoni cōiuge noctem:
Prauius auroræ lucifer ortus erat:
Oſcula cōgerimus p̄perata ſine ordine rapti:
Et querimur paruas noctibus eſſe moras.
Atq; ita cunctatus monitu nutricis amaro.
Frigida deſerta littora turre peto.
Digrediar ſlētes: repetoq; ego uirgis æquor:
Respiciens dñam: dum licet: uſq; meam.
Siqua fides uero eſt: ueniēs huc eſſe natator:
Cum redeo: uideor naufragus eſſe mihi.
Hoc quoq; ſi credis: ad te uia p̄na uidetur:
Ate cum redeo: cliuus inertiſ aquæ.
Inuitus patriam repeto: quis credere poſſet:
Inuitus certe nunc moror urbe mea.
Hei mihi cur animis iunctis: ſecernimur undis
Vnaq; mens tellus nō habet una duos.
Vel tua me ſeſtos: uel te mea ſumat abydos:
Tam tua terra mihi: quam tibi nra placet.

me adiuvat. Ouidi. de Tiſbe. Audacē faciebat amor **¶**
or ſubmergi: fluctibus: & periclitari. ¶ Prona: facilis: & qđ **¶**
pēdēs: nā facili? deſcēdimus quā aſcēdimus. ¶ Cli- **¶**
uus: aſcēſus: mōriculus. ¶ Inertis: imobilis: quā nō ita **¶**
facile nataſ. ſicut aqua mobilis. ¶ Quis credere poſſit. **¶**
qđ nullus: niſi qđ ſciat quāta ſit uis amoris: naturaliter. n. oēs **¶**
libenter redeunt in patriam. Ouidi. Nescio qua **¶**
natale ſolū dulcedine cunctos Detinet. ¶ Nunc: cum ad te **¶**
natate non poſſum. ¶ Vincit animis: pareſt: & cō **¶**

- ANTO.** Confundor: reddit post narrationē ad quærelas: quā auget sciscitatio de. Cause lenis: nullius materiam miras: quod cū leuissimus sit uentus rem tantā posset impedire. Iam nostros curai norunt delphines: tuis eius amoris notionem tribui: quæ exornatio a Cice. cōformatio dicitur: plurimū ualeat in re explicanda. Cōformatio que sit admonēdam miserationē. Curui delphines: epitheton propriū delphinog: est: qui alio uocabulo timone Simones appellant: ad quod nomē uocati ac currere dicunt. Limes attritus: orbita facta est natandi cōsuetudine in mediis aquis. Multa rota: auget similitudine. Hiperbolens: limes in mari cernit: ut orbita in uis mediis quid sit miserationē a mutatione fortunæ. Sic: per nata tum. Iterares: iter ad te dari. Aequora athamantidos: athamantis filia fuit Helle: quæ helle ponto nomē dedit. Canēt: pcellis affiduis spuma opium. Hoc mare: auget quærelā alienæ fortunæ memoria. Tale fuisse: procellis agitatum his similibus. Merfa: uirginetum in mare submerfa est helle. Nominatam hellepontos est nūcupatus. Habet crimen: ex culpa sortitum est nomen. Phryxo: Phryxo post sororis casum in colchos delatus est ad oetam. Freta tristia: per hæc procellosa maria. Pecoris: aut ei uelleristarie: is quo uestus est phryxus. Findā corpore: natationis periphrasis. Par: te ægeo nulla: nō alienis opus est adminiculis: ea sūt nauigia nautæ uela remi qbus undis uehimus. Idē nauigiū partes interpretat. Elycentex sentētia gloriensis locus est: qui scribit cynosurā & elycē filias Oleni Vulcani filii iouem in ida silua nutriti: & ob hoc in cœlum ab illo relatas. Arathus scribit Elycentem ut in aratheo carmine monstrat germanicus: cū dicit. Dat graiis elyce cursus maioribus astris. Phœnicas cynosuræ regit: & nos quid de his ueteres senserint in interpretatione germanici exposuimus. Tyrus: phœnix nauta. Arcton: minorem ursam quam cynosuram appellant.
- VER.** Curnō habet duos. i. cur nō sumus ambo in eadē terra. Sumat: p sumeret. Cur cōfundor: cur perturbor: & moueor aio. Quoties æquor cōfundit: quoties mare pturbat. qd non fieret si essemus in eadem terra. Ventus cā leuis. i. uentus qui est parua causa. Cur potest obesse: cūr potest nocere impediēdo natationem meā: quod facere non posses: si essemus simul. Curui delphines pisces sunt repando dorso: homini amicum animal: de quo natura uideatur Plinius: & Solinus. his igitur dicit Leander se iam esse notū propter frequentem natationem suam. Piscibus. i. aliis: qui etiā non adeo sunt familiares hominibus. Iā patet: hyperbole est: hoc enim fieri nō potest: sed ut amator dicit se ita crebro sæpe natasse ut appareat in aquis quasi limes quidam quem suo corpore fecit: tanquā orbita rotæ: uel uia per quā multæ rotæ incedunt. At tritus: frequentatus. Solitarum: assuetæ: meæ natationi. Multa rota: pro multis rotis. Quod mihi nō esset: & cæ. sensus est ego ante quærebar: quod non possem ad te iterare. i. uenire. Nisi sic. s. natando. Sed nunc quæror hoc. scilicet iterare natando. Deesse mihi: non concedi mihi. Per uentos: idest causa uentorum qui me prohibent. Aequora athamantidos: idest pontus helles quæ ut dixi filia fuit Athamantis. Canent: spumescent. Immodicis: maximis. In portu: ubi ut plurimum solet esse tranquillitas: quanto ergo minus tuti erunt homines in medio ipsius. Hoc mare: dicit hellepontos ita esse commotum: ut fuit quādo merfit Hellen: & ab ea nomen accepit. Reor: puto. Fuisse tale: ut nunc est. idest ita turbatum. Cum: idest quando. Primum: primo. Est natum: est adeptum: est affectum. Nomen de uirgine merfa: de Helle submerfa. Satis infamis: satis ad infamiam & sœuitiam nominatus. Vtq. idest & quamuis. Parcat mihi: me non submergat. Habet crimen. habet infamiam. Nomine: quia appellatur hellepontos. Inuideo phryxo: optat se posse transuehi ultra mare: sicut phryxus translatus est ab ariete. Quem ouis aurea uellere lanigero. idest ouis siue aries habens pellem auream. Vexit ultra mare sine submersione. Nec tamen requiro officium pecoris aut nauis. idest non tamen quæro habere uel arietem: ut habuit phryxus uel nauem aliquam. Dummodo possim: meo corpore natare. Nulla arte: transendi uel nūe: uel alio modo. Modo: tantummodo: uel dummodo. Copia: facultas. Idem: ego idem. Nauigium: nauis. Nauita: qui regam & agam nauem. Vector: passiuè accipitur. idest qui uehar: ut Lucanus. Causa est hæc sola timoris. uestorem non nosse tuum. idest eum quem uerhis. sunt enim uerba Cæsaris ad Amyclan. Nec sequar: dicit se non nauigaturum ad observationem si derum sicut alii solent: dicit enim se tantum spectare lumen sui amoris. Helicent: ursam maiorem dicit
- Phryxi ca sus**
- Cynosura & elyces q sint scdm diuersæ opinantes & ubi locorum obseruantur**
- Delphinū natura**
- Phryxi fabula**
- Ariadnes fabula**
- Vector passiuè acceptum**
- Ursa maior & ipsi fabula**
- Cur ego cōfundor: quotiens cōfundit æquor.**
- Cur mihi causa leuis uentus obesse potest.**
- Iam nostros curui norunt delphines amores.**
- Ignotum nec me piscibus esse reor.**
- Iam patet attritus solitarum limes aquarum.**
- Nō aliter multa quā uia pressa rota.**
- Quod mihi nō esset: nisi sic iterare querebar.**
- At nunc p uentos hoc quoq deesse queror.**
- Fluctib9 imodice athamantidos æquora canēt.**
- Vixq manet portu tuta carina suo.**
- Hoc mare cum primū de uirgine noia merfa.**
- Quæ tener: est natum: tale fuisse puto.**
- Et locus amissa satis hic infamis ab helle est.**
- Vtq mihi parcat: nomine crimen habet.**
- Inuideo phryxo: quem per freta tristia tutum.**
- Aurea lanigero uellere uexit ouis.**
- Nec tamen officium pecoris nauisq requiro.**
- Dū mō quas scindam corpe dentur aquæ.**
- Arte ægeo nulla: derur mō copia nandi.**
- Idem nauigium: nauita: uestor ero.**
- Nec seqr aut elycen: aut q tyrus utitur: arcton**

q̄ fabulæ ferūt ex Calistōe a ioue cōpressa: postq̄ Arcada filiū peperit scāminā ex puella formosissima a iūo
ne in ursā ē cōuersa: de iude cū post q̄ntūdecimū annū fili⁹ arcas in uenationē egressus m̄ez occisus ē: et igno
rans. Iuppiter id scelus phibēs abos in cōlū trāstulit: & in septētrionali polo collocauit: sed iuno exorauit
Thetyn & oceanū: ne pellicē suā suis aq̄s mergi paterent: itaq̄ dicūt eas nunq̄ occidere: ut Vir. Arctos ocea
ni metuētes æquorē tigi. ad harū obseruationē nautæ nauigare solēt: sed græci obseruāt Elicē. phenices ue
ro Cynosurā quā dicimus minorē ursam de q̄bus ipse. Oui. in tristibus. Magna minorq̄ feræ: q̄rū regis alte
ra graias. Altera sidonias utraq̄ sicca rates. Idē. li. iii. fasto. Esse duas arctos q̄rū cynosura petat Sidoniis. Eli
cen graia carina notet. de his ē ita scri. M. Māli⁹ Astronomicō lib. i. Sūma tenēt axis miseris notiss̄ ma nau
tis Signa. p̄ imēsūm cupidos ducētia pontū. Maiorēque Elicē maior decircinat arcton. Septē illā stellæ cer
tantes lumine signāt Qua duce p̄ fluctus graiæ dant uela carinæ. Angusto cynosura breuis torque in orbe
Tam spacio quam luce minor sed iudice uincit Maiorem tyrio: p̄cenis hæc certior auctor Non apparen
tem pelago quærentibus orbem: manifeste igitur apparet quare dixerit. Aut qua tyrus utitur arcton: si
gnificat enim Cynosuram quam: ut apparet Tyrii obseruant: cum altera: hoc est elice obseruetur a grais.

Elyce &
Cynosu
ra a quib⁹
obseruat

Publica non curat sydera noster amor.
Andromedē alius spectet: claræque coronam:
Quæque micat gelido prhæsis ursa polo.
At mihi qd̄ perseus: & cū ioue liber amarunt:
Indicium dubiæ non placet esse uiæ.
Est aliud lumen multo mihi certius istis:
Nō erit in tenebris quo duce noster amor.
Hoc ego dū spectē: colchos atq̄ ultima pōti:
Quaque uiā fecit thessala puppis: eam.
Et iuuenē possū superare palæmona nando:

placet indicium: more aliæ nautæ hæc sidera in cursu nō seruo. Multo clarius: nō accēsa in turre face: sed
de Hero placet intelligi. In tenebris: in obscuris: sed obseruabilē habebit lucē: & clarissimū sidus: qd̄ sequa
tur. Thessala pinus: iargo q̄ colchos petiit. Palæmonis ē portus: quē & melicertā dicūt inus ex athamā
te filius cū quo m̄ e lecheo. p̄mōtorio bacchi furore cōcitata in mare se præcipitauit: cui port⁹ tutela tribuit.
Publica sidera: quæ oēs aspicere possunt. Andromadē: stellā andromades: fuit at andromade Cephei &
Cassiope filia in æthiopia: cuius mater Cassiope se pulchritudine nymphis Nereidibus p̄ferens eaq̄ irā puo
cauerat: quas ut placaret cepheus hamonis oraculū cōsulerat: a quo respōsum fuerat filiam pro supbia m̄.
na belluæ exponendā esse: q̄ Nereides ex mari mittebāt: ut illa deuorata tādē placarent. Qd̄ cū Cepheus fecit
set: & eā i littore saxo alligasset. Casu quodā supuenit Perseus filius iouis & Danaes q̄ supra ea loca uolans:
cū puellā formosissimā aspexisset: amore cap⁹: cū eius p̄e pactus ē: ut sibi spōsa & uxor daret: si eā liberat
set: ea igitur liberata cū Phinea frēm Cephei eā uxore uolētē: & multos illi auxiliātes in saxa uertissent: tandem la
uictor Argos cū cōiuge reuersus ē: q̄ postea in stellā quæ Andromade dī: mutata est: est at legendū andro
made p. d. nō Andromachē: nā hæc uxor fuit Hectoris q̄ nunquā mutata legif. Clarāq̄ coronā. i. stellā
Ariadnes de q̄ dixim⁹ in epistola Phædræ: gēma. n. coronæ Ariadnes q̄ nouē fuisse ab Ouidio dicūt i stel
lā q̄ corona dī cōuersæ fuerūt: de q̄ Vir. li. i. geor. Gnosiaq̄ ardētis decedat stella coronæ. Vrsa prhæsis. i.
arcadicā: nā parthasos urbs fuit Arcadiæ. Gelidos: frigidus septētrionalis: & ē q̄si iteratio ei⁹ qd̄ dixit: Nec seq̄r
aut Elicē &c. At mihi q̄ pse⁹ amauit. i. Andromadē. Et li. i. bacchus: & significat Ariadnē. Cū ioue. i. q̄
iuppiter amauit: significat autē Calistōnē in ursā mutatam ut diximus. est at sensus nolo habere pro indicio
natationis meæ stellā Andromades uel Ariadnes uel Calistonis. i. ursæ. Indicium: demonstratōne: signū.
Aliud lumen. s. quod tu o Hero in turri tua mihi ostendis: uel lumen intelligit ipsam amicam. Quo
duce: quo regente me. Non erit in tenebris: non ignorabit iter. Dum. i. dummodo. Spectem hoc lu
men tūm. Eam: pro irem. Colchos & ultima ponti: id est etiam in extrēmas: aut periculosissimas ptes
orbis. Qua. scilicet parte. Pinus thessala: nauis iasonis. Fecit iter. i. iuit. q. d. per Scyllā & Carybdin. per
simplegadas &c. Et possum superare palæmona iuuenem nando. i. possum melius natate quā palæmō de
us maris: de quo talis habetur fabula. luno in genus. Cadmi irata postq̄ de semele se ulta est: etiam Autono
en eius sororem in penthei filii cædem impulit. Inonem quoq̄ aliam sororem. & Cadmi filiam in cladem
deducere statuit. cum igitur uideret eam & marito Athamante: & duobus filiis felicem euocauit ex inferis
Erynnim unam ex furiis: per quam in furorem Athamanta conuertit: nam in eius pectus Serpentē ac uirus
quo eius mens alienaretur iniecit. Qui per insaniam uxorem feram credens insecutus Learcum filium: quē
illa ulnis gestabat saxo illisum pro sera interfecit. Quare uisa Ino siue dolore filii siue ueneno furia concita
ex scopulo se cum melicerta filio præcipitauit: qui Veneris precibus a Neptuno excepti sunt: & dīi maris fa
cti. Ino leucothoe a græcis dicitur: a latinis Matuta ut Ouidius in fastis dixit. Leucothoe graiis: matuta
uocare nostris. Melicerta uero portunus latine: græce palæmon dicitur: quem nunc intelligit.

Publica q̄ aliis nota & cōmunia sūt. Andromede. ANTŌ.
den: hāc cephei filiā fuisse in tragœdia scrib. Euripe Andro.
des in cōlū relata ob pseī grā: quē secuta ē Ali⁹ mede q̄
ad ægyptios respiciūq̄ nauigatiōē ādromedē obser fuent & q̄
uant. Clarāque coronā: ariadnæ coronā i cōlū trā ipsam ob
slatā dixim⁹: q̄ cretēses uelut sidus peculiare sequūt. feruant
Parthasis ursam maiore ursam quæ fuit arcadica in Ariadnes
telligit: calisto nominatā Lycaonis filiā: licet Arie corona
thus Tegeates non calisto: sed megisto uocatā scri. quæ sit
bar: cethei filiā & lycadīs neptē: cui iuppiter amoris Calysto q̄
præmiū cōlū dedit: parthasii fuere arcadiæ populi & maior
uetustissimi. Pollo gelidos: septētrionē intelligit in ura q̄ sit
quo hæc fulgēt sidera circa axē. Qd̄ pseus: ādrōe Parthasii
dē signāt: quā amasse pseū: & a ceto liberasse scri. Eu populi q̄
ripides. Cū ioue. ea ē calisto: q̄ amauit iuppiter. Li. Andro
ber bach⁹ in cōlū rettulit cū corona ariadnā. Iō des fabu.
Ariadnes fabula

Palæmo
nis siue
portū fa
VBER.
Andro
mede q̄
fuerit &
ipius fabu
la

Palæmō

Ino leuco
the siue
maruta q̄
fuerit

LEANDER

ANTO.
Glauci fa-
bula

Olimpia-
ca certami-
na q̄ & qs
prim⁹ ea i
stituerit

VBER.
Glaucus

Carcera
carcerib⁹
numero
multitudi-
nis i quo
differat.

Flāmap
amore po-
nitur
Tantali
fabula

Reddidit herba deū: glaucū anthedōtis filiū signat: q̄ cū in scopulis agage: q̄ sūt ad euboēā pisces: quos in
ripā piiciebat tacta herba i mare resiliātū quā & ipe cū tractasset in mare trasiliēs fcūs est de⁹. Strabo in bale
nā uersum scribit. Lāguēt: fatigata sunt Tēdūt fort⁹ se mouēt. Heleo carcere: apud helidē in peloponē
so equor: certamia iſtituta sūt ab aetholis: epeis & heraclidis duce exilo: q̄ helin incoluerūt tēplūq̄ iouis oli
pii cōdiderūt ubi simulachrū fuit eburneū phydīa opus: alii scribūt ludor: & delubri auctore exiisse Her
culē iouis ex Alchmena filiū: quē aiūt primū certasse: & palmā obtinuisse. Carcere: locus est un⁹ eq̄ ad cursū
mittunt: quē Neui⁹ oppidū appellat. Seruo: obser-
uo tanq̄ sydera. Sequor te magis: nō astra natatu
suo: sed dominā q̄ mihi eius memoria uires sufficit.
Ibis in cōclū. Dic mihi qua sit iter: doceas oro q̄
uia cōclū cōscēdēdū sit: ut te cōueniā. Hic esi ter-
ra moraris. Exiguo: difficultatē a loco notat: es in
terra inq̄: & exiguo tpe tecū eē cōtingit: si in cōclū
feraris: ad te ire oīno negare. Mea mēte: quā non
min⁹ q̄ mare aestuat. Nō minus: quā si in cōclū con-
sisteres. Breuis: septē mīlīa stadia. Nū mali du-
uellē inq̄ in extrēo orbe morari dūmō her⁹ cōsuetu-
dine potuer. Res nō sp̄: potiūdi desiderii facultas.
Velle qd est aliud: difficultatē auget similitudine:
sum inq̄ tātalo similis: ille ut Home. scri. poma capi-
ti iminētia: & aquā abludentē cōspicat barbā. Et q̄
pu. fū. siti fameq̄ ppetue uexas. Poma: q̄ iminēt ca-
piti. Flumis refugii spatū undā dephēdere: q̄ seq̄ntē
fugit. Cū uo. un. cū maris trāq̄llitas psuaserit.

Quē herba mi. red. deū: Glaucū signat: q̄ cū pesca-
tor eēt apud Anthedonē Euboicā: & pisces in littorē
positos gustata qdā herba in mare resiliisse uidisset:
& ipe ei⁹ herba uī expiri decreuit: qua gustata statū
i mare salit: & de⁹ fcūs ē. uī Ouid. li. vii. meta. Carpsit
& euboica nūax Anthedōe gramē. Nondū uulgati
mutato corpe Glauci. Idē lib. viii. Ecce frerū scidens
alti nou⁹ icola pōti Nup i Euboica uersis anthedōe
mēbris Glauc⁹ adest. dicit igif Leāder dūmō spectet
amicā suā se posse supare nādo palēmōa & Glaucū
deos maris Lāguēt: debilitant cadūt. Colla te-
nēda. i. aplectēda. Preciū nō uile laboris: q̄ remūe-
ratio uī laboris erit digna. Valēt: recipiunt uires.
Ad sua p̄mia. i. ad te q̄ es p̄mia ipsoz. Vt celer:
cōparatio celeritatis. i. sicut equus in olympiaco cer-
tamie celeriter ex carcerib⁹ exiit. Carcere: i proprie-
p carcerib⁹: nā carcer ē loc⁹ reor: carceres un⁹ eq̄ emit-
tunt ad currēdū. Hora. in. i. fmonū: ut cū carcerib⁹ se
se effudere qd riga. Heleo carcere: Elis & pisa urbes
arcadiæ: apud qs currulia certamina celebrant: & iō
dixit Heleo carcere. Virg. iii. geor. Seu qs ad Helei
mœtas: & maxia cāpi Sudabit sp̄atia. & Luca. Quātū clāore inuas Hele⁹ Sonipes. Seruo: aspicio. Sequor
te: magis q̄ sidera. Sed adhuc tellure morari. i. digna: & meli⁹ morari legitur: q̄ moraris. Aut dic. i. aut si
uis ire in cōclū: dic mihi quō & ipe possim illuc ascēdere. Hic: ex h qd es digna cōclū. Raro cōtingis mi-
hi amātū: raro possū tecū eē: q̄a digna & p̄ciosa difficile cōcedunt. Cūq̄ mea sūt & c. i. turbor cū turbatur
mare. Quid mihi: dicit qd nō pdest qd istud mare helle sp̄otiācū sit tā strictū: q̄a tā breuis maris aq̄: nō mī-
n⁹ ei obstat quā si eēt mare latissimū. Obstat: affert ipedimētū. Nū ma. an poti⁹ uel. Remot⁹ separatus:
Hēre sp̄e meā lōge cū dñā. i. dubito an uel eē lōge ab amica mea: & hēre ē sp̄e meā lōge cū ea: q̄a patiēti⁹
ferrē si nō possē ad eā uenire. Propior: ppingor. i. amica ē. Calesco: ardeo. Flāma. igne amoris. Ter. Ac
cede ad ignē hūc & calesces plus satis. Res: cā amoris. i. ipa aīca. Nō sem. subaudi adest. Pene: fē. Tā
go manus: puerbiallyter dixit. Tāta ē uicinia: tāta ē p̄ximitas iter nos. Hoc ita eē p̄pinquos: & nō posse si
mul eē. Mouet lachry. facit me flere. Vel. qd ē ali. Cōpat se Tātalo: q̄ i mediis aqs apd iſeros sp̄ sit: neq̄
pōt biber & hēt poma ad eos: & nō pōt ea comedere: aut ore cōringere. Quid ē ali. q. d. nihil: nisi qd mihi
accidit q̄p̄p̄ quā aīca mea: ea tñ careo. Fugietia: ab ore discedētia. Seq̄ sp̄e flu. refu. i. seq̄ sp̄e aq̄ fugietis.
Hora. in. i. fmonū. Tātalo a labiis sitis fugietia caprat. Flumia. dixim⁹ hāc fabulā i episto. Paradis. Ergo: cū
idignatōe & dolore p̄nūciādū ē. Nisi cū uolet. q. d. stabo ad arbitriū maris: & nō uidebo te nisi cū mare uo-
let me p̄mittere. Nulla hyēs: nulla tēpestas & turbatio maris. Videbit me felicē: uidebit me cū amica mea
Cūq̄ minus & c. i. spes mea erit in rebus leuissimis: hoc est in uento & aqua q̄bus dicit nihil esse infirmius.

Miraque quē subito reddidit herba deum.
Sape passiduos lāguēt mea brachia motus:
Vixque p̄imenlas fessa trahunt aquas.
His ego cū dixi precium non uile laboris:
Iam dominæ uobis colla tenenda dabo.
Protinus illa ualēt: atq̄ ad sua prēmia tēdunt:
Vt celer heleo carcere missus equus.
Ipse meos igitur seruo: quibus uror: amores:
Teq̄ magis cœlo: digna puella sequor.
Digna, quidē cœlo: sed adhuc tellure morari:
Aut dic ad superos hinc mihi qua sit iter.
Hinc est qd raro misero contingis amanti:
Cūque mea sūt turbida mente freta.
Quid mihi: qd lato nō separor æquore pdest:
Nō min⁹ hæc nobis tā breuis obstat aqua:
Nū malim dubito toto procul orbe remot⁹:
Cū domina lōge spem quoq̄ hēre meam.
Quo p̄pius nūces: flāma propiore calesco:
Et res nō semps: spes mihi semper adest.
Pene manu: quod amor: tāta est uicinia: tāgo:
Sape: sed heu lachryas hoc mihi pene mor:
Velle qd ē aliū fugietia p̄ndere poma: (uet.
Spēque suo refugii fluminis ore sequi.
Ergo ego te nūq̄: nisi cū uolet unda: tenebo:
Et me scelicē nulla uidebit hyems.
Cūq̄ minus firmū nil sit: quā uetus & unda:
In uentis & aqua spes mea semper erit.

Læserit fecerit pcellorū. **P**leias pleiades. vii. sunt q̄ ortu & occasu pluias & tēpestates faciūt. **A**rtophylax q̄ Boetes iouis & calist' filii: licet hermipp' tradat eē philomelū ceteris & iasōis filiū. xiiii stellis effigiat: dicit' artophylax qd arethos custodiat. **O**leniūq; pe. caprā amalthēā & ædos itelligit quos autiga humeris gestat: quē ut Hygin' tradit Olenū nūcupatū fuisse uulcāi filiū: & ex hoc duas nymphas natas: ielicē & egē. q̄ iouis fuerūt nutrices: a qb' duæ urbes notatæ sūt. Olenos i aulide helice i peloponessio de qb' apd Hyginū mariapdis hist' oriat: tēpestatē pluiāq; faciūt: siue oriāt: siue ad oceanū pperēt. **Q**uā sim te. statuit cōsiliū ab

ANTO.
Pleiades
q̄ sūt
Artophy
lax qui &
unde
Olenii in
ter sydera
relati fa
bula
Olenos &
helice ur
bes quæ
fuerint

Aestus adhuc tñ ē: qd cū mihi læserit æquor
Pleias & artophilax oleniumq; pecus.
Aut ego nō noui: quā sim temerarius: aut me
In freta non cautus tū quoq; mittet amor.
Neue putes id me: qd abest pmittere tempus:
Pignora polliciti non tibi tarda dabo.
Sit tumidū paucis ēt nūc noctibus æquor:
Ire per inuitas experiemur aquas.
Aut mihi continget foelix audacia saluos:
Aut mors solliciti finis amoris erit.
Optabo tamē: ut partes expellar in illas:
Et teneat portus naufraga mēbra tuos.
Flebis enī: tactuq; meum dignabere corpus:
Et mortis dices huic ego causa fui.
Scilicet interitus offenderis omine nostris:
Litteraque inuisa est hac mea parte tibi.
Define parte queri: sed ut mare finiat iram:
Accedant quæso fac tua uota meis.
Pace breui nobis op' est: dū trāsferor istuc.
Cū tua contigero littora: pstat hyems.
Istic ē aptū nostræ nauale carinæ:

hæc: maia ē a ioue cōpressa gēuit Mercuriū electra ex eodē ioue gēuit dardanū. **O**ui. lib. iiii. fasto. **D**ardanō
Electra q̄ nescit atlātide narū. i. electra cōcubuisse ioui. **S**terope ex mfe gēuit oenomaū patrē hyppodamæ.
Celēno a neptūno amata ē: ut ēt in seq̄nti epi. patebit ex q̄ gēuit nyctēū q̄ cū nyctimene filiā cōmixt' ē. **M**ero
pe sola cū mortali cōcubuit. **N**ā ex Sisypho gēuit Glaucū patrē bellorophōtæ. **O**ui. Sep̄tia mortali merope
sibi sisyphē nup̄sit. **P**oenitet & facti sola pudore later: de pleiadib' hæc nūc sufficiāt. **P**leias at hic itelligit ut di
xim' syd' **S**teropes tēpestuosū. **A**rtophylax: stella ē q̄ & bootes dī. i. bubulc' q̄ & tēpestuosa ē. latie pōt di
ci custos ursæ. **O**leniūq; pec' i. scri. **S**tra. **A**egas duas eē: unā i Euboea: Alterā in achaia dicit' & agā & agas:
In quo loco iouē a capra lactis alimēta suscepisse scribit: ppe ē oleniū oleniā capellā dixere oleniū igit' pe
cus possum' itelligē uel solū syd' capræ: qd ē pluiuale ut **O**ui. li. iiii. meta. **A**ddidici regimē dextra moderā.
te carinæ **F**lectere: & oleniæ syd' pluiuale. capellæ: uel certe sydus: & capellæ & hædoge suogā ob beneficiū
alimēti a ioue in coelū cū hædis suis trāsata ē: ex qb' factū sydus: qd nubes: pluias & tēpestates inducit: qd
Virg. of̄dit lib. i. georgi. **P**ræterea tā sūt arctuti sidera nobis **H**ædorūq; dies seruādi &c. & **M**ali' astronomi
cus lib. i. **H**ūc subeūt hædi claudētes sidere pōtū **N**ubib': & mūdi nutrito rege capella: dicit igit' læder: si nūc
ita turbat mare: qd erit cū accesserint ēt sidera: q̄ natura sua iducūt tēpestates. **A**ut nō noui. quā si. te. aut nō
noui temeritatē meā. **A**ut am. nō ca. q̄ facit hoīem icautū. **T**ūc: cū supra dicta sidera cōmouebūt mare.
Qd ab. qd ē remotū. **P**ignora: pbatōes: certa signa. **P**olliciti: pmissiōis meæ. **S**it tu. pau. &c. i. si ali
quot noctib' duret hæc tēpestas. ego experiar uenire iuitis ags. **A**ut mi. facit argumētū qd dī **D**ilema: qd
ntrinq; cōcludit: & pbat sibi eē eū dū. **A**udacia fœ. cui fortūa & dii fauebūt. **S**aluo: incolumi. **A**ut alia
pars aut si moriar mors finiet sollicitudines & molestias mei amoris. **E**xpellar: a fluctib' piciar. **I**llas: ubi
tu eris. **N**aufraga mēbra i. ego naufrag' & submersus. **D**ignabere ta. i. dignaber' tāgere. **C**a mor. q̄ app
amore meū an' us ē tā turbidū mare īgredi. **S**cilicet: fingit **L**æder amicā suā nō audire libēter ma' ū omē
de ei' morte. **I**nterit' mortis. **A**ccedāt meis uotis. i. adiugant: ut tu facias uota sicut ego. **P**ace: trāq̄llita
te maris. **B**reui: parui temporis. **P**erfret: perferet: cum ero apud te. **I**stic est: translatio: sicut naues bes
ne sunt: ubi habent portum: ita dicit se habere nauale aptum suæ carinæ: id est amicam suam sibi aptam: na
nale itelligit amicam: **C**arinam uero se ipsum: quia fungebatur officio carinæ: **T**unc cum natabat.

VBER.
Pleiades
q̄ signa &
ubi collo
cata & eo
rū fabula

Artophy
lax quod
signam ē
Sydera ca
præ uel ca
pellæ quæ
sint: & cui
naturæ

Dilema
argumētū
quod sit

Nauale i.
pprie qd

ANTO. Nulla aq; nullo in loco libet⁹ esto. quā tecū. ¶ Tūc: cū a te discedo. ¶ Ero cau. fluct⁹ uerebor. ¶ Triste: p- cello sū. ¶ Duas: & āplex⁹ & uētos. ¶ Remis cor. bra- chia significat: quorū significatiōe ferebat. ¶ Lumen habet: facē i turri erige. ¶ Interea saviētib⁹ pcellis: p- Leādro epistolā teneas. ¶ Quā pcor: desiderio tuorū episto. clausinut qd maxie utriq; erat carissimū i afo legētis relinquere: nā quā i fine sūt: iō uehementio- ra eē debēt: qm̄ ueluti pxiōra animo semp obli- uis ut adactis cōcitāt⁹ aculeis ardēt⁹ moueāt.

Quo pa-
cto episto-
lā claudi
debeat.

VBER.

¶ Caut⁹: qā nō discedā a te: ut immittā me piculis. ¶ Nec faciā cōiūcia flucti. i. nō inculabo fluct⁹. ¶ Sur- dis n̄ audiētib⁹ ipe supra. Surdior ille freto. &c. ¶ Tri- stera spe: a dursū. ¶ Nataturo: mihi ¶ Per duas cas: p uētos & lacertos tuos. ¶ Remis corpis. i. brachiis ad natādum utar loco remorum. ¶ In aspectu: in tur- ritut possit a me aspici. ¶ Pernoctet: uigilet. ¶ Ipse ego. ¶ Minima mora: breui tempore.

In Decimam octauam Epistolam argumentum.

Estō urbē Teopōpus scribit fuisse parua: sed bene munitā: & qm̄ angustia: adit⁹ principatū tenuit: urbiū qm̄ in cherōnesso sūt oīū: optimā dixerūt cherōnessi: p mōtorū ē mastusia: in cui⁹ frōte sygeū ē: achinog statio illic ptesilai delub⁹: & cinosemā: hoc ē heccubā in canē uersā sepulch⁹ uisebat. Est pterea turris sesto cōtigua: ubi Hero accēsas faces erigebat: q̄s sequūt⁹ Leāder enataret: sed cū ob tēpestatē dies aliquot natai cessasset accepta illi⁹ epi. rīdet. desidia interdum accusat: interdum amoris suspicionem ingerit: demum suadet ut non. nisi trāquil-

lo mari audeat enatare.

ANTO.

Argumē-
tū de quo
supra

VAm mihi mi-
sisti uerbis leā-
dræ salutē: prio-
ri epistolæ simi-
le ē picipium:
utraq; n. salutē
missa exposito

q; desiderio amātis fauorē cōci-
liat desiderū a tpiis momento:
mora quīs exigua: lōga mihi ui-
des. ¶ Ignepa. æquo amoris sti-
mulo uexamur. ¶ Sed sū ti. ui-
im. se maiore pati in amore cru-
ciatū a sexu arguit: sū inq; foemi-
na iō ipar uirib⁹: hoc ē debilior.
¶ Ingeniū: ad resistēdū cōstāt⁹
cor. ¶ Infirmas: ibecillis ad tolle-
ran- los effectus.

VBER.

Breuis epi-
stolæ te-
nor

VAm mihi misisti. Hero epistolæ Leā-
dri respondens dicit se deteriore esse con-
ditione: q̄ sit Leander: quia & si pares sunt
amore: multis tamen de causis: ipsa minus
potest amorī resistere: & ostendit quam sincero &
continuo amore eum amet: cum dicit se cupidam: ut
Leander ad se teniat: hortat tñ ut diligenter aduer-
tat: ne se periculis obiciat: ne si moriatur sit etiam cau-
sa mortis ipsius: dicit autem se maxime terri uiso
quodam qd ei in somnis apparuit de morte cuiusdā
Delphini harenæ illi & statim mortui. ¶ Rebus: ef-
fectu. ¶ Omnis mora: quelibet tardatio temporis eti-
am breuis. ¶ Est longap: propter affectum tui. Virgi-
lius in bucolicis. Si mihi non hāc lux toto iam lon-
gior anno. Horatius. Ut nox longa quibus mentitur
amica. ¶ Fassā: mihi consenti amorem meū. ¶ Vi-
ribus: robore animi ad resistendum amorī ¶ Ingeni-
um: naturam. ¶ Ut corpus: scientia physica: dicit. n.
ex imbecillitate corporis imbecillitatem quoque animi fieri.

Imbecilli-
tas corpo-
ris animi
becillitatē
arguit

HERO LEAN-
DRO.

VAm mihi misisti
uerbis leādræ salutē
Vt possim missam
rebus habere ueni.
Lōga mora ē nobis
oīs q̄ gaudia differt

Da ueniam lassā: non patienter amo.
Vrimur igne pari: sed sum tibi uirib⁹ impar
Fortius ingenium suspicor esse uiris.
Ut corpus teneris: sic mens infirma puellis:

Vos mō uenādo: a studio: uarietate ppositū firmat. **R**us geniales: nullas ad delectationē ornādo: nā ut **ANTO.**
 qsq; erat laudatissim⁹is agrū colere cōsueuerat: ut scri. Cat. **G**eniales: amenū aut cultura aut siluis inceditis. **Antiquo;**
 aut aquarū scaturigie. **P**onitis: supatis. **I**n uaria mo. in uariis studiis imorādo. **F**ora: cāe forēses. **D**o. **rū mos**
 na palmā: palestrā unctā: q; certabāt palestra oleo pfundebant: iō unctā pales a Papinio dē. **D**ucitis: capta. **Palestrā**
 tis decipitis i uenādo. **H**ora serior: tps lōgītudo. **D**iluit: multo uino pfusi supatis: nō. n. tps uino: sed ho **ludus qui**
 mines diluunt. **H**is sū motis: cū hēc studia mihi nō sint. **F**acio: amo. **A**ut ego cū cara: Leātri muratiōe **fuere**

Deficiam: parui temporis adde moram.
Vos modo uenādo: mō rus geniale colendo:
Ponitis in uaria tēpora longa mora.
Aut fora uos retinēt: aut unctā dōa palestrā
Flectitis aut freno colla fugacis equi.
Nūc uolucrē laqueo: nūc piscē ducitis hamo:
Diluitur posito serior hora mero.
His mihi submōis uel si minus acriter urar:
Quid faciā: superest pter amare nihil.
Qd supest facio: teq; o mea sola uoluptas:
Plus quoq; q; credi quod mihi possit: amo.
Aut ego cum chara de te nutrice susurro:
Quāq; tuum miror causa moretur iter.
Aut mare pspiciens: odio so cōcita uento
Corripio uerbis æquora sæpe tuis.
Aut ubi sæuiciē paulum grauis unda remisit:
Posse quidem: sed te nolle uenire queror.
Dūq; q̄ror: lachrymā p amātia lūina manāt:
Pollice quas tremulo conscia siccāt anus.
Sæpe tui spectro si sint in littore passus:
Impositas tāquam seruet harena notas.
Vtq; rogē de te: & scribam tibi: si quis abydo
Venerit: aut quæro si quis abydon eat.
Quid referā: quotiēs do uestib⁹ oscula: q̄s tu
Hellespontiaca ponis iturus aqua.
Sic ubi lux acta est: & noctis amicior hora:
Exhibuit pulsa sydera clara die.
Protinus in summa uigilātia lumina turre:
Ponimus assuetæ signa notamq; uia.
Torta quersato ducentes stamina fuso:
Fœminea tardas fallimus arte moras.
Quid loquar interea tā lōgo tēpore quæris:
Nil nisi leandri nomen in ore meo est.

quid ipsa itidem agit exponit. **S**usurro: clam &
 uoce pressa loquor. **C**orripio: habeo conuitia de-
 rector. **G**rauis unda: procella. **S**ed te nolle ueni-
 re quæror ingerit pellicis suspicionem de qua aper-
 te postmodum loquetur. **A**mantia lumina: aman-
 tis herus oculos. **T**remulo: senili. **I**mpositas no-
 tas impræssa uestigia. **S**cribam tibi: tuæ epistolæ
 respondebo. **V**estibus: Leandri uestes hero serua-
 bat: quibus cum natasset utebatur. **A**qua: de super:
Sic ubi nox facta est: describit tempus ut commis-
 sationem moueat. **A**micior gratior: quoniam
 hoc tempore te natantem suscipere: consueui. **E**x-
 hibuit mortalibus ostentauit. **S**igna notamque
 uia: incensam facem significat: quam in summa tur-
 ri erigeri consueuisse diximus: ut ad eam suum nata-
 tum leander dirigeret. **F**allimus moras: temporis
 longitudinem superamus. **A** arte sceminea: filan-
 do texendoq;. **Q**uid loquar: sermocinatione uti-
 tur ipsa enim rogat & respondet.

Deficiā: cōsumar. **V**os. suiri. **P**ōitis tēpora lō- **VBER.**
 ga in uaria mora. i. pteritis tps uariis modis. **M**o-
 do uenādo: nā exercitiū est uirile. **M**odo: interdū.
Geniales: amcenū: plenū uoluptatis: nā Geni⁹ de⁹ **Geni⁹ de⁹**
 est naturæ: cui uoluptati operā dātes indulgere dñr. **q** apud an-
 tiquos
Perf⁹ indulge Genio: carpam⁹ dulciatide. **G**enialis
 uoluptuosus dicit. **V**irg. inuitat Genialis hyems. lu-
 uenalis. genialis agat ista dies. **F**ora: actiōes causa-
 rū: q; in foro agunt. **A**ut dona: mūera & exercitia.
Palestrā: luctatiōis: sunt aut hęc officio uirilia. lu-
 uenalis. **N**ungt nos agim⁹ cās ciuilia iura **N**ouim⁹
 aut ullo strepitu fora uestra mouemus fora uestra dī-
 xit. i. q̄ uos uiri frequētare soletis. **F**lectitis aut &c.
 idest aut exercemini egtādo. **F**ugacis: uelocis opti-
 me currētis. **I**uuēalis. cui⁹ clara fuga ante alios. & pri-
 mus in æquore puluis. **D**ucitis: capitis. **D**iluitur
 madescit: tēperat. **S**erior hora. i. serū tēpus. **P**osi-
 to mero. i. bibēdo. ipse in arte. cura fugit multo dilui
 turq; mero. **S**emotis: remotis. **M**in⁹: nō. **Q**d
 supest facio. i. amo. quod solū restat mihi faciēdu.
Plus quoq;: ordo est: amo te plusquā id: quod pos-
 sit credi mihi. **A**ut ego dicit quid agat interea dū
 durat tempestas aut enim loquitur de leandro cum
 nutrice: aut in mare inuehitur sicut & Leander. **S**u-
 surro immurmuro: & clam demisseq; loquor. **M**o-
 retur tardet. **C**orripio: incuso. **P**œne tuis qui-
 bus tu quoq; corripis. **R**emisit: diminuit. **P**au-
 lum sæuitiæ: idest paulum perturbationis. **C**on-
 cia quæ nouit amorem meum. **T**remulo propter
 ætatem anilem. **N**otas signa uestigia pedum.

Rogem: interrogem. **P**onis pro deponis: exuebat enim secum erat nataturus: & relinquebat ue-
 stes apud Hero: quas dicit se sæpe osculari propter amorem eius. **L**ux: dies. **A**cta præterita sic: loquendo
 de te & osculando uestes. **H**ora noctis amicior: idest gratior ut supra alibi. **N**ox grata puellis: quarum sup
 positus colla lacertus habet. **E**xhibuit ostendit. **S**igna notæque **E**phexegeis est: nam nota idem est **Ephexege**
 quod signum: legendum est autem signa notæque signa uia ut quidam male legunt. **sic quid**
Torta stamina filā quæ nendo torquentur. **F**allimus præterimus penelope. **N**ec mihi querenti spatio.
 sam fallere noctem. **F**œmina arte nendo: quæ ars fœminarum pprie est. **Q**uæris: idest rogas & uis scire.

ANTO. **O** Mea gaudia: maiori affectu enūciatū est q̄ si me⁹ leāder diceret. **O**ēs: abydeni. **S**uos ne sui hoc facinus
Oliuū in dephēdant. **P**allade: oliuo cui⁹ tutelā hēt pallas: natatores oleo diluū: ne aquarū frigiditate læsi nerui aut
cui⁹ tutela iūcturā cohererēt. **A**nnuit te iā natate capitis nutu cōcedet uidef. **N**ō nostra qd̄ oscula curet: nō. n. ex cu
iuerat ra nri amoris id cōcedit: sed sōno delinitū caput dū nutat nullis auditis uerbis ānuere uidef. **M**ouet ad nu
tū ipellit. **O**brepēs: nullo murmure serpēs. **C**ōtracta terrarū ab operē morā exiguitatē oñdit cū pduxit filiū
Prospicef in terrā usq; ex quo īcepisse natate dixim⁹. **P**rospicim⁹ e speculo mare lōgi⁹ spectam⁹. **C**aptam⁹: subauscul
qd̄ pprie ram⁹. **V**oces nocturna murmura. deceptā qm̄ tuo
sit aduētū: ut putarā priuata sū. **I**nuit⁹: qā licet nō ue
nire decreueris: sōnia te mihi reduxerūt. **H**umida
recēti natatiōe pfusa. **V**elamina: uestes qb⁹ tua fo
ueres mēbra. **F**ouere aq̄ rigore releuate. **M**ulta
q̄ p̄crea: honesti⁹ q̄ p̄ pudore erāt: tacēda signifi
cavit. **H**æc q̄ sōno captas: idē loc⁹ in sapphicū dixit
sed nō lōga satis gaudia sōn⁹ habet. **F**irmi⁹: absq;
somnia: falsitate. **C**ur ego tot uiduas: peracta de
mōstratiōe ad q̄relas redit. **P**rima sumis a temporis
diuturnitate: unde leādrū segnitia arguit quod nō
natarit. **F**rigida sine leādro. **L**ēte: deses i amore.
Cōfiteor diluit illd̄ leā. ip̄a uides coelū pice nigri⁹.

VBER.

Vrbis
athenarū
fabula &
uñ nomē
sortita est

Clā ne putas uerba Heroos ad nutrice: qb⁹ interro
gat: qd̄ de leādro putet. **M**ea gaudia meā uolupta
tē scilicet leādrū. **O**ēs ei⁹ domestici. **T**imet suos
ne uideāt eū exeūtē domo. **D**epone uestes exue
re sesut nater huc. **T**inguere tūguet. **P**allade pin
gui. i. oliuo posuit aut inuētricē p inuēto: **N**ā pallas
inuētrix fuit oliuæ: ut Virg. in. i. geor. olearū minera
tia inuētrix. **N**ā cū Neptun⁹ & Minerua: ut fabulæ fe
rūt de imponēdo nomine athenis cōtēderēt: placu
it diis: ut ei⁹ noīe ciuitas appellaret: q̄ mun⁹ melius
mortalib⁹ obtulisset. neptun⁹ p̄cusso litto: equū aīal
bellis aptū pduxit: minerua iacta hasta oliuā creauit
quæ res ē melior cōprobata: & pacis isigne: uñ athe
nas a noīe suo dixit: nā ip̄a græce athena dciif. **A**n
nuit nutu & motu capitis significauit ita eē: ut petue
rā. **F**ere tēperamētū est. i. fere annuit: & nutu affir
mauit quod īterrogauit: meli⁹ aut fere q̄ fore legif: &
ratiōe metri: & ratiōe sensus. nā fore semp signat ip̄s
futurū. **N**ostra oscula nām uoluptatē. **O**brepēs
latēter adueniēs. **C**i. in Cato. maiore de senectute: eā
obrepere aiūt citiusq; putassent. **M**ouet caput anile
facit eā annuere dormiētes. n. aut iā decinātes ad sō
nū: ita solēt mouere caput: ut uideāt annuere loq̄nti
b⁹ cū eis. **P**ost minimū morā. i. post minimū spātī
um post quā supradicta dixi. **T**erra tacta. i. stamina
ita lōga: ut fusus tāgat terrā. **C**aptam⁹ uo. i. auscul
tam⁹: an aliq̄ uocē audiam⁹. **S**trepitū sonitū. **V**bi
postq̄. **M**axia pars noctis ē acta. i. p̄terita sic cogitā
do: & īterrogādo d̄ te. **F**urtū latēter. **S**ubitūgre
dit. **L**umina fessa oculos meos fatigatos nimīū i ui
gilādo. **D**ormis me. f. & in sōnis uel cogitatione.
Improbe cōtumelia ē apta amātib⁹. **V**enis qā sō
nio te uenire. **V**ideor: scilicet mihi existimo. **V**elamia: uestes. **M**ēbris madidis tuo corpori madido sic
eni ip̄e leāder dixit deq; tuis dēptos humeris mihi tradis amictus. **N**unc īterdū. **F**ouere calefacere. **N**o
stra pectora ut ip̄e. **E**xcipis amplexu. **R**eticēda modesta non dicenda ut ip̄e etiā Leander. **C**ætera nox: &
nos: & turris conscia nouit. **P**udet referre facta. i. pudet me dicere ea eē facta a nobis: quæ tamē iuuat fecisse
& bene ostendit multa inter amātes fieri: quæ honeste referri nō possunt. **H**æc uoluptas somniū: & breuis
est: quia cito abir: & non uera: quia deludit me: somnia: enim imitantur uoluptates: sed parum duranti: **B**iblis
apud Ouid. lib. viii. metamor. **G**audia quanta tuli: quam me manifesta libido **C**ontigit: ut iacui totis reso
luta medullis. **V**t meminisse iuuat: quamuis breuis illa uoluptas. **N**oxq; fuit p̄ceps: & coeptis inuida nostris.
O. i. utinam. **C**oeamus coniūgamur. **F**irmius q̄ per somnum. **V**era fide uero effectū. i. ut possint credi
uera. **F**rigida sola ut Penelope. **N**on ego deserto iacuissem frigida lecto. **L**ente: tarde. **A**bes es absens
& remor⁹. **E**st mare pōit respōsiōne quā posset facere leāder: & quā iā fecit. **T**ractabile aspe: i. accessibile.

Iamne putas exisse domo mea gaudia nutrix

An uigilant omnes: & timet ille suos:

Iam ne suis humeris illū deponere uestes:

Tingere iā pingui pallade mēbra putas.

Annuet illa fore: nō nostra quod oscula curet

Sed mouet obrepēs somnus anile caput.

Postq; morā minimū: iā certe nauigat inquā:

Lentaq; dimotis brachia iactat aquis.

Paucaq; cū tacta perfeci stamina terras:

An medio possis quærimus esse freto.

Et mō p̄spicimus: timida mō uoce precamur

Vt tibi det faciles utilis aura uias.

Auribus interdū uoces captamus: & omnē:

Aduentus strepitū credimus esse tui.

Sic ubi decepta pars est mihi maxima noctis:

Acta: subit furtim lumina fessa sopor.

Forſitan inuitus mecū tamē īprobe dormis:

Et quāuis nō uis ip̄e uenire: uenis:

Nā mō te uideor p̄pe iā spectare natantem:

Brachia nūc humeris humida ferre meis.

Nūc dare quæ soleo madidis uelamīa mēbris

Pectora nūc iuncto nostra fouere sinu.

Multaq; præterea lingua reticenda modesta:

Quæ fecisse iuuat: facta referre pudet.

Me miserā breuis ē hæc: & nō uera uoluptas

Nā tu cū somno semper abire soles.

Firmius o cupidī tandē coeamus amantes:

Ne careant uera gaudia nostra fide.

Cur ego tot uiduas exegi frigida noctes:

Cur totiens a me lente natator abes.

Est mare: confiteor: nōdū tractabile nauti:

Somnio
rū uanitas

¶ **Leuior** aurā: uetus sed acior. ¶ **Ea** p̄terita: cur p̄terit el' t̄pis occasio: ut ad me nō natares. ¶ **Vētura:** quā po- **ANTO.**
 terat eē deteriora. ¶ **Tā** bona: nox ad nauigādū cōmoda. ¶ **Similis** copia: eadē natādi oportūitas. ¶ **Melior**
 gratior. Nā si prima occasio p̄tereat: eadē minus hēbit grā si redierit. ¶ **At** cito mu. est: cū stomacho **Leādri**
 uerba obiecit. ¶ **Tpe** minore: qm̄ p̄terit t̄pis p̄s: q̄te assiduo natādū est ut momēta qdē t̄pis p̄dēda: nā quot
 tidie min' t̄ps relinquit. ¶ **Hic** puto dep̄ensus: hoc **Leādri** est: cū dixit: Cū tua contingā littora p̄stet hyems.
 ¶ **Tum:** cū adesses. ¶ **Qd** tñ euenit: locus est qd' p̄ter spem. Quid accidit: ut mare qd' cōtemnebas: iā time-

Nocte sed hesternā lenior aurā fuit.
Cur ea p̄terita est: cur non uentura timebas:
Tam bona cur perit: nec tibi rapta uia est.
Protinus ut similis detur tibi copia cursus:
Hoc melior certe quo prior illa fuit:
At cito mutata est iactatū forma profundū:
Tēpore: cū properas: saepe miore uenis.
Hic puto dep̄ensus nil qd' quæreres hēres
Meq̄ tibi amplexo nulla noceret hyems.
Certe ego tūc uentos audirem laxa sonantes:
Et nunquā placidas esse precarer aquas.
Quid tamen euenit: cur sis metuētiōr undā:
Contēptumq̄ prius: nunc uereare fretum.
Nā meminī tum te sēuū ueniente minaxq̄:
Non minus aut multo nō min' equor erat
Cū tibi clamabam: sic tu temerarius esto:
Ne miserā uirtus sit tua flenda mihi.
Vñ nouus timor hic: quoq̄ illa audacia fugit
Magnus ubi est sp̄etis ille natator aquis.
Sis tñ hoc potius: quā quod prius esse solebas
Et facias placidū per mare tutus iter.
Dū modo sis idē: dum sic ut scribis amemur:
Flammaq̄ non fiat frigidus illa cinis.
Non ego tā uētos timeo mea uota morantes:
Quam similis uento ne tuus erret amor.
Et ne sim tantis: superentq̄ pericula causam:
Et uidear merces esse labore minor.
Interdum metuo: patria ne ladar: & impar:
Dicar abydeno sexta puella toro.

amettant alii amorī fortasse idulgeat. ¶ **Vnde** maris. ¶ **Cōtemptū** a te nō formidatū. Iuue. cōtēpsit pelagus.
 ¶ **Prius** añ: cū ad me saepe natasti. ¶ **Nā** meminī: dicit cū nataste alias ad se: cū mare nō erat multo minus tur-
 batū quā nūc: ordo est. ¶ **Nā** meminī cū te ueniēte. i. natāte ad me æquor erat nō min' sēuū & minax. i. quā
 nunc. ¶ **Aut** nō multo: correctio est exornatio rhetorica. i. si erat minus sēuū: nō erat multo minus. ¶ **Sic** te-
 merari' sic audax. ¶ **Tua** uirt' : tua aiositas. ¶ **Vñ** ex qua cā. ¶ **Nou'** isolitus. ¶ **Quoq̄** duæ dictiones sunt. i. &
 quo fugit illa audaci nō antea hēbas. ¶ **Ille** natator: ille **Leāder**: q nō timebat maris picula. ¶ **Sis** tñ hoc. i. ti-
 midus. ¶ **Quā** qd' sol. esse. i. audax. ¶ **Placidū** trāquillū. ¶ **Dū** mō sis idē dū mō p̄seueres in amore nō: & sis
 idē amator meus q̄ solebas eē. ¶ **Illā** flāma ille ignis tui amoris. ¶ **Nō** fiat frigidus cinis nō extinguit' & est
 trāslatio ab igni: q̄ extinctus sit cinis. ¶ **Morātes**: tardātes. ¶ **Mea** uota: meū desiderium aduentus tui. ¶ **Simi-**
 lis uēto incōstans. ¶ **Erret** uagef: & a me ad aliā trāseat. ¶ **Ne** nūc si tāti sic legēdū est. i. timeo: ne nūc me tā-
 ti nō estimes: ut putes p̄ tāta picula ad me ueniēdū. ¶ **Et** ne pericula sup̄ent cām. i. pluris facias pericula q̄ me
 quā sum cā periculor' & ne uidear esse merces minor labore. i. prēmium minus q̄ sit labor tu'. i. ut nō uide-
 ar tibi satis digna: quā tāto labore natādi petas. ¶ **Ne** ladar patria. i. ne noceat mihi iparitas priā. ¶ **Ne** ego
 sexta. i. ex sexto. ¶ **Dicar** impar inæqualis. ¶ **Viro** abydeno. i. tibi q̄ es ex Abydo: quā est clarior mea sexta.

Trāslatio
pulcherrī
ma

VBER

Deprehē
dele qd' sup

Correctio
quid sit
Quoq̄ q̄
dictiones
habeat
Trāslatio

ANTO. **¶** Oia oēs quæ te remorant cāæ. **¶** Nescio quæ pelliceid mihi detestabile uir si alieno amore detētus negligis. **¶** Isto crī: ut me deserta aliā ames. **¶** Fata mors pcedat mea crudele hoc facin⁹. **¶** Vēturū do, fatef cōiecturā nullis signis pbari posset: adeo ut rumore ēt careat. Sed tū arguit a cōsuetudinē amātiū q timēt oia quæ a loco firmat. **¶** Securus siue timore amat nemo. **¶** Locus distātia nra auget timorem. **¶** Foelices: alias accellamariōe patos excitat. **¶** Pntia: idē loc⁹. luuat monet. **¶** Vana falsa. Iniuria: alieni amoris suspicio. **¶** Incitat & mor, me morder & uexat. **¶** Error uterq; me⁹ ob uanā suspicionē aut tuus pp mutuū amorē. **¶** Hic in hac cā.

¶ Si quā sciero: si aliā amaueris. **¶** Si mea fata petisti si me mori coegeris. **¶** Sed neq; peccabis cū anceps fluctuet: disuit iā suspitiōes referēs cām desidiā in tē pestatē. **¶** Istis his suspitiōib⁹. **¶** Pugnat hyems: obstat tēpestas. **¶** Me miserā: p cōquestionē firmat ppositū. **¶** Plangunt: feriunt: apud sappho: mea pectora plāxi. **¶** Latet dies: obscurus est sol q diei est cā. **¶** Mē pia: nephelē itelligit helles mēm quæ maris ē nympha. **¶** Nata mer, sub merā helle. **¶** Fleat: nec deerūt plūi q dicūt pluuias eē deoꝝ lachrymas. **¶** Versa nouerca. Ino athamātis uxor helles nouerca cū se ī mare pcepitasset in maris numina trāsiit a græcis leucothea nūcupata: latini matutā appellāt qm matutino tpi pfit. **¶** Priuignæ: helle quā odit: dī priuignus & priuigna. **¶** Nō fauet: sed aduersus est. **¶** Hac ego lædar: prælagio utitur nam cum cadauer Leandri ad litus sextium deiectum cōspicaretur: seipsam in mari præcipitauit. **¶** Flammæ memor.

YBER. **¶** Oia quæ te morent. **¶** Patiētius: meli⁹ q si tu capt⁹. **¶** Nescio quā. i. aliq. **¶** Pellice cōcubia. **¶** Agas ocia. i. moreris & cesses. **¶** In tua subandi quā. **¶** Si alieni lacerti. i. alius mulieris. **¶** Veniāt in tua colla te amplectant. **¶** Nouus amor: alius puellæ. **¶** Sit finis nri. **¶** Iexpellat nrm. i. ne incipiēs aliā amare me ominas. **¶** Vulneret lædant & accipiā dolorē trāslatio est: nā uulnusp dolore ponit. Virg. Seruās sub pectore uulnus. **¶** Isto crimine ista tua culpa. **¶** Fata nra. i. nra mors. **¶** Sint priora tua culpa. i. aīcedat culpā tuam idest utinā moriar: prius quā hoc facias. **¶** Nec quā: dicit se nō hāc dicere iō qā aliqd de eo itellexerit: sed pp amorē. **¶** Aut sollicitata. i. icitata. **¶** Noua fama: nouo nūcio qd ames aliā. **¶** Securus sine cura & tiorē: Res ē solliciti plēa tioris amor. **¶** Locus rēor⁹. **¶** Foelices: dicit foelices illas eē: q sūt ī eodē loco: ubi sūt amatores sui. **¶** Sua pntia iuuat: adiuuat. **¶** Nosse uera crīa. i. cognoscere uerā culpā suoz amatoꝝ. **¶** Et uetat. i. sua pntia. **¶** Timere falsa: quæ sunt pntes nō timēt falsa crimina suoz amatoꝝ uident in. quottidie qd agāt. **¶** Nos dicit se ita timere quod fortasse nō facit Leander: q non itelligere qd facit. **¶** Iniuria falsa non uera. **¶** Tam mouet. tam sollicitat me: & turbat. **¶** Quam facta fallit quam ea quā fecisti ignoratur a nobis. **¶** Vterque error ignorantia aut falsa: aut ueræ iniuriæ. **¶** Pares morsus pares curas: & cruciatus animo meo. **¶** Hic uentus: qui nunc mouet mare. **¶** Aut pater tuus. **¶** Sit causa: quare non uenias. **¶** Quod quam rem: scilicet aliquam mulierem esse causam tuæ moræ. **¶** Moriar dolendo: moriar dolore. **¶** Iam dudum: ualde. Terentius Iam dudum illa te amat: uel iam dudum. Iam diu ex quo desinis ad me natate. **¶** Petis: quæris. **¶** Mea fata: meam mortē. **¶** Sed neq; peccabis: dicit sperare eū permāsurum in amore: tardareq; propter tempestatē maris. **¶** Me miserā: narrat quā turbida sit tempestas. **¶** Planguntur: percutiuntur. **¶** Dies: lux. **¶** Latet condita nube. Virgilius Eripiunt subito nubes coelumq; diemq; Teucrorum ex oculis. **¶** Forsitan: dicit hanc tempestatem forsitan morā esse a Nephēle matre helles: quæ uenerit ad mare: & fleat filiam suam. **¶** Mater helles. **¶** Nephēle: ut dictū est in epistola Hypsipyles ad iasona. **¶** Nata helle. **¶** Fleatur pro fletur. **¶** Aq; roratis: idest effusis allusit autē ad fabulam: quia Nephēle dicitur esse mutata in nubē: quæ effundit pluuias. **¶** Aut alia causa: quod ino conuersa in deam maris nomine leucothoem: ut supra dictū est: fortasse turbauit mare: quod odit: quia noīatū a nomine priuignæ helles. **¶** Priuignæ filiæ mariti sui: ex priore uxore. **¶** Nouerca ino. **¶** Iste locus hic helle spontus. **¶** Ut nunc est: idest ita tumidus: ut nunc est. **¶** Non fauet puellis: non est puellis bonus. **¶** Hac helle perit probat quod non faueat puellis: quia prius nocuit helle: nunc autem nocet sibi.

Pluuiā si
ne nonnu
lorū phi
losopho
rum opi
nionem
quid sit

Amor
quid sit

Iam dudū
pro ualde
qñq; pōit

Nephēles
fabula

Ferre tamen possum patientius oia: quam si
Oia nescio qua pellice captus, agas.
In tua si ueniant alieni colla lacerū:
Sitq; nouus nostri finis amoris amor.
Ah potius per eam q crimine uulneret isto:
Fataq; sint culpa nostra priora tua.
Nec quia uenturi dederis mihi signa doloris
Hæc loquor: aut fama sollicitata noua.
Omnia sed uereor: qs enim securus amauit:
Cogit & absentes multa timere locus.
Foelices illas: sua quas præsentia nosse:
Crimina uera iuuat: falsa timere uetat.
Nos tam uana mouet: q facta iniuria fallit:
Incitat & morsus error uterq; pares.
O utinam uenias: aut hic uentus ue paterue:
Causaq; sit certæ scemina nulla moræ.
Q d si quā sciero: moriar: mihi crede: dolendo
Iam dudum peccas: si mea fata petis.
Sed neq; peccabis: frustra q ego terreor istis
Quoq; min⁹ uenias: inuida pugnat hyēs:
Me miserā quāto planguntur littora fluctu:
Et latet obscura condita nube dies.
Forsitan ad pontum mater pia uenerit helles:
Merisq; turbatis nata fleatur aquis.
Aut mare ab inuiso priuignæ nomie dictum:
Vexat in æquoream uersa nouerca deam.
Nō fauet: ut nūc ē: teneris locus iste puellis:
Hac helle perit: hac ego lædor aqua.

Neptūe tuar: apostrophe ad neptunū qua iculat qd amātes fauore nō psequat cū ipse amauerit. Tuar: su
beāt tui amores. Nullus erat uētis: si mēoria colligeres amātes nō ipedires. Amymōe hāc filia fuit danai
quā gestatē urnā: ut scri. Stra. ad fontē amymonē: q est iuxta paludē lernā comp̄ssit: & ex ea nauplū genuit.
Laudatissima forma tyro: Tyro ut Home. scri. salmonei filia fuit: enypeū fluiū amauit: i cui⁹ ripis neptunus
in enypeū uersus comp̄ssit: neleūq; & pellā ex illa filios uno ptu suscepit. Lucidaq; alcyone: alcyone una ē
ex pleiadib⁹ ex atlāte nata: quā ex neptūo ireū pepit: ut scri. Hygi. Cice. Et alimone nata: sphimediā signat

At tibi flāmarum memori neptune tuarum.

Nullus erat uentis impediendus amor.

Si neq; amymone: nec laudatissima forma:

Criminis est tyro fabula uana tui.

Lucidaq; alcyone: cycæq; & alimone nata.

Et nondum nexis angue medusa comis.

Flauaq; laodice: cœloq; recepta celeno:

Et quarum memini nomina lecta mihi.

Has certe pluresq; canunt neptunne poetæ:

Molle latus lateri conseruisse tuo.

Cur igitur totiens uires expertus amoris.

Assuetum nobis turbine claudis iter.

Parce ferox: latoq; mari tua prælia misce:

Seducit terras hæc breuis unda duas.

Te decet: aut magnas magnū iactare carias:

Aut etiam totis classibus esse trucem.

Turpe deo pelagi iuuenē terrere natantem:

quā cū p̄ eius aquatū misisset: & Satyrus uisam insequeret: illa auxiliū Neptūi implorauit: q fugato Satyro
eā comp̄ssit: ex qua genuit Nauplium p̄rem Palamedis. Nec tyro formosissima fuit puella filia Salmōei:
q in Elide impauit: & quē Vir. in. vi. æne. a ioue fulminatū dicit: quā Enipeum fluiū q Alpheū igredit̄ uā
hemēter amauit: ut poeta ait. Illa nimis flagras dilexit Enipea diuū: hæc postea a Neptūo murato i formā
ip̄i Enipei comp̄ssa ē: ex q genuit Neleū p̄rem Nestoris: & Peliā: q regnauit in thessalia uñ Prop. Nō sic hæc
monio Salmōida mixt⁹ Enipeo Tænari⁹ facili p̄ssit amore de⁹: hæc postea nupsit Ericteo filio Aeoli ex quo
filios pcreauit. Alcyone hæc nō fuit filia æoli: de qua in p̄cedēti epistola dcm̄ est: sed ut alibi dixim⁹ una ex
pleiadib⁹ filia Atlātis ex qua neptunus genuit Lycaona: & Hyrieū p̄rem Oriōis: licet de p̄creatiōe Oriōis Ser
uius aliter dicat. Lucidaq; in stellā cōuersa est. Ceineq; & Euemōe nata quā puellā hæc fuerint: fateor me
nōdū potuisse pcipere: nā textus apud alios hēt Ceine: apud alios Ceyce & Auemōne: apud alios Auenone:
apud alios euemone: ita ut difficile sit iudicare uerū. euemōe qdē scribit Strabo filiū fuisse Ormenii frat̄
Amyntoris: & ex euemone natū eurypilū: sed eius filiā uiciatā a Neptuno nō memini legere: neq; Qui. mē.
tionē facit li. vi. met. ubi multas amicas Neptuni cōmemorat: uidet̄ tñ fuisse eius filia quā nūc a Neptūo ama
tā dicit Ceine uero nō uiri sed puellā nomē est. Et nōdū nexis: & Medusa comis nōdū nexis. i. nōdū iplici
tis. Anguep anguib⁹: & Medusa nō fuit uana fabula tui cr̄is: cū nōdū hēret comas serpētinas. hæc aut̄ filia
fuit Phorci ex Certho nymphā: quā cū euryalē: & Stēnio sorores pulchritudinē suparet. Neptūo & formæ &
pcipue capilloꝝ sp̄e placuit: dū sola in littore spartiaref: quā fugiētē isecutus: tadē in tēplo Palladis dephē
dit: & comp̄ssit. Pallas indignata capillos ei⁹ quorū pulchritudinē Neptūo placuerat: in sp̄etes cōuertit: reliq; q
de medusa dñr uide apud Qui. li. vi. met. Laodice duæ fuerūt h̄ noīe dcē una filia Agamēnonis & clitēne
stræ: altera filia Priā: de q nūc puto poetā itelligere: qdā Neptūo amata sit. Cœloq; rece. ce. Celēo h̄ noīe
appellata ē una ex Arpyis: sed h̄ de q nūc poeta loq;: una ēt fuit ex pleiadib⁹: ex q Neptun⁹: ut i p̄cedēti epi
stola dixim⁹: gēuit Nyctēū p̄rem Nyctimenes: q cū p̄e cōmixta ē. Recepta cœ. qa dixim⁹ has sorores i cœ
lū trāsatas syd⁹ effecisse: q nauigatōis initiū ortu suo oñdere solēt. has latini appellāt uergilias. Et q̄e sub
audi: & alæ q̄e: noīa memini eē lecta mihi nā alias amauit neptun⁹: & comp̄ssit: ut Libyā filiā epaphi ex q ge
nuit Busyri: & Peribea nymphā eurymedōtis filiā: ex q gēuit Nausitheū p̄rem Alcioi regis phæacū: amauit
ēt Thoosani phorci filiā ex q Polyphemū gēuisse dē: & alias plurimas: & iō dicit. Poetæ ca. narrant. Has
supra noīatas. Et plures alias cōle. la. late. tuo. i. tecū cōmixtas eē: & cōcubuisse. Turbie ipetu uētoꝝ Vir.
Turbie corripuit scopuloq; ifixit acuto. Misce tua p̄. ma. la. i. oñde uires tuas i mari lato & āplo: & n̄ in hoc
āgusto & stricto mari. Seducit sepat. Duas ter. asiā & europā: ut dixim⁹ i argum̄to epist. Totis cl. mul
tis nauib⁹ cōgregaris. Deo petibi magno & potētī. Iuuenē: nā leādru nō nauis: sed brachiis p mare eūtē.

AN TO.

Amymo.
nes histo.
tyro q fue
rit & ip̄i⁹
fabula

Alcyonis
fabula

Iphime.
diæ fabu.

Medusæ
fabula

Laodices
q & quot

fuere
Celenus

historia

VBER.

Amimōe

Tyro

Alcyone

enemon

qui fuerit

Medusa

Laodice

duæ

Celeno

Neptuni

amasiæ q

fuerint

ANTO. **CV**lyxe suspecto: inuisus neptūo ulyxes fuit ut apud Ho. in. i. odiseæ li. mīerū iuppiter exponit: qđ poliphe. Neptuni mi oculū terebravit: neptun⁹ ex thosa forcinis filii: nō est inqt neptūe ex ulyxis gñe: ut tibi sit Leāder inuisus. Odium in **Ulyxem** **Interea:** ex q̄rimonia ad demonstrationē redit. **Dū** inqt: hęc q̄rimur. **Per** strepit: crepitat qđ futuri successus dat p̄sagia: & magicoꝝ obseruatōe aduētū portēdit. **Pro**spa signa: qm̄ tuū aduētū portēdi iudicabamus. **In** faustos ignes: boni bona ominis grā in ignē uina īfundere cōsueuerūt **Erimus** plures: nūeꝝ auger leāder. **In** tua castra: trāslatio a militib⁹ q̄ iordinē, deseruerūt redi inqt ad cōsuetū amorē. **Socii** parum **ris.** **Medio** toro: id accidit si soli dormiamus. **Au**so: tuā audaciā. Tibullus dicit audēdū est: fortes adiuuat ipsa uen⁹. **Sternet:** leues faciet. Tutius qm̄ puellis īfensum est. **Vēdis** phryxo: exēplo monstrat seuire in puellas helle spōrū consueuisse. **Fœminas:** helle. **For**sitā ad reditū: soluit qđ leāder, faciliorem sibi fore accessum qđ reditū dixit. **Robora:** natandi uires. **Gemini** labo. accessus & reditus. **Diuer**si: e diuerſa p̄ria. Illū tulisse oscula. **Cogit** amare: amoris modestias sentire: qm̄ separat ne qđ uiuat utrunq; detegat. **Timidus:** honoris obſuator. **Cedere** famē: honorē cōtēnere. **Res** pudor & amor nō ueniūt in idē: ut est apud. Sappho & in meta. **Nō** bñ iungunt: nec in una sede morātur maiestas & amor. **Quid** sequar quid est futurum an cadat pudor uel amor. **Hoc** pudor & reuerentia est intra decorum. **Ille** iuuat: amor in delectatione est.

VBER. **I**sta gloria: quā quæris ī hoc breui mari turbādo. **Est** minor quolibet stagno. i. est minor qđ gloria: quā in quolibet stagno & pua aqua posses hēre. **Il**le: Leāder. **Nobilis** & cl. origi. i. nobili gñe ortus. **Sed** nō traxit genus ab ulyxe suspecto tibi. i. inimi coppterea qđ scelere ulyxis periit palamedes nepos Neptūi: aut ut alii uolūt: pp̄ p̄gama neptūnia arte & dolis Vlyxis euerſa. **Duos** Leādꝝ & me. **Natat** mari se credit. **Sed** corpus Leādri & spes mea: pendet ex iisdem aquis. i. sunt in eodem piculo legēdū aut est corpus Leandri & spes mea: ut illa copula addat. **Stertuit** & lumē. i. lucerna fecit crepitū: & stridorē. **Posito** nā scribim⁹ illo parēthesi. i. scribim⁹ ad lumē lucernæ. **Ecce** dicit nutrice qđ libaminis & auspicii cā. iniicere uinū in ignē. **Faustos** bñ auspīcatos felices a fauēdo dī faustus. **In** stillat infundit. **Plures:** qđ accedet Leander. **Lapsus** tu celeriter p̄gressus. **Per** æquora euicta tuis lacertis superata. **Effice** nos plu. fac ut tu accedas nūero nrm. **Re**ceptæ meo corde. i. ualde īfixæ aīo meo. **Defertor** derelictor defector trāslatio a militibus qđ a ducib⁹ suis & sociis deficiunt: qđ desertores dñt. **Medio** toro qđ solet facere aliq; cum est solus: nā qđ cū alio dormit nō in medio: sed in pte lecti iacere solet. **Nō** ē qđ timeas. i. nō ē timēdū. **Venus** ipsa: dea amoris.

Auso uel tibi auso natate uel auso. i. audaciā tuā: ut Tibul. audaces adiuuat ipsa Ven⁹. **Nata** æquo. i. Ven⁹. **Sternet:** cōponet placabit Vir. & nūc oē tibi stratū silet æquor. **Ire** libet: dicit qđ sæpe hēt uolūtātē & appetitū natādi ad Leādꝝ: nisi sciret si mare nimis piculosū puellis: qđ patuit ex helle submersa. **Maribus:** masculis. **Nā** cur pbat exēplo qđ sit tuti⁹ masculis qđ fœmīs: Cur. n. inqt cū phryx⁹ & helle p̄ si mare ueherēt sola helle cecidit: & phryx⁹ euasit icolumis ordo. **Sola** fœ. cur dedit nomē. **Vastis** aqs. i. mari. **Phryxo** & hel. ue. hoc. i. cū ueherent ut & qđ uest⁹ abas. i. uehebas. **Nā** latini p̄cipiū p̄teriti īp̄fecti t̄pis a passiuo n̄ hñt sed ut in p̄cipio p̄teriti p̄fecti. **For**sitā obiectionē facit p̄ Leādri. **Robora** uires. **Ad** reditū ad reuertēdū in Abydō: **Gemini** labo. eūdi & redeūdi. **At** nos īnsio. q. d. si hoc times natem⁹ ambo & ī medio mari. **Coeam⁹:** cōueniam⁹. **In** sū. aqs īsumitate aquarū. **Ita** post qđ coieris: & osculati erim⁹ qđq; ad su. ut. tu Abydō. & ego Sestō. **Illud** osculari tm̄ ī mediis aqs. **Est** exig. ē puū. **Sed** erit plusq; nī. i. erit aliqd. **Vel** pu. hic utinā sensus ē. utinā: uel pudor qđ cogit nos amare sic ita uāhementer: & occulte uellet cedere amorī. **Vel** amor timi. uel. cede. fa. i. nō timeret famā: neq; qđ dices de nobis. **Calor** amor. **Et** reuerētia. i. uere cūdia. **Res** ma. iū. qđ sūt cōtrariæ. **Pugnāt** sūt iter se aduersæ. **In** du. ē: qđ seqr̄ dubito qđ agā ab obseq; pudori: an amorī. **Hęc** reuerētia. **Decet** hōesta ē & affert laudē. **Ille.** i. calor & amor. **Iuuat** delectat.

Gloria qđ est stagno quolibet ista minor. **Nobilis** ille qđ dem est: & clarus origine: sed nō. **A**tibi suspecto duxit ulyxe genus. **Da** ueniam: seruāq; duos. natat ille: sed iisdē. **Corpus** leandri spes mea pendet aquis. **Interea** lumen: posito nam scribimus illo: **Stertuit:** & nobis prospera signa dedit. **Ecce** merum nutrix faustos distillat in ignes: **Cras** erimus plures inquit: & ipsa bibit. **Effice** nos plures euicta per æquora uestus: **O**penitus toto corde recepte mihi. **In** tua castra redi socii desertor amoris: **Ponuntur** uiduo cur mea membra toro. **Q**uod timeas nō est. auso uenus ipsa fauebit: **Sternet** & æquoreas æquore nata uias. **Ire** libet medias ipsi mihi sæpe per undas: **Sed** solet hoc maribus tutius esse fretum. **Nā** cur hoc uestis phryxo phryxiq; sorores: **Sola** dedit uastis fœmina nomen aquis. **For**sitan ad reditum metuīs: ne robora desint: **Aut** nequeas gemini ferre laboris onus. **At** nos diuersi mediū coeamus in æquor: **Obuia**q; in summis oscula demus aquis. **Atq;** ita quisq; suas iterū redeamus in urbes: **Exiguum:** sed plus quam nihil illud erit. **Vel** pudor hic utinam: qđ nos tam cogit amare: **Vel** timidus famæ cedere uellet amor. **Nūc** male res iūctæ calor & reuerētia pugnāt: **Q**uid seqr̄ in dubio ē: hęc decet: ille iuuat.

Phryxi fa-
bula

Quo par-
ticipio la-
tini careāt

¶ Ut semel intravit malit reuerentiā deponere exēplo iuitat. **¶** Tulit phasida celeri puppe argo itelligit: quā a celeritate nūcupatā scri. Higgy. Medea rapuit ut diximus. **¶** Graue sit puppibus: uitat nauigare ob tēpestatē. **¶** Sic sic repetitiōe patos mouet: ea inqt moderatiōe neminus timeas undas q̄ cōtemnas. **¶** Mergunt naues: timorē exēplo auget. **¶** Metuū: naufragiū passi natāt. **¶** Exitus hic: ut natēt post naufragiū. **¶** Qd̄ horro. i. ut nō nisi trāq̄llo freto se cōmittat Leāder. **¶** Quid pauidū id erat submersi Leādri p̄lagiū. **¶** Imāgine hester. nā noctis: dereret a somnis leādriūne nataret. **¶** Placata: piata. **¶** Melis sacris: mactatis nigris hostiis: q̄ in ho-

ANTO,
Argo na-
uis unde
dicta est

¶ Ut semel intrauit colchos pagaseus iason.
Impositam celeri phasida puppe tulit.
¶ Ut semel idæus lacedæmona uenit adulter:
Cum præda rediit protinus ille sua.
Tu quā sæpe petis: qd̄ amas: tā sæpe relinquis:
Et quotiens graue sit puppibus ire natas.
Sic tamē o iuuenis: tumidarū uictor aquarū:
Sic facito spernas: ut uereare fretum.
Arte laboratæ mergunt in æquore puppes:
Tu tua plus remis brachia posse putas.
¶ Qd̄ cupis hoc nautæ metuunt leādriæ natæ:
Exitus hic fractis puppibus esse solet.
Me miserā cupio non psuaderes: quod hortor:
Sicq̄ precor monitis fortior ipse meis.
Dūmodo puenias: excussa q̄ sæpe per undas
Iniicias humeris brachia lassa meis.
Sed mihi ceruleas quotiēs obuersor ad undas
Nescio quid pauidum frigore pect̄ habet.
Nec minus hesterne cōfundor imāgie noctis.
Qua muis est sacris illa placata meis.
Nāq̄ subaurora iam dormitante lucerna:
Somnia quo cerni tempore uera solent.
Stamina de digitis cecidere sopore remissis:
Collaq̄ puluino nostra ferenda dedi.
Hac ego uentosas nantem delphina p̄ undas:
Cernere non dubia sum mihi uisa fide:
Quē postq̄ bibulis iniecit fluctus harenis.
Vnda simul miserum uitāq̄ deseruit.
Quicqd̄ id est timeo: nec tu mea somnia ride.
Nec nisi tranquillo brachia crede mari.
Si tibi non parcis: dilectæ parce puellæ:
Quæ nunquam nisi sospite sospes erit.

norē p̄serpinæ & orci mactabant ad expiāda sōnia.
¶ Dormitāte: extincta. **¶** Vera somnia: Lucretius ex-
curis q̄b̄ fuim⁹ intēti fieri somnia existimauit. Hypo-
crates: q̄ extrema nocte cōtingūt aliqd̄ habēt p̄lagiū
uī asserere: qd̄ in bruto notauit Arcti⁹ apud quē Tar-
quinius supbus se regno pelli somniauit. **¶** Remissis:
lassatis sopore. **¶** Puluino: dicimus ēt puluinar. est. n.
stragulū qd̄ capiti subiicim⁹. **¶** Natē delphina: a del-
phino recte sumpsit auspiciū: qm̄ hōi amicus est. Plī.
quoq̄ tēpestatē p̄lagite scribit: si trāq̄llo mari lāsci-
uiant: si aquā spargūt: aut cōtribāt trāq̄llitatē. **¶** Illi
sic: cū offensa in littus detulit. **¶** Idiq̄ somnia p̄ten-
dunt. **¶** Si tibi non parcis: si tuū contēnis piculum.
¶ Nunq̄ erit sospes nō uiuet nisi te uiuo.

Somnio-
rum ratio
& p̄lagia
quæ inde
secuntur
Puluinar
quid sit
Tempesta-
tis futuræ
prælagia

¶ Ut semel dicit qd̄ optaret freti de se a Leādri qd̄
scm̄ est a Iasone de Medea: q̄ ut in Colchos delatus
est: eā abduxit. **¶** Pagaseus a pagasa oppido Thessa-
liæ: idē sinus pagaseus: uñ Iason in Colchos nauiga-
turus nauē soluisse dī. **¶** Phasida: Medea a phaside
colchoz fluuiio. **¶** Tulit: abstulit. **¶** Adulter idæus
ponit aliud exēplū. Paris Troiāus ab Ida mōte phry-
giæ. **¶** Cū sua p̄da cū Helēa dcm̄ est in priā epistola.
¶ Quā petis. i. me ad quā sæpe uēis. **¶** Quod amas.
i. quā amas. **¶** Quotiēs sit graue pu. quotiēs ē picu-
losum nauib⁹. **¶** Ire: p̄ marē. **¶** Sic tñ: licet conq̄sta sit
qd̄ eā nō abducatur: hortat tñ eū: ut ita igrediat mare:
ut illud timeat. i. ut caute nater. **¶** Victor: supator na-
tādo. **¶** Sic sic: cōduplicatio. **¶** Ut uereare: ut timeas.
¶ Arte laboratæ: arguit a maiori: dicit. n. qd̄ naues
ualidissimæ & artificio scē mergunt ab æquore: ita
turbato: q̄to ergo magis hoīes. **¶** Posse plus remis.
i. hīe maiore uīm supandi aq̄s: q̄ hnt̄ remi. **¶** Qd̄ cu-
pis. i. natæ. **¶** Hic exitus. i. natandi p̄ mare turbatū.
¶ Solet eē pu. fra. i. solet eē: qm̄ necessitas cogit nauē
b̄ fractis. **¶** Me miserā: oñdis icōstātia amātis. i. tā. n.
icipit hortari: ut uēiat. **¶** Nō psuadere tibi qd̄ hortor
i. cupio ut uerbis meis nō credas: aut pareas: q̄bus te
hortor: ne tali mari nates. **¶** Fortior: aīosior. **¶** Meis
monitis: q̄ dissuadēt tibi natationē. **¶** Excussa: cōmo-
ta. **¶** Sed mihi dicit se terri: quotiēs aspicit marē ita
turbatū. **¶** Obuersor: p̄ mæos: cōuersor: sed cōuersor
apud idoneos i. usu nō reppi. **¶** Nescio qd̄ pa. ordo
ē. pect̄ pauidū frigus. hēt nescio qd̄. i. timer. legis ēt.
Nescio q̄ pauidū pectora fr. ḡ hnt̄: & idē ē sensus. nā
ex tiore seq̄t̄ frig⁹. Virg. Ex tēplo Aenæ soluiū fri-
gore mēbra. **¶** Nec min⁹ dicit se ēt terri sōnio: qd̄

VBERT,
Iasonis hi-
storia
Pagaseus
uñ ueniat

hesterna nocte sōniauit. **¶** Imāgiæ: sp̄ciappentia. nā sōnia iania sūt: sed hnt̄ imaginē rep̄. **¶** Illa nox. **¶** Piata: Ritus an-
expiata: purgata: solebāt. n. sōniātes aliq̄ tristia diis sacrificare: ut amouerēt illa tristia. **¶** Nāq̄ sub. dicit nunc
Hero qd̄ fuerit sōniū suū. Existiuit. n. i sōniis circa aurorā se uidere delphīa natē p̄ mare: ab undis ad litt⁹ ex-
pulsū & illisū: & statī mortuū: ueret igit̄: ne Leāder sit ille delphī. **¶** Sub au. i. circa aurorā. **¶** Iā do iā deficiēte
lumiē: nā lucerna q̄ tota nocte fuit accēsa adueniēte aurora solet paulatī diminui: & deficere lumie. **¶** Sōnia
quo cer. eo. n. tpe somnia solere cerni uera existimāt: q̄ u3 stomachus nō sit uiuo cibo: q̄ distētus: sed purga-
tus: tūc. n. uera sōniari putant. uñ Persi. sōnia pituita q̄ purgatissima mittūt & Dāres poeta. Ma sa pressat ma-
tin del uer se sogna. **¶** Stamina: fila. **¶** Remissis: resolutis. **¶** Sopore: somno. **¶** Ferēda: sustinēda. **¶** Puluino:
cervicali. **¶** Hic: tūc. **¶** Vētosas: uēto turbidas. **¶** Nō du. si. i. māifeste. **¶** Illis: uiolēter imisit: & inxit. **¶** Bibu-
lis ha. i. littori. **¶** Vnda si. mi. uitāq̄ deseruit: remansit in sicco. & mortuus ē. **¶** Quicqd̄ id ē. i. qcqd̄ hoc signi-
ficat. **¶** Nec ride nec cōtēne. **¶** Crede. cōmitte. **¶** Si nō pcis tibi. i. si n̄ hēs respectū tui. **¶** Dilectæ par. pu. i. a. te.

Somnia
uera quæ
sunt

ANTO. Vicinæ pacis: proximæ tranquillitatis. In undis fractis: uentis agitat. Vias placidas: nata cum tranquillitas uiam facilem tibi præbuerit. Non sunt nanti peruia: natare ob tempestatem non suadent. Leniat: leuet. Moras inuisas: temporis dispendium: quod odisti.

In.xx.epistolam argumētum.

Rothemidor⁹ scribit. Cæā īsu lam unā ex cy cladib⁹ iægeo esse: quā latini Cæā græci in drusā nūcupāt

ut autor est Pli. hinc profectus Acōti⁹ ad dianaē sacra q̄ deli ex uirginū cōuētū celebrāf ī amorē uisæ Cydippes excaluit novā cōmentus fraudē in pomo hac uel his similia scripsit carmīa. Metibi nupturā foelix eat omē aconti. Testorq̄ colimus numīa magna deæ. Id cū sacra ministraret añ deæ simulachgē

in sinū puellæ picit q̄ fraudis īsciacū imprudēs īfias plegeret uisa est se uxorem acontio pacisci. Nā quæ ante deos dicerent in tēplo Deliaē Dianaē rara eē debere lex erat: post paulo cū pf ut pactus erat: alii de spōderet in febrem ardētissimā icidit ad eā scribit Acōti⁹ id peieratiōe sibi accideret: qm̄ nō impleffet quæ diana pñte p miferat: cū illa pactū coniugiū uisa sit concussa comapbare pfidiamq̄ deā ulcisci uellet. Suadet demum pristinas uires resumere non posse: nisi ut ex pomo est sollicita nuptiæ celebrarentur.

One metu³: nihil hic ite³ iurabis amanti ut incipientes decet ab ea ordif parte: p quā maxie Cydippe hæsitare poterat: nā & alias capta fuerat: sic Virgiliana Dido: cū uidisset troianos maxime ueri incipit. Soluite corde metus teu

cri secludite curas. Hic in epistola non uereare de coniugio: ut in pomo iurare. Promissam te: tuum cōiugium in Dianaē aede pmississe. Languor: febris ægritudo. Villa parte dolente: si qua ps doleat tui ego doleo. Quid pudor subit: cur te puder. Antequā legas epistolam. Erubuisse id signū est pudoris.

VBER.
Argumē.
tū episto.
læ de quo
supra

One metum: Cæos: ut Strabo scribit insula fuit in mari Aegeo quaternas cōinēs urbes: inde Tetropolis uocata est. Ex hac insula fuit Acontius Iuuenis amore Cydippes puellæ uehemētē accēsus: quā cū ob generis imparitatem nō auderet aperte uxorem petere: inuenit uia qua illam sibi cōiugio obligaret: Nā in pulcherrīo pomo scripsit hos uersus Iuro tibi sane p mystica sacra Diāæ: Me tibi nēturā comitē: spōsamq̄ futurā: & hoc pomū in tēplo Dianaē ad pedes Cydippes picit: quo accepto: illa legit uersus: & īscia iurauit cū tñ ppositū & intētiōē non hēret iurādi & pmitēdi Acontio: postea cū p parentes īscios huius rei alii uiro despōsata esset: subita febre correpta est qua cū uehemēter uexaret. Acōti⁹ hac epistola conat ei psuadere hūc morbū a Diana īmissum esse pp piurium: & fidē nō obseruatā: qua testata fuerat numē Dianaē se seruaturam. Adducit aut ei in odium eum cui postea despōsata fuerat: dicens oēm ægritudinē: & piculū uiræ ei accidere illius cā: quem si dimiserit dicit qd liberabit oī morbo: & ipse cōsecrabit in tēplo Dianaē pomū aureū: cū carmine: qd testabit: quæ fuerant scripta in pomo lecto a Cydippe: oia fuisse rara: & habuisse effectum. Sed ne dubitet ut ite³ decipiat epistola: sicut decepta fuerat pomo: amouet ei metū: dicens ne timeat legere: qm̄ nulla est hic fraus: neq̄ iuramētū. Pone metum noli timere legere hāc epistolā. Ite³ secundo: ut semel iurasti lectis uersibus pomi. Satis est: sufficit te semel mihi pmississe iurādo. Discedat: sic adiurat eā ut legat sic. si legeris. Languor. morbus. Istotū: qd dolor est meus. me tāgit. Ite ulla parte. Ite hēre dolorē in aliqua parte corporis. Quid pudor ante subit: cur puder te. Subit: occurrit. nō m suspicor. i. puto. Genas ingenuas. i. tuas quæ es ingenua & uerecunda. Erubuisse. ruborem habuisse: sicut in aede Dianaē. i. erubuerunt. Aede. i. templo.

Spes tamen est fractis uicinæ pacis in undis
Tu placidas toto pectore scinde uias.
Interea quoniam nanti frera peruia non sunt.
Leniat inuisas littera missa moras.

ACONTIVS
CYDIPPAE.

One metu³: nihil hic ite³ iurabis amāti
Promissam satis est te semel esse mihi.
Perlege: discedat sic corpe lāguor ab isto

Qui meus est ulla parte dolente dolor.
Quid pudor ante subit: nā sicut ī aede dianaē
Suspīcor ingenuas erubuisse genas.

Coniugium pactaq; fidē: suadet epistolā legi a pacto. / Crimina: stuprataut adulteria: & furtiuos concu- **AN TO**
bitus. / Debitus: ex pacto legitimus. / Dēptus foetus: pomi perhiphrasis. / Illic: his uerbis. / Id qđ opto: cō- **Loc⁹ eno**
ingiuū significat: qđ pomū. / Pertulit: hic locus añ me legētib; maxias pepit cōtētiōes: nec iniuria. nā mirā **datus**
dū ē quo pacto itēptari potuerūt: si ābigere itēptari ē: i. uetusto. n. & carie cōsūpto codice qđ in oībus exem-
plariis de erāt duo carmīa hāc sūt. Nil tibi cū uerbis excidit illa fides. Id metui ut diuā diffusa ē ira decebat.
/ Illa fides: qđ de cōiugio p̄sente Diana dare uisa es. / Excidit: obliuioi mādata ē. / Id metui: ne & fidem da-
tā: & uerba obliuisceris. / Diffusa est ira: diana indi-
gnata ē qm̄ ex lege pacta seruare cōtēpsisti: iciderat
.n. i. febrē Cydippe. / Decebat te poti⁹ meminisse: qđ
mēor pacti: cui⁹ oblita es: te febris ueluti piurā uexat
idē timeo ne oblita uerborū pacta seruare cōtēnas.
/ Illd idē: mei cōiugii cōtēpt⁹ est timor. / Spe quā
de. spes i. cā ē p̄cipua ut amemus. / Teste dea: diana
signat: in cuius æde in pomo: perlecta sunt carina.
/ Notauit: p̄terire nō pmisit. / Tulisse: haussisse dicta
quā de coniugio p̄legisti. / Licebit: diluit crimen a
cā quā in amorē trāsfert. / Cōciliare: qm̄ hōesta pe-
to: unde tibi nullus q̄rendi locus relinq̄. / Nō ego
natura: recte naturā addidit: ut & uersutiā & callidi-
tatē excluderet: illa. n. a natura est: hāc ab usu: i. Ci-
ce. uersutos appellari tradit quorū celeriter mēs uer-
satur. Callidos uero quorū tāq; māus ope: sic anim⁹
usu concalluit. / Solertē: idustriū & ingeniosum.
Propertius: Ingenium nobis ipsa puella fuit. / Con-
positis: apte iunctis. ē cōpositio uerborū cōstructio
æqualiter p̄polita. / Arte dolo: dolo habebāt uer-
ba in pomo p̄scripta. / Feci spon. te mihi despondi
nā uerba dicebāt in nuptiis: quibus noui sponsi iun-
gebant: qđ cum oblique p̄nūciasset eques romanus
multatus est: ut scri. Geli. / Iuris amore uaser: amor
suo iure me uastrū fecit. / Vafros dicim⁹ callidos: &
qđ ualde afros: quia ut scribit Ply. dolosi sunt unde
idē in p̄æcone pomponius tergū inquit uariū: lin-
guā uastrā. / Sic fraus huic fa. no. crimē diluit ex lo-
co: quē uolētam diffinitionē dicimus. / Velle te.
nere: nō est fraus uelle assequi quod amasti.
/ Non crimina: nō adulteriū: & dedecus tuū. / Li-
cet: licitū est tibi. / Re: feras. repetas foetus demptus
ab arbore. i. pomū quod ē foetus. i. fructus arboris.
/ Illic: in pomo. / Id quod opto te poti⁹ meminisse
.i. te futurā sp̄sām meā: quod uelim te poti⁹ me
minisse qđ deā. i. diana: qđ memor illius p̄missionis
quā nō p̄stas imittit tibi morbū. / Timeo idem. ne
dea meminerit p̄missionis tuā. / Acrius: uehemen-
tius: assūpsit uires: auctū ē. idē illud qđ timeo. / Flā-
ma: amor meus: amor qđ fuit paruus in p̄cipio. non
longo. i. breui tēpore creuit ex spe quā tu dederas. i.
iurādo te futurā sp̄sām meā. / Meus ard. cre. hoc. i.
amor fecit me tibi hoc credere qđ pmisisti. / Hoc
factū: iuramētū. / Dea teste. i. diana p̄sente & scien-
te hoc. / Notauit. attendit. tulisse. accepisse. / Coma mota. capite moto insignū cōsentiētis. / Licebit: erit
tibi licitū: & permittetur. / Feratur: dicat. i. dūmodo dicat tantūmodo propter amorem te accepisse. / Quid
petiit: qđ uoluit. q. d. nihil aliud nisi qđ iūgerer tibi uni: nisi ut essem cōiunx tui solius cōciliare coniūgeret
& cōcordes reddere quod q̄reris. / Quā rem tu q̄reris. i. hāc fraus: de qua tu q̄reris pōt nos cōciliare: qā po-
tes intelligere: quod fuit solū ex amore pōt. legendū ē nō potes. / Calidus: astutus: usu: experiētia: sed pro-
pter amorem tuum: ideo dicit. / Tu facis: me solertē. i. idustriū: & ingeniosum. / Te mihi: dicit qđ si ali-
quo artificio uisus ē uni ad eā decipiendā: illud artifiiciū fuit amoris qđ dictauit sibi. / Cōpositis: & artificiosis.
/ Ingeniosus: ab effectu. / Sp̄salia: solēnia uerba nuptiarū: nam secundum iurisconsultos. Sponsalia sunt
mentio & repromissio futurarum nuptiarum. ab eo. ab amore. / Vaser: callidus. astutus: quasi ualde aser ut
Nonio placet: consulto: interrogato. mihi dante consiliū. nam consultus dicitur qui consulitur. consul-
tor qui cōsuluit. / Sit fraus: ordo ē fra⁹ sit nomē huic facto. i. hoc factum nominetur fraus. / Si tamen. quā
si correctio. q. d. cum potius sit uirtus qđ dolus: uelle tenere quod amasti: etum secundo.

Cōiugium pactamq; fidem non crīa posco:
Debitus ut coniunx: non ut adulter amo.
Verba licet repetas: qđ dēpt⁹ ab arbore foetus
Pertulit ad castas me iaciente manus.
Inuenies illic id te spondere: quod opto:
Nil tibi cum uerbis excidit illa fides
Id metui: ut diuā diffusa est ira: decebat
Te potius uirgo quā meminisse deam.
Nūc quoq; idē timeo: sed idē tamē acri⁹ illud:
Assumpsit uires: auctaq; flāma mora est:
Quiq; fuit nunquā paruus uel tēpore longo:
Et spe: quam dederas tu mihi: crescit amor.
Spē mihi tu dederas: meus his tibi credidit ar-
Nō potes hoc scm̄ teste negare dea. (dor:
Me tibi nupturā: scilicet eat omen: aconi
Iuro: quam colimus numina magna dea.
Adfuit: & p̄æsens ut erat: tue uerba notauit:
Et uisa est mota dicta tulisse coma.
Deceptam dicas nostra te fraude licebit:
Dum fraudis nostræ causa feratur amor:
Fraus mea quid petiit: nisi qđ tibi iūgerer uni:
Id me quod quereris conciliare potest.
Non ego natura: nec sum tam callidus usu:
Solertem tu me crede puella facis.
Te mihi cōpositis: si quid tñ egimus arte:
Astrinxit uerbis ingeniosus amor:
Dictatis ab eo feci sponsalia uerbis:
Consultoq; fui iuris amore uaser.
Sit fraus huic facto nomē: dicarq; dolosus:
Sit amē ē: quod ames uelle tenere: dolus.

Versutl q
sint

Mod⁹ di-
cendi uer-
ba in con-
iuiis & q̄
pena per-
peram p̄-
nuncian-
tes mul-
tabantur
VBER.

Sp̄salia
de mente
iuriscōsul-
torū quā
sint

ANTO. ¶ Sine fine: quia ambo semp. ¶ Petā. ero proci. ¶ Per gladios alii. a maiori cām suā honestā facit. Alii bel-
lo uxores sibi pperit ego uero lris id tēpo. ¶ Plures nodos: laqos: metaphora a uenatoribus: q feras laqis
captāt. ¶ Mille modi. ad faciendū uix mille supsunt. ¶ In isto cliuo: elaboramus ad te fallēdū: trāslatio ab
auriga: q mōtē cōseq nitit. ¶ Possis ne capi: meis fraudib⁹ decipi. Plau. in amphitriōe. Cur me captas carni-
fex: & in eadē fabula: tu me si ipudentia captas nō potes cape. ¶ Exitus ē in diis: soli dii rerū euētū nouerunt
Exitus q
sint & cui
spectent ¶ Nō oīa retia: paratos dolos. ¶ Artes: doli. ¶ Non sū q soleā: exēplo audaciā suā cōmēdat. ¶ Sed taceo: ioc

VBER. ¶ Quod amo. i. quia amo te: uel quod. i. quia. ¶ Si-
ne fine: ppetuo: & semper. quia nūquā definā te ama-
re. ¶ Petam te: te oprabo. ¶ Licet caueas: uites: ne te
petam. ¶ Per gladios: arguit a maiori ad min⁹ si. n.
licet aliis rapere puellas bello: & pugnare armis: ut
eas habeāt: dicit sibi non fore crimen: si scriptis uo-
luerit puellam habere. ¶ Placitas puellas. i. amatas
& quæ sibi placuerint. ¶ Plures nodos: plura uincula
ad ligandum te mihi. ¶ Liberas: solutas sine obliga-
tione. ¶ Nulla parte: ut non possis effugere: quin sis
mea. ¶ Mille modi: scilicet capiendi. ¶ Cliuo sudax
mus in uno. i. in uno tantummodo laboro: est autē
trāslatio: nam cliuus dicitur ascensus siue monticu-
lus aliquis: ergo nos sudamus. i. laboramus: in uno
cliuo: in una difficultate. ¶ Ardor & amor meus
faciet me omnia experiri. ¶ Sit dubiū. i. etiam si sit
dubiū. ¶ Exitus: finis est in diis. i. dii sciūt finē. ¶ Par-
tem: ratiū quæ tibi tendam. ¶ Plura: ratiā. ¶ Artes
doli. ¶ A darma: ad uim. ¶ Rapta: abducta per uim.
¶ Non sū: dicit sibi placere eos q ausi sunt rape eas
quas amauerūt. ¶ Factū: paridis: q Helenam rapuit.
¶ Nec quēquā: nec aliquē aliū. ¶ Qui fuit uir: qui
fortis & audax fuit: ut posset eē uir. ¶ Nos quoque
deest uerbum. q. d. rapiemus te. ¶ Mors huius: occur-
rit obiectiō: q posset dici fortasse iterficietis: si me
raperis. dicit ergo. ¶ Mors. ut. i. quis sit pœna hu-
ius rapinæ. s. de te. ¶ Erit minor. s. pœna: quā nō ha-
buisse te: q plus pœnæ mihi esset non habere te: q
mori pp rapinam tui. ¶ Aut esses for. mi. i. si esses mi-
nus pulchra: modeste te petere: nō autem ita arden-
ter & audacter. ¶ Facie: forma. ¶ Tu Facis: commex-
morat pres pulchritudinis ipi⁹ Cydippes. ¶ Ignea
aut splēdida: aut q secundū quosdā philosophos di-
cuntur esse ignea. ¶ Cedunt. sunt inferiora. ¶ Flam-
mæ amoris. ¶ Flau. cri. pulchri. flauus autem color
ut. A. Gellius scribit: constat ex albo uiridi & ruffo:
unde dicimus flauas segetes: quando maturescunt.
¶ Eburnea: cādidissima qle ē ebur. ¶ Manus formo-
sæ: quas precor ne. ¶ In mea colla. i. quas precor: ut
me amplectant. ¶ Pudentes sine rusticitate. i. q habent pudorē nō rusticū: sed ingenuum. Iuuenalis. Ingenui
uultus puer: ingenuiq; pudoris. ¶ Quales: uix rear esse pedes thetidis. i. candidissimos: nā cū sit dea maris: &
affidue moretur in aquis: merito debet habere pedes albissimos. fuit autem filia Nerei mater Achillis: nam
pro uxore Oceani Thetis sic scribitur: & Thetys dos facit. & habet primam longam. ¶ Cætera: quæ latent
sub uestibus. Ouidius primo meta. Si qua latent meliora putat. ¶ Possem laudare: ut pote me uisa. uel tacta.
¶ Nec dubito. i. nō dubito quin pulchritudo quæ est in una parte corporis sit in toto. ¶ Tua pars: nō intel-
ligamus obscœne dictum de pudēdistur quidā male putā: sed sic intelligendū non dubito quin totū opus
tui corporis sit tua pars. i. tale. qlis est pars tua: quæ apparet: uel oculi uel manus &c. uel sic quin tua pars sit
totum opus: idest perfectum opus: idest non dubito quin pars respōdeat toti operi. ¶ Pignus: obligationē

En iterū scribo: mittoq; rogantia uerba:
Altera fraus hæc est: quodq; queraris hēs.
Si noceo: q amo. fateor: sine fine nocebo.
Teq; petam. caueas tu licet ipse petam.
Per gladios alii placidas rapuere puellas.
Scripta mihi caute littera crimen erit.
Dii faciāt possim plures imponere nodos.
Ut tua sit nulla libera parte fides.
Mille modi restant. cliuo sudamus in uno.
Ardor in expertum nil sinet esse meus.
Sit dubiū possis ne capi. captabere certe.
Exitus in diis est: tu capiere tamen.
Ut partē effugias. non omnia ratiā falles.
Quæ tibi quā credis plura tetendit amor.
Si non proficient artes. ueniemus ad arma.
Inque tui cupido rapta ferere sinu.
Nō sum: q soleā paridis reprehendere factū:
Nec quēquā. qui uir posset ut esse fuit.
Nos quoq; sed taceo mors hui⁹ pœna rapinæ
Ut sit. erit quam te non habuisse. minor.
Aut esses formosa minus. peterere modeste:
Audaces facie cogimur esse tua:
Tu facis hoc oculiq; tui. quibus ignea cedunt
Sidera. qui flammæ causa fuere meæ.
Hoc faciunt flauī crines. & eburnea ceruix.
Quasq; precor ueniant ī mea colla manus.
Et decor & uultus sine rusticitate pudentes.
Et tethydis quales uix reor esse pedes.
Cætera si possem laudare. beatior essem.
Nec dubito totū quin tua pars sit opus.
Hac ego cōpulsus. non est mirabile forma.
Si pignus uolui uocis habere tuæ.

Sydera q
re igne a
dicantur
Flauus co
lor qui sit

Thetys q
fit & quā
ram habe
at primā

Inuidiam patiar: oderint me ob hanc fraudē. **P**asso sua præmia: non magnificatio aliorum inuidiam dum modo illius fructum ferā. **H**esionē thelamon. exēplo suū factū tuē quod cōuenire nō uirā illi uirtutis hic fraudis præmium coeperunt. **H**esionē ilaomedōtis filia thelamoni data ē: qm̄ primus pergama conscendit. **T**enuabimus: minuem⁹. **V**tq; solent: suasio est sumpta ex loco qui dicitur: ut a cōditione non. n. seruū sed seruo similem te agere demonstrat. **I**gnoras: nescis quātū imperii in me habeas. **M**eo corpe: cū incusserit plagas. **S**ed neq; cōpedibus: q̄ sūt in seruo incōmoda excludit: hoc inq; in me cōmodis hēbis:

Deniq; dum captam tute cogare fateri:
Insidiis esto capta puella meis.
Inuidiam patiar: passo sua præmia dentur:
Cur suus a tanto crimine fructus abest.
Hesionem thelamō: briseida cœpit anchilles:
Vtraque uictorem nempe secuta suum.
Quamlibet accuses: & sis irata licebit:
Irata liceat dum mihi posse frui.
Idē q̄ facimus: factam tenuabimus iram:
Sit modo placādæ copia parua tui.
Ante tuos flentem liceat consistere uultus:
Et liceat lachrymis addere uerba meis
Vtq; solēt famuli: cū uerbera sæua uerentur:
Tendere submissas sub tua crura manus:
Ignoras tua iura: uoca: cur arguor absens:
Iam dudū dominæ more uenire iube.
Ipsa meos scindas licet imperiosa capillos:
Oraq; sint digitis liuida facta tuis.
Cia perpetuar. tantū fortasse timebo:
Corpore lædatur ne manus ista meo.
Sed neq; cōpedibus nec me cōpescē catenis:
Seruabor firmo uinctus amore tui.
Cū bene se quantūq; uolet satiauerit ira:
Ipsa tibi dices. q̄ patiēter amat.
Ipsa tibi dices: cū uideris omnia ferre:
Tā bene qui seruit: seruiat iste mihi.
Cur reus infelix absens agor: & mea cum sit
Optima: non ullo causa tuente: perit:
Hoc qd̄ amor iussit scriptū est: iniuria ne stris:
Quod de me solū nempe queraris habes:
Non meruit falli mecū quoq; delia: si non
Vis mihi promissum reddere: redde deæ.
Affuit: & uidit: cum tu decepta rubebas:
Et uocem memori condidit aure tuam.
Omnia re careant: nihil est uiolentius illa:
Cum sua quæ nolit numina læsa uider.
Testis erit calidonis aper nam scimus ut illo
Sit magis in natum sæua reperta parens.

quod absq; compedibus & eatenis tibi fidē seruabo.
Satiauerit: ultionē sumpserit. **T**am bene qui seruit. paties adeo seruitiū. **R**e⁹ agor absens: accusas me absentem. **O**ptima: qm̄ p cōiugio pugnabat: **N**ullo tuente absq; alicuius patrocinio. **H**oc qd̄ amor iussit: commoratur in eodē loco: & fatetur crimen quod in amore reiicit: scripsim⁹ in pomo amoris iussu. **I**niuria nostra: hæc iniuria solū mihi imputatur: & amor absoluitur. **D**e me solo: qui tibi iuriam intulisti: sed diana non est in culpa. **D**elia: q̄ in te nihil commisit: recte eam absoluit persona: in quā omne ius facti confert: & eius causa rem querit parci: quod & Virgiliana Dido facit: cum ait. **N**on ego cum danais: troianā excidere gentem: Aulidæ iurati classēq; ad pergama misi. **D**ecepta: uerbis in pomo scriptis capta. **O**mnia re careant: falsa sint omnia: sim falsus uates. **N**ihil est uiolentius illa: suasi a dianæ auctoritate. **N**umina læsa uidet: si q̄ parte suam maiestatem immutari conspiciat. **T**estis erit calidonys aper: dianæ irā exemplo monstrat diximus aprū calidonyos uassasse agros a diana missum: diximus cōbusto stipite Althææ indignatione Meleagrum iteriisse. **T**estis & ætædō: ex anisteo Cyrenes & appollinis filio: & antonoe Cadmi natū eē Adæonē Diodorus scribit. dianæ opera a suis est discerptus canibus causa uaria tradit: uel quod nudam se in fonte lauante uiderit. uel quod illi in uenatu se præponeret: uel quod immonitibus uirginis concubitus ausus est petere.

Qualibet. quantum uis. **F**ru te irata. i. habere te ita iratā mihi. **T**enuabimus. minuem⁹. sit cōcedatur mihi per te. **C**opias facultas. **L**iceat: permittatur: ut ueniam ad conspectū tuū: & possim flendo te rogare. **V**tq; solent. ordo ē. & liceat mihi tendere manus submissas. i. hūiles. **S**ub tua crura. i. ad tua genua. quod faciunt supplicantes: ut famuli cū ueretur. i. timent. **V**erba seuera. rigida. s. dominorum minantium eis. **I**gnoras tua iura. i. nescis quid tibi liceat in me. **V**oca me: quia non debes damnare nisi citata parte. **M**ore dominæ: sicut domina imperat famulo quia tibi parebo: ut famulus dominæ parer. **S**cindas laceras licet: inquit in me sæuias & omnia aspa facias omnia patiar. **T**ātū: solum modo. **N**e manus ista. i. tua lædatur meo corpore. i. ne fortasse noceas tibi & lædas tuas me uerberando compedibus uinculis pedum. **V**inctus ligatus. qd̄ tuus amor satis tenebit me. **C**um bene: hæc omnia dicit Acontius. ut flectat eius animū. **I**psa: tu q̄ seruit. q̄ pstat seruiturē tam patiēter. **A**gor reus: uirur signate uerbis iuris: nā reus dī cōtra quē agitur ē si nihil admiserit. **N**ō ullo. idest nullo. est in iuria nostri. dicitur eē iniuria quam tibi ituli. **D**elia Diana a delo insula. in qua & nata est & colebatur præcipue. redde deæ. quam testem adduxisti. **R**ubebas. cum ruborem præpudore uultu ostendebas. **V**ocem tuam. uerba per quæ iurasti. **O**mnia re careant. terret eam. cōmemorans ei Dianæ sæui-

ANTO

Hesionē
quæ sitMeleagdi
fabulaAelæonis
fabula

VBER.

Reus qd̄
sitDiana uñ
dicta est

Aper cali- ciam in uindicādo se. omnia auguria. de eius uiolentia. ¶ Careant re. i. effectu. i. utinam nihil mali tibi diu-
donius q nem. melius legitur omnia q̄ omnia. ¶ Violentius s̄uius. ¶ Illa: Diana. ¶ Quod nolim. i. uidere quod tu
 laeferis eam. ¶ Tristis erit: adducit exempla. ¶ Aper Calidonis: aper quem illa irata Oeneo ad uastandum
 Calidonem immisit: quia Oeneus cū sacri ficasset alius diis sola Diana omīsa: ut alibi plenius diximus illa
 Aprum q̄ totā regionem uastaret immisit. qui fuit cā mortis Meleagri: ut in epistola Deianire dixi. ¶ Parēs
 Althea mater Meleagri. ¶ Sit reperia magis s̄aua in natum: quia consumpto torre in quo eius uita fataliter
 consistebat: eum interemit: uel eius uitam diis imprecationibus execrata est. hanc fabulā diximus plene in
 epistola Briseidis super eum locum. fratribus orba Deuouit nati sp̄q̄ caputq̄ parens.

ANTO. Illis canes intelligit: quibus ipse multas feras truci-
Niobes e darat. ¶ Quāq̄ superba parens: nioben significat.
filiorū fa- Tantali filiā: quā cum ex amphione iouis & anthio-
bula: pes filios liberos duodecim: uel ut alii malunt q̄tru-
 ordecim genuisset se latonae (cōcūditate p̄posuit di-
 ana & apollo latonae filiū: ira perciti liberorum mul-
 titudinem sagittis confecerunt. Nioben & amphio-
 nem lachrymantes uerterunt in saxum: & ad Sipi-
 lum migdoniae mōtem pueris & puellis trucidatus
 cū septē annos sepultura carerēt: iuppiter ut scribit
 Home. in saxū uertit. ¶ Adstat flebilis: flet ēt nunc
 in saxum uersa: nā ex eo saxo in memoriā lachryma-
 rum adhuc aqua scaturire traditur. ¶ Falsa monere:
 suasionem hanc habere. ¶ Nubendi tempore: quo-
 tiens alii nubere temptas. ¶ Neuis peritura: ut pro-
 missa serues: quā iureiurando in eius aede firmasti.
 ¶ Parce monere feros: apostrophe addianam. ¶ Vir-
 ginis animo s̄a: quoniam tuā uoluntati audet ob-
 sistere. ¶ Facies: cydippes forma. ¶ Hostib⁹ & si quis:
 ita se habeant hostes dianae ira: ut ego sum: te cum
 uideo morbo cruciari. ¶ Inualida te: cum tu non ua-
 les. ¶ Te nubente: cū paras me relicto: alii nubere.
 ¶ Quod minus esse uelim: uel quod agra: uel
 quod nubes utrunq̄ est mihi aequē molestum.

VBER. Testis & Actaeonis filius fuit Aristei & Autono-
Actaeonis es filiae Cadmi: q̄ cū uenatiōe delectaret: ea sessus cū
fabula filia getis grā igressus esset: forte uidit Dianā nudā
 cū nymphis suis se lauante: q̄ audacia ei⁹ irritata ne
 id unq̄ eloq̄ posset i Ceruū eū mutauit q̄ postea a ca-
 nibus suis eū uerū Ceruū credētibus dilaceratus est.
 scribitur haec fabula plene ab Ouid. li. iii. met. credi-
 tus fera creditus Ceruus. ¶ Illis. s. canibus: uel sociis
 suis. cū q̄b⁹ aū dedit leto feras. i. cū quibus ante inter

Niobes & fecerat feras. ¶ Quāq̄ superba parens: aliud exemplum. Niobes quā Tantali & Taygetes Pleiados filia se-
filiorū fa- prem filiorum totidemq̄ filiarum mater ex Amphione Thebano marito suo: cum ob alia. tum ob fecundi-
bula de q̄ tatem filiorum insolens. latonae quā duos tantum peperisset numen aspernata est: & populum sacrificare
supra: uolentem impiis uerbis detertere ausa est. Quare Appollo & Diana latonae matris iniuria moti: & eius pre-
 cibus incitati nube testī Thebas uenerunt: & Nioben uniuersa prole sagittis suis confossa priuauerunt quā
 dolore materno obstupescit in saxum conuersa dicitur: & ut scribit Ouidius lib. vi. met. In patriā rapta est
 ubi fixa cacumine montis Liquitur. & lachrymis etiam nunc marmora manant. ¶ Mygdonia: regio est mi-
 noris Asiae: quā & Bithynia dicitur. ¶ Nunc quoq̄ flebilis: quia ut in methamorphosi scriptum diximus.
 Lachrymis etiam nunc marmora manant. ¶ Monere falsa. ¶ Dicere non uera. ¶ Mea causa: mea utilitate:
 ut facias quod peto. ¶ Hoc tū mihi crede: quod agra ordo est o Cydippe: quod tu iaces s̄ape agra ipso tē-
 pore nubendi: ipsa dea consultit tibi: id est facit utilitatem tuam. ¶ Et laborat: id est curat ne sis periura. ne ui-
 les fidem: quādam promissisti. quia per istam aegritudinem monet ut serues promissā. ¶ Saluam: incolumem.
 ¶ Inde fit: inde accidit. obistere id est negare promissā. ¶ Totiens corrigit peccatum: quia quando uis ne
 gare te non promississe mihi & uis alii nubere. tunc facit te grauius aegrotare. ¶ Parce: hortatur. ut non irri-
 tet deam. ¶ Parce: serua. noli arcus quibus se ulcisci solet mitis. placata. ¶ Teneros artus: membra tua. ¶ Fru-
 enda. utenda mihi id est seruentur ad usum meum. ¶ Lenis. modicus. hostibus ostendit quantum
 eam amet. Imprecatur enim talem dolorem & angorem animi hostibus suis. qui impediunt ne nubat ipsi.
 Acontio qualem dolorem dicit se experiri ipsa Cydippe aegrotante. ¶ Ordo. ¶ Sic fit. id est sic eueniat ho-
 stibus si quis rep. ne fias nostra. ut sicut solet esse mihi te inualida: id est te infirma. ¶ Torqueor: dicit quod
 parem habet animi cruciatum siue nubat alii. siue aegrotet. nec satis sciret dicere utrum horum mallet. quia
 neutrum uellet.

Testis & actaeon: quoniam fera creditus illis:
 Ipse dedit leto cū quibus ante feras.
 Quāq̄ supba parēs saxo per corpus abortio:
 Nūc quoq̄ migdōia flebilis astat humo.
 Hei mihi cydippe timeo tibi dicere uerum.
 Ne uidear causa falsa monere mea.
 Dicendū tñ ē. hoc ē mihi crede: qd̄ agra:
 Ipso nubēdi tēpore s̄ape iaces.
 Consultit ipsa tibi: neuis periura laborat:
 Et saluā salua te cupit esse fide.
 Inde fit ut quotiens resistere perfida tentas:
 Peccatum totiens corrigit illa tuum.
 Parce monere feros animo s̄a uirginis arcus:
 Mitis adhuc fieri: si patiare: potest.
 Parce p̄cor. teneros corrūpere febrib⁹ artus:
 Seruetur facies ista fruenda mihi.
 Seruentur uultus ad nostra incendia nati:
 Quiq̄ subest nūeo lenis in ore tubor.
 Hostibus & si quis ne fias nostra repugnat:
 Sic fit: ut inualida te: solet esse mihi.
 Torqueor ex a quo uel te nubente uel agra:
 Dicere non possum quod minus esse uelim

CDomine piuria: poena quā pro pfidia dat. ¶ Ne tñ ignorē: demonstrat sollicitudinē suā: uñ molestiam arguat. ¶ Ministro: se dñe aliptā desiderat: ne medicorū iussa p̄teriret. ¶ Effingo: nō adstringo legastnā aliptæ nō adstringere ē sed eff. ngere. Adstringere. n. ad medicos artinet: cū uenam dephēdunt. Effingere ē compo- nere & tractare op̄at. n. posse assistere: & manus tractare. ¶ Quē minime: uellē illū uñ suspicari: cui cydip- pe erat nuptura. ¶ Assidet ægre: Alipte officiū p̄bet utiſ notatōe: scribit signis certis amatorē salientē uenā: q̄ febris calore nimia agitatione ipellit. ¶ Per cām: dephēdendæ uene ratiōe. ¶ Merces plenior: maior quā

ANTO.
Aliptæ
quid sit
Effingo
qd pprie

Interdū maceror: q̄ sum tibi cā doloris:

Teq̄ mea lædi calliditate puto.

Inq̄ caput nostrum dominæ periuria quæso.

Eueniant. poena tuta sit illa mea.

Ne tamen ignorē quid agas: ad limina tendo

Auxius huc illuc dissimulanter eo.

Subsequor ancillā furtim: famulūq̄. regros:

Profuerint somni quid tibi. quid ue cibi.

Me miserū. qd nō medicorum iussa ministro.

Effingoq̄ manus infideorq̄ toro.

Et rursus miserū: qd me pcul inde remoui.

Quē minime uellem forsitan alter adest.

Ille manus istas astringit. & assidet ægræ.

Inuisus superis cū superisq̄ mihi.

Dumq̄ suo tentat salientem pollice uenam.

Candida per causam brachia sæpe tenet.

Contractatq̄ sinus. & forsitan oscula iungit.

Officio merces plenior ista suo est.

Quis tibi pmisit nostras p̄cerpere menses.

Ad spes alterius quis tibi fecit iter.

Ille sinus meus ē. mea turpiter oscula sumis.

A mihi promisso corpore tolle. manus.

Improbe tolle man⁹. quā tāgis. nra futura ē.

Postmodo. si facies istud. adulter eris.

Elige de uacuis: quā nō sibi uendicer alter.

Si nescis. dominum res habet ista suum.

Nec mihi credideris. recitetur formula pacti

Neu falsam dicas. esse fac ipsa legat.

Alterius thalamo tibi nos tibi dicimus exi.

Quid facis: hinc exi. nō uacat iste thorax

Nā qd habes. & tu hūani uerba altera pacti.

Nō erit iccirco par tua causa meæ.

Hæc mihi se pepigit. p̄ hæc tibi. prius ab illa

Sed ppior certe quā pater ipsa sibi est.

Promisit pater hanc hæc & iurauit amanti.

Ille homines hæc est testificata deam.

Hic metuit mēdax sed & hæc periura uocari

Nū dubitas hic sit maior an ille metus.

suus labor mereat. ¶ Precepere: translatio ab his: q̄ immatura poma legūt. Præripis iqt aliēos amores. ¶ Turpiter per adulteriū. ¶ Postmō: deinceps. meis admonitus uerbis. ¶ De uacuis: non pactis. ¶ Ven- dicer: pmisso coniugio suam dicat. ¶ Non uacat: ui- ro non caret. ¶ Pacti hūani: refellit aduersarii iura p̄ contentionē: inquit pactū: quo arguis cydippē esse tuā hoies fecerunt meum uero diuinū est. ¶ Ic circo quod a pacto arguas. ¶ Par qm̄ tuū humanum ē pa- ctum meū uero diuinum. ¶ Hæc mihi se pepigit: fir- mat cām a cognatione. ¶ Primus ab illa cuius ius secūdū est: cū illa in cognatione sibi prima sit: cuiq̄ natura de se qd uult liberū ē facere. ¶ Hoies: hūit te- stes. ¶ Testificata deā: dianā adhibuit testem. ¶ Mē- dax: qui fallit hominē mendacē appellamus periur- rum uero qui diis immortalibus fidē nō seruat.

¶ Maceror: affligor. ¶ Mea calliditate: mea fraude qua te decepi. ¶ Inq̄ caput: rogo iquit ut poenæ q̄s tu ex periuriis pari debes: in me trāsferantur: & tu sis libera. ¶ Ne tñ dicit se sæpe uenire domū ei⁹: ut intel- ligat quid agat dissimulatē: occulte: ne uideat uen- re ob hanc causā. ¶ Requirit: interrogans ancillam uel famulum tuū. ¶ Profuerint tibi somni. i. an potueris dormire & cōedere. ¶ Me miserū: dolet qd nō sit minister eius: ut posset ad eā ire: & eam tange- re. & eius toro assidere ut ministri faciunt. ¶ Iussa: p̄- cepta alter quæ minime uellem: qui fortasse qrit ha- bere te uxorem. ¶ Adest: assistit tibi. ¶ Inuisus supe- ris: quia uult a te qd est contra fidē tuā temptat tran- git. ¶ Pollice digito: ut medici solēt: uenā salientē mobilē: qualis solet eē in febricitatē. ¶ Tenet: ma- nu sua. ¶ Per cām: simulans se tangere uenā. ¶ Con- tracta. sæpe tangit. ¶ Sinus: pectus. ista merces. si iun- gēdi oscula. ¶ Est plenior: suo officio. i. est ultra suū officiū: quia cū sit medicus: hæc nō sunt eius officii. ¶ Quis tibi: apostrophā facit ad illū medicū q̄ hæc faciat apud Cydippē: dicens eū nō habere ius in eā q̄ sibi an sit pmissā. ¶ Præcepere: p̄ripere. ¶ Postmo- do: post hac. ¶ Si facies istud: si eam tetigeris & oscu- latus fueris. ¶ Eris adulter: quia contractabis alienā uxore. ¶ De uacuis: de his puellis: quæ nondū sunt obligatæ alicui. ¶ Vindicet: afferat. ¶ Assumat do- minū suū: sub dñio alterius: est translatio a posses- sionibus quæ dicūtur esse domini alicuius. ¶ Reci- tetur: legat. ¶ Formula pacti: uerba formalia quib⁹ mihi pmisit. ¶ Alterius thalamo: increpat illū: ut ab amica sua discedat. ¶ Nō uacat: non ē uacuus. ¶ Nā qd in dicit obiectiō: quia posset dicere: eam si- bi per patrē eius despōsātā: dicit plus ualere pmissio- nē factā per se de seipsa teste dea: q̄ pmissionē factā per eius patrem. ¶ Prim⁹ ab illa: primus post illam. ¶ Propior sibi quā patri. quia quisq̄ sibi est proxi- mus. ¶ Iurauit: quod plus est quā simpliciter pro- mittere. ¶ Ille: pater. ¶ Homines: scilicet est testifica- tus id est promisit in præsencia hoīum. ¶ Maior me-

Audi pul-
cherimū
dictum
Periurus
quis dica-
tur
VBER.

Vena in
febricitan-
tibus qua
lis sit.

¶ s. mēdaci. uel piuri. ¶ Euētus: exit⁹. ¶ Hæc Cydippe: Cubat ægrotat. Horati⁹ Cubat hic in ualle quirini.

ANTO. **H**æc cubat febre uersa cydippe. Ille: p̄ q̄ filiam alii despōdit uīro. Dissimili mēte: arguit. ab iniquitate facti: nū mōstrat diāe irā nō fore iniustā cū humana diuinis p̄posita uideant. Tu petis ex tuto. es uoti cōpos. Nūc qm̄ ferus hic: in odiū aduersariū trahit: cui⁹ facta crudeliter recenset. Cā iniq̄: qm̄ non is sed ego tibi maritus esse debere. Hic: culpa admissi uiri. Hoc facie re peccato hui⁹. Qui mouet: in te dianæ iram cōcitāt. Et tu cōtinuo: suasio ab utili. Valebis quā primū si repuleris admissū uirg. Tēpla cōscia: dianæ sacrifices. Et sine teste fides: nō tñ boues mactati: ueq̄ uitæ integritas litat. Ferrum patiunt: & ignes morbi alii: ferro: alii igne curant. Succus amar: triste poculū qd̄ græci pharmon appellāt. Illis: aut igne aut ferro: aut poculo. Vita periuramō sis dianæ p̄iura. Præteritæ ueniā: status est q̄ uenialis d̄sumptus ab ignorātia: poteris q̄ ante hac acta sūt ignorātia excusare: & ueniā meriti: deinceps admonita eris piarii rea. Voce mea: meis lris in memoriā illa tibi reduxi. Casib⁹: malis q̄ urgēt. Perre: aduersa pati. His quoq̄ uitatis: esto ut præsentēs casus uites. Luciferas: Diana & lucina nuncupata ē q̄ pturienti bus præest scribit Varro. Hæc audiet: tuas imploratiōes. De quo: a concio: an alio. Vorū: in partu ages uota. Scit: nouit te diis promissa non seruare. Nō agitur de me: meas molestias contēno. Cura maiore: ea erat de amicæ salute.

Modus lo
quēdi pul
cherimus

Diana &
lucina q̄
sit

VER.

Vale: sanus est. Nos: ego & tu subimus certamina. i. certamus de Cydippe habenda uxore: dissimili mente. i. dissimili p̄posito & intentione: ex tuto q̄a si non habueris eā nihil piculi tibi erit repulsa est grauior mihi morte. i. mihi erit grauius eā nō habere quē si moreretur cedere ignibus meis: nō occupare meos amores qui fuerūt priores tuis: iniqua: in qua ius nullū habet ad qd̄ redit. quasi dicat ad malū tuū hic facit: nititur adducere illū i odiū Cydippe: hoc faciente. i. hoc existēte causa: qui mouet. s. picula. Cadat in moria. Quē dea dānat: quē dea hēt inuisum. Et tu continuo. i. statim subaudi eris salua: potiere stab. sal. i. habebis sanitatem stabilem si seruaueris fidem: nō ueneris. Nō boue: & q̄a posset dicere: facere sacrificia multa: dicit deos inspicere fidē: & nō sacrificia: ut Esaia: capitulo primo. Quid mihi in multitudine uictimarum uestratum: q̄a multiplicatis mihi sacrificium de arietibus & carnib⁹ hyrcorū: ego. n. cōtēpsi sanguinē. uitulo: & c. Et sine teste. i. ēt si nullus sciret aliquid eē p̄missum. Vt ualeant: arguit a maiori ad minus. Succus amarus: medicina: ex succo amari herbarū. Istis: succis amaris. Tantū: solū modo. Ignorātia: q̄a tu nesciisti te offendisse Dianā: & iō hæc tibi accidere. Exciderāt aīo. i. memoria. Admōitæ: reducta i memoriā. Cū istis casib⁹: istis i sceleratib⁹ agnitudinib⁹. His quoq̄: magis ēt terret eā: ut caueat lædere Dianā: q̄a si ēt nūc p̄taret casus febris tñ adhuc egeret ei⁹ auxilio in ptu: q̄a iuocabat a parietib⁹. Luciferas: adiutrices: q̄ foetū i lucē ferāt. Regret de quo coniuge ptus eat tibi. i. uolet scire ex quo marito peperis: q̄a si ex alio paries q̄ ex me dicit te eē piurā: & iō nō eē iuuandā. Promittes uotū: q̄a posset dicere se facturam uotū falso: sicut falso p̄ eā iurasti te futurā uxorem meam. Iurabis. i. si iurabis: posse fallere deos: sicut semel fefellisti eā. Laboro: angor maiore cura. q̄ de me. Cur mō: quæritur qd̄ fuerit in piculo mortis: & nō dixerit parētib⁹ suis cām: q̄a nihil sciebant de illo p̄mo. pudebat enim eam dicere hoc patētib⁹: unde hortatur ut dicat: quia hoc factum nullam habet turpitudinem. Dubiam: positam in periculo mortis luenalis Curentur dubii medicis maioribus ægri. Licet: fas est. matri. puellæ enim solent audacius matri q̄ patri secreta sua dicere. Ordine: præponit ei omnia quæ uult ut narret matri.

Audi pul
cherimū
Esaia di
ctum

Deniq̄ ut amborum cōferre pericula possis:
Respice ad euentus: hæc cubat: ille ualeat.
Nos quoq̄ dissimili certamina mēte subim⁹:
Nec spes par nobis: nec timor æqu⁹ adest
Tu petis ex tuto. grauior mihi morte repulsa
Idq̄ ego: qd̄ iā tu forsan amabis: amo. est:
Si tibi iustitiæ si recti cura fuisset:
Cedere debueras ignibus ipse meis.
Nunc qm̄ ferus hic pro cā pugnat iniqua:
Ad quid cydippe littera nostra redit.
Hic facit: ut iaceas: & sis suspecta dianæ.
Hunc tu si sapias: limen adire uetes.
Hoc faciēte subis tam læua pericula uitæ:
Atq̄ utinam pro te qui mouet: ille cadat.
Quē si repuleris. nec quē dea dānat: amaris:
Et tu continuo: certe ego saluus ero.
Siste metū uirgo. stabili ponere salute.
Fac modo polliciti conscia templa colas:
Non boue mactato cœlestia numina gaudeas:
Sed quæ præstanda est & sine teste. fide.
Vt ualeant. aliæ ferrum patiuntur & ignes.
Fert aliis tristem succus amarus opem:
Nil opus est istis. tantum periuria uita.
Teq̄ simul serua. meq̄ datamq̄ fidem.
Præteritæ ueniam dabit ignorantia culpæ.
Exciderant animo fœdera læcta tuo.
Admonita es mō uoce mea: cū casibus istis:
Quos quotiens tentas fallere. ferre soles.
His quoq̄ uitatis in partu nempe rogabis.
Vt tibi luciferas afferat illa manus.
Audiet hæc repetes: quæ sunt audita. requiret.
Ipsa. tibi de quo coniuge partus eat.
Promittes uotum. scit te promittere falso.
Iurabis. scit te fallere posse deos.
Non agitur de me. cura maiore laboro.
Anxia sunt uitæ pectora nostra tuæ.

Cur modo te dubii pauidā fleuere parentes:
 Ignaros culpæ quos facis esse tuæ.
 Et cur ignorant: matri licet omnia narres:
 Nil tua cydippe facta ruboris habent.
 Ordie fac referas: ut sis mihi cognita primū:
 Sacra pharetrata dum facis ipsa dea.
 Vt te conspecta subito: si forte notasti:
 Restituimus fixis in tua membra genis.
 Et te dum nimium miror: nota certa furoris:
 Deciderint humero pallia lapsa meo.
 Postmō: nescio qua: uenisse uolubile malum
 Verba ferens doctis inuidiosa notis.
 Quod'q̃a sit lectum sancta præsente diana:
 Esse tuam uinctam numine teste fidem.
 Ne tamen ignoret scripti sententiā quæ sit:
 Lecta tibi quondā nunc quoq̃ uerba refer.
 Nube precor dicet: cui te bōa numia iungūt:
 Quem fore iurasti: sit gener ille mihi.
 Quisquis is est placeat qm̃ placet ante dianæ.
 Talis erit mater: si modo mater erit.
 Si tamen & quærat, quis sim: qualisq̃ uideto.
 Inueniet nobis consuluisse deam.
 Insula coryciis quōdā celeberrima nymphis.
 Cingitur: ægeo nomine cæa mari.
 Illa mihi patria est, nec si generosa probaris.
 Nomina, despectis arguor ortus aus.
 Sunt & opes nobis, sunt & sine crīe mores.
 Amplius ut nihil est me tibi iungit amor.
 Appeteres talem uel non iurata maritum,
 Iurata uel non talis habendus erat.
 Hæc tibi me i sōnis iaculatrix scribere phœbe
 Hæc tibi me uigilans scribere iussit amor.
 Equibus alterius mihi iam nocuere sagittæ:
 Alterius noceant ne tibi tela caue.
 Iuncta salus nostra est, miserere meiq̃ tuicq̃
 Quid dubitas unam ferre duobus opem.
 Quod si cōrigerit cū iam data signa sonabūt:
 Tinctaq̃ uotiuo sanguine delos erit.
 Aurea ponetur mali felicitis imago.
 Causaq̃ uersiculis scripta duobus erit.
 Effigie pomi restatur acontius huius.
 Quæ fuerint in eo scripta fuisse rata.
 Longior infirmum ne lasset epistola corpus.
 Clausaque consueto sit tibi sine, uale.

¶ Dubii, de tua salute ancipites: Ignotos culpæ qui cām tui, mali ignorant. **¶** Nil ruboris est æq̃ tua cā. & nil nisi honestum habet. **¶** Ordine fac referas: per causam breuiter enerrat ut acta res est in dianæ æde. **¶** Cognita: ad coniugium prouocata. **¶** Dea pharetrata: dianæ cuius arma sunt arcus & pharetra. **¶** Fixis genis: id est amantis signum. **¶** Deciderunt pallia: stuporis indicium est. **¶** Doctis notis: litteris calidè scriptis. **¶** Iunctam fidem: mihi præstitam de coniugio. **¶** Iungunt: coniugem promittūt. **¶** Talis in hac sententiā perstiterit. **¶** Insula coryciis: commendatio a patriæ præstaria: q̃ dicit cultam a musis: quoniam ex cæa insula fuere: simonides poeta ut auctor est Stra. & ex fratre filius Bachilides: corycinas nymphas: non ut inscite aliqui putauerunt dicimus a coritio insula dianæ sacra: sed de corycio antro in parnaso musis sacro: ideo in methamorphosi est cum deucalion & pyrrha parnasum conscendunt: corycidas nymphas & numina montis adorant. **¶** Cæa: cæam insulam i ægeo eē dixim⁹ ubi lex erat ut Mecnander notauit ut sexagenarii iterimerēt. **¶** Aquis in insula. **¶** Nihil: nec priæ pstantiam: nec antiquum genus esto non probes solus amor me tibi cōciliari deberet. **¶** Hæc tibi me in somniis: colligit epistolā quā cōmedat ab auctoritate deorū a somniis uerisimilitudinē afferēs: & diana & amor hāc ut tibi scriberem epistolam iusserunt. Alterius cupidinē, intelligit cuius uolentia uexabatur. Alterius dianæ cui⁹ ira cydippe uexabat. **¶** Iuncta qm̃ neuter sine salute alterius ualere poterat. **¶** Tua iura marita: cum mihi matrimonio ens iuncta. **¶** Sanguine uotiuo: mactata erunt hostiæ quas pro te & tuo coniugio uoui. **¶** Ponetur mago: aureum malū in æde dianæ suspensum. **¶** Causa, sacra: mali. **¶** Effigie pomi: huius pomi dedicatio testimoniū exhibebit. **¶** Fuisse rata: ad uota successisse. **¶** Cōsuetō sine: uale nō mō in fine: sed i p̃cipiis ueteres ponere cōsueuissē scri. Seneca. **¶** Restiterim p̃stiterim. **¶** Genis oculis **¶** Pallia uestes deciderint hūero ceciderint ex corpore meo. **¶** Nota certa fuit, certum signū uehementis amoris: quādo aliq̃s ē ita abstractus aspiciēdo amicā quod nō sentit uestes cadere ex humeris suis. **¶** Postmō: scilicet referas. **¶** Malum uolubile: pomum rotundum. **¶** Nescio qua: scilicet parte templi **¶** Ferēs: habens scripta qd̃ pomum. **¶** Vinctam: obligatā mihi. **¶** Refer uerba: dic ei uerba formalia iuramēti. **¶** Dicet mater tua cui, s. mihi: quis q̃s ē: etiam si esset mihi ignotus. **¶** Debet placere mihi: q̃a placet Dianæ. **¶** Talis: quæ ita tibi suadebit. **¶** Si modo mater erit, si uere te materno affectu amabit. **¶** Si tamē inq̃ret: si uolet scire quis sim inueniet deam, consuluisse uobis, i. uobis puidisse: & nō ddisse nbi maritū idignū. **¶** Insula dicit eē ex Cæa insula quæ est i Aegeo mari: ut supra in argumento dixi: quæ p̃bat nō ignobilis: q̃a olim celebrata fuit a nymphis Coryciis cauedum ne legatur Corinthiis: quia nec sensus: nec ratio metri patitur: sed Coryciis ita dictis a Coryco antro in parnaso: de quo Strabo sic inquit uniuersus. Parnasus: consecratus existit: & antra & alia loca sanctitate digna continens: ex quibus celeberrimū & formosissimum extat Corycium nympharū antrū eodem quo & Cylicium nomine nuncupatum; **¶** Cæa insula. **¶** Coryciæ nimphæ: Coryciū antrum a quo & cylicium quod & ubi locorum sit

Qui preclari ex cæa insula fuere Coryciæ nimphæ & unde dicitur Cæa insula q̃ & unde de: & mulculentissimale lege q̃ ibi uiguerat

Vale uerbum quo loco consuevit ab auctorib⁹ poni VBER.

Cæa insula. Coryciæ nimphæ: Coryciū antrum a quo & cylicium quod & ubi locorum sit

CYDIPPE ACONTIO

dicat ergo in Ceo olim fuisse nymphas corycias: de quibus Ouidi. lib. primo met. Corycidas nymphas: & numina montis adorant: ubi male quidam legunt Corycidas insula Cea. adiectiue dixit sicut insula. ¶ Chia: pchior. ¶ Illa insula. ¶ Nec si generosa pbaris noia. i. si etiam placet nobilitas tibi. ¶ Nec arguor non pbor orius auis despectis. i. non sum natus uilibus & contemptis maioribus. ¶ Sunt & opes: laudat se a reliquis quibus amantes solent se laudare. utque nihil. ¶ Ut. i. quis nihil iungat me tibi amplius. ¶ Amor est mihi. i. certe amo te. ¶ Appeteres. i. appetere deberes. ¶ Vel. i. et non iurata sine iuramento. ¶ Hæc tibi dat auctoritate suis scriptis dicēs: se scripsisse monitu Dianæ & amoris e quibus Diana & amore. ¶ Sagittæ alterius. s. amoris. ¶ Nocuere mihi: quæ percusserunt me: tela alterius. s. Dianæ. ¶ Iuncta salus nostra. i. mea uita est coniuncta cum tua: ita ut te piclitate ego et tunc piclaturus. ¶ Duobus tibi & mihi. ¶ Quod si contigerit: ut feras opem ambobus. i. ut mihi nugas. ¶ Cui iam data si so. dicit quoniam celebrabunt. festa Dianæ in delo. & offerent ei sacrificia uotiuia tunc Acotius suspendet in templo Deæ effigiem pomi aurei in quo duobus uersiculis testificabit Cydippe seruasse quæ in eo pomo scripta legerat & iurauerat. ¶ Cui data signa so. quæ sonitu tubæ uocabant ad sacrificia. ¶ Delos: insula ubi colitur Diana. ¶ Erit tincta. i. maculata sanguine uotiuo sanguine uictimarum ex uoto interfectæ. ¶ Rata: ualida habuisse effectum. ¶ Longior: dicit se nolle plura scribere: ne plixitate fatiget & afficiat molestia ipsam Cydippen ægotantem & infirmam ordo est uale o Cydippe: ne epistola longior lasset corpus tuum infirmum & ut sit clausa. i. conclusa sine solito. quæ finis epistolarum solet esse uale.

Vbi diana
colebatur

In uigesimalam epistolam Argumentum.

ANTO.
Argumē-
tum epi-
stolæ

Elos insulam ægeo eminet. quæ eam circumdant insulæ cyclades appellantur: urbem hanc in planitie sitam & apollinis latronæ templum. instabilis olim fuit: sed appropinquare latronæ partu: ut scribit pyndarus: im mobilis stetit quatuor adamantiis columnis nixa: magno in honore est habita ab heroicis temporibus: ab omnibus oris in hanc insulam ad sacra publica conueniebant. cæterisque uirginum sacra ministrabat quibus cum adesset cydippe accepto insidioso pomo uisa est se Acotio uxorem pacisci eius per alii despoderat sub nuptiarum temporibus febre correpta est cum excepisset id sibi diuine indignatione commigisse concessura in acoti uota reddere: sed seculorum incuria quantum ex uerustis codicibus obseruare potuimus præter uersus duodecim epistola tota desiderat. Reliquicquid legitur adulterium est.

CYDIPPE ACONTIO.

VBER.

Ertimui ne quod doli tui apporarent litteræ. ¶ Scriptum: epistolam. ¶ Sine murmure: nemine audiēte. ¶ Inscia: imprudens & quæ tuas insidias non norat. ¶ Captasses ite: rursus me cape temptasses. ¶ Dura iexorabilis: ut tuas litteras non legissem. ¶ Omnia: & uota sacra. ¶ In hyppolito suo: quæ Aesculapius Dianæ precibus ad uitam deduxit: postquam ab equis distractus est appellatusque uiribus: in aricio nemore seruadum nymphæ ægeriæ commisit: ideo cautum est: ut equi aricini nemo non intraret: quoniam hyppolitum distraxerint. ¶ At melius uirgo: ab ætate & sexu patos est: uirgo inquit uirginis fauere debuisset. ¶ Paucos: nam diuturna febre uexata de salute desparat.

Hyppoliti
fabula

Ertimui licet quidam addiderint multa carmina quæ in nullis codicibus reperiebant: puto tamen illa carmina non esse Ouidi. nam ex eadem officina exisse non uidentur: & ægotantem puellam uerisimile breuiter respondisse: itaque non interpretabor ea. quæ dicta sunt: quæ tamen si quis uelit uidere: non

Ertimui: scriptumque tuum sine murmure legi. Iuraret ne quos inscilia lingua deos. Et puto captasses iterum nisi: ut ipse faceris: Promissas scires me

satius esse semel.

Nec lectura fui: sed si tibi dura fuisset:

Aucta foret sanæ forsitan ira deæ.

Omnia cum faciam: cum dem pia thura dianæ:

Illam tamen iusta plus tibi parte fauet.

Utque cupis credi memori te uindicat ira:

Talis in hyppolito uix fuit illa suo.

At melius uirgo fauisset uirginis annis:

Quos uereor paucos ne uelit esse mihi.

Langor enim caulis non apparētibz haret.
 Adiuuor & nulla fessa medentis ope.
 Quā tibi nūc gracilem uix hęc rescribere q̄q̄
 Pallida uix cubito membra leuare putas.
 Nunc timor accedit: neq̄ nisi conscia nutrix
 Colloquū nobis sentiat esse uices.
 Ante fores sedet hęc: qd agāq̄ rogātibz inter
 Vt possim tuto scribere dormit ait.
 Mox ubi secreti longe causa optima somnus
 Credibilis tarda desinit esse mora.
 Iāq̄ uenire uidet quos non admittere dux est
 Excreat: & ficta dat mihi signa nota
 Sicut eram properans uerbā p̄fecta relinquo.
 Et tegitur trepido littera cauta sinu.
 Inde meos digitos iterum repetita fatigat
 Quantum sit nobis aspiciis ipse labor.
 Quā pereā si dignus eras: ut uera loquamur.
 Sed melior iusto quamq̄ moreris ero
 Ergo te propter toties incerta salutis
 Commentis p̄enas docq̄: deditq̄ tuis.
 Hęc nobis formæ te laudatore superbæ
 Continget merces. & placuisse nocet.
 Si tibi deformis quod mallet: uisa fuisset.
 Culpatum nulla corpus egeret ope.
 Nunc laudata gemo: nūc me certāne uestro
 Proditis & proprio uulneror ipsa bono.
 Dum neq̄ tu cedis: nec se putat ille secundū.
 Tu uotis optas illius: ille tuis.
 Ipsa uelut nauis iactor quā certus in altum
 Propellit boreas æstus & unda refert.
 Cumq̄ dies caris optata parentibus instat.
 Immodicus pariter corporis ardor inest.
 Nec mihi coniugū tēpus crudelis ad ipsum
 Persephone nostras pulsat acerba fores.
 Iā pudet: & timeo quīs mihi conscia non sim
 Offensos uidear ne meruisse deos.
 Accidere hoc aliquis casu contendit: & alter
 Acceptum superis hunc negat esse uirum
 Ne ue mihi credas in te quoq̄ dicere famam.
 Facta ueneficiis pars putat ista meis.
 Cā latet, mala nra patent, uos pace mouetis
 Aspera summotā prælia plector ego.
 Dicam nunc solitoq̄ tibi me despice more
 Quid facies odio: sic ubi amore nocet.
 Si lædis quod amas, hostem sapienter amabis

habent multum difficultatis: & quoniam sunt respon-
 sua. Ad præcedentem epistolam facile intelligimur.
 Respondet autem Cydippe se præ timore non
 ausam fuisse legere epistolam Acontii uerbis clare p-
 latis: ne iterum iuraret: sicut quando legit pomum
 & dicit se fuisse in uoluntate non legendi nisi quod
 dubitauit ne diana magis irasceretur: quam dicit ni-
 mium fauere ipsi Acontio: cum æquius esset quod
 sibi faueret: quia uirgo deberet fauere uirgini. Per
 timui cum mihi reddita est epistola tua. Sine mur-
 mure: sine prolatione uerborum: sed tantum oculis
 & animo percurrrens. Captas fessi decepisses. Vt
 ipse fateris: nam dixit promissam satis est te semel es-
 se mihi. Dura: aspera in non legendo scriptum tu-
 um. Sæuæ: iratæ. Cum faciem omnia in hono-
 rem Dianæ: & præter ipsam. Dempia thura: id est
 faciam ei sacrificia thure. Fauet tibi plus iusta par-
 te: id est plus æquo tuetur parte tuas. Vindicat te:
 facit uindictam pro te. Vt cupis credi quia tu dicis
 mihi quod hęc est causa quare ægroto dixit enim
 ipse dicendum tamen est hoc tu mihi crede quod
 ægra ipso nubendi tempore sæpe iaces. Consultit ip-
 sa tibi. Talis Hippolyto: non tantum fauit Hippo-
 lyto suo: quem etiam secundum quosdam per Escu-
 lapium a morte ad uitam reuocauit: ut Virgilius scri-
 psit licet Horatius aliter dicat. Talis tam fauorabi-
 lis. In suo Hippolyto: pro in suū Hippolytum Ar-
 chaïmos sic Virgilius. Talis in hoste fuit Priamo.
 Melius: iustius. Virgo ipsa Diana uirgo. Fas
 uisset annis uirginis: mei Cydippes: quæ etiam sum
 uirgo. Quos: annos. Vereor timeo. Ne uelit
 esse paucos mihi: quia timeo ne uelit me cito mori.
 Sed ne quis putet me prætermisisse eorum quæ se-
 quuntur explanationem propter difficultatem: aut
 ignorantiam iocorum: exponam locum qui oīum
 difficilissimus putatur de quo a multis rogatus sum: q̄
 se uiros doctos frustra consuluisset dicerent quibus
 iam uiua uoce dixi quid sentirem. Is locus ē. Miror:
 & innumeris fructam de cornibus Aram. Et de qua
 pariens arbore nixa dea est Aram fructam de corni-
 bus Aram Dianæ intellexit: quæ ita erat fructa: quo-
 niam ipsa est dea uenationis, cuius indicia sunt cor-
 nua ferarum: aut de cornibus tantummodo ceruo-
 rum fructam intelligit qui sunt in tutela Dianæ: Ar-
 bor de qua dea pariens est nixa: quæ sit ipse Ouidius
 aperte declarat lib. vi. metamor. his uersibus. Illic in-
 cumbens cum Palladis arbore palmæ. Edidit inuita
 geminos laconæ, nouerca: arborem igitur palmæ &
 oliuæ significat: cui incumbēs latona Diana & Apol-
 linem peperit: hoc autem in Delo fuit.

Hippolyti
fabula

Loc' emen-
dates

Latona
fabula

In heroidas hęc habuimus ut ad te q̄ emendatissi-
 ma mitteremus: quæ ut in achademicis Varro quo-
 niam indocti: doctiq̄ non forent probaturi: edere
 non dubitauimus. Cupimus enim iudi, beniuolique
 qualescunq̄ legant illi ut aliena ex merito si qua est
 laude rumpantur. Hi uero tecum meis uigilis & la-
 boribus gratulentur.

FINIS.

Me precor ut serues: perdere uelle uelis.
 Aut tibi iam nulla est sperata cura puellæ.
 Quam ferus indigna labe perire sinis.
 Aut dea si frustra pro me tibi sæua rogatur.
 Quid mihi te iactas? grati nulla tua est.
 Elige quid fingas: non uis placare Dianam.
 Immemor es nostri non potes illa tui est.
 Vel nunquam mallet: uel nō mihi tempore in illo.
 Effet in ægeis cognita Delos aquis.
 Tunc mea difficilis deducta est æquore nauis.
 Et fuit ad cœptas hora sinistra uias.
 Quo pede processit? quo me pede lumine mouit?
 Picta meæ tetigi quo pede texta ratis?
 His tamen aduerso redierunt carbasa uento.
 Mentior ah demens, ille secundus erat.
 Ille secundus erat qui me referebat euntem.
 Quicq; parum foelix impediēbat iter.
 Atq; unam constans contra mea uela fuisset.
 Sed stultum est uenti de leuitate queri.
 Mota loci fama properabam uisere Delon.
 Et facere ignaua puppe uidebar iter.
 Quam sæpe ut tardis feci conuitia remis.
 Quætaq; sum uento lintea parca dare.
 Et iam transieram Myconen iā Tenon & Andron.
 Inq; meis oculis candida Delos erat.
 Quam procul ut uidis quid me fugis insula dixit?
 Laberis in magno nunquid: ut ante mari?
 Institeram terræ cum iam prope luce peracta
 Demere purpureis sol iuga uellet equis.
 Quos idem solitos postquam renouauit ad ortus
 Comuntur nostræ matre iubente comæ.
 Ipsa dedit gemmas digitis: & crinibus aurum.
 Et uestes humeris induit ipsa meis.
 Protinus egressæ superis: quibus insula sacra est.
 Flaua salutatis thuram erumq; damus
 Dumq; parens aras uotiuo sanguine tingit.
 Festaq; fumosis ingerit exta focis.
 Sedula me nutrix alias quoq; ducit in ædes.
 Eramusq; uago per loca sacra pede
 Et modo porticibus spatior modo munera regum
 Miror: & in cunctis stantia signa locis.
 Miror & innumeris structam de cornibus aram.
 Et de qua pariens arbore nixa dea est.
 Et quæ præterea (neq; enim memini uel libet ue
 Quicquid ibi uidi dicere) Delos habet.
 Forſitan hæc spectans: ante spectabat Aconti.
 Vilsq; simplicitas est mea posse capi.
 In templum redeo gradibus sublime Dianæ.
 Tutior hoc ecquis debuit esse locus?
 Mittitur ante pedes malum cum carmine tali.
 Hei mihi iurauit nunc quoque pene tibi.
 Sustulit hoc coniunx, mirataq; perſege dixit.
 Insidias legi magne poeta tuas.
 Nomine coniugii dicto: confusa pudore
 Sensi me totis erubuisse genis.
 Luminaq; in gremio ueluti defixa tenebam.
 Lumina propositi facta ministra tui.
 Improbe qd gaudes? aut quæ tibi gloria parra est?
 Quidue uir elusa uirgine laudis habes?
 Non ego conſtiteram sumpta peltata secure.
 Qualis in iliaco Penthesilea solo.
 Nullus amazonio cælatus balteus auro.

Sicut ab Hippolyto præda relata tibi est.
 Verba quid exultas tua si mihi uerba dederunt?
 Sumq; parum prudens capta puella dolis?
 Cydippen pomum: pomum schœneida cepit.
 Tu nunc Hippomenes: scilicet alter eris.
 At fuerat melius: si te puer iste tenebat.
 Quem tu nescio quas dicis habere faces.
 More boni solito spem non corrumpere fraude.
 Exoranda tibi non capiēda fui.
 Cur cum me peteres: ea non profitēda putabar?
 Propter quæ nobis ipse petendus eras?
 Cogere cur potius: quam per suadere uolebas?
 Si poteram audita conditione capi.
 Quid tibi nunc prodest iurandi formula iuris?
 Linguaq; præsentem testificata deam.
 Quæ iurat mens est nil coniurauimus illa.
 Illa fidem dictis addere sola potest.
 Consilium prudensq; animi sententia iurat.
 Et nisi iudicii uincula nulla ualent.
 Si tibi coniugium uolui promittere nostrum.
 Exige polliciti debita iura tori.
 Sed si nil dedimus præter sine pectore uocem.
 Verba suis frustra uiribus orba tenes.
 Non ego iurauit. legi iurantia uerba.
 Vir mihi non isto more legendus eris.
 Decipe sic alios: succedat epistola pomo.
 Si ualet hoc magnas diuitis anfer opes.
 Faciunt reges sua se tibi regna daturus.
 Sitq; tuum toto quidquid in orbe placet.
 Maiores hac ipsa molto (mihi crede) Diana.
 Si tua tam præſens littera numen habet.
 Cum tamen hæc dixi: cum me tibi firma negauit
 Cum bene promissi causa peracta mei est.
 Confiteor timeo sæuæ Latoidos iram.
 Et corpus lædi suspicor inde meum.
 Nam quare quoties socialia sacra parantur
 Nupturæ toties languida membra cadunt?
 Ter mihi iam ueniens positas Hymenæus ad aures
 Fugit: & e thalami limine terga dedit.
 Vixq; manu pigra toties infusa resurgunt
 Lumina uix moto corripit igne faces.
 Sæpe coronatis stillant unguenta capillis.
 Et trahitur multo splendida palla crocos
 Cum tetigit limen lachrymas mortisq; timorem
 Cernit: & a cultu multa remota suo.
 Proiicit ipse suas deducta fronte coronas.
 Spissaq; de nitidis tergit amoma comis.
 Et pudet in tristi lætum confurgere turba.
 Quicq; erat in palla. transit in ora rubor.
 At mihi uæ miseræ torrentur febribus artus.
 Et grauius iusto pallia pondus habent.
 Nostraq; plorantes uideo super ora parentes.
 Et face pro thalami: fax mihi mortis adest.
 Parce laboranti picta dea læta phæetra.
 Daq; salutiferam iam mihi fratris opem.
 Turpe tibi est illum causas depellere leti.
 Te contra titulum mortis habere meæ.
 Nunquid in umbroso cum uelles fonte lauati.
 Imprudens uultus ad tua labra tuli?
 Præteriti ne tuas de tot cœlestibus aras?
 Atq; tua est nostra spreta parente parentis.
 Nil ego peccaui nisi q; periuria legi.

Inq̃ parum fausto carmine docta fui.
 Tu quoq̃ pro nobis: si non mentiris amorem.
 Thura feras pro fine quæ nocuere manus.
 Cur quæ succenset q̃ adhuc tibi pacta puella
 Non tua sit fieri ne tua possit agi:
 Omnia de uia tibi sunt speranda quid aufert
 Sæua mihi uitam spem tibi diua mei:
 Nec tu credideris: illum cui destinor uxor.
 Aegra superposita membra fouere manu.
 Assidet ille quidem quantum permittitur ipsi.
 Sed meminit nostrum uirginis esse toram.
 Et quoq̃ nescio quid de me sensisse uidetur.
 Nam lachrymæ causa sæpe latente cadunt.
 Et minus audacter blanditur: & oscula rara
 Accipit & timido me uocat ore suam.
 Nec miror sensisse notis cum prodat apertis
 In dextrum uersor cum uenit ille latus.
 Nec loquor: & tecto simulatur lumine somnus.
 Captantem tactus eiicioq̃ manum.
 Ingemit: & tacite suspirat pectore: meq̃
 Offensam quamuis non mereatur habet.
 Si mihi quod gaudeat & te iuuat ista uoluptas.
 Si mihi q̃ sensus sum tibi fissa meos
 Si mihi lingua foret tu nostra iustius iras.
 Qui mihi tendebas retia dignus eras.
 Scribis ut inualidum liceat tibi uisere corpus:
 Es procul a nobis: & tamen inde nocet.
 Mirabar quare tibi nomen Acontius esset.
 Quod faciat longe uulnus acumen habes.
 Certe ego cum ualui non dum de uulnere tali
 Ut iaculo scriptis eminus ista tuis.
 Quid tamen huc uenias: sane miserabile corpus.
 Ingenii uideas bina trophæa tui.
 Concidimus macie: color est sine sanguine qualem

In pomo refero mente fuisse tuo.
 Candida nec misto sublucent ora rubore.
 Forma noui talis marmoris esse solet.
 Argenti color est inter conuiuia talis.
 Quod tactum gelidæ frigore pallet aquæ.
 Si me nunc uideas: uisam prius esse negabis.
 Ante nec est dices ista petenda mea.
 Promissi q̃ fidem ne sim tibi uicta remittes.
 Et cupies illud non meminisse deam.
 Forsitan & facies iurem ut contraria rursus.
 Quæq̃ legam mittes altera uerba mihi.
 Sed tamen aspiceres uellem: prout ipse rogabas.
 Et discas sponsæ languida membra tuæ.
 Durius & ferro cum sit tibi pectus Aconti.
 Tu ueniam, nostris uocibus ipse petas.
 Ne tamen ignores ope qua reualescere possim.
 Queritur a Delphis fata canente deo.
 Et quoq̃ nescio quantum nunc uaga fama susurrat.
 Neglectam queritur testis habere fidem.
 Hoc Deus & Vates: hoc & mea carmina dicunt.
 At desunt uoto carmina nulla tuo.
 Vnde tibi fauor hic inisi quod noua forte reperta ē.
 Quæ capiat magnos littera lecta deos.
 Te que tenente deo nomen sequor ipsa deorum.
 Doque libens uictas in tua uota manus.
 Fassa q̃ sum matri deceptæ foedera linguæ.
 Lumina fixa tenet plena pudoris humo.
 Cætera cura tua est: plus hoc quoq̃ uirgine factum
 Non timuit te cum q̃ mea charta loqui.
 Iam satis inualidos calamo, lassauimus Artus.
 Et manus officium longius ægra negat.
 Quid nisi quod cupio me iam coniungere tecum.
 Restat ut ascribat littera nostra: uale.
 F I N I S.

AD FRANCISCVM ARAGONIVM FERDINANDI REGIS NEAP.F.

Omitius Francisco Aragonio Salutē Mirificum est studium meum Franciscæ & uoluntas
 quædam egregia in eos qui de se spem aliquam probitatis & indolem præbent neq̃ ullum
 finem facio cogitandi de iis quæ ad eos uel iuuandos uel ornandos pertinere arbitror. Quod
 cum de omnibus facere soleo, tamen, me id in primis debere existimo iis qui uel populis ali
 quando præfuturi sunt uel nationum clientelas habituri. Video enim platonē philosopho
 rum: ut ille ait: Deum: quom de ciuium suorum educatione multa sapienter eloquentissimeq̃
 præcepisset. Vnumq̃ iuuentutis moderatorem compluribus satis esse monuisset: in filiis, regis quattuor edu
 cationis magistros requisuisse moribus & doctrina insignes. Nimirum maiore cora censuit Plato forman
 dum: quod multorum oculis aliquando exhibiturus erat. nam bonus princeps tam omnibus cõis est: quā
 lex sanctissima & æquabili ciuili societati accõmodata. Incredibilem tu regis potētissimi filius de te expecta
 tionem concitasti: & quom ista ætate ueluti in tenellis arboribus. Floribus contenti esse soleamus tu nobis
 iam formatos uirtutum fructus produxisti. In quo plane declaras te paternæ gloriæ magnitudinem & splen
 dorem nulla omnino ex pre ignorare: quom ad eam uel assequēdā: qd̃ optabile est: uel supandam id quod
 ipse fortasse cupiat. nos certe uix sperare audemus: ratis iā famæ laudumq̃ p̃sidiis te compares & cõtendas.
 Hæc cū ex aliis accipio tum ex Curesio Militiaq̃ amptissimi diuiniq̃ principis Cardinalis tui neapolitani ne
 cessariis. Hi enim siue quod domi te sæpe audiāt: siue quod in te p̃cipuā immortalēq̃ obseruatiā contulerūt
 de te mecū & frequēter & honorifice loquunt: in primisq̃ de līgæ studio: Quo in genere quom ab ineun
 te ætate uersatus sim statui esse cum instituti mei: qd̃ initio p̃posui: tum susceptæ de te opinionis aliquid mie
 tere: qd̃ p̃ æstatē in tua ista foelici cāpania aliquādo leges. Non tam qdem qd̃ hæc boni principis aīum for
 mare possint: quā relaxare. Scio, n. placere iis: quos tecum habes ut uel lufibus aīum interdū: grauiorūq̃ stu
 diō: curā remittas. Vbi uero tu: aut libentius uelis conuiescere: aut honestius possis quā in litteris habes
 nihil. Quod ut: neq̃ hoc tēpore alienum uideat: neq̃ ætate tuæ: efficere studui itaq̃ accipies a Domitio tuo
 hæc elucubratiunculā in Sappho Ouidii obscurioraq̃ Propertii loca in quibus si quid præterea desiderabis
 dabis operā ut scia. Ego, n. tā libenter p̃ficiā: q̃ studiose incepi. Simul agnosces ciuē tuum papinium poetam
 quē proximis uigiliis oībus pristinæ dignitatis famæq̃ ornamenti restituendū curauī. Vale ex Vrbe.

Adagium
 Platonis

Epistolæ
argumen-
tumSapphus
uitaSolinus
poeta q̄s
edidit
epistolasSapphus
mors

Allias Methymneus nulla lucubratione nobilior fuit q̄ interpretatione poematum Al-
cei & Sapphus tanta erant æstimatione eius mulieris scripta: quod Papi. in patris epicor-
dio satis testatus est: cum eam locauerit inter antiquos uates & Stra. rem mirabilem eam
appellet: nullamq̄ in poetice cum ea conferri posse arbitratur dederunt quidem operam
poeticæ præter hanc tres corynne de quibus in sylvarum commentariis scripsimus: Ery-
na quæ concubina Sapphus fuit: ut Eustachius scribit ea Lesbica: ut alii putant thodia: uel
Teia poema composuit lingua Dorica tercentum uersibus opus absoluit quorum digni-
tas cum Homero contendit in eam illud epigramma græcum editum est. λεσβίον ἰρμῆρος τοῦ δὲ κρη-
μαυτοῦ μίρδονα δὲ λυκαῖοιο εὐκίπρου. μερον. μελίου theō præterea mulier locris lyrica fuit: & mo-
ro: quæ hymnum in neptum composuit: & Carixena & praxilla de Sappho hæc suidas apd̄ græcos: Sappho
simonis: ut alii putant. eumenis: ut alii Erigii ut: alii ecripti: ut alii semialii camonis: Etarchi alii nonnulli sca-
mandromyni: quibus astipulatur Herodotus matre cleide: Lesbica ex ereffo: lyrica nata quadragesima secu-
da olympiade quo tempore & Alcæus & stesichorus & pythacus: tris fratres habuit: larycum: Caraxum: eu-
rygium cercyllæ uiro andrio ditissimo nupsit: cui filiam peperit cleida nomine: amicas tristatthidem tale-
sippam megaram habuit quibus ad libidinem nsa dicitur: Discipulas: anagoram: milesiam: Cōgilam lopho-
niam eunicam salaminiam: scripsit libros lyricos nouem prima plectrum reperit scripsit epigrammata: Ele-
gias iambos & nēnias: Sappho lesbica ex mytilenæ. psalteria hæc amore phaonis mytilenæ ex leucade se deie-
cit. nonnulli huic carmen lyricum tribuunt: hæc suidas græce huius Poemata lasciuia fuisse indicat Ouidius
lesbica quid docuit Sappho nisi amare puellas: & in arte amādi: nota sit & Sappho. Quid enim lascinius illat
Horatius uiuuntq̄ commissi calores æoliæ fidibus puellæ uiro cercylla mortuo & cleide filia superstiti reli-
ctarum amorem phonis incidit: quod Plinius herbæ tribuit. xxii. naturalis historia: ubi decentum capita ita
scribit portentosum quod de ea traditur: radicem eius alterutrius sexus similitudinem referre rara in uento.
& si uiris contigerit masiamabiles etiam fieri: ob hoc & phaonem lesbium dilectum a sappho: multaq̄ ci-
ca hanc non magox solū uanitates: sed et pythagoricox. hæc Pli. quis mendose in nonnullis codicibus ita
scriptū sit ob hoc phaonē & lesbiū dilectos Sappho: sed ita legēda sūt uerba Pli. ut nos recitauim: iter. n. di-
lexit phaonē mortuo uiro: ut et Plau. ait: imitem nulli mortali: scio obtigisse hoc nisi duob' tibi phaōi lesbio
græco deniq̄ epigrammate ab antipatro sydonio tanquam decima musa ornatur. poemata illius extāt nul-
la. epistola hæc Ouidi. est aliis heroidum inserta. quod in corynna sua testatur ad macrum scribens cum he-
roidum nomine se ad uiros scribere ait: quodq̄ tenens strictum Dido miserabilis ensem dicat & aoniae le-
sbis amica lyra: & cum nomine uirorum epistolas finxit Sabinus poeta phaōis quoque nomine scripsit ad
Sappho. de quo Ouidius. Quam cito de toto rediit celer orbe sabinus. Scriptaq̄ diuersis rettulit ille locis
& paulo post. tristis. ad hypsipylem ab lasone littera uenit. Dat notam phœbo lesbis amica lyram: id est ac-
cipit etiam litteras phaone Sappho eum non rediturum: quare se de leucade deiecit atq̄ ita amore liberata
lyram dicauit phœbo quam uouerat. nam ita scripsit. inde chelim phœbo communia mūera ponam. & sub
ea uersus unus & alter erit. hæc autem epistola ab Ouidio composita affectus qui mitiores sunt copiosius ex-
primit. quam ulla alia. nam eam locupletauit poeta & poematis Sapphus. quæ molliissima sūt. ut etiam de
Homero multa transtulit. & ex Odysee in Penelope. & ex iliade in Briseide tantum autem abest. ut hæc epi-
stolam putem a Sappho scriptam. ut etiā statuam inseri oportere epistolis Ouidius: & statim locandam post
didonem. nam eo ordine poeta scripsit siquidē eius uersibus credimus. Paulo ante a nobis recitatis. sed cum
aliis mollior esset uarietateq̄ blandiretur. dum seorsum a nonnullis ediscitur scribiturq̄ sola. libelli nomen
meruit & auctoris fidem inuenit mulieris lugentis. cum lachrymas & amātis decorum omni ex parte imple-
at. de huius saltu ad leucada: de charaxi amore in rhodopem. suis locis dicemus. interea illud obseruandum
est. partes lasciuias & impudica uerba huic attribui. nam supra muliebrem conditionem in amores arde-
bat. cum non modo uirum perditē amauerit. sed aliarum quoq̄ mulierum tribas fuerit: hoc est insultando il-
las fricaret. nam τριβας fricate. ē quod apud Iuuenalem & Martialem diximus & ab Horatio mascula sap-
pho appellatur: ea de causa: quamuis porphyrio eum locum interpretans ambigendo scribat masculam di-
ci uel quod operam poeticæ dederit quod est uiri. uel quod tribas fuerit: quod & ipsa ingenue fatetur: quis
mutatis amicarum nominibus: nam quas amauit præcipue. tres fuerunt athis. tælesippa. & mergara: sed de
his suo loco. phaon in Siciliam discesserat puella amoris ignibus incensa & plane ardens. cum ab illo se sper-
ni uereretur. statuit etiam capitis periculo furorem lenire demisso corpore ex leucade. sed antequam illuc ac-
cedat. per inconstantiam muliebrem tentans quod desperauerat hac epistola eum reuocare studet faciēs ab-
senti inuidiam suæ conditionis & calamitatis. quam omnibus incommodis miserabilem ostendit. dum &
uoluptates omnes se abieciisse scribit phaonis causa. in tanto dolore carmen non succurrere se ludibrio esse
fratri filiam paruam superstitem. deusq̄ omnes misericordiæ angulos excutit. non sexus: non fortunæ mu-
tatio non habitus. non rerum omnium desperatio. non quicquid mite est & mouet præmittitur.

SAPPHO PHAONI.

Vnqd ubi aspecta
est studiosæ litteræ
dextræ

Proinus ē oculis
cognita nostra tuis.
An nisi legisses au-
ctoris noia sapph?

Hoc breue ne sci-
res un mouet opus:

Forſitan & quare mea ſint alterna requiris
Carmia: cū lyricis ſim magis apta modis.

epistolā a me. Studiosæ: studioſi hōi dñr & lris eruditi: mihi adeo late pater ur̄ ut diligētē in ſuo gñe artifice ſignificet: ſtudioſum librariū pictorē. atq; id gēus. Sapph? auctoriſ: id ē niſi legiſſes me eſſe eā q̄ mitteret epi- ſtolā: nā ita inſcripta erat Sappho Phaōi: Pœnit? ignorabas a quo mittereſ. Auctor nō ē q̄ tm̄ facit: ſed q̄ pri- cept? ē: & prim? iubet ut aliqd fiat. multa q; fieri pñt ab aliquo alio tm̄ aucto? q̄ nihil i his agat: ide illd? apd? Li- uiū frēqñter ut pñs ſiāt auctores: ut pinde accipiāt ac ſi ipſi iuſſiſſent. & ad militiā trāſlatū auctorare format: qd? ē eligere i militiā: ex eo tractū q̄ niſi iperatores ſenatu auctore bellū gererēt triūphū nō merebāt cū aut illis auctoriū? bellū gerebāt q̄ ſi aucto? ab illis nauabāt operā: & miles aucto? ab imperatore ei operā p ſtabat. recept? ſi mūera militaria: & impatoris fide. Inde ex auctore diminuerē ē: & aucto? amētū ſignat illā aſcriptionē ſimpliciter. Dabūt ueniā māes Laurētii n. n. uideo q̄re ille aucto? amētū p ſtipēdio accipiat: & aui de hoc agere uidear: nō reſellā oīa illi? teſtimōia: unū illd? ſatis nō mō iſrmū ē p illo ſed p nobis firmiſſimū qd? ex qñtiliani declama. aſſert nec difficile ſane. ſub illo pſertī aucto? amēto miſſionē hūiſſet: ſed uoluit gla- diator uinere. dicat obſecro an aucto? amētū illic p ſtipēdio accipiat. nō. n. gladiator illic faciebat ſtipēdiū: ſed pſtās operā uicariā obiiiciebat arenæ. hūiſſet iqt miſſionē ſub illo pſertī aucto? amēto. i. cū ita eēt aſcript? i gladiaturā nā p altero eū accepat mūerari? ut pta ei uidereſ futura iactura ſi iuuei miſſionē dediſſet. Aucto- rat ergo impator militē cū eū aſcribit. nā qcqd deiceps agit miles aucto? ad ipatorē reſert. cui uictoriā pa- rat. Ita qcqd ex liuiō ille aſſert ex Sene. ad hāc ſniam nřaz deducit: ut i li. nřaz obſeruatiōnū oñdim? Sap ph? gēitiū? græc? ē. Fabi? qd? i prio iſtitutio. ita ſcribit. Nūc recētioreſ iſtiuerūt græcis noib? græcas declina- tiōes pon? dare: qd? tm̄ ipm nō ſp fieri pñmihi at pñcer latinā rōnē ſeq quouſq; patif decor. Neq; n. iā calyp- ſonē dixerūt. ut Iunonē q̄q apd? antiquos caſar uſit hāc rōne declinādiſſet aucto? ritatē cōſuetudo ſupat. In ceteris q̄ poterūt utroq; mō nō idicēter efferri. q̄ græcā figurā ſeq malet: n̄ latie qd? ſed. citra rephēſionē lo

Vnqd ubi aspecta est. Principiū autē epi- ſtolæ iſterrogationē hēu: & qd? figuratā. nā iſtādi aliqñ grā iſterrogam? ut quo uſq; tadē abuteſ patiētia nřa Catilina: n̄ in illic Cic? iſterrogat ut ſciat: ſed ut ita acius urgeat iſterrogam? et qd? negari n̄ poſſit: aut ubi rñdēdi dif- ficilis ē rō: aut iuidia græ: ut illud Medæ apd? Sene- cā. Quas peti terras iubes: aut miſeratiōis: ut illud Si- nonis. Heu q̄ me tellus inqt q̄ me æquora pñt acci- pe. Deniq; multis figuris iſterrogam? hęc at sapph? iſterrogatio ironiā quādā ſubōndit & inſenſa phao- nis crudelitati ſui obliuionē expoſtulat: atq; accuſat nihil. n. aliud ſignificāt q̄tuor primi uerſus niſi ſe iā deſeri: dū ambigūt an ſtati ille agnouerit lřaz: an ne ſcierit niſi legiſſet nom? qd? ſ. exciderat. ¶ Lřa ſtudio ſæ dextræ: doctriñā ſuā idicant: cū iqt uideris caracte- res tā ſtudioſe: & docte formatos: an cognouiſti eē

Qua de
cā iſterro-
gamus &
quo nā pa-
cto iſterro-
gatio fiat

Auctor q̄
nam ſit

Miles au-
ctorat? q̄
Auctora-
mētū qd
Loc? eno-
datus

Latinā de-
clinationē
ſeq de-
bem? quo
ad decor
pariat

Qui apud quos quibus ex uerbis dicim' casare fuisse dictum Sapphois potius q' Sapph': sed tñ hoc nō indicēter affertur
græcos in sentit Qui, ut ionē legis apud Plau. qd' grāmatici quoq' nri obseruāt. Carmina mea altera, elegiaca nā alter
elegia la- nis nūeris succedūt heroicis: i qb' claruerūt apud græcos Callimach': phileas: Alexander atholus: Antima-
ruere & chus: Calinus: Minervus. Tyrtheus Lacedæmōius instituti elegi primū desyderio mortuorū: mor-
uñ nomē ad amores traducti: sed nomē tñ retinuerūt a miserabili cātūque oī fundebāt nā o est miserari. Lyricis mo-
traxere dis: nā & si elegiā attigerat: aliquñ Sappho tñ lyricis nūeris p̄stabat. De lyricis aut poetis & carmine requirē q'
elegi elucubrauimus paulo ante in ultimo siluarum.

Loc' eno- Flendus amor: rōne affert q're a lyricis ad elegos
datus trāsierit. ait. nā argumēto opis se ipelli. possem iqt ly-
ricis amores ēt includere: sed lachrymis n̄ cōuenit: q-
b' elegia manare solet. ¶ Elegia flebile: carmē ambi-
tus ē recurrētis i se syllogismi. Tuiq' fortasse q'ris q'
re scribā elegos: amor meus desflēdus ē. Elegia ē car-
mē flebile p̄p̄ea nūc mihi magis cōuenit quā lyricū
elegi uerbū n̄ placet. frigidū. n. ē elegia rōne syllabæ
nō oñdis: cū eodē iure alibi defendat. Qui. i corina:
Venit odoratos elegia nexa capillos: & alibi: Flebi-
lis idignos elegia solue capillos. ¶ Nō facit nō satis
ē nec cōuenit. ¶ Barbitos: esychius uerborū: græcorū
iterpres docet barbitō eē gēus citharæ lyricæ: uel ip-
sam lyrā. pollux locat eā iter istā q' manu pulsant.
Stra. uero autor ē nomē eē barbag: nā q' helycōa mu-
sis cōsecrarūt thraces fuerūt & antiq' uates: Ephorus: Orpheus: Museus: Thamyris: q' Baccho itē Asiā conle-
crarūt in iidiā usq' barbari fuerūt. uñ mula musica istā barbaris noībus designant: ut nablia: sambuca: ma-
gades: barbitos. ¶ Barbitos. i. ullū carmē lyricū: uario aut genere p̄fert masculino ab Horati. Age dic latinū
barbite carmē lesbio primū modulare cū. Fœminio ab Ouidio hic: neutro ab aliis. multis chordis fuisse in-
dicat Theocritus q' eā πολυχορδον appellat. ¶ Ager fer. plenus segete. ¶ Ardet ardere solet. ¶ Exercētib'
diuersas in ptes iactantibus Phaō. nomē liberti neroniā cuius meminit Traquil. Phaō lesbis: isignis format
delitiæ sapphus: carmiē tñ amicæ nobilis. ¶ Celebrat: tenet & colit. ¶ Aetnæ: ætina mōs siciliæ notissimus:
fortitus nomē ab ætina heroe ut Castor scribit numie loci cuius filiū leucrus qdā tpibus Tybe: se p̄fessus lo-
ca finitima latrocinii isestauit sed Romā ductus pœnās dedit Caranertē oppidū siciliæ ætina olim dicebat
q' nomē incolis expulsis hierō rex dedit. de mōte nūc italligit: sub quo thyphocū fulmie istū esse poetæ fabu-
lant. Vinillie dixit eē encheladū filius: thyphocū sub marme isula cāpaniæ ponit. nō ardentē sortita thyphocū
marme. Luca. Cōditus marmes æterna mole thyphœus. Idem Ho. Sed libet hoc loco ambigere de nris scri-
ptoribus q' ubi Ho. dixit επι. μοῖς. i. in rimis arimos. p̄nunciās nri coniunctū p̄positione. flexerunt. marime
usurpātes. Ho. uero de isula cāpaniæ intellexisse: uel ille locus Plinii idicat Ho. marime dicta græcis pythe-
cusa nō a simiariū multitudine ut aliq' existimaueret sed a figulis doliatio: nimirū id designās: qd' Stra. scri-
his uerbis de thyphocō loquēs rex arimis ubi stratū dicūt eē thyphocæ. Quidā hāc fabulā i sicilia fingūt: quidā
pytheculis: p̄fert q' simias dicūt arimos ab ætruscis uocitari p̄pyndarus certe i sicilia: ut ēt Oui. scri. thyphœum
excruciat aut his uersibus. Illū ætina uinculis fortissimis artat imēsum pater cētimanūq' thyphocū. Typhō ue-
ro p̄ harpytæ fuit: ut ē apud Vale. flac. Typhoidos: forma patronimica ē a uoce græca deducta: τυφοῦ uñ
typhōides & typhōis formas. ¶ Euris in domi. uehementib' & ferocib'. ¶ Arua diuersa: remota & p̄cul posita.
¶ Nec mihi dis. ner. cōcinatæ cytharæ in q' oī q̄tuor erāt nerui. Sed Terpader lesb' septē cōposuit octauā
Symōides nonā Timotheus. Inde illud distico i Terpadū. Hos tibi mutari corda q̄tuor uulnā. Noua p̄
septē modulāur caria neruos. ¶ longā: iugā cū sono cytharæ Amphio at prius cū cātū cythara usus dicē an-
tea thamyas sine uoce. q' aut simul canūt cū cythara p̄sallocitharistæ dñr. ¶ Nec mihi pie. hunc locū multū
negligēter fortasse legunt: cū tamē enarratiōe indigeat. hunc aut sensum ego eē arbitror. cū sappho ostende-
re uelit se ad carmē nō moueri ulla ex his causis quibus olim solebat. triplicē canēdi cām ait sibi fuisse: aut cū
furore poetico agerēt aut cū relaxās aīum in siluis sine curis uagaret iter dryadas & hamadryadas aut cum
puellis quas amabat blandire: q' sibi thespiadū & musarū istar erāt. nūc inqt nec p̄erides subeūt. i. furor poe-
ticus. ¶ Nec dryades. i. nec relaxatio aī in siluis inter dryades puocat me ad carmē. ¶ Nec cæte. turba thespia-
dū nec amicæ: q' tertia & reliqua carminis cā mihi erant iā exhilarant aut delectant atq' ita oīs canēdi rō mihi
periit. ¶ Pierides: græ. fabulosiora quædā de hoc noīe tradiderūt. Strab. uero hystoriā secutus ita scri. nā id
planū ex locis in quibus cultæ sunt musæ: pieria. n. & olympus: & pipla & lebetrū quondā loca fuere thraciæ &
mōtes quos nunc macedones possidēt: quicq' musis helicōa cōsecrarūt: thraces fuerūt. ¶ Thespiadū: thespias
prius inqt Stra. nobilitauit cupido praxitelis op' ab eo sculptū dono uero cōsecrauit thespiesib' glyceri me-
retrix in quo pl' apud me ualere pausanix auctoritas q' phryne id dedisse affirmat. ut in cōmēta. siluag: recita-
uim': cū p̄ferim uersu græ. uulgatū πυρλητον τεροε ναξοιο οεσ Τίξι. σιν Τιε Τερκωπ de quo Plin. ita scri.
xxxvi. natu. histo. de praxitele tradēs eiusdē ē cupido obiect' a Cicerōe uerri ille: pp quē thespia: uis. bāf. uñc
octauia scolis polū. tres at fuisse musas tñ scribūt nōnulli qb' Varro affert: is. n. tradit eaz simulachra mul-
tiplicata fuisse qd' in ancilib' accepim': atq' ita hītas eē nouē. Homerus certe: & Hesiod' huic nūero adstipu-
lant home. numerū tñ nouē p̄ferēs: Hesiodus uero addens singularū noīa. Acmeō poeta cœli & terræ filias
putauit alii iouis & memoriæ: nobili certe pictura fluius nobilior Roma eas transfudit ambracia.

Barbiton
qd sit &
cui' gñis

Qui sacra
rūt hely-
cōa ip̄sis
musis
Phaones
alii q' fue-
runt

Aetna
mōs qui
ubi & uñ
nomē tra-
xit

Loc' eno-
datus

Aetna op-
pidū q' &
ubi fuerit

Marime si-
ue pythe-
cusa q' sit

& ubi lo-
corum

Typhon
q' fuerit

Qui cy-
tharæ ner-
uos com-
posuere

Quis pri-
m' cytha-
ra usus

fuerit

Psallo cy-
tharistæ q'
sint

Pierides q'
& unde di-
ctæ

Olympus
pipla & le-
betrū q'
sint & ubi

locorum

Thespia q'
fuerit

Loc' eno-
datus

Musæ
quot fuer

Flēdus amor meus est: elegia flebile carmen:

Nō facit ad lachrymas barbitos ulla meas.

Vror: ut indomitis ignē exercentibus curis

Fertilis accēsis messibus ardet ager.

Arua phaō celebrat diuersa typhoidos ætnæ

Me calor ætneo non minor igne tenet.

Nec mihi dispositis iūgā quæ carmina neruis

Proueniunt: uacua carmina mentis opus.

Nec mihi pierides subeūt: diades sue puellæ:

Nec me thespiadum cætera turba iuuat.

Vilis amythone: ingenue hic fatef se tribadē fuisse & ipudicē amasse nōnullas de quarū nūero dissentit **ANTO.**
ab eo qđ scribit fuidas, ille. n. tres fuisse scribit: qđ⁹ ad libidinē usa dī Sappho thelesippā: megarā: athidē: sed Tribades
duarū noīa mutant: quas hęc appellat amytonē & cydnos: ille thelesippā: & megarā de tertia cōuenit. Nā ab q̄ sint
utroq; atthis dī: quāuis p mēdā sit iuersum. nos uero emēdātes ita legimus. Nec grata ē oculis atthis ut añ
meis. nā si ita leger. Nec grata ē oculis athios añ meis. & nomē puellæ deprauas: & nullū colligis sensum.
¶ Aliæ cētū mille cētū & sexcēta sæpe pro infinito numero accipiunt. Cice. ad Atticū scribēs sexcēta accepit

Vilis amithone: uilis mihi candida cydno:

Non oculis grata est atthis ut ante meis.

Atq; aliæ centū: quas hic sine crimine amauit:

Improbe multarū quod fuit unus habes.

Est in te facies: sunt apti lufibus anni:

O facies oculis infidiosa meis.

Sume fidē & pharetrā: fies manifest⁹ apollo:

Accedant capiti cornua: bacchus eris.

Et phœb⁹ daphnē: & gnofida bacch⁹ amauit.

Nec norat lyricos illa uel illa modos

p infinito mille: alii scriptores poetæ. p̄sertim centū
hoc loco Sappho: nam nō centū: sed multas habuit
puellas lesbias. qbus non ad libidinē utebaf: sed eas
erudiebat cythara. ex qbus tres claruerunt in primis
eius discipulæ: anagora milesia: gongyla colopho-
nia eunica salaminia: ut ex fuidæ monumētis añ re-
citauimus: aut eas i quotidianā cōsuetudinē & fami-
liaritatē acceper. Horatius: Et popularibus gaudēte
Sappho puellis. oīo ita itelligēdū est añ noīatas cō-
cubinas fuisse sapphus: q̄s uero nunc designat fuisse
discipulas: & sine ifamia fuisse amatas. ¶ Sine crimi-
ne: sine criminatione: & repræhēsiōe: qua nō caruit i
illis tribus: hic oñdit se de popularibus suis itellexif-
se. ¶ Improbe: dicimus iprobū non tm̄ malū sed ni-
mis auidū: nec contentū ēt re imodica. ¶ Improbe:
qui nō contētus es tāto amore meo. ¶ Vnus habes:

Sapph⁹ di-
scipulæ q̄
fuerint

Improb⁹
qui fit

solus possides. ¶ Quod fuit multarū. i. affectus meos amatorios: quos in multas puellas dispensauerā pud-
ice alias: alias impudice amādo: in te unū cōtuli. & quod multis satis erat: tibi uni esse nō potuit. ¶ Est in te fa-
cies: ætate & forma amabilis quispiam esse pōt qđ utrunq; cum in phaone sit lasciua Sappho formam & fa-
ciem tm̄ suspirat. ¶ Anni apti lufibus: ludos publicos dicimus numero multitudinis & spectaculū ludus nu-
mero unius pro excitatione gymnastica: ut ludus palestræ. ludus pilæ: deniq; ludus dicif cum multorū con-
uentus ab uno eruditē præceptore: ut ludus gladiatorius: ludus litterarius. lusus uero ad uoluptatem compa-
rati sunt sine ulla arte. & puerorū proprie dicunt. contra ubi ars est & præmium ludus appellatur: ut ludus
aleæ quasi in ludo a præceptore traditus certa disciplina: Fabi⁹. Nec me offenderit lusus iri pueris. est & hoc
signum alacritatis. ut inqt & formosus es: & ea ætate qua lusus non aspernat ut propterea fies etiam iucun-
dior. ¶ O facies: cum duo proposuerit iucunda in Phaone alterū quo magis elliciebatur repetit: & ingemi-
scendo auget alibi Ouidi⁹. O facies oculos nata tenere meos in arte aut amandi lusus inesse oportere ostē-
dit. Ludēdo sæpe paraf amor. ¶ Fidem: ideo cytharam: fides aut proprie cytharæ neruos significat. sed pro
cythara accipit: fuit etiam a Papi. Tentat audaci fide mantuanæ gaudia famæ fidicula item neruus est: sed pro
prie quo ad tormenta utebant. pro neruo simpliciter Tranquillus in Tiberio ueretris diligatis fidicularū si-
mul urinaq; tormento distenderet. eam. n. colligationem Tiberius ad supplicii acerbiratem excogitauerat.
Apollo aut lyram a Mercurio accepit: unde etiam ad amphioēm peruenit horati. Mercuri nam te decilis ma-
gistro mouit amphion lapides canēdo. ¶ Et pharetram: nā hęc duo insignia sunt apollinis. ¶ Accedant ca-
piti cornua Bacchus eris. Cur bacchus cornua gestaret: & cū his pingeref unus. Diodo. ex oībus scriptori-
bus. quos legi: probabiliorē ex historia tradidit rōnem. ita. n. in quanto historiarū scribit. Traditur hamon
galea in bellis usus: cuius insigne fuerit Arietis caput. sunt qui ipsum dicant in temporibus paruula habuisse
cornua: propterea filius eius Bacchus eodem fuisse aspectu: posterisq; traditū deum. hunc cornua gestare: un-
de & bacchæ. κερωχο enim. i. cornigeræ dicunt: qđ nūminis personam imitantes cornua sumebant. ¶ Et
phœbus daphnē: & si inqt formæ dignitate accedis ad bacchū & apollinem: tamē non sum a te spernenda.
Nam uterq; deus puellā amauit me inferiorē. Daphnen Ladonis ut amphonius scribit filiū: ut nostri aiunt
pœne ut parthemius in uolumine. qđ de amantibus cōpositum est: amycesī filia fuit. Sed ne per uim deus
stupraret: iuppiter in laurū conuertit: quæ arbor iccirco apollini grata esse existimatur quoniā ut scribit Pli-
nius in parnaſo monte spectatissime uireat: unde apollo daphnites apud syracusanos colebaf: ut Esychius re-
fert. Daphne oppidū Siria: ut refert Strabo. Daphnen præterea amauit Leucippus de nomai filius: ut scribit
Pausanias: qđ cū habitu muliebri cognitus in uenatione sequeretur: proditus est sexu ad ladonem: dum laua-
retur & necatus a uirginibus. ¶ Et gnofida: gnofus urbs Cretæ in plano sita ambitu triginta stadiorū em-
porium habuit Heraclium: creatusq; antea appellabaf a prælabentis fluiui nomine: regia minois patris ari-
adnes quæ rapta est a Theseo. cui lopionem & Staphilū peperit ut nōnulli scribunt & ne fabulosa diu con-
fester. locum tantum Plutarch⁹. male in latinum conuersum emendabimus: ne aliquis litterarum græcarū
ignoratione testimonium ex eo scripto accipiens: falsa aliquando & ridicula pronunciet: quod multis acci-
disse uideotubi in Theseo & Ariadna omnem græcorum scriptorum turbam citat. atque ita ait. α τ λ λ ι υ
γ α ρ α υ τ ο ν λ ο ρ α ρ ε ι ε ρ ω σ π α ν ο π η ν ι δ ο σ ε λ ε γ ε σ. quem locum ita latinum facere potes: Graius enim
eum domabat amor Panopeidos eleges: hunc autem uersum ex Hesio. pisistratum exemisse ait Nereas me-
garensis quemadmodum contra euocationi manium homericæ idem inseruit. Perithoum. Theseumque
deorum iustissimam prolem. ut id gratificaretur atheniensibus: quum autem hęc ipsa uerba quidam trans-
ulerit: plane cognosces si aliquando Thesei uitam in manibus sumes: ubi ita scriptum reperies grauit. n.

Ludi mul-
tiplex si-
gnificatū

Fides qđ
proprie
Fidicula
quid

Cur cor-
nua bac-
ch⁹ gesta-
uerit
Bacche q̄-
re corni-
gere sint
dictæ

Daphnis
fabula
Daphne
oppidū
ubi loco-
rum sit
Daphnis
alter⁹ hi-
storia

Gnosus
urbs ubi
locoꝝ sit
& qđ ipi⁹
emporii
Loc⁹ plu-
tarchi
enodatus

amores ægelidis Theseus excutiebatur hoc uerbum ut nereia megarensis refert ab hesiodo pististratus remio
uit quemadmodum alias homerii funeralia inuadens Theseū: pinthoūq; deorū generosam plem exemit ut
atheniēsisibus rē gratā cōficeret: omitto hiātem cōpositionē: uerba inculta, nōne sensum totum inuertit: quō
cōtraria trāstulerit: omitto infinitos pœne illius errores cū in hac uita thesei: tū in aliis: nō. n. eū accusabo quē
nolo nominare: tu auctore agnosces: si inspexeris indicē a quo thesei uita trāducta sit. sed ut ad amorem bac

**Ariadnes
historia**

chi & ariadnæ redeamus omittamusq; multa q̄ Plutar. scri. Diodo. tradit Theseo eam reliquisse in naxo ad
monitum p̄ somnum: & quidē minis a Baccho: ut
ea dimissa inde abiret: bacchūq; eā tulisse in mōtē q̄
appellat dryos: naxon insulā prius strōgylem dixe
runt anteā diā dictā cū ducētū annis tenuissent thra
ces: cares deinde occuparunt ex lamia aduecti: qbus
naxos polemonis filius imperans pro dia a se naxō
nuncupauit. Stra. diām appellat. Oui. diæ telluris ad
horas. alibi. Qua breuis æquoreis diā refertur aquis.
¶ Modos lyricos: formæ dāna doctrina emendat q̄
potissimum gloria. ¶ Pegafides: de pegaso & mu
sis lege quæ luculentissimæ dictauimus in eum uer
sum Oui. Pegasis cœnōe phrygiis celeberrima filuis:
cum superiori anno heroidas p̄fiteremur. ¶ Dictā:
nam musæ mihi scribenti dictare carmina uidentur
dictare autē est enunciare quod alius excipiat. unde
dictata non in litteris tātū sed in aliis quoq; artibus
appellamus: ut illud peragit dictata magistri. & gla
diatores meditant̄ dictata lanistæ. frequentatiuum
autē est a dico. nam quæ docemus sæpe inculcamus.

**Dictā qd
signat &
uñ emāet**

ut penitus excipiant & ediscant. ¶ Nec plus alcæus: alcæus omphales & herculis filius: alcæus atheniensis
tragicus: alcæus comœdiæ ueteris scriptor. a quo editæ sunt. x. fabulæ. Alcæus mityleneus fratrem antimeni
dem habuit: quē a uirtute bellica laudat. oppressa autem patria a tyrannis poemata lyrica aduersus eos edi
dit: quæ ὁ ἄσπις Τίκα. idest continentia seditionis inscribunt: p̄pterea aureo plectro dignus censet: elocu
tione magnificus & diligens sed ad lusus & amores descēdit: cum tamē esset maioribus ap̄ior hæc ex diuer
sis scriptoribus græcis & Fabio accepimus. Horati. Et te sonantem plenius aureo alcææ plectro. ¶ Consort
patriæ: nam & ipsæ mityleneus fuit. ¶ Consort lyra. & ipse lyricus: hunc ut ille ait Neuius delectauit in facie
pueri. ¶ Grandius nam ut diximus ex Fabio magnificus est eloquētia: & grandiloquus Sappho se inferiorē
esse negat: quæ scilicet tantū assequatur suauitate carminis: quātum ille granditate. ¶ Si mihi difficilis: oīa sin
gulatim diluit quæ obici poterant. ut non amaret: aliaq; exemplis defendit: alia rōne cōtrarie: incipit ab eo
qd̄ firmissimum est in aduersario: q̄ formosa non sit. quod diluit: & trāfferendo crimen in naturam. quæ si
bi formam negarit & opponendo ingenii laudem quæ plus amari potest. q̄ ipsa forma. ¶ Nec me despicias.
hic ostendit quomō rependit & reparat nam breuitatē formæ famæ: ut ait celebritate extendit: q̄ allusio ui
deri potest non debuisse maius corpus formari sub bisyllabo nomine: & tam breui. ut q̄ certa ratione excu
sare non potest: ingenua quadam urbanitate eleuet. ¶ Candida si non sum: andromede cephei æthiopum
regis filia a Perseo notissima fabula amata est. & ipsa liberata nullis precibus parētum potuit retinere: ut scri
bit Hygi. Quo minus perseum liberatorem sequeretur relata in cœlum mineruæ beneficio. uestigia uincul
lorum quibus exposita fuit monstro ætate sua permansisse scribit Plini. in lope portu ubi illud monstrum
fabulosum celebratur cuius ossa Romam relata fuisse idem est auctor. Alibi. Ouid. Andromedam nigris per
seus portauit ab indis. Andromede præterea liberta iuliæ augustæ paruitate corporis insignis. nam duos pe
des non excessit. & palmum. De perseo multa recitauimus ex græcis auctoribus in cōmen. siluarum in eum
uersum fluctuagus uolucrē comebat persea dictis: illud adde qd̄ phereides scripsit perseum argos rediisse
cū cyclopibus matre Danaei: & Andromede uxore. & cū patre ex larissa accerferet iactu disci eū uulnerasset
mortuumq; humasse ibidē. Βοιωτὰν μὲν πρὶν ἔλεωσ καὶ λητοσ ἡρχομ̄ τὴν ἄνδρα καὶ ἀνδρῶν μὲν πρῶ
πρῶτον. Et uariis albæ. Aristote. in septimo de histo. animalium docet quæ animalia inter se amica sint: quæ
item inimica. unde Pli. finem decimi natu. histo. traduxit eo capite: ubi agit de amicitiiis & inimiciis anima
lium ubi ita scribit. Rursus amici pauones & colūbæ: nuntures & psitaci: merula & turdi: cornix & ardeolæ
ubi quod de turture & psitaco scribit: ex se tradit ab Aristote. certe non accepit. Ouidius idem in psitaco co
rinnæ: omnes quæ liquido liberatis in aere cursus. Tu tamē ante omnes turtur amice dole. Plena fuit uobis
omni concordia uita. Et sterit ad finem longantiaq; fides. Aristoteles in septimo de historia animalium ita
scribit. ἡ δὲ οὐρίσσι ἀπαξ τὴν τὴν ἀλλὰ διὰ τὸ τὰ μὲν πρῶτα τὰ δὲ ὀπίσθινον σαί. Ait Aristoteles Pli
ni. psitacum dixit quēadmodum qd̄ Plinius tradit eodem libro de egitho & asino. Aristoteles de acatide
& asino scribit non de egitho: cuius alias meminit. hinc Sappho ostēdit aliorum amātium exemplo se: quā
uis nigra sit a phaone candido amari posse. cum aues diuersorum generum & coloris naturali quadam iun
gantur amicitia: ut colūbæ: & pauones. ¶ Iunguntur uariis. s. auiibus: aues autem uariæ sunt pauones uarieta
te colorū distincti. nam de his oīno est intelligendum: cum diuersi generis coniungantur: ut & psithacus &
turtur quod sequitur. ¶ A uiridi auea psithaco: qui ex india mittitur: uiridis toto corpore: ut scribit Plinius.

**Alcæi
quot fue
re & ipsius
de quo in
telligit hi
storia**

ut penitus excipiant & ediscant. ¶ Nec plus alcæus: alcæus omphales & herculis filius: alcæus atheniensis
tragicus: alcæus comœdiæ ueteris scriptor. a quo editæ sunt. x. fabulæ. Alcæus mityleneus fratrem antimeni
dem habuit: quē a uirtute bellica laudat. oppressa autem patria a tyrannis poemata lyrica aduersus eos edi
dit: quæ ὁ ἄσπις Τίκα. idest continentia seditionis inscribunt: p̄pterea aureo plectro dignus censet: elocu
tione magnificus & diligens sed ad lusus & amores descēdit: cum tamē esset maioribus ap̄ior hæc ex diuer
sis scriptoribus græcis & Fabio accepimus. Horati. Et te sonantem plenius aureo alcææ plectro. ¶ Consort
patriæ: nam & ipsæ mityleneus fuit. ¶ Consort lyra. & ipse lyricus: hunc ut ille ait Neuius delectauit in facie
pueri. ¶ Grandius nam ut diximus ex Fabio magnificus est eloquētia: & grandiloquus Sappho se inferiorē
esse negat: quæ scilicet tantū assequatur suauitate carminis: quātum ille granditate. ¶ Si mihi difficilis: oīa sin
gulatim diluit quæ obici poterant. ut non amaret: aliaq; exemplis defendit: alia rōne cōtrarie: incipit ab eo
qd̄ firmissimum est in aduersario: q̄ formosa non sit. quod diluit: & trāfferendo crimen in naturam. quæ si
bi formam negarit & opponendo ingenii laudem quæ plus amari potest. q̄ ipsa forma. ¶ Nec me despicias.
hic ostendit quomō rependit & reparat nam breuitatē formæ famæ: ut ait celebritate extendit: q̄ allusio ui
deri potest non debuisse maius corpus formari sub bisyllabo nomine: & tam breui. ut q̄ certa ratione excu
sare non potest: ingenua quadam urbanitate eleuet. ¶ Candida si non sum: andromede cephei æthiopum
regis filia a Perseo notissima fabula amata est. & ipsa liberata nullis precibus parētum potuit retinere: ut scri
bit Hygi. Quo minus perseum liberatorem sequeretur relata in cœlum mineruæ beneficio. uestigia uincul
lorum quibus exposita fuit monstro ætate sua permansisse scribit Plini. in lope portu ubi illud monstrum
fabulosum celebratur cuius ossa Romam relata fuisse idem est auctor. Alibi. Ouid. Andromedam nigris per
seus portauit ab indis. Andromede præterea liberta iuliæ augustæ paruitate corporis insignis. nam duos pe
des non excessit. & palmum. De perseo multa recitauimus ex græcis auctoribus in cōmen. siluarum in eum
uersum fluctuagus uolucrē comebat persea dictis: illud adde qd̄ phereides scripsit perseum argos rediisse
cū cyclopibus matre Danaei: & Andromede uxore. & cū patre ex larissa accerferet iactu disci eū uulnerasset
mortuumq; humasse ibidē. Βοιωτὰν μὲν πρὶν ἔλεωσ καὶ λητοσ ἡρχομ̄ τὴν ἄνδρα καὶ ἀνδρῶν μὲν πρῶ
πρῶτον. Et uariis albæ. Aristote. in septimo de histo. animalium docet quæ animalia inter se amica sint: quæ
item inimica. unde Pli. finem decimi natu. histo. traduxit eo capite: ubi agit de amicitiiis & inimiciis anima
lium ubi ita scribit. Rursus amici pauones & colūbæ: nuntures & psitaci: merula & turdi: cornix & ardeolæ
ubi quod de turture & psitaco scribit: ex se tradit ab Aristote. certe non accepit. Ouidius idem in psitaco co
rinnæ: omnes quæ liquido liberatis in aere cursus. Tu tamē ante omnes turtur amice dole. Plena fuit uobis
omni concordia uita. Et sterit ad finem longantiaq; fides. Aristoteles in septimo de historia animalium ita
scribit. ἡ δὲ οὐρίσσι ἀπαξ τὴν τὴν ἀλλὰ διὰ τὸ τὰ μὲν πρῶτα τὰ δὲ ὀπίσθινον σαί. Ait Aristoteles Pli
ni. psitacum dixit quēadmodum qd̄ Plinius tradit eodem libro de egitho & asino. Aristoteles de acatide
& asino scribit non de egitho: cuius alias meminit. hinc Sappho ostēdit aliorum amātium exemplo se: quā
uis nigra sit a phaone candido amari posse. cum aues diuersorum generum & coloris naturali quadam iun
gantur amicitia: ut colūbæ: & pauones. ¶ Iunguntur uariis. s. auiibus: aues autem uariæ sunt pauones uarieta
te colorū distincti. nam de his oīno est intelligendum: cum diuersi generis coniungantur: ut & psithacus &
turtur quod sequitur. ¶ A uiridi auea psithaco: qui ex india mittitur: uiridis toto corpore: ut scribit Plinius.

**Andro
medes fa
bula
Andro
mede alia
nana quæ
fuerit
Persei hi
storia**

ut penitus excipiant & ediscant. ¶ Nec plus alcæus: alcæus omphales & herculis filius: alcæus atheniensis
tragicus: alcæus comœdiæ ueteris scriptor. a quo editæ sunt. x. fabulæ. Alcæus mityleneus fratrem antimeni
dem habuit: quē a uirtute bellica laudat. oppressa autem patria a tyrannis poemata lyrica aduersus eos edi
dit: quæ ὁ ἄσπις Τίκα. idest continentia seditionis inscribunt: p̄pterea aureo plectro dignus censet: elocu
tione magnificus & diligens sed ad lusus & amores descēdit: cum tamē esset maioribus ap̄ior hæc ex diuer
sis scriptoribus græcis & Fabio accepimus. Horati. Et te sonantem plenius aureo alcææ plectro. ¶ Consort
patriæ: nam & ipsæ mityleneus fuit. ¶ Consort lyra. & ipse lyricus: hunc ut ille ait Neuius delectauit in facie
pueri. ¶ Grandius nam ut diximus ex Fabio magnificus est eloquētia: & grandiloquus Sappho se inferiorē
esse negat: quæ scilicet tantū assequatur suauitate carminis: quātum ille granditate. ¶ Si mihi difficilis: oīa sin
gulatim diluit quæ obici poterant. ut non amaret: aliaq; exemplis defendit: alia rōne cōtrarie: incipit ab eo
qd̄ firmissimum est in aduersario: q̄ formosa non sit. quod diluit: & trāfferendo crimen in naturam. quæ si
bi formam negarit & opponendo ingenii laudem quæ plus amari potest. q̄ ipsa forma. ¶ Nec me despicias.
hic ostendit quomō rependit & reparat nam breuitatē formæ famæ: ut ait celebritate extendit: q̄ allusio ui
deri potest non debuisse maius corpus formari sub bisyllabo nomine: & tam breui. ut q̄ certa ratione excu
sare non potest: ingenua quadam urbanitate eleuet. ¶ Candida si non sum: andromede cephei æthiopum
regis filia a Perseo notissima fabula amata est. & ipsa liberata nullis precibus parētum potuit retinere: ut scri
bit Hygi. Quo minus perseum liberatorem sequeretur relata in cœlum mineruæ beneficio. uestigia uincul
lorum quibus exposita fuit monstro ætate sua permansisse scribit Plini. in lope portu ubi illud monstrum
fabulosum celebratur cuius ossa Romam relata fuisse idem est auctor. Alibi. Ouid. Andromedam nigris per
seus portauit ab indis. Andromede præterea liberta iuliæ augustæ paruitate corporis insignis. nam duos pe
des non excessit. & palmum. De perseo multa recitauimus ex græcis auctoribus in cōmen. siluarum in eum
uersum fluctuagus uolucrē comebat persea dictis: illud adde qd̄ phereides scripsit perseum argos rediisse
cū cyclopibus matre Danaei: & Andromede uxore. & cū patre ex larissa accerferet iactu disci eū uulnerasset
mortuumq; humasse ibidē. Βοιωτὰν μὲν πρὶν ἔλεωσ καὶ λητοσ ἡρχομ̄ τὴν ἄνδρα καὶ ἀνδρῶν μὲν πρῶ
πρῶτον. Et uariis albæ. Aristote. in septimo de histo. animalium docet quæ animalia inter se amica sint: quæ
item inimica. unde Pli. finem decimi natu. histo. traduxit eo capite: ubi agit de amicitiiis & inimiciis anima
lium ubi ita scribit. Rursus amici pauones & colūbæ: nuntures & psitaci: merula & turdi: cornix & ardeolæ
ubi quod de turture & psitaco scribit: ex se tradit ab Aristote. certe non accepit. Ouidius idem in psitaco co
rinnæ: omnes quæ liquido liberatis in aere cursus. Tu tamē ante omnes turtur amice dole. Plena fuit uobis
omni concordia uita. Et sterit ad finem longantiaq; fides. Aristoteles in septimo de historia animalium ita
scribit. ἡ δὲ οὐρίσσι ἀπαξ τὴν τὴν ἀλλὰ διὰ τὸ τὰ μὲν πρῶτα τὰ δὲ ὀπίσθινον σαί. Ait Aristoteles Pli
ni. psitacum dixit quēadmodum qd̄ Plinius tradit eodem libro de egitho & asino. Aristoteles de acatide
& asino scribit non de egitho: cuius alias meminit. hinc Sappho ostēdit aliorum amātium exemplo se: quā
uis nigra sit a phaone candido amari posse. cum aues diuersorum generum & coloris naturali quadam iun
gantur amicitia: ut colūbæ: & pauones. ¶ Iunguntur uariis. s. auiibus: aues autem uariæ sunt pauones uarieta
te colorū distincti. nam de his oīno est intelligendum: cum diuersi generis coniungantur: ut & psithacus &
turtur quod sequitur. ¶ A uiridi auea psithaco: qui ex india mittitur: uiridis toto corpore: ut scribit Plinius.

**Multorū
aīaliū na
turalis be
niuolētia**

ut penitus excipiant & ediscant. ¶ Nec plus alcæus: alcæus omphales & herculis filius: alcæus atheniensis
tragicus: alcæus comœdiæ ueteris scriptor. a quo editæ sunt. x. fabulæ. Alcæus mityleneus fratrem antimeni
dem habuit: quē a uirtute bellica laudat. oppressa autem patria a tyrannis poemata lyrica aduersus eos edi
dit: quæ ὁ ἄσπις Τίκα. idest continentia seditionis inscribunt: p̄pterea aureo plectro dignus censet: elocu
tione magnificus & diligens sed ad lusus & amores descēdit: cum tamē esset maioribus ap̄ior hæc ex diuer
sis scriptoribus græcis & Fabio accepimus. Horati. Et te sonantem plenius aureo alcææ plectro. ¶ Consort
patriæ: nam & ipsæ mityleneus fuit. ¶ Consort lyra. & ipse lyricus: hunc ut ille ait Neuius delectauit in facie
pueri. ¶ Grandius nam ut diximus ex Fabio magnificus est eloquētia: & grandiloquus Sappho se inferiorē
esse negat: quæ scilicet tantū assequatur suauitate carminis: quātum ille granditate. ¶ Si mihi difficilis: oīa sin
gulatim diluit quæ obici poterant. ut non amaret: aliaq; exemplis defendit: alia rōne cōtrarie: incipit ab eo
qd̄ firmissimum est in aduersario: q̄ formosa non sit. quod diluit: & trāfferendo crimen in naturam. quæ si
bi formam negarit & opponendo ingenii laudem quæ plus amari potest. q̄ ipsa forma. ¶ Nec me despicias.
hic ostendit quomō rependit & reparat nam breuitatē formæ famæ: ut ait celebritate extendit: q̄ allusio ui
deri potest non debuisse maius corpus formari sub bisyllabo nomine: & tam breui. ut q̄ certa ratione excu
sare non potest: ingenua quadam urbanitate eleuet. ¶ Candida si non sum: andromede cephei æthiopum
regis filia a Perseo notissima fabula amata est. & ipsa liberata nullis precibus parētum potuit retinere: ut scri
bit Hygi. Quo minus perseum liberatorem sequeretur relata in cœlum mineruæ beneficio. uestigia uincul
lorum quibus exposita fuit monstro ætate sua permansisse scribit Plini. in lope portu ubi illud monstrum
fabulosum celebratur cuius ossa Romam relata fuisse idem est auctor. Alibi. Ouid. Andromedam nigris per
seus portauit ab indis. Andromede præterea liberta iuliæ augustæ paruitate corporis insignis. nam duos pe
des non excessit. & palmum. De perseo multa recitauimus ex græcis auctoribus in cōmen. siluarum in eum
uersum fluctuagus uolucrē comebat persea dictis: illud adde qd̄ phereides scripsit perseum argos rediisse
cū cyclopibus matre Danaei: & Andromede uxore. & cū patre ex larissa accerferet iactu disci eū uulnerasset
mortuumq; humasse ibidē. Βοιωτὰν μὲν πρὶν ἔλεωσ καὶ λητοσ ἡρχομ̄ τὴν ἄνδρα καὶ ἀνδρῶν μὲν πρῶ
πρῶτον. Et uariis albæ. Aristote. in septimo de histo. animalium docet quæ animalia inter se amica sint: quæ
item inimica. unde Pli. finem decimi natu. histo. traduxit eo capite: ubi agit de amicitiiis & inimiciis anima
lium ubi ita scribit. Rursus amici pauones & colūbæ: nuntures & psitaci: merula & turdi: cornix & ardeolæ
ubi quod de turture & psitaco scribit: ex se tradit ab Aristote. certe non accepit. Ouidius idem in psitaco co
rinnæ: omnes quæ liquido liberatis in aere cursus. Tu tamē ante omnes turtur amice dole. Plena fuit uobis
omni concordia uita. Et sterit ad finem longantiaq; fides. Aristoteles in septimo de historia animalium ita
scribit. ἡ δὲ οὐρίσσι ἀπαξ τὴν τὴν ἀλλὰ διὰ τὸ τὰ μὲν πρῶτα τὰ δὲ ὀπίσθινον σαί. Ait Aristoteles Pli
ni. psitacum dixit quēadmodum qd̄ Plinius tradit eodem libro de egitho & asino. Aristoteles de acatide
& asino scribit non de egitho: cuius alias meminit. hinc Sappho ostēdit aliorum amātium exemplo se: quā
uis nigra sit a phaone candido amari posse. cum aues diuersorum generum & coloris naturali quadam iun
gantur amicitia: ut colūbæ: & pauones. ¶ Iunguntur uariis. s. auiibus: aues autem uariæ sunt pauones uarieta
te colorū distincti. nam de his oīno est intelligendum: cum diuersi generis coniungantur: ut & psithacus &
turtur quod sequitur. ¶ A uiridi auea psithaco: qui ex india mittitur: uiridis toto corpore: ut scribit Plinius.

**Aues pro
prie quæ
sunt**

ut penitus excipiant & ediscant. ¶ Nec plus alcæus: alcæus omphales & herculis filius: alcæus atheniensis
tragicus: alcæus comœdiæ ueteris scriptor. a quo editæ sunt. x. fabulæ. Alcæus mityleneus fratrem antimeni
dem habuit: quē a uirtute bellica laudat. oppressa autem patria a tyrannis poemata lyrica aduersus eos edi
dit: quæ ὁ ἄσπις Τίκα. idest continentia seditionis inscribunt: p̄pterea aureo plectro dignus censet: elocu
tione magnificus & diligens sed ad lusus & amores descēdit: cum tamē esset maioribus ap̄ior hæc ex diuer
sis scriptoribus græcis & Fabio accepimus. Horati. Et te sonantem plenius aureo alcææ plectro. ¶ Consort
patriæ: nam & ipsæ mityleneus fuit. ¶ Consort lyra. & ipse lyricus: hunc ut ille ait Neuius delectauit in facie
pueri. ¶ Grandius nam ut diximus ex Fabio magnificus est eloquētia: & grandiloquus Sappho se inferiorē
esse negat: quæ scilicet tantū assequatur suauitate carminis: quātum ille granditate. ¶ Si mihi difficilis: oīa sin
gulatim diluit quæ obici poterant. ut non amaret: aliaq; exemplis defendit: alia rōne cōtrarie: incipit ab eo
qd̄ firmissimum est in aduersario: q̄ formosa non sit. quod diluit: & trāfferendo crimen in naturam. quæ si
bi formam negarit & opponendo ingenii laudem quæ plus amari potest. q̄ ipsa forma. ¶ Nec me despicias.
hic ostendit quomō rependit & reparat nam breuitatē formæ famæ: ut ait celebritate extendit: q̄ allusio ui
deri potest non debuisse maius corpus formari sub bisyllabo nomine: & tam breui. ut q̄ certa ratione excu
sare non potest: ingenua quadam urbanitate eleuet. ¶ Candida si non sum: andromede cephei æthiopum
regis filia a Perseo notissima fabula amata est. & ipsa liberata nullis precibus parētum potuit retinere: ut scri
bit Hygi. Quo minus perseum liberatorem sequeretur relata in cœlum mineruæ beneficio. uestigia uincul
lorum quibus exposita fuit monstro ætate sua permansisse scribit Plini. in lope portu ubi illud monstrum
fabulosum celebratur cuius ossa Romam relata fuisse idem est auctor. Alibi. Ouid. Andromedam nigris per
seus portauit ab indis. Andromede præterea liberta iuliæ augustæ paruitate corporis insignis. nam duos pe
des non excessit. & palmum. De perseo multa recitauimus ex græcis auctoribus in cōmen. siluarum in eum
uersum fluctuagus uolucrē comebat persea dictis: illud adde qd̄ phereides scripsit perseum argos rediisse
cū cyclopibus matre Danaei: & Andromede uxore. & cū patre ex larissa accerferet iactu disci eū uulnerasset
mortuumq; humasse ibidē. Βοιωτὰν μὲν πρὶν ἔλεωσ καὶ λητοσ ἡρχομ̄ τὴν ἄνδρα καὶ ἀνδρῶν μὲν πρῶ
πρῶτον. Et uariis albæ. Aristote. in septimo de histo. animalium docet quæ animalia inter se amica sint: quæ
item inimica. unde Pli. finem decimi natu. histo. traduxit eo capite: ubi agit de amicitiiis & inimiciis anima
lium ubi ita scribit. Rursus amici pauones & colūbæ: nuntures & psitaci: merula & turdi: cornix & ardeolæ
ubi quod de turture & psitaco scribit: ex se tradit ab Aristote. certe non accepit. Ouidius idem in psitaco co
rinnæ: omnes quæ liquido liberatis in aere cursus. Tu tamē ante omnes turtur amice dole. Plena fuit uobis
omni concordia uita. Et sterit ad finem longantiaq; fides. Aristoteles in septimo de historia animalium ita
scribit. ἡ δὲ οὐρίσσι ἀπαξ τὴν τὴν ἀλλὰ διὰ τὸ τὰ μὲν πρῶτα τὰ δὲ ὀπίσθινον σαί. Ait Aristoteles Pli
ni. psitacum dixit quēadmodum qd̄ Plinius tradit eodem libro de egitho & asino. Aristoteles de acatide
& asino scribit non de egitho: cuius alias meminit. hinc Sappho ostēdit aliorum amātium exemplo se: quā
uis nigra sit a phaone candido amari posse. cum aues diuersorum generum & coloris naturali quadam iun
gantur amicitia: ut colūbæ: & pauones. ¶ Iunguntur uariis. s. auiibus: aues autem uariæ sunt pauones uarieta
te colorū distincti. nam de his oīno est intelligendum: cum diuersi generis coniungantur: ut & psithacus &
turtur quod sequitur. ¶ A uiridi auea psithaco: qui ex india mittitur: uiridis toto corpore: ut scribit Plinius.

¶ Torq; tñ miniato. de pñtaco plura leges apud Pliniũ. x. natu. hñstorix eundẽ Aristoteles πδσν ΤΑΚΗΥ ap-
pellat genere sceminino. ¶ Nulla futura tua est; prior pars huius uersus sub conditione proferẽ. altera sub af-
firmatione. Si inqt nulla tua ẽ futura: hoc est nullã amabis nisi q̃ facie. i. pñstantia formæ poterit uideri digna
te. i. cõuenire formæ tuæ. nulla futura tua est; affirmando negat. i. nullam oĩno amabis. nulla. n. tam formo-
sa est q̃ tu: rñ p̃cipue his uersibus lasciuiã suã igenue pñtet & si tribadẽ fuisse uñ ipudicos corporis mot⁹ dĩ-
dicerat: & illecebritatem gānitus. ¶ Cum lesbos: lesbos in sula q̃ si metropolis æolica: urbiũ nobilis uinetis: Lesbos in

Si nisi quẽ facie poterit te digna uideri:

Nulla futura tua est: nulla futura tua est.

At me quum legeres: ẽt formosa uidebar:

Vnam iurabas usq; decere loqui.

Cantabã memini: meminerũt oĩa amantes:

Oscula cantanti tu mihi rapta dabas.

Hoc quoq; laudabas: omniq; a pte placebam:

Sed tunc p̃cipue quum sit amoris opus.

Tunc te plus solito lasciuiã nostra iuuabat:

Crebraq; mobilitas: aptaq; uerba ioco.

Atq; ubi iam amborũ fuerat cõfusa uoluptas:

Plurimus in lasso corpore langor erat.

Nũc tibi sicilides ueniũt noua p̃da puellę:

Quid mihi cum lesbo: sicilis esse uolo.

Nec uos errorem tellure remittite nostrum:

Nesiades matres: sicilidesq; nurus.

Nec uos decipiant blandę mēdaciã linguę:

Quẽ dicit uobis. dixerat ante mihi.

Tu quoq; q̃ imites celebras erycina sicanos.

Nam tua sum. uati consule diua tuę.

An grauis inceptum pagit fortuna tenorem:

Et manet in cursu semper acerba suo.

Sex mihi natales ierant quũ lecta parentis:

Ante diem lachrymas ossa bibere meas.

Arfit inops frater uictus meretricis amore.

Mixtaq; cum turpi damna pudore tulit.

& uini pñstantia: nomẽ sortita a lesbo lapiti filio her- sula q̃ &
metespri⁹ iasia pelasia æthiopiã egira macharia de ubi loco.
niq; appellata eandẽ μακαριο ΣελοS. i. beata sedes iũ sit & a
urbẽ p̃ circũductionẽ dixit home. quo loco Crates quo nomẽ
aristarchus & eustachius ambigunt quẽ locũ poeta sortita est
designet. Stra. in. viii. lesbõ affirmat Machar. n. i. sula
tenuit añ lesbõ regem: quo ẽt Diodo. tradit: quãuis
eum machareũ noiet: huius filiaẽ fuere methymne &
amitylea quibus duæ in insula urbes cognominatæ
sunt. ¶ Patriæ at charitatẽ sappho amori postponit.
¶ Nec uos errorem: qui errone legunt sensum non
percipiunt: & planetæ cognomen inepte huc trans-
ferunt. Remittere est condonare: ut remisi tibi iniu-
riã. i. cõdonauĩ. remittere item est ad negligentiam
descēdere: ut animũ remittere dicimus cum deponi
mus curas. & negligimus: cui contrarium est inten-
dere ex translatione ab arcu. Monet itaq; Sappho fi-
culas mulieres ne remissæ & negligentes in errore
labant putantes soli & patriæ mutatione phaonem
esse sui dissimilem. Nam ait idem est & tam idone-
us ad decipiendum q̃ fuit in lesbo: cum me decepit.
¶ Nec remittite: nec condonate errorem nostrum.
¶ Tellure: quia phaon tellurem mutauerit. ¶ Quæ
dicit uobis: p̃ rationem subiungit. ¶ Nesiades m̃fess:
nesis insula Capaniã cuius meminerũt Papi. & Lu. Neseidẽ:
siue niseidẽ dixerunt scyllam poetæ. Oui. in remediis.
p̃terita cautus niseide nauita gaudet: Tu loca quæ nimiũ
grata fuere caue ut legere posses ne fides matres. i. sicile
media sillaba p̃ syneresim p̃du- Nesea re-
cta Nesea p̃terea regio est iuxta ænam montana: ut gio ubi sit
Stra. scri. Cum ergo ante dixerit ad ænam eẽ phaonem
appellat mulieres ficulas nesiadas regione pro-
xima: hæc sentẽtia magis placet. ¶ Sicanos imites: a
Sicano rege appellatos ficulos. de quo historiam le-
ge apud Diony. alicarnaseum in primo: unde Soli-
nus quædam accepit. Tucydides quoq; in sexto hi-
sto. ita scribit: ωSδεσ αληθεσια υπ̃ς κ̃ρεσ ον Τες
ἀποσικανου ποταμου του ευθνια τοτενης

Lesbos in
sula q̃ &
ubi loco.
iũ sit & a
quo nomẽ
sortita est

Remitterẽ
qd̃ pprie

Nesis insu-
la q̃ & ubi
loco: sit

Nesea re-
gio ubi sit

Siculi uñ
sicani di-
ci sint

Ericyna q̃
sit

Poesis
quãob̃re
ueneri di-
cata sit
Natales
quot h̃eat
signata,
Lego p̃oti
ficale uer-
bum est
Lex antiq;
Charaxis,
amor
Rhodo-
pes mere-
trix famo-
sa q̃ fuerit

οσσεκαδρηια υπο λιτωων αυας ταυτες και απας τ̃ον αικα τα. ¶ Immites: crudeles in me cum retineat
phaonem delicias meas nam est epitheton non perpetuum ficulorum: sed conueniens p̃æsenti affectui sap-
phus. ¶ Ericyna: de fœlicitate tẽpli Veneris ericynæ: & de mulieribus eius ministerio dicatis diximus in cõ-
menta. siluarum inuocat aut Venerem qm̃ poetæ qui amatoria scribũt sunt in Veneris tutela ut Plato scri-
bit poesim dicatã esse musis. sed amorẽ Veneri & papi. de stella ad Venerẽ. Hic tibi plestra dedit mitisq; in-
cedere uates maluit propterea sequi: uati consule. diua tuã. ¶ An grauis: nimis inqt in hæc calamitatem de
lapsa sum qm̃ fati tenor: & series: quæ mala in me esse cœpit: non tam interrogantis ẽ: q̃ suc-
censentis p̃tinaciã fatog. Alibi Briseis: An miseros tristis fortuna tenaciter urget. Nec uenit inceptis mol-
lior aura meis. ¶ Natales: anni sexto inqt anno p̃ mala tanq; p̃ articulos p̃ducta sum: natales pro cõditiõe or-
tus & generis. Iuue. uero pro celebritate diei natalis p̃tulit Palmã inter dominas uirtus natalibus æquat. i.
non aliter ea uictoria exhilarat quam dei natalis celebritas. Sed plura illic leges in commentariis hic nata-
les p̃ annis accipiunt. Tot enim dies natales celebrant: quot agunt anni: & uictoria illa apud Iuuenalis. sin-
gulis annis tanq; dies natalis colitur. ¶ Ossa lecta: Seruius: Nescio: quis parũ utiliter se gramaticum p̃fessus:
illud Virgilianũ exponens: Ossa q; lecta cado fabulosum confingit amorem. ¶ Nescio quid ambigit. lege-
bant ossa. i. cineres cum flãma rogi subfederat: nõ q̃ legerentur. ut ille putat: sed colligebant. hoc autẽ uer-
bum est p̃otificale: & ex lege. xii. tabularũ lex hoc carmine scripta erat. Homini mortuo ne ossa legito. quo
post funus faciat. ¶ Arfit inops frater: Sappho tris fratres habuit ut ante diximus: Larycum. Eurigium. Cha-
raxum: qui Rodopen meretriculã amauit. Nam Xanthus Samius Rhodopen puellã Thraciã in ægyptum

Aegyptio
rū intēpe-
rantia

detulit: quæ antea Cadmoni seruierat una cum Aesopo fabularum scriptore: ibiq; prostrabat: illecebrisque meretriciis magnum fecerat quæstum: adeo ut Strabo. & Plini. scribant pyramidem ab ea fuisse erectam: quæ tamen Herodo. temporum ratione sefellit: quum alioquin ingentes opes illius fuisse concedat: testimonio uimq; afferat ex decima ab ea persoluta uel rubus ad torrendos boues delphis dicatos. Tam autem grata libidinis fuit ut in græcia eius nomen celebre fuerit ut postea archidicesq; tamen ad illius famam non accessit Charaxus: cum unum Lesbium ad naucratim comportaret: eius amore captus: redemitq; in libertatem grandi pecunia tandem ipse in patriam est reuersus: puella in ægypto permansit: Sappho ut Strabo scribit eā doricam appellat: addens id quod ipse quoq; fabulo sum esse ait: de calceo ab aquila delato mēphim quod si uoles leges in. xv. illius operis. ¶ Inops: redempta in libertatem meretricula. Male turpiter & per infamiam. Male quærit magno discrimine & incommodis. ¶ Monui multa: immo lacerauit fratrem multis carminibus nec tantum ut scribit Herodo. in secundo historiariū. ἐν χαροῖα Σαε Αἰρολομῖνα λυσῶ μένος ἀοπένοδ' τῆς ἐνέ' αὐτῆς ἀλγῆ. σπῶ πολλὰ κατὰ κερτὸν ἡ σέμνη. Lingua pia ab eo loco quī preter spem dicitur & miserationem mouet & fratrem trahit iodiumicum sibi aliter euenisse ostendit quam oportuerat. ¶ Filia parua: hanc peperit Cercyla Andrio coniuge iam mortuo puella quæ appellabatur cleis quod suidas ita scribit. καὶ οὐ γὰρ τερὰ οὐνοῖν ὄσα τοῦ ἐξ ὕτον ἰχλεῖσθαι σῆαί. ¶ Non agitur: per interrogationem legendū est nam cum proposuerit fortunam aduersam in se pertinacem esse: enumeratis singulis incommodis quasi probauerit quod proposuit per interrogationem acclamat: nōne nostra carina: id est nostræ fortunæ cursus agitur percellitur suo cursu sua pertinacia & serie malorum nam ad id refertur quod dixerat an grauis inceptum peragit fortuna tenorem: & manet in cursu semper acerba suos: non agitur interrogatione. q. d. agitur: nam est ita interrogamus nō feci: perinde est ac si diceret feci. Vel non potui abreptum diuellere corpus cum autem dicimus æginegamus. ¶ Ecce iacent: misericordiam mouet ab habitu. Capilli sparsi: sine lege mulieribus fortunæ miseratione sparsi capilli & funebres prope dolor. ¶ Sine lege in contempti & sine ordine. ¶ Nec premit arti annulum etiam inquit deposui. nam in dolore abiiciebat: etiam a uiris quæ fecit omnis nobilitas quū Gne.

Cercyla q
fuerit
Cleis q sit

Modus in
terrogādi

Ritus an-
tiquorum

Vsus auri
a qb' ince-
perit

Myrrhei
crines qui
dicti sint

Mathema-
ticorum

Parce
quot sint

Musæ qre
ardalides
dictæ sint

Erato q
fuerit

Cephalī
fabula

Endymio-
nis fabula

& ipsius al-
legoria

flami. libertino patrem ædilis creatus est: a gaio petilio consulis filio præterito equites uero non annulū sed phaleram deponebant in mœrore publico. ¶ Aurum in cri. Home. in. xvii. iliados scri. Euphorbum panti- lium habuisse implicitos crines auro & argento propterea Pli. dubitat an usus auri ceperit a uiris an a mulieribus cū de uiro illud Home. affirmet nec antiquius extet in muliere exemplum: ipse tamen Home. carmen non indicat nec nominat Ephothum. ¶ Rore arabo. i. myrrha qua uncti crines myrrhei dicuntur: Hora. Die & argute properet neeræ myrrheū nodo cohibere crinē. de myrrha alibi diximus. ¶ Siue ita nascenti ex di- sciplina mathematicorum qui dicunt hominem sortiri uitam ab ineunte ætate. ¶ Sorores parçæ quæ tres sunt noto carmine Hesiodi & nostrorum consensu pro fati ab Home. accipiunt: & alibi & ubi Alcino⁹ ait. κεῖνος γὰρ περὶ κηρὶ μακάρτατος ἐξ ὅχοσ' ἀλλ' ἰὺ οὐ κεοῖσ' ἐλπίσιν βρισσὸς οἶκον ἀγασσεται. qd Plaro quoq; in legibus ostēdit. ¶ Abeunt studia in mores: siue formamus mores studiis in quibus uersamur ¶ Thalia studium poetices: musæ ardalides etiā appellatæ sunt ut aliquid afferamus non oībus notū ab ar- dalo uulcani filio qui cū ad thoerenios tybiā & musas detulisset eas ita appellauit. Arcades negant erato eē musam sed uatē fuisse aiūt q nupserit arcadicalisti? filio: ægyptii tris tātū uates colunt sibilā herofilē ex sabel. ¶ Filia se uerasallusio est ad parcas q uitā humanā nere dicunt. Seuera ptinacia. ¶ Abstulit: rapuit allestā in amorē deiecitq; mentem & cōsiliū. ¶ Raperes: nā aurora cephalū cuius amore capta ē rapuit abduxitq; pau- ras. Qui lutea mane uidet pulsus aurora tenebris: inuitūq; rapit: ea deserta ad procē est reuersus quā iscius in- teremit nota fabula Ouidii: p̄sertim carmīe in fine artis: Hyginus qdā fabulosiora addit: quāuis ex hystoria uidēant. ¶ Hunc si cōspiciat: alludit ad fabulā endimionis: q qm̄ primus cursum lunæ dephēdit: ut ait Plin- dictus est dilectus fuisse a luna: quē dormiēte osculabatur huius sepulturā oñdi ait Strabo ad latinū mōtē cat- tæ in quodā antro ubi est mons periculorū ut scribit hæcateus plura de hoc in cōmētariis siluarū diximus.

Factus inops agili pagit freta cæcula remos:
Quasq; male amisit: nūc male qrit opes.
Me quoq; qd moui bñ multa fideliter odit:
Hoc mihi libertas: hoc pia lingua dedit.
Et tanquā desint: quæ me sine fine fatigant:
Accumulat curas filia parua meas.
Ultima tu nostris accedis causa querelis:
Non agitur uento nostra carina suo.
Ecce iacent collo sparsi sine lege capilli:
Nec p̄mit articulos lucida gēma meos.
Veste tegor uili: nullū est in crinibus aurum:
Non arabo noster rore capillus olet.
Cui colar infelix: aut cui placuisse laborem:
Ille mei cultus unicus auctor abest.
Molle meū leuibus cor est uiolabile telis:
Et semper causa est cur ego semper amem.
Siue ita nascenti legem dixere sorores:
Et data sunt uitæ fila seuera mea.
Siue abeūt studia in mores: artesq; magistras:
Ingenium nobis molle thalia dedit.
Quid mirum si me primæ lanuginis ætas
Abstulit: atq; anni: quos uir amare potest.
Hunc ne p cephalo raperes aurora timebam:
Et faceres: sed te prima rapina tenet.

Iussus erit continuare somnos: curabit enim luna ut semper dormiat phaon q̄ formosior est ut hunc oscu-
letur: nimirum hūc locum accepit Ouidius ex poemate Sapphusinam apud græcum scriptorem ita legitur.
περιδε Τὸν Τῖσ' σε ληνήσ' πρὸς ἀν' τοῦ ἐρῶ τοσίοκρεῖσ' ἀπφωδ' ἐρασ' ζείσ' κο' αὐτοῦ καὶ κατέρχε-
σθαι Τίρ' οὐ τοῦ νυκτῶ ἀν' τήνεις' τ' εἰς ἡμέρον σπῆαιδ' οὐ μὲν δ' οὐ γὰρ διαπαύτοσ' θέλειν ἄμτορ
Curru eburno: argenteum currum tribuunt lunæ poetæ: quoniam illi argentum dicatum sit: ut scribit Eusta-
chius: eburnum uenerit: ebur autem æthiopibus etiam in precio qui regibus perfidis uicenos dentes elephan-

Cur lunæ
argenteū
currū tri-
buatur

Ebur ue-
neri dica-
tū cur apd
æthiopes
i magno
precio fue-
rit

Rorat qd
pprie fit
Audi qd de
oculis pli-
nius dicat

Hunc si conspiciat: quæ conspiciat oīa phoebe:

Iussus erit somnos continuare phaon.

Hunc uenus in cœlū curru uexisset eburno:

Sed uidet & marti posse placere suo.

O nec adhuc iuuenis: nec iā puer utilis ætas:

O decus: atq; xui gloria magna tui.

Huc ades: inq; sin⁹ formose relabere nostros:

Non ut ames oro: sed te ut amare sinas.

Scribimus & lachrymis oculi rorant abortis:

Aspice sit quantum hoc multa litura loco.

Si tam certus eras hinc ire: modestius isses:

Et modo dixisses lesbi puella uale.

Nō tecum lachrymas: nō oscula sūma tulisti:

Deniq; non timui quod dolitura fui.

Nil de te mecum est: nisi tātum iniuria: nec te

Admonuit: quod tu pignus amantis habes

Nō mandata dedi: neq; n. mandata dedissem

Vlla: nisi ut nolles immemor esse mei.

Per tibi qui nūquam longe discedit amorem:

Perq; nouem iuro numina nostra deas.

Quō mihi nescio q̄s: fugiūt tua gaudia dixit:

Nec me flere diu: nec potuisse loqui.

Et lachrymæ deerant oculis: & lingua palato:

Astrictum gelido frigore pectus erat.

Postq̄ se dolor imminuit: mea pectora planxi:

Nec puduit ruptis exululare comis.

Non aliter: quam si nati pia mater adempti

Portet ad extructos corpus inane rogos.

amantis, i. coitus: necesse est superioribus cōueniati ubi ait: eū nihil sibi reliq̄sse & hic dicat eundē nihil a se acce-
pisse: quod absentis monumentum sit. Per tibi qui nunq̄ iurat per numia p̄ximaq; ac primum in iudiciū
obiicit: iuro inq; tibi per amorem q̄ nunq̄ longe discedit: ut ad id referatur quamuis ip̄e procul discedas hic
semper proximus est. nā semper amo. Per: & iurantis pricula q̄ nunq̄ sine accusatio effertur: nā illud Virgi-
lianum. Per tibi si qua est quæ restet mortalibus usquam intemerata fides: idem est ac si dixisset per fidem si
qua est & cæte. sed antiqua simplicitate relatiū nomenq; consonant. Quom mihi simplicitate narratio
nis fidem quam iuramento parauerat omni ex parte implet: nam ita narrat ut non aliter accidisse credibile
sit. Non aliter: per comparatiōem doloris magnitudinem exprimit: & quasi rei probatæ cumulum addit.
Pia mater: non tantum mater: sed quæ pia etiam est: & unice filium amauit. Corpus inane cadauer uacuū
um anima. Rogos extructos: rogos construebatur lignis congestis in unum: unde strues lignorum dici-
tur: de quo hoc carmē extat legis. xii. tabularum: hoc plus ne facito rogam ascia ne polito. Olim in terra po-
nebantur mortui: etiam apud romanos & postea quāuis cremari institutum sit multæ familiæ priscum ritū
seruabant ut Cornelii patricii ex quorum familia nemo crematus est ante sillam: qui id de se iussit ueritus ne
cadauer erueretur a Marianis: nam ipse. C. Marii sitas reliquias apud Anienem uidet dissipari iusserat: hoc ē
quod Plinius subobscurē in septimo scribit apertius Cicero in legibus,

In oculis
lasciua ē

Per p̄posi-
tio cum
quorūq;
Rog⁹ qd
pprie fit
Carm. xii.
tabulage
Rit⁹ lepe-
liēdi apd
priscos: &
qñ corpa
creman-
institūtū
fuerit

Pulcherri
m^o modus
loquendi

Quis pri-
mus sōnia
interpretari
docuerit
& qd de ip-
sis uolūti-
na edide-
rit
Error om-
niū fere la-
tinorū: icō
uincibili
ratione ex-
pōsus

Sol nū ti-
tan dū ē
& quo
alio nōie
appellat⁹
fuerit

Migdōia
q̄ sit & ubi
locoq̄ sita
Lapis frigi-
us q̄ & cu-
ius q̄lita-
tis fuerit

Gaudet & e nostro: mouet misericordiam cū ostēdit fortunā suam ludibrio esse aduersariis. ¶ Crescitex-
hilaratur sumit animos. ¶ Quid dolet hęc: uerba Charaxi insultantis sorori & acerbę obiurgantis amoris
turpitudinem. ¶ Filia: ad id refert qđ dixit antea se non minus dolere quā quę luget filiū amissū cui addit
testimoniū fratris. Is. n. cū uideat tātū eius mœrorem q̄tus in filii funere esse solet innuens eā alia de eā dolo-
re: quę qđ turpis est: nō debet inq̄ tātōpere angere: nec hic mœror est pro filia quę qđem uiuit: hęc autē fuit
filia Cercylę & sapphus. ¶ Nō ueniūt in idē: est prēmūitio eorū: quę dictura est sententia simplex eadē solet
pferri cū ratio ē: ut illud in omni certamine qui opū
lētior est etiam si accipit iniuriā: tamē quoniā plus
pōt facere uidet: duplex est: ut illud Terētianū obse-
quiū amicos ueritas odiū parit. In oratione autem
sentētię sunt tanq̄ lumina minus crebrę apud anti-
quos: sed postea corrupta eloquētia nimis usurpatę
sunt: quod iūdiōse in Senecā ut puto dixit Fabius.
Veniūt in idē: idē nō potest pudoris habere rationē
& dare operā amoris alibi Ouidi. Quid deceat nō ui-
det ullus amans. ¶ Omne uulgus uidebat. s. me &
tamē supple ego negligebam: nō enim poterā serui-
re pudori cū tāperditē amare. ¶ Tu mihi cura phaō
id est negligo oēs: nec me eorū: pudet: tui enim amo-
ris legibus indulgeo phaon. ¶ Illic te inuenio: in sō-
nis saltē te amplector: sōnia interpretari Plinius scri-
bit Anphyctionē docuisse: de qua sciētia Chrysipp⁹
& antipater libros ediderūt: ut ex itē interpretatione an-
tiphontis apparet: qui hęc exponebāt coniectiores
sunt appellati. ¶ Non satis longa: nā statim expēgi
scor. Idē Hero ad Leādriū me miserā breuis hęc est:
& nō uera uoluptas. Quā epistolā nō esse Ouidi. cer-
ta ratione docuimus: nā nec q̄ legitur Paridis ad he-
lenam nec quę Helenę ad Paridē: nec quę Leādri
ad Hero: nec quę Herus ad Leādriū: nec quę Acō-
cii ad Cydippen aut Cydippes ad Acōcium ab Oui-
dio unquam scripta sunt: quod ipse aperte testatur: nā
ad Macrū scribens ait se dictasse litteras noīe Heroi-
dum Helenę medeę Canaces & aliarū. Quod Paris
& macharē: & quod male gratus Iason hyppolitūq̄
parēs: Hyppolitusq̄ legat: noīe uero uiroq̄ Sabinus
epistolas cōfinxit: quod ibidē testat. Quā cito de to-
to rediit celer orbe Sabinus. Scriptaq̄ diuersis retu-
lit ille locis: si ergo prius scripsit Helena ex Ouidio:
posteaq̄ respōdit Paris ex Sabino: quō possunt esse:
Ouidi⁹ nā helēa hic nō scribit sed respōdet: & Paris
nō respōdet: sed prior scri. nimiḡ hęc epistolę adul-
terinę sūt: & eodē pene stilo ab aliquo scriptę quo-
reliquę falso ad Oui. referunt. ¶ Ora euigilāt sensi-
bus meis: nō aliter inq̄ loquor & exprimo qđ sentio
quā si uigilārē: nā reliqua corporis sopitos uigilat
ad uerba exprimēda. ¶ Sēsis: sensus & sensa dixe-
rūt antiq̄ quę aīo cōcepimus auctor Fabius. ¶ Titā:
sol a titea matre: ut nonnulli putant. Idē hyperion a
patre hyperione auctor Diodo. Antra nemusq̄: per
cōmēmorationē loci miserationē facit q̄ locus fre-
quētissimus est apud Virg. ¶ Prosim: lenire possint
desiderium meū. ¶ Inops mentis: amens. ¶ Erieto: maga celebrata ēt carmine lucani incātatiōe potētissima
ante idē nomē ab Oui. usurpatum. ¶ Pēdētia: sublimia. ¶ Instar nō minoris precii apud me erāt. ¶ Marmo-
ris Migdonii: migdōia phrygiā terminat a meridionali latere: uñ migdoniū p phrygio accipimus. Papi. in
siluis de tithono migdonii pillicq̄ senis marmor. Itē migdoniū phrygiū itelligimus quod precii magni erat
& idem sinaticū dicebat. de hoc plura scripsim⁹ in cōmētariis siluarū migdoniam. Itē cōiungit Pl. cū mace-
donia: erat p̄terea lapis phrygi⁹ glaba qđam punicosa q̄ utebat. p̄fusa uino apta tingēdis uestib⁹ sappho mar-
moreis lesbii nō meminit nā id liquidius erat uersi colores maculas habēs. ¶ Coma multis frondibus: trans-
latio est grā pulchritudinis. ¶ Dos erat. i. precii loci. Grata prius: a mutatiōe fortunę excitat misericordiā.
Positis frondibus huius carminis hic mihi sensus uidet oīa mœrēt & silua: q̄ in doloris inditiū frōdes depo-
suit: & aues quę ne uocē qđē emittūt cōquerēdo calamitatē nrām: ut eo silētio maior color designet.

Gaudet & e nostro crescit mœrore charaxen
Frater: & ante oculos itq̄ reditq̄ meos.
Vtq̄ pudenda mei uideatur causa doloris:
Quid dolet hęc certe filia uiuit ait.
Nō ueniūt in idē pudor atq̄ amor: oē uidebat
Vulgus: eram lacero pectus aperta sinu.
Tu mihi cura phaō: te sōnia nostra reducant
Somnia formoso candidiora die.
Illic te inuenio: quamquam regionibus absis:
Sed nō lōga satis gaudia somnus habet.
Sape tuos nostra ceruice onerare lacertos:
Sape tuę uideor supposuisse meos.
Oscula cognosco: quę tu committere lingue
Aptaq̄ consueras accipere: apta dare.
Blandior interdum uerisq̄ simillima uerba
Eloquor: & uigilant sensibus ora meis.
Vltius pudet hic narrare: sed omnia sunt:
Et iuuat: & sine te non licet esse mihi.
At quom se titan ostendit: & omnia secum:
Tam cito me somnos destituisse queror.
Antra nemusq̄ peto. tāq̄ nem⁹ antraq̄ p̄sint.
Conscia deliūis illa fuere meis.
Illuc mentis inops: ut quam furialis erieto
Impulit: in collo crine iacente feror.
Antra uident oculi scabro pendentia topho:
Quę mihi migdonii marmoris istar erāt.
Inuenio siluam: quę sape cubilia nobis:
Præbuit: & multa pressit opaca coma.
Sed non inuenio siluę dominumq̄: meumq̄:
Vile solum locus est: dos erat ille loci.
Cognoui pressas notū mihi cespitis herbas:
De nostro curuum pondere gramen erat.

Sola reliquæ aues silent sola philomela cōquerit dolens, s. quod uirū Terēū non potius iterfecerit quam ityn filiū: eū dē itylū appellat Catullus. Qualia subdēis ramorū cōcinit umbris. Daulias absumpti fata gerēs ityli. Varro & nostri oēs aiunt philomelā uersam esse in lusciniā: & Prognē mēm itys in hirūdinē. Ouidi? hic accipit Prognē uersam eē in Philomelā: qđ p̄terea grāci nōnulli tradūt & p̄bus grāmaticis: in buccolicō Virgi. Daulias: daulias ales thucydides in. ii. histo. scribit Terēū impium tenuisse in phocide. Vñ ut ait philomela a multis poetis daulias cognominata ē. Daulia at oppidū appellatū ē a dēitate arbutorū: nāt dēfū significat Ho. non dauliā sed daulida scri. Stra. tucydidi assentit: sed eū uaria sēsisse putat: ait. n. illū scribere rē gestam fuisse ad megaram: In quo ueniā dabit si thucydidis uerbis refellebis. n. ita scribit i secundo histo. αδαλωμενεμ δαυλιαθης φοκιδος μακλονιρπευσ της οτηρευσωκει το τευποδρα κωρδι κπυμερησ κα το ερ τον τοπερ τορι τυγα ατμασι κεδ ερτυ ταν αζανωαλλοισ σεκαϊτον ηωοι τω ηεν αρλονου μνημης ταν λιασι οφρο επωμεος τοι. Et in carmine ad Liuiam. Talis in umbrosis mitis nūc dēiq; filius deflet threiciū daulias ales itym. Nō ultra prius: qđ potius nō iterfecerit terēū maritū quā itym filiū. Haftenus ut media idest usq; ad mediā noctē donec oīa silēt. Numē geniū qđ tam loci quā hoīs deus est. Lotos: arbor i aphrica insignis: de qua Plinius multa ei? fructu uescuntur aphricæ populi loto phagi inde noiati obliuione is cibus facit inde discedēdi: quod nonnullis sociis suis accidisse Vlyxes refert apud Homerē: eadem aptissima est tibiis inde apud Propertiū filium italicū Martialē. Loton pro tibia exposuimus: lotos item ut idē scribit herba: quæ sub nascit deorū uoluptati eadē dixerūt fabā grēcā De sex lothis qđ i ædibus crassi erāt unde nobile illud iurgiū cū. Cn. Domitio refertur diximus in commentariis siluarum. Aquatica: quæ gaudet aqua alibi. Ouidi. amnicolæq; simul salices & aquatica lotos. Vna nemus: idest solo lotos facit nemus ramis suis: Phœbus ad tēplū acciaci: quod in sinu ambracio est petra prærupta eē ferebat: unde qđ se demitterēt in mare amoris flāma leuantur id agit primā sappho ut ex menādri testimonio Strabo affirmat: nā menander ita scribit: præruptā nacta in transitu petram cupidinis oestro peita e somno p̄ceps ruit ex animi tui sententia rex impiose. Alii cephalū athenis p̄fugum. Deio nei filiū tyrānū acarnanū captū amore p̄tereale Diogneti filia primū id egisse aut nāt. Ouidius Deucalionī id tribuit: mos certe patrius leucadis mansit: ut in apollinis sacrificio fontē aliquem e specula deiicerēt auertēdæ numinis iræ grātia sed pēnas addebāt multisq; nauiculis cedentē conabantur excipere: ut ita seruātū & incolumē extra patrios fines mitterēt phœb? ex tēplo suo. Acteū: a litore acciacū p̄montorio: leges plura de hoc apđ Stra. & Plu. Pli. ita scribit acarnania ante curetis & in non ipsa colonia augusti accium cum templo apollinis nobili ac ciuitate libera nicopolitana: & paulopost. Leucadia ip̄a peninsula quondam neritus huius ante meminerat. Ho. ex p̄sona laertis: & affirmauerat. Strabo. Nec mora: & statim lætissima pectora: quæ prius cōtemnebant amantē: idest uicissim pyrtha coepit amare deucalionē iam uacū flāma unde ipsa torquebatur. Abiit cum uoce: idest siluit nec postea usq; appuit. Timor dei: ciendi sede saxo. Quicquid erit: nō uult sibi ominari mortem: sed tamen eam postponit præsenti calamitati. Aura subito: per auersionem misericordiam mouet: cum: & absentes appellat: & responsuros: subito corpus demitteretur. Et mea non magnum a possibili seu facili suadet: potero inquit sustineri: nam corpus leue est: & sum parua. Tu quoque mollis amor: cupidinem inuocat non tam numen propiciū quam ad historiam, alludens de qua ante dictum est: nam leucadii cum fontem demittebat addebant pēnas: ne casu periret. Ne sim cūmen aquæ: idest inuidia & infamia. Mortua: si moriar.

Quin etiam rami positis lugere uidentur
Frondibus: & nullæ dulce quæruntur aues
Incubui: terigiq; locum: qua parte fuisti:
Grata prius lachrymas cōbibit herba meas.
Sola uirum nō ultra prius mœstissima mater
Concinit ismarium daulias ales itym.
Ales itym: sapphos miseros decantat amores:
Haftenus: ut mediā cætera nocte silent.
Est nitidus: uitreoq; magis per lucidus amne
Fons sacer: hunc muli numē hēre putant.
Quem supra ramos extendit aquatica lotos:
Vna nemus tenero celsipite terra uirot.
Hic ego quō fessos posuissem flexibilis artus:
Formosus puer est uisus adesse mihi.
Constitit: & dixit: quæ nunc nō ignibus æquis
Vreris: ambraciæ terra petenda tibi est:
Phœbus ab excelso q̄tū patet aspicit æquor:
Acteum populi leucadiumq; uocant.
Hic se deucalion pyrthæ succensus amore
Misit: & illæso corpore pressit aquas.
Nec mora iussu amās terigit lætissima pyrthæ
Pectora: deucalion igne leuatus erat.
Hæc legem loci ille tenet: pete p̄tinus alkam
Leucada: nec saxo desiluisse time.
Ut monuit cum uoce abiit: ego territa surgo:
Nec grauidæ lachrymas cōtinuere genæ.
Ibimus o nympha: mōstrataq; saxa petemus:
Sit procul insano uictus amore timor.
Quicquid erit meli? quā nūc erit: aura subito:
Et mea non magnū corpora pondus hñt.
Tu quoq; mollis amor pēnas suppone cadēt:
Ne sim leucadiæ mortua crimen aquæ,

ninsula quondam neritus huius ante meminerat. Ho. ex p̄sona laertis: & affirmauerat. Strabo. Nec mora: & statim lætissima pectora: quæ prius cōtemnebant amantē: idest uicissim pyrtha coepit amare deucalionē iam uacū flāma unde ipsa torquebatur. Abiit cum uoce: idest siluit nec postea usq; appuit. Timor dei: ciendi sede saxo. Quicquid erit: nō uult sibi ominari mortem: sed tamen eam postponit præsenti calamitati. Aura subito: per auersionem misericordiam mouet: cum: & absentes appellat: & responsuros: subito corpus demitteretur. Et mea non magnum a possibili seu facili suadet: potero inquit sustineri: nam corpus leue est: & sum parua. Tu quoque mollis amor: cupidinem inuocat non tam numen propiciū quam ad historiam, alludens de qua ante dictum est: nam leucadii cum fontem demittebat addebant pēnas: ne casu periret. Ne sim cūmen aquæ: idest inuidia & infamia. Mortua: si moriar.

Philome-
læ p̄gnes
& itys fa-
bula
Quā ob rē
philome-
la daulias
appellata
est
Daulia
oppidum
qđ & uñ
actū est

Genium
quid sit
Lotos ar-
bor in a-
phrica cu-
ius nauis
ræ sit
Loton p̄-
ubia poni-
m? lotos
herba qđ sit
Quot lo-
ti i edibus
crassi fue-
rant
Antiquos
rum stulti-
tia qđ in tē-
plo aciaci
phebi ob-
seruabat
Quis pri-
mus leuā-
di amoris
grā se eru-
pe præciz
pitauerit
Antiquo-
rū imani-
tas
Acciacū p̄-
montori-
um ubi lo-
corum sit
Leucadia
quæ sit

Chelin qđ
sit & qđ ea
p̄sona
uent

Loc^o eno-
datus

Lyræ q^s
primus fa-
breferit

Lesbos in
sula q^a &
ubi loco-
rum sit

Pectus p^a
aio caput
uero p^a ui-
ta sepissi-
me ponit
& q^are isti
tutū fuit
ip^s; caput
aperiri dete-
gi: & opiri

Vari^o mo-
dus loqn-
di ap^d re-
thores &
poetas

Veneris
fabula &
qb^o noib^o
ipsa appel-
lata fuerit

Inde chelin phœbo. Chelin cytharā dixerūt: qm̄ ex χαλῶρη .i. testudine primū eā formauerit Mercu-
rū & testudo dī: hi autē duo uersus dū pag^a intelligunt erroris cām p̄buerūt nōnullis legētib^o Ouidii uersū ad
maecubū cū de sabinī epistola scriberet noīe phaonis ab sappho ita ait dat uotā phœbo lesbis amica lyrā
sappho accepit: lras a phaōe eū nō rediit: p̄pterea se deiecit ex leucade & amore liberata dedit lyrā apollini
quā ei nūcupauerat: his .s. duobus uersibus. ¶ Cōia: cōueniētia mihi & phœbo. ¶ Poetica: a grācis ποιη-
τῆς ab Herodoto ita scribit. ἀλεφεροτοδεσσα πρόυσθισ σῦσο ποιοῦν. ¶ Grata: qd^a tuo noīe seruata est
incolumis & amore liberata uates tua. ¶ Lyræ: pri-
mus fecit Mercu. ut ante dixim^o quā tradidit orpheo
ex testudīe ut erat ostenes scri. autore Hygino. Ea re-
lata est iⁿ cœlū mortuo orpheo fauore apollinis: quē
plurimū apud iferos laudauerat & uoluntate iouis:
q^u id concessit caliopæ filiæ m̄ri orphei. ¶ Lesbydes
æquoreæ: & hac appellatiōe miserationē mouet dū
se ueteri uoluptate carere oñdit & iocūdā olim con-
suetudinē abdicat: auxit affectū: cōpositiōe: uno uer-
bo sape repetito: qd^a nō mō ad lachrymas facit: sed
ad indignationē aliqn̄. ¶ Aequoreæ insulae: appellat
aut prius discipulas quas olim erudiebat: in his tres
claruerūt ut ante diximus: deinde eas in quæ amo-
re infamia libidinis nō caruit: de qbus fuidas πῦρος
ακαὶ διαβοντες εν κίχρεας φίλιας. ¶ Aeolia
lyra. i. lesbica: nā lesbos insula æolica est imo æolica
rum ferme urbium metropolis ut scri. Stra. q^u auctor
est æolicā gēte magnā fuisse: & p^{er} totā ferme grāciā
euagatā: & Diony. æolidā insulā appellat. lesbos un-
de & lingua æolica originē sortita ē. ¶ Lesbydes in-
famē: nūc cōcubinas suas appellat telesippā megarā
& atthidē: ita lege hūc uersum. Me miserā dixi quā
mō pene me^o: ut cōiūgas quā pene dixi me^o phaon.

¶ Pect^o ne agreste: pect^o frequēter p^{er} aio apud poetast
caput p^{er} uita: caput autē apiri aspectu magistratuū nō
uenatiōis cā iusserūt antiq^u: sed ut Var. auctor est uali-
tudinis quo firmi^o cōsuetudine ea fieret. Pli. idē repe-
tit: qd^a autē cā ualitudinis fuit institutū ad ueneratio-
nē itaduximus. Plu. uero in quæstionibus ad histo-
riam hoc refert. Nam quærit. Διατί τοὺς θεοὺς
προσ αἰοῦντες ἐπικέλυνται τοῖς τῶν αὐ-
τοῦ ἀφροῖς τί ἰσάατω τῶν καντὺχωσιεί τῶ
κενφῆλασι χωρτῶν τοῖ ἀτὶ οἷο ἀκαλυπτῶν τῶ
cur quō deos adorant caput operiunt: quō uero in-
cidunt in homines: ueneratione dignos: etiam si for-
te opertum habuerint caput aperiunt deniq^{ue} ait insti-
tutum ut ita deos ueneremur. ait oñdit Serui^o in. iii.
æne. de æneā: q^u inter sacra caput opuit: ne Diomedē
hostē uideret: quō autē hoc deo: sit: hoīes contra ap-
to capite uenerant ne eo de cū diis honore cēseri ui-
deatur: castor addit nescio qd^a pythagoricū qd^a illic
leges quō uoles. ¶ Si sapes: si hūanitatē: & rectū of-
ficiū retineres me nosses delicias tuas. ¶ Si redis. i. si
cogitas de reditu. ¶ Votiuā munera: soteria. ¶ Ratē
ut ex pte totū intelligamus: uel ex spē genus: uel ex p^{er}
cedētib^o sequētia liberi^o eē poetis quā oratoribus: nā
oratores mucronē qdē dicunt p^{er} gladio: & testū pro
domo: non tñ puppim pro nauī uel abietē pro tabel-
lis: nec ferrum p^{er} spiculo: nec quadrupedem p^{er} equo.
¶ Ven^o orta mari. ita Herodō. Qd^a timeas nō est au-
so uenus: ipsa fauebit sterner^o: & æquoreas æquore
nata uias. Ex Ioue Venus creata est: & gratiæ Luci-
na Dianam eiusque tutelā data est matura uirginum ætas multa in nuptiarum ritu a locis: quæ tenuit eryc-
na paphia lyra cytherea dicta ex maris spuma nata dicitur notissima fabula: sed cum quattuor ueneres tradi-
derit antiquitas hæc est secunda quam exeuntem mari Anadyomenem appellatam isigni laude pinxit ap^d el-
lest^o quam tabellam Augustus in delubro patris Cæsaris dicauit.

Inde chelin phœbo cōmunia munera poenae
Et sub ea uersus unus & alter erit.

Grata lyrā posuit tibi phœbe poetica sappho

Conuenit illa mihi: cōuenit illa tibi.

Cur nunc actiacas miserā me mittis ad oras:

Cum profugum possis ipse referre pedem:

Tu mihi leucadia potes esse salubrior unda

Et formæ meritistū mihi phœbus eris.

An potes o scopulis undaq^{ue} ferocior illa:

Si moriar titulum mortis habere meæ.

Ah quanto melius iungi mea pectora tecum:

Quam poterant saxi præcipitanda dari.

Hæc sunt illa phaon: quæ tu laudare solebas:

Visaq^{ue} sum totiens ingeniosa tibi.

Nūc uellē faciūda forem: dolor artibus obstat

Ingeniumq^{ue} meis substituit omne malis.

Nō mihi respōdent ueteres in carmina uires:

Plectra dolore tacēt: muta dolore lyra est.

Lesbydes æquoreæ nupturæ nuptaq^{ue} ples:

Lesbydes æolia nomina dicta lyra.

Lesbydes infamem quæ me facistis amare

Desinite ad cytharas turba uenire meas.

Abstulit omne phaō: qd^a uobis ante placebat:

Me miseram dixi q^u mō pcene meus.

Efficite ut redeat: uates quoq^{ue} uestræ redibit:

Ingenio uires ille dat: ille rapit.

Hæc qd^a ego: an p̄cib^o pect^o ne agreste mouet

An riget: & zephyri uerba caduca ferunt:

Qui mea uerba ferūt: uellē tua uela referrent:

Hoc te si saperes lente decebat opus.

Siue redis puppiq^{ue} tuæ uotiuā parantur:

Munera: qd^a laceras pectora nostra mora.

Solue ratē uenus orta mari mare p̄stat euntes:

Aura dabit cursum: tu mō solue ratem.

Ipse gubernabit residens in puppe cupidus:

Ipse dabit tenera uela legetq^{ue} manu.

Pelasgida: nam pelasgiut Ephori Hesiodi Homeri testimonio docet Strabo per uniuersam ferme graeci am uagi & errandi re militare exercuerunt: locis in quibus fuerunt nonnullis dederunt nomina. Nam peloponnesus per lasgica ab his dicta est: argos item pelasgidum & lesbos pelasgica. Plinius cuius uerba ante recitauimus: pelasgia scubunt idem ab Atheniensibus appellati sunt *πελασγία* imutata littera, id est ciconiae ob assiduos errores idem aliquando fuerunt in Italia: quod Strabo refert: & affirmat Dionysius Alicarnaseus. Genus autem duxerunt ex acadia ex pelasgo filio iouis & niobes. Iuuat seu tibi consilium est. Fugisse pelasgida sappho, id est sapphon lesbia.

Pelasgi
quoadmo
di multis
ciuitatib?
& regioni
b? nomen
dederunt:
& un ipsi no
men sorti
ti fuerint

Siue iuuat longe fugisse pelasgida sapphon:

Non tamen inuenies cur ego digna fuga.

O saltem miserae crudelis epistola dicar:

Ut mihi leucadiae fata petantur aquae.

¶ Finis Sapphus Ouidii.

¶ Non tamen inuenies: hic totus uersus per interpolationem legendus est ita coniungendum si iuuat fugisse sappho. **¶** O saltem: crudelis epistola di. **¶** Fata: miserabiliter saltem leucadiam iam satum & mortem suam appellat: & si Straboni credimus idem se deiecit quod & Oui. innuit eo uersuique paulo ante recitauimus. Dat notam phaebo lesbis amica lyra. Claruit autem cum alceo olym. piade ante Tarquinii prisci arcem aedificatum: ut Eusebii recensent tempora. **Vale.**

Quo tpe
sappho cla
ruit & puit

¶ Finis commentarii Domitii in Sapphon Ouidii.

¶ Domitii Calderini Veronensis commentarioli in Ibiu Ouidii ad uirum clarissimum Falconem Sinibaldum ciuem Romanum aetarii pontificii custodem.

Domitius Calderinus Falconi Sinibaldo salutem. Commentarios meos in Ibiu Ouidii: quum non nulli nuper petissent: ut ederem: id mihi agere uisi sunt alienissimo tpe. Nam nec opus adhuc emendaueram ab auditoribus exceptum superioribus annis: quum publice in Academia id profiteremur: nec quorundam malivolentissimorum hominum inuidiam quam lucubratio nostra in Marti: lem: uel contraxit: uel exulcerauit adhuc sedata: aut certe lenitatem intelligebatur quantum ego scribere. doctum ipsi calumniando: cauillando: maledicendo quotidie meditentur: omnis humanitatis & officii obli. liti. Nam quod maxime tueri debent: & in communem utilitatem iuuare: id potissimum oppugnant: & laborum ac industriam laudem labefactare conantur. Sed iis satis respondimus iis libris: qui in manibus sunt: & prope die edentibus: primus locorum uisum: quae apud Iuena. obscuriora sunt explicatione continet ne paradoxos paulo ante emisissimae profecto sunt plane *παράδοξα* ac sciam Iuuenalis studiosi aliud praeue discant: quam Iuuenale querant reliquis tribus noua uariarum regum commutationem complexi sumus: ubi ita egi cum aduersariis: ut me patientiae meae quae iam diu abutunt non poeniuerim: & istos pudere oporteat stultitiae suae ac temeritatis. Satis eorum ducere & impulsore olim per litteras monui: ne in maledicta incurram in quibus declinandis non minus prudentiae existit quam in ferendis fortitudinis & constantiae: sed ad te redeo Falcone: cuius humanitas & beneficentia immortalis officio gratia totam urbem ita sibi deuinxit: ut nemo amet qui non debeat. Amet autem oes: suisque uirtutibus excellentissimis honestior locum & optent & sperent: tamen si honestissimo sunt. Tibi has uigilias nostras mittimus ac dicamus: quae olim ab auditoribus exceptae sine certi auctoris nomine ferebantur: multosque reperiabant dominos: cum me careret. Opus Ouidii est plenum lae & obscuritatis ego uero quae aut a graecis Appollodoro. Lycophro. Pausania. Strabone. Apollonio: & illius interprete aliisque scriptoribus: aut a nostris tradita sunt: quae quidem ad huius explicationem pertinere uidebantur in hoc opusculum congressi. Tu leges: quum per negotia publica licuerit: & Domitium tui studiosissimum amabis. **Vale.**

E Ouidii uita nihil a nobis in hoc loco scribendum est: quum & a multis ea tradita sit & ex poetarum libris facile cognosci possit: una illa particulam non praetermitteremus: quae est de eius exilii causa: nam ita ab eo multis in locis perstringitur: ut cum perferre non audeat: pariter interpretantibus coniecturam praestat. Qua de re ut dicam quod sentio: quum duae sint causae quae altera speciosa est: & uel a diuinae gratia ab imperatore Augusto & poeta iactata: quod. s. libros de arte composuerit: altera uera quidem est: sed suppressa ne Augustus offenderetur: passim tamen quodam carminis inuolucro & uerecunde designata quod. s. amauerit ut alii sentiunt. Livia Augusti filia: nam ea flagrauit adulterio: infamia & damnata est. ut scribunt Plinius & Tranquillus: ut alii suspicantur Liviae uxorem. Hanc exilii causam testatur Sidonius quod Ouidium scribit additum fuisse Caesariae puellae: sed poeta amoris crimen transferendo iminuit: nam id appellat imprudetiam: non amorem quod scilicet dum Caesariae puellam imprudenter colebat: & studiosius obseruaret: in amoris uenerit suspicionem: suamque causam similem ait esse Aetionis: qui casu cum spectasset dianam quis non amaret tamen perit. Cur aliquid uidi inquit. cur conscia lumina feci. Cur imprudeti cognita causa mihi est: inicius aetion uidit sine ueste dianam. Praeda fuit canibus nec minus ille suis. Nec his assentior: quod eum uersum de turpi secreto augusti dictum putamus: cum illic placare & lenire impatorem studeat cur scelus obiecisset. Corinna eam ficto nomine appellat: quod fatetur. Mouerat ingenium tota cantata per urbem. Nomen non uero dicta Corinna mihi talibus idem saepe. Duae autem fuerunt Corinnae: ut scribit Suidas: utraque carmine lyrico erudita: una tantum tradit Pausanias: & eam contendisse cum Pindaro thebis: fuisseque uicticem uel formae uenustate qua iudices corrupti sunt: uel linguarum aolicarum gratia: quam thebani dorica anteposuerunt. qua Pindarus utebatur: extareque monumentum in quo illius effigies uita coronata cernebat: de hac Papinius Veteris secreta Corinnae: & Propertius idem: idem Ouidius suam puellam Corinnam appellauit ab eruditionibus elegantiis & formae. Illud addamus in potum: nam hoc opusculum emittit eundem composuisse opusculum: de piscibus quo cognita nobis piscium nomina complexus est: ut scribit Plinius.

Exilii Ouidii duplex causa

Corinnae quot fuerunt

¶ Christophori Zaroti Iustinopolitani in Ibim Ouidii Cōmentaria ad Magnificum
Franciscum Pesarum cognomento de Iondra Patricium Venetum.

E sapius adhortatus es Francisce suauissime: ut quas in Ibim Ouidii uigilias elucubraueram
emitterem: ut non solum mihi sed & omnibus litterarū studiosis: cōmodo & utilitati essent
& licet maliuolorum aculeos non uererer: quin tuto in publi. tuis auspiciis prodire non pos-
sent: attamen ea ratione hactenus tibi (cui & omnia debeo) morem gerere recusavi: ut opuscu-
lum admodū præcox: qd' in uigesimo nostræ ætatis anno: dum humanitatis studio incumbere
sem: absolueram: tēporis curriculo maturæ conspicerem: & non tanquā auctor sed lector per-
penderē. Fabij Quintiliani exēplo cōmonitus. Cūq; illud proximis diebus (te impellente) castigassem: etiā
id perlegeres curavi: ut si quid in eo inueniret: quod eruditissimas aures tuas offendere posset. deleres addē-
do: uel detrahendo: uoluisti itaq; has nostras lucubratiunculas imprimi: quas qui legenti si non carpendi de-
siderio: sed linguæ latinæ consulendi: & ipsi tuo acri iudicio adhærebunt. Vale.

¶ Gregorius Amaseus Vtinenfis Christophoro Zaroto Iustinopolitano Iuriconsulto. S.

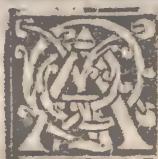
Vm ego antea ingenium tuum plurimi fecerim: nunc etiam eruditionem demiror. Tanto. n.
(ut uideo) non modo acumine: uerum & elegantia & grauitate multipliciq; rerum cognitio-
ne cōmentaria in Ibim Ouidii nuperrime excudisti: ut oprimi quidem interpretis functus offi-
cio nulla ex parte defeceris: præcipueq; opusculum uarium difficile tenebricosumq; tam apre-
tanq; dilucide enodaueris: ut ad eius senla elicienda nihil amplius desideretur. Adeo ut non
tantū te iuriconsultum posthac appellare decreuerim: uerum humanitatis etiam professorē cum nil minus
hac facultate polleas q̃ iuris peritia quā summa cum laude ac ornamento. In patauino Gymnasio publice le-
gendo per triennium professus es. Probe ergo & honori tuo & studioforum utilitati consuluerunt: qui te ut
has in Ibim lucubrationes ederes compulerunt. Quæ tametsi absq; alicuius patrocinio nō solum tuto pro-
dire in lucem: uerum & unicuiq; bono placere facile possent: attamen nobilissimo: Ingeniosissimoq; propi-
gnatore præeunte nil amplius uereantur. Is est Franciscus Pesarus: cuius nomini dedicantur: iuuenis profe-
cto ea indole perspicacia probitateq; præditus: ut non modo Marci Patris Viri Senatorii & Reip. præmatu-
re defuncti acumen. Prudentiam integritatemq; redoleat: uerum & eam animi præstantiam eam strenuita-
tem promptitudinemq; in posterum ciuibus patriæq; suæ polliceatur: quibus hodie præceteris maxime po-
test polletq; eius Patruus Benedictus Pesarus. Vir. quidem peritia rei militaris seueritateq; Romæ ducibus
uel etiam ipsi Camillo comparandus. Qui cum titubantibus rebus in melchionis Triuisani demorui locū
imperator classis Venetæ omnibus pene suffragiis ad Kalendas Augusti creatus esset: triremi in ætus q̃ ce-
lerrima nauigatione Zacynthum pridie idus applicuit. Vbi nostrorum nauigia non sine ingenti Reipu. peri-
culo sparsa dissipataq; ob Methonem peloponnesi oppidum in orientē transfretantibus per opportunitatem
nuperrime amissum: inæstimabili uelocitate collegit. Instructaq; iterum classe ferocissime impetens hostē
recenti uictoria exultantem Naupliam terræstri maritimæq; obsidioneq; leuauit. Baifetti Turcarum regis in-
secutus classem usq; quo intra hellepontis angustias confugisset non absq; grauissima hostilium nauigiorū
iactura. Vnde reuersus Mitylenem aliasq; ægei maris ignobiliores insulas igni ferroq; omnia uastās depo-
pulus prædam ipsam omnem in militum nautarūq; cateruas diuisit ne minimam quidem sibi asseruans
portiunculam. Profligato igitur hoste se: suosq; exhilarans æginam insulam deperditam recuperauit. Inde q̃
adiecta socia Ferdinandi atq; Helisabet regum hispanorum classe uiribus auctus cum hostibus formidolosus
esset: nec quenquam obuium toro mari haberet se se ad oppugnandam Cephalleniam conuertit: nō uel
xis inclyta fama allectus: quem cephalenorum ducem fuisse constat: uerum tum loci opportunitate addu-
ctus: tum etiam difficultate: quoniam prius tota potitus insula cum eiusdem nominis oppidum paucis die-
bus obsedisset: opus ab aliis Venetorum præfectis frustra tentatum. Arcem ipsam eminenti crepidini impo-
sitam natura arteq; munitissimam: ipsosq; antea hostes deridētem: bellico furore expugnauit. Interim Zon-
chio castello portusq; peridonio non procul a Methone recepto: obtruncatoq; eius præside Carolo Conta-
renoa quo facta deditione in turcarum peruenerat potestatem. Postremo uero sinum ingressus Ambraciū
xi. Instructissimas triremes in portusq; delitescens capit una itidem exustam: nec non multiplici plurimorū
nauigiorum apparatus partim ablato partim incenso. Et hæc quidem omnia sex mensibus post initam præse-
cturam peracta. Vnde merito euenit ut eius uirtuti ab omnibus foelicitas censetur annexa: qua prospere as-
flante: cū adaucta tanti uiri auctoritate ac gloria: tum uero præcipue huius Alme Reip. Imperio longe lateq;
propagato: uictricia Venetorum signa proculdubio fore confidimus. Quibus quibus exemplis domesticis
Franciscus eximius iuuenis excitus sibi dies noctesq; foelicitissimam hāc inuicti Patruī magnanimitatem pro-
ponit: qua omnino degenerare turpissimū ducat: cuiq; omni nixu omniq; conatu simillimum se fore con-
tendat. Eia igitur mi Zarote audacter tuas in Ibim uigilias tradere in lucem festines: tum huius fratris præsi-
dio: quo præuio nil aduersi possis offendere: tum uero ipsius operis præstantia intrepidus: qua mediante ma-
lignorum dentes si non retundas. attamen illesus deuites. Vale.

OVIDIVS

IN IBIN.

Empus ad hoc lu-
stris mihi iam bis-
qñq; peractis
Oē fuit musæ car-
men inerme meæ.

Argumentum carminis est impræca-
tio : q̃a inimicum deuouet : quem ibin
appellat : nō ut alii suspicati sunt : q̃ ibis
cicōia sit fœda auis : quæ iostro purget
uentrē . id ē . est ciconia . Ibis uero ægy-
ptia im̃ est : ut scri. Hero . in secūdo historiarū duplici
genere altera nigra cruribus gruum rostro maxime
adunco q̃ aduersus serpētes colit : altera familiarior
hoibus glabro capite & collo pēnis candidis præter
collū & extremas partes alarū . Callimachum aut̃ in
hoc est imitatus inscrip̃tōe quoq; operis . Nam calli-
machus Apolloniū rhodium q̃ argonautica scripsit
diris impræcatiōibus deuouit carmine elegiacō : cū
ille discipulus in suū p̃ceptorē parum pius fuisset : ut

DOMI.
Argumē-
tum
Ibis quæ
& ciconia
cuius na-
turæ sit
Duplex
ciconia

Callima-
chus rho-
dius qui
fuerit

apud Suidā legimus : Apollonius aut̃ & Dionysius alexādrini q̃dem fuerunt auctore Strabone : sed rhodii
dicti sunt : quoniam rhodi litteris operā dedissent : idem testat̃ Apolliniū interpret̃ : Cum igiŕ Callimachus ī
illum inueheretur per contēprum appellauit ibin : q̃ū auem alexādrinam & ægyptiā : ut ita indicaret eū esse
alexandrinum q̃uis Rhodius diceret̃ . Ibis itaq; inimicus ab Ouidio appellat̃ non ppullam auis similitudi-
nē : sed imitationem tantum callimachi : qui cur ibin apollonium dixerit iam pposuimus . Opus est obscu-
rum remotis præsertim fabulis : nō tam ut lateat inimici nomē qui callimachi imitatione qui eodē stilo &
obscuritate op̃ cōposuit ut Suidas tradit : qd̃ nūc Imitatur Ouidius q̃s sit hic inimicus Ouidii nec ipse usq;
aperuit nec ab aliis deprehēdi facile est : uxorē certe poetæ sollicitabat : qua de eā exarsit hac carminis acerbī-
tate qd̃ facturum denunciauit in ultimo sine titulo : primum dolet se cogi a moribus suis discedere : ut q̃ ha-
ctenus neminē læserit : nunc cogatur maledicos uersus in aduersarium scribere .

Qualitas
operis

Lustrum
quid sit &
quid olim-
pias & a
quo insti-
tuta fue-
re
Lex olim-
piaca quæ
ZARO.

alii scribunt Phœronice filio uictore illic saltans sexum prodidisset : deprehensæ deiiciebantur typo . plura
Solinus de olympiade .

Argumentum.

Crispit̃ Ouidius in ponto in ibidem inuestiuam cuius opusculi argumentum perperam non
nulli interpretantur : cum Ouidium Callimachum poetam imitatum dicant qui in Apollo-
nium Rhodium discipulum inuestus est : quem ibidem appellat : ut ipsum alexandrinum in-
dicaret nam ibis ægyptia auis est . quam sane hoc deridendum sit : quis tam indoctus est : om-
nisq; ueri iudicii expertus : qui nō intelligat . Dum argutuli quidam nouarum rerum : quæ nūq;

sunt indagatores noua cudere posteritati uolunt : in ueterrima nimis : & a ueritate alienissima dilabuntur. Dicant nobis hi nouatores quod dedecus : quæ nam infamia Apollonio fuisse : ut alexandrinus a callimacho diceretur : nonne ex ægypto illustres habent uiri doctrinis eruditi uariis : ac excellentes : quæ etiã Apollonii uera indicatio sub ibidis nomine fuisse : cum non tantum in ægypto huiusmodi auium genus : teste Plinio reperiatur : si igitur Apollonio Callimachus ibidis nomen indidisset ut eum tantum indicaret : non dubio sed nociori uocabulo appellasset : quæ nam ergo relicta nobis ratio est : cur ibidem Apollonium callimachus appellauerit : hæc nempæ & est sententia. Vallæ præceptoris mei omnium doctissimi. Plinius libro octauo suæ naturalis historiæ de ibide hæc scribit. Volucris in ægypto quæ uocatur ibis : rostri adumitate per eam partem se proluens : qua reddi ciborum onera salubre maxime est. Cum igitur tanta sit huius auis spurcitas : ut proprio ore uentrem purget : quod est foedissimum : ut spurcissimum si rem non naturam spectes hunc : & omni pudore carentem : atq; elegantia : primum quis se postea probabilem reddiderit ingratisimum discipulum callimachus offendit : ibidem appellauit : nam & in sermone incomptissimum Apollonium fuisse eius bis a criticis repudiatum opus memorant : inde correctum acceptum : ut Quintilianus tradit : ad cuius Ouidius imitationem inimicum quoq; suum in hoc opere ibidem uocauit : utq; etiam hominem nullius decoris : & comoditatis significaret : huius autem maledicentiæ causas has fuisse ipsemet aperit : sollicitabat uxorem poetæ : dum in pōro exulabat : quidam : qui dum fortuna Ouidio fuit : ab ipso inter amicorum numerum censebatur haud postremus : fracta autem fortuna fidem uiolare non puduit linguæ uenena insusurrans angusto : ut diutius in exilium ipsum remoraretur quare laceffit has deprecationes deuotionesq; in ipsum perfidū ibidem composuit : quis uero hic fuerit ibis a nobis depræhendi non potest : cum ipse nusquam aperiat. Opus uidebis elegiaco metro paucis carminibus absolutum : sed sua cum fabularum tum historiæ obscuritate quam longissimum : ad cuius iam expositionem deuenio.

Concilia
tio audi-
toris
Tempus
unde dica-
tur
Lustrum
unde di-
ctum

Empus ad hoc lustris : in hoc principio Ouidius auditorem attentum facit : docilem : & beniuolum : quod ab omnibus doctis obseruari solet ut inde lubentius opus legatur : idque maxime ab Ouidio non fuit prætermittendum in carmine maledico : a quo omnes genere carminis solent abhorrere : & ostendit nunq̃ antea in quemquam alium se inuectum : ut patebit. Tempus : a temperato tenore solis & lunæ tempus Varro dici uoluit : esseq; interuallum mundi & motus. Bis quinq; lustris : quinquaginta annis : tot cum hoc composuit opusculū natus erat annos. Lustrum : quinquenium aluendo idest soluendo dictum : ut Varro asserit : q; quinq; quoq; anno uestigalia & ultro tributa per censores persoluebantur. Liuius autem ubi de Seruio tullo loquitur ait : sibi instructum exercitum oēm sue oue tauris lustrauit : idq; conditum lustrum appellatum : q̃a in censendo finis factus est. Graeci hmoi annoꝝ spacium olympiadas appellant. Carmen inermem non maledicum metaphorice dictum.

DOMI.

¶ Sanguinolenta : maledicta. ¶ Nisi me nam missus sum in exilium libris de arte amādi editis. ¶ Vnus : ibis. ¶ Mei candoris : meæ gratiæ & beniuolentiæ et ga omnes. ¶ Inassuetas : inhabiles carmine maledico. ¶ Relegatum : præscriptis finibus in exiliū missum.

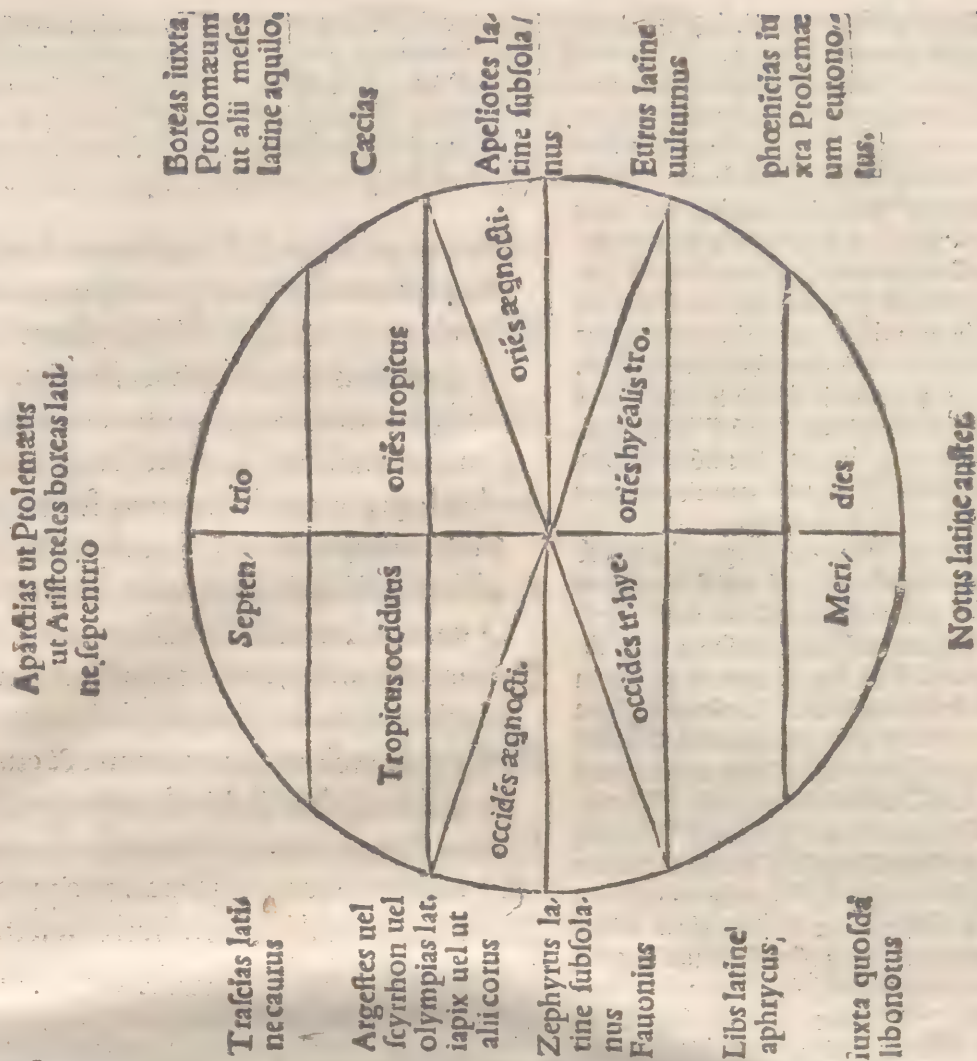
ZARO.

¶ Tot scriptis milibus : scilicet uersu. ¶ Littera sanguinolenta : carmen maledicum. ¶ Nisi me læsere libelli : propter libros quos composuit de arte amādi. ¶ Arte sua : carmen querulum hoc : & est sensus heique libello de arte amandi edito missus sum in exilium : causa satis leuis & illud arte alludit ad opus de arte amādi : siue simpliciter potes intelligere. ¶ Vnus : ibis. ¶ Mei candoris : meæ æquitatis. ¶ Titulū : a titando dicitur titulus : ut Varro & Festus pompeius docent tituli etiam milites appellabantur quasi tutelique patriam tuerentur : & p̃nomē titi hinc quoq; emanauit. ¶ Tela : imprecationes. ¶ Inassuetas manus : q̃a neminem præter ibidem carmine offendit. ¶ Relegatum : in exilium missum. ¶ Gelidas arctos : siue gelidos ortus : utrunq; bene & septentrionem denotat ubi intentissima sunt frigora : ac perpetuæ niues arctos græce latine ur̃sa dicitur : duplex est autem arctos : & maior : & minor : ambæ in septentrione : de quibus multa refert Hyginus ac aratus. Si uero legas ortus totidem ueteres uentos fecere quot & cœli regiones : unde Homerus quattuor tantum uentos nominat : a quattuor cœli partibus : posteriores autem plures fecere ut in sequenti figura ostenditur.

Titulus
unde dica-
tur

Arctos
quotu-
plex sit

Nullaq; quæ possit scriptis tot milibus extat
Littera nasonis sanguinolenta legi.
Nec quēquam nostri : nisi me : læsere libelli
Artificis perit : cum caput arte sua.
Vnus : & hoc ipsum ē iniuria magna : pennæ
Candoris titulum non sinit esse mei.
Quisq; is est nā nomē adhuc utcūq; latebit
Cogit inassuetas sumere tela manus.
Ille relegatum gelidos aquilonis ad ortus
Non sinit exilio delituisse meo.

Numerosior quoq; rō uetorū ē addita: & regiōib⁹ uñ flāt uētī, sūpserē noīa: ut Ply. li. iii. natu. histo. p. dicit.

Vulneraq; imitis requiem quærentia uexat:
Iactat & in toto uerba canina foro.
Perpetuoq; mihi sociatam fœdere lecti
Non patitur miseri funera flere uiri.
Cūq; ego q̄ssa meæ cōplectar mēbra carinæ:
Naufragiū tabulas pugnat habere mei.
Et qui debuerat subitas extinguere flammæ.
Hic prædam medio raptor ab igne petit.

¶ Vulnera: exilii mei. ¶ Verba ca. maledica dñr a 12 DOMI.
bie cāis cui⁹ morsu saxa feriūt: ut scri. Pli. uñ. puerbiū Mordere
ductū ē Mordere lapidē: & mordere p carpe tractū ē a quo pro
ab ei⁹dē aīalis morsu. ¶ Fœdē dñm ē: ut Var. placet uerbiū na
qd cōtrouersia & res uenales illuc ferant. Idē macel tū ē quot
lū dicebat ab obsoniis: q̄ uēdebāt illic nā iones ho. hēat signi
stia hortorū macellotas appellāt: alii a Macello: cui⁹ ficata
dānari homi uel dom⁹ uēdēdis obsoīis apte sit. Fœdē Fœdē qd
hic accipit p cōuētū hoīum i fœdē cōuenientiū. ¶ Fu & uñ di
nera: calāitatē. ¶ Nō pa. nā eā aliis curis afficit. ¶ Ta ctum
bulas: bōa sua appellat tabulas naufragiū: hoc ē reli
qas exi lib: q̄s ipius inimic⁹ subripe tētabat. ¶ Hic sub

ripe sūt ē q̄ itellexērīt tabulas naufragiū uxore: qd nō placet. ¶ Extinguere subitas flāmas. i. ferre opē exilio Raptor q
meo: quē admodū alii accurrūt ad icendiū domorū. ¶ Raptor: raptores dñr q̄ ui subripiunt aliqd cōtra fas. pprie sit
¶ Vexat: distrahit molestia afficit a uehēdo uexare uerbū deducit: isq; dñr uexat: q̄ ui atq; motu ultro citroq; ZARO.
uehit & ē plusq; uehi: sicuti q̄ssari plusq; q̄ti: taxari plusq; tāgi & mille alia: auctor Gel. ¶ Iactat: imoderate pfu
seq; obloq̄. ¶ Verba ca. q̄re uerba canina ipse paulo post oñdit sūptū ē uideri p̄t a rabidis canib⁹ quoq; rabies
Syrio ardēte teste Pli. hoī mortifera ē. ¶ Fœdē: ut tradit Fest. sex mōis itelligit p loco negociatōis hic accipe. Forum
¶ Sociatā uxore dicit: quā ad extremū usq; diē approbauit: suorūq; fecit cōsiliū: p̄cipē: notissima dñia iter
sociū: comitē: & sodalē: a q̄b⁹ ē uerba hñt. ¶ Perpetuo fœdē. ad dñiā illarū uxore q̄s repudiāuit utq; ēt amorem
suū idicaret: ut ide iustior ira uideat: fœdus appellatū ab eo q̄ i paciscēdo fœdata hostia necaret Vir. Et cæsa Fœdus
iugebāt fœdera porca: uel q̄ i fœdera iterponat fides: ut ait Festus. ¶ Nō pa. nō finit sua molestia & iniuria. qd & uñ
¶ Flere: lamētari: & ē pprie lachrymis. ¶ Fūera uiui uiui calāitatē & me uiuū p̄de ac mortuū funē. p̄seq; fun⁹ dictum
inqt dōat: ē p̄p̄a exeq̄a: a fūalib⁹: etenī noctu efferebāt: pp sacrorū celebrationē diurnā. Legit & mihi & no Funus qd
tū ē. ¶ Cūq; ego q̄s. sūptū ab his q̄ naufragiū faciūt. ¶ Tabulas: trāslatio sūpta a naufragiū faciētib⁹ q̄ p̄cūt ē. & unde di
tes tabulæ nauis e tēpestatib⁹ conant euadere. ¶ Subitas extinguerē flā. mihi opitulari: sicut solēt icēdus hoīes ctum
extinguēdo ignē auxiliū p̄stare. ¶ Hic p̄dāip̄da hostib⁹ capta: q̄ manuparta ut ait Varro. q̄ ii

DOMI. **C**Dii melius in iudiā adducit inimicū. **C**Dii melius agūt mecū. **I**lle angustus. **N**ras uias: exiliū: nā bo
Pōtus: puī na nō abstulit: ut alibi ē scribit. **A**gā grates: poeticū ē: nā orator agā grās. **P**ōtus: puincia nobilis crude
cia quā & litate Medea & ueneficis herbis. a **P**ōto rege nomen accepit. **P**ōtus mare dī a ποντίων: qd̄ signat mergo.
unde dca pōtus locus exiliū mei. **V**aticinat se scripturē eē qd̄ in exilio scripsit de triūpho **C**asaris **I**dē: angustus. **T**e
Pont⁹ ma stificāda: nūerāda iter bñficia. **C**alcasti: insultasti iniuria affecto. **H**eu mihi. q. d. me miseret: qd̄ te afficiam
re un̄ dica tātis maledictis diris imprecatiōis. **D**esinet negat se unq̄ fore amicū p̄ similitudinē sumptam a rebus cōtra
tur riis: q̄ nunq̄ cōuenient. **S**olis: hic dicebat fax coele
Sol un̄ no stis oli: sed dictus est sol a sole puero filio hypionis.
mē traxit. **L**unā: itē a luna solis sorore: est auctor **D**io. **Z**e
Luna un̄ phyrus: occasu aegnoctiali. **E**t noua: nota ē fabulo
nomē ha sa historia aetheoclis & polinici fratrum rogū in duas
buit ptes diuisū eē: qd̄ callymach⁹ prim⁹ scripsit: idē **O**ui.
aetheoclis Scidit i ptes geminoq̄ cacumie surgit. Scidit i ptes
& polini atra fanilla duas. **I**ra uetus: odiū finū. **V**er⁹ grā
cis histo. ce dī ē ap̄ un̄ uer. brumā: qd̄ breues dies hēat dī. **F**e
uer & bru stus. **G**ratia: concordia. **P**ositis armis: carmine
ma q̄ sint maledico. **T**uis commissis: tua culpa.
ZARO. **P**rofugā: p̄fusus inq̄t **S**er. pprie dī q̄ pcul a suis se
Profugus dib⁹ uagat: q̄si porro fugat: multi tñ ita diffiniūt ut
q̄ & unde p̄fugos eē dicāt eos q̄ exclusi necessitate de suis, sed i
dictus b⁹ adhuc uagant: & simul ac iuenerint sedes non di
cant p̄fugis: sed exules: sed utrūq̄ falsum est. nā & p̄fu
gus lectus ē q̄ iā sedes locauit: ut in **L**ucāo: p̄fugiq̄ a
gēte uetusta galloz celtaz miscētes nomē hiberis: &
exules q̄ adhuc uagant: ut in **S**alustio: q̄ nullo certo
exilio uagabant adeo exiliū ē ip̄a uagatio. **S**ene
ctaz: senectā ē senilis aetas. **D**ii me. sagunt. **I**lle: ger
maic⁹: cui & fastorū libros i scripsit. **I**nopes uias: uia
ticū. n. dedit. **A**gā meri. grā. solēt poetaz ita uti cum
Agere: ha oratores grās dicāt differūt iter se hēre grām referi
beret: refer & agere: agere uerbis: pprie ē: q̄ aut̄ hēt apud se grāz
re grās in quo disse nōdū rettulit q̄ rettulit destitit hēre. **D**ona. ē auctor.
runt **A**udiet hāc pōtus: pōt⁹ mare antea: ut scri. **P**li. ab
Pontus q̄ i hospitali feritate **A**xenos appellat⁹ ē: & pōtus non a
& axenos ποντιών: sed poti⁹ uerbū a noīe scm̄: prius. n. fuit pō
un̄ dicat tus q̄ q̄sq̄ in eo mergeret: sed potius q̄si απερτοσ. i.
flatib⁹ & pcellis plen⁹. **I**dē: germanic⁹. **T**estificā
dam: nūerāda iter cātera bñficia. **C**alcasti: insultasti.
Hostis **Q**ua licet: q̄cunq̄ pte licuerit. **H**ostis: apud anti
qui sit quos pegrinus hostis dicebat: & q̄ nūc hostis p̄duellio auctore **P**e. & **M**acro. un̄ **S**tati⁹ i curenliōe siue status
cū hoste intercedit dies dixit. **D**esinet eē pri. adeo iniuria affect⁹ ē poeta: ut nūq̄ se amicū ibidi fatuz dicat: idq̄
p̄ similitudinē a reb⁹ cōtrariis oñdit: q̄ mīme cōuenire pnt: humor. n. utpote frigidus & humidus arido igni
aduersat q̄a cōtrari⁹: ita & solis tps cū lunā. **S**oles at̄ plures fuisse. **C**ice. in libris de natura deoz oñdit: it. n.
quūq̄ tu solē q̄a solus eēt appellatū esse dicas: soles ip̄i q̄ multi a theologis p̄ferunt: un⁹ ex ioue natus nepos
aetheris: alter hypione. **T**ertius uulcāo nisi filio: cui⁹ ut bē aegyptii uolūt eē eā q̄ heliopolis appellat. **Q**uartus
is quem heroicis tpibus achanto rhodi pepisse dī ialysi camerratide rhodi. **Q**uintus q̄ colchis fert oetā & cit
cemp̄creasse. **L**una dī q̄ sola lucet noctu si **V**arroni credim⁹ unde **C**atul. dictaq̄ a lumine luna. **P**arq̄ ea
dē coe. zephyrus: & eurus uēti iuicē sibi cōtrarii ut oñdimus. **A**xe: axis inq̄t **F**estus quē grāci axona dicūt
plures hēt significatiōes: nā & ps coeli septētrionalis: & stipes teres circa quē uertit̄ est. & tabula sedilis. **E**t
no. ff. **L**au⁹ thebag⁹ rex ex iocasta oedipodē filiū habuit: q̄ ex m̄re sustulit filios: aetheocle polynicemq̄ uirilis
sexus: fœias uero antigonē & ismenē: sed postq̄ rescituit oedib⁹ cū m̄re se cubuisse sibi oculos eruit relictis in
regno aetheocle & polynice filiis: q̄ iter se pacti sunt ut singulos sibi cedēdo ānos alternis regnarēt. sorte pri
or aetheocles regnat: q̄ pacto exacto tpe ffrī cedere noluit: indignat⁹ aut̄ polynices tāta affect⁹ iniuria a ffrē thae
bas cū exercitu una cū septē regib⁹ uenit: quo i bello mutuis aetheocles & polynices cecidere uulnerib⁹: quoz
corpa in pyrā cōiecta de more sunt: cui⁹ sumus in ptes scissus ē: ut ēt & ipsorū mortuoz oñderet odium plu
res hui⁹ rei meminerūt auctores: & ip̄imis in thæbaide **S**tati. **P**yras: pyra est lignoz cōgeries. **V**irg. xi. aene.
cōstituere pyras: & αφορὸν πυρῶν. i. ab igni uēti teste **S**er. **E**t ueruer q̄ tūc uiuere icipiūt uirgulta aue
tere se tps āni: nisi q̄ iones: dicūt id tps uer. **V**ar. autor. **A**utūno: autūnū qd̄ dcm̄ existimāt q̄ tūc maxime
augeant hoīum opes: coactis agroze fructib⁹: ut autor ē **P**e. **B**ruma: dca brūa q̄ tūc breuissim⁹ est dies **V**ar.
auto. **A**estas: ab aestu aetas hic aestiu⁹: nisi forte a grāco autore **V**ar. **A**rmis: imprecatiōib⁹: trāslatio a mili
tib⁹ q̄ armis inimicos petūt. arma ab armis. i. hūeris depēdētia: ut scutū: gladiū: pugio sica: & ea q̄ pcul p̄liant̄
tela **F**e. **G**ratia: pax & cōcordia. **I**mprobe: pbi uelut phibi: q̄ se a deliquēdo phibēt: iprobis: q̄ se nō phibēt
Fe. ē autor. **T**uis me. q̄a dign⁹ es. **Q**uis: sensus ē: tps quo oīa cōsumunt neq̄ odiū & irā meā finit poterit.

Nintur ut profugā desint alimenta senectā:
Heu quanto nostris dignior ipse malis.
Dii melius: quorū lōge mihi maximus ille est.
Qui nostras inopes noluit esse uias.
Huic igitur meritas grates ut cunq̄ licebit:
Pro tam mansueto pectore semper agam.
Audiet hāc pontus: faciet quoq̄ fors itā idem:
Terra sit ut potior testificanda mihi.
At tibi: calcasti: qui me uiolente iacentem:
Qua licet: heu misero debitus hostis ero.
Desinet esse prius cōtrarius ignibus humor:
Iunctaq̄ cum luna lumina solis erunt.
Parq̄ eadē coeli zephyros imittet & euros
Et tepidus gelido flabit ab axe notus.
Et noua fraterno ueniet concordia fumo:
Quam uetus accensa separat ira pyra.
Et uer autumnus: brumae miscebitur aestas:
Atq̄ eadem regio uesper & ortus erit.
Quā mihi sit tecū positus q̄ sumpsi⁹ armis.
Gratia: commissis improbe rupta tuis.
Quā dolor hic unq̄ spacio euanescere possit:
Leniat aut odium tempus & hora meum.

Lupi: dicati marti: i quos fabulosa historia tradit nonnunquam homines conuersos carmine magico eosdem rediisse i DOMI.
 pristina formam deductum illud conuictum uersipellis a mutata pelle humana, s. in lupinam. **C**oepto: coeprum uersum Lupi cui
 appellat elegiacum: quasi ipse est: nam extremo pede fraudat. Pa. Qui nobile gressu extremo tradatis opus. **H**oc pe. dicati sunt
 nam metro iambico maledicta scribitur: simul promittit i metaphora: cum dicat claudum non solere pedire i pugnam. **V**t Hominum
 quod pe. dicit hoc opus esse simulachrum pugnae: quod solet ipator miles ante litem certamen proposito agere: i quem iacu in lupos
 lat. **V**elitis legis. Velites milites erant qui hasta utebantur inhabili ad remittendum: nisi pitis: ut scribit. Li. ea inuenit conuersio
 Tyrreus scri. Ply. **D**issimulare: tegere. **B**reuiter ad Versipe.
 paucos dies. **L**abrum iueter pes est ad nocendum ab iaculo
 quod signat noceo Papi. eum appellauit ultorem: quoniam ar unde di-
 chilochochus eius iueter tanta aciebitate in lycabe socerum ctus
 eo usus esset ad laqueum copulerit. Idem fecit hyppodax Velites qui
 poeta i babulum & antheren sculptores qui eius defor erant
 mis effigie sculperat i cotemprum: & Cato in Scipione lambum un
 Metellum ea carmine acerbitate usus est. **T**yncha ly. sa. de dictus
 quibus quilibet telis uitam lycabes finiuit. **N**unc quo. in est & quis
 ter carmine magica duo erant apud maiores maxime re eius inue-
 ligiosis: quorum altero dii tutelares urbium euocabantur ab tor fuit
 hoste uictore: ne deos captiuos dicere uiderentur: alte. Magicorum
 ro deuocabantur urbes exercitus hominum capita: qui se tra- carminum
 derent irae numinum pro salute aliea: quod fuit carmine duo maiores
 rum Decio: qui se pro salute deuocuerunt. Idem ad Titum i Interitus
 patoris tempore seruatum fuisse ex histo. Ply. accepimus. po- deciorum
 terat quod si aut seipsum deuouere aut alterum uerborum
 formula hoc habebat initium: ut Samonicus serenus ex Carminis
 Euri monumetis recitat diis pro iouis mane sine initium
 quo alio nomine fas est nominare auctor est Macro. nunc & si
 Qui eadem formula non utitur tamen deuouere se dicit ibi

Pax erit haec nobis: donec mihi uita manebit:

Cum pecore infirmo quae solet esse lupis.

Prima quidem coepto committam praelia uersu:

Non soleant quauis hoc pede bella geri.

Vtque petit primo plenum flauentis harenarum:

Nondum calfacti uelitis hasta solum.

Sic ego te ferro nondum iaculabor acuto:

Prouinus inuisum nec petet hasta caput.

Et neque nomen in hoc: nec dicam facta libello:

Tequi breuis: qui sis: dissimulare sinam.

Post modo si perges: in te mihi liber iambus:

Tincta lycambeo sanguine tela dabit.

Nunc: quo battiades inimicum deuouet ibin:

Hoc ego deuoueo. teque tuosque modo.

quem diris detestatur imprecationibus: i quo imitatur callimachum. **B**attiades: callimachus dictus est: non filius batti: sed
 ab eo genus ducens: nam & ipse hunc iter maiores suos commemorat quem generis suae auctorem profectus. Tres callimachi
 fuerunt: quorum hic postremus fuit callimachi grammatici filius. Battus ex calisto: qui eadem thera dicebatur profectus cy
 renem condidit: ita appellatus quod lingua lybica Battus regem signatur: ut Hero. placet proprio nomine dicebatur aristus.
 Trogius battum scri. a lingua dem infantia. Nam erat blasus: quam sinam commemorauit Her. sed denuit. Battus ite
 nomen est pastoris apud Theocritum & in saxum uersus apud Oui. **I**bin: Apollonium Rhodium. **I**nimicum nam
 cum fuisset discipulus Callimachi multa quae a preceptore acceperat pro suis ostendebat historiis praeterea obscuritatem
 hoc opusculo: dum studiose imitatur callimachum: quod eandem opusculo suo seruauit: ut Suidas scribit.

Pax: a pastore dicta: ut ait Festus. **C**um pecore: pecus ab eo quod pacebatur: a quo pecora uniuersa: quod in pe- ZARO:
 core pecunia cum pastoribus consistebat Varro: diciturque pecus omne animal humana carere effigie teste Lactan. & pe- Pax unde
 cus dis dicimus & ris: pecuare ris: & pecu cu in differeret non ut iperitorum grammaticorum multitudo falso do- dicta est
 cet **L**upis: in martis tutela esse dicitur lupi: Λυκος graece dicitur. **C**oepto uersum: nam pollicetur se editurum proprio car- Lupus
 mine maledico opus in inimicum: ut in fine opis patebit: coepto ergo uersu hoc carmine quod erit principium
 imprecationis: & dixit plia ut ostenderet non pro meritis in praetia deuouere: plius est armorum certamen: bellum
 uero tum pugna tum totum ips quo in militia sumus. **H**oc pedem iambo metro uti solemus. **V**tque petit pri-
 mo: per comparationem dicit sicuti leuis armaturae milites solent antea quam in bellum pdeant se experiri in harena:
 ita hoc opus edere: ut inde facto periculo: acrius inimicum uulneret. **V**elitis: more ueterum uelocissimi cum scu-
 tis leuibus: ait. m. de reilitari Cice. pedites ad hoc ipsum exercitati iisdem miscendi quos expeditos quasi uolitantes
 uolites nominabantur aut si linio credimus hasta inhabili utebantur. **B**reuiter: tpe. **D**issimulare: simulam? falsa: dis-
 simulam? uera teste Ser. **L**iber iambus: iambus pes antotum iambus. **B**i. a cotumeliis iactandis: quod maledici genere
 hoc carminis utebantur: huius autem origo uerbi ex nomine iambes famulae celei nominatur: quod cererem filiam quendo ad mega-
 rinam coniugem celei delata cum uidisset sollicitam male tractauit: alii iambum quasi triabum a triumphatore libero cogno-
 minatum: a Marte alii: huius carminis praecipui scriptores apud graecos archilochus: & hypponax: apud romanos
 Lucilius Catul. & Hora. bibaculus: ut scri. Diome. **T**yncha lycam. san. lycabes filiam neobole archilochi poe-
 tae promissit: quam postea turpi ipsius comotus facie negauit daturum: indignatus ide archilochus iambo carmine
 asprime in lycabe socerum & filiam eius neobole inuectus est: quos pudore confusos laqueo finire uitam copulitum
 Hora. in epodo. caue. caue namque in malos asperrimus: parata tollo cornua: quod lycaba spretus infido generis
 & in poetica: archilochum proprio rabies armauit iambo hunc socci coepere pedem: grademque coturni. floruit nulli
 hostili tempore autore Corne. nepote. **N**unc quo. quomodo ueteres deuotionem facerent pluribus uerbis in tertio
 saturnaliu docet Mac. pluraque uerba dicebant: quod omnia ex sammonici sereni testimonio ponit: quare dicit nunc
 Oui. non eo modo quo prisci solebant te deuoueo: sed sicut callimachus qui inimicum suum apollonium rhodium deuo-
 uit. **B**attiades: battus polymnesti filius cyrenas primus edificauit: quattuor autem fuisse battis: & omnes cyrenen-
 ses: quemadmodum prius docet in praedictis: eius meminit callimachus qui extruxit cyreas de laudibus locutus apol-
 linis. ex cuius uerbis docemur battiadas omnes cyrenenses appellatos. quomodo Ouidius ab ipso comonitus
 callimacho: battiadem eum uocat quod fuerit cyrenensis: ne quondam nugas sequentes aliter interpretemur.

DOML. ¶ Ambages: obscuritas. ¶ Tu quoque: quæ admodum Apolloni? Rhodius. ¶ Sit atra: infelix. ¶ Hæc tibi: duo
 Duplex te erat tempus initia apud Romanos: alterum priuatum: publicum alterum: in utroque cautum erat: ne quid mali ominis uerbum
 potis initi effere: priuatum dies natalis: publicum kalendas ianuariæ carmine sacerdotum ianum adorabat: & augur libris hæc
 um apud habebat precationem: Qui cuncta fingit eadem quæ regit atque terrarum uel ianum præfatus idem dicebat Geminus iuno meas duo
 romanos deci habebat aras: ut Var. scri. Adit? & exit? ei erant dicati: Cofidi? Quirin? Clusius. Patulius. Si quid aut uel die na
 tali uel ianuarii sinistro omine auditum esset infelicem annum prædebat. ¶ Dii maris: hic deuouere incipit singu
 lis numinibus inuocatis. ¶ Inter di. po. arcticum & antar
 Numina ticum liberi erant duodecim: quæ cum ioue dicebant tenebre coe
 cum ioue lum iuppiter iuno Vesta minerva Ceres diana Venus
 celum te Mars Mercurius liber Neptunus Apollo: in tunc neptare
 nectia quæ utebant. ¶ Sinite: uerbum sacroque erat. ¶ Tellus: numen
 sint habebat: ut et scri. Ply. ppea iuocat in foedere apud Ho.
 Terræ nu una cum umbris. ¶ Aether dicitur: quia spiritus mouetur ut placet
 men Aristo. Et sydera: numina hæc putabantur ex disciplina
 aether un platonica: & suas habebant hostias. ¶ Quo prius: nam spiritus lu
 de dicat na crescit aut decrescit. ¶ Nox sua natura: ut sumanum
 & umbras. ¶ Quæque: oportet. ¶ Ratum inexorabile. ra
 Stygiæ tum uerbum sacrorum est. Rata. n. dicebant confirmata signifi
 paludis cationibus auguriorum. ¶ Quique inuocat stygæ paludem
 fabula cuius filia uictoria cum in bello gygæto opere tulerit io
 Styx aqua uim: meruit ut matris nomen iusiurandum esset deorum: quod qu
 quæ sit fallebat nouem diebus carebat neptare. Vir. Dii cuius
 iurare timet & fallere numen Silius. At spiritus magnis di
 uis regibus deorum iurari dignata palus. Stix ite atque ma
 nans ex nonacri arcadiæ quæ epota mortem affert: ita
 perit Alexader: quauis Plutarchus aquam non no
 minet meminerunt Ply. & paufanias. ¶ Imperitura
 tæ: cuius iusiurandum non fallunt dii.

ZARO. ¶ Vtque ille historiis. obscurissimis historiis: recondi
 Historia tisque fabulis callimachus opus suum absoluit: quod ita fa
 unde di cere pollicetur poeta: historia inquit Cice. est res gesta: sed
 cta ab ætatis nostre memoria remota licet Seruius & alii
 ab i. s. u. quod est uideo dici putarint historiæ: quod anna
 les ab historia differant ab uide Gelli? docet. ¶ Non so
 lea quis hoc genus ipse sequi: ubique facilis in ceteris opi
 bus est: & nunquam carmine maledicium antea composuit. ¶ Am
 bages: ambages ait Varro apud Luciliu: quod tibi ego
 quæ & un ambages ambui: perfectum a uerbo ambio: quod inest in
 de dictæ ambitu & ambitioso: ambages dicit Ser. circuitus.
 Ibidis interea tu quoque nomen habere: eo nomine appellaberis quo callimachus. quæ imitatur: inimicum suum
 apolloniū nuncupauit. ¶ Noctis: difficultatis & obscuritatis. ¶ Atra: obscura & pinde infelix. ¶ Hæc tibi na
 tales quæ faciunt: tuo natali die: solebant præfati multum natales suos celebrare: & in maximo honore hæc: quibus diebus læta
 fuerant omnia pagebantur: quæ nunc Oui. infans in inimico ipse precatur natalem. ¶ Ianique ca. kalendas ianuarias maiores obserua
 Antiquo bantur quibus unusquisque aliquid agebat: Totus ab auspicio ne foret annus iners: Quisque suas artes ob idem delibet age
 rum ritus do: nec plusquam solito testificatur opus: ait in fastis Oui. Cur quoque celebraret kalendas ianuarias ex Varronis lectio
 ne licet cognoscere: inquit. n. kalendas & natales ianuarii antiquo obseruabant ne mala omnia auderent & uestes uere
 res nouis mutabant eodem die mulieres annulum seruis. sicut uiri saturnalibus dabant: & quisque suas per bono omine
 artes exercebat: pluribus nominibus ianu appellatum ab antiquo Varro Macro. & in fastis Oui. docet. cui. xii. erat ara.
 Dii maris & terræ: nunc in auxilium deos omnes uocat: ut inde facilius possit ipse precationibus uti: dii maris dii qui ma
 re incolitis: & qui in terris degitis. ¶ Quique his meliora tenetis iter diuersos cum ioue regna polos. i. uos et inuoco
 meliora regna habetis coelum tenentes qui maritimi terrestresque dei. & tandem omnes qui estis iter arcticum & antarcticum po
 lus quod lum polus ait Varro græcū id significat circum coeli. ¶ Mentis: a uerbo meminī mens descendit: & mentio: uel
 ames siue. u. e. i. luna quæ sicut luna crescit & decrescit ita hominum mentes uariis modis hebescunt & augentur: di
 Telus & uus Augustinus est autor. ¶ Ipsaque tu tellus: eadem & ops est quæ numen quoque hæc dicitur teste Plynio. ¶ Aequor: mare
 ops eadē ab æqualitate dictum ut autor Varro. ¶ Aether: ait Aristoteles in eo quæ de mundo composuit libro: coeli autem &
 Aether astroque substantias æthera nuncupamus: non ut quidam quæ cum ignea sint urant errantes in nimium alteratum ab igne uert
 cem: sed quia spiritus currant circumdata. Plato in epinomide æthera coelum dicitur quinque ordinem esse elementa: & post
 Sydus un igne æthera collocauit. Sydera: sydera quod insidunt atque ita significat quod in terra purgato Varro. ¶ Quæ num
 de dictū quo prius ore micat: nam modo plenilunium: modo interlunium: itaque spiritus diuerso modo aspicitur ab interlunio ad plenilu
 Stix nium e contrario uarias figuras admittendo: ut unusquisque per se cognoscere possit. ¶ Quique per infer. stygæ palu
 dem dicit acherontis & terræ filia: per quam alii perierare phibent: ut Vir. tradit stygiā paludem dii cuius iurare
 timet & fallere numen: qui enim deierasset neptareo poculo per nouem dies piuabatur: uictoria aut ipsius

Vtque ille: historiis inuoluam carmina cæcis:
 Non soleam quauis hoc genus ipse sequi.
 Illius ambages imitatus in ibida dicar
 Oblitus moris: iudiciumque mei.
 Et quoniam qui sis nondum quærentibus edo:
 Ibidis interea tu quoque nomen habe.
 Vtque mei uersus aliquantum noctis habebunt:
 Sic uitæ series tota sit atra tuæ.
 Hæc tibi natali facito: ianique kalendis
 Non mentituro quilibet ore legat.
 Dii maris & terræ: quique his meliora tenetis
 Inter diuersos cum ioue regna polos.
 Huc precor huc uestras omnes diuertite mentes:
 Et sinite optatis pondus inesse meis.
 Ipsaque tu tellus: ipsum cum fluctibus æquor:
 Ipse meas æther accipe summe preces.
 Sydera: & radiis circumdata solis imago:
 Luna: quæ nunquam quo prius ore micat.
 Noxque tenebrarum specie reuerenda tuarum:
 Quæque ratum triplici pollice netis opus.
 Quique per infernas horrendo murmure ualles
 Imperiurata laboris amnis aquæ.

stygis ac acherōtis filia cum bonam operam in bello gigāteo nauasset. & ioui auxilio uenisset: ab ipso impe-
trauit: ut per matrem dii iurarent: deierantēsq; qua diximus poena multarentur: quod a ioue facile conces-
sum est: de styge ē palude ubi de alexātri morte narrabimus: aliquid dignum cognitu docebimus. ¶ Imp-
iurata: quam dii timent deierare. ¶ Amnis: ab ambitu dictus. Varro. ¶ Noxq; tenebrarum: nox quia grāce
dicitur uox in genituo noctis: quia grāce vox too ut recte cōmonet Priscianus. fallit ergo Seruius qui q
oculis noceat dictam existimauit: nullum namque uerbū latinū ita declinatur: aut enim in gis faciunt geni-
tiū: ut lex gis: aut in cis: ut nux cis: excipiuntur senex quod facit senis: & suppellex quod facit suppellectilis.
¶ Quāq; parcas innocat. quā tres eē perhibentur ab auctoribus: clotho lachesis & atropos: quas Cice. in li-
bro de natura deorū herebi & noctis filias fuisse scribit: Hæ mortaliū uitā in sua potestate habere dicuntur.
quāq; clotho baiulauit lachesis filiat: atropos filiū fra ngit: unde Seneca: ducūt uolentē fatamolētem trahūt: &
rursus in ea quā oedipodē uocat tragœdia: fatis agimur credite fatis: nō sollicitæ possunt curæ: mutare rati-
stamina fusi. Quicquid patimur mortale genus: q̄qd uenit ex alto: seruatq; sua decreta colus: lachesis dura
reuoluta manu: omnia sēpto tramite uadunt: primusq; dies dedit extremus: nō illa deo uenisse licet: quā ne-
xa suis currunt causis: it cui ratus prece nō ulla: mobilis ordo: multis ipsum uiuuisse nocet: multi ad fatū ue-
nere suum: dum fata timent: & quā sequuntur. Ouidius quoq; in meta. de parcis loquitur. Ratum firmum
& stabile estq; iuriscōsultoq; uerbū. ¶ Triplici pollicemā tres numero sunt ut docuimus: pollex inq; Macro-
bius nomē ab eo q̄ polleat accepit: nec in sinistra cessat: nec minus q̄ tota manus semp in officio est: uñ apd
græcos antichir uocat quasi manus altera. ¶ Opus: inter opus & operā differentiā hāc facit Vulpianus in-
quiens: operæ sunt diuinum officium: opus est finis fructusque operæ: sed hæc sēpissimæ confunduntur
apud autores: ut apud Virgiliū: Molibus est ratis opera ad fabrilia surgit: quasi ad operas.

Quasq; ferunt torto uittatis angue capillis.

Carceris obscuras ante sedere fores.

Vos quoq; plebs supū faunī. satyriq; laresq;

Fluminaq; & nymphae. semideūq; genus.

nec īmerito acherōtis & noctis eē filias uoluit antiquitas: cū rebus minime ex uoto succedentibus: & ratione
cedēte mentis perturbationem nasci necesse uideatur: quā non absque mentis cæcitate iudicii perseuerat &
perseueratione fit maior donec erumpat in actum: qui absque ratione factus furiosus appareat necesse est di-
uersis nōib; nūcupant ut passim apud poetas est legere. ¶ Vittatis: sumptum hoc a uittis quā pedamen-
tis alligantur. ¶ Carceris: carcer est custodia noxiōrū: a coercendo q̄ coerceat quos exire prohibet carceres
equorū terminus: uñ currere incipiunt: ut Varro testat. ¶ Vos quoq; plebes superū: hos deos quos nūc me-
morat plebem appellat: nam sicut in unaquaq; ciuitate nobiles & patricii a plebe discernuntur: populo in-
quam minuto: ita a diis ii semidei segregātur. plebs uero ea dicitur autore gellio: in qua gētes ciuium patri-
ciæ non insunt: & dicitur recto casu plebs: & plebes ut ueterum exemplis satis constat. ¶ Faunī dii sunt silue-
stria incolētes: a fando dicti: ut ait Festus. ¶ Satyriq;: satyris ait Plinius in quinto præter figuram nihil mo-
ris humani: & in æthiopia inueniuntur: de quibus quid diuus Hieronymus in uita pauli primi heremitæ di-
cat: utpote memoratu dignum apponere uoluit: de beato Antonio loquitur Hieronymus: qui centaurum
fuerat allocutus: nec multo post se ei satyrus obiecit: ait itaq;: nec mora inter saxosam uallem non grandem
homunculū uidet: ad ueneis cornibus: fronte asperanaribus cuius extrema pars corporis in caprarum pedes
desinebat: & hoc antonius spectaculum: scutum fidei: & lorica spei. bonus præliator arripuit: nihilo min⁹
memoratum animal palmarum fructus eidem ad niaticum quasi pacis obsides ferebat: quo cognito gradū
pressit Antonius: & quisnam esset interrogans: hoc ab eo responsum accepit: mortalis ego sum: unus ex ac-
colis heremiquos uario delusa errore gentilitas coluit: faunos: satyrosque: & incubos uocans. dicti autem
sunt satyri a σάτυ. i. mentula teste in primo saturnalium Macrobio: idē Saturnus q̄ ei fuerit amputatum sæ-
minale membrum. ¶ Laresq;: habes apud Ouidium in fastis hanc pluribus carminibus Larium fabulam ex-
plicatam: quam breuibus stringemus: flagrabat amore iuppiter iurnæ Turni sororis. quem etiam nym-
phis detexit: almonis autem filia lar lalar dicta: hoc iunoni manifestauit: quare indignatus Iuppiter lari lin-
guam præcidit: & Mercurio ad stygem paludem ducendam tradidit: ut meritis sibi lueret poenas: at Mercu-
rius inuitam larem compressit: dum eam ad stygem duceret: ex quo compressu gemini nati sunt nomine la-
ressa matre ita nūcupati: unde Ouidius. Fitq; grauis geminosque parit qui compita seruant. Et uigilant
nostra semper in urbe laressi: compita seruanti: inde compitalia festa. & dies attributi laribus: quibus in cō-
pitis sacrificabatur: de laribus hæc Cicero refert in libro de uniuersitate: cuius hæc sunt uerba. Reliquorum
autem quos græci dæmonas appellant nostri ut opinor laris: si modo hoc recte conuersum uideri potest.
in Aulularia quoq; Plautus meminitq; Apuleius & meminit etiam Augustinus in libro de ciuitate dei:
aiuntq; ueteres putasse animas hominum fieri dæmonas: q̄ si bonorum fuissent meritorum: lares appella-
rentur: sin malorum: tum lemures: tum laruæ: q̄ si incertum fuisset bonorum ne an malorum essent meri-
torum: tunc appellari manes. ¶ Flumina: a fluendo dicta. Varro. ¶ Et Nymphae: aquarum deæ quasi lym-
phae dictæ. ¶ Semideumque genus: idigetes qui semidei sunt nati ex deo uel dea & mortali: ut æneas qui
iuppiter indiges est appellatus: & ab indigeo uerbo indiges dicitur teste Seruio.

Amnisun-
de dicatur
Nox un-
de dicta &
quare in-
tis geniti-
uum emit-
rat
Parcæ q̄
sint

Pollex un-
de dictus
est
Opus ab
opera in
quo diffe-
rat

DOMI.
Satyri
Dii idige-
tes qui
ZARO:
Furiæ q̄
sint

Pedamen-
ta q̄ sint
Carcera q̄
& uñ di-
ctum
Plebs q̄ sit
Fauni qui
sint
Satyri qui
sint
Fabula de
satyro

Lariū fa-
bula

Cōpita &
cōpiralia
q̄ sint
Lemures
& laruæ q̄
sint
Flumē uñ
dictum
Indigetes

DOMI.
Caesar in
deos rela-
tus

Ariadnes
fabula
Dia insu-
la quæ &
naxos q
sit
Phedra
historia

Cur ro-
mani ur-
bis nomē
latinū nō
extare uo-
luerunt
Valeri⁹ so-
ranus cur
in crucem
sublat⁹ est
Dea ange-
rona quā
ob rē co-
lebatur
Magni
dii q sint
Deuoue-
re quid sit

ZARO.
Caesar

Ariadna

Phedra
Hippoly-
tus

Virbius
Penarum
genera
quod sint

Valerius
foranus
Magni
ibi

Penates q
dicantur
Lugubris
uñ uenit

¶ Noui: nuper relati in numeru; deorum ut Caesar & alii. ¶ Peragunt suas preces: ulciscuntur se. ¶ Ex ordine inuocatus pro rōne uestrorū numinū. ¶ Pasiphaes generi theseus gener pasiphaes fuit quoniā phædrā ta-
puit filiā eius: & Minois: quāuis Dio. hoc tñ quatuor filios noīe Deucalionem: Cratheum: Androgeon: Ari-
adnē fabulosa: est historia: neq; satis inter autores constat. nā pœon ut Plutarchus autorē scri. Ariadnem ra-
ptam fuisse: & in cypro relictā a Theseo: ubi partu mortua sit. Ho. in carmine magico eandē in partu mor-
tuā scri. in Dia insula: q; postea dicta est naxus. Dio. hanc eodē loco relictā fuisse raptā a baccho & perductā
in montē qui dryopis diciē. Phædrā alii scribunt
Hyppolitū priuignū adamasse: cuius pudicitia uin-
cere nō potuit: indignata insimulauit falso crimine:
qd de stupro ab eo eēt interpellata: ob quā cām p̄r.
These⁹ a Neptūno petiit: ut filiū iterimeret: qd actū
ē imissis phocis & exterritis eqs: q iuuenē decerple-
rūt Generi pasiphaes ē These⁹: q impcat⁹ ē an filiū.
¶ Neue minus noceat: in carmiē quo aligs deuoue-
bat: necesse erat propriū nomē exprimere alioqn p̄a-
ces erāt inanes. hac de cā Romāi nomē urbis latinū
extare noluerūt: ne ab hoste deueneri posset Valeri-
us Soran⁹ id aliqñ enunciauit: sed ī crucē sublat⁹ fuit
poenas: hac de causa colebatur dea Angerona obli-
gato ore imperans silentium de noīe urbis: hinc sac-
rificia fiebant ad. xii. calendas ianuarias. auctores
Ply. Macrobius Solinus. ¶ Execrantia: deuouentia.
¶ Fictum: nomen: ibidem. ¶ Magni dii: sunt iuppi-
ter Minerua: qui sub eodem tecto in capitolio cole-
bantur: iidem penates dicebantur: quāuis Dionys.
Halycarnaseus & probus aliter scribant ¶ Deuoue-
re: est diris imprecationibus malum alicui optare.
¶ Peragant: absolutā. ¶ Fauete ore. i. silete nam im-
perabatur silentium: cum res diuina inchoabatur.
Macro. ¶ Verba lugu. dicunt in dānatum & defun-
ctum: oīa dicunt calamitatē protendentia. ¶ Leuis
pedibus: sinistris. ¶ Et nigræ uestes: nam sacra infer-
nalia peragebant indutis sacerdotibus ueste nigrā:
quæ umbrarum similitudinem repræsentabant.

¶ Diui ueteres: qui iam pridē in deorū numero estis
collocati. ¶ Noui: ut Caesar & alii qui nuper relati
sunt inter deos. ¶ Et peragunt: perficiunt. ¶ Pasiphaes generi theseus agei Athenarū regis filius in Cretā
ad occidendū minotaurū iuit: cuius amore capta Ariadna minois & Pasiphaes filia: eū quonāmo mino-
taurū suparet docuit: idē uoti cōpos Theseus ariadnā rapuit: pariter & eius sororē phædrā: sed ut tradit Plu-
tarchus Ariadnē in cypro insula reliquit: ubi partu extincta est. At Home. in Dia insula nō cypro obiisse scri.
Diodo. uero in naxo relictā & inde a baccho in montē qui dryops dī perductā memoriæ p̄didit. nup̄ sit in-
de Theseo phædra quæ Hippolyti amore flagrauit: at ex Hippolyte amazone theseoq; natus erat Hippoly-
tus: q; uenator egregius ac pulcherrimus fuit: interpellantē de stupro hippolytus cū cōtēpisset phædrā fal-
so ipsa cōuerso crimine ad patrē ipsum detulit: q nimis credulus ægea parētē est p̄catus ut filiū pimeret: im-
missis aut phocis uitulīs inq; marinīs ab ægeo q; equos terrerēt Hippolyti descriptus est: quem ab æsculapio
ad uitā restitutū autores tradunt. Dianæ precibus: qui inde uirbius dictus est: quasi bis in uitam prolatus: ut
in. xv. metamorphoseos Ouidius: & in. vii. æneidos Seruius docēt. ¶ Poenas. octo poenarū genera in legib⁹
Cice. tradit dānū: ignominia: seruitutē: uincula: uerbera: talionē: exiliū: & mortē. ¶ Neue mi. no. necesse erat
in deuotionibus propriū nomen exprimere: nā aliter deuotio frustra fieri credebatur: qd Romani intelligen-
tes: urbis nomen incognitū esse uoluerūt. Id aut quandoq; quidam ple. si Varrōi credimus: enunciare ausus
in crucē leuatus ē: hūc Solinus Valeriū soranū noīat: q̄te angerōa: ut idē Solinus & Macro. testant: a roma-
nis colebatur: cui ante diē. xiii. cal. ianuarias sacrificabat: hēbatq; ēt simulacrū penes ob signatoq; ore. ¶ Exe-
crantia deuouentia. ¶ Fictū nomē inimicū quē in proprio nomine ibidē uocat. ¶ Magnos cōmoueāt tue
deos: magni dii sunt iuppiter: Minerua: & Mercurius qui Romæ colebant penates ēt dñr: ut scribit Varrō:
sed q̄a colebant penates apud laurolauiniū nō eosdē qui magni dii penates esse Seruius credit. ¶ Ore faue-
te: silete: silentiū enim ī sacris adhibebatur ut Macrobius docet. ¶ Lugubria: luctuosa a lugeo uerbo lugubris
uenit. ¶ Genis. gena mēbrana illa est q; oculus tegit cū aperit & clauditur: ut Plinius significare uidet & Fe-
stus pompeius: mala etiam ab antiquis dicebatur. ¶ Ominibusq; malis: auguriis: omen ait Festus uelut ora
men quod sit ore: augurium uero quod a uibus alioque modo sit. ¶ Leuis pedibus. aduersis: unde Virgilius
sæpe malum hoc nobis si mens non læua fuisset. ¶ Et nigræ uestes: quæ solēt in rebus tristibus adhiberi: uñ
Iuuenalis. Pullati procures differt uadimonia: prætor: & Persius pullatis ne mihi nugis pagina turgescat.
idēst tragicis: apud quos res tristes describuntur.

Deniq; ab antiquo diui ueteresq; nouiq;
In nostrum cūcti tēpus adeste chori.
Carmina dū capitī malefido dira canuntur:
Et peragunt partes ira dolorq; suas.
Annuite optatis omnes ex ordine nostris.
Et pars sit uoti nulla caduca mei.
Quæq; præcor fiant: ut nō mea dictas: sed illa
Pasiphaes generi uerba fuisse putet.
Quas ego trāsfero pœnas patiatur: & illis:
Plenius ingenio sit miser ille meo
Neue minus noceant fictū execrantia nomē:
Vota: minus magnos cōmoueant ue deos
Illū ego deuoueo: quē mens intelligit ibin:
Qui se scit factis has meruisse preces.
Nulla mora ē in me: pagā rata uota sacerdos:
Quisq; ades sacris ore fauete meis.
Quisq; ades sacris lugubria dicite uerba:
Et fletu madidis ibin adire genis.
Ominibusq; malis: pedibusq; occurite leuis:
Et nigræ uestes corpora uestra regant.

¶ Sumere uittas: hostiæ aræ destinata obligabant qđ ex sermone uirgiliano p̄cipi pōt. ¶ Feralia: dicuntur logubria a fera quæ olim mortē significabat. ¶ Ara: arā suū carmen appellat. ¶ Pompa sacroꝝ: apparatus sacroꝝ. ¶ Tristibus uotis: malis imprecationibus. Hostiæ diræ dicebant feris destinata. ¶ Cultris fictilib⁹ utebant in sacris. ¶ Terra tibi: hic carmen imp̄catoriū sumit initiū. ¶ Fruges oīa dicebant ut Varro scri. q̄ ferebant i fundo: ut his frueremur. ¶ Aura mitior spūs aura itē fauor popularis. ¶ Vulcanus: a uolādo dī: ut Cice. placet. ¶ Inops: idigens ope oīum rex. ¶ Lustrare: circuire itē purgare. ¶ Miserabiles dñr q̄ misericordiā

DOMI.
Antiquo-
rum ritus
Feralia q̄
& uñ dē
Diræ ho-
stiæ q̄ fru-
ges quæ
& uñ dē
Aura qđ
iproprie
Vulcan⁹
uñ dictus
Inuidiose
diuitiæ q̄
Erūnæ q̄
Effcēt⁹ im-
pprie qđ
Ritus an-
tiquorum
Antiquo-
rū auguria
& ritus ca-
ptandorū
Perfidus
q̄ sit

Tu quoq; qđ dubitas ferales sumere uittas:
Iam stat ut ipse uides funeris ara tui.
Pōpa parata tibi est: uotis mora tristib⁹ absit:
Da iugulum cultris hostiā dirā meis.
Terra tibi fruges: amnis tibi deneget undas:
Deneget afflatus uentus & aura suos.
Nec tibi sol clarus: nec sit tibi lucida phœbe:
Destituant oculos sydera clara tuos.
Nec se uulcanus: nec se tibi præbeat aer:
Nec tibi det tellus: nec tibi pontus iter:
Exul inops erres: alienaq; limina lustras:
Exiguūq; petas ore tremente cibum.
Nec corpus q̄rulo: nec mēs uacet ægra dolore
Noxq; die grauior sit tibi nocte dies.
Sicq; miser semper nec sis miserabilis ulli:
Gaudeat aduersis scemina uirq; tuis.
Accedat lachrymis odium: dignusq; putere:
Qui mala cum tuleris plurima: plura feras.
Sicq; quod est rarum: solito defœta fauore
Fortunæ facies inuidiosa tuæ.
Causaq; non desit: desit tibi copīa mortis:
Optatam fugiat uita coacta necem:
Luctatusq; diu cruciatus spiritus artus
Deserat: & longa torqueat ante mora.
Euenient: dedit ipse mihi modo signa futuri.
Phœbus: & a leua mœsta uolauit auis.
Certe ego quæ uoueo supos motura putabo:
Specq; tuæ mortis perfide semper alar.
Finiet illa dies quæ te mihi subtrahet olim:
Finiet illa dies quæ mihi sera uenit.
Sed prius hanc aīam nimium tibi sæpe petītā
Auferet illa dies: quæ mihi sera uenit.

plurimus suplatiū factus ē ut docet Priscianus. aulus gellius in. vii. noctiū atticæ de hoc multa memoriæ reliq. ¶ Defœta: uacua sicut fœta plena. ¶ Inuidiosa: inuidiosus & q̄ inuidet & cui inuidet dī. ut formidolosus ambitiosus gratiofus: & mille alia ut scri. gelli. ¶ Solito fauore: inā miseri & laboribus p̄ssī ab oībus adiunari debent. ¶ Eueniēt: mos apud priscos fuit ut oīa auspiciato agerēt q̄ si bonū hūissent auguriū: cōceptū pagē. bāt in malū: desiste bāt: dicit ergo nūc Ouidi. h. mōi a phœboiq; auguriis præest ostēsa signa: qbus haud dubitat firmā ad uotūq; suā imp̄cationem futuram. ¶ Et a læua mœsta uolauit Auīs. mali ominis auis a læua parte uolauit: gnū pessimū: quæ eēnt aues mali ominis Pli. facile docet in. x. ¶ Perfide: q̄ fidem uiolasti: & a fide uenit infidus uero cui non est fidendum dicitur: & a uerbo fido descendit: quod primam habet longā. ¶ Olim quandoq; multa significat olim: ut Seruius & Donatus docēt & apud autores est cognoscē ubiq; ¶ Petitam: percussam: multis hoc uerbum petere modis accipitur: ut docet nonius.

ZARO.
Dada lati
ne tæda
Ara unde
dicta
Pompa
uñ dicta
Hostia uñ
dicta
Fruges
Vultur⁹
unde
Limen qđ
sit
Lustrare
q̄ hēat si-
gnificata

Pluris
quō flecta-
tur

Inuidio⁹
quid sit
Antiquo-
rum mos

Perfidus
Oli quos
habeat si-
gnificata

DOMI.
Arcū & sa-
gittam q̄s
primus in-
uenit
Scythiæ
ac thracie
descriptio
Iapides q̄
fuere iapy-
gia q̄ sit
Ganges
flui⁹ q̄ &
uñ dict⁹
Ister q̄ &
ubi loco-
rū sit & q̄
bus noīb⁹
appellat⁹
sit
Tyberis q̄
uñ dict⁹ &
quo alio
nomīe ap-
pellat⁹ sit
Antiquo-
rum rit⁹
Iactari qd
proprie
Peregrine
aues q̄ sint
ZARO.
Thracēs
qui sint

Iapides

Ganges

Ister

Thyberis
quō scri-
bēdū sit &
ipi⁹ fabula

Manes q̄
sint

Tempus & hora: quæ solēt lenire magnitudinē doloris. Pugnabūt arcum & sagittas iuenit prius Scythus filius Iouista cuius noīe scythia dicta est. Scythæ at̄ olī thraces hēbant utētes oēs eadē lingua: ut scri. Herodo. præter getas & traufes itota at̄ thracia: ut scri. Pli. i stratageas qnquaginta diuidebat pugnaces erant arcu: quē apud se inuētū supra ceteros mortales exercuerūt. Iapides ita mille stadia regionē obtinebat una ex pte pānoniis & istris termiati: pte mari adriaco: pugnacissimi fuerunt hastam in ditionē redacti ab Aug. ut Stra. & appianus scribūt. Iapygia uero apulia ē. Ganges: ut alii scribūt icertos hēt sōtes: ut alii in scythicis mōtib⁹ orit̄ nūq̄ mior. xx. passuū altitudine: latitudine octo miliū ubi parū ubi modicū stadiog: cētū: tepidus ē cū oriētis sit. Ister: in iugis germāiæ mōtis sarnobæ orit̄ p̄ inumeras gētes dī Danubius: ubi illyricū attingit isther. lx. annibus acceptis i mare uoluit. Binominē appellauit Silius cū & Danubi⁹ isther dicat. Frigidus: ex regiōe ipsa: nā ad septentriones labit. Tyberis: q̄ atruriā labit. Flauas: flauum ēt appellauit Hora. olī appellatus albula Tybris & Tyberis: ut scri. Pli. Immanis: imā suetus. Vel i māes. s. tuos. Mores tuos: uitā tuā. Forma ossēa in mortuis dicebat: q̄ desertū olī cadauer induētes nihil p̄ter ossa repirēt. In magicis at̄ incātatiōibus laneis & cæreis formis utebant. Morie solutus diffinitionē platōis exprimit: q̄ scri. mortē eē solutionē aīæ a corpore. Iactari: p̄pitiū i mari ē. Volucres pegrinæ: uultures hēbāt aues pegrinæ q̄si ex aliēo orbe ueniētes errore hoīum: q̄ cū uultures nidificarent in rupibus iuiis uñ foetus euolabāt: aliūde uēire arbitrabantur. Peregrinæ itē aues maxie uiscebant: ubi strages cadaueg: eēt: uñ bellis ciuilibus uenerūt aues nunq̄ antea uisæ specie paulo ifra colūbas q̄s appellabant betriētes: ut alii codices pliniani habēt Bebricienses i solitā aue Tacit⁹ uisæ fuisse scri. ad regiū lepidū i bello Othōis & uittellii. Lupi: q̄ solēt cadauera sectari. Pugnabūt iaculis. p̄ cōparationē se nunq̄ in cōcordiā cū ibide uētug: dicit. Dum thraces sunt populi feroces iter oēs europæ gētes. q̄ uitam facile cōtemnūt. dum putāt nōnulli eog: ob euntium aīas reueriti: alii nō extingui: sed magis beatas fieri: ut de mirabilibus mūdi scribit solinus: tradit aut̄ Herodotus scythas olim thraces habitos: q̄ eadē lingua oēs utebant: præter getas & traufes diuisam thraciā in stratageas qnquaginta tradit Pli. iaculis in bello utebant iaculum cum amēto ætolus martis filius inuenit teste Pli. in. vii. Iapides arcum & sagittam scythē iouis filium iuenisse Pli. docet. scribit quoq̄ nōnullos uoluisse a perse filio psei sagittas inuentas. sunt aut̄ iapides populi iuxta carnioq̄ regionem: ad timanū habitant unde regio iapidat iapigia apulia ab iapige dædali filio: unde rursus festus insula se grandi Diomedis gurgite promit italiam spectans & iapigis arua timanū: licet a uento alii. Strabo Herodotus Solinus & maro auctores. Dum tepidus ganges maxim⁹ iter orbis terræ: fluuios ganges indiæ habetur: qui icertis fontibus nasci nili modo inundare regionē phibetur: alii a scythicis montibus exoriri ipsum uolunt: in quem. xix. influunt amnes: quog: multi nauigabiles: ubi minimus latitudine. viii. mil. pas. ubi modicus stadiog: c. altitudine nusquā minore passuum. xx. ut Plinius Strabo & solinus p̄dēdere tepidus aut̄ q̄a ab oriente calidissima mundi plaga uenit. Frigidus: isther erit: isther flu. celeberrimus in iugis germanicis oritur mōtis arhobæ: ex aduerso tauriti galliæ oppidi p̄ inumeras lapsus gentes danubius nuncupat: cum primū aut̄ illyricum alluit isther appellat. lx. annes in se recipit: omnes ferme nauigabiles: se ptem hostiis ponticū mare ingredit: ut Plinius Strabo & Solinus meminerūt: ideo frigidus quia ex septentrione dilabatur. Thyberis: Romā urbē secat & a thuscia uenit: pluribus nominibus appellatus: nam prius albula: deinde a thyberino albanorum rege ut tradit Liuius thyberis dictus: thyberinus postea nuncupatus: uel ut tā fuit: quā qdā alii existimant: athybride siciliæ fluuios: ad quē cū puēisset hercu'es ab erethreia ab occidēte abducēs bonēs: cū p hyemē multā ibi p̄pessus esset iniuriā: fluuius nomē dedit q̄si iniurioso at̄rothier v̄sp̄eo thæteus aut̄ ait a cōtumelia syracusanog: ita fuisse appellatū qd apud fluuiū crebras facerent aduentibus iniuriās asclepiades uero myreleūs p. d. existiat hoc nom scribēdū aitq̄ prisca siculog: lingua dybri eē noīatū a sua magnitudine uel ipetu fluctuoso q̄ dymbris mare noīet cōtēdūt nōnulli scribēdū eē tybris sine aspiratiōe & m. ante. b. in qua fuisse grāmaticus aristophanes phibet sniā tætsi uideo fuit rossam dicere quā ad obtuēda mœnia sua syracusani fodissent appellatā tyberī eē p̄ hostium poenā & iniuriā factā at̄rothier v̄sp̄eo: ideo siculos cū puenissent ad eā ptem ubi roma est tenuissentq̄ thyberim appellasse & in sacris qdem ait thyberinum dici in zenolexia thyberim in poemate thybrim. In manes contra manes: manes te fte Seruio animæ sunt corporibus exutæ. si uero acronem sequimur dii boni:

Quā dolor hic unq̄ spacio euanescere possit

Leniat aut odium tempus & hora meum.

Pugnabūt iaculis dum thraces: iapides arcu.

Dum tepidus ganges: frigidus hister erit.

Robora dum mōtes: dum pabula mollia cāpi.

Dū thyberis liq̄dastuscus habebit aquas.

Bella gerā tecum: nec mors mihi finiet iras.

Sæua sed immanis manibus arma dabo.

Tūc quoq̄ cū fuero uacuas dilapsus in auras.

Exanimis manes oderit umbra tuos.

Tūc quoq̄ factorū ueniā mēor umbra tuorū.

Insequar: & uultus ossēa forma tuos.

Siue ego: qd̄ nollē: lōgis cōsumptus ab annis.

Siue manu facta morte solutus ero.

Siue p̄ immensas iactabor naufragus undas.

Nostraq̄ longinquus uiscera piscis edet.

Siue peregrinæ carpent mea mēbra uolucres.

Siue meo tingent sanguine rostra lupi.

Siue aliquis dignatus erit supponere terræ:

Et dare plebeio corpus inane rogo.

Erumpe: egredi cum impetu. **T**endam immitam. **F**aces nexæ colubris. i. faces furiales. **C**onficia sce-
legit uox est. **F**utura breuior suppliciis. ex disciplina ægyptia: quā oipheus carmine cōplexus est: dicit anti-
q̄tas funus celebrare tāta religione: ut quotiēs esset omisum mortui umbra errare putaret. **N**auis erat: quæ
cadauera trans paludē in ægyptū portabat ad. xl. iudices: **C**haronte q̄ lingua ægyptia significat magistrum
nauis cymbam regēte id non fiebat: nisi prius celebrato funere. Idē cōtingere putabāt umbris apud inferos.
Diodo. scri. **F**unus: exeqs significat a funalibus funus. Item græce δὲ φονος q̄ mortem significat. **L**av-

Quicqd̄ ero stigiis erumpere nitar ab undis:

Et tendam gelidas ultor in ora manus.

Me uigilās cernes: tacitis ego noctis i umbris

Excuriam somnos: uisus adesse tuos.

Deniq̄ quicqd̄ ages: ante os oculosq̄ uolabo:

Et quærar: & nulla sede quietus eris.

Verbera sæua dabunt sonitū: nexæq̄ colubris

Conficia fumabunt semper ad ora faces.

His uiuus furiis agitabere: mortuus iisdem:

Et breuior pœna: uita futura tua est.

Nec tibi contingent funus lachrymæq̄ tuorū

Indeploratum proicere caput.

Carnificisq̄ manu populo plaudente traheris:

Infixusq̄ tuis ossibus uncus erit.

Ipsæ te fugient: quæ carpunt omnia flammæ:

Respuet inuisum iusta cadauer humus

Vnguibus & rostro tardus trahet ilia uultur:

Et scindent auidi perfida corda canes.

De q̄ tuo fiet: licet hac sis laude superbust:

Infaciabilibus corpore rixa lupis.

In loca ab elysiis diuersa fugabere campis:

Quasq̄ tenet sedes noxia turba coles.

Sisyphus est illic saxum uoluentisq̄: petensq̄:

Quicq̄ agitur rapidæ uinctus ab orbe rotæ.

Scribit Homerus. Latonam ad inferos trusus circum agitur radiis rotæ frangentibus membra:

Nexæq̄ colubris furia infernales: quæ in tortos anguibus capillos habent: & tres esse docuimus: de q̄bus
hæc Cicero in ea quā pro sexto roscio oratiōe habuit dicit. Nolite putare quemadmodum in fabulis uideris
eos qui aliqd̄ imple sceleratæq̄ cōmiserunt agitari & præreri tædis ardētibus: sua quēq̄ fraus: & suus terror
maxime uexat: suum quemq̄ scelus agit: tamentisq̄ afflū: in suæ malæ cogitationes consciētiaq̄ animi ter-
rent. eæ sunt impiis assiduæ domesticæq̄ furia: quæ dies noctesq̄ parentum pœnas a sceleratissimis filiis re-
petant. **T**ardus trahet ilia uultur: uultur dicitur: uulturis & uulturis præualent uulturum nigriti in excelsissi-
mis rupibus nidificant: oua. xiii. pariūt si umbratio peritissimo auruspici credimus: triduo ante aut biduo ubi
futura sunt cadauera uolat: putarūt nōnulli ipsos ex alieno orbe uolare falso: satis aut̄ liquet neminē ipsoꝝ
nidos attingere ut in decimo naturalis historiæ autor est Plinius. **T**ardus pseuerans: nā teste Nonio mar-
cello tardus piger dicit: & diurnus pseuerasq̄: ut apud **V**ir. ii. geor. media fert tristis sucos tardūq̄ saporē:
& hoc loco magis sensui cōuenit ut tardus pro pseuerate accipias: q̄ nōnulli interpretant̄ pducēs morsum
ridiculū. n. est illa dicta abina quæ pars chartæ est tenuissima: ut Festus scribit. **I**n loca ab elysiis: de campis
elysiis diuersa ab auctoribus traduntur: nam alii fortunatas insulas esse uolūt: ut Horatius: qui ita in epodo
ait manet oceanus circūuagus arua beata: peramus arua diuites & insulas reddit ubi cererem tellus in arata
quot annis: & imputata floret usq̄ uinea: has etiā Salustius in oceano esse refert. Diodorus autē in meridia-
no oceano positas scribit: ubiq̄ esse res admirandas tradit: si uero Lucanū sequimur: elysios cāpos circa luna-
rem circulū esse dicem⁹. Ait enī Quodq̄ patet terras inter lūæq̄ meatus: Nō illic auro positi nec thure sepul-
ti **P**erueniūt: tūc genus oē tuum: & quæ dent mœnia discēs: qd̄ ēt Seruius sup̄ eo. **V**irg. uersiculo in. v. aeris
in cāpis est iter p̄rat⁹: cū ergo bonorū aīæ e corpore migrabāt: hæc petere dicebant̄ loca ubi plausus choreæ

DOMI.

Antiquo-
rū rit⁹ ex
disciplina
ægyptia
Funus qd̄
& uñ di-
ctum

Deplora-
ta cadaue-
ra quæ di-
cebantur.
Cadinus
carnifex
Gemōiæ
scalæ quæ
sint

Vulturū
olfactus

Antiquo-
rum sup-
plicium

Elysi cā-
pi q̄ ubi
locorū sint

Sisyphi fa-
bula

Sisyphus
qui snia
Lucretii

Ixiomis fa-
bula

ZARO.

Furia ex
ciceronis
snia quæ
sint
Vultur

Tardus
quid signi-
ficet
Elysi cā-
pi

Bonorū
aīæ quo
migrare
sint bāt.

- & lætitiæ sunt hinc Tibullus: hic choreæ cantusq; uigent: passimq; uagantes: dulce sonāt tenui gutture carmen aues. Fert cassiam non culta seges: totosq; per agros floret odoratis terra benigna rosis: & quæ sequunt tartarus malagæ sedes aiarum erat ubi ppetuæ tenebræ luctus & miseræ erant: ut ipse quoq; in eadem idocæ elegia: tibullus at scelerata iacet sedes in nocte profunda abdita quæ circū flumina nigra sonant: & reliqua.
- Sisyphus** ¶ Sisyphus est illic: æoli filius: sisyphus: recte in. vi. iliados Homero: isthmon latrocinii occupabat: ita ut antholiam antholi filii lætæ desponsatam arripuerit: quam & compressit: unde Vlyxes natus creditur: quod in. xii. mæta. Ouidi. uidetur ostendere: quid sanguine cretus sisyphio: furisq; & fraude simillimus illi: feris eadē dis alienæ nomina gentis: hunc theseus interfecit: qui apud inferos hac afficitur pœna: ut semper cogat saxum ad montis apicem uoluere: quod q̄primum in cacumine montis perduxit ad ima relabitur ut in eodē loco scribit Ouidi. aut petis aut urges rediturum sisyphæ saxum: & in Hercule furente Seneca: Cervice saxi grande sisyphæa iacet. Lucrētius autem fabulæ huius figmentum aperit ut p teipsum uidere poteris. ¶ Quæ agitur rapidæ: Ixion antiōis & melatæ amythoni filius: alii autem phlegæ uolunt: esioneo filiam clam plurima dona pollicitus despōdit: ex qua perithous natus: sed cum ixion pollicitis minime fidem seruaret: esioneus equos cœpit: ixion autem accersito genero cui quod fuerat pollicitus dixit seruatur: ipsam in foueam coniecit: cumq; a ioue purgatus esset: nam a quoq; alio poterat purgari: iunonem stupri ausus est inire pellare: quod cum iuppiter cognouisset in formam iunonis nubem interposuit: cum qua ixion concubuit. Vnde centauri nati sunt: post tamen meritis ixion iuppiter pœnas luere uoluit: namq; apud iferos rotæ aligari iussit quæ perpetuo uoluitur: ut in. y. Diodo. scribit: & tibullus quoq; ait illic iunonem tentare ixis au siuersantur celeri noxia membra rota.
- Ixion**
- Centauri** unde pro genitū sint
- DOMI.** ¶ Exulis: Aegisthus Thieftis filius fuit Aegyptus aut ut Eustachius & Euripides scribunt frater Danaï filius Beli ægypto prouinciæ nomen dedit: cō filiis qn quaginta nuprias celebravit cum totidē filiabus Danaï fratris: quæ maritum iussu paterno singulæ necarunt præter Hypermestram: quæ lynceum: ut Eusebius scribit bucerū seruauit: hæ dicuntur aurire aqua uase pertuso ex puteis: hæc fabula composita est ex historia: nam Danaus argos irriguū aquis reddidit: quibus carbat multis effossis puteis: inter quos quattuor erāt sacri: q; uersus græcus indicat. Argos aquis uacuū danæ struxere redundās. Lucretius hac fabula captos amore repræsentari putat quilleuissima in re diu laborant Lucretius. Hoc opinor idē æuo florente puellas. Quod memorāt laticē pertusum cogere in uas. ¶ Belides nepes beli profugit: nam exulauit expulsus a Danao fratre. ¶ Poma pater: Tantalus paphlagoniā tenuit imperio: dissimulans fertilitate regionis: & ob multa metalla: quæ illic erant: ut scribit Strabo. In pugna fuit aduersus Troen: qm Ganimedem rapuerat: ut Eusebius scribit dignatus deorū mensa iouis mystica: prouolit mortali bus. Vñ apud inferos esse meruit sitiēs in aq; ori allabētibus ut scribit Home. qd nonnulli dixerūt hoc suppliciū datū: qm pelopen filiū diis hospitibus epulādū apposuisse: falsum est. Pēdent p̄terea poma: quæ quotiens uult captare uento dissipantur: ut scribit Homeros. Ast ea sublimen uentus contorquet in auras.
- Fabulæ allegoria**
- Tantali fabula**
- ZARO.** ¶ Quæ gerunt humeris: Beli Danaus & ægyptus filii fuere: quoq; altero. I. natæ sunt ex pluribus mulieribus filiæ: totidēq; altero uirilis sexus filii: acceperat ab apolline Danaus fore ut a filio fratris pariter & genero esset occidendus: quare diu fratri aduersatus est qui in cōnubium neptes filiis dari uolebat: tandē danaus pœne coactus fratri morē gessit: infidiis cōfidens quod monuerat oraculū euasurū: & etenim gladium unicuiq; filiarum dedit: qua cum uiris nocte concumbēdum erat: ut eos omnes tollerent. impia omnes parentis iussa executæ sunt: præter unā hypermestram minor natū: quæ lino pepercit a quo postea danaus occisus est: qui & armens quandoq; teste Eusebio dictus est: ideoq; apud iferos hac pœna torqueri hæ iuuenes peribentur: ut in humeris aquam cribro semper gerant: quoad urnam impleant. Vnde Tibullus: & Danaï les ueneris quæ numina læsit: in caua letheas dolia ponat aquas: & in metamorphosi Ouidi. Moliriq; suis lacum patruelibus ausæ: Assiduæ repetunt quas perdant belides undas: & in hercule furente Seneca urnasque frustra danaidæ plenas ferunt: & in Medea uosq; iunis quas feratis irritus ludit labor danaidæ coite uestras hic dies quærit manus: quid autem Lucretius uelit sub hac fabula intelligi per tete īspicito: ægyptum regionis nomen dedisse quæ aëria uocabatur nunc ægyptus ut Eusebius tradit qui ibi expulso Danao regnavit. ¶ Exulis: ideo quia danaus argos sibi nindicauit ut refert Eusebius expulso ægypto. ¶ Poma pater pelopis Tantalus iouis ex plote nympa filius fuit: Pelopis patrem: mœones uocitatus: i phrygia regnum habuit: belumq; Troi indixit ob raptum filium eius ganymedem: ut Eusebius est auctor: qui deos hospitio suscepit: quibus pelopem filiū epulandū apposuit: alias mentitus esse carnes: dii omnes ab huiusmodi se epulis abstinent: una excepta cerere: quæ humerum comedit: inde eburneū humerum pelopi iuppiter fecit: ut in. iii. Georgicorum Virgilius. Humeroq; pelops insignis eburno: Tantalus autē tāo perpetrato facinore: a ioue ad inferos detrusus est: ubi usq; ad labia in aqua mersus est: quæ cum eam haurire uult effugit. porro pomorū arbores ad os usq; inclinatis: quæ comedere minime potest. & hoc semper detorquef Tantalus cruciatu hinc in Hercule furente Seneca in amne medio faucibus siccis senex sectatur undas: abluir mētum latex eidem: cum iam sæpe decapro dedit: perit unda in ore: poma destituunt famem: & pluribus in locis Ouidius: tum in libro de sine titulo: quærit aquas in aquis & poma fugacia captat Tantalus: hoc illi garrula lingua dedit. Lactantius etiam addit nonnullos dicere: ideo Tantalum eo quo diximus modo torqueri: quia deorum cōuiuia eorum hominibus prodiderit secreta: ideoq; statius & scæuæ perit iniuria mensæ.
- Tantalus & ipsius fabula**

Quæq; gerūt humeris pituras belides undas
Exulis ægypti turba cruenta nurus.
Poma pater pelopis præsentia quærit: & idem
Semper eget liquidis: semper abundat aq;

Iugeribus: Titius filius Iouis & Heiara habitus est terræ filius: quoniā a matre educatus est sub specu me-
tu iunonis specu illud demonstratur: scribit Strabo in boetia is: quoniā latonā uiolauerat: in nouē iugera di-
stet: pascit uultures. Vlyxes apud Homerum. Et titiū uidi terræ oīparētis alūnū: tamē addit iacētē in solo &
proptē ad nouē iugera. Sūmus qui distat ab imo: cuius caput a pedib⁹ distat nouē iugeribus. Aui uul-
turi. Homerus scribit uultures duos fuisse. Vna de furiis. Tisiphone. In re trāscribet. Trāscribere trāscri-
re est tractū a colonia: quoniā qui mittebātur dabant noīa: & trāscripti dicebātur. Pōdus: saxū. Captet:
qui frequēter studeat capere. Nec mortis inchoa-
tis iprecationibus uti. nā cū supra dixerit eū peritu-
rū: nec addiderit poenā: nunc ait. Poenas: q̄s dabis
post mortē. Inde: ex numero tuorū malorū. Vt
si quis carpat frondes in ida: ida filia dardani fuit re-
gis scytharū. Ida mater menonis: quāuis fabulæ au-
rorā tradiderit: ida silua in creta: a qua siluā phrygiā
idā dixerūt teuceri e creta p̄fecti: ut Callimach⁹ elegia
rū poeta prim⁹ docuit in hac p̄ceritas arborē: & cox-
pia in admiratiōe ē: pinus p̄fert quæ nullam sentiūt
cariē: ut scri. Theophras. De mare libyco: māf liby-
cū idē aphricanū dēū ē & notū ante syrtis proten-
ditur in ægyptum usq; pelagus: profundum Erato
sthenis sentētia mille & quingētis stadiis. De ma-
re libyco: alibi numerū malorū cōparat aquis icarii
maris tot premor aduersis quæ si cōprehendere co-
nericariæ numerū dicere coner aquæ. Hybla: ab
hyblone rege dicta est ut placet Thucydidi: qui cum
eam p̄didisset megarensibus: effecit: ut ab his iterum
conderetur appellereturq; megara. Strabo a dorien-
sibus conditam scribit tamen pristinum nomē man-
sit propter mellis hyblæi præstantiam. Est enim eius-
dem nominis mons proximus thymo abundans:
unde apes pastæ mel optimum conficiūt. Crocus:
puer Smilacem amauit ipse conuersus in florem sui
nominis: puella in hederā quā Smilacē dicunt: hic
flos una cū lotho: & hiacyntho ab Home. celebra-
tur propter odoris præstantiam: nascitur magna uber-
tate & præstantia in cilicia in monte corytho: ut scri-
bit Plinius Strabo testatur ad antiū eius nominis.

Iugeribusq; nouē summus qui distat ab imo

Visceraq; assiduæ debita præbet aui.

Hic tibi de furiis scindet latus una flagello:

Vt sceleris numeros confiteare tui.

Altera tartareis sectos dabit anguibus artus:

Tertia fumantes incoquet igne genas.

Noxia mille modis lacerabit umbra: tuasq;

Aeacus in poenas ingeniosus erit.

In te transcribet ueterum tormenta uirorum:

Manibus antiquis causa quietis eris.

Sisyphæ cui tradas reuolubile pōdus hēbis:

Versabūt celeres nunc noua mēbra rotæ.

Hic erit & ramos frustra qui captet & undas

Hic inconsumpto uiscere pascet aues.

Nec mortis poenas mors altera finiet huius:

Horæq; erit tantis ultima nulla malis.

Inde ego pauca canā frondes: ut si q̄s ab ida

Et summam lybico de mare carpat aquam.

Nā neq; quot flores sicula nascūtur in hybla:

Quotue ferat dicam terra cilisca crocos.

Iugeribusq; nouem. Titius Iouis ex eiara orchomoni filius fuit: nouē iugerū magnitudine terra nutri-
tus: quāuis alii terræ filium dixerint: hic ab apolline telis confossus est: eo q̄ latonā amaret: damnatusq; est
ea lege apud inferos: ut eius iecur uultur semper exedat: ut in sexto æneidos scribit Virgilius: licet Homer⁹
uicissim dicat duos uultures sibi in eius poenā succedere: unde etiam tibullus porrectusq; nouē titius per iu-
gera terræ: assiduas athro uiscere pascit aues. Lucretius aut hanc moraliter est interpretatus fabulā iugerum
dictam a iunctis duobus actibus quadratis: qui colligunt. ccxl. pedes in longitudine: in latitudine uero di-
midium ut Varro tradit: & Quintilianus libro primo institutionū: iugeri quoq; Plinius in. xviii. naturalis
historiæ libro Cato & l. columella in sexto meminerūt. Aeacus i poenas hic: minos: & Rhadamāthus io-
uis & europæ filii. apud inferos iudices sūt: ut in sexto æneidos Seruius docet. In te trāscribet: transducet:
uerbū antiquū est trāscribo ad colonias attinēs. Vir. in sexto æne. Et tua dardaniis trāscribi sceptrā colonis.
Serui⁹ transcribi tradit: sermo aut hic tractus est de pecunia: nā scribi est dari. Horatius scribe decem cœnio:
nō est satis: adde cicuta: rescribi uero reddi. Horatius dic rātis quod tu nunq̄ rescribere possis. Terentius ar-
gentū illud denuo rescribi iube phormio. Frondes ut si quis in Ida: mons & silua in phrygia ida dicitur:
quā Homerus. viii. Iliados ferarū parentē dixit: & locū quem gargarum uocant: item ida in creta. Quidius
fastorum libro quinto. Et creta nobilis ida. Et summam libyco de mare libycum mare idem quod aphri-
canum in ægyptum usq; protenditur paucissimos sinus in se recipit: ut Plinius in quinto tradit: libycum a
libya quæ a libye epaphi filia nomen habet: aphricanum uero ab aphrica: cui ab aphro libys herculis filio
nomen est inditū si solino credimus. Andronicus uero alicarnaseus ait oceanū compressisse nymphas du-
as paphlogem & parthenopem ex parthenope quidē europen habuisse filiā ex paphlogem uero asiā &
libyā unde orbis partes sunt appellatæ. Hybla siciliæ oppidū quod nunc megara dicitur ab hyblone rege
dicta teste Thucydide: florū copia ac p̄stantia nobilis: quibus mel optimū conficitur: est etiam mons eius-
dem nominis in attica regione uel sicula thymo abundans de melle attico legas Plinium libro. xxi. Ter-
ra cilisca crocos: circa coricum ciliciæ crocum optimum habetur inter cæteras electissimū ut Solinus re-
fert ibi corycos opp. est & specus: crocum autem adolescentem fuisse poetarum fabulæ ostendunt in florē
sui nominis trāmutatū: sunt tamen qui crocum dictum putent a coryco ciliciæ opp. testatus Strabo in. ix.
parnasum celeberrimum coricum nymphaeum antiū continere: idq; & ciliscum nuncupatum.

DOMI.
Titii fabu-
la

Ida a qua
silua no-
men acce-
pit q̄ fue-
rit & quot
ide fuere

Mare liby-
cū quod

Hybla q̄
& uñ di-
cta

Croci & si-
milacis sa-
bula

ZARO:
Titius

Iudices in
ferni

Ida
Libycum
mare un-
de dictū ē

Hybla
Crocus p
fructus

DOMI. **A**thos: mons altissimus dictus aliquando ab Homero thracius: cum & thraciæ & macedoniæ sit abscisus a continenti a Xerxe persarum rege interuallo passuum mille & quingentorum oppidum in cacumine habuit acroco athos dicitur & non athos: quod nonnulli suspicati sunt: nam athos os syllabam producit cuius sit & os eiusdem homerica cum esset descripturus numerum nauium: eam imitatus est Hosticus in secundo belli istri: non mihi si linguæ sint centum atque hora sint totidem & demum Virgilius. Non mihi si linguæ centum. **Ta**les tam graues. **Hic** fletus: quem fundam in calamitatibus tuis. **Natus** es: post ægyptiam persuasio nem ubique receptum est astrorum motus infelicitatem uel felicitatem nascenti portendere. Iuuenalis Discat enim quæ sidera te excipiant modo primos incipientem edere uagitus. **Peto** syris: cuius meminit Iuuenalis: & Plinius in secundo & septimo in eo plurimum elaborauit fuit nonnunquam in contemptu, & habiti perniciosi qui hanc scientiam profitebantur expellebanturque sæpenumero ex urbe mathematici. Idem enim uerbum significat apud Tranquillum eos qui ex astrorum motu futura prædicebant: ex hac disciplina prædicit poeta infelicitatem ibidi. **Venus** planeta est infra solem: cuius cursum & naturam Pythagoras Samius primus cognouit: eam stellam alii Iunonis putarunt: alii Isidis alii matris deum: cuius natura cuncta generantur & animalium stimulantur conceptus felicitatem: & gratiam apud mortales portendens si nascenti affulserit. **Iuppiter**: ardore nimio martis stellæ & frigore Saturni inter quæ duo sidera est interiectus interpretatur Mercurii stellæ ab aliis dicta est apollinis felicitatem uel malum portendit: si aut bono aut malo sideri fuerit coniuncta. Mars uulnera furorem & perpetuam ferri insaniam. Stella a stando dicitur. **Leuis**: benigna. **Non** apto loco: nam pro uarietate regionum cœlestium planetæ mutant naturam. **Senis** falciferi: id est Saturni cuius sidus malum est. **Atra** alludit ad dies athros qui infausi sunt.

ZARO. **A**thos & ipse circumscribitur horoscopia hominum. **Hyems** quod tunc multi imbres hinc hibernaculum hibernum uel quod anima qua flatur omnium apparet abhiatu hyems: ut Varro est autor. **Canus** athos macedoniæ mons athos ut tradit Plinius: & si thraciæ quadoque ab auctoribus ponatur: sæpe & æmonia Seneca in Medea æmonius illas contulit pestes athos altissimus aut cuius umbra ad lenum usque insulam protenditur: quæ octoginta sex mil. pass. a macedonia separatur: hunc libro quinto thebaidos Statius: ingenti tellure proximis umbra uestit athos nemorumque obscurat imagine potius abscondit in longitudine mil. l. pass. **Natus** es infelix: teste aristotele hæc inferiora superioribus cuncta sunt a quibus gubernantur: nam qui sub bono planeta natus fuerit felicitatem habet & contra sub malo infelicitatem: ideo dicit poeta ibidem infelicissime natum in cuius ortu stella nulla propitia fuit. **Stellæ** stellæ sunt singulares & erraticæ quinque ut docet macrobius: & ceteræ quæ non admixtæ aliis solæ feruntur. **Non** uenus affulset infra solem ueneris sidus est: cuius naturam primus Pythagoras samius deprehendit ut placet Plinio: est aut Venus frigida & humida: quæ si in natiuitate alicuius uictris apparuerit felicitatem illi protendit ut Haly. tradit: ambitu signiferi tricenis & duo de quinquagenis diebus peragitur in. ii. Plinius scribit. **Non** illa iuppiter horas: infra Saturnum iuppiter est qui æqualis est temperatus: in natiuitatibus si bene affulserit, felicitatem facit mala auersatur: ideoque saturno contrarius duodenis annis cursum suum perficit ut tradit Plinius. **Lunæ** natura & ipsius cursus. **Lunæ** inest frigida & humida natura: quæ ut cœlestibus signis coniungitur ita operatur: in omnibus namque geminorum partibus paupertatem: miseriam membrorumque mutilationem facit malum & in uirgine portendit furtum & in Scorpione: ut Haly. tradit: cursum peragit suum uicenis septenisque diebus & tertia diei parte: siue eclypsim dicit quoties lunæ est eclypsis in alicuius ortu malum ei imminet. **Solue** fuere loco: omnium planetarum sol est optimus: pereum enim omnia generantur: & felicitatem mortalibus tradit: in Sagittario malus: ita & in ariete: uel etiam eclypsim potes intelligere: quæ interuentu lunæ sit: Iulius autem gallus si Plinio credimus: apud Romanos cum tribunus militum esset contra persem regem lunæ solisque rationem defectus inuenit: apud grecos uero thales milesius. **Nec** satis utiliter: Mercurii sidus dicit admodum humano generi nocuum si in ariete fuerit in Geminis: in Cancro: in Sagittario. ac in Capricorno. **Quem** peperit maiam: notum sane omnibus iouem athlatis filiam maiam compressisse: unde & Mercurius natus est. **Spondentia** Martis: planetam pessimam bella interneciones: & litigia amari & quando alicuius præstatiuitati malum significat: nisi aspectum cum ioue aut Venere habuerit. **Falciferique** senis. Saturnus frigida & sicca naturæ malum fere semper facit si in alicuius ortu regnauerit.

Nec quom tristis hyems aglonis ihorruit alis: **Quam** multa fiat grandine canus athos. **Nec** mala uoce mea poterunt tua cuncta referri. **Ora** licet tribuas multiplicata mihi. **Tot** tibi ue misero uenient talesque ruinæ: **Ut** cogi in lachrymas me quoque posse putem. **Illæ** me lachrymæ facient sine fine beatum: **Dulcior** hic risu: tunc mihi fletus erit. **Natus** es infelix: ita dii uoluerunt: nec ulla **Commoda** nascenti stella leuissime fuit. **Non** uenus affulset: non illa iuppiter hora: **Lunæ** quoque non apto: solque fuere loco. **Nec** satis utiliter positos tibi præbuit ignes: **Quem** peperit magno lucida maiam ioue. **Te** fera neque placidum spondentia martis **Sidera** presserunt: falciferique senis. **Lux** quoque natalis ne quid nisi triste uideres **Turpis**: & inductis nubibus athra fuit.

Hæc est: dies erant atri oēs post idūs & nonasq; postriduani dicebant: qđ senatus decreuerat hac de cā L. DOMI. eni Agnius aruspex docuit senatū. **Qu**. Sulpitiū aduersus gallos pugnatū: ad allia flumē rē diuinā fecisse: Atri dies quo tpe ad extremū fortunæ discrimē res romana cōcidit postridie idus qntiles: idē susceptū & postriduani dies atri haberēt. Plutar. scri. postriduanos eē atros: qm̄ iſeris sint dicati cū dies pcedēs Kalen. nonas uel idus supis sit dicatus: quēadmodum antiq̄tas ianuatiū mēsem iano: februaryiū seq̄ntem iſeris celebrat. Idē dies dñr allieſes: qm̄ ob infœlicē pugna ad allia sint constituti. His nec iouem nec ianū pfati fas erat nec quēq; su

Hæc est in fastis: cui dat grauis allia nomen:

Quæq; dies ibim publica damna tulit.

Qui simul impuræ matris plapsus ab aluo ē:

Cinypheam fœdo corpore preſſit humum.

Sedit in aduerso nocturnus culmine bubo:

Funere oq; graues edidit ore sonos.

Protinus eumenides lauere palustrib⁹ undis:

Qua caua de ſtigiis fluxerat unda uadis.

Pectoraq; unxerūt herebæ felle colubræ:

Terq; cruentatas increpuere manus.

Gutturq; imbuerunt infantia lacte caninos:

Hic primus pueri uenit in ora cibus.

Perbibit inde suæ rabiem nutricis alumnus:

Latrat & in toto uerba canina foro.

perum. **Allia** flumē: quindecim milibus passuum ab urbe distans buſtis romanis nobilis deſeto prope internitionem exercitu. **Gravis**: iſœlix. **Fasti**: libri dies feſtos continentes redacti in uolumen. **Cn. Flauio** ſcriba apii cæci tanta gratia apud plebem cum eos edidiſſet: creatus ſit ædilis curulis præteritis duobus filiis conſulum natus ipe libertinus patre: nā ante libros illos ab eo editos cogeſſat plebs rōnem dieq; q̄rere a principibus ciuitatis: auctor **Pli.** **Dies** q̄ptulit ibin eſt in faſtis. **Publica** dāna: nam ob publica dāna dies atri erāt constituti. **Simul**: cū primū. **Humum** cinyphiā: cur ait poeta ibin natū eē i cinypchia terra q̄ eſt i libyā: an ob hircos cinypchos q̄ ſœtidi ſūt: ut oñdat eū male olere: nam q̄ male olēt dñr hircosi. Et **Catallus** hircū ſub alis male olētibus habitare dicit an ſi potius placet: qm̄ auctore **Plu.** feræ mōſtruosæ ibi naſcebant. **Conuenientibus** diuerſis aialibus ad eūdem fontē ob penuriā: aquaq; in libya & ibi diuerſiſſimis mixtis. **Vnde** prouerbiū illud ſuſceptū eſt aphricam ſemper noui aliquid aſſerre: cū noua monſtra feræq; pduceret **Cinyps** labiſ ex mōte charitō: ut ſcri. **Hero.** oppidū eſt illic eiſdē

Cinypchia terra a q̄ cinyphei hirci ubi locorū ſit **Prouerbi** uq; africae **Cinyps** fl. & oppidū **Bubonis** fabula

noſtut auctor eſt **Pli.** ſed diſtio apud **Pli.** mēdoſe eſt ſcripta cinypchos p cinyps. **Bubo** acherontis ſi. & **Or.** **phnes** nymphæ cōuerſus in auē ex **Aſcalapho** ob accuſationē pſperinæ: auiſ funebris ē publicis reb⁹ nō priuatis pſertim ſi in lucē appeat quēadmodū noctuæ & ululæ: q̄ oēs ſunt aues nocturnæ **Cellā** capitolii itrauit **popilio** & **pedaio** cōſulib⁹: qua de cā urbs eo āno luſtrata eſt. **Cōuenit** igiſ auguriū bubōis in ibidē: cū ſupra eū dixit publica dāna. **Graves**: q̄rulos. **Eumenides**: furia iſeinales dictæ q̄ ſi benignæ p contrariū. **Paluſtribus** undis: nā aqua paluſtris iſœlicis ominis ē: & repudiata a ſacris q̄bus uiua aqua fluminis uti fas erat. **Vnda** ca. obſcura quēadmodū nubē dicimus cāuā. **Herebæ** col. iſeinalis colubræ. **Ter.** nā ternarius numerus in ſacris adhibebat pſertim magicis: ut eſt apud **Vir.** hūc numer⁹ ad ſacra ptinere ſcri. **Ariſtoteles** i principio de cœlo. **Lacte** canino: ut futurā pabiē portēderet: nā canes ad rabiē ſunt pni. **Perbibit** rabiem mores ex hoc eſt quod **Quinti.** ex teſtimonio **Chryſippi** & **phaurinus** apud aulū gelliū diſputāt mores infantis fornutricis la

Noctua & ulula aues nocturnæ **Eumēides** quæ & uñ dictæ **Infantum** mores ex nutricis laſte formantur

Hæc eſt in faſtis cui dat grauis allia nomen: atri dies hēbantur poſt kalendas idus & nonas: poſt riduā ap pellati: nāq; **licynius** haruſpex ex ſenatus pcepto rettulit. **Q. Sulpi.** **Trib.** **Ple.** poſt ridie idus qntiles contra ſe nones dimicatur: ſacrificaffeſſa & ad cremērā multiſq; aliis in locis iſœliciter dimicatu: q̄rē hi dies iſaſti habiti ſunt: aliā aut **Plutarchus** nobis atrox dieq; rōnem reddit: dicit. n. p̄ios meſium dies diis ſupis ſacratos ſeq̄ntes uero iſeris q̄bus purgationibus maiores q̄busdā utebant: & mortuis parentabant. ſic & dies illos tris in mēſibus principes feſtos & ſtatos poluerūt: eos aut q̄ ſeq̄unt tris diis manib⁹ attributos religioſos & iſauſtos bñdos exiſtimarūt ait **Varro** dies allienſis ab allia fl. dictus nā ibi & exercitu nō fugato galli obſederūt **Romā** idēq; **Liui** in. v. ab urbē cōdita & **Vir.** in. vii. docēt eſt aut allia fl. xi. lapide uia tyberina ab urbe diſtās e mōtib⁹ cruſtumeriis in tyberim deſluēs. **Cinypchia** fœdo: cinyps garamātū fl. eſt teſte **Herodo.** in ſiii. a charitone collepfluēs in libycū mare inter duas ſyrtes cadit: paſcitq; hircos maximos: q̄bus & nomen a ſe dedit: nā cinyphei dicunt **Virgi.** geor. iii. nec minus interea barbas incanaq; menta cinyphei tondent hirci ſeræq; comātes uſum in caſtroq; & miſeris uelamina **Martis** cinyps aut in genitiuo facit cinyphis: & ſunt tria tñ quæ cum faciūt noiatiuū in. pl. gtm̄ mittūt nō ut cætera p. b. uel per. p. ſed per. ſ. cinyps. phis. catelips. phis. ſciraps. phis. **Nocturnus** culmine bubo. **Aſcalaphus** orphenes & acherōtis filius: ut in qnto meta. **Oui** di. ſcri. pſerpinā apud inferos comediffe accuſauit: q̄rē in bubona uerſus eſt. **Bubo** aut funebris eſt auiſ: & maxime abominatus publicis p̄cipue auſpiciis noſtiſq; mōſtrū: nec cāu aliquo uocaliſ: ſed gemitu capitolii cellam itrauit ſex papellio iſtro. **L. pediano** conſ. quāobrem nonis martiis eo āno urbs luſtrata eſt ſi **Plinio** credimus in. x. ſic tradēti. **Protinus** eumenides: iſeinales furia quæ **Eumenides** caraniphrasini appellantur iſeſt immites. **Lauere** paluſtribus undis: nam aqua paluſtris maculat: uiua uero lauat **Virgi.** donec me flu mine uiuo abluero. **Herebæ** colubræ: furias. etiam dicit: quæ crines anguib⁹ in tortos habent: herebus autem tartarus in uiſceribus terræ eſt: ubi ſurſaq; ſedes. **Terq; cruentatas**: ternari⁹ numerus perfectiſſimus habetur: ac ut **Ariſtoteles** inquit in p̄mo de cœlo & mundo diis immortalibus deputatus.

ZARO. Atri dies & uñ originē traxere

Allienſes Allia Cinyps quō gtm̄ emittat

Bubo Eumenides Furiarum forma

DOMI.
Ferrugie-
us color
est infer-
nalis
Fœlices
gestant al-
ba stamnia
in fœlices
uero ni-
gra
Philote-
dis histo.

¶ Ferrugine: nā color infernalis ferrugineus est & criba charōis ferruginea est apud poetā. ¶ Male deserto hoīs dānari. ¶ De uiridi stipite: nā faces uirides iſœlices ſūt pp fumū. ¶ Cā ſufficiēte: cā lachrymæ ſemper durāte. ¶ Pulla ſtamnia: iſœlices dñr hēre in māibus parcaſe ſtamnia nigra iſœlices alba. Papi. lāq; dies ade rat parcaſe conditus albo uellere. Hoc autē eſt ex diſciplina æruſcaut Macro. ſcri. & nos in cōmentariis Sili dixerimus. ¶ Lōga pſagia: hoc dicit pp magnitudinem calamitatū. ¶ Per tuos luſtus: uis calamitatib⁹. ¶ Ne ue ſinet ordiſ imprecationē iſciptēs a malis troianis nā oratoris eſt narraturi aliquid cumulū quēdā rex ppo nere tum deducere ſingula ut hoc loco facit. ¶ Prio ris autē antiquitatis iſultās hoc dixit poeta. ¶ Quātāq; philoſteres comes herculis ſolus morituri rogū auſus eſt ſuccedere rogāte id herculei cui rei pmiū fa tales ſagittas hydræ ueneno tinſtas hercules ei reli qt ſine qb⁹ rñdit oraculū troiā capi nō poſſe. Vlyxes philoſtetē ad troiā ducere uoluit: ſed in lēno māſit nulnerat⁹ lapſa e pharetra ſagitta licophrō ab Home ro diſſentiēs & nris poetis ſcribit eū troiā pueniſſe: una cū Vlyxe. Stra. Philoſtetē pfugū fuiſſe ex priā narrat⁹: petiliā urbē in brutis ab eo cōditā fuiſſe. Addit Apollodor⁹ eū coloniā i ſiciliā miſiſſe. ¶ Vul nera ſagittæ acerbiffima fuerūt: ut ex philoſtetæ lachrymis apd Lycophronē & Sophoclē diſcim⁹.

ZARO.

Ferrugo

Ferrumē

quid ſit

Male pro

uald pōit

Rogus

quid ſit

ſilex quid

ſit

ſtīps quid

ſit

Parcarum

ſigmentū

Stamē uñ

dicatur

ſagis qd a

quo pſa-

gia

Sagum

quid ſit

Sagariā fa-

ctitare: &

ſagaria

apotheca

qd apd iu-

recōſultof

Saga mu-

lier q ſit

Vates uñ

diſti ſunt

Enū uñ di-

ctum ſit.

Hercules

qs fuerit

& uñ dēſ

Philote-

ctis uita

Crus & ſu-

ra quid

¶ Vinxerūt: ligarūt ſolebāt priſci natū infantē pan nis iuoluerē: quā conſuetudinē adhuc obſeruamus. ¶ Ferrugine: mortuorū colorē: ferrugo. nā coloris genitūcinum purpuræ ſubnigræ: ut tradit Seruius hinc Virgili⁹ pictus acu chlamydē & ferrugine clar⁹ hiberat⁹: & alibi & ferruginea ſubueſta corpora cym ba. Ferrumē uero ut ſcri. Pli. bitumē eſt ferrumatis babylonis muris dixit Liui⁹: & ferruminare ē cōglu tinare. ¶ Male ualde: male & bñ inqt donatus p ual de ponit ſæpiſſime: male ēt pro non: & magno legi mus apud Plautū. ¶ Rogo: rogo eſt cū ardere cōſ perit Terēti⁹: circū accēſos decurrere rogos. ¶ Silex: ſilex lapis: ex qua ignis excudē: & cōi gñe inueniē. ¶ Iuue. nec mollior ſilicē pedibus quoq; cōtēit attū. Onidius autē ſœminino gñe dixit: ſtabat acuta ſilex pſcis undiq; ſaxiſ: ignē ex ſilice primus iuenit pyrō des ſilicis filius: ut Pli. ſcri. in. vii. ¶ Stipite: ſtīps ſtīpls trūcus eſt arboris. Cicero nullius autē agricolæ culta ſtīps tā diuturna q̄ poetæ uerſu ſeminari p̄: græce dī τροπι: ut eſt apud orpheū μεα Σοῦ Διερὸ μνησῶ ἐπιγυποσ αχσεσ α πόλχσ ſtīpē uero nūmū ſignatum eē Varro & Feſt⁹ docēt: a quo ſtīpēdiū deductū. ¶ De triſtres ſorores eē poetæ tradūtū q̄ māib⁹ fata hoīb⁹ ſūt cōſtitutaiqs p̄cas cātātiphraſim appellāt ſingulæ uerō qd pagāt hēt clotho baiulati: lacheſis ſilat atropos at filū frāgit: ita ut cū alicui⁹ ſila diſrupit mortē moriaſ: idēq; ē atropos ab a priuatoria p̄tcula & στομοσ cōuerſio q̄ſi ad nullū cōuertat p̄ces. ¶ Mouim⁹: admouim⁹ uel excitam⁹. ¶ Clotho q̄ una eſt ex p̄cis ut docui m⁹: & nīpha marina eiſdē noīs apd Vir. magniq; iubebo æquoris eē deas q̄les nereia clotho & galatea ſe cāt. ¶ Stamia: a ſtādo ſtamē appellat⁹: q̄ ſtat i tela uelamētū Var. ¶ Præſagia: dinatōes: ſagis dicit Laſtāt⁹ di uinis: hic pſagia mētis dinatōes ſagū gñe neutro ē gen⁹ p̄ani: ſagariā ſagittare apd iuris cōſ. ē uēdere: & ſaga ria apotheca dī pſago giſ. dicit cap. Ci. at pſagio: ſaga iqr feſt⁹ dī mulier pita ſacroq; ut uir ſapiēs pduct⁹ a ſyl laba pp a mbiguitatē euitādā: ſagaces dñr ſolētis acumis: ut ēt canes idagatores ſagaces ſūt appellati. ¶ Va tes atiquos poetas uates appellabāt a uerſib⁹: uēdis i poematis cū ſcribā oñdā corpe tartario. p̄gnata palude uirago. Var. ¶ Rata ſirma ſtabilia. ¶ Aeu: æuū ab ætate oīum ānoq; hic æuiternum græci dñt æῖων ut ſcri. Var. ¶ Troiāis malis: notū ē troiæ excidiū ex leſtōe tū græcorū: tū ēt latiorū: q̄re p̄tereundā hīſtoriā cenſeo. ¶ Herculis: hercules iouis ex alcmēa fili⁹ fuit: dēſq; hercules q̄ſi ἡρακλῆος. i. iunōi gloria. ¶ P̄ati⁹: heros i philoſteres p̄ātis fili⁹ ex moelibeā urbe cōpulfus ab hercule iurare corporis ſui reliqas nō indicatur⁹ ab ipſo p mūere ſagittas felle hydræ i tinſtas accepit: ſine qb⁹ troia capi nō poterat: iuent⁹ ē philoſteres haſce hīe ſagit tas: & cōi dī herculis tumultū māiſtare: locū at ne peieraret pede p̄cuſſiſ: itaq; ducib⁹ troiā dictus ē philoſteres. ſol⁹. n. hmōi ſagittis uti poterat: ſorte p ſagittā ipſe pes uulnerat⁹: uel ut alii cr⁹: quo ex uulnere i. tolerab. lis effluxit ſetor: q̄obrē græci auctore Vlyxeſi p̄m i lēno reliq; ſūt: qd Oui. retigit i met. alii iſtū ſp̄te tradūt⁹: & a machaōe curatū p̄pti⁹: tarda philoſtetæ ſanauit crura machaōi nōnulli telo p̄cuſſū a machaōe ſanātū. & troiā p̄fectū uolūt: alii p⁹ troiæ euerſionē Calabriā uēiſſe affirmāt⁹: & petilia ac turinā cōdiditſe Vir. h illa ducis moelibeī pua philoſtetæ ſubnixa petilia muroſi & alia ſagi⁹ p̄clus & Porphyri⁹ hōeri cōmērato res ſcri. de philoſtetæ quoq; ſophocles & Sexu⁹. ¶ Cru: crura p̄tes tibiag; anteriores ſicuti poſteriores ſunt.

Mēbraq; uinxerunt tinſtis ferrugine pannis:
 A male deserto quos rapuere rogo.
 Et ne non ſulctum nuda tellure iaceret:
 Molle ſuper ſilices impoſuere caput.
 Iamq; reſſuræ uiridi de ſtipite factas
 Admorunt oculis uſq; ſub ora faces.
 Flebat ut eſt fumis infans contactus amaris:
 De trib⁹ eſt quomodo ſit una locuta ſoror.
 Tps i imēſum lachrymas tibi mouim⁹ iſtaſ:
 Quæ ſemper caula ſufficiente cadent,
 Dixerat at clotho iuſſu promiſſa ualere:
 Neuit & infeſta ſtamina pulla manu.
 Et ne longa ſuo præſagia diceret ore:
 Fata canet uates qui tua dixit erit.
 Ille ego ſum uates ex me tua uulnera diſces:
 Dent modo dii uires in mea uerba ſuas.
 Carminibuſq; meis accedant pondera rerum:
 Quæ rata per luſtus experiare tuos.
 Neue ſine exemplis æui cruciere prioris.
 Sint tua troianis non leuiora malis.
 Quātāq; clauigeri p̄antius herculis heres:
 Tanta uenenato uulnera crure geras.

Nec leuius Telephus filius herculis & auges filia alcei inter uirgulta inuētus ē nutritus a ceruā donatus a pastoribus Coryto thessaliae regi. Dū ex oraculo didicisset matrē fugiētē pīnā uel potius emissā a patre ob stuprū cū hercule puenisse in mysiā eo se cōtulit: ubi a Theutrāte rege & auge ducta ē uxor: & theleph⁹ fact⁹ filius successor regni uulneratus ē ab achillei quo & si nū cōfentiūt oēs tñ Eustachius ueterē altius repetit historiā. scri. n. grācos ignorātes iter ad troiā puenisse pri⁹ i misiā p errore ubi thelephus rex potiebat. thelephūq; descēdisse in pugnā aduersus externos: i sequentēq; Vlyxē uitis trūco offensū cecidisse: ibiq; uulneratū ab achille q iminebat: tū grācos a littore ppulatos i grāciā rediisse. Cū aut rñ disset oraculū thelephi uuln⁹ sanari n̄ possemisi eodē loco ite: ab achille uulnerare: in grāciā nauigauit pmissitq; achilli in pmiū sanati uulneris se ducē futurū ad littus troiā: nū qd actū est: fabulosior ita hēt histo. Sed pli. scrii uulnus thelephi sanatū ab achille: admixta ferri rubigine emplastro unde achilles inquit: pingitur de

DOMI.
Teleph⁹
historia

Nec leuius doleas: quā q bibit ubera ceruæ:

Armatusq; tulit uulnus inermē petens.

Quiq; ab equo præceps alienis decidit aruis:

Exitio facies cui sua pene fuit.

cutiens cuspidem in thelephi uulnus. ¶ Quiq; bellorophontē accusatum ab antiaut scri. Ho. & Hygi. uxo re pti abantis filii: q uim inferre uoluisset: uulgata est historia: quo crimine p̄tus eum misit: ut Hyginus scri ad iobatem: ut alii ad euryem lyciorum regem patrem antiae: ut famulus chimerae: quæ lyciorum fines uisitat ab iobatem: ut alii ad euryem lyciorum regem patrem antiae: ut famulus chimerae: quæ lyciorum fines uisitat. Stabat eum obliiceret. sed uictor adeo iobatem regem cōmouit: ut ei data sit achimene i uxorem soror antiae & regis filia. post effusionem fontis a pegaso equo contendit euolare in cœlum. Sed in altum sublatus in terram despiciens adeo est perterritus ut ceciderit. Pegasus autem dicitur in cœlum subuolasse: & esse inter astra. Anti amalii appellarunt Scenobœam: bellum Bellerophontis & pyrandri eius filii in solymis scribit Strabo. Nam eos populos a Belierophonte expugnatos historiæ credimus.

Belloro
phontis hi
storia

Nec Leu. us. doleas apud quēdam uetustissimū interpretem legere est. calydonem & dareum fratres fuisse: theletis filios: olebat dareus lacte ceruæ homines interficere. a suis postremo armis circumseptus eodem genere mortis: quo multos enecauerat. & ipse coactus est mori. idq; approbat ephorionis testimonio cuius sunt uersus lac ceruæ potando suos dareus perimebat: exemploq; suo potu peremptus eodem. ego autem pp sequētē uersum telephū intelligo: at si duplicē historiā. his duobus carminibus intellexerimus non sane ab re uideri debet hic igitur telephus: docente diodoro herculi aganes alcei regis arcadiae filia iparthēio monte peperit: ibiq; eum reliquit: quē postea pastores regis corinthis ceruā exhibito ubere nutrire iuenerūt: infantēq; ad regem detulerunt: qui uir filiū substituit ac thelephum quia a cerua nutritum appellauit:

Pegasus i
cælū rela
tus

ZARO.
Dare ite
ritus

Telephus

n. cerua est: cum aut adoleuisset matrem constituit inuenire. quare apollinis delphici oraculum cōsuluit a quo ad teuthrantē regē in mysiā iussus est proficisci: ubi matrem reperit. ipse in magno honore a rege propter herculē parentem habitus est: cui argiopem teuthrantes filiam despondit. heredemq; quia liberis masculis carebat regni fecit: telephus autem quo tempore bellum troianum exarsit. in mydia regnabant quo grāci cū appulissent: intermesq; e nauib⁹ exilissent uī eis intulit arab achille in sinistro femore fuit uulneratus: cūq; sanari mime posset. appollinē consuluitq; rñdit ite: ab achille uulnerari oportere: a quo rur⁹ sus uulneratus cōualuit: ut alibi ouidius uulnus achilleo q quondā fecerat hosti: uulneris auxiliū pelias ha statulit: claudianus autem ab achille herbis sanatū tradit: sanus achilleis remeauit telephus herbis: cuius per tulerat uires & sensit in uno: lathalem placidamq; manum medicina per hostem contigit: & pepulit quos fecerat ipse dolores. quid uero plinius sentiat apposuit: est & rubigo inquit. ipsa in remediis & telephum proditur sanasse achilles: siue id ærea siue ferrea cuspidē fecit: ita certe depingitur. ex ea decutiēs gladio. ¶ Vul

gus inermē. quia ut diximus grācos qui sine armis tunc erant inuasit legitur etia; uulnus. ¶ Quiq; ab equo. Bellerophontem dicit. hic gener neptunni nomine glauci filius: primum hipponus dictus. ab intersecto de hinc corinthio belleros: bellerophon siue ut alii uolunt bellerophontes est appellatus: qui ob eadem si asclepiadi credimus. in pedes se dedit: accepto pegaso equo a neptuno: quo argos ad prætum regem peruenit: qui ipsum hospitio suscepit: cuius amore regis uxor sthenobœa. uel ut placet homero antia iobatis regis siue euriæ filia deperibat: quare mulier. amoris impatiens ipsum in suam thraere sententiam est conata: quod cum impetrare non quisset. marito bellerophonem est criminata. persuasus proet⁹ sceleris ne hostipitatis ius uiolaret: ad iobatem socerum uel euriem in lyciam litteris quibus res continebatur occidendū misit quo cum mature inscius tanti mali bellerophon se contulisset: iobatem aut euriem mallis: per nouem dies ut homerus ait: sacrificiis uacantem comperit: quibus exactis litteras legit inde iram odiumq; dissimulans uariis ipsum periculis tollendum opposuit: cum chimera primum certare iussit. monstrum admodū timendum: cuius tradente homero in lib. vi. iliados hæc erat forma πρὸς θεῶν σπινθεὶ δακρυῶν μεσση δὲ χιμῶντα quē uersum lucretius uenit prima leo postrema draco medio ipsa chimera quo superato contra solimos ferocissimum bello populum missus uictor rediit: inde. occisis amazonibus: insidiantibus ei hominibus regis iussu intersectis: in generum tot rebus gestis a rege asciiscitur: data achymene filia uel ut alii tradunt casandra. uxore ex qua isandrum. hippolochum: & laodomiam: quæ ex ioue genuit sarpedonem: filios habuit: bellerophontes autem post fontis inuentionem euolare in cælum uoluit: cumq; ex alto despiceret: perterritus decidit. Ac ita periisset Higinus ostendit: equus uero inter sydera est a ioue constitutus: At poeta gallus his carminibus ipsum caput fregisse scribit bellerophon monstrum potuit superare chimera: & fregisse caput dicitur ipse suum. ¶ Facies: uni uiscuiusq; rei apparentia facies appellatur: Quare os hominis facies dicitur: uultus autem auolendo deducitur.

Belloro
phontes

Facies &
uult⁹ quæ
& nū di
sta

DOMI.
Phemas
historia

¶ Id qd phoenix: ut de aliis eiusdē nomis fileamus filius amintoris fuit filii cercaphi: quē Ormenius genuit Chrites scrib. eū phocensē fuisse: hic cū h̄ret rē cū pellice pr̄is ut auctor est ho. delatione nouerca accusatus aufugit uenitq; ad peleū Achillis patrē. Vbi ppetuus comes & magister. Achilli fuit: hūc cecum fuisse non tradidit Ho. sed apud itēptē Licophronis eū in patriā reuersum suoz aspectu nō potuisse frui: qm̄ oculis ca-
rebat. Quod addunt qdā a filiis eū cecatū nō repperio. ¶ Nec plus: oedipus incesta matre & pr̄is nece infa-

Oedipi hi-
storia
Tyresia
fabula

mis ob sceleris conscientia cecatus est. regebaturq; cecus ab ismena filia. quāuis Dio. historiam secutus aliter scribat. ¶ Qualis: Tyresias sūptus iudex a iunone & ioue uiri ne an mulieris libido maior esset: sententiā tulit in iunonem: a qua oculis est priuatus. sed iuppi-
ter consolatus est eius calamitatem honoremq; dedit diuinandi artem. hic pr̄dixit thebarū interitum: suasitq; ciuib; ut fugerēt: euersa urbe captiu; qm̄ in itinere aquā ex thilphusa fōte bibisset. mortu; est ut scri. paufanias. Daphnē ei; filia q̄ postea dcā ē Sibil-
la uaticinādi arte edocta multa scripsit r̄nsauit Ho. poema ornauit Tyresia mem̄it Ho. i carie magico.

ZARO.
Phenix

¶ Id quod amintorides: Amintor ormenii filius: ex hippodamia phānicem filiū hūit: hūc cum chlycia pa-
tris pellice rē hūisse home. tradit: m̄ sic uolēte. quod cum pater rescuisset: in filiū ē imprecatus. ut nūquam filium susciperet: quod plutonem ac proserpinam audisse apud home; phoenix uolens alii obcācatū tradidit hic ad peleum patrem achillis profectus est quem chiron centaurus sanauit: ppetius sanauit crura macha-
on phānicis chiron lumina phyllirides: & achilli pr̄ceptor ē datus cum quo ad troiā iuit. ¶ Orbis quicun-
q; re aliqua cara priuatur orbis dī. ¶ Iter dī & itiner ut admonet priscianus. ¶ Nec plus Aspicias: hic est cedi-

Oedipi p-
lapia

pus cuius genealogiam altius repetamus: iuppiter hellen genuit: hellen belū belus abantem: abas agenore; agenoris fuere filii europe: cilix bassus: phānix. & Cadmus: cadmi polydorus. polydori labdacus labdaci-
lus: lai oedipus qui ex matre iocasta creontis filia aetoclem. polynicem: antigonem: & ismenem: habuit filios: pater aedipi laius thebarum rex oraculo consulto an filios esset habiturus: huiusmodi ab eo accepit re-
spōsū recte asclepiade in tragedia. λαίε λαβλακίλε παία ων γεγοσ ολβιον α τοις δωσωτοι φιλον-
vovα Ταρπεπρσενόν εσιν σου παιδος χοιρεσι λοιποῖν φασ ως γάρ πευσε σευ κροπιδος
λελοπος ου γέραισ αραισιν πιθευσας αφίλομ ερασας εουδεξάτο σιυταδε παρτα. idest Lai-
laudacide filiorum genus luculetum quæris. dabo tibi carum filium: sed in fatis est tui filii manibus linque-
re uitam: sic. n. annuit iuppiter saturnius. pelopis infestis imprecationibus. persuasus: cuius carum rapisti fi-
lium: hic autem precatus tibi: ecce omnia: quare perterritus laius quos uxor filios procrearet iussit interfici
natus est autem puer quem perforatis pedibus: si statio fidem adhibemus: ac asclepiadi: parentes regio pasto-
ri interficiendum dederunt: qui ipsum ad arborem uimine suspendit. quemadmodum etiam ipse tragicus
seneca testatur in aedipode: me deo recte damnavit parens. calidoque teneros transfudit ferropedes & in alta
nemora pabulum immisit feris diodorus aut nō ligatū uimine dicita pastore. sed traditum polybiae mulie-
ri nutriendum: q cū adoleuisset certior de sua expositione factus: apollinē de parētib; consulere decreuit

Eiusdem
historia

ad quem forte & laius proficiscebatur: ut de exposito infante aliquid cognosceret: cūq; inuicē sibi in phocide
obuiassent: iussit rex supbe de uia oedipum decedere: indignatus oedipus prēm interfecit: in scius tamen pa-
rentē esse: deinde supata sphynge. regnū thebarū adiuit: ac matrem duxit uxorem ex q̄ quos diximus filios
habuit: qui cognito facinore prēm pudore detinebant domi: ita diodorus: at aliter dicimus ab asclepiade se-
ne. & statio: qui oēs phorbantē polybi regis corinthiorum pastore infantē ligatum tradunt inuenisse pedi-
bus tumefactis: & ideo oedipus dictus ἀπό τοῦ οἰδα κα τος καί ποδος. i. a tumore pedū: q pastor infan-
tem ad meropem regis coniugem dono dedit: quem ipsa & uir quia carebant sobole: ut filiū nutriunt: p-
uectus ætate oedipus audiuerat ab oraculo ut ab se pater occidēdus eēt & sibi mater nuberet: credēs ipse q
nutriuerant ueros parētes eē aufugit: & forte laiū prēm uenantē offendit: quē sibi de præda obuersantē pe-
remittit: & thebas uenit: ubi rex factus: uxore m̄rem accepit: quā rem cū rescuisset mortē sibi cōsciscere uolu-
it sed hoc a suis percepto: ferrum occultatū ē: ast ipse sibi oculos digitis eruit: & se præcipitē derupe aliq̄ date
uoluit sed ab antigone filia: quæ ipm̄ semp comitabatur: est prohibitus. ¶ Qualis erat postq; Tyresia theba-

Tyresias

nus filius chironis & cariclus: apollinis siue periiit: aut ut alii oceani: cum geios serpentes in cylestē monte ar-
cadia calcasset: septēniū femina est effectus: rursus hisdē uiolatis serpētibus: docētē oraculo in pristina ē
formā restitutus: docet in. vii. naturalis historiae plinius nō eē fabulosum mares in femias uerti: & cōtra: cū
licinio Crasso. C. cassio lōgino cons. casini puerū factū ex uirgine sub parētibus: iussuq; aurispiciū deportatū
in insulā desertā in analibus legerit: ipse quoq; plinius i aphrica uidisse scribit nuptiarū die. L. cossiciū ciuē
tisdritanum in marē mutatū. hic igit̄ tirefia de lite iocosa iudex fuit: iunonis inq; & iouis: utrū maior maris
an femina eēt libido ut abunde ab ouidio in met. scribit p ioue sniam tulit: quare a iunone oculis & ma-
nibus fuit priuatus. teste laet. iuppiter aut pœnā est solatus honore uaticinādi enim scientiā ipsi dedit: utq;
nouem sæcula uiueret: multa ē uaticinatus: & thebarū excidium: q̄ ēt ciuib; ut urbē linquerēt p̄suasit cūq;
bus & ipse in thilphosū boetia locū aufugit ex thebanis q̄ i thilphosū cōfugerūt tirefias defunctus ē: quē sui
ciues magna pompa sepeliuere: filiam habuit daphnē qua & sybilla dcā est diodorum habes auctorē: copio-
se hanc historiam aggressū. ¶ Apollinea siue q̄ arioladi ipsi attribuitur ptās: siue q̄ nascit̄ leone transcēdē-
te in horoscopo apollinis. i. solis nam idē est dicitur ab astronomis futura facile cognoscere.

Anoladi
potestas
unde

Id qd amintorides uideas trepidūq; ministro
Prætextes baculo luminis orbis iter.
Nec plus aspicias quā quē sua filia rexit:
Expertus scelus ē cuius uterq; parens.
Qualis erat postquā ē iudex de lite iocosa
Sūptus apollinea clarus in arte senex.

Qualis & phineus nobilis est carmine Apollonii: Valerii: historia diodori: qui dū ueritatem rei fabulosā DOMI.
 inuestigat, a nris discedit: hic cæcus erat ne lōgiore reperamus historiā: dapibus nō poterat uelicitū harpiæ Phinei hi-
 admote mēsis eas foedarēt zetus & calais Boreæ filii īsecuti aues ad plotas usq; insulas: q̄ postea dictæ sunt storia
 strophades eū tāto supplicio liberarūt: quo bñficio deuinctus canit apud apolloniū Rhodiū: monēs argo Plotæ q̄
 nautas: ut iter cyaneas petras colūbā sequant: quā dii mitterēt. Apud eūdē poetā argonautis discessuris ex- & strophades
 pōto apparuit auguriū accipitris colūbā īfectātis: q̄ in iasonis sinū decidit. Mopsus uates id ī bonā ptē ē iter.

Qualis & ipse fuit: quo præcipiente columba

Est data palladiæ præuia duxq; ratī.

Quiq; oculis caruit: p quos male uidrat aurū

Inferias nato quos dedit orba parens.

Pastor ut ætnæus: cui casus ante futuros

Telemus eurymeides uaticinatus erat,

pratus colūbā fuisse ducē argonauti carmē Valerii Mopsi na-
 nuit: & Proptii. ignoto missa colūba mari: sed datā ticiuius.
 fuisse a phineo: aut p̄dictā nullus p̄ter apolloniū scri-
 p̄it de hoc plura ī cōmēta. Prop. dixiū. ¶ Palladiæ Argo na-
 rati: argo naui palladia dca: qm̄ scā ē cura palladis. uis quo-
 Oui Et q̄ cura pugnacis scā mineruæ: p non tētaras modo di-
 priā cucurrit aq; Pap. Et puppē temerariā mineruæ cta fuerit
 qd alii aliter īterptat fuisse illic sapiētes hoies: & pp
 ea dictā Palladiā sōniū est: ¶ Quiq; polymnestor ut Polymne-
 græci scribūt rex thraciæ ueteri amicitia cōiūct' cū storis his-
 priāo īminēte bello græcorū polydorū priāi filiū a storia

patētibz sibi emādatū hospitio suscepit: sed ruētibus troianis auri qd Polyattulerat auiditate captus cona-
 tēpto hospitii iure Poly. obrūcat: qd cū Hecuba mī pcepisset: dissimulās se necatū fuisse filiū ītelligere: po-
 lynestorē rogauit ut accepto thesauro quē īdicaret filiū redderet: is secutus mulieris fidē adductus ī secretū
 ab hecuba & ancillis oculis priuā ferramētis minutissimis: q̄ uestibus cōtecta ītulerāt: quis nonnulli aliter
 uersū Euripidis īterptātes unguibus effossos oculos putēt. ¶ Pastor: polyphemus īter cyclopes siculos hō
 meri carmine celeberrimus oculū amisit adusto stipite effossum ab Vlyxe cū absumptis qnq; sociis ulyxis
 uino obrutus iaceret: qd ipse ulyxes p̄pinauerat celebratū ēt a pli. ob æregiū soporem. lōgū extat homeri
 carmē: nū fabulosa histo. a nris accepta ē ita ex hoc locū illum Iuuenā. īterp̄rorubi ait. Et appellat puer uni-
 cus ut polyphemi lata acies p̄ quā solers euasit ulyxes ut ītelligas illū dicere sibi altere pue: inueniēdū ēē:
 cū unicū hēat q nō magis sibi satissacere pōt: q̄ unus oculus potuit satissacere polyphemo p̄ quē ulyxes eua-
 sit q̄ si diceret si duos oculos hūisset polyphe. nō euasisset ulyxes. de hoc plura diximus ī cōmē. Iuue. ¶ Tele-
 mustates ut Theocritus scri. & testis ē Oui. p̄dixit polyphēo aliqñ futurū ut ei oculus effoderet ab ulyxe.
 ¶ Qualis & ipse fuit: uariā de phineo legimus historiā: quā ī uerba paucissima cōferā: Phoenici filius fuit

ZARO.
Phineus
 cilix phineus: & Doriclus: Athymus aut noie potiusq; re phoenicis filius dictus. nā louis fuit: regnauit at phi-
 neus ī paphlagōia teste Heiāico ī historiā: si uero suo astipulamur: ī arcadia q̄ priuatus oculis fuit ut quidā
 perhibent a soleq; diu cōquestus fuerit uiuere q̄ uidere: ut aut apollonii īterpres scribit: q̄ īnsidiatus p̄leo
 fuerit. Orpheus uero his carminibus aliter de bithinia locutus sentire ut euā To T aino γα. μωσ φίνευσ

ὑπὲρ τοῦ θύ. μω. λ. ο. ἰ. υ. γ. σ. ε. χ. α. λ. α. ω. σ. ε. λ. ο. ν. ο. υ. σ. π. ρ. ο. β. λ. η. σ. ι. τ. ε. π. ε. τ. ρ. ε. σ. ο. η. ρ. ἰ. σ. ι. ν. ε. λ. ὄ. ν. π. ρ. ο. ν. τ. ἡ. μ. ε. γ. α. ν. α. ε.
 μ. ὄ. ν. ο. i. ν. e. μ. α. φ. ι. λ. τ. ρ. ω. η. τ. ο. υ. σ. δ. ε. μ. α. ι. α. σ. ἰ. μ. ο. ἰ. s. μ. α. ἰ. ὡ. π. ω. π. ο. τ. α. ἰ. α. ὕ. τ. ι. σ. ε. ἰ. s. ω. ξ. α. ν. π. ἄ. λ. λ. ε. κ. λ. υ. τ. ο. υ. β. ο. x.
 p̄e a φ̄i p̄oi λeoiwōsōsān φ̄e Toσ λapiσvooσφi Sap̄ a γα S λeoiō μo Toν. i. ubi tūc mīmonio grauis
 phineus īsolētia aio geminos eiecit ī prupta saxa: feris exp̄sūt: mulierū cā amorū: hos porro īlāsos & spe-
 ctātes rursus cōstituerūt filii iclyti boreæ: at phīeo p̄buere erūnā īfestæ iracūdiæ: & acie oculorū priuauerūt:
 Sopho. ait quos ex cleopatra filios Oartū & chramē īnq; pp noueræ colūnias excecasse: & ip̄s iō a ioue or-
 batū. Apollōius id mali subiisse tradit: harpiis īferētibz: ac eius mēsa p̄petuo īnq̄nasse: sophoclis & apollōii

opinionē Ser. mihi ut secut'. addit ēt Harpias expulsas a zeto & calai alatis boreæ & orithyæ filius: q̄ phineū
 īfestabāt. q̄sq; ad plotas usq; īsulas gladiis sint p̄secuti: q̄ īsulæ postea Strophades sunt appellatæ: q̄ ab iride
 īuuenes admōiū fuere: ne ulter' iouis canes īsectarēt: quorū cōuersio. i. strophæ īsulis nomē dedit: quo bñ-
 ficio deuinctus phine' argonautas admonuit: ut colūbā datā a pallade sequerēt ne ī saxa cianeia īciderēt: q̄ ēt

Symplegades nūcupant at Orpheus nō dicit colūbā sed herodiū auē: tres herodiæ aues sūt: quē admodum
 Porphyrius: cōtra zoilū: homeri scripta carpentē oñdit: pigargūq; noie herodiū argonautis datū: legimus
 de Phineo Diodorus aliā refert historiā: quā ne modū ī hac fabulosa recēsenda historia excedamus: omi-
 simus narrādā: poteris tute īpam ex diodoro cognoscere ī .v. li. eius historiæ: ubi argonautarū meminit.

¶ Palladiæ rati: argo naui dicta siue ut Diodo. īnuit a cōditore: siue a uelocitate sua: q̄ arte palladis facta fu-
 it. hic ratis palladia dicta: siue q̄ ut asserit Appollonius: cōstructa fuerit apud īctonē locū ī boetia: ubi tēplū
 palladis. Alexāder uero palladē īctonē appellari scri. q̄ īctō filius amphictionis urbem ī thessalia fecit. suo
 noie dicta: ubi æregiū erat palladis tēplū: iuxta qd argo fuit cōstructa. ¶ Quiq; oculis caruit: rex Priamus

polidox̄ filiū ex Hecuba Dimātis filia. si uero Euripidē seqmur esset belli troiani tpe magna auri copia mī-
 sit ad amicū polymnestorē thraciæ regē nutriēdū: ac generū ut tradit Seruius. nupserat. n. ilione Priami fi-
 lia: hic troianis rebus ruētibus pue: auri cupiditate obrūcauit: atq; ī littore īsepultū reliq; licet aliter ex
 tertio aeneidos cognoscēs. Hecuba mactata filia Polyxena ad Achillis sepulchrū ut iusserat: cū q̄relas & la-
 mētatiōes ī littore suas recēferet: filii cadauer uidit: a quo ēt quē admodū polymnestoris īsidiis iaceret pce-
 pit: īdignabūda Hecuba rē īn dissimulās: regē de re secreta alloq est cōmēta: cui & thesaurum tradere uelle

dixit: q̄ subito hecubā adiit. a q̄ & famulis ī lecto est p̄ blāditiis collocatus: sensiq; lateri ipsius hārens abdu-
 ctus: ac postremo oculis priuatus. ¶ Inferias. sacra mortuorū q̄ īferis soluunt: īferiæ dicunt: ut auctor ē Ser-
 uius. ¶ Pastor ut ætnæus: Polyphemus cyclops Neptūni filius ex tholossa phorcynis filia: eo quē ī frōte uñ

DOMI.
 Phinei hi-
 storia
 Plotæ q̄
 & strophades
 Mopsi na-
 ticiuius.

Argo na-
 uis quo-
 modo di-
 cta fuerit

Polymne-
 storis his-
 storia

Polyphe-
 mi fabula

Telemiua-
 ticiuium

ZARO.
 Phineus

Stropha-
 des

Symple-
 gades q̄
 & unde &
 quo alio
 nomie di-
 ctæ sint

Argo na-
 uis
 Polimne-
 stor

In ferie q̄
 sint
 Polyphe-
 mus

habebat oculo ab ulyxe exutus fuit: de quo fabulosa a poetis p̄lis historiā terrauit ulyxes post Troiā exē
diū p̄ decē: ut ab Hamero phibet: ānos fluctib⁹ & tēpestatib⁹ ad diuersa loca agitatus. in siciliā quoq; ad Polyphēmū puenit: q̄ in antro ætnæ mōtis hītabat: cui⁹ ianua igēti lapide claudebatur: hic hūmāis carnib⁹ uelē
bat & lacte: Magnā nāq; gregis copiā pascebat: scrutatus de locis ulyxes cyclopē additis p̄cibus ut sibi nau
frago locorūq; īscio opē ferret: minitabundus cyclops reddit r̄sum: maiorē se q̄ iouē p̄dicās: ac illico duo
b⁹ ex ulyxis sociis ritu beluæ duoratis. duodeci. n. socios secū duxerat: uiniq; optimi āphoras. duos ēt mās se
quētis diei absumpsit: totq; sero ueniēte: qd̄q; ulyxi nomē ēēt interrogauit: q̄ ut ī se dixit nūcupari. i. null⁹ uult⁹
mus at comederis Vnocus r̄ndit. Vlyxes uero q̄ suapte natura calidus fuit: tūc uero timore: oēs construxit
in cyclopē dolos: nec tūc eū fefellit opinio. nā ipm uino ebriū reddidit: quē ut ebriorū ē praua cōsuetudo
uio sepultū: torre oculū eruit: māus n̄as nō effugies cyclops īclamaui: tēmissis itaq; ad pastū pecudib⁹ sit
gulas tāgebat: Vlyxes una abiret: nō tūc īmemor astutiæ Vlyxes fuit indutus. n. pecudū pellib⁹: cū sociis
effugit. Nō pellibus idutū ulyxē leges: ut nugant̄ triuales sed cōiūctis paribus ouibus sub eorū aluo gradi
ens aufugit. Vt testat̄ Ho. in odissea. ¶ Telemus euryides: Telemus cyclops Neptuni filius fuit: & omnes
cyclopes credunt fuisse: celeberrimus sui t̄pis uates: q̄ Polyphemo p̄dixit fore ut ab Vlyxe obcecaret: ut scri
Theocritus: & n̄ Oni. in. xlii. met. Telemus interea siculū delatus in equor Telemus Euryides quē nulla
fefellerat ales terribilem Polyphemon adit: lumenq; qd̄ unū fronte geris media rapiet tibi dixit Vlyxes.

Telemus
qui fuerit

DOMI.

Filiorum
phinei ce
citas
Thamy
ræ histo
ria

¶ Ut duo phinidæ: duo phinei filii ex cleopatra ui
iulerūt idæ: quā phineus sup̄induxerat filiā Darda
ni scytharū regis: q̄ de cā excæcati a p̄e sunt. ita. n.
nōnulli scripserūt auctore Dio. ¶ Thamiras: ab Ho
me. thamyris d̄r apt⁹ ad lyrā & carmen. ut scri. Dio.
claruit musica: adeo ut quēadmodū Ho. i. ii. iliados
scri. ex cæchalia pelopōnesi ueniēs: musas qb⁹ occur
rit ī certā puocauerit: qb⁹ excæcat⁹ ē: ut n̄i poetæ
īterptati sūt uersū Homeris: quis dictio ap̄d homerū
nō pprie excæcatū significet: sed mutilatū & læsum
Ho. musæ. τ̄ηρο-π. i. læsum reddiderūt. Dio. priuatū

¶ Ut duo phinidæ: quibus idē lumen ademūt

Qui dedit & thamiræ demodociq; caput.

Sic aliquis tua mēbra secet: saturnus ut illas

Subsecuit partes unde creatus erat.

Nec tibi sit tumidis melior: neptūn⁹ ī undis

Quam cui sunt uisæ frater: & uxor aues.

De modo
cis histo
ria

Saturni fa
bula

Cecis in
teritus

Dedalion
is & al
cyones cō
uersio

Filii phi
nei

ZARO.

Thamy
ris histo
ria

Demodo
ces

Saturnus

Ceyx

n̄i musica & lyra scribit obcæcatū. Proptius: Me licet & Thamiræ cātoris fata sequant̄. Nunq̄ ad formosā
uide cæcus eris: idē Pausanias q̄ scribit eū Philamōis filiū fuisse. plura diximus in cōmētariis proprii. ¶ De
modociq; duo cātores sūt apud Ho. in odissea: Phemius in cōiuiui p̄corum. Temodocus in cōiuiui alcy
noi cuius musicā laudat Home. seipsum designās si Eustachio īterpreti credimus: hic cæc⁹ fuit Ho. Hūc ual
de musa dilexit. dedit bonūq; malūq; oculis qd̄ priuauit: sed cātū dedit suauissimum. ¶ Sic aliq; Saturnus
genitalia patri d̄r abscondisse: qd̄ q̄ ad historiā referūt: aiūt hoc factū esse: q̄a ultimus fuerit filius: sequunt̄ nau
fraga. ¶ Nec tibi sit: Ceyx Alcyones cōiunx: cū ad oraculū nauigasset. scō naufragio submersus ē: cuius rei
dolore. Alcyōe in auē cōuersa ē sui noīs. Ceycis fr̄ Dedaliō in accipitrē fuerat cōuersus dolore filie amissæ.

¶ Ut duo phinidæ: Crābes & Oarthes filii fuere phinei: a quo sunt obcæcati: sup̄ius hanc de phineo locutis
copiose narrauimus historiā. ¶ Thamiris: thamiris filius Philamōis fuit: ut scribit Porphyr⁹: & arsi nym
phæ: licet Eusebius ammōis dicat. q̄ a lino musicā optime edoctus: cū reuerteret ex Oechalia urbe: ab eunito
oechalio: musas ad Doriō obuias hūit: quib⁹ suauius se q̄ ipsas cāere dixit: ad quā īsolentē uocem stomacha
ræ iouis filie: scytharā & cōem hoīs sensum ei abstulerūt: quēadmodū Home. ac Diodo. scri. alibi quoq; Qui
dius quid miset̄ thamyri picta tabella iuuat: & Proper. Me licet & thamyris cātoris fata sequant̄: nūq̄ ad for

mosas iuide cæcus ero legūt nōnulli thamyrā: qd̄ minime a nobis p̄bari pōt: cū ubiq; in emēdatis codicib⁹
thamyris iueniatur: ita & p̄ceptor n̄r admonuit. ¶ Demodociq; caput. ad mensā alcinoi phæacū regis ab Ho
me. iducit Demodocus martis ac ueneris cātans adulteriū. Quē bono maloq; cā est p̄secutus. lumen. n. ade
mit. p̄stantē uero cytharedū effecit. ¶ Sic aliquis tua mēbra secet Saturnus rælū & terra plures genuerunt

lios: sicut apud Hesiodū legere ē in theogōiā: horū ē Saturn⁹ filius dicif: qui cū pater genitalia denudasset
ea falce amputauit: uñ nōnullæ sanguis guttæ exciderūt. quas terra collegit: ex quibus postea & suriæ: & gi
gātes & nymphæ: quas Hesiodus medias appellat: ortæ sunt: picit in mare aut Saturnus uirilia: q̄ cū aliqua
diu errassent: spumā fecere: ex q̄ nata Ven⁹ dicif. sed hæc oīa phisicā in se cōtinēt rōnē. ¶ Nec tibi sit tumidis

ceyx luciferi filius trachinæ telluris rex fuit: ut in met. legif: q̄ alcyonē æoli filiā cōiugē hūit: cū hic ad clariū
oraculū iuisset: oborta tēpestate obrut⁹ ērat Alcyōe: q̄ teste Porphyrio: cleopatra dicebat uiri naufragi īscia
singulis diebus iunōi uota p̄ cæycis reditu p̄soluebat. miserta ē dea frustra mulierē p̄ cōiuge laborare: n̄r ad
fōnia d̄miserit: ut alcyōi casū cōiugis significaret: q̄ morpheia ad alcyonē accelerarūt: hic cæycis sūpta imāgie
noctū qescētē adiit alcyonē: q̄ de naufragio certiorē fecit: corpusq; ī littore errare docuit exp̄ecta ipsa mās

ad lit⁹ se p̄ripuit: ubi uiri corp⁹ uētis: & unda agitari uidit: q̄re mare īfiliēs: ut cadauer arripet: uis una cum
cæyce effecta ē: q̄ alcyō appellat: ita nostris alcedo: media h̄veme ī mari pturiūt oua: tūc tā trāq̄llū q̄ qd̄ mīrā
dū ē: reddif mare p̄ septē dies: hos solēt nautæ dies alcyonios nūcupare: ut auctor ē Var. ¶ Fī & uxor aues:

Alcyone
Dedalion

Ded. liō Cæycis fr̄ filiā hūit noīe Chionē: formosissimā. q̄ Apollo & Mercuri⁹ cōpressere: & nari sunt gemel
li. Apollini Philemō: q̄ musica clauuit. patrē imitatus. Aut oliv⁹ at Mercurio: fur nobilis: suā p̄ferre Chionē
formā Dianæ ausa ē: ita q̄ ē sagittis interēptas: cui⁹ in rogū q̄ter Dedaliō p̄dolore se uoluit imittere: at phibit⁹
in Parnassū mōrē abiit: uñ cū se p̄cipitē dedisset: in uolucrē ab apolline ē mutatus: scribētē Ouidio in meta.
Miseratus apollo cū se Dedaliō saxo misisset ab alto: secit auē: & subitis p̄dētē substulit alis: & q̄ sequunt̄.

Solertiq; uiro: Vlyxes irato Neptūni numine: ut Home. scribit multa in aquis incōmoda ppeffus est: fecit DOMI.
q; tan dē naufragiū cū enataret in rate afficereturq; maximo dolore. Ino filia Cadmi: quā a grācis Leu- Vlyxis fa-
cothea dicif a nostris matuta: ut Cice. testat: cōmiserata est naufragiū: uerlaq; est in spēm mergi uel gabiā: bula
quā Ho. appellat ethiā: cōsolata ē merēte deditq; uelū quo circūdato pectore enatauit tutus. Ho. Quā Vly Ino q; sue
xē miserata est laborantē: deditq; uelū: ingens hoc uelū sub pectore onde. ¶ Vel q; Attilius Regulus cū au- rā & quo
store Tuditano: si Gellio credimus: uenenū sibi datū esse dixisset a pœnis: qd' mortem in diē pferret. p̄sibus nomie ap-
pellata fu-
erit

Solertiq; uiro: lacerā quem fracta tenentem
Membra ratis semeles est miserata soror.
Vel tua: ne pœnæ gen⁹ hoc cognoverit un⁹
Viscera diuersis scissa ferantur equis.
Vel quā qui redimi romano turpe putauit
A duce puniceo pertulit ipse feras.
Nec tibi subsidio sit præsens numen: ut illi
Cui nihil hercei profuit ara iouis.

simile supplicii. ¶ Cui nihil: priamus despatata salute sua & suoq; cōfugit ad arā iouis hercei: quā in media Priami in-
regia erat ubi a Pyrrho obtruncatus est: nihil. n. profuit numen iouis. carmen de hoc Vi- teritus
gilianum exrat. ZARO.
¶ Solertiq; uiro: astuto & callido: & ulyxē dixit: quē ut in. y. odissea Ho. tradit: effosso polyphemoni ocu- Vlyxes
lo Neptūnus maris deus: diu fluctibus agitauit: ne inultus filii eēt: naufragiū quoq; facere cōpulsa: actūq; de
ulyxe tūc fuisset: ni matuta dea piclitarē q; in mergi forma apparuit adiuuisset: cui chrydeniū ornamētū ca-
pitis: uel ut alii uolūt: ornamētū quoddā tradidit: quo enataret: puēit itaq; Ithac⁹ nō sine magno labore ad
Pheacū insulā: & pudēda chrydenio nudus enī erat: uelabat: quē in littore nausica a regis Alcynēi filia: cū as-
pexisset: ei uestimēta p̄buit. & ad regē duxit: a quo honorificētissime susceptus ē. ¶ Semeles ē miserata soror
cadmo thebarū cōditori ex harmonia ueneris & maris filia: ut in met. & apud Diodorū legimus: filia suere: bula
Agave. autonoe Ino & Semele: & Polydor⁹ athamātī æoli filio thebarū regi Ino nupsit: q; Clearchū genuit
& Melicertē: q; lunōis odio haud diu uixere: nā luno ppter Semelē pellicē ifesta. ib⁹ ex cadmo pgenitis fu-
it: ut in met. De iunōe locutus ondit Oui. Quidq; uelit qd' uellet erat ne regia cadmi stare: & in facinus tra-
herēt athamanta furorē: furias in athamātā inuist: quē adeo furibūdū effecere: ut Ino uxotē Leā existima-
ret. filios uero ipsius catulos: hortareturq; socios ut retia ferrēt: qre & Clearchū puerū: quē bis terq; p auras
more rotat fundā rigidoq; ifantia saxo discutit ora ferox. Ino aut sibi ac supstiti filio timēs ad quēdā scopu
lū abrepto Melicerta aufugit: ex quo loco se una cū filio ī mare p̄cipitauit quos neptūn⁹ ueneris: p̄cib⁹: deos
maris fecit: dictus ē grāce melicerta palemon latine portūnus: cui aedes ī portu thyberio fuit: & ferā con-
stitutā: ut auctor ē Var. Ino uero a grācis Leucothea: a n̄is matuta est nūcupata: q; bonū significat si pōpe-
io credim⁹: cui⁹ ut diximus auxilio Vlyxes euasit. ¶ Vel tua ne pœnæ: difficile sane ē quē poeta taxauerit: cū
multos ab eqs discerptos fuisse legerimus. M. Suffetiū licet cōiectari hic ut apd' Liuiū ī p̄rio ab urbe cōdita Leuco-
uidimus: p̄fidus Tullio Hostiliū bellū ī fidenates gereri fuit: quē cōpos uictoriæ duab⁹ qdrigis distrahēdū thea quā
dedit: primum illud ultimūq; supplicii apd' Romāos fuisse idē Liuius docet: de Hippolito quoq; itelligere alio nomi-
possumus. q; ut supius ondim⁹ ab eqs ē laceratus: nōnulli absyrtū it̄p̄tant: cui⁹ notissima fabula ex Ouidio ne dicitur
in met. h̄riled nō placet: nō. n. ab eqs: sed a sorore Medea dilaniatus fuit: & eius mēbra minutissime secta: in matuta q;
mareq; p̄iecta: qbus p̄ eā psequēs. dū ipsa colligeret: ī mora detinere. ¶ Vel quā q; redimi: M. Attilius Re sit
gulus urbis romanæ decus: primo bello punico cōtra carthaginēses impatoringēti exercitu missus terrorē M. suffetiū
maximū aduētū suo carthaginēsisbus iniecit: capta Clypea urbe. cccq; apli⁹ castellis: quēadmodū Flor⁹ tra Hippoliti
dit uast: itis: qre a lacedæmōis carthaginēses ducē postularūt ob ducis ip̄eritiā nō p̄spe pugnātū arbitrati: atq; Ab
iī Xāthipū rei bellicæ pitissimū misere: q; ut. Appian⁹ ē auctor īstructa acie regulū siti a labore difficulter ag- syrthi hi-
mē gētē aggressus ē: quē facile uicit. nā ex trigita millib⁹ quos Attili⁹ ductabat: pauci arma sūpsere: reliqui M. attili⁹
oēs celsipartī capri: una cū ipatore carthaginē ducti sūt: misere nō multo post carthaginēses Attiliū romā le regulus
garū ut pmutatio fieret iuuenū carthaginēsiū cū ipso Regulo. q; senatui p̄suasit: defixis in terram oculis. ut
Ho. tradit ne pietate p̄res cōmouerēt: ne hmōi fieret pmutatio: utq; id nō facerēt: addidisse scri. Gell⁹ sibi
uenenū tpi datū: quoad fieret pmutatio: re itaq; ifesta carthaginē iuitis uxore liberis: & aicis: rediit: ubi a pe-
nis nouis mōis ex cruciat⁹ ē: cuiusmōi at supplicio fuerit affect⁹ n̄ satis it̄er auctores cōstat. nā Gellio referēte
Tubero ī historiis scr. eū ī p̄fidissimas tenebras clausū: & p⁹ aptis oculis soli oppositū: & palpebras ne pos-
set cōnuere: iussū. Tuditāus uero sōno phibitū obisse tradit: Appia. īclusū circūuallata clauis cauea extin-
ctū docet: qd' romā postq; pceptū ē: reguli liberis pœni captiui tradūf. a qb⁹ ī armario muricib⁹ p̄fixo desti-
tutos p̄uisse idē Tuditan⁹ ē auctor. ¶ Nec tibi subsi. p̄ns sit numē: sensus ē n̄ habeas deorū quēpiā p̄pitiū. q; i
bi sit auxilio in tuis cōstituto calamitatib⁹ subsidii ē id qd' ī auxiliū succedit: p̄ns p̄pitiū: ut apd' Vir. nec tā p Priamus
fētes alibi cognoscere diuos numē a nutu: & ip̄eritiū deorū d̄f Var. ¶ Cui ni. her. pro. a. io. Priamus rex ut i. ii.
æneidos a Vir. ondis: occiso añ suos oculos Poplyte filio a Pyrrho Achilles notho: in ip̄m ē accerrime inue-
ctus. ei p̄is exprobrās hūanitatē: æq; pietatē: q; usus fuerat: cū Hectoris cadauer restituit: iura p̄ctus Pyrrho

regē i media domo añ Iouis hercæi arā obrūcavit. ¶ Hercæi: iuppiter hercæus dictus est ἀπὸ τοῦ ἑρκω, idest a circūdando: ut auctor est Porphyrius hōeri iterpres: mos erat atiq; ut domus ptes diis dicarent: ante rior ioui dicabaf: cui in medio solebāt arā erigere. unde mesertius ioppiter dictus ē hercæus qa circūdatus.

DOMI. ¶ Aut: Hemō filiū hūit Thessalū: q cū thessaliā ipio teneret ab Eurialo aduena. nā erat corcyreus ex ossa mō te precipitatus est: necato ēt Nesone filio: a quo Nesonus lacus dictus est: ut scri. Strabo. Ea cæde cum purga ri nō posset Euryalus deditū stigie paludi caput furialibus anguibus dī absumpt⁹. ¶ Minoia: minos ob iniuriā acceptā a Dædalo labyrintho fabricato: eū classe persecutus ē ad Cocalū regē Siciliæ: ad quē cōfuge rat multisq; pclaris opibus editis: ut auctor est Dio. dorus iilius grām sibi cōparauerat: cū primū Minos classe; appulit i Siciliā: hostiliterq; agrū popularet Cocalus ad colloquē eū puocauit: proposita spe de dēdi dædali. Tadiū aut iussit eū in thermis clausum expectare quoad uaporibus calidæ aq̄rum ē extin ctus. exanimū corpus reddidit sociis affirmās eū casu lapsū i aquas calidas mortuū eē hactenus pcessit

Thessali & Nesoni **Alia opi-** **nio de** **morte mi** **nois** **Prometh-** **thei exi-** **tium** **Aetraci-** **des mors** **ZARO.** **Thessalus** **Euryalus** **Minos** **Prometh-** **thei pro-** **sapia &** **mors** **Heracli-** **des secun-** **dum aliā** **opinionē** **Fretum** **unde di-** **ctum fue-** **rit**

Dio. Alii aut auctores innuūt iterfectū Minoē frau- de filia; Cocali: qd apte tradit Eusebius i tpiibus & significare uī. Sili⁹: postq; ppetuas iudex concessit ad undas Cocalidū inuidiis ¶ Impune: pmetheus uul- cano fabulis carmiē relegatus i caucaso mōte pascit aquilā: quoniā & olim deos deceperit & ignem sur- ripuerit de cœlo extat æschili tragœdia q̄ prometheus inscribitur. ¶ Aut ut etra. etracydes quū Clebā puerū Dori filium in delitiis hēret: eiq; tribueret oīa: ab eo occisus est. Nam puer in militarem ardorem excitatus necato domino exercitum contraxit. Lateq; euagatus condidit cumam phrytioniam. Stra. scri.

¶ Ut Quæ dedit sal. Thessalus thessaliæ rex eonis ex euryales filia Calciope fili⁹: ut tradit Porphyrius e mō te ossa a suis ē pcpitat⁹. ¶ Ossa. mons thessaliæ ē ossa. cui⁹ ex aduerso Pindus & Othris laphitarum sedes: ut scri. Pl. tātā in eo pinorū copā eē Soli. tradit: ut ramo; flexu & reflexu tonitrua representatū Luca. it tātus in æthera clamor: quātus piniferæ boreas cū thracius ossæ: rupib⁹ icubuit. ¶ Aut uelut euryali: euryalus qui thessalo successit cū inferiorū sacrificia neglexisset: ut a ueteri cōmētario accepim⁹: ira Eumenidū āgues ipm deuorari: sed ēt apd Gallū poētā ē legere Euryalū Ioni filiū: uino pbe appotū: filiā stuprasse: q̄re ab āguib⁹ absumpt⁹ ē. Ionides uti cupiēs p cōiuge nata: uinū cā fuit āguib⁹ esca dat. ¶ Sicut minoia fata: Diodo. scribit Dædalū atheniēsem eximū architectū: ex Mitio Eupalanio natū. q in cretā ob homicidiū i p̄ia patrū secessit cretē sib⁹: tunc minos iparabat q Dædalū in amicitia suā hūit ob eius egregias uirtutes: p id forte ip̄s Pasiphæ regis uxor: turpi tauri amore pibati: cui arte Dædali fuit supposita: q̄re Minos Dædalū punire q̄rita uita: aufugit aut ip̄s i siciliā ad Cocalū regē. At cōparata classe Minos ipm ē psecutus i Siciliā usq; Cocalūq; poposcit: ut Dædalū sibi ad poenā daret: iunxit Cocalus Minoē i secreto cōloq uelle: quē i thermis eousq; de tinuit: ut suffocaret: Eusebius uero a filiab⁹ Cocali iterfectū scri. ei⁹ deīde corpus cretē sib⁹ ē redditū: prelata obitus cā: q in lauacro elapsū aq̄ calida piisset. ¶ Vtque parum mitis: iaper⁹ thessaliæ rex ex asia puella q̄ ter tia oibis pti nomē dedit: filios hūit Prometheū: & Epimetheū nō me fugit Eusebium memoriæ tradidisse quosdā affirmasse Prometheū Epimetheū Atlātē: & argū: cūcta cernētē frēs fuisse. ferē igit Prometheus ho minib⁹ ab se factis Mineruæ auxilio adhibita ferula ad solis rotā ignē furatus: quē mortalib⁹ indicauit: itatū aut dei ipm p Mercuriū i caucaso mōte assyriæ uicio alligarūt: cui⁹ cor aqlā exedere uoluerūt: hoc ita a poe tis n̄ sine rōne fictū ē: nā ut Aeschylus: Alexāder aphrodiseus: & Seruius aliq; docēt: puidētia interpretat Pro metheus: Epimetheus. uero iprouidētia: uñ & noīa id idicātia tenēt: ex his nēpe duabus reb⁹ hūanū genus natū est: dī aut Prometheus astrologus eximius extitisse: q in Caucaso monte multorū syderū ortus: & oc casus dephendit: aquilā uero cor exedere: q̄ αχχορ sollicitudo ē: q̄ affectus syderū mor⁹ iuenit: & q̄a id prouidētia ē affecutus: cui præesse mercuriū cōstat: a quo ad saxū religat⁹ dī. Claudian⁹ de Prometheo & frē hęc scripta posteritati mādauit: nāq; ferūt geminos uno de semie frēs. Iapetontides generis primordia n̄rī. diffi mili finxisse manu quoscūq; pmethe⁹: excoluit multūq; inexit æthera limo: hi lōge uētura notāt dubiisq; parati: casib⁹ occurrūt fabro meliore politi: deteriore luto prau⁹ quos edidit auctor: quē merito graui phibēt epimethea uates: & nihil ætherei sparsit p mēbra uigoris. Hi pecudū ritu nō ipēdētia uitāt: nec res ate uidēt accepta clade q̄runf. ¶ Parū mitis: uoluit. n. pdesse & obfuit subfurato nāq; igni adeo molestum diis fuit ut pter Promethei poenā: iēt homines malis pluribus & morbis affecerint: ut testat Horatius: ignē fraude ma la gentibus intulit: post ignem ætherea domo: subductum imacies & noua februm terris incubuit cohors.

¶ Aut ut heraclides: omnes qui ab hercule descenderūt heraclidæ sunt appellati: sicut a Cæsare cæsares: ab Arfaco arfacidæ. fuit autem. xy. ab Hercule quidam: cuius nomen nusquā legisse memini: qui cuidā genita- lia amputauit: ipse postea cæsus & in mare proiectus: ut Eufonionis indicat uersus heraclides cuidam genita- talia membra recidit: scissaq; membra necis causa fuere suæ: sunt aliqui qui puerum glēbam intelligant: etra cydes legentes qui ipsum Glebam in deliciis habuit: a quo occisus periit etracydes. ¶ Fretum a seruescendo fretum dicitur: & proprie illud est: ubi angustum est mare: sicut inter Scylli & Charybdim: sed hic pro maui accipitur: quare etiam addidit immensum: quo magis innotesceret.

Aut: celinus puer dū ioui puero se totū addixisset petereturq; a Satillo Amāti filio: iratus eū uulnere inte-
remit cui cædis piaculo in adamātē ob duriciē cōuersus ē. fabulā particulā pcurrit Oui. in. iiii. met. ¶ De io-
ue natus: Alexāder q; iouis hāmonis dici & hēri fili? uoluit qd' Olympias mīr aliqñ p epistolā accusauit: aene-
no necatus ē ab iola picerna Antipatri filio: cuius cōsiliū autor & piceps habitus est Aristo. uenenū erat hu-
mor qdā q ex rupe nonacria in arcadia effluebat: neq; colligi poterat: aut cōtineri nisi eq ungula quē hūorē
pausanias appellat stygē. Her. Plu. Pli. meminerūt. Pli. ungulas tm̄ mularū reptas: neq; aliā ullā materiā q nō
pderet a uenēo stygis aq cū id dādū Alexādro ma-

DOMI.
Celini &
satilli fa-
bula
Alexādrī
macedōis
mors

Aut ut amanti adem turpi dilectus amore

Oderit: & sæuo uulneret ense puer.

Nec tibi fida magis misceri pocula possint:

Quam qui cornigero de ioue natus erat.

More uel intereas capti suspensus achæi:

Qui miser aurifera teste pependit aqua.

Aut ut achilleidē cognato nomine clarum

Opprimat hostili tegula iacta manu.

Antipr mitteret memoria dīgnū ē magna arist. infa-
mia excogitatū. ¶ Suspensus achæi: achæus cū lydiæ
regnū obtineret: populūq; ad noua cogeret tributa
ob auaritiā factōe populari attico duce necat' ē: & in
auaritiæ exprobrationē: elatis pedib' demerso capi-
te in aqs pactoli auriferas pepedit. ¶ Aut ut: pyrrhus
mīno gñe ab achille oriūdus pīno ab hercule: cū ad
uersus antigonū argos obsideret: an' et testō spectās
filiū pdeūtē in aciē. & piculo cōmota utraq; māu te-
gulā demisit. q exaiatus ē pyrrhus: ut Plu. & Corne.
scribūt: ut Trogus tradit: saxū fuit: alcyone' antigo-
ni filius pī caput detulit: sed corpus si Plu. credimus

Achæi
mors
Pyrrhi epi-
rotharum
regis inte-
ritus

magnifice ē sepultū ab antigono: si Trogū & Corneliū seqmur restitutū filio: & in epigē pīam relatū.

Aut ut aman. Philippus amyntæ filius macedonū rex: annis. xxi. regnauit au. Euseb. ac Iusti. q ab oraculo
accepit: ut qdrigas euitaret: nā erat ab eis in fatis ut occideret: qre ut Vale. maxi. & Ci. in eo quē de fato lib.
scripsit: qdrigas oēs disūxit: locūq; i boetia: cui qdriga nomē erat: sp uitauit: nō tñ fati piculū effugere potu-
it: ituprato etenī Pausania ab Attalo Philippi sororio: apud quē sapissime Pausania cōquestus ē: rex at hoc
ptrahēdo puifecit: ut pausanias inimici Attali iniuriā i ipm iudicē uertit: quē gladio i quo qdrigæ erāt inter-
fecit legis: & abātiades recto casu & cherinū dicit abātis filiū: cuius amore Stratillus depibat: ut cherinus en-
se ipm intefecit: ut Euphoriō ē autor oebaliū pueq; qtu dilexit Apollo: tm̄ sed frustra cherinum Stratillus
amauit: ac uelut agna lupos uisos fugit ursa leones: Sic puer ignarus ueneris fugiebat amores: apud quosdā
legis amātiadē: & celinū pueq; dicūt: q totū se ioui puero dedit: cūq; a Statillo amāti filio peteret: iratus eū i-
teremit. ¶ Nec ti. si. ma. cōstat sane iter oēs autores Alexādrū cognomēto magnū Philippi macedōiæ regis
& olympiadis filiū fuisse: q amōis iouis ex eo filius dici uoluit: au. Plu. qd' ad amonē in' lybiā cū eet pfectus: a
sacerdote quodā iouis filius ē appellatus: diuersa de ei' obitu tradunt: uolūt nōnulli p febris sæuitiē sitim col-
legisse: & uinū potasse & ob id mētis ipotē scī: extremū obisse diē pridie Kal. qntiles: alii at p iollā picernā
antiprī filiū ipso autore antipatro data aq nonacria frigidissimāq; ut Zonaras tradit: nō poterat nisi asini un-
gula cōtineri Iustinus & Plu. eq dicūt Pli. uero & Viētrui. muli scribūt: cuius aq hæc meminit Viētru. in. v.
lib. de architectura. itē in arcadia noīata terræ regio: q hēt in mōtib' & saxis stillātes frigidissimos humores

ZARO.
Philippi
amyntæ si-
lii mors

Celinus
Stratillus

Alexāder

hæc at aq stygos hydros appellat: q nec argētū: nec æneum: nec ferreū uas pōt cōtinere: sed difficil' ac dissipa-
tur: cōseruare at eā & cōtinere nihil pōt: nisi mulina ungula: q ē memorat' ab antipatro in puincia ubi erat
Alexāder: p iollā filiū: plata: ab eo & aq regē eē necatū: scri. Plu. nonnullos affirmare nequaq; ueneno piisse
cū nullū extiterit post mortē iudiciū: multas refert opiniones Plu. q's recēdere nimis lōgū eēt unū tm̄ adiciā
aū. xxxiii. ætatis suæ annum defunctū fuisse: qd' si ad seniū imatura mors pduxisset totū terræ orbē sibi au-
diētē subegisset: nā nullā urbē obsedit: quā nō expugnauerit: cū nullo hostiū unq; cōgressus: quē non uicerit
nullā gentē adiit quā nō calcauerit: postreō iscoliciter babylone quā ut euitaret erat admonitus: e nita deces-
sit. ¶ Misceri: poni: nā cum uirus in uas iponit: misceri dī: hinc illud poetæ: miscet amatori pocula grata suo.

Venenū
pntaneū
quo alexā-
der subla-
tus est

¶ Poculata porione poculū dī Var. ¶ De ioue cornigero: iuppiter hamō ab æmmos qd' harenā significat:
dictus ē: nā iuppiter baccho & populo suc sitiēt: p libiā pagrati in arietis formā pede harenā pulsauit ubi q
primū aq scaturit: uñ bacchus ioui pī tēplū erexit: autor est Hero. & Stra. & iō cornigex: nunc poeta appel-
lat. ¶ Capti suspēsus achæi: Achæus ab antiocho captus suspēsus ē in pactolo lydiæ fluuiō. quē admodū in
epigrāmatib' Bothius tradit: antioch' capit & uictū suspendit achæū: Vnda tibi hæc credas aurea testis erit:
qdā scribūt ipm attico duce factōe populari pp auaritiā itefectū: q in aq pactoli ob maiorē ignominia pe-
pedit. ¶ Aurifera aq: mida rex phrygū a baccho impetravit: ut qcqd' suo corpe tāgeret: aug' fieret: qd' multū
sibi obsuit: nā cibū edere nō poterat: q tactu suo aug' reddebāt. admōitus ē a deo ut se in pactolo flumīe ab-
lueret: cuius ablutiōe aurifex fluuiū effectū. in. xi. met. scri. Oui. ¶ Aut ut achilleidē: pyrrhus epirorax rex ex
phithia mēnonis thessali filia. & eacide ab Achille oriūdo natus. unū tm̄ & integrū osp dentibus habuit. xi.
agēs annū regnū epiri recepit: nā pī eacides a ciuib' in exiliū exactus ē pp diutina bella cōtra macedonas
qbus populū fatigabat: ob idq; ēt filiū bimū pdere qrebāt. sed furti ē in illyrios delat' ac beroe regis glauci
uxori traditus. tātus hic extitit. ut solus tarētinos cōtra populū romanū tueri posse uideret. in argis obsidio-
ne ubi antigonus macedoniæ rex erat a fœmina qdā autore Plu. tegula in caput demissa occidit. qd' ēt eu-
phorion cōprobat. Argō ut hostilē circūdat undiq; pyrrhus: Opprimat & subito tegula iacta caput. Iusti. aut
inter cōferrissimos hostes dimicātē de muris iactato saxo scri. interiisse: cuius caput Alcyonus antigoni filius
pī detulit. qd' una cū corpe magnifice antigonus. si plutarchū seqmur cremauit. si uero trogū helēo filio tra-
ditū affirmam'. q deīde ipm in patriā asportauit. ¶ Cognato no. cla. clarus ob egregia ei' gesta ē appellatus.

Poculum
uñ dicat
Iouis ha-
monis fa-
bula
Achæus

Pyrrhus

Quas pyr-
rus clarus
appellat'
est.

DOMI.
Pyrrhi hi-
storia
Heraclia
mois

Leucho-
nis histo-
ria
Sardana-
pali uita

Iouis ha-
monis di-
repti ultio

Pfalli qui
fuert
Darei seu
ochi com
mentum

ZARO.
Pyrrh^o un
de dicat
Ambratia
quæ & ubi
fit
Periplea
seu laodo
mia

Magnetis
seueritas
Venenus
canthari-
dum
Leucon

Sardana-
palus

Cyri hi-
storia

Nec tua q̄ pyr. de altero pyrrho itelligo: nā pyrrhū supiorē magnifice sepultū tradit. Histo. uel si de eodē pyrrho itelligas eū iacuisse isepultū. dū ab helēo filio refert ambraciā. ¶ Nataq; Heraclia hierōis filia cū gñe achillis cōiūcta ueteri affinitate: iscel. citatē stirpis achilleæ luit. nā quis ad sacrariū Cereris cōfugisset: labē te re syracusana eēt iuta tñ cū duabus puellis: q̄s hēbat filias eodē populi tumultu quo Hiero pierat telis confixa cecidit. partē hi. accipe ex Liuiō. ¶ Aut pia te: oxiloch^o rex pōti: cū uxore hñic^o Leuco fr̄ adulter necatus ē ab eo. Nā mœchæ cōfusus amore spauit leuco sublato Oxilochō se regnaturus: s; adultera mariti uicē ulciz.

sci maluit: q̄ eē turpis uxor regis: Leuconēq; occidit adulter: tñ ei^o pietas laudata ē. prē hist. refert Stra. ¶ Sardanapalus: Sardanapalus trigēsim^o a Nio ultim^{us} assyriorū rex achiale i Cilicia sepult^o tale hēt epithiū. Edeibei: lude: cerilo hoc carm̄ addēte. Hæc hēo q̄ edi: q̄q; ex saturata libido hausit. Eodē igi rogo & ipe absūpt^o ē: & regnū: nā moritur^o res p̄ciosas i rogū cōiecit. lege d̄ hoc. Stra. i primis Dio. & Trogū. ¶ Vtq; io. ly. cābises cui^o meminerūt Her. & Trog^o cū studio euagādī ægyptū p̄termisit q̄ popularē tur tēplū locupletissimū iouis hāmōis: q̄ oēs ita nūi nis harenæ cumulis obruti sūt de isania ducis scri. He. Eodē gñe mortis pierūt psyli populi pugnātes aduersus austrū. ¶ Darei secū. secut^o uerā. ut arbitror historiā: ab his dissentio q̄ aliter scripserūt: de Ocho itelligit q̄ dareus postea ē dictus: hic cū opp̄ssisset se p̄tē magos: q̄ una factiōe p̄sare iperū obtinebāt: fact^o ē rex: deditq; fidē his q̄ erāt facinoris socii se n̄ ne catū: aliquē ipso: aut uenēo: aut ferro: aut ulla uis aut inopia alimēto: sed noua fraude supplici exco: gitata cūctos sustulit locū. n. manioit altis parietib^o: cōp̄: euit ciere. ide supposito tigno largo epulo eos accipiebat: ubi cōfopiti in cōgeriē illā cineris decidebāt: & obruebant^o autor est Valerius de crudelitate.

Nec tua q̄ pyr. pyrrhus flauus di: ut scri. Cice. flauus at fuit: cui hoc nomē prio ē iditū uñ & reliqui ab eo pyrrhi sūt nūcupati: mō oñdimus Iustini auto. Helenū pyrrhi p̄ris ossa in epigē asportasse: q̄ ut fuerit colloca ta nōdū me legisse memini. q̄re de pyrrho claro dcm̄ existimo: cuius forte ossa p ambraciā sparsa fuere: dū a filio portaret: aliq̄ de altero pyrrho itēptat: cui snā n̄ repugno. ¶ Ambracias: abraia teste Liuiō. urbs in epiro ē: aspo subiecta tumulo: dudū pyrrhi regia fuit. ē & ambracius sinus: au. Ply. xxxix. mil. pas. lōgitudine latitudie. xv. mil. ¶ Nataq; ut acaci. ut i ueteri legimus cōmētario. Periplea: uel laodomia siue piboea pyrrhi filia fuit: q̄ cū i tēplū cereris ambraciæ cōfugisset inimicō: telis ē itēfecta itelligūt nōnulli herclia hierōis filiā ex achillis gñe: q̄ i tēplo cereris una cū duab^o filiab^o a populo syracusano telis cōfossa cecidit. ¶ Dissimu lare sce. sensus ē: quēadmodū i tēplo cereris filiā pyrrhi: uel hierōis: trāsfigere sacrilegū fuit ita te liceat ip̄ie itēficere: & p̄inde n̄ dissimulare. ¶ Vtq; ne. di. magnetes gelōis & Nereidos pyrrhi filius fuit cū quo m̄ rē hñe uoluit: idq; nō cōsecuta: filiū Cātharidū uenēo substitutit: uetustissimus scri. itēps. ¶ Cātharidū su. xi. na. hist. li. docet Ply. Cātharidū alas mederi: q̄bus dēptus ē latalis: ē at genus uermis terrestris: idē autor in xxyii. de uulgarī lapide locutus ait: lapis uulgaris iuxta flumina fert muscū siccū canū: hic fricat^o altero lapi de: addita hoīs saluā illo lapide tāgīt ipetigo: q̄ tāgīt dicit: φευγε τε καὶ τὰ πλεον λυμὰς ἀγρίος οὐκ ἐδωκε. ¶ Aut pia te cæ. leucon: ut uetustissimus docet itēps: ex p̄cis regib^o sparthacū fratē occidit regno ide potiri sperās: cū & rē hñe: cū ipsius fr̄is uxore nō tñ uotū ualuit cōseq; nā in palude sabedana leuconem mulier itēfecit: q̄re pia ē iudicata: dicūt nōnulli oxyloch^o regis pōti uxore hñc fuisse: mō sptaci. ¶ Adultera: adulter & adultera: q̄ ille ad alterā: & hñc ad alterū se cōferāt: au. Fest. adulteriū at qd i nuptā cōmittit Seta dicit appellari. ¶ Inq; py. te. conofcō coleros q̄ græce dcūs ē sardanapalus Anacindaraxis filius. xxxvi. & ul timus assyriorū rex fuit: ut Euse. scri. ānis. xx. regnū obtinuit: una die tharsū & anchialē urbes condidit q̄ oī uitio: q̄ labē excelluit luxuriosus: adeoq; effeminatus: ut & habitū: & uocē exercitiāq; mulierū sit secut^o: nūc uiri nūc mulieris uicē. ab utebat^o: q̄ tā ipudica: cū arbastus p̄fectus ipius medis p̄positus eēt cōspicatus: in eu^o bellū mouit: quē facile uicit: triduo urbe uina obsessa: q̄ expugnata sardanapalus in hñc tñ uiros imitatus: pyrā se uxorib^o atq; eunuchis in ea reclusis: cremādū iniecit: ē anchialē sardanapali monumētū: ubi hñc le gīt epigrāma sardanapalus anacindaraxis filius: anchialē & Tarsū una die cōdidit: ede: bibe: lude: cū te mor talē noris p̄ntibus exple: nāq; ego sū puluis q̄ nup tāta tenebāt: hñc hēo q̄ edi: q̄q; exaturata libido hausit: at illa manēt multa & p̄clara relicta hoc sapiēs uitæ mortalib^o ē documētū: hos at mēinit chœrilus q̄ circūferunt hñc hēo q̄ edi: q̄q; exaturata libido hausit: At illa manēt multa & p̄clara relicta: autores Str. Dio. in tu sculais Cice. & Iustinus. ¶ Vtq; io. ly. cyriparū regis cābises fili^o fuit: q̄ ānis. viii. regnauit: autore Euse. ægy p̄tū adiit: uñ exercitū ad amōis oraculū cremādū misit: ac diuino miraculo cū ex urbe oasi iter faceret: i q̄ medio sere spacio iter. oasios & amōios prāderet igrūisse ualidū austrū scri. Her. & ab harenis obrutū penit se: ut ēt meminit Iustinus: eodē mortis generē psylos interiisse scri. Gel. in. xv. ¶ Templū: significat adifi ciū deo sacratū: & tignū qd in edificio trāsuerso ponit: autor est fest. tēplū ēt dicit nonius sepulchrū appel

Nec tua quam pyrrhi scēlicius ossa quiescant
Sparsa p ambracias quæ iacuere uias.

Nataq; ut æacide iaculis moriaris adactis:

Non licet hoc cereri dissimulare scelus.

Vtq; nepos dicti nostro modo carmine regis
Cantaridum succos dante parente bibas.

Aut pia te cæso dicatur adultere: sicut

Qua cecidit leucon uindice dicta pia est.

Inq; pyram tecum carissima corpora mittas:

Quem finem uitæ sardanapalus habet.

Vtq; iouis libyci templum uiolare parentes

Acta noto uultus condant harena tuos.

Vtq; necatorum darei fraude secundis:

Sic tua subsidens deuoret ossa cinis.

lari uir, p̄terea fuit itestis de marmore tēplū cōiugis atq̄ multa Var. de hac dictōe ī li. ethymo. scri. ¶ Vtq̄ ne ca. darei. Dare⁹ scd̄s cuiusdā priāi fil. cū suos ciues nō īterfēctū iurasset: tormētis occidebat: Dare⁹ ēt scd̄s pri mo ī regnū succedere n̄ potuit: dōc iureiu. stipulat⁹ fuisse: se mo⁹ pentis uenēo n̄ me ciues occisus: sed re. gno ī suā ditionē accepto: ī fouea calido cīere plēo eos uita priuabat: ut apd̄ uetustissimū cōmētariū cōpi de ocho aliq̄ dcm̄ uolunt: q̄ dar. ē dcūs: cuius histo. Va. ma. in ca. de crudelitate pluribus uerbis expli.

Aut ut oliuifera quondam sicyone profecto:

Sit frigus mortis causa famelq̄ tuæ.

Aut ut acarnides insutus pelle iuueni

Turpiter ad dominum præda ferare tuum.

Inq̄ tuo thalamo iuguleris more pheræ:

Qui datus est leto coniugis en se suæ.

Quosq̄ putas fidos: ut larissæus alebas:

Vulnere non fidos experiare tuo.

Vtq̄ milo sub quo cruciata est pisa tyranno

Viuus in occultas præcipiteris aquas.

Quæq̄ in adimantū philesia regna tenentem

A ioue uenerunt: te quoq̄ tela petant.

uox larissus fluui⁹ eleox argū & dimā diftermiati⁹ biq̄ larissā eē theopōpus scri. larissa p̄terea ī asia iuxta cu mālarissa pene ī uia ad mechimnā: larissa ī agro attico ad trales p̄terea asia ē larissia: uñ iuppiter lariss⁹ no/ mē accipit: ut Stra. pl̄: cū achilles lariss⁹ dicat a larissa phithiothica: postreō larissa ē ī finib⁹ hemi. ¶ Vtq̄ mi lomilōes q̄tuor fueiūt: milo crotoniates lacertox robore īclit⁹: cui⁹ meminērūt Dio ī. xii. histo. Stra. & Ci. milo ro. Clodii nece dānat⁹: & ī bellis ciuilib⁹ ictu lapidis extinct⁹ milo epirota: q̄ hastā cōiecit ī laodomiā si liā pyrrhi ut Trog⁹ scri. q̄ nūia diāx cōfugerat quo piaculo uersus īsanā itra. xii. diē mortu⁹ ē: de hac. d. laodomia supra nō ītellexim⁹ secuti Titū liuiū qd̄ heraclia historiā scri. reliq̄ quā tradidim⁹. Postreō milo fuit pisan⁹: q̄ cū suos uariis cruciatib⁹ afficeret pōdere lapidis ict⁹: īpfūdū dmerfus ē. Pisā tēuerūt p̄ter Milonē. Oe noma⁹: & Salmone⁹: urbs a regiōe pisa nomē accepit: ut ē apd̄ Stra. q̄ icolæ besā uocāt. Stesichor⁹ poeta pisā urbē negat: s̄ totā ait regiōē dici pisā. ¶ In adimantū: adimant⁹ philesi⁹ rex cū iouē nec sacrificiis dignare⁹ nec deū putaret se maiore fulmīe idē ē. Alteri⁹ adimanti mēinit Plato. ī dialogo q̄ scribit⁹ parmēides.

¶ Aut ut oliuife. neocles thus⁹ ex sicyōe pulsus oib⁹ uitæ p̄sidiis dstitut⁹. fame ut uetustissim⁹ iterps scri. & fri gor⁹ mortē obiit. Sicyōe: sicyō urbs achaiæ ī lacōia teste Plī. ē: olī mechōe dicebat: refertissima oliuetis. uñ in ii. geor. uir. terif sicyōia baccha trapetis: aliā eodē noīe Plī. docet īsula ī ægæo maritex opposito ad epidaure altā & eminētē: qd̄ lūue. ēt tāgit⁹ h̄ alta sicyōe: sicyōia at calciamti gen⁹ ē: autor fest⁹. ¶ Aut ut acarni. si. acarni ī oriēte tetrarcha fuit: q̄ cū mēnōe bellū hūit: a quo uist⁹ iuueci pelle ē īfut⁹: ac sub mēsa deret⁹: ut uetustissi. m⁹ narrat iterps. ¶ Inq̄ tuo thalamo s̄o offōz docet Ci. piter: & Val. ma. Alexād⁹ phereū uxore thebē admo dū dilexisset: n̄ exepulis ad eā ī cubiculū cō se cōferebat barbagē disticto gladio uidebat añire: deq̄ stipatori b⁹ suis p̄mittebat: q̄ muliebres arculas p̄scrutarēt⁹ ī tñ eū sefellit opio: nā ab uxor p̄ pelicat⁹ suspicionē ē iter fest⁹ phere plures sūt: ut ī achaiā nouē mōtiū sūt iter megarā & thæbas itē ī thessalia: ut Plī. docet sūt: & ī ar go teste hōero pyloppiq̄. ¶ Leto: a leo uerbo letū dici ait Pris. uñ dleo fest⁹ at pōpei⁹ ab obliuioē q̄ græci λη οη⁹ uocāt lethū dieit appellari: q̄ si a græco uēit cū aspiratōe scribēdū. ¶ Quosq̄ pu. si. thiodamāris si. fuit ale bas: q̄ larissā ī thessalia dñatū hūit: extruxit at larissā thessalicā acrysi⁹: q̄ a larissā pelasgi filia nomē hūit: ut he lani⁹ scri. ī histo. satellites ciuiū tiore alebas ad custodiā hēbat: quos fidos sibi existiabat: at ab ipsis postea ē īterfēct⁹: ut a uetnissimō accepim⁹ iterps: fidos dī soci⁹ & a fido uēit: fidelis at fū⁹ & a fide deriuat⁹: dōat⁹ ē au tor. ¶ Vtq̄ milo: Milōes plures fuisse cōstat. quox qdā pisam elidos tenuit q̄ pisanos cruciatib⁹ afficiebat. tā dē ī alpheū fluuiū pisam pfluētē demersus a pisanis ē. si uetustissimo credim⁹ iterps. ē & pisa ī Italia ciuitas iter amnes auferē. & Arnū ut in. iii. naturalis histo. Plī. est autor a pelope p̄sisq̄ elidos siue cenu canis græca gēte. ¶ Tyrāno. tyrānus a tyrrhēo atys filio nomē ē. h̄ ex lydia in italiā uēit eāq̄ ptē occupauit italiæ. q̄ a se nomē traxit expulsi pelasgis īde thuscia dcā a sacrificio ritu teste Plī. & q̄ ui aliēas tenuit sedes. tyrān⁹ is dici coeptus q̄ uiolētē aliqd̄ ag. t estq̄ cōis gñis nomē. nā theodosii grāmatici ē regula. q̄ noia p̄fessionē. aut di gnitate significātia. cōis sūt gñis. ut hic & hac duxcis. hic & hac phis. hic & hac abas abæ. n̄ at abatis & aba tissa. ut impiti gramatistæ pueræ p̄ueros docēt. ita hic & hac tyrānus. ¶ Occultas aq̄s: mon q̄ aquæ sint oc cultæ. nā mediā p̄urbē īterfuit. sed q̄ occulte demergit⁹ fluuius. ¶ Quæq̄ in adimantū: adimant⁹ phyletiæ rex. pōto cōiūctæ siue ut alii uolūt thessaliæ deox cōtēptor. diis sacrificare neglexit seip̄s maiore p̄dicās. q̄re la ioue. ut uetustissimus exponit iterps. fulmine ictus interiit. meminit in dialogis Plato cuiusdā adimanti. sed nihil ad hūc locū. ¶ Petāt feriant pcutiāt multas hoc uerbū h̄e significatōes. Nonius marcellus docet. pete re. n. est p̄scere uocare appetere sequi abducere eligere obtinere expectare: & ut hoc loco pcutere ferire.

Darei im.
manitas

DOMI.
Neoclis
mors
sicyō urbs
quæ & un
de dicta
Bacha si
cyonia
Hermys
mors
Alexādri
pharei
mors
Aleba⁹ hi
storia
larissā q̄ &
ubi sit
Achilles
larissæus
Milōis hi
storia &
quot mi
lōes fuere

Adimanti
interitus
an fuerit
alius adi
mantinus
ZARO.
Neocles
sicyō urbs
Acharni si
lius
Alexād⁹
phareus
Letum uñ
ueniat
Alebas
Midones
Tyrāni hi
storia
Tyrānus
q̄ dicatur
Oia noia
p̄fessionē
aut digni
tatē deno
tanda cui⁹
gñis sunt
Adamant.
thus
Petere q̄
habeat si
gnificata

DOMI.
Amastris
 urbs ubi
 locog: sit
Dionysii
 lenei inte-
 ritus
Achileū
 ubi sit
Thrasyl-
 log: histo-
 ria
Hectoris
 historia

Quis pri-
m⁹ tyrāni
 dem exer-
 cuit
Aene⁹ tau-
 rus qualis
 fuerit
Themese
 & casan-
 drea q̄ &
 ubi locog:
 fuerint
Hippome-
 nis mors
Limos
 græce qd
ZARO.
Amastris
Dionysii⁹
Antiquo-
 rū ritus
Thrasyll⁹
Bustū un
 dictū fue-
 rit
Vstrina q̄
 sit & un fu-
 it
Hectoris
 & patro-
 cli iteritus

Mania
 un dicta
 lustrat qd
 proprie
 significat
Hippome-
 nes
Limone q̄
 re dicta
 fuerit

Aut ut amastriacis: Amastris urbs est in peninsula habēs portus ex utraq; pte: q̄ condidit Amastris Oxiar-
 tis filia uxor Diony. tyrāni heracliēsis: hic Diony. lēneus dictus est: q̄ expulsus a Miridate aufugit in achille.
 os dromon: in locū quē cursum achillis appellāt: ubi a suis desertus periit oī destitutus ope eodē in loco est
 lucus achilli sacer. Est p̄terea achilleū nō pcul a troia: cuius Stra. meminit. Sed hic per terrā achilleā intelli-
 git cursum achillis. **Busta thrasylli.** Thrasylli tres fuerūt: ut hastenus comperi: libertus Cæsaris Augu. alter
 mathematicus: qui Caligulā iperaturū negavit tertius per cōtētiōē interfectus ab Eurydamate uate: cuius

mortē larissei uli sūtnā Eurydamas tractus est cur-
 ru inter busta thrasylli in inficias. Eurydamas soma-
 niorū īterpres ut scri. Ho. Abātē & Polidū filios de-
 terrebat a bello troiano: qm̄ p sōnia uiderat eos in-
 terituros: uerba hæc sunt Ho. hic Abātē ducebat &
 Polydū filios cura Eurydamātis senis somniorū in-
 terpres. **Et qui Hector cū bellū troianū uirib⁹ suis**
 in decēniū distulisset. Patroclo interfecto. Achillem
 in furorē ulionis puocauit: quo uictus ter circum
 mœnia troiæ tractus est ut pictura Virgiliana docet
 & copiosius Ho. carmē in fine iliados: ubi Priamus
 senex aquilæ auguriū secut⁹ filii corp⁹ auro redimit
 primus tyrānidē docuit: quā ī agri gētinis siciliæ ex-
 ercuit: auctor est Pli. in septio naturalis hysto. Sūt q̄
 scri. eū ante cōditā urbē uixisse sexaginta q̄tuor an-
 nis: sed eusebiū secuti eū credimus post cōdi. urbem

fuisse tēporibus Seruii Tuli poste. xvi. annū tyrānidis a sociis resecta lingua coniectus est in taurū aeneū quē
 olim Perillus struxerat ex ære cyprio: id. n. gen⁹ ductile ē: ut scri. Pli. & facili⁹ ignē admittit: q̄ ad mouebat dā
 nato clauso in uētre bouis. **Paphio. i. cyprio:** nā Themese urbs ī cyprio hēbat metalla æris: & eiusdē nois in
 brutiis: idem hēbat Casandrus. Casandrea colonia in macedonia est: q̄ olim potidea dicebat: ut tyrānius a
 sociis cinere obrutus est: alter qui successerat casandrus uiuus defossus ī terra periit. **Hippomeneia:** Hippo-
 menes athenæ princeps fuit: cuius filia in adulterio dephēsa est a patre ob scelus iuncta cū equo qui clausus
 cū alimētis careret dētes in puellā cōiecit: adulter uero p regionē atticā ab equis tractus: discep⁹ est puel-
 la ab Ouidi. dicī hippomeneia ab hippomene patre qui ob acerbitatē supplicii in filiā: imperio deiectus est.
 Eadē dicī limos. Nā limos græce latine significat famē: ob quā puella ab equo sumpta est. Qui scribat hæc
 historiā apud latinos nōdū reperi: nec apud græcos p̄ter unū Suidā qui hippomenæ historiā pstringit.

Aut ut Amastriacis: amastris ciuitas mythridatis fuit: qui mecisteū quendā ex lēno ueniēs: ut uetustissim⁹
 scribit interpres expulit: in locūq; qui dromos achilles: ab achillis exercitatiōe dictus est: auctore Plinio uenit:
 ubi a suis destitutus: omni priuatus auxilio periit sunt qui dicūt amastricē oxia: tis filiā Dionysii tyrāni herac-
 cliensis uxore: a suo noīe urbē cōdidisse: qui Dionysius lēneus est appellatus: olim fugatus ut dixim⁹ a my-
 thridate. **Vtq; uel Eurydamas:** mos diu apud thessalos fuit: ut interficientiū corpora circa occisorum sepul-
 chra thraerent: ut eurydamātis exēplo cōstat: qui circa trasylly: quē īterfecerat: tumulū a simo thrasylli fratre
 tractus est auctore in. xxi. iliados porphyrio. **Busta:** bustū pprie dicī locus in quo mortuus est cōbustus &
 sepultus: & dī bustū q̄si bene uisū ubi uero cōbustus qs tātū mō est: & alibi sepultus. is locus ab urēdo ustri-
 na uocā: sed mō busta sepulchra uocam⁹. auctor ē Festus. **Vel quisq; fuerat p̄tinax ad bellādū achilles fuit:**
 se homericū carmē demonstrat: qui abrepta ip̄ius amica bryxeida a rege agamēnone: nullis unq; legarōib⁹ &
 muneribus flecti potuit: adeo at̄ quotidie græcorū fugabat exercitus a troianis atq; strage īminuebat: ut pa-
 troclū achillis amicū græci utpote ultimū ī tāto piculo remediū achillis armis īduerūt: ut si nō uer⁹ achilles
 eēt saltē ip̄m rep̄ntaret: q̄ supra q̄ dici possit timebat a troianis: patroclus igī achilleis armis & myrmidōib⁹
 exornat⁹ ī bellū cū cæteris græcis p̄diit: q̄ ī fugā subito troianos dedit ip̄mq; hec tora: q̄ cōmonit⁹ ab apolline
 patroclū eē: ip̄m una cū euphorbo & apolline īterfecit: atq; spoliāuit adeo aut̄ molestū achilli patrocli casus
 fuit ut se eo usq; nō comesugē iureiurādo pollicit⁹ fuerit: quoad hec tora occidisset. xii. q̄ nobiles troiāos: q̄b⁹
 p̄roclo īferias exhiberet: capisset nō defuit iureiurādo achilles: nā die postera acceptis a m̄te thetide armis q̄
 nūlcānus ea nocte fabricauerat. troianos oēs fugauit: q̄b⁹ & stragē maximā dedit xāthus etenī fluius sāgni
 nē nō aquā emittere uidebat: captis at̄ iuueib⁹: hec tora a pallade fr̄is ip̄ius imagie dceptū: circū troiana mœ-
 nia fugiētē īterfecit: cuius corpus neq; q̄fū fuit græcorū qn̄ hasta appeteret: q̄d̄ tercū iliacos muros rapta
 uit auro postmodū ī p̄ciū dato priamo ip̄m restituit: auctores homer⁹: & Vir. nō ī auri ulla mētio fit ab ho-
 mero: sed multorū t̄m mune. **Mœnia:** q̄ municit⁹ eēnt qui ea gerebāt ageres dicti & q̄ ager cōtineret au-
 tor Varro meniana adificia a menio sūt appellata: is. n. primus ultra colūnas extēdit tigna: quo ampliaren-
 tur supiora ait festus. **Lustrauit:** circūiuit lustrare ē expiare circūspicere: seu patefacere p̄spicere & ut hic cir-
 cuire auctor ē Nonius. **Vtq; nouū passa ē:** hippomeneiā dicit: si uetustissimo credimus īterprei q̄ antea li-
 mone dicebat in adulterio dephēsa: ab eqs est dilacerata: unde & nomē habet: eodem quoq; supplicio adul-
 ter affectus est: alii aut̄ hippomenē athenarū principem dicūt: cuius filia in adulterio inuenta ab equis est de-
 uorata q̄re limone dicta est: idest fames adulterū uero per regionē atticā eq dilaniarūt. **Aut sicut periit pe-**
 reas casandrus ille. Quē sua gens multo cinere disperit. Leguntur etiā ii uersus sed nunq; fuisse Ouidi cō-
 tenderim: fertur autem hic Casandrus uiuos homines sepelisse: quod idem postea passus est.

Aut ut amastriacis quodā lēneus ab oris
Nudus achillea destituaris humo.

Vtq; uel eurydamas ter circū busta trasylly
Est larisseis raptus ab hoste rotis.

Vel q̄ quæ fuerat tutatus mœnia sæpe
Corpore lustrauit non diuturna suo.

Vtq; nouū passa ē gen⁹ hippomeneia pœnæ
Tractus & ac tea fertur adulter humo.

Sic ubi uita tuos: inuisa reliquerit artus:
Vltiores rapiant turpe cadauer equi.

¶ Vtq; ferox perit: imprecatur laniatione corporis: qualis Aiaci contigit naufragio: non eadem est anali fides quare DOMI, aiadis naufragium
naufragio perit Ajax. alii. n. scribunt hoc fecum fuisse quam Cassandra in templo palladis uiolauerat. Hæc huius
piaculi non meminit licet scribat: & Cassandra fuisse uirginem: & grecos ad caphareum promotorium naufragio pe
riisse: cum ipse assertus pallados nomen grecis omnibus fensum esset. Nec aiaci magis quam aliis ob uiolatum. s. palladium
troianum. Illud tamen iter omnes conuenit: quod nunc Oui. imprecatur. Nauplio pre Palamedis in uictoria filii interempti fraudi
bus grecorum aiaci nauigati nocturno tempore faces a caphareo ptulisse: ad quæ splendore dum classis appellitur: illi
scopulis submersa est. Nauplia preterea est argiuorum na
uale: non a Nauplio pre palamedis: sed quia naues illuc
nauigabant. Nam Nauplia illud significat: filius autem fuit: ut
eæ antiquitas credidit. Amimones nymphæ: quod fabu
losum demonstrat Strabo. ¶ Mēs quoque imprecatur furorē
mētis: quæ contigit Maris: quæ uibia in æta modulatione
adeo est elatus ut phœbū in certamine puocauit: in
quo supatus pellē amisit: pēdē itque ex placito quam
ad Domiciā usque tempore annales prodiderunt: hūc pruden
tissimū fuisse scri. Dio. historia secut: quæ multiplices
uoces hūanas imitatus eas ad tibiagē sonū produxerit:
& quod nūquid uxore duxerit. Eiusdem nominis fluuius est
quæ appamē urbem interluit ortus celenis colle & ur
be eiusdem nominis quæ Pli. celenas & apamē idem
eē putet: quod Strabo antea consutauerat. ¶ Dryatida:
Lycurgus polydectē frēm hūitque lacedæmonium te

Viscera sic aliquis scopulus tua figat: ut olim

Fixa sub euboico graia fuere sinu.

Vtq; ferox perit: & fulmine: & æquore raptor:

Sic te mercuras adiuuet ignis aquas.

Mens quoque sic furis uecors agitur: ut illi

Vnum qui toto corpore uulnus habet.

Vtq; dryatida rhodopeia regna tenenti

Ingenio aut dispar cui pede cultus erat.

Vt fuit oeteo quondam: generoque draconū:

Thysamenisque patri: calligoneque uiro.

nebat impium: eo mortuo cum accusaret: quod Carylobū polydectæ filiū aliqui esset necaturus: perfectus est in Cre
tam & ægyptū: unde reuersus leges tulit lacedæmoniis reperitque filiū impantem. Lycurgus præterea ex thra
cia in fabulis est: quod dum in bacchi contempnū uites succideret: secures in ei⁹ crura sint conuersæ. Sed historia tra
dit eū decipere uoluisse bacchū redeuntē ex india nam cum libere regni adiūm misisset: noctu iussit milites su
os imperū facere in mulieres: & in exercitū bacchi: quæ cum deus uidisset ex Tharobæ instructa acie Thraces de
leuit Lycurgum priuauit oculis socios affixit cruci. Sed Oui. fabulā sequit: hic Dryathei filius fuit. ¶ Vt fuit:
Hercules cæteus dictus est ab ceta monte qui ab oriente a thermopilis in sinū usque ambracium extēdit hele
boro fertilissimus. In eo enim monte arsit hercules: uel ob tunicā uenenatam missam a Deianira: ut fabulæ
ferunt: uel ut Eusebius tradit ob incurabilem morbū in quē inciderat. ¶ Generoque draconū: Athamas in furo
rem uersus est notissima fabula ira iunonis. gener fuit Cadmi & hermiones: qui in illiricū profecti in dracones
uerfi sunt unū gener draconū dēus est. ¶ Thesamēque prius thesamenēs: tradita est hoc loco histo. quæ mihi non
probatur. Placet magis intelligas de filio Orestis: qui thesamenēs appellabatur tenuitque micenarū impiū: ut Stra
& Eusebius testant: restituit heraclidas qui ad ogigē usque impium tenuerunt: imprecatur igitur Orestis furorē pa
tris Thysamenē: nam orestes matre Clitēestra interfecta correptus est furore. ¶ Caligones: caligone uxor ai
cis thelamonii qui armorum iudicio superatus in furorem uersus sibi mortem consciiuit.

¶ Viscera sic aliquis amimone una ex filiabus danai: dum iaculo exerceret: satyge imprudens percussit: quæ eā ui
olare uoluit: sed auxiliū a neptuno implorauit: quo satyrus fugatus: mulier coprimistex qua natus dicitur nauplius
palamedis pater: autore lactatio: hic palamedes prudētissimū fuisse phibet: quæ iuitū Vlyx ad troiā produxit: ac ma
gnā frumētū copiā in grecorum castra cōduxit: non sine magna ulyxis infamia: quæ ad id fuerat negociū missus: &
infesta re redierat ex eo igitur Vlyxes aduersus palamedē stōachatus: finxit ipm ad priamū de grecorum pditiōe
lras dedisse: ob idque aurī copiā accepisse: quod grecis: Vlyxes idicauit: lrasque ac aurē: quod corruptis suis palame
dis: p noctē abscondere: iussit in ipso grecorum cōspectū portari: quæ palamedē lapidibus occiderunt: ut Virg.
Seruius & apollōius ostendunt: nauplius aut palamedis pater uolēs filii ulcisci mortē cum greci expugnata Troia do
mū reuenterent: lapidas per obscurissimā noctē iter scopulos: ut moris ē ostendit: quo cum grecorum naues appli
cuissent in euboico sinu naufragiū fecere si diti cretēsi uetustissimo scriptori fidē adhibem⁹. ¶ Viscera: ut Ser
uius docet non tamen itestina dicim⁹ sed quicquid sub corio ē & declinat hoc uiscus uisceris. ¶ Scopulus: aspeculādo
dēus autore Seruio uel αποτονο σκόπου. ¶ Euboico: euboea tam modico est diuidua ē a boetia: ut dubitā
dū sit an iter insulas deat nūerari: duobus signis promotoriis. gerasto ad atticā uergente: & ad hellespōrū capha
reo: & a septētrione ē ceneo usque latitudinē. xl. mil. pas. & infra. xx. mil. circuitu. ccclxv. mil. pas. pluribus quodā ur
bibus clara: ut Pli. & solin⁹ docet. ¶ Vtq; se. pe. aiex oilei filius cassandrā priamū filiā in templo palladis uiolare uoluit:
quæ indignata pallas ipm circa caphareū promotoriū fulmīe interfecit: nauesque dissipauit: attribuit aut fulmis pater
ioui: uulcāo: & mīerua: si Seruio credim⁹. ¶ Fulmīe: fulgur & fulmē ita distinguunt: est fulmen telū quod iacit:
fulgur ignis quæ coruscat fulmīe: autore nōio. ¶ Mēs quo. sic. fu. ueiuecors ē turbati & mali cordis: ut ait fest⁹:
& maris dicit: maris at hyagnis musici filius fuit: phrix: barbar⁹: uultu ferino: trux: hispid⁹: barbar⁹: spinis &
pilis obsit: quæ gloriabund⁹ apollinē ad cytharā & musicā ausus epuocari musis & mīerua iudicib⁹. dio. uero ni
seis dicit: quæ uelut ursus bipes corio exetomudis laceris: uis. erib⁹ fuit: ut Apu ē autor: in flauū sui nois
uersus: ut i meta. & apud Dio. i. iiii. legis. ¶ Vtq; Dry. lycurgi quatuor fuere. neme⁹ quæ prim⁹ aquā uino miscuit
quæ autore Lactatio ē in mari obrutus: alii quæ leges lacedæmoniis dedit: de quo Iusti. in. iiii. & Vale. ubi de igratis
loquitur: alii un⁹ ex. x. oratoribus atheniensibus quæ uno tempore fuere: ut Cicero tradit & hic dryatis filius: thraciarū rex: quæ ut
in. yi. iliados ab Homero traditur: temulentas bacchi comites est insecutus: easque pro nihilo habuit pariter:
quæ fuit

& bacchū: q̄ timore pterit' in maritimis fluctib' se abdidit: a tethide in sinu recept' q̄re iuppiter ppetua cecitate licurgū affectit: nec multo post iterfecit: Dio. aliā i. iiii. refert nobis historiā: alii uero dicūt in cōtēptū bacchi: cū uites putaret cruce p̄priū amputasse. ut nūc Oui. scri. ¶ Rhodopeia: rhodope mōs ē thraciā: Pli. aut ma cedoniā scri. dēcū a rhodope q̄ ibi ciuitatē sui noīs aedificauit. ¶ Vt fuit oeteo: hercules ut supius oñdimus ex almena & ioue natus: nescum cētaurū cū occidisset: ab eo deianira herculis uxor tunicā hydrae uenēo in iūctā accepit: q̄ psuaserat mulieri posse uigē facile aliēo amore si qñ detineret: ad se reducere: cū itaq̄ Hercules lycham domesticū suū i mōte rineo sacrificatur: ad deianirā misisset: ut uestē q̄ i sacris uti cōsueuerat ad se ferret: pcepit at deianira ioles amore Herculem teneri: cupiēs q̄ ipm ad se alliceret: tunicā quā a nescio hūerat misit: q̄ induit' Hercules: imēsis dolorib' afficiebat: quāobré apollinē cōsuluīt: q̄ ut pyrā i oeta mōte: nō pcul a pnafo: teste pclo: cōstrueret: ipm iussit de reliqs uero diis curā relinq̄ret: quo facto in pyrā se p̄cipuit: atq̄ ita uita fuit' āno. lii. etatis suae: ut tradit Diodo. q̄uis alii. xxx. tñ dicāt: autore Eusebio q̄ ob morbū pestilentem ait in flāmas se coniecisse: siue itelligit poeta ipi' i sania: q̄ cū ab iseris rediisset torq̄bat: uxorē etenī uoluit occidere: aliosq̄ q̄ plures amicos ut a Seneca' oñdis: fuit hercules melācolic' teste Aristo. q̄re facile potuit isanire. ¶ Generoq̄ draconū: notū ē. athamātē iunonis odio i furorē: uersū: filiū Clearchū pueg. iterfecisse: & inō uxorē melicertāq̄ filiū p̄secutū: quos marinos deos neptun' fecit: quēadmodū oñdim' supius fuit hic athamas aoli fili' thebae rex: cui ino cadmi & armoniā filia nupsit: q̄ uerū i dracones fuere: ut in meta. legitur. ¶ Thessimaniq̄ pa. Thessiman' achaia tyrā' aristophanū p̄rem hūit: q̄ cū filia cōcubuit: ut uet' scri. interps: q̄re ē a diis i furorē uersus: legim' ēt apud Eusebiū & Strabonē Thissamenū Orestis filiū: mycēis impiū hūis scicui' p̄i pp clytēnestra m̄is cādē isanuit. ¶ Caligonesq̄ ui. peanthidē siue pētheū uet' iterps scribit uxorē interfecisse: ut. inde cōmode cōcubinā h̄re posset: sed ab uxoris affinit' potionatus: i furorē est uersus nōnuli dñt calligonē aiacis thelamōii uxorē: cui' ut uulgatū ē cōiūx: i isania usq̄ ad mortē p̄māsit: sed nūq̄ legimus aiacē hūisse uxorē: amicā at & termessēm: cui' filius fuit euryfaces cui' ut multi ita sophocles meminit.

Athamā- z i fabula
Thessima ni historia
Pentheia fabula
Caligonis infania
DOMI. Diomedis historia

Nec ubi contingat matrona pudicior illa

Qua potuit tydeus erubuisse nuru.

Quaq̄ sui uenerem iunxit cū fratre mariti
Locris: in ancillā dissimulata necem.

Hipmeste locensis historia
Eriphiles mors
Agamemnonis mors
Deiphoe bi interit'
ZARO. diomedis profapia
Matrona quā nā sit
Hypmæ stre feritas
Amphiarai & eri- philes interitus
Agamemnon

¶ Nec tibi Diomedes uenerē uulnerauit: ut est apud Homerū uolētē Aeneā corpus p̄tegere: irata Venus iniecit stimulos libidinis ei' uxorē aegiale: q̄ cū domi māssisset ante uiri reditū nupsit cileboro Stelleni filio Nauplio horrante: cui' dedecoris pudore non ausus Diomedes domū nauigare in apuliā uēit: inde mi grauit in diomedēas isulas: ubi ei' tumulo equ' alb' ab icolis mactat. ¶ Locris: hipmestra locrēsis cū f̄fis uiri cōcubitū appeteret clā nocturno tpe id affecta mane pudore affecta: ut scelus suū dissimularet acillā ne cavit q̄si eā cōcubitū dephēdisset. ¶ Cōiuge q̄ Tha. eriphile amphiarai uxor Thalā filia: ut alii scripserūt Thelestoris: latētē maritū ne ad bellū thebanū iret i quo p auguriā sp̄xerat se pitug. p̄didit corrupta mōili: qd' oī uen' possederat: dephēsus marit' & i bellū p̄ficiscēs Alcmeōi filio mādauit: ut cū mortuus eēt mactaret tumulo suo Eriphilē m̄rem: qd' sc̄m ē. Ho. i carmine magico iuisam eriphilē appellat. Maro mactā. Dio. histo. aliter narrat. ¶ Tidareiq̄ gener. Tidar' & Icar' fr̄s fuerūt: q̄ ex iacōia expulsi ueniētes i carnaniā uxores duxerūt. Tidar' Lādā Thestii filiā quā secū duxit domū lacedæmonē: icarus policastrā filiā ligei: uñ nata ē penelope. Agamēnō gener Tidari nā Clitēnestra tidari filia fuit: ut scri. pausanias iterfectus ē ab uxore dolis agi sti: ut Ho. in odisea lōgo carmine cecinit. ¶ Tidareiq̄ ge. Nō placet prior snia: mihi magis p̄bat itelligas de Deiphebo: cui Helēa nupsit filia Tidari paride mortuo & p̄ditōe maritū p̄didit: ut ipse apud Vir. cōquerit. ¶ Nec tibi cō. Adrastus rex tres filias hūit deiphilā quā tydeo despōdit: uñ nat' ē diomedes: argiā polynicis uxorē: & aegialā: q̄ ipi nupsit diomedis: q̄ ad troiā cū ceteris grācis nauigauit: ut in iliade Home. scri. una cū sthenelo auriga: q̄ diōedi psuasit: ut ad custodiā domus calamystatū quēdā p̄ficeret hic at rē cū aegiala hūit cūq̄ domū diōedes reuertēret: ex domo ab adultero ēppulsat: quē nī i palladis tēplū fugisset: ēt occidisset a pudore autē ipudicā uxorē i Italiā uenit: a dauno q̄ tūc apuliā occupabat bēigne suscept' cui' socii in heroidas aues sūt mutati: autores porphyrius: & ditis. ¶ Matrona: matronas ait festus appellabant eas fere qb' stolas hūdi ius erat: nonius uero q̄ semel pepit matronā inuit appellari: uel ut alii locupletiorē. ¶ Quaq̄ sui uen. hipmestra una ex. l. filiab' danai cū fr̄e mariti cōcubuit: noctūq̄ dephēsa: bñficio tenebrae euasit: & ne palā īcestus fieret locrim ancillā occidit ac famulū q̄si in cōcubitū eos iūēisset. ¶ Cōiuge q̄ ra. quēadmodū ex statii thebaide didicim' p̄iter & Diodo. in histo. septē reges ad thebae excidiū iuere: ex qb' amphiarus lini: & hypmestra filius fuit: hic uaticinādi sciam optiē pcalluerat: q̄ cū cognouisset i ea expugnatiōe fore: ut uita fūgeret: se occultauit: & eriphile uxor talai filia ipm manifestauit: corrupta monili argiā polynicis uxorē: qd' olim atelchinibus fr̄ibus in sicilia fuerat fabricatū: autore Lactatio: n̄ ergo irritus fatore fuit ordo: nāq̄ hiati pegisset. infans sc̄s ē: ut sophocles in tragœdia scri. tradit at Diodo. ueneris nō argiā monile fuisse: quā: & hermiōe tradidisset: oborta q̄ iter adrastū & amphiarāu dissensio: eriphilē iudicē electā: quā & alteri' sororē amphiarai uero uxorē extitisse: p̄q̄ fr̄e sniaz dedisserut ad bellū cōiūx se cōferret: q̄re ratū āphiarāu se ab uxore p̄didit: alcmæōi: ut eriphilē matrē occideret iussit. ¶ Tidareiq̄ ge. oebalus piclus filius: dñatum in lacedæmonia tenuit: hūitq̄ filios icarū. ex quo nata est penelope. tyndareū: q̄ lādā genuit: arnē & hippothoōtē ille gitime natus: ex leda at iouis cōpressu clytēnestra orta ē: q̄ agamēnoni nupsit: q̄ troiāo bello grācis oibus p̄fuit: cūq̄ domum reuertēretur ab uxore ac agisto occiditur: persuaserat enim clytemnestrae nauplius ipm agamemnona cassandram priami filiam pellicem secum ducere ut porphyrius & ditis testantur.

Belides: de filiabus Danaï satis supra est dictū. Biblis: Miletī filia & Cīanes caunū fratrem ipudice amauit: cuius concubitū cū assequi non posset lachrymis liquata est in fontem. Canace: Machareū fratrem eadē turpitudine dilexit extraxit fabulā: fuit p̄terea Macareus delphicus: q̄ uel solus ut placet Straboni uel adiūuante Oreste interfecit Pyrrhū filiū Achillis. Pelopeia: cū patre Thieste iscio concubuit. Mirra: cū Ciara p̄re rege cypriorum: quē diuissime nixisse scribit Plinius. Nictimene: cū p̄ris concubitū eēt assecuta pudore in aue cōuersa sui nominis luce nō uolat: solaq̄ amat tenebras. Fabula est apud Ouidiū in.iiii. meta.

Tam quoq̄ dii faciant posses gaudere fideli

Coniuge: quā thalāi tindareiq̄ gener.

Quaq̄ parare suis lethū patruelibus ausā

Belides assidua colla premuntur aqua.

Biblicos & canaces sicut facis ardeat igne:

Nec nisi per crimen sit tibi fida soror.

Filia si fuerit: sit quod pelopeia thiestis:

Mirra suo patri: nictimeneq̄ suo:

Filia neue magis capiti sit fida parentis:

Quam tua uel pterela: uel tua nise fuit.

Infamenq̄ locum sceleris que nomine fecit:

Pressit & inductis membra paterna rotis.

ipsi amorē manifestauit: a quo spreta aliq̄ diu peregrauit: lachrymis nunq̄ parcens: tadē est in fontē uersa ut in meta. Ouidi. Et canace in. x. odissē scribit. Homerus. xolū xii. hūisse filios: sex mares: totidēq̄ scēminas q̄s fratribus in matrimoniu dedit: ex q̄bus canace machareū uirgē hūit: attamē Ouidi? ab Homero dissentire i heroidibus uirgē canacē pueri peperisse scribat: eūq̄ xolū statū occidit iperasse: & filiā in carcere tenuisse. Pelopeia thiestis: thiestes pelopis ex hippodamia filius: ut Seneca tradidit: iscius cū filia rem habuit: ex qua nat? ē agisthus a capris nutritus un? & nomen habet. Mirra suo p̄ri: fuit cinara cypriore regis filia myrrha: q̄ ut in. x. meta. ab Ouidi. ondit: in scio cū p̄re concubuit: a quo cognita pene fuit qn occideret: inā stricō gladio eā petiit q̄ in pedes se dedit in arabia usq̄: ubi in mirrhā arbore dī mutata: & adonē formosissimū edidit: q̄ adeo a Venere credit? amatus. Nictimeneq̄ suo: nictēus neptū filius: anthiopū rex: anthiopū & nictimenem filias hūit: assecuta ē p̄ris cōcubitū nictimene: quā cognito facinore p̄ri uoluit occidere: sed in aue nocturnā ē mutata ut Lactantius scribit. extraxit & Ouidi in meta. carmē. Quam tua uel pterela: mestoris & lysidices filia pelopis hippothoe filia: a neptuno cōpressa: taphum & thebā filios peperit: q̄ de se nominarūt theleboas & taphios populos: taphus pterelā filiū hūit: aureū capillū ac fatalē in uertice habentē: ei cometho filia fuit: & filii mares chromi? tyrān? ampulus cherfidamas: mestor & euueres: electriōis aut q̄ cū uxore alexo dominabatur mycenis filia fuit alcmenē: filii mares strathobates: gorgophon? philimorus cenele? & lycini? noth? amedia q̄ fuit phrygiat: cupiens itaq̄ pterela mycenis dñari: filios oēs misit cū exercitu ut mycēnas eriperēt electriōis: q̄b? obuiā filios suos pariter misit electriō: cōmissū ē plū: & cāsi sūt pterelā filii p̄ter euuerē oēs: electriōis quoq̄ oēs p̄ter lycimniū: taphii tñ abstulerūt boues electriōni easq̄ ex posuerūt apud polyxenū heliēsiū regē: electriō iterū datū se alcmenā filiā & regnū p̄nūciauit: qui hōz ulcisceret iniurias: amphitrio alcaei filius negociū capessit & a polyxeno boues aufert: in itinere forte a grege boū una aberrauit: illā fuisse isēctat? petiuit: sed p̄ boue electriōnē percussit ipm? occidit stheneleus tūc rex electriōnis administrator: amphitryonē fugiētē isēctat? est: thebas se recepit amphitrio ad creōtē regē: ubi purgatus ē: deide it cū exercitu i taphios: ut ulciscat quā itulerāt iniuriā: rex pterela aciē cōtra istruit. cometho ei? filia utpote amphitryonis amore captā: comāde p̄ris uertice abscedit: q̄ iunctus a neptuno fact? erat: side facile ab amphitryōe supas: occiditur: q̄ nictoria potir? cometho filiā pterelā negligit amphitrio: alcmena potir? uxore aristarchus in Hesiodū hui? est rei autor. Vel tua nise fuit: Scyllā duā fuerūt: una phorci & creteidos nymphā filia: quā glaucus de? marinus amauit & circes ueneficiis in ferā mutata: ut in. xiiii. Ouidi. scribit. & Seruius Lactantiusq̄: altera uero nise megarefium regis filia quā: cū minos contra megarenses bellū ageret p̄ androgei filii mortē: capta ipi? dī amore: cui comā purpureā parentis abscissam obtulit: quā nifus habebat cōsecratam: regno potiri datū ipsi erat: quantum illā comā habuisset itactam: dehinc scylla ē a minoe cōtempta: quā in cirim auem est uersa: nifus uero in alietum: ut Seruius & Ouidi. in. viii. meta. tradunt. Infamēq̄ locum sceleris: capus romae noie fuit sceleratus: p̄xime portā collinā in quo uirgines uestales: quā iocēstum fecerant sunt defosse: est ēt porta scelerata: quā & carmentalis dicta est: q̄ p̄ eam sex & trecenti fabii cum clientibus milib? quinq̄ egredi aduersus hetruscos ad amnē cremerā sunt iterfecti: uicus quoq̄ sceleratus erat: p̄pe cypriū uicum: dictus at sceleratus q̄ tum Tarquinius supbus iterficiendum curasset Seruium tullum regē socerū suū p̄ corpus ei? iacens filia tullia carpento subuecta sit: properante in possessionem domus paternae: & hoc nunc tangit poetā: habes auctores Marcum Varronem: festum Pompeium & Liuium in primo ab urbe condita.

DOMI.
Biblis cō.
uersa in
fontem
Macarei
historia
Pelopeia
impudic?
amor
Mirrhæ
cōcubitus
Nictime.
ne fabula
Pterelæ i.
teritus
Pandiōis
excidiū
Scyllæ
proditio
ZARO.
Danaï fi.
liae

Biblis

Aeoli pro
sapia
Aegistus
qui & un.
de dictus
Mirræ cō
uersio
adonis cu
ius filius
fuerit
Nictime.
ne fabula
Pterelæ
historia

Scyllæ q̄
& eorum
fabula
Tulliae fa.
cinus
Campus
sceleratus
ubi nam
fuerit
Porta sce.
lerata que
& carmen
talis dicta
est quā &
ubi nā sit

DOMI.
Hippoda-
mia histo-
ria

Atalanta
insula ubi
locog: sit
Atalantae
fabula

androgei
mors

Minotau-
ri feritas
Athēiesū
excidium
Labyrinth⁹
q & ubi lo-
cog: fuerit
& quot la-
byrinthi
fuerint

ZARO.
Oenomai
mors
Hippodo-
mia fabu-

Procare
quid pro-
prie sit
Myrilli
excidium
Myrthou
pelagus
qd & un-
dictum
Atalantae
quot fue-
& eog: fa-
bulae

androgei
exitus

Miotaur⁹

Theseus
Athenien-
sum exci-
dium

¶ Vt iuuenes: Oenoma⁹ Martis & Eginæ fili⁹ cū ex oraculo audiisset se tūc pituꝝ cū filia hūberet eā petēti. b⁹ uxorē certamē pposuit ut secū cursu cōtēderēt: nā celeritate Harpyinnæ & psyllæ equog: quos lycophrō celebrat: & arte Myrilli aurigæ fret⁹ se insupabilē cursu existiabat: statim erat ut scri. Dio. a Pisa ad arā Neptūni iuxta Isthmū corinthiacū: Qui cū Oenomao certabat q̄ttuor equog: curru ferebat: ipse arietē ioui imolabat pactis sacris asseḡbat p̄uītē: necabatq: hasta: uictū trucidabat capite hastæ corpe forib⁹ affixo. Pelops coru pro Oenomai auriga uictor eo certamine euasit duxitq: uxorē Hippodamiā: Prim⁹ in id certamē cōicēdere

ausus ē Marmacas: ut scri. pau. ¶ Vt uelocē Atalanta īsula ē in Euboiā eiusdē noīs cōtra atticā: eadē appel latioē puella q̄ cū oraculi cōsilio nuptias repudiaret freta pedū uelocitate pcos ad certaminis cursum p uocabat: uicti necabant uictori pmissæ erant nuptiæ Hippomenes trib⁹ pomis aureis acceptis a uenere & iactis itercurrēdum eā supauit his colligēdis retardā tā. ¶ Vt q̄ tecta: Androgeo mīois filio athēis iterfēcto numinis ira sterilitas agrum atticū īuasit: q̄ libe rari posse atheniēses didicerūt ex oraculo si Minoē placarent: qd ut fieret iactis sortibus septem iuuenes atheniēses singulis annis minotauro mittebāt: quē labyrinthi ambagib⁹ clausum hēbat Mīois. Plu. ex testimōis antiquog: scri. singulis nouēis ānis septēos iuuenes fuisse dēretos mīotauro ex nobiliorib⁹: et cū tertū exigeret tributū thesū ipsum qui minotaurū

supauit notissima fabula: priorem historiæ ptem secutus est Vir. Labyrinthus: domus erat uiis temere occurrētib⁹ iextricabilis: hoc ædificiū genus ægyptii primi habuerunt Pethesuco reg⁹ auctore: ut alii scribunt: Thioe in sepulchꝝ: ut alii scripserunt: ut alii in regiā: ut plures in solis honorem excogitatū: Dædalus uix centesimam ptem illius imitatus alteꝝ in Creta cōdidit: Tertiū habuit lēnos: Quartū italia.

¶ Vt iuuenes peas: Oenoma⁹ piseæ & helidis ciuitatū rex martis & arginæ Asopi filius: ut alii eurithoes dāna: hippodamiā unicā filiā hūit: cui finē uitæ sciscitāte ob oraculo rīfū ērtū obituꝝ cū filiā despōdisset. igit i ppetua uirgitate filiā tenei dcreuerat: uerūt multas puellā poscētib⁹: hmoi obrulit cōditionē: ut currule fieret certamē: uictorq: hippodamia dare. uicto uero mors cursus at talis erat: Oenomaus ioui arietē sacrificabat: q uirginē uolebat q̄ttuor equog: ferebat curru: Oenoma⁹ sacris pactis cursu seq̄bat pcedētē: auriga mytillo assecutū hasta quā gestabat mau iterficiebat: hoc itaq: mō iuuenes. xiii. pierē: ut Pidasus scri. ex qb⁹ marti arā erigere uoluit: quorūq: capita forib⁹ aff. gebat: uenit pifam tantali fili⁹ Pelops: cui amore exarsit subito Hippodamia: q aurigā primi coitus pactioē corrupit: alii tñ alia tradūt mercede corruptū factis at cereis axibus ab auriga prim⁹ Pelops ad arā neptūni uenit: & pinde uictoria potitus: erat cursus a pisa ad neptūni arā: q̄ est apud isthmū corinthii: q̄ ex re Oenoma⁹ uitæ suæ tps rarus aduenisse: sibi mortē cōsciuit: Pelops uero sūpta Hippodamia uxore: piseæ regnū tenuit: ut Pindarus: Diodo. Ouidi. Seneca: & Serui tradūt. ¶ Vt q̄ pfula: Oenomaū dicit q ut mō docuim⁹. xiii. pcis iteremptis se ipm a Pelope uictū iterfecit. ¶ Procore poscētū: pcare inq: Festus poscere est: un⁹ & pci: & meretrices pceces. ¶ Proditor & savi: Myrillus mercurii fili⁹ & unius danaidū phæthulis: alii clymenes: alii myrtus ex amazōib⁹: ut pherecides: cū ab hippodamia pmissum pmiū posceret: a Pelope ē i mare p̄cipitatus cui & nomē dedinnā myrtoū dī pelagus: estq: inter Ioniū & Aegeū. Plini. at myrtoū mare scri. appellari ab īsula pua: q̄ cernit macedoniā a Gerasto perētib⁹. ¶ Vt q̄ uelocē Atalanta alterā comp̄ssit Melaniō: alii legāt mimaliō. alterā hippodemō: ut inq: Heracleō: fuit & quā Meleager hūit: ut Apollonii docet interps: duas atalātas fuisse certissimū ē. ait Laetātius: unā arcadā: cui Parthonope⁹ ē fili⁹. alterā de scyro nobilē: quā Hippomenes currēdo supauit: piiciēdo tria aurea poma cōsilio ueneris: de q̄ nūc a poeta fit mētiō: hūerat ab oraculo atalāta scenei filia: q̄ in scyro pmanebat: ac uenatib⁹ uacabat: ut cōnubiū euitaret. sed q̄ a multis poscebat. erat. n. forma admodū cōspicua: cōditionē pcis dedit ut pedib⁹ curreret: uictisq: iteritus dare: uictorib⁹q: puella: q̄ q̄a pedū uelocitate īsignis erat multos iteremit. Hippomenes autem megarēsi filius: Neptūniq: nepos. cū antea ut stultos cursores damnaasset: uisa puella adeo exarsit ut q̄primū cupet antea iprobari: sed nō iō frustratus ē: nā auxilio a uenere implorato: facile uicit: q̄ ei tria aurea mala ex damasceno agro ī cipro nulli uisa tradidit: licet ex horto hesperidū fuisse qdā græci scribāt: qb⁹ intercurrēdū pietis: puella ē retardata: ac uicta. cūq: ī tēplo Cybeles a uenere cōcitatus: cui nō grās egerata cū in certaminib⁹ athenis oēs suparet: in pallātisq: filios amicitiam uenisset: ab Aegeo timore ne qnq: a filiis Pallātis auxilio Minois a regno pelleret: p īsidias thebas ad spectacula pficiscens: circa in oem terrā atticā occidit. minos at filii cede bellū atheniēsisbus īdixit. famē piter & siccitatē eis imp̄catus: un⁹ siccitas maxia graciā oēm opp̄ssit: q̄re belli duces oraculū cōsuleret: quo iussū sūt ad Aeacū ire: ut p eis uota faceret: cūq: oēs uellet mios p filio pœnas darēt. p̄cepit mios. vii. pueros totidēq: uirgēs singulis ānis quoad uiueret deuorādos mīotauro dari alii at dñt nono quoq: āno hos pueros trad. tos: rursus minos ānis. vii. trāfactis athēas ē castramet⁹: bisseptēq: pueros petiit: cui traditi ēt sūt: Theseus uoluit & ipse rāto se piculo expōere: q̄a iter ciues xior erat ipm malog: cā a piculis abeē: q̄ ariadnæ auxilio uictor domū rediit: Plutar. & Diodo. auctores.

Vt iuuenes pereas: quorum fastigia uultus
Olim piseæ sustinuerē fores.

Vt qui persulam miserog: cæde procorum:
Ipse suo melius sanguine tinxit humum.

Proditor ut savi peritq: auriga tyranni:
Qui noua mirtoæ nomina fecit aquæ.

Vt qui uelocem frustra petiere puellam:
Dum facta est pomis tardior illa tribus.

Vt qui tecta noui formam cœlantia monstri
Intrarunt cæcæ non adeunda domus.

¶ Ut quos Achilles i rogū patroclic ardētē duodeci troianos fortissimos iugulatos cōiecit: ut Ho. scri. q̄t tuos equos: p̄terea ut duos canes unctō prius cadauere pigui ouīū & boī q̄ mactati sūt. **¶** Ut quos: Sphinx mōstruosa bellua ē pilo fusco gemis māmīs ī pectore: q̄ sola æthiopia mittit: ut ex historia Plini. recitat. Vulgata āt ē fabula Sphigē mōstrū iuxta thebas hoc enygma hospitis pposuisse. Quis esset q̄ primū q̄tuor pedib⁹ icederet: mox duob⁹ demū tribus: soluēti pmittebat nuptias locastæ & thebæ regnū: nescienti solue re ex alto p̄cipitiū denūciabat Solus Oedip⁹ soluēs dixit eē hoīem: q̄ īterptatione Sphinx eodē se deiecit uñ

¶ Ut quorum æacides misit uiolentus in altum
Corpora cum seuis altera sena rogam.
¶ Ut quos obscuri uictos ambagibus oris:
Legimus infandæ sphinga dedisse neci
¶ Ut qui bistoniæ templo cecidere minervæ:
Propter qd̄ facies nūc quoq; torua deæ est.
¶ Ut qui threiciū quondam præsepia regis
Fecerunt dapibus sanguinolenta suis.
¶ Therodomantheos ut qui sensere leones:
Quiq; toantæ taurica sacra deæ.
¶ Ut quos scylla uorax: scyllēq; aduersa caryb⁹
Dulichia pauidos eripuerunt rati. (dis:

multos p̄cipitauerat. Pausanias uero tradit hāc fuisse filiā nothā Laii: classēq; pugnassee aduersus Oedi pū. **¶** Ut qui bistoniæ: Lacedæmoni legē tulerunt: ne alicui hospiti sparthe eē liceret: quā legē sæpenūero ab eis p̄mulgatā græci dixerūt ξειροειρο i. hospiti tū eiectio. Lēniaci multi sphæ dephēsi ex lege īterfecti sūt ī tēplo palladis: q̄ appellabāt. Thraciem quo scelere statua auertit oculos. **¶** Ut q̄ Diōedes Tyridā urbē thraciæ tenuit: ut scri. Plī. Vbi equos feros cathēis deuictos æneis corporib⁹ hūanis alebat eos hercules substulit iussu eurystei. Euryste⁹ sacrauit iunōi eorū gen⁹ p̄pagatū ē usq; ad Alexadrū magnū: si Dio. credim⁹. **¶** Therodamæteos: Therodamas fabula hūit leonū in Scythia: ut alii scribūt in nūidia: quos corpib⁹ humanis alebat: uñ ipse a domadis feris nomē accepit: nā oipioy græce significat ferā: α ο ε ω domo. Vñ Therodamas hui⁹ meminit ī epistola ex pōto. Nō tibi therodamas crudusq; uocabitur Atre⁹. Quiq; suis hostes pabula fecit eqs. Alii co-

DOMI.
Troiaī cō-
iecti in ro-
gum pa-
trocli
Sphingis
belluæ hi-
storia
Lacedæ-
moniorū
seritas

Palladis
fabula
Diōedis
regis thra-
ciæ fabula
Therodo-
mātis ima-
nitas &
uñ nomē
accepit

dicēs hūit therodomon: qd̄ significat impatē feris. **¶** Quiq; hecate in taurica regiōe tēplū Dianæ crexit cui hospites imolabat: hāc prima aconitū uenenū ipenit crudelitatis studiosa. ex q̄ noīs famā q̄rebat Dio.

¶ Ut quos æacides: Home. li. x. viii. iliados oñdit q̄tū nūciato ab antiocho patroclic filii menæti achilli īteri tu: an xerit dolueritq; achillesq; corpi patroclic nō antea exeqs p̄soluere pollicet: q̄ & īterfectoris arma: & ca put attulerit nec nō. xii. ex nobiliorib⁹ troiaīs añ rogū trūcauerit: qd̄ ipigre: ut supius attigim⁹ transegit. **¶** Ut quos obscuris: sphynx: bellua ē fusco pilo: ut in. viii. Plī. docet māmīs in pectore geminis: quā æthiopia gūat: ueq; sphynx cui⁹ nūc poeta meminit formā hūmōi fuisse tradit sophoclis īterp̄s: faciei capitūq; puellæ: cor- poris canis: alæq; auis: uocē hūanorū leōisq; unguīūq; echidnæ & cerberi filia fuit: ut Hesio. in theogōia scri. & thebas uēit: ac hoib⁹ tale ænygmā pponebat: qd̄ aīal bipes: īde tripes: ac q̄drupes eē: soluēti p̄miū dabat io castæ cōnubiū: thebāorūq; regnū: ignorāti uero mors solus oedip⁹ hoīem eē dixit: q̄ ifans q̄tuor it pedib⁹: ætate auct⁹: duob⁹: iā senior scūs trib⁹: nā baculo nō eq̄ ac tertio pede sustētat: sphynx uicta ex alto loco se īde p̄cipitē dedit: oedip⁹ at & mēm simul ac regnū tēuit: ut iā oñsum ē Diodori auctoritate: q̄ hāc cōplexus est historia i. v. suæ historiæ lib. **¶** Ut q̄ bistoniæ: bistōes populi sūt thraciæ: uñ palladis simulachrē. ad lacedæ mōios trāslatū ē apud quos ipia lex ē p̄mulgatā: ne alicui hospiti sphæ cōmorari liceret: spreta āt lege lēniū spartā uenere quos in tēplo palladis sphæi occideret: quo facinore p̄uer & īpietate. deæ imago torua appere credit: ut uet⁹ scribit īterp̄s. **¶** Mieruæ: mierua q̄a bñ mōeat dcā: hāc pagāip sapia ponebat: cornifici⁹ uero q̄ singas p̄gaturq; militarib⁹ armis eādē dictā putat: testis est festus: si āt Cice. astipulamur: q̄ q̄i uis minuet dī græce pallas nūcupat: a uibrādo: uñ palladiū: q̄nq; fuisse minervas in. iii. de natu. deorū docet Cī. priā apolli- nis fuit mī: scdā orta niloiquā ægyptii salete colūt: tertia ex ioue nata: q̄rta ioue & coryphe oceāi filia: quā ar- cades coriā noīant: & q̄drigæ iūētricē ferūt: q̄nta pallātis: q̄ p̄rem dī īteremisse uirginitatē suā uiolare conā tē. cui p̄inox talaria affigūt. **¶** Torua deæ: terribilis tou⁹. n. terribilis dī ut tradit Eur⁹. **¶** Ut q̄ threicii. Diōe- des thraci⁹ equos æreis p̄sepib⁹ cathēisq; ferreis tenebat quos hūano corpe pascebat hos iussu eurystæi hercu- les ad ipm̄ abduxit quos eurysteus iunoni sacrauit: quoq; p̄pago ad alexadrū macedōis tpa fuit. ut Dio. testa- tur. **¶** Therodamæteos: Theourodamas rex scythiæ sicut uetus docet īterp̄s. timens ne per īfidias occideret leones hoīum sanguine. alebat: quo magis seuirent ut si casus postularer ad crudelitātē paratos h̄ret: huius in. i. de pōto Oui. meminit. Nō tibi therodomō crudusq; uocabit̄ attreus: q̄q; suis hoīes pabula fecit equis. **¶** Quiq; thoatæ: thoatē liberi p̄is filiū fuisse Lactātii auctoritate h̄q; cuius filia fuit hypsiphe. hic in tauri- cā scythiæ regionē uēit: quo tpe lemnii uiri a mulier. bus ad unū: p̄ter ipm̄ thoatē sūt enecati: ut paulo post appebit uouerat. n. ibi in tēplo diāæ tauricū sacerdotio sūgi: solebāt aut deæ sacerdotes ex hecatæ instituto q̄ ipsi tēplū exexerat nauigātes sacrificare: ut i. v. Dio. docet nūc hui⁹ mēinit crudelitatis poeta: de q̄ ēt Hora. i carminib⁹ est loquutus. **¶** Ut quos scy. uo. i. freto siculo ē scopulus scyllaitē charybdis maī uorticofus: abo clara sēuitia iqt Plī. ubi ulyxes naufragio: ut Home. tradit: socios amittit: supi⁹ de scylla satis locuti de Carib- di aliqd̄ recēdere locus exigere uī. uetulā uoracissimā carybdi fuisse qdā græcorū phibēt q̄ a boues Hercu- li est furata ab ipō ē ī mare pietas: uñ & ātiq; adhuc seruat rapias: & deberet declinari in p̄rio casu Charibdis scdm̄ regulam. ueq; ut Prīf. oñdit dicimus huius charybdis: ne alterna. d. in utrāq; syllaba male sonet: quod ēt græci solēt euitare dicunt. n. χαρυβδαῖος nō χαρσβαῖος. **¶** Dulychiæ: dulychiū insula est ubi mōs ī hac in q̄ Vlyxes fert habitasse eorū dulychius dictus est & rates dulychias hūisse dī: ut Seruius testat̄.

ZARO.
Taurice re-
gionis ri-
tus
Achillis
historia
Sphingis
enigma
Bistones
qui sint
Minervæ
uñ dicta
Toruus q̄
dicatur
diomedes
Theuro-
domas
Hypsiphy-
les histo.
Ritus im-
molādi
Scylla &
caribdis q̄
loca sint
& ubi &
eorū fabu.
ulixis nau-
fragium
Dulychiū
insula a q̄
ulyxes du-
lichius ap-
pellat̄ ē q̄
sit & ubi
locorum

DOMI. **Vlyxis** naufragiū flabāt demū docet q̄nta spectaculi immanitate absorpti sūt cū opē ferre non posset. ¶ **Vt lestrigonias:** lestrigones homines comœdisse testat Plinius in septimo naturalis historiae hi fuerunt in sicilia: quāuis Thucydides id fabulosum existimet & in Italia qđ Homeri carmē docet: ubi sociū se amisisse testat: Vlyxes apud Homerum cum duos misisset una cū p̄cone ad loca exploranda, nā Antiphates eum deuorauit unde cruentus dī a Papinio. Littusq; cruenti antiphatae hi aquā auriebant ex Artacia fonte: ut eodem loco docet Ho. cui meminit Tibullus Nobilis artaciae gelida quos irrigat unda. ¶ **Poliphemi** feritas poliphemus: Vlyxis socios absumpsit cū binos trucidaret Ho. Iāq; duo pariter sociorū corpora terrae prahēsa canum ritu illidit notum est Ho. carmē: & nostrorū turpis menda est apud interpretem Strabonem: cum de Cyclopib; hoc scribat Ho. imperat autem unusquisque pueris suis & uxori nec mutuo ulli tenentur cura. Interpret male percipiens ita transtulit: ubi Strabo utitur testimonio horum uersuum. Et puer & magnis reb; iudicat uxor. ¶ **Vt quos dux Hannibal** ut apud unū Valeriū Maximum comperio pontem ex captiuorum cadaueribus in gelio fluuio cōstruxit ubi traiecit exercitum. De hac crudelitate loquitur oī. Et uelut Vlyxes longis iactatus erroribus cum domum rediisset offendit multos procos. qui ex proximis insulis conuenerunt ad Penelopē uxorem petendam Vulgato rumore Vlyxem iam mortuum esse. fauebant nonnulli pueri domesticici, omnes adortus est Thelemacho filio socio sagittis primū: ut scri. Ho. mox armis. Polybum Pylandrumq; necuit. interea Melanthius: ut Ho. scri. caprarum custos: qui procis absente domino absumenda pecora apposuerat duodecim hastas totidem clypeos & galeas attulit ex thalamo procis dimicantibus: quā arma cum Vlyxes agnouisset ita affatus est Thelemachum. An puere nostris mulierue penatibus atra: In nos bella mouet. Tandem Eumæo indicante cognouit Melanthum esse: quem complicatis asseribus: ut scribit Ho. & imposito pondere prami iussit: hoc supplicium ab Vlyxe excogitatum cecinit. Qui Melanthium per genitalia suspensum tradiderunt: inanem speciem supplicii sunt secuti non ueram historiam. ¶ **Icaridos:** Penelopes filiae Icati. ¶ In caput domini: aduersus dominum Vlyxē. Vt iacet Aonio luctator: de Antheo intelligit: notū ē. ¶ **Luctator:** palæstrita. ¶ **Hospite aonio:** Hercule. Anthe: terrae filius clarus palæstra certamine multos necauit: nā cū pedib; terrā cōtingeret reddebatur ualidior a mīe: hūc domuit Hercules. regiā habuit apud Libiam: ut scri. Plin. uxore Tigennā ut tradit Plu. Antheas uero Scythiae fuit rex. ¶ **Lēnia turba:** Lēniae cae mulieres cū Veneris ira hircinū hēret odorem repudiatae a maritis iniuriā ultra sūt: nā reuersos e thracia una trucidarunt nocte p̄ter hipsiphilē: q̄thoantē p̄rem seruauit. cecinerunt hoc cum aliū Papi. i thebaide. ¶ **Vt quos demisit Polyphemus** cyclops sex Vlyxis socios deuorauit: ita quo est lumine priuatus: ut iā homeri auctoritate ostendimus. ¶ **Vt lestrigonias:** antiphates lestrigonū rex fuit q̄ & unū ex Vlyxis sociis comedit ac naues uirosq; merisit: prater q̄ ulyxem uehebat ut in. xiiii. ab Ouidio docemur. ¶ **Vt quos dux pœnus** apianus Alexandrinus in eo qui libycus inscribitur libro ostendit carthagenenses quandoq; acharanorum senatum per inducias fidentem puteis imersisse: atq; saxis obruisse: addit uetus interpres amilcharem tūc pœnorū ducem fuisse: de hac puto poetā loqui crudelitate: licet alii aliter intelligant. ¶ **Et uelut icaridos:** famulū pierē: cū ex longo errore Vlyxes domū reuersus esset procos q̄ plures Penelopē in uxore p̄scētes inuenit: quos domestici pueri adiuuabāt oēs Vlyxes una cum telemacho filio aggressus est sagittis primū mox armis: & polybū pylandrumq; necauit: melanthus interim caprae custos ex thabeno protis galeas clypeis & hastas attulit: quā arma cū a melantho asserri cognouisset: complicatis asseribus & imposito pondere ipsum interfecit: ut Homerus est autor. ¶ **Vt iacet Anthæus** terrae filius habitus: quia palæstra ac robore corporis p̄clarus: ab ipsa cum aluctatoribus premebatur ualidior reddebatur: ab hercule in pectore pressus: cū diu supere nō quisset: occisus est: q̄ in lybia apud Lyxam coloniam regnū obtinuit: ubi & hortos hesperidū fuisse fatis ex Plinii & Solini auctoritate cōstat: in urbe tingēna sepulchre hūit qđ sertonius perfodi iussit: qui si plutarcho credimus. lxx. cubitorū corpus inuenit Strabo autē tibiā lx. cubitorū: gabinii testimonio: cōperisse scribit sertonium: qui postea instaurato tumulo famam honoremq; eius ad auxit: tingennam quoque scribit Plutar. Hercule cognouisse: q̄ syphatē genuit: a quo urbs a mīe noie dicta cōditē est. ¶ **Aonio:** Thebano: & Hercule dicit thebis natū: q̄ ut exposuimus antheū interfecit: aonia inq̄ Lactatius ab aone filio neptuni uel amonte boetiae: nā ipsa est aonia: q̄ & boetia: q̄ & thebae. ¶ **Vt quos Anthæi:** nunc illos imprecatur morrem: quos certamine antæus interemit: multos. n. externos eum occidisse Diodo. est autor. ¶ **Lēnia turba** dedit hellanices mulieres cū ueneris sacra essent auersate irata dea eis terge inessit odorem: ut apollinii interpres duxere quā cū uxores ferre nō posset iniuriam unanimes decreuerunt uiros occidere: quos ut statuerant ad unum interemere: pariter & thras mulieres: filiosq; meruentes ne paternam ulciscerentur iniuriam nō tamē tantā immanitatis fuit hypsiphyle quā sola patri thoanti pepercit: eumq; seruauit.

¶ Ut qui post: Profillus: ut alii codices hñt Trafillus Busiridē docuit imolare hospites cum affirmasset nece humana pluuias impetrari posse a ioue. Primus occisus est: eadēq; seruauit crudelitātē Busiris in aduētū usq; herculis: in quo domitus fuit Eratoſthenes negat ullū in ægypto unq; Busiri fuisse: sed id ait cōfictū ad loci i-hospitalitatē idicādā. ¶ Vt q. i. Trafillus. Sacri iniqui in quo erat necādā uictima. ¶ Post lōgū: longā siccitatē. ¶ Elucit: eduxit. ¶ Frater ut antæi: Pygmalio frater antæi docuit imolationē hospitū: ipse deū aras sanguine imbuit. ¶ Exēplis: ut ipse docuit. ¶ Vt q: De Diomede itelligit: de quo supra: q equos hēbat: quos pascebat

DOMI.
Busirius
interitus

Pigmaliō

qs fuerit
Diōedis
feritas

Nessi
mors

Diffima-
nus qui
fuerit

Euriti
mors

Ormenus
qui fuerit
Corinetus
qui

¶ Ut qui post lōgū sacri monstrator iniqui

Elucit pluuias uictima cæsus aquas.

¶ Frater ut antæi quo sanguine debuit aras

Tinxit: & exemplis occidit ipse suis.

¶ Vt q terribiles pro gramē habētibus herbis

Impius humano uiscere pauit equos.

¶ Vt duo diuersis sub eodem uindice cæsi

Temporibus nesus: diffimaniq; gener.

¶ Vt pronepos neptūe tuus: quē reddere uitā

Ipse coronides uidit ab urbe sua.

¶ Vt scynis: & scyron & cū polyphemōe natus:

Quicq; hō pte sua parte iuuenus erat.

¶ Quicq; trabes pssas ab hūo mittebat in auras:

Aequoris aspectes huius & huius aquas.

polito scriptū putant. nā ut ego sentio loquit de Corineto filio uulcani: q periphitus dicebat ut scribit Plu. in pausaniā peripiles: idē scribit hūc nūlcāni: filiū Eliāe Corinetus dictus ut interpretatur. Diodo. κορινθη quod significat clauam: quam gestare solebat: hūc primū hercules domuit iuxta epidaure. q Ouidi. ita i me- ra. testat. Tellus epidaurea p te clauigera uidit. Vulcāi occūbere. plē. i. Corinetū. ¶ Scynis: ab eodem Theseo sublatu ē: q ut scri. Dio. alligata corpora curuatis arboribus in altū emittebat: uñ curuabant. Qui. Scini al- tege putat quā senē illū q curabat trabes: cui n dat nomē. Plu. deprauata ut sentio: dictiōe signū scribit hūc fuisse ex cui? filia pigōe thesē? suscepit Menalippū. ¶ Et scyrō: Scyrō in agro attico porrēto trāseuntibus cibo ex pede admoventes os pcepitabat. hunc auum pelei & telemonis fuisse megarenses contendūt apud Simonidem poetā: eū domuit thesēus: unde saxa scyronia dicunt: & Minerua sciina: sacras item ob mortu- um Scironē episcirofis. ¶ Cum polyphemone natus. idēst procustes. ¶ Natus: procustes a theseo domitus est. qui hospites hoc genere supplicii. afficiebat. supposito enim lecto intendebantur corpora: quæ aut muti- labātur si maiora erant lecto: aut ui trahebantur in parem magnitudinem si minora erant: nomen dictum a πρὸς ποῦω idēst impello. ¶ Quicq; homo: de minotauo intelligit quem Theseus interfecit.

Scinis
mors

Sciron a
quo do-
mit? fuerit
Scirōis sa-
xa unde
Procustes
a quo uia-
ctus

ZARO.
Busiris

Pigmaliō

Diōedes

Nessus

Diffima-
nus

Hippolit⁹
uita dona-
tus

Sciron

¶ Ut qui post longum: prafillus siue ut alii uolunt Thrafillus: non longe fuit ab ægypto: qui Busyridem docuit posse facile pluuias aridæ regioni inferre: si humana corpora mactaret: in ipsum autē prafillum anto- rē primo Busyris periculum fecit: ut ex uetustissimo didicimus interpretes: satis tamen constat Diodori auto- ritate Busyridem ægypti regem hospitum fuisse: eadē ad se accedentium grassantem ab hercule enecatū licet de fensoriā busyridis scripserit Iſocrates & uirum iustum uideri uelit. ¶ Frater ut antæ: Pygmalion tyrā nus antæum quendam fratrem habuit: solebat hic hospites necare: eodem postea modo ipse finiuit uitam: ut uetus scribit interpret. ¶ Vt qui terribiles: Diomedem dicit: qui equos humanis pascebat corporibus. hunc hercules suis equis tradidit edendum ut docuimus: Tyridam urbem in thracia Diomedem tenuisse scribit Plynus. ¶ Temporibus Nessus: ad Euenum amnem nesus portitor fuit: quo Hercules cum Deyani- ra cum peruenisset: eam transductam uiolare uoluit: uerum ab Hercule sagitta occisus est: ut superius sumus interpretati. ¶ Diffimaniq; gener. Eurytus oechaliæ rex diffimani gener. filiā. iolē herculi promissam denega- uit. filii hortatus indignatus autem hercules euerſa ciuitate eurytum iteremit: & iolem sustulit ut Serui⁹ ostē dit. Diodorus Herculem euryti equos abegisse & iphiclum qui ad inuestigādos equos in tyrinthū uenerat ex alta turri precipitasse in quem locum ut si equos spectare posset ascenderet. ¶ Vt pronepos laturne tuus: de Hyppolito intelligit: qui saturni pronepos fuit: Saturn⁹ enim neptunum filium habuit: qui Theseum ex æthra pirhei genuit ex quo & amazone natus est Hippolitus ab æsculapio dianæ p̄cibus uita donatus quē admodum ostendimus: uolūt nōnulli corynetū filiū uulcani intelligere: cum a Theseo: interfectus nōq; reui- uixerit: de quo Diodorus in. v. poeta autem dicit quendam mortuum olim: quē æsculapius uidit efflare ui- ta. ut hippolyto accidit: non aliter meo iudicio recte locus iste potest intelligi. ¶ Coronides: æsculapius co- ronis ex apolline filius: ut in. iii. meta. Oui. tradit. ¶ Vt scopulus scyrone: Scyronē Theseus in locis megare habitantem e summo loco in mare præcipitauit: a quo saxa scyronea nomen sumpsere: non aliter quā & ipse perit: uiatores occidebat: ut Diodorus narrat: longam Plutarchus in Theseo de scyrōe scribit historiam.

- DOMI.** Et cum polyphemone natus: Proustes polyphemonis filius in eo loco terræ atticæ q̄ dī curdaluſiatio.
- Proustes** res inuſitato ſupplicio ſuſtollēbat: in leſtica nāq; eos ponebat: q̄ ſi lōgioreſ erāt: parte ſupeminente ampu-
- Minotau-** q; hō parte ſui: ut ex fabulis notū iā oībus eſt: paſiphae tauꝝ amauit: quo Dādali arte poſita eſt: mōſtrūq; pe-
- rus** perit minotauꝝ: q; uſq; ad humeroſ tauruſ: cetera hōiſ hēbat: reddit nobiſ Diod. cām cur tā turpi paſiphae
- exaſerit amore: aitq; ininoē quot annis ſolitū ſpecioſiſſimū neptunno tauꝝ ſacrificare: cūq; oīum pulcherri-
- mū a paſiphae amatū nō ſacrificāſſet: iratur de uxori: furorē imiſit: ut cū ipſo tauto cōcuberet: uñ minotau
- ruſ natus: quē minoſ in labyrintho a Dādalo fabricato hēbat: ac hūano athenieſiū ſanguie: ut mōſtrauiſ
- paſcebat. Quiq; trabes preſſaſ: diodori monumenta teſtant ſcyron quēdā in iſthmo habitāſſe: q; nouo ge-
- Scyron** nere admodū immani hōieſ occidebat: quoꝝ n. brachia duabuſ flexiſ pinnis alligabat & eaſ dimittebat: ui-
- autem corpora diſcerpebantur: ſed ipſe a Theſeo non æque finem uitæ facere eſt coactūſ: cuiſ filia menalip-
- pum ex Theſeo genuit: auctore Plutarcho.
- Quæq; cereſ: ob mēdam quæ inueterata eſt. in oī
- buſ ferme codicibuſ ridenda fabula recitata a non
- nulliſ qui aiunt Geriōem interfectū fuiſſe a Theſeoſ:
- & cererem gerionis nece lætata. quia cū hēt tria cor
- pora nimium comoderet: quod ridendum eſt: cum
- ſit falſum. Noſ ſentimūſ hoc ſcriptū eſſe de cercio
- ne arcadico quem iuxta Cererem Eleuſinā Theſeuſ
- interfecit ſuperatum palæſtra ſi Plutarcho credim⁹.
- teſtaſ hoc alibi Naſo in metamorphoſi per te cerea-
- liſ eleuſiſ Cercionis letum uidit: ut legas cercionea
- non geriōea. Qualis achimenideſ: Achimenideſ
- adamaſti filiū ithaceniſ relictū ab Alyxe in Sicilia
- cuiuſ erat ſociuſ: uitā egit in ſummo ſquallore. ue-
- nient: uſq; Aeneæ troiani opem implorauit: ut eſt
- apud Virgiliū Ho. cum Vlyxiſ aduentū in Sici-
- liam ſcribit & ſocioꝝ huiuſ nō meminit. Qualis:
- Cercicon** ſqualliuſ. Qualis: Hiruſ itaceniſ mendicuſ cele-
- archadie⁹** bris carmine Ho. qui ſcribit hunc pugniſ uapulāſſe
- qui fuerit** ab Vlyxe: cum eum reuerſuſ inueniſſet in ueſtibulo
- ædium ſuaꝝ: qua ex dimicatiōe Antinouſ q; interp-
- ecōſ penelopeſ erat Vlyxiſ uiſtori incognito epulaſ
- dedit: hic in mendicitatiſ oburgatiōe ſemp obſci-
- tur. Binominis: dicitur arneuſ olim eſt appellatuſ
- a matre: ſed dictuſ Hituſ ab aliſ a loquacitate mendicandi. Ho. Cara pareniſ primis arneuſ dixit ab annis.
- Achimēi-** Aſt birum pueriſ: carmen eſt in ultimis odiſſeæ libriſ. Quiq; tenent pontem: qd ſuſpiciant nonnulli quōſ
- des qui** dā pontem tenuiſſe ithacæ qui eieſti ſint an Vlyxei: in quo Ho. Auctoritate abutuntur nihil enim ſcribit Ho
- meruſ de hoc: ſed Naſo intelligit de mendiciſ: qui in ponte ſedet. Iuue. Nuſq; æmiliiſ ponſ. & apud Marti.
- frequenter. Fortuna conditiō uiuendi. Filiuſ: triptolemuſ ut ego ſentio: quamuiſ alii Aſteriuſ ſcribant
- quod non legi ſingulari & forma & pudore omnium opes & illecebraſ contempſit. Fruſtra: quod nō im-
- Triptole-** petreſ. Vtq; pater: Eriſichon ſuccifa quercu dryadū precibuſ a Cerere irata: tāta fame torquebatur: ut co-
- mus qui** actūſ ſit uendere filiam. ut græci codiceſ habent Taopeida: ut latini Dryopeida uendita modo pro uirgine
- Eriſichthō** modo pro aliſ animantibuſ patri alimentuſ diu ſubminiſtrauiſ: ſed tandem coactūſ eſt miſer morſu propri-
- qui fuerit** uſ. Plenūſ: ſatur. Conſociare: conſumeariſ. Inextincta: inſuperabili.
- ZARO.** Quæq; cereſ uidit: Certione arcadē in palæſtra theſe⁹ iuxta eleuſinā cererē ſupauit: ut plu. ſcri. & ab Oui. i
- Cercio** viii. met. tangit cercionis lætū uidit cerealiſ eleuſiſ. Qualis achimenideſ: ſuit adamaſti ithaceniſ fili⁹ achi-
- Achimēi-** menideſ: un⁹ ex Vlyxiſ ſociiſ: ut in. iii. æneidoſ Virgi. canit: q; in ſicilia relictūſ eſt: qñ impiuſ polyphemoniſ
- des** man⁹ Vlyxeſ euāſit: cūq; aeneuſ in ſiciliā applicuiſſet: hūc ſq̄lidūſ: imiſſaq; barba ſupplicē: benigne accepit: ſi-
- Hiruſ** cut ēt Guipdidit. Binominis hyri: Home. xyiii. odiſſeæ arneuſ ſcri. quēdā a mre ſic uocitatuſ: imēſe magni-
- tyr⁹ egēſ pecoriſq; melāthiuſ auctore dēdi. Quæq; tenēt pōtēſ Iuue. piter & Mar. docēt: paupēſ: & mēdi-
- coſ: ſolitoſ ad pōteſ pmanere: ut eſcā a trāſeūtib⁹ peterēt: hāc nūc in ſceliciſſimā uinēdi cōditiōe dicitur: q;
- Triptole-** in inimicū iprecaſ. Filiuſ ut ce. hūc oēſ locū meo qdē iudicio falſo itēptat: hīſtoriāq; puertū: cū de Tri-
- mus** ptolemo: aut aſterio intelligit: plu. n. dicit cui⁹ in theogonia Heſio. hāc fabulā reſert: cū iaſio in tēplo: qd
- ſuit in triptoli cretæ ciuitate cereſ cōcubuit: ex qbuſ pluto nat⁹ ē: q opulētia itēptat: diueſ q; cūq; hūc adibat
- efficiebat: iō nūc poeta iprecaſ mēdicā in inimicū uitā: & qd ſi forte platuſ adirer cupit ut ab eo ſpnaſ: cui &
- odio ſit. hunc ueꝝ ſenſum rectāq; fabulā eē: oīno affirmare haud dubito. quā ēt Valla pceptor me⁹ approba-
- Eriſichthō** uit. Vtq; pater ſolitūſ aut tolici cōiūx erchthōiſq; filia dryopſ: pentiſ ſemp eſuriētiſ: ceteriſ ira cui⁹ ſacrata
- q̄tē ſucciderat famē leuabat: ſua neptūni auxilio mutatiōe: mō in equā: mō i bouē: & i alitē qñq; cui⁹ p̄cio
- uēdebatur. n. ſe pater paſcebat. tandem propriuſ artuſ fame cōpulſuſ comedit ut in. viii. met. Oui. eſt autō

Quæq; cereſ uidit læto pereuntia uultu
Corpora theſea cercionea manu.
Hæc tibi pro meritiſ iuſtiſſima deuouet ira:
Euenient iſtiſ non leuiora malis.
Qualiſ achemenideſ ſicula deſertuſ in ora
Troica cum uidit uela uenire ſuit.
Et qualiſ nec non fortuna binominis hyri:
Quiq; tenent pontem qui tibi maior erit.
Filiuſ ut cereriſ fruſtra tibi ſemper ametuſ:
Deſtituatq; tuas ſæpe petituſ opes.
Vtq; per alternuſ unda labente reſuſ:
Subtrahitur preſſo molis harena pede.
Sic tua neſciō quæ ſemper fortuna liqueſcat
Lapſaq; per mediaſ effluatuſq; manuſ.
Vtq; pater ſolitūſ uariuſ mutare figuraſ
Plenuſ in extincta conſociare fame.

Tydeus: Tydeus caput Menalippi corrofit: ut est apud Papiniū i thebaide. ¶ Aut aliquid: Alludit ad fabulam thyestæ atreia: quorum mēsa sol dicitur auertisse currū. ¶ Externati: Pauentes in aliam partem. ¶ Lycaon: priami filius ex Lycothoe filia Alcei ita apud Ho. loquit: Me paruum exiguo uicturum tempore mater licothoe genuit: Alter Lycaon arcadiæ rex Iouis ira in lupum est conuersus: cum mactato homine iouem decipere uoluisset de hoc loquitur Ouidius. Fabula orta est ex historia: nam si Copæ credimus sacra Ioui lycæo fiebant in arcadia hostia humana cuius carne degustata homines in lupum uertebantur: quod de Meneto parihasio contigit: qui decē annis lupus in pristinam formam est reuersus. ¶ Tantalides: Pelops filius Tantalī nūminibus hospitio susceptis a patre appositus est experiente an dii essent reliqui abstinerunt: una cæres humerum absumpsit: quem postea reddidit eburneum diuinitas. ¶ Tu tereiq; puer: Ilyn filium Terei designat patri appositum. ¶ Absyrus: Oetæ filius ex Caucaſea nympha: ut scribit Apollonius: ex Euryclide ut ibicus ex Neæra ut Sophocles ex Phædra: ut Hesiodus hunc Medea iram patris fugiens inter fugiendum dilaniauit: ut collecta membra sequentem patrem retia darent. Cice. Egialeum appellatum fuisse existimabat: sed Diondo. alterum tradit egialeum.

Nec dapis humanæ tibi erunt fastidia: quæque
Parte potes tydeus temporis huius eris.
Atque aliquid facias: a uespere solis in ortus
Cur externati rursus agantur equi.
Fœda lycaonia repetes conuiuia mensæ:
Tentabisq; iterum fallere fraude iouem:
Teq; aliq; posito teneat: uim nūminis opto:
Tantalides tu sis: tu tereiq; puer.
Et tua sic largos spargantur membra pagros:
Tanquam: quæ patrias detinuere uias.

¶ Nec dapis humanæ: Tydeus oenei regis filius uel ut alii martis & altheæ: siue ut placet Seruio Eury-
Tydeus

boæ: in bello Thebano a Menalippo lethali uulnere percussus est cuius moribundus caput ad se deferri iussit: quod capaneus e uestigio in ipsius Tydei conspectum portauit: quo uiso lætatus tydeus: cerebrum dentibus corrofit: ut Statius in octauo thebaidos scribit Porphyrius tamen non a capaneo: sed Amphiarao caput Menalippi allatum memoriæ prodidit: additq; palladem quæ e cœlo descenderat ut immortalē tydeā faceret: cum uidisset ipsum caput rodere inimici: adeo abhorruisse facinus: ut se auerit noluissetq; immortalitate tydeā donare. quare precatus Tydeus est deam: ut saltem ipsam Diomedī filio tribueret: quam & ipse assequi minime potuit. ¶ Atque aliquid facias: Pelops ea hyppodamia filios habuit atreum: Thyestē plystenem: & ex altera muliere Chrysippum: quem unice amabat: Atreus autem chrysippum a patre sibi perlatum perspicies cum in puteum demersit quem pelops extraxit: mox de iuncto Pelope: chrysippo filio suo rum bonorum hærede instituto: Atreus & Thyestes eum interfecerunt: decesserat iam plystenes: duobus relictis filiis: Agamemnone inquam: & Menelao: quos atreus educauit: hinc atridæ sunt appellati igitur chrysippo ab Atreo & Thyeste fratribus enecato. ipsi inter se conuenerunt. ut cui signum a deo esset regnum obtineret. agnam Mercurius aureo uellere in gregem atrei posuit. ut quod secutum est facinus uideret. oderat. n. pelopis genus propter myrtilli filii mortem. ex palastra ab ipso pelope interempti. Merope autem atrei coniunx. hanc agnam in thiestis gregem transduxit: quem propter incestum amabat quod cum atreus percepisset ipsam occidit: at thyeste facto conuiuio: tres atrei filios ei epulandos dedit: quo scelere sol dicitur ab occasu in ortum se reuocasse & pleiades conuersæ: ut pherecides & Virgilius tradunt. ¶ Fœda lycaonia: Lycaon arcadiæ tyrannus: ut apud Ouidium in primo metamor. est uidere humana corpora pro apulis præbere consueuerat: ad quem iuppiter mortali sumpta effigie se contulit: cui molossum partim assum: partim clypeum apposuit: ut deinde si humanam carnem non cognouisset: & ipsum occideret: fama namque deum esse erat. iuppiter tanto perspecto scelere: Lycaonem in lupum mutauit: unde & nomē tenet Λυκοῦ enim græce lupus est: legitur & de alio eiusdem nominis Priami filio apud Home. ¶ Teq; aliquis posito. sensus est: uelimitaq; & cupio: ut eo modo in deorum cibum præberetis: quo pelops a patre Tantalō est appositus: cuius humerum ceres quin comederet non se abstinuit: ut in principio exposuimus de Tantalō satis quæ loquuti. ¶ Tereidesq; puer. Pandion athenarum rex prognem & Philomelam filias genuit: quarum Prognem Tereus thracum tyranno despondit: cumq; Progne inuisere parentem & sororem gestiret: a quibus per quinque nūm abfuerat: ipsi Tereus morem gessit: nam Athenas nauigauit: unde Philomelam ut ad sororem abduxit: cuius forte illeſtus pulchritudine: incestum commisit: & ipsi philomelæ ne crimen palam faceret sorori: linguam abscidit: eamque in silua reliquit quæ proprio sanguine: tanti mali his tantum uerbis Prognem cerciorem reddidit: τὸ πρῶτον με εὐοίπε Tereus me corrupit. quo fit ut adeo Progne hac re grauaretur: ut & sororem ad se curaret occulte uenire: filiumque patri edendum apposuerit. cui de filio interroganti responsum est. in uentre quod quæris habes: quare cum gladio uxorem & sororem infestaretur. deorum miseratione in aues omnes sunt conuersi Progne in hirundinem in lusciniā Philomela. Terres in pupam. in phasidem uero itys. Terei & Prognis filius. ut in fabulis ab Ouidio longa commemoratione refertur. ¶ Et tua sit latos: uulgatissimum est quemadmodum cum oetes colchorum rex Medæ pater. Iasonem persequeretur: qui aureum uellus & Mædeam surripuerat: discerptus dilaniatusque per membra fuerit Absyrus. a Medæa sorore. in ambracia. quo pater dum filii corporis partes colligeret. retardaretur qua crudelitate Iason periculum euasit. sunt absyrthides insulæ. ab Absyrtho nuncupatæ. ut Ruffi fusi indicat. carmen ionii si quis rate rursus cæcula currat æquora. ut eos cymbam producat in ortus absyrthi cautes & crebras protinus artes inueniet.

DOMI.
Tydei hi-
storia
Fabula at-
trei Lyca-
on q's fue-
rit
Pelopis
fabula
Itys fabu-
la
Absyrthi
historia

ZARO.
Tydeus

Pelops

Lycaon

Itys

Absyrus

- DOMI.** **Perilli hi-**
storia **Peliæ fa-**
bula **Curtius**
mors **¶** Aere pilleo. cōfecto tauro æneo a perillo qui supplicio afficiebant clamātes ex bouis aluo suauē emitte
bāt sonū: supra repetita ē historia. **¶** Ut uetus pelias fraudib⁹ medeæ iuueniles ānos pmittētis medicamētis
magnis interēptus ē filiab⁹ oībus cōsentiētib⁹: p̄ter unā Alcestā au. Dio. q̄ impietate abstinuit. fuit āt Adme
ti socer. nā eo mortuo Ia. ut sociogē ānos leniret: Euadnē ei⁹ filiā Aeueo collocauit cephalī: amphimonem
Andremoni Leōthei fratri. Alcestā Admeto. **¶** Aut eques: dehiscēte terra ī urbe aruspices responderūt Stu.
lionē maniū deū p̄scere uirum fortissimū: qui nisi daret interitus urbis īmineret: Curtius inuentus est: qui
armat⁹ eū ī locū se deiecit nomē datū est ut curtius
Iacus appellaret hāc historiā n̄rī ita p̄sent: qbus Ti.
tus Liuius assenti: licet Piso Cornelius Lutat⁹ au.
ctore Varrōe uarios secuti annales aliter scripserūt.
Cadmi hi-
storia **¶** Atq; utinā: Cadmus prim⁹ cōflare æs inuenit ī ua
rios usus: Cadm⁹ alter solutæ orationis iuentor fuit.
Cadmus p̄terea in fabula Agenoris fili⁹ Thebas cō
diturus mactato serpēte dētes ex oraculi p̄cepto se
minauit ex qb⁹ nati hoīes. mutuis ceciderūt uulneri
bus qnq; tñ supstitibus quog; unū tñ noīat Oui.
Echionē: pherecydes oēs: idē. s. Echione: pelogē.
Hyperenorem addit p̄terea idem auctor hos dētes
serpētis datos fuisse a Marte & pallade pte dimidia
Cadmō: & parte itē dimidia Aetæ: qd̄ latini nō tra
diderunt: & cū eūdē Cadmū tenuisse illyriū. p̄dide
rit: alteq; fuisse Cadmum Pherecydes scribit. **¶** Bat
tiades: mendo se nōnulli legunt penthides interpre
tantes hoc dictū de hyponacte: cuius Stra & Plyni⁹
meminerunt Acron non satis perite: sed intelligen
dum de Callimacho oriundo a Batto: qui Apollonium Rhodium discipulum suum Silei filium uel ut alii
scribunt ilei fratrem Medusæ & Egiales carmine imprecatorio deuouit. ut supra est expositum.
ZARO. **Perillus** **¶** Aere perilleo: Puit phalaris agrigentinus crudelissimus tyrannus: idēq; & disertissimus: qd̄ eius testantur
epistolæ: cui perillus taurū aheneū ianuā a latere habētē donauit ut ī eo igne supposito hoīes excrureret: uñ
& ipsos bouis: uoces æque edituros affirmauit: sed phalaris in muneris artifice pri⁹ expiri. qd̄ docuerat uo
luit: uñ in. iiii. de tristibus Oui. ait: p qbus inuētis. ut munere p̄ses: da p̄cor ingenio p̄mia digna meo: dixit
rat at phalaris p̄ene mirādē repertoriū p̄e tuū p̄sens ibde dixit opus: nec mora monstratis crudeliter ignib⁹
ustus: exhibuit gemōs ore gemēte sonos. **¶** Utq; Ferus phalaris: circūsepe⁹ a suis phalaris: quo mō p̄illum
reliquoq; multos interfecerat: defunctus ē resecta prius lingua: alii aut lapidib⁹ eū occisum dicūt nolūt non
nulli phalarī ānos. lxxiii. aū urbē cōditā fuisse. Eusebi. uero tullii hostiliū tēporib⁹ apud agrigētinus tyranni
dē exercuisse scribit: q filiū ut Eustatius ī. vii. ætichogē tradit comedīt. **¶** Paphio: cyprio: ē paphos cypri op
pidum autore Plinio. **¶** Cūq; redire uoles peliā filia: Medeæ suauis: interfecerūt q eū ī iuuenilē ætatē reddere
p̄miserat: utq; magis aggredere n̄ pietatis cā scelus arietē suis medicamentis ī agnā formā restituit reno
uatis antea æsonis iasonis parētis ānis: qre oēs ipias in patrē manus īmisere p̄ter unū alceste: occiso aut pe
lia altā Medea turrim cōscēdit: notū lunæ. p̄dicta: uñ Iasonē dato signo parui mortis certiorē fecit
q ipm in p̄iam admittere obstinatissime negabat: ut in. v. Diodo. & ī. vii. met. Oui. declarat. **¶** Socer: pelias
nā ut eodē lib. Diodo. oñdit: patrui peliæ filias honorificētissime iason nuprui dedit: Alceste admeto phere
ti thessalo. amphimonē a robremoni Leōtei f̄ri. Euadnē uero teneo cephalī tunc phoceogē regi. **¶** Atq; eqs
ī mediū triplex de lacu curtio legi⁹ historia. nā Portili⁹ scri. terrā dehisse: qd̄ ad aruspices ex senat⁹ cōsulto de
latū ē: q r̄nderūt deos maniū postulationē postulare. i. ciuē fortissimū eodē mitti. tū quēdā curtii fortē ui
rū armatū equo se ī eū lacū p̄cipit: ei⁹q; corpus ita diuinitus humassēto facto locum coisse: q a Curtio
nomē h̄er piso āt ī ānalibus tradit. bello sabino inter Romulū inq; & Tatiū Metiū Curtiū sabinū fortissimū
uigē: cū Romulus cū suis ex supiore pte impressionē fecisset. Curtius in palustrē locū: q in foro tū fuit: secef
sisset: atq; ad suos in capitolū recepisse: & ab eo lacū nomē iuenisse. Corne. & Lutatius phibēt eū locū fulgu
ratū: & ex senatus cōsulto septū eē: idq; a cōsule Curtio factū: cui Marcus genutius collega fuit: curtii appel
latum pōt & dē Amphiarao itelligi: ut nōnulli uolūt: q & ipse loco nomē dedit: nā ubi hiatus terræ eū absū
psit teste Strabone: hiatus amphiarai dictus est. **¶** Atq; utinā peasiad p̄quirēdā Europā sororē dura lege a pa
tre missus est Cadmus: ne domū absq; sorore reuerteret: q nō iuenta apollinē cōsuluit: q eū: ubi bos regeuī
ficaret cōdere iussit: itaq; thebas in Boetia ædificauit: antea tñ sociis exp̄io loco ad hauriēdā aquā: ut faci
ficaret missis. q cū reditū tardaret. miratus Cadmus ad eos se cōtū: it: quos oēs ab angue martio enecatos est
cōspicatus: quē magno labore īterfecit: cuius dētes palladis iussu seminauit: a qbus statim fratres armati or
ti q mutuis cōcidere uulneribus: qnq; dūtaxat supstitibus. ut in. iiii. Met. Oui. est autor. **¶** Sydonia: Phœnicia.
scydō. n. teste Trogo p̄peio siue Iustino li. xviii. phœnices cōdidere: qd̄ a pisciū ubertate sydona appellauē
re: nā phœnices piscē sydon uocant. **¶** Et quæ battiades: Callimachus cyreneus: ut ī principio docuimus: in
Apollonium Rhodium discipulum inuectus est. Medusæ fratrem: qsq; in eum imprecatus est calamitates
poeta in ibidē optat. battiades Callimachus ideo dictus: qa Battus Cyrenas condidit. a quo cyrenenses Bat
tiades nuncupantur. ut Romulidæ a Romulo romanis: ita & cecropidæ Athenienses a cecrope.

¶ Vulnere totq; feraside Moeneticio nōnulli intelligūt: qd̄ falsum est: nā loquitur de Osiride qui in. xxiiii. par- DOMI.
tes disceptus fuit huic mortuo sacra istituta fuerūt ab uxore i q̄b^o piaculū est gladiū eē. ¶ Deq; uiro: atys Cy Osiris di-
beles cōcubitū fugiēs genitalia sibi amputauit. ¶ Inq; pecus: Atalanta supata ab Hyppomene cursu: uersa ē s-
in Leana marito in leonē cōuersorū i Cybelis tēplo amoris ipatiēs Hippomenes cū puella rem habuisset. Arthis fa-
¶ Solaq; limone filia Hippomenes adulterio dephenſa alligata equo a patre absumpta: ut supra est dictum. bula
¶ Ab antiades: male legerūt qui hoc putant dictū de Creto ut de phineo fratre Acrisii. nam designat Perse- Atalantæ
um nepotē Abātis: q cū Danae mē in urnā ab acti- fabula
sio ipositus est: cōmissus mari undis delatus est in Se Hippome-
ryphon insulā: & iuētus a Dycte piscatore: cui⁹ unus nis mors
Papini⁹ apud nos meminit. Fluctuagus uolucrē cō- Persei in-
nibat perſea dyctis. Educatus in insula a Polidecte re- teritus

Et quibus exiguo est uolucris deuota libello

Corpora proiecta quæ sua purgat aqua:

Vulnere totq; feras quot dicitur ille tulisse

Cuius ab inferiis culter abesse solet.

Attonitusq; seces: ut quos cybelia mater

Incitat ad phrigios uilia membra modos.

Deq; uiro fias nec scēmia nec uir ut atys

Et quatiā molli tympana rauca manu.

Inq; pecus magnæ subito uertare parentis.

Victor ut est celeri uictaq; uersa pede.

Solaeque limone pœnam ne senserit illam:

Et tua dente fero uiscera carpat equus.

Aut: ut cassandra⁹ dominus nō mitior illo

Saucius ingesta contumuleris humo.

Aut: ut ambatiades: aut ut lirnesius heros

Cæsus in æquoreas præcipiteris aquas:

um nepotē Abātis: q cū Danae mē in urnā ab acti-
sio ipositus est: cōmissus mari undis delatus est in Se
ryphon insulā: & iuētus a Dycte piscatore: cui⁹ unus
Papini⁹ apud nos meminit. Fluctuagus uolucrē cō-
nibat perſea dyctis. Educatus in insula a Polidecte re-
ge missus in aperta capitis discrimina. Hyginus do-
cet: & Strabo & interps apollonii: uictor reuersus in
Seriphō incolas in lapides cōuertit ostenso Gorgo-
nis capite. ¶ Lirnesius heros: cōsingunt fabulā non-
nulli: nec uerā: nec loco accōmodatā: loq. n. de The-
lepho: qui Lirnesius dictus est: qm̄ lirnesiū & pedasū
urbes tenuit imperio: is cū auge matre in urnā iposi-
tus ut Euripides & Strab. scri. ad hostia Caici fluminis
delatus ē. ubi impii heres relictus ē a Theutrante.

¶ Et quibus exiguo e uolucris. periphraſticos ibidē
dicit. ¶ Vulnere totq; feras. Menedemum tot in bel-
lo troiano uulneribus confossum uetus scribit inter
pres: ut tantilla corporis pars non sit repta: ut ferrū
postea execrarent. nec eius inferiis more maiorū ad-
hibendum existi-
marint. sed possumus ē de Osyri-
de intelligere. qui a deo in minutissimas ptes a Thy-
phone fratre dī cōcisus. ut solitū cultū in īferiis ad-
hiberi nō oportuerit. hūc ægyptiū p deo colunt hāc
apud Apianū de rebus ægyptiis. Plutarchū & Aristi

Thelephi
historia

ZARO.

Osiris

Cybelis
sacra

Arthis

Hippome-
nes
Cassandri
mors
Perſeus

dē Smyrneū: hystoriā legere poteris. ¶ At tonitusq; seces: mos erat ut Cybeles sacerdotes uirilia amputarē.
tur: cuius rei cām hāc tradit Lactatius deū inquit mī amauit formosū adolescētē: & eūdē cū pellice dephē-
sum exectis uiribus fēmiurū fecit: & nūc a gallis sacerdotibus sacra eius celebrant. Oni: quoq; in fastis ean-
dē ferme rōnē affert: licet Diodo. diuersam scripserit hystoriā. ¶ Cybeleia mater cybele a mōte phrygiæ no-
mē hēti: quo colebāt: uel a Cybelo sacerdote: alii

q. a capitis rotatiōe
qd̄ ppiū ē sacerdotū: ut Serui: scribitūq; aut hāc fuerit cybele. in. iiii. hystoriarum Diodorus ostendit: ¶ Ad
phrygios modos: ad modulatus sonoros: quales in phrygia edebant: ubi primo culta est. ¶ Deq; uiro fias:
athys a Cybele dilectus: in phrygiā nauī delatus ē: quo in loco numinis ī ſtrectu pudēda sibi amputauit: co
mitteſq; Cybeleios sumptis sacrorū instrumentis: ad eius sacra celebrāda hortatus ē mētemq; furore uexādāt
q post lōgā defatigationē fuit sopore solutus: inde a Cybele ī grāmio suscept⁹: quūq; euitati corporis damna
mēre agitare cœpisset: patriæ absentiā. suasq; lamētatus ærūnas: miserrime deflūit: ut at dea puerū sibi dile-
ctū a talibus luctibus remoueret: unū de leonibus suis misit q puerū pterrefaceret quo terrore exanimatus in
nemora cybeleia se coniciens: sibi ē pperuus: deæ minifter effectus: ut Catulli indicat carmen: sup alta uestus
athys celeri rate maria: phrygiū ut nemus cirato cupide pede tetigit adiitq; opaca syluis redimīta loca deæ
Stimulatus ut furētī rabie uagus ai: Deuoluit lactes acuto sibi pōdere mites & quæ sequunt⁹. Scribit tñ Dio-
dorus in. iiii. athym phrygiū adolescētē: quē papā dicebātia Cybele amatū: quæ ex eo enixa ē: cūq; hoc pa-
rētes cybeles cognouissent: athym & nutrices iterfici iussere in sepultosq; abiici: qd̄ sit deinde secutū: tupte
p legere poteris: locū ostēdisse sufficiatq; Inq; pecus magnæ: ut iā exposuim⁹ atalāta ab Hippomene cursu
supata: in leonē: una cū uictore uersa est tū Veneris ira: tū ēt qā ī tēplo cybeles deorū matris concubuissent:
cuius leonibus currus ducif. ¶ Solaq; limone: limo hippomenes ex atalanta filia a patre in adulterio depræ

hēſa equis disceptāda est tradita cuius ēt mētio facta a nobis ē. ¶ Aut ut cassandreus dñs: cassādrea potidea
theſſaliæ pars est: ubi Cassandrus dominatum dī habuisse: qui in suos nimīū leuiens: ab eis saxis obrutus est:
ut a ueteri accepimus interprete. ¶ Aut ut abātides: perſeus ab Abante genus ducēs: ex cæteo. n. natus est ce-
rops: qui Methionem genuit: a quo methionidæ nuncupatur: huic Chace filia fuit: quæ Abantem peperit
unde abantides dicti sunt: chalthodon huius filius fuit: qui habuit Elphenora. ex quo natus ē Acrisius: cuius
Danae filia fuit. perſei mater. acceperat ab oraculo Acrisius ut a filia nato esset expellendus: quare danaem
In turrim: ne a quoq; grauida fieret inclusit: ad quam iuppiter in auream pluuiam mutatus: se contulit: eaq;
potitus ē: quæ Perſeum peperit: ut lib. iii. carminū Horatius indicat ueram secutus hystoriam. inclusam Da-
naem turris aenea robustaq; fores. & Virgilium canum: tristes excubiæ nutrierant satis nocturnis ab adulte-
ris. si non Acrisium uirginis abditæ custodem pecudum iuppiter & Venus: risissent: fore enim tutū irer pa-
rens: conuerso in pretium deo aurum per medios ire satellites: & quæ sequuntur. Scribit tamē Simonides
danaem a præto patruo nō ioue compressam: Acrisius autem in arcam danaem & perſeum conclusit: quā

in mare piecit: danaes itaq; & filius in seryphon in sulā deueneres: in qua polydectes magnetis filius dñabatur licet Menāder dñe dicat cuius uerba cōsolatus apolloniū Plu. in morte filii referuntis cōsolantis danaem. hic polydectes siue dñs in uxore danaē accepit: perseusq; nō aliter q̄ filiū amauit: quē postmodū in occidētē ut gorgonas interficeret: misit: q̄s a Mercurio talaribus petaso: & galea acceptis supauit: & a Vulcāo falcet ex adamāte facta: ut Hyginus tradit: Hæc uno tantū oculo utebant: tresq; nūero fuere hisiores ex Cetho filia eximia pulchritudinis. Euryalesthenos: & Medusa: oīum natu maxima: addūt: & aliq; quartā scyllam: quib; ut diximus interemptis: Perseus Medusæ caput abstulit: quo saxeos hoīes efficiebat. hæc multi autores fabulā memoriæ pdiderunt: p̄ter Ouidiū & Hygi. q̄re utpote oībus p̄spiciuā totā recēdere desistimus: unū tñ te late re haud uolo. Diodo. in. iiii. innixus auctoritate gorgonas in occidente pugnacissimas mulieres fuisse a græcis: amazonas appellatas: q̄s labore maximo Perseus supauit: docet & Pōponius mela has gorgonides in sulas in oceano æthiopico positas tenuisse: tradit Lactā. Perseū & danaē in Italiā delatos: ubi ardeā pseus ædificauit. ¶ Lyrnesius heros: hæc abūde supius fabulosam narrauimus historiā. de telepho inq; quē auges mī ex Hercule pepit in filia: ubi a pastoribus inuētus regi teutrāti dono datus: loco filii ab eo tractatus ē hic Teuthras regionē Lyrnesiū sibi parentē habuit: unū Telephus ipsius regis heres Lyrnesius dictus est.

Telephus

DOMI.

Theodoti

mors

Thraciæ

ritus

Præster

ful

men ictus

Dosithe

es interit

Semeles

interitus

Phætotis

fabula.

ZARO.

Theodo

tus

Rit' sano

rum

Præster

Athratis

fabula

Semeles

Sisyphus

Phæton

¶ Quam theodotus: quicq; ab aliis hoc loco traditū est: nōdū cōperi illud unū inuenio Theodotum basiraonq; regē ab asace rege parthoq; fuisse mactatū. ¶ Abdera: urbs Thraciæ initio anni hominem deuouet pro salute cōi obruitq; lapidibus. ¶ Vt sat' Præster Hippomene filius: cū deos detestatur ob patrem delectū imperio: fulmine ictus cecidit. ¶ Dositheos: atrax cū filiā Dositheō a ioue cōpressam prodidisset: fulmine extinctus est. ¶ Vt soror: Semele soror autonoes luce iouis: quā decepta impetravit extincta est: Porphyrio fili' Sisyphi qd̄ unus lycophrō scri. cū Hyginus tradat Glaucū tantum Sisyphi filiū fuisse impietate in paternam secutus in deos fulmie

ictus est. ¶ Est matertera: qm̄ mī ops huius mater Maia soror fuit. ¶ Vt temere: Phaeton impetrato curru a patre Phœbo notissima fabula radiis cum male regeret combustus est.

¶ Victima uel phœbo: Theodotus tragicus poeta: de Philoctete scripsit: quē admodū morsus a serpēte diu dolore uexatus sibi manū iusserit amputari: ut in. vii. arthicoq; scribit Eustati'. Is cū a. rocē nimiū de Mnesarcho rege scripisset tragœdiā: ab eo cū fugisset in Apollinis tēplū: ibidē occisus ē: autor uetus interps Theodorus est dactylus e & o per sineresim: coeunt in unā syllabā: ut in primo iliados apud Home. apud Iunena-

lē: grammaticus rhetor geometres pictor aliptes: apud Propertiu: hoc eodē ferro stillet uterq; cruor. ¶ Aut re deuoueat certis abdera. mos admodū inhumanus apud Abderam thraciæ ciuitatem fuisse legit: solebat enim hominē sacrificare: ditiq; imprecationibus exectare: ac lapidib; obruere: existimātes mala oīa ciuitati imminētia: hoc diro piaculo pulsare: ut Callimachus refert: fuit ex hac urbe Democritus abderites philo-

sophus. ¶ Vt satus hippomene: nunc fulmine ictos memorat: & p̄sterē dicit: Hippomene ex atalanta filium qui patrē interfecit p̄p sororē ab eo tā crudeliter occisam. deinde a ioue ē fulminatus: ut uetus memorat in terpres. ¶ Tesiphylesq; pater: Athrax thessaliæ rex pater hippochatiæ: quā pyrithous duxit uxorem: primus apud thracas artem tragicam docuit: unde athracia scientia magica est appellata: ideo Starius: athracia rubet arte laboris igitur cum filiam iuppiter compressisset tesiphylem: quæ etiā thyon est appellata: unde Aristarchus thyades sacrificantes Baccho: & ab Orpheo myse nuncupata: & ob eam cām a se reieciisset a ioue ictus fulmine obiit. ut Lactantius & uetus interpres scribūt. ¶ Vt soror autonoes: Semele inus & autonoes soror.

Cadmi & Armonia filia a ioue cōpressa Bacchū in uentre habuit: quod ægre ferēs iuno in anū se transfor-

mauit. & Semele persuasit: ut a ioue peteret ut cū ea sicut solet cū iunone cōcumberet: qd̄ si nō denegaretur ab eo se amari cognoscet: si minus id faceret: amorē fictū docuit: per stygē paludē iratus iuppiter p̄misit pel-

lici: quod peteret datū: quæ p̄nciosi cōsiliū inscia: iunonis cōnubiū experiri uelle dixit. iuppiter iureiurādo astrictus abnuere minime. qn̄ faceret. potuit. q̄re eā fulminauit. nil. n. aliud iuno interpretat. q̄ aer iuppiter uero ignis: q; aerem pcutit & ita dī cōcubere cū iunone iuppiter. habes autores Oui. in. iiii. met. & in. iiii. ac. v. histo-

riarum Diodor. ¶ Vt cui matertera maia est. ait Porphyrius apud Home: helanici historici testimonio in priō atlanticon. ex septē pleiadibus: sex cū deis. unā cū mortali rē hūisse. iouē qd̄ ex thaygete hūisse lacedæ-

mona ex maia Mercii: ex electra Dardanū: neptūnū aut Alcionē cōpressisse. unū lycō natus. martē cum stero pe coiuisse. unde oenomanus genitus. meropē uero. Sisyphū cōpressisse: unū Glaucus natus ē: ergo cui mīte

mōides ut inq; Proclus in pindar. oriā appellauit. merito inq; qm̄ in mōte arcadiæ cylene cōpressa Mercu-

riū edidit. ¶ Et temere optatos: Phaethō solis & Clymenes filios. cū ab Epapho ius & iouis nato degener di-

ctus esset. p̄ certissima signa id cognoscere uoluit. matri iuranti neq; solis esse filiū fidē non adhibens. q̄re in cœlū ad p̄rem se cōtulit. a quo ut currū suū gubernaret accepit: & si eo inuito. nā inuiolabilē paludem iuras-

deniarunt. unū ni iouis p̄sto fuisset auxiliū. totus terræ orbis cōburebat: nā phaethontē fulmine occidit qui in heridianū fluuiū decidit. quē sorores flentes in electrum uersæ sunt. ut in. i. & ii. met. Oui. narrat.

Victima uel phœbo sacras mactetis ad aras

Quam tulit a seuo theodot' hoste necem.

Aut te deuoueat certis abdera diebus:

Saxaq; deuorum grandine plura petant.

Aut iouis infesto telo feriar' trifulco:

Vt satus hypomene: dosithoesq; pater:

Vt soror autonoes: ut cui matertera maia est:

Et temere optatos qui male rexit equos.

¶ Ut ferus æolides Salmoneus æoli filius: ut scri. Dio. ex alodice genuit Tiro formosissimā: quā amatam fuisse a Neptuno scr. Ho. & Stra. & propertius. Vobiscū candida Tiro. **¶** Ut sanguine Menius Licaonis fili⁹ conflagrante domo paterna: & Licaone patre in lupum uerso cum iouem detestaretur fulmine ictus periiit. **¶** Ut macedoni: Macedon nomen macedoniæ dedit: cum uiro cōbusta eadē flāma. **¶** Prædaq; sis illis: ipre catur laniationem a canibus qualis contingit: Thraso puero in delo: Thrasus aut puer Dianæ dilectus a canibus discerptus est. Phœbi aut ira immissa est pestilentia: qua ut deliaci deliberarent ex oraculo canes eiecerunt: quā historiā paucis uerbis designauit Stra. cuꝫ ait canes in Delo alere religiosū est: Legatur Thraso rapto ante diem: hoc est imatura ætate: non autē ut alii interpretant Delos non adeunda ante diē qd. f. Thrasus tēplum ante lucē uoluerit ingredi qd. niden dū est. **¶** Quiq; actæon notissima fabula discerptus est a canibus probi sententiam nō laudo q. scribit. in Bucolicon Virgilii aracynthum actæū dictū esse ab actæone. nam actæus dicitur qd. fines atticæ attigat ut litto talis. nā mari prominet. **¶** Quiq; croto duo lini fuerunt: uterq; poeta antiquior Amphimari: ut alii scribunt Mercurii & Vranix fi. Calcidemis sagitta apollinis & Salmacis filix Crotopi filius a canibus ē discerptus Crotopiades dicif qd. nepos sit crotopi: pausanias uero ita scri. psamate inquit Crotopi regis argiuorū filia filiū ex apolline peperit quē canes Crotopia pascuis redeuntis lauiarunt. Iratus

¶ Ut ferus æolides: ut sanguine natus eodem
 Quo genita est liqdis quæ caret arctos aq̃s.
¶ Ut macedon icta ē rapidis cū cōiuge flāmis:
 Sic precor ætherei uindictis igne cadas.
 Prædaq; sis illis: quibus est latonia delos:
 Ante diem rapto nō adeunda thraso.
 Quique uerecūdæ speculantē mēbra dianæ:
 Quique crotopiadem deripuerē linū.
 Neue uenenato leuius feriaris ab angue
 Quam senis cæagri calliopesq; nurus.

DOMI.
 Salmone
 us qui
 Menii in-
 teritus
 Macedō a
 quo mace-
 donia qui
 fuerit
 Thrasus q
 Actæonis
 fabula
 Linus cro-
 topiades
 qui & uñ
 dictus

apollo monstrū imisit noīe poenā: hæc infantes ab uberibus rapiebat & necabat. Corcebus eam sustulit: phœbus imisit postem. Corcebus tripodē ad oraculū detulit: deniq; eo mortuo magaris monumentū erectū ē.

¶ Neue: Eurydice uxor Orphei filii Oegari & Calliopes

Serpentis dente icta mortua est.

¶ Ut Ferus æolides. Salmōei æoli filii temeritatē in. vi. æneidos Virgilius recinit: hic soliū sibi pforatum extruxit: in quo uehebat unde crepitus īgentes prodibant: & aquā p foramina emittebat p̄dicans tonitrus & pluuias ut deus ædere quē iuppiter fulminauit. **¶** Ut sanguine natus eodē hismenus lycaonis ī lupū muta ti filius patrem imitat⁹ deos flocifacere uoluit sed a ioue fulmiatus īneriit: ut uetus scr. īterpres. **¶** Ut macedon icta est. macedo ut in iliade apd Homerē scr. porphyrys: sicuti marsyas scr. historicus iouis & æthræ fili⁹ rotam optinuit thraciā a quo macedonia est appellata: ex hoc duo nati sunt filii: ex muliere incola: quā ille sibi ascuerat pyreus & emathus a qbus duæ extractæ sunt ciuitates in macedonia pyrea & æmathia hi duo cū uxore macedō ī pprio exusti sunt thalamo. **¶** Prædaq; sis illis thrasus iuueuis a latona dilectus ei⁹ tēplū ī delo matutino adiit & canes eū discerpserunt: quare pestis īmissa ē rñsum ab apolline eam sedari possesi canes nō admitterēt ut īterpres⁹ uetus docet. Stra. tradit religiosū eē in delo canes alere. Quiq; uerecūdæ ari thæi & autonoes cadmi filius fuit actæo ianthius ēr nūcupatus ouicū iuuenis placido cōpellat ianthius ore cū hic uenatione fessus ī uallē gargaphiā se recepisset: dianā cæterasq; eius comites lauātes ī fōte cōspexit: ne aut id qñq; manifestaret in eius faciē diana aquā e fonte piccit. īgens nūc tibi me posito uisā uelamie nar res si poteris narrare licet subito nāq; ī ceruū est cōuersus. & a ppriis canibus laceratus ī. iii. met. abunde & festiue hāc habes fabulā. **¶** Quiq; crotopiadē crotop⁹ rex argiuorū fuit q apollinē thyphōis cæde pollutū expiauit huius filia psamate cū qua apollo cōcubuit de quo cōpressu gēuit linū ac mox æditū ptu exposuit qd apollo īdignāter accipiēs ī suæ iniuriæ uīdictam īniecit mōstrū: a quo īfantes p urbē passi absuebāt. **¶** Et a sinu matris direpti qd mōstrū delecta iuēture chorebus occiit ut ī prio thebaidos stat⁹ narrat. **¶** Ne ue uenenato orpheus apollinis & musæ caliopes filius siue ut alii oegri musicus egregius uxore habuit no mine eurydicē quā unice dilexit hāc ad ripas hebrei fluminis ī thracia spaciātē cū dryadibus Aristæus pastor uiolare uoluit ea fugiēs pede serpētē calcauit q reuolutus ī eā uenēato mōsu interemit uñ orphe⁹ ad inferos fuit ibidēq; plutonē & pserpinā adeo cantu mulsit ut ipsam īpetrauerit hac tñ cōditione ne eā quousq; ad superos puenisset respiceret nō potuit se Orpheus abstinere quin dilectā coniugem respiceret qre rursus ad inferos est ducta cælibē ex eo orpheus uitā agere cōstituit: quo fit ut multas mulieres eius perētes nuptias spreuerit postremo a mulierib⁹ orgia bacchi celebrantib⁹ lapidibus occisus est cuius caput a serpēte pene cōmesum ī saxum ab apolline dicif mutatū ut Ouid. in. x. & xi. met. & in. iiii. georgicoꝝ Vir. aliiq; plures sūt auctores. **¶** Quam puer hypsiphyless Lemnias hypsiphyles qa thoanti patri pepercerat ab oib⁹ lemnadiabus mulieribus psecuta ī fugā se dedit. q capta ad lycurgū græciæ regē ducta est. q filiū opheltē ei nutriedum dediit cū aut septē reges thebas excidendas peterent: ubiq; fontes & flumina sunt siccata langia fōte excepto quā rogantib⁹ regib⁹ hypsiphyles ostendit de posito quē sine habebat puero opheltē qui interim a dracōe est interempt⁹. qua orbitate lycurgus iratus dirum ius ī hypsiphylem exercuisset. ni a græcis fuisset phibitus dictus est inde opheltēs archemorus nomen enim lachrymabile archemorus: eo q primus occisus est: at cū ab oraculo admoniti essent græci nō prius thebas posse peruenire q archemori manes placassent ludos funebres constituerunt de quibus uictores apii corōa insigniebantur: & ludi postea celebres ex quattuor agōnibus isthmii: statius & Lactantius & plerique alii auctores.

Eurydice
 mors
 ZARO.
 Salmone
 us
 Hismen⁹
 macedōia

Thrasus

Linus

Eurydice

Hypsiphy
 les histo-
 ria

DOMI- **Q**uam puer. Opheltes filius Licurgi regis nemorum: qui postea Archemorus est dictus: dum parū dilige-
Ophelies ter ab hypsipyle nutrice custodiretur serpentis morfu extinctus est. ¶ Quam qui: Laocoon immisso telo in
historia equū troianū ligneū serpentis morfu cecidit. Notum est carmē Vir. & Plinius refert pictū. ¶ Neue: Elpenor
Laocoon- Vlyxis socius cū madidus ageret apud Circē. scalax casu occubuit. Lōgū extat de hoc homeri carmen: qđ
tis fabula at aut in suē fuerit conuersus: aut se de turri deiecerit: fictū est nulla auctoritate. ¶ Tamq; Thiodamata: Hoc
Elpenoris loco parum diligenter exposito a nōnullis in unam historię speciem fingitur. Fuit autem Thiodamas: ut
fabula

Herculis
uistoria

docet interpretes apollonii Drypum populorum rex
a quo cum Hylus Herculis filius cibum petiisset Her-
cule illac iter faciente illeq; negasset: iratus hercules
Thiodamantis boues mactatos sibi apposuit & suis
Quam iniuriam cum Thiodamas ulcisci uellet edu-
cta Dryopum manu in Herculem impetum fecit: qđ
in pugna tanto discrimine laborauit: ut Deyaniræ
uxoris auxilium petere coactus sit: uulnusq; accepe-
rit in mamilla: mox Dryopes domitos fusos i trachi-
niam coloniam duxerit: raptō tunc Hyla Thioda-
mantis filio formæ præstantia captus: inde Thioda-
mantides dicitur a patre Thiodamante. Dryops: hic
pro populo Accipitur Dryops: alioquin teste Arist.
ex Arcadia nomen dryopiæ. ¶ Caccus: Vulcani fili-
us ab hercule domitus in monte auentino ob armē
ra herculis surrepta: notum est Virgilii carmen: Dio-
dorus uero hunc Lacinium nominat. ¶ Quam: qui dona. Lycas nenenatam tunicam Herculi attulit: a quo
in mare Euboicum deiectus est.

Herculis
interitus
ZARO.
Laocoon

Quam qui caua primus acuta. ingentem equum græci troiano bello construxerūt: quem armatis militi-
bus implerunt: & ante troiam simulato in patriam reditu reliquerunt: eum troian a finone graio persuasi in
honorem palladis extructam intra urbis mœnia receperunt: & si antea sacerdos laocoon neptuni: insidio-
sum equum esse sonitu armog: quem percusserat telo: indicauerat: hunc neptuno sacrificantem duo angu-
es absumpserunt: pariter & duos filios: eo qđ equum læserat: ut in. iii. aeneidos Virgilius ostendit: sed non ue-
ram est secutus historiam Virgilius: commentū potius: ut troianos excusaret: si serui credimus: qđ laocoon
tem euphorionis testimonio neptuni sacerdotem fuisse tradit: qui post græcorū aduentum lapidibus occi-
sus est. eo qđ sacrificiis: eorū nō prædixerit aduentum: post abscedentibus græcis: cum neptuno sacrificare uel-
lent. laocoon thimbræi apollinis sacerdos sorte ductus est. ut proprio carente sacerdote de morte fieri solet
hic piaculum commiserat ante numinis simulach: cum uxore coeūdo: quare draconibus immissis: una cum
filis perit. ¶ Neue gradus adeas. ad cyrcem Vlyxes quandoq; puenit: quæ eum diu est morata: ubi elpenor
unus ex sociis nimio uino per scalas descendens collum dicitur fregisse: autore homero in odyseea. ¶ Tāq;
cadas domitus. thyodamantis. cædes ab hercule facta: hoc modo habet: postqđ hercules duxerat coniugem
deianiram: ænei filiam: diuersabat ar calydone apud æneasin conuiuio forte cōdillum: architelis filiū: ænei
pincernam: quoniam ei manibus sedam aquam infuderat cum percussisset: idē cum uxore abiuit deianira. se
cum etiam hyllum filium abducens: cūq; puenisset ad euentū: fluuium: nesium centaurum occidit: ut me-
morat Archilochus: hinc cum in Dryopiam peruenisset hyllo puero famelico: eum cū lycha pedagogo ad
thyodamantem misit: ut exiguum cibum præberet: qui cum abnuisset: Rapto uno boue ab hercule multa-
tus est: quem sacrificauit: ac deinde comedit: thyodamas autem ad dryopum ciuitatem se contulit: eosq; ad
bellum excitauit aduersus Herculem qui in ita pugna: ad tantam perductus est difficultatem. ut etiam uxo-
rem ob armare coactus sit. ipse uero in mamilla faucius fuerit. qui postremo thyodamanta sustulit: & eius fi-
lium hyllam excepit. & gentem hanc uniuersam duxit thrachinam thessalicam ciuitatem habitandā: & oe-
ram montem accollere compulit. phocidos abstulit etiam partem illinc propter latrocinia erat enim gens
cydes: qđ dolydora danai filia ex peneo fluuiο peperit dryopa. a quo dryopes appellati. qđ sperchium fluuium
accoluerunt. huiusq; rei meminit etiam callimachus: aiuntq; nonnulli propterea qđ omnib; malis hominib;
adiutores adiungebant se socios amouisse herculem. sicut & thyodomati succurrerāt. & hac oblata occasio-
ne in eos herculem animaduertisse. alii autem ferunt parnasum montem dryopas accoluisse: insignis impro-
bitatis hoies & ab hercule debellatos. traductosq; fuisse in peloponesū. dryopas uero appellatos a dryope ly-
caonis filio & diæ. quæ filia fuit lycaoniæ hæc ex apollonii didicimus interprete. ¶ Quam ferus ipse suoca-
tus uulcani filius: ex herculis armētis duas boues dicit furat; quæ ex hiberia interfecto geryone aduexerat:
eurystei regis iussu easq; in antrū auentinū qđ incolebat auerlas. ne uestigia furtū manifestarent traxit qbus
frustra diu quæsitus hercules iter capere decreuit. forte aut bos ex antro mugitū dedit aliæq; boum illecta uo-
ce: qđ reuerfus hercules fraudē caci detexit: quē ex ore flāmas euometē: & ei ne boues recipet renitētē inter-
fecit. & sumptis bobus abiit. ¶ Quam qđ dona tulit. ex euoboea hercules in mōtē cineō sacrificaturus se cōtu-
lit. & lycā domesticā ad deianirā uxore in thrachinā misit: ut uestē qđ in sacris uti cōsueuerat afferret. cui deia-
nira tunicā: uenenatā dedit qua indutus mori coactus est. antea tñ lycha uestis lætifera latore i euboicū sinū
p̄cipitato. qđ scopulus est effect; & nomē etiā seruat. lycha. n. dī huius superius rei ad saturitate meminimus.

Herculis
mons

Quā puer hypsipyles: qđ q caua prius acuta
Cuspide suspecti robora fixit equi.
Neue gradus adeas elpenore cautius altos:
Vimque feras uini tulit ille modo.
Tāq; cadas domitus qđ qsq; ad arma uocantē
Iuuit inhumanum thiodamanta driops.
Quā ferus ipse suo perit mactatus in antro
Proditus inclusæ caccus ab ore bonis.
Quā: qui dona tulit neseo tincta ueneno.
Euboicas que suo sanguine tinxit aquas.

¶ Vel de Theobrotus: cuius nominis ignorātia alii interpres nouā confixerūt fabulācū Platonis opus de animorū immortalitate legisset ex Ambraciā priā suā p̄montorio immortalitatis animi studio sese piecit auctores sunt Cicero in tusculanis questionibus: Callimachus etiā nobili epigramate: & Latācti. ¶ Vt qui thesē: Aegeus thesei pater: cū reuertētis filii uella nigra ex arce p̄pexisset mortuū putauit: doloreq; sese p̄cipit ex alto: ab hoc mare ægeū nōnulli dictū putāt a plinio discedentes: qui hanc appellationē deducit a quibusdā insulis: quæ in medio ægeo mari surgentes formā caprinā conficiunt. nam ægeum caprinū significat. ¶ Iliaca Astynactem hectoris filium Vlyxes exturri p̄cipit: ardentē Troia: extat de hoc carmen in metamor. ¶ Nutrix Ino Semeles soror cum Athamantis uiri furorem fugeret e scopulo se dimisit in mare: hæc nutriuit bacchū Papi. Quid te post cineres decerptaque funera matris: tuti in oco reptantem p̄fessore bacche. ¶ Vt cui causa perdix Dædali nepos ex sorore: cum sertam & circinnū ingenio suo adinuenisset. Dædali inuidiā deiectus ex turri in nauem sui nominis est couersus. Plinius tamen in septimo ferram a Dædalo inuentam fuisse affirmat. ¶ Lydia: Mars ilicen Ibici Lidii filiam amauit: quæ tuta Dianæ auxilio dum amores Martis contemnit: diris imprecationibus in furorem acta se dimisit e scopulo. ¶ Fœta paphagis Ambraciæ rex cum incidisset in lænam catulis stipatam i horis suis ab ea est dilaniatus.

DOMI.
Theobra-
tus q̄ fue-
rit
Aegei
mors
Astyana-
cte mors
Inois inte-
ritus

Perdicis
mors
Illices fu-
ror
Paphagis
mors

Brutes
mors
Idmon di-
scriptus

Vel de p̄cipiti uenias in tartara saxo:

Vt qui socraticum de nece legit opus.

Vt qui thesē salaria uela carinæ:

Vidit: & iliaca missus ab arce puer.

Vt teneri nutrix eadem matertera bacchi:

Vt cui causa necis serra reperta fuit.

Lydia se scopulis ut uirgo misit ab altis:

Dixerat inuito quæ mala uerba deo.

Fœta tibi occurrat patrio popularis in aruo:

Sit quæ paphagæ causa læna necis.

Quiq; licurgidem lacerauit ab arbore natū:

Idmonaq; audacem te quoq; rumpat aper:

auctore apollonio: quum in argonauticam expeditionem ultimus uenisset sciebat enim nates spinea periturum in Bythinea ab apro est discerptus.

¶ Vel de p̄cipiti uenias in tartar. ¶ Cleobrotus ambratiotes platōis libro de animæ immortalitate: qui phædon inscribitur perlecto: e turri in saxa p̄cipitem se dedit: Cicero autem in tusculanis questionibus in mare eum scribit se p̄cipitasse. ¶ Vt Qui thesē iusserat thesei pater. Aegeus ut alba uela si incolu mis a minotauro reuere retur iponeret: sin uero absumptus esset nigra ut plutarchus scribit: minotauro autem interempto: p̄ lætitia thesē uela mutare oblitus est: quib; ex alta turri ab ægeo cōspectis. existimāte filium deuoratum: In mare se proiecit: unde & nomen habet: ut multi tradunt: plinius uero ægeum mare dictum affirmat a scopulo inter tenebrā & chium: ex eo nomine a specie capræ quæ ita a græcis appellat: repente in medio mari exiens. ¶ Et iliaca missus ab arce puer: scamander Hectoris filius: qui mortuo patre dictus est astynax quia ei urbis deueniebat imperium: hunc Vlyxes capta troia græcis interficiendum persuasit: ne troianorum quandoq; ultor esset: quare ex alta turri est p̄ceps missus Homerus est auctor & in tragediis seneca. ¶ Vt teneri nutrix. semelem bacchi matrem fuisse docuimus: eiusq; sororem inum athamantis uxorem: quæ bacchum nutriuit. & se in mare uiri fugiens furorem: una cum filio palemone p̄fecit: quos e neptuno deos factos superius abunde ostendimus. ¶ Matertera: inquit festus matertera patris & matris mihi magna mater est matertera matris sorori quasi mater altera. ¶ Vt cui causa necis: perdix dædali ex sorore nepos. xii. agētis annum: ferram in exemplum spinæ in medio piscis adinuenit: quare ait: ouidius in. viii. meth. Dædalus inuidit sacraq; ex arce minernæ P̄cipitem misit lapsum mentitus at illū Quæ fauet ingenis excepit pallas: auemque reddidit. & medio uolauit in aere pennis: quæ auis perdix nūc quoque nuncupantur in. v. autem Diodorus non perdicem hunc sed talum appellat: ferram serpentis dentium spissitudinem imitatum fuisse: repertorem eum etiā scribit & rotæ qua figuli utuntur: quare a dædalo occisum: & sepultum: quo percipito facinore ab ariopagitis homicidii damnatum: in cretam uenisse: plinius in. vii. naturalis historiæ libro: dædalum ferræ inuentorem affirmat. ¶ Lydia se Scopulis. Dianæ auxilio potiri. mars non potuit ilice ibici lydiæ filia. quam deperibat: ea etiā i Deum multa dixit obprobria quare commotus mars patrem occidit amatæ cuius morte puella dolēs: e rupe se deiecit: ut euetus scribit interpres. ¶ Fœta tibi occurrat paphagius epiroticus ambraciæ dicitur dominatus: qui cum in agrum non procul ab urbe se contulisset: læne catulos suos ferienti obuiauit a qua est dilaniatus: ut uetus interpres est auctor. ¶ Læna. masculina in on. terminata faciunt in æna feminina: penultima cum æ diphthongo. ut dracon dracæna: lacon lacænaita leon læna: nam leo facit læa: more latino sicut leno lena. ut latinorum pariter & græcorum grammaticorum est opinio. ¶ Quique Licurgidem. Butes qui & filium eiusdem nominis habuit: in uenatione ab apro est enecatus. ut Vetus scribit interpres Diodori innixus auctoritate ¶ Idmonaque audacem Idmon apollinis & pheretæ filius. phereides uero dixit asteriæ: quæ filia fuit coroni & apollinis: idem pherecydes ait idmonis filiam fuisse laothoem: laothoe thestora testoris calcantem. alii abantis. illegitime natum hic una cum argonautis argon nauim conscendit: cunque aliquantum a fociis secessisset: ab apro occisus est. ut orpheus & pollonius testantur.

ZARO.
Cleobro-
tus
Aegeus

Scaman-
der
Inos

Matertera
quæ sit
Perdix

Illice

Paphagi

Læna quō
flectatur
Butes

Idmo

- DOMI.** **Thoantis** fabula **Alys & naucly** fabula **Socii mi** nois qui **Euenus** q **Alebæ**
- Tyberin** qui **Brotheus** qui
- Cherillus** quis **ZARO.** **Thoas**
- Athys**
- Socii mi** nois
- Euenus**
- Thyberi** nus
- Broteus**
- Cherillus**
- Archilo** chus qui fuerit
- Uel:** Thoas ut nonnulli sentiunt, ut Diodoro, aut tradidit quidam ignoto nomine in agro possidoniatare in regione Andriegethia cum uenatione excelleret: captarumque ferarum capita: & pedes dianæ uouisse: capto ingenti apro solū caput arbori appendit dea cōtēptaque: mox cum eodem loco dormiret meridiā æstu solutum apri caput dormientis os opprēxit. Atque idē: Alys & Naucly pīei pomi casu dormientes in uenatione obruti sūt. Si Socii Minois regis interfecti in sicilia iniuriā ulciscētes quicquid ex Sicilia in Cretā nauigauerūt interficiebāt. La- psurā: Alcideice alebæ larissei filia cum uiro lycoride eadē domus ruina obruta est. Vtque: Euenus ut apud unū
- Isque** uel exanimus faciat tibi uulnus: ut illi Ora super sœui quem cecidere suis. Sisque idem: simili quē pinus morte peremit Phrigia uenator: sisque berenti ades. Si tua contigerit minoas puppis ad undas: Te corcyreum cresia turba petat. Lapsurāque domū subeas: ut sanguis alebæ: Stella lycoridæ cui fuit æqua uiri, Vtque uel euenus torrenti flumine merfus Nomina des rapidæ uel tyberinus aquæ. Hirtacidæque modo defixa cadauera trunco Digna feras: hominis sit caput esca tuum. Quodque ferūt broteū fecisse cupidie mortis: Des tua succēsa membra cremāda pyra. Inclususque necem cauea patiaris: ut ille: Non profectura conditor historiæ.
- ge minoe ut superius exposuimus a crocalo in Sicilia interēptoreius cretenses ossa in priam transportarūt. at tempestate in corcyrā insulam uenerunt: quæ male a corcyreis tractati: quoscunque eorum in cretā uenientū in uindictā occidebāt: si uero legas dorcyreū oppidū in sicilia dorcyreū ubi male habitu sunt cretenses: quæ dein de ut meritis redderēt uices: creta iuētū necabant: ut uerū est autor interpretes. Lapsurāque domū. latissæ filia alebæ, domus delaphæ ruina diē extremū finiuit: una cum marito lycoride totaque domo: ut uerū tradit interps Stella secutus poeta ægyptiā opinione: æqua stella dixit: nā ægyptiī fata in stellis esse credebant. Vtque uel Euenus. euenus poeta in lycorbā fluuiū decidit: cui & nomen dedit ut uetus narrat interpretes: euenus ē mar- tis filius ætolie rex marpessiam formosissimā filiam habuit teste apud Homerū porphyrio: quā poscētes ad currule certamen puocabat: uictorūque capita foribus affigebat: idas aut aphareī filius: re uera neptuni patre sibi equos sumens uelocissimos: puellā rapuit: quē cum euenus persequeretur: cōprehendereque nō posset: equos quos habebat ingulauit: seque in lycorbā demersit: quæ ab eo euenus est appellatus: fugiente autē ida piculū: occurrit Apollo puellā ei rapere uolens: cumque ad pugnā cōuenissent iuppiter Mercuriū misit: ut sibi quem nellet eli- geret puellā. hæc idā accepit uerita ne senescentē eā apollo reiiceret. Noīa des rapidæ: Thyberinū regem dicit quæ in fluuiū merfus: ei nomen dedit: ut iā ostendimus. Hyrtacidæque mō. hyrtacides duo fuere: alter ab Homero alius dictus: alter a Virgilio Euryalus hyrtaci filius: quæ noctu hostiū castra ingressus. multos eneca- uit ipse uero captus: est interfectus: caputque hasta ad iulium æneæ filiū delatū: Virgilius est auctor. Quodque ferunt Broteum. Broteus iouis filiū sua turpitudine nomē habuit: quare immortalitatem assequi non uoluit unde præ dolore & quia se contemni uidebatur in ardente pyra mori uoluit: ut uetus tradit interpretes. alii hunc Vulcani & mineruæ filiū perhibent. & erichthoniū etiā appellatū. Inclususque necē cauea. duplex hoc loco historia constat: nā uetus scribit interpretes: calisthenē magni Alexandri septe cōplexū historiā: quæ in caueā de- trusum iedia periisse. alii uero tradūt in alexandrū hūc scripsisse: & ideo fame obiisse: cherillus ē intelligi pos- set quæ teste sup poetica horatii porphyriōne: adeo incōpte alexandrī gesta carie descripsit: ut ei septe tantū uer- sus sint approbati. fert alexander dixisse mallē apud homerū terfites haberi quæ apud cherillā achilles: addit ēt acro super eodē horatii loco. cherillū cum alexandro pactū: ut si bonū uersum faceret aureo numismate dona- ret: si malū colaphis fereret: quæ saepe maledicēdo colaphis nectus est. Vtque repertori nouit: Archilochus la- cedæmonius iambici carminis iuētōr fuit. licet affirmer Aristoteles multo antea hoc genus caris fuisse: qui- tullī hostiliū tpibus extitit: cui summā elocutiōis uim fuisse in. x. oratoriæ institutionū qntilian⁹ tradit: caris ab eo i lycambē socer & filiā neobolē editi maledicētia ambōs laqueo obiisse certū ē ipse postea quia nimis se uere scripserat: lacedæmoniis ē exultatū missus. & liber eius reiectus: ut de seueritate. Valerius docet: Pli- aut in. vii. ait Archilochi poetæ interfectores apollo arguit delphis. ex quibus uerbis Archilochū occisum cōie- ctam⁹. Lingua pterua: pteru⁹ declarat quādā lasciuā libidinē: cum iniuria i dictis & factis: pterua uero apud ueteres sacrificiū fuit: eo mos erat ut siquid ex epulis sup fuisset igne cōsueret: sicut apud Macro. in Sat. legius

- DOMI.** **C**Cognitor: Cīaras quū mirrhæ filiæ icesse se pollutū dephendisset: eā in Arabiā usq; stricto ense secutus ē ubi illa in arborē sui noīs cōuersa inter arabīæ odoramēta nūerat. ¶ Inq; tuis. acheus xuti filius: ut scri. Stra. fuerit necaris parētib; p iprudētiā ī laconicā aufugit. Varē autē acheū hic itellige Ho. q dū ifans educat ab apibus melisigenes est dictus: hoc est ples apum sed oculos ea educatione amittit uenenatis apum aculeis: ex quo dīctus est ho. quod significat cecū Scribunt tñ Hero. & Plutarchus Melisigenē fuisse appellatū. qd ad Mele. & unde Prome. thei clu. ciatus Arpiagis feriras Micerui interitus
- Theocriti** suspēdiū Theocritus poeta Syracusanus ex Sicilia carmine Bucolico Virantepositus. ob magnitudinem linguæ doricæ: quæ pastorali sermoni aptissima est: unū ipse totus cōstatuitam laqueo finiuit: ut hic ait.
- ZARO.** **C**Cognitor ut tardæ: Cynaras cypriorum rex cum mirrha filia deceptus rem habuit: quo detecto facio reieam stricto ense p arabiam est insectatus: ubi urbē a filiæ noīe appellatam condidit: quæ in sui noīs arborem: est deorū miseratiōe mutata: ut iam explicui: mus: cognitor & traditor legi absq; menda potest.
- Achæus** ¶ Inq; tuis opifex: Achæi plures fuerūt: quorum hic un; de quo nūc agis ī cui; p hortū ambulātis capite agmē apū ifedit: qd cū expellere uellet: eorū aculeis acie oculorū dī priuatus: ut tradit uet; īterpres. ¶ Fixus & in Duris. in thogōia & priō geor. hesiod; iaperū scri. fili os promethea hūisse q puidētia īterp; at & epimethea q iprouidētia: ad pmethea mulierē pādorā noīe deit cū uasculo ī quo oīa iclusa erāt mala miseret: ut pmethe; fraudē puidēs illud nō recepit: subdola uero puella denuo co abnterepimetheo obtulit: q in prudens uas aperuit: unū eneestigio morbi oēs euolarunt. pter spēiq; in labiis assistebat dolii. ut & ipsa pariter effugeret. nō id sine rōne fingit: unū in miseria cōstitutis remedium spes ē: hanc puellā epimetheus cōpressit: unde pyrha & deucalion nati sunt: quoq; patruus pmetheus in cau- caso monte patitur. nā iecur eius ut recēsuimus ab aqla deuorat. ¶ Vt puer arpiagis. nullus a d hūc diē iudi- cio meo recte est hāc īterperatus historiā quā sic accepimus ex Herodoti in priō historiæ snā. nec nō iusti ni in priō trogi cōpendio cyaxarem medorū regē filiū habuissenoīe astyagem ad quē defuncto prē peruēit imperiū: habuit hic filiā quā mandanē appellauit. quæ ei p quietem tantū urinæ facere uisa est. ut oēm ipsius cōtemptus est. inde mandanem uiro maturā uisum est alicui medorū nō tradere. sed p sœ cuidā cambysi eo- dē quoq; anno quo filiā collocauerat uisionē alteram uidit. uidebat ei ex filiæ genitalibus quæ totā occupa- ret asiam uitis enasci. qd uisum cū īterpretib; retulisset. Edoctus est filiā q pro ipso regnaret parituram quare exterritus e persis filiam accessit cui custodiā apposuit ut qcqd pareret īterficere: ubi cyrus genitus est harpa- gum familiarem iter medos fidissimum acciuit. cui puer occidēdum tradidit: quadā aut pietate. uel fato po- tius infantem interficere noluit. sed eum micharidati regis astyagis bubulco. ut perimeret dedit. additis etiā ni id faceret minis. q optime cauillatus filium proprium. quem tunc mulier pepererat. mortuū loco ciri in p- stituto posuit loco. & cyr; æque ac filium aluit. is cum obuieret inter pastores impium. ut puerorū est mos de consensu oīum gerere cœpit. quem bubulci filium appellant nam cyrus inde dictus est. qui acino nutriti- dicif. i. canis. medice autem spacoq; cumq; qdam collusor filius artembaris medi spectati uiri nihili ciri face- ret impia. a pueris ipm comprahendi iussit. & multis affici uerberibus. qui illico ægre ferēs in urbē ad prēm retulit. qualiter rem habuerit. quare artembares apud regē cōqueustus est. & filiū secū doxit. eiusq; humeros cæ'os regi ostēdit. rex statim ad se cirum uenire iussit. quē cū de hmōi re interrogasset. & ipse intrepide rñdis- set. nepotē esse cognouit ita ēt tpe suggerēte. qd ita esse a bubulco certior est factus. qre harpagū rex uocat. quē de puero pcoat. uiso pastore noluit harpagus tergiversari. sed rē totā ordine aperuit astiages autem dī- simulans bene hoc euenisse. gratūq; sibi eē. & harpago filiū ad se mitti impat. xiii. natū annos. q eius iussu ma- etas & mēbratim cōcidit: prim elixus. assus ptimā in cōiuiuiop epulis pī est appositus: idē legis & de thiestis filii ut docuimus. qd deinde fuerit de astiage. & harpago. quos memorauim; auctores tradūt. ¶ Trunca ge- res sœuo: mamertes sisaphonis corinthii frater. regni cupiditate nepotē occidit. quare a frē dicitur laceratus: alii tradunt mamertē unde mamertini siciliæ populi appellant: oppidū ædificasse. inde oborta de regno lite
- Micerus** a fratre mortuus est. ut uetus memorat interpretes. ¶ Vt ue siracusio: Theocritus siracusanus bucolicū carmen elegātissimū cōposuit. qd noster maro est imitatus. fuit aut īgeniū adeo mordacis. ut in ipsum siciliæ regē hic- ronis filiū sit inuectus a quo ad suppliciū. ut hoīem tantum pterrefaceret ductus interrogatusq; an a maledi- centia se abstinere uellet. magis uerba regē laceffentia pferebat. idignatus aut rex. qd ioco fuerat cōmentus. serio fecit: nam caput ei amputauit. alii suspensum uolunt. ut Ouidius hoc loco. uetus interpretes est aucto-
- Theocriti**

Cognitor ut tardæ læsus cognomine mirrhæ

Orbis in innumeris inueniari locis

Inq; tuis opifex uati quod fecit acheo

Noxia luminibus spicula cendat apis.

Fixus & in duris carparis uiscera saxi:

Vt cui pyrha sui filia fratris erat.

Vt puer arpiagæ referas exempla thiestæ:

Inq; tui cæsus uiscera patris eas:

Trunca geres sœuo mutilatis partibus ense:

Qualia mamerthæ mēbra fuisse ferunt.

Vt tue siracusio præstricta fauce poetæ:

Sic animæ laqueo sit uia clausa tuæ.

Nudaue: Marfias uifcus a phœbo pelle exutus nomen fluuiū dedit: de quo fupra. Saxificæ: pſeus in æthio. **DOMI.**
pia liberata Andromeda uiculis: nileos cœphenos: erāt at populi: q phin: eo parabāt bellū plato Medufæ ca-
pita i ſaxa uertit. **Potniadū:** Glaucus ad antedonē boetiæ in balenā cōuerſus ē. Glauc⁹ pterea furore equax
dilaceratus eſt iter potniā & dirce ſōres: ut ſcri. Stra. uñ eq potniades dictæ ſūt Glaucus demū uenēato mel
le ab hospite Cretēſi extitcus ē. Sollicitoq bibas Socrates dānatus iniuſto crimie miſſum uenenū publico
atheniēſiū decreto cōſtantiffimo ore hauit: quū prius de aiorū immortalitate diſputaſſet: ex quo ſermōe plato

Nudaue direpta pateant tua uiſcera pelle:
Vt phrygiū cuius nomina flumen habet.
Saxificæ uideas inſœlix ora medufæ:
Cephenum multos quæ dedit una neci.
Potniadū morſus ſubeas: ut glaucus equax:
Inq maris ſalias: glaucus ut alter: aquas:
Vtq duobus idem dictis mihi nomē habenti
Præfocent animæ gnoſia mella uiam.
Sollicitoq bibas ueluti doctiſſimus olim
Imperturbato quod bibit ore reus.
Nec tibi: ſiquid amas: ſœlicius hemone cedat:
Vtq ſua machareus: ſic potiare tua.
Vt uideas: qd iam cum flāmæ cūcta tenerent
Hectoreus patria uidit ab urbe puer.
Sāguine pbra luas: ut auo genitore creatus
Per facinus ſoror eſt cui ſua facta parens.
Oſſibus inq tuis teli genus hæreat illud
Traditur icarii quo cecidiſſe gener.

cita i uxorē ſaxū uertitur: pote nī iſerre nitēre cepheosq populos ei parētes: ut Oui. i. met. Hyginus aliq
multi ſūt autores. **Potniadū** mor. glaucus e potnia ciuitate: cū Veneris ſacra ſpneret: ſuis eq⁹ a dea furor **Glandi q**
imiffus ē: a q⁹ cū ueheret: morſib⁹ ē dilaceratus: ut Ser. ſup his Vir. i. iii. geor. docet. ſan oēs furor ē inſignis **fuerit &**
equax: & mētē Ven⁹ ipa dedit quo tpe glauci: potniades malis mēbra abſumpſere qdrigæ. **Inq maris ſa**
Glaucus iſpiſcator ardēter ſcyllā amaui: q i euboica antedone herba qdā cōmeſa icredibili cupiditate ſe in **eox inte-**
mare piecit: & a Neptūno cæterisq diis marinis deus effectus ē: autor ē Oui. i. xiiii. met. **Vtq duo: idē ali⁹**
qdā glaucus cretēſis: nā plures glauci fuerūt: ob laſciuā in filiā uenenato melle extit⁹ ē: ut uetus docet iter-
pres. **Gnoſia mel. cretenſia gnoſos. n. cretæ ciuitas ē: ut tradit Ser.** **Sollicitaq bi. melitus: anith⁹: polydeu.** **Gnoſos**
tus: polycrates: pluresq alii ſocratē uig: ſanctiſſimū inuidia accuſarūt: qd. Atheniēſe iuuetutē prauis moribus **urbs q ſit**
faſſaq religiōe iſtrueret: quāobre in carcerē a magiſtratu detruſus ē: ubiq cū de aīæ immortalitate diſputaſſet: **Socrates**
hauſto itrepide uenēo iteriit: hēs Platōis dialogū: ubi qd Socrates ediſertauerit cōperies: dicit itaq Oui. ſicu-
ti Socrates doctiſſimus uir itrepide ueneno obiit: ita tu noxiuſq timidusq moriaris. **Nec tibi ſi quid amas:** **Hæmon**
Hæmō rhodopē filiā adamaui: cū q iceſtū cōmiſit: quāobre uterq i mōtē ſui nois cōuerſus ē: ut a ueteri cō
monemur iterpre: i. ii. elegiæ: ēt Hemōii Proprius meminit. **Vtq ſua ma. hēs hāc ſupius fabuloſam expli**
catā hitoriā: canacis inq & macarei: æoli filioq: q ob mutuū cōcubitū iſigni notāſ dedecore. **Vt ui. qd iā:** **Canaces**
de aſtynacte Hectoris filio abūde locuti ſumus: qliter a græcis troia capta concremataq Vlyxis hortatu e **Aſtynac**
turri fuerit demiffus. **Sāguie p. lu. myrrha cynaræ ut docuimus filia: ex pſis cōpreſſu formoſiſſimū peperit** **Adonis**
adonē: cuius amore tm Venus crediſ flagraſſe: hic dū uenaret ab apro occiſus ē: & in florē a Venere poſtea **Vlyxes**
muratus: ut i. x. met. legere ē bñ ergo ſoror ſcā ē parēs: nā ex eo parēte myrrha nata ē: q & ipm gēuit adonē
ex filia. **Oſſib⁹ inq tuis: Vlyxes cū ad itacā ex lōgo errore appuliſſet: territus crebris i ſōnis ē: q ad oēs eius**
regiōis ſōniōq cōiectores pitiffimos mittit: reſert. n. uifū ſibi ſapius ſimulacrū qdā inter humanū diuinūq
uultū: formæ plaudabilis: ex eodē loco repetere cōplectiq ſūmo deſiderio: cupienti porrigētq māus rñdiſ
ſe: uidebat ſcleratā hmōi cōiūctionē ſore: qppe eiufdē eē ſanguis: & alterq alteri⁹ opa interiturq: quā rē oēs
exidatē pnūciabāt: addētes ſibi caueret ab iſidiis filiū: quapp Telēachū i agros q i cephalēia erāt religauit p **Thelema-**
idē tps telegonus ex Cyrce natus & Vlyxe ad querendū patrē: pfectus: ithacā uenit: quoddā haſtile in mani **c⁹ q fuerit**
bus ſerēſciuius acies marinæ turturis oſſe pfixa erat: inſigne ſed in ſulā æææ in q editus erat ibi p cuſtodes a
patrio ē phibitus aditu dū acrius inſtat: & repellit: ueritus a Telemacho mitti multis interēptis cuſtodibus:
patrē quoq neſcius occidit: q dū lætareſ: ſe nō a filio iſterſectū: moriēs filiū nouit: a quo ſaucius moriebatur.
qd Telegonus cognōſcēs. miſerabiles edidit ſletus manu utraq caput uerberans. Ditis cretenſis eſt autor.

DOMI.
Marſiæ fa-
bula
Medufæ
fabula
Glauci fa-
bula
Eque pot-
niades uñ
dictæ ſiat
Socratis
mors
Rhodo-
pis fabula
Macharei
hitoria
Aſtiana-
tæ mors
Adōis in-
teritus
Vlyxis
mors ſectū
dū uarias
opiniōes

ZARO.
Marſia
Meduſa
Glandi q
fuerit &
eox inte-
ritus

Gnoſos
urbs q ſit
Socrates
Hæmon
Canaces
Aſtynac
Adonis

Vlyxes
Thelema-
c⁹ q fuerit

DOMI, **CV** tq lo, agenor lapsu eq iſſerta ori m̃au extit̃us ē. ¶ Aut ut ana. ob ueteres iniurias Anacreō cyprius in pi
Agenoris la cōtudi iussit. Alii scribūt a colōis necatū anaxarchū: sed placet prior snia: cui⁹ assertor ē. Laerti⁹ Diogenes.
mors ¶ Vtq pa. phœb⁹ leucotheā orchāi filiā amauit: quā p̃r indignat⁹ defodit i terrā: phœb⁹ i ultionē puellæ dis
Anaxar/ lecta orchamū radiis solarib⁹ exussit. ¶ Inq tu. corœb⁹ uictor i olympiaco certamie: ut scri. Strab. & Euse. af.
chi mors firmat. corœb⁹ itē cap⁹ amore cassandræ ad troiā uēit: in quo Vir. ab Ho. discessit: nā ille scri. omœneū tabe.
Leucho/ siō cassandræ amore fuisse captū ¶ Corœbus demū mōstrū i totā peloponessū missū supauit. ¶ Vtq nepos:
rheæ & or hyppolitus thesei fili⁹. Aethræ nepos: q̃ m̃r erat The
chami fa. sei: uulgato iteritu supplicio discerptus ab eqs. ¶ Vt
bula lato hospicii iure necat⁹ ē cupiditate auri qd̃ hēbat.
Corœbus ¶ Vtq ferūt damasitō niobes: & amphiois fili⁹ cū
h. storia liguæ minæ pccatitē filii luerēt penultim⁹ ip̃e exti
Hyppoliti ctus ē: ut ē apud Oui. i me. duodecī fuisse filios. Pro
interitus per. cecinit. Quid vii. de nūero eorū plura Gel. Addi
Polydori dit: tenuerūt Amphio coniu x Niobes mortuis filiis
h. storia sibi mortē consciuit: clarus arte musicæ: nā Cytharā
Niobes & primus iuenit: quis alii orpheo alii lino eā tribuanti
filiorum Autore Pli. ¶ Vtq so. ni. amissis filiis in saxū Sipilū
exitus dolore cōmutata ē. ¶ Et læ. Battus ob furtū Mercu
Amphio. ni p̃ditū: q boues abegerat i messeniis in saxū ē con
nis mors uersus. ¶ Quo pu. Hiacynthus a Phœbo dilectus: in
Batti in sa ludo disci ab eo est extinctus p imprudentiam.
xa uersio ¶ Vtq lo. agenor qdā petulās icōpescibilisq lingua
ZARO. adeo: ut ne ioui pceret: q cū curreret ab equo cecidit
Agenor & fauces pollice sibi opp̃ssit: ut uetus expōit iterps.
Anaxar/ ¶ Aut ut ana. hic atheniensis fuit q male suos colo
chus nos tractabat: qb⁹ occisus ē: eiusq ossa i pila occlu
Leuchō. sa: p frugib⁹ iactata: si recte uet⁹ iterps cōmōet. ¶ Vt
thoe q. p. cyclops qdā famerī filiā hūit: aliter leucotheā:
Corœbus q Phœb⁹ amās ē iſectat⁹: qre eā p̃r occidit: q iniuria
Hyppoli⁹ Phœb⁹ eū iſecit si ueteri credimus iterps. ¶ Inq
tu. e. pe. eat docuim⁹ iā a corœbo mōstrū filios e ma
trū sinu educētē atq deuorātē: iſecit: Statii addu
cētes auctoritatē. ¶ Vtq nepos æthræ: hyppolitū di
cit Thesei filiū: ex æthra nati: ab æsculapio Dianæ p
cib⁹ ad uitā restitutū: idignatus at iuppiter mortālē
æsculapiū: hoīes ad uitā iā mortuos reuocare possēt: eū fulmiē iſeremit: qre apollo cyclopes fulmis fabros i
terfecit: q e cœlo a ioue pulsus ad meti regis oues pauit: ut oib⁹ notissimū ē. ¶ Propter op. ni. q̃liter polymne
Polydor⁹ stor auri cupiditati polydor⁹ priāi filiū occiderit: & ip̃e ab hecuba obcæcat⁹ fuerit: iā narrauim⁹. ¶ Vtq se. f.
Filii nio. de nūero filiorū Niobe diuersæ apd̃ autores repiūt sniæ: nā Ho. pueros puellasq senos fuisse scri. Bis septēos
be euripides: sapho bis nouēos: bacchillides & p̃dar⁹ bis dēos: qdā alii scriptores tres tm̃ uolūt: ut li. xix. Plini⁹
tradit. Oui. ēt. i. vii. met. bis septēos dicit: & mariū pōit noīa: quorū unus iſmēs uocabat⁹: alius Siphil⁹: tertius
Amphio phædim⁹. q̃r⁹ tātal⁹: q̃n⁹ alphēon: sext⁹ damasithō: ultim⁹ iſmēus: q oēs sagitta a Phœbo occisi sūt: pp̃ m̃is
fi. āphiō quorū nūc meminim⁹ p̃r fuit iouis & æthiopæ fili⁹: & ut Plu. docet in arte musica: fidiū iuētor: & mu
Niobe fa. sic p̃stātissim⁹: hic occisus filiis mortē sibi cōsciuit: ut Oui. narrat: nā p̃r. āphiō ferro p̃p̃t⁹ adact⁹: finierat
bula Niobe tātali ex taygete filia alii pelopis alii zethi alii alalchomēi: ut Por. in. vii. testat⁹: & p̃ide pelopis soror:
cepim⁹: ferūt nōnulli hāc calāritatē subiuisse i lybia: alii apd̃ thebas: Por. ait comicū philemōa scripsisse mutā
Battus tore fuisse dilectā: quē cū illa auersaret ignē forib⁹ obiecit: illa effugiēs i lapidē couerti postulauit: ac ita i la
Hiacyn⁹ pidē cōuersa ē. ¶ Et læ. li. bat. i. ii. me. Oui. sc. mercuriū apollini armēta suffuratū: q̃ i agros pylios p̃cesserant
utq magis id faceret dono uaccā tradidisse: alia n̄ multo p⁹ deū supra effigie: eū iſterrogasse: nū boues surre
ptas uidisset: utq māifestaret boū paria pollicitū fuisse: quē mūere allectū furtū detexisse: idē i saxū qd̃ idex
occisus ē: ut i met. Oui. tradit. Pli. at li. xxi. hiacynthū iqt cōmitat⁹ fabula duplex: iustū p̃ferēs: ei⁹ quē apollo
dilexerat aut ex aiacis cruore editi: ita discurretib⁹ uēis: ut græcæ l̄p̄æ: figurate a legat⁹ iſcripta. erat disc⁹ gēns
ludi. atiq dicebāt certi pōderis discū. quo iuuenes i agōe cōtēdebāt. fortior iudicād⁹ q ni ultra statutā mœtā
picisset. ita & missilibus certabāt. Hora. li. carminū. Sæpe disco sæpe trāsinē iaculo expedito acro ē auctor.

¶ Si qua: Leander quū ad Herō puellam fretō festiaco nocturno tpe nataret submersus est. ¶ Comicus me- DOMI.
nāder comœdiæ apud græcos Autor p̄stātissim⁹, dū i fluuio pexiguo nataret submersus ē: ut qdā hic intel-
ligunt. ¶ Cōracta: Palinurus troiāæ classis gubernator sōno decept⁹ i marē decidit: ut quū triduo enataisset in
litore a uellētib⁹ ē necatus: qd apud Vir. conq̄rit. ¶ Vtq; Euripides: qd male nōnulli itēptati sūt de limo: cū
apud archelaū regē cœnasset domūq; reuertētes: a canib⁹ est discerpt⁹. Tragici carmīs p̄stātia nobilissimus:
nā illi⁹ tragœdiæ cū Sophocle certāt. ¶ Aut empedocles phicā rōnē carmiē cōplexus Sicilia p̄riam nobilita-

Leandri
historia
Menādri
interitus
Palinuri
mors
Euripidis
exitus

Si qua per alternos pulsabitur unda lacertos:

Omnis ab idena sit tibi peior aqua.

Comicus ut liqdis periit dū nabat in undis:

Et tua sic stygius strāguet ora liquor.

Aut ubi uētosum supabis naufragus æquor:

Contracta pereas ut palinurus humo.

Vtq; cothurnatum uatem tutela dianæ:

Dilaniet uigilum te quoq; turba canum.

Aut ut trinacrius salias super ora gigantis:

Plurima qua flammās sicanis ætā uomit.

Diripiantq; tuos in sanis unguibus artus

Strymonia matres orpheon esse rata.

Natus ut alteæ flammis ardētibus arsit:

Sic tuus ardeat stipitis igne rogos.

Orpheus
sus
Meleagri
fabula

ZARO.
Leander

Terētiū in-
teritus, se-
cundū ali-
am opio-
nem

liqdis: atheniensis cosmicus dū in pyræo portu nataret: submersus ē: de quo nobilissimā a græcis editā tra-
dunt elegiæ & a Callimacho epigrāma ut uetus itēps docet. ¶ Aut ubi uēto: palinur⁹ iasii filius: æneæ nauis
gubernator: nimio sōno uexatus i mare cecidit. cūq; triduo enataisset: a Veliētib⁹ occisus ē: ut Marōis carmē
testat: sicut ibi redarguat a Iulio hyginio autore Gellio. ¶ Vtq; co. ua. Euripides chytus olitricis & cauponis
mnēsarchi filius i salamiē: natus: duo de uigiti ānos agēs: tragœdiā scribere adorsus ē: adeoq; in eis excelluit
ut p̄stātissimus idē extiterit inter græcos scriptores tragicos: athleta ēt fuit: eleusino. n. & Thesco certamine
pugnauit: & coronatus ē in physicis Anaxagora usus ē p̄ceptore: i arte dicēdip̄dicoi morali phia secutus ē
socratē: mulieres ferme oēs maiore imodū exosus dī: duas tñ dilexit: ex quibus filios excepit: in macedonia
apud Archelaū regē magno honore ē habitus: a cuius cœna noctu cū reuertētes: a Lysimacho archelai suo
dianæq; tēpli æditimo imissis deæ cāibus dilacerat⁹ ē: hūc Lysimachū arne⁹ macedo & cretē thessalus æmull
Euripidis corrupit: ut ita eū enecaret: cui macedōes sepulturā & igētes honores p̄buere: ad quos cū atheniē-
sium legati uenissent: ut eius ossa in p̄riam trāsferre sinerent: maxio cōsensu in ea re denegāda macedones p̄-
stiterunt: hēs autōrē Gel. xiii. no. articag. ¶ Aut ut trina: Empedocles agrigentinus metonis filius: ut tradit
Hippobatus. ut uero thelāges: archiomi: frem hūit callicradē: teste Fauorino in cōmētariis: hic pythagoricā
iniam sectatus est: cuius & auditor fuit: eximius phis extitit: quo Lucre. totā Sicilia multū decorari dixit: scri-
psit carmiē Xerxis trāsītū scripsit & tragœdias: multa alia cōposuit: ut Hierony. & Aristot. tradunt: quoz al-
ter. xliii. eius opuscula legisse refert: alter uero sapissime eius rettulit opinionēs: ex diuersis libris euulsas: ua-
ria de eius morte tradunt: nā alii scribūt in peloponesso obiisse: mōrōre: qā cū agrigētū cōderet: inimicorū
nepotes ipsius obfisterēt ist: tuto: heraclides aliā mortē mēoratu: uulgatissima at q nūc ab Oui. tāgīf: cupidus
empedocles immortalitate potiri: in ætā mōtē se p̄ie it: credēs: ita hoībus facile psuasum iri deū effectū: a flā-
mis at absūptus ē nilq; p̄ter crepidā iuētū ē: hinc Hora. i poetica: siculiq; poetæ narrabo itēritū: deus immor-
talis hī dū copit empedocles: ardētē frigidus ætā insiluit. ¶ Aetna: mōs ē siciliæ: ab ætā muliere ibi sepul-
ta dictus: quā iuppiter dilexit: ut autor est Pindarus. ¶ Dirimiātq; tuos: Orpheus de quo multa supius narra-
uimus: amissa penit⁹ eurydice uxore mulierē sp̄euit concubitus. p siluasq; cōmeans. montes: arbore: & saxa
lyræ modulamine ad se trahebat: ut Hora. in carminib⁹ ait: aut sup pindo gelidone i hæmo: uñ uocalē teme-
te secutæ: orphea siluæ: primus thracās amores in pueros docuit: uñ Oui. in meta. ille ēt thracū populis fuit
autor amorē in teneros trāsferre mares citraq; iuuetā: ætatis breue uer & p̄ios carpe flores: itādē a mulierib⁹
q̄s sp̄nebat in thracia occisus est. Diogenes aut Laertius secutus historiā fulminatum a Ioue tradit: idq; uetu-
tissimo epigrāmāte cōprobat: qd in odio macedoniæ inscu'ptū legif: qd ita a latinis est itēptatū. Orphea
candenti trāsfixū fulmine thracē: cū cura aonides hic posuere lyra. ¶ Strymōiæ mēs. i. thraciæ: strymon enī
fluuius est: q teste Plynio. in. v. naturalis histo. macedoniā a thracia sepat: fluitq; a uertice mōtis æmi. ¶ Na-
tus ut altheæ: oeneus parthaonis filius: calidoniæ rex ex althea Meleagrū genuit: hic oeneus diis cibus sacra
instituit. una dempta diana: quā seu indignatione: siue obliuione p̄termisit: irata aut dea uastissimæ magni-
tudinis ap̄x i calidoniā imisitq; totā denastabat regionē: quā obrē ut tāta expellere pestis: rex p̄tē regni ei
q ap̄rum itēfecisset dī pollicitus: Meleager regis natus aiosus & uirib⁹ ualēs collecta iuuenū manū ap̄ru oc-

Palinurus
Euripidis
uita

Empedo-
clis uita

Empedo-
clis opera

Aetna
mons ubi
sit
Orphei
uita

Strymon
fluui⁹ ubi
nam sit.
Meleagri
fabula

cidere decreuit: adfuit iafus quoque filiā atalanta: quā in primis telo eū vulnerauit: quo vulnere deinde facile ab oībus occisus est Meleager aut atalanta formā illecestris: ferā caput ei dono tradidit: decus apud antiquos maximum: quod agere ferētes plexippus: & agenor Meleagri auunculi: puellā caput abstulerūt: quare ira commotus amans Meleager: eos occidit: quē casum cū altea percipisset: stipitē in quā filii uita erat: cōbussit: nato. n. meleagro: per ardentē stipitē in altea cōspectū posuerūt: affirmātes quoad stipes ille duraret: filiū eius uita fūctū: quā magna diligentia usque ad fratrum mortē ut docuimus custodit: sic Ouidius & Lactantius perhibent.

DOMI.
Iasonis in
cendium

¶ Ut noua: Iason ab expeditione argonautica reuer-
tēs susceptus hospitio a creonte eius filiā creusam ut
Dio. & Papi. scribunt: ut alii glaucā uxore duxit con-
tēpta Medea: quā ut iniuriā ulcisceret naptē genus bi-
tuminis attulit: spōte in corda: quā eo liquore tincta re-
motissimū ignē ab aris sacro: attraxit immisso incen-
dio domui & domesticis oībus: alii aliter te gestam

Herculis
interitus

tradūt sed hāc a Pli. histo. pbant. ¶ Ut cruor tunica
uenenata mēbra herculis correpta sunt magno cru-
ciatu quā missam a deyanira lycas attulerat ut supra
dictū est. ¶ Quā sua: Butes lycurgi fi. ob prēm subla-
tū a Baccho ei? numinis sacerdotes omnes necauit

Butis ul-
tro

Milonis

crotonia-

tis mors

¶ Vtq; milo: Milos
nes cōplures fuisse supra est traditū iter quos croto-
niates nobilissimus fuit robore lacertorū: quibus fre-
tus cū lignū semifixū in silua errans iuenisset: cōatus
est manib? deducere: sed cuneis exeūtibus cōprehēsis
eius manibus in medio cōatu substitit pda feris. me-

Icari & eri
gōe mors

minerunt Ci. & Dio. ¶ Muneribus: icarus erigones pr
cū atticā colonos uini usum docuisset: ille inuitato
liquore ebrii uenenū datū sibi arbitrares eū necarūt
imo impetuenius morte audita Erigōe filia laqo ui-
tā finiuit notissima fabula ē: historia: sed ad Hygino
in primis cōpluribus uersibus tradita. ¶ Obstrictus
tū erat laudis bellicae studium apud lacademōios:
ut mēs filiis in aciē pdeūtibus scuta porrigētes hāc
dicerēt petite i his: aut uictores: aut mortui. Eurysthe-

Lacæde-

monioz

stratagēa

Euristheis

mors

Agamem

nois mors

Aiacis oī-

lei interit

Palame

dis mors

ZARO.

Iason

Hercules

Butes qre

pentides

dictus sit

Milo cro-

toniensis

Icarus

Erigone

Euristhe

nes

Ajax oīle

us

Palædes

nes cū male pugnasset domū sempiterno dedecore affecit quā de cā mater indignata eū clausum media petire
coegit. ¶ Illius exemplo: Agamēnon mactata iphinassa si. secūdos uētos impetrauit a Dianā cuius indigna
tione neptunus mare infestū reddiderat grācis: sed cū eo sacrificia ceruap filia supposita fuisset: dati quēdam
fuerūt in pns optati uētis: sed diana offensā nō imemor effecisse: dū ut a clytēnestra uxore agamēnon interfi-
ceret. placet magis legas mineruā & intelligas de aiace oīlei quod uiolata Cassandram in templo palladis
deā naufragiū fecit: ut ante est dictum ex Inia & Ho. & Stra. ¶ Nauplia: Palamedes crimine ficto ab Vlyxe:
quod aurum a Priamo in grācorum pditionem accepisset: lapidibus obrutus est.

¶ Ut noua phasiaca: Medea ab Iasone spreta: pp glaucē uel ut alii Creusam creōtis filiā: quā uxore iason ac-
cepat ut iniuriā ulcisceret: coronā malefica arte cōpositā exhibuit Creusā: uel glaucā: quā mortua: una cū to-
ta domo: occisus filiis medo & Mermero: dolorē suū ulta pēnatis draconibus fugit & medea cōstituit ciuita-
tē: Acron est autor: & Sene. in tragœdia quā Medea nūcupat. ¶ Ut cruor herculeos: sapius supius Hercules ite-
ritū exposuimus: quā tunica a Deyanira uxore missa extinctus est. ¶ Quā sua penthidem: Butes lycurgi filius
bacchantes mulieres in prīs uindictam occidit: cuius obitus iā meminimus. Pēthidē dicitur: siue quā similia pē-
theo egerit: siue quā nepos penthei fuit. nā pēthens Driatē genuit: a quo natus est lycurgus: ut a uetere didici-
mus interprete. ¶ Vtq; milo robur: milo crotoniensis illustis athleta fuit: ut apud Gellium. in. xiiii. qui cum
in locis siluestribus italiā iter faceret: quercum proxime uia patulis in parte media ramis hiantem uidit: im-

missis digitis in hiatū arboris. deducere eū conatus est: medioque iā resciso: ipse cū manus deduxisset: credens
iam opus pfectū: in naturā arbor rediit: & retentis hōis manibus: feris eū p̄buit dilacerandū quod etiā a Va-
lerio maxio tāgī. ¶ Muneribusque tuis ladaris: icarus ut ab Hygino accepimus: cū a libero patre uini usum
edoctus esset: arborum fines perambulans: pastoribus nouum genus liquoris praeiuit: quo ebrii existima-
runt: ueneno se potatos: quare icarus in puteum deiecerunt: eius autem canis mōra dicta: quā semper do-
mū sequebatur: domū uenit ac Erigonā icari filiā: mortis patris suspicionē ostēdit: quā etiā ad locum p-
duxit: tāto aut dolore affecta dicitur Erigone: ut suspēso uita decesserit: cui mortuā canis spiritu suo paren-
tē locuti sumus. ¶ Obstrictusque famem: Eurystenes matrem laconicā nobilem crudelitate dicitur ha-
bitus est: quare a matre clausus inedia ad inferos secessit: ut uetus docet interpretes. ¶ Illius exemplo uiolētia
cis oīlei tangit historiā qui inter scopulos illisus est ut exposuimus. ¶ Naupliadēque mō: palamedē dicit non
uulgaris industriā uirā praefer. xvi. l. f. s. quas adinuenit: lacunculorū quoque ludū primus credi cōperisset
autore Plinio: hic naupliā filius fuit: & Vlyxis dolo a grācis lapidibus obrutus: ut iam ostendimus.

¶ Ut noua phasiaca cōpressa est nupta corona:

¶ Vtq; pater nuptae: cūque parente domus.

¶ Ut cruor herculeos abiit diffusus in artus:

¶ Corpora pestiferum sic tua uirus edat.

¶ Quā sua pentidem proles est ultra licurgum:

¶ Hāc maneat teli te quoque plaga noui.

¶ Vtq; milo robur deducere fissile tentes:

¶ Nec possis captas inde referre manus.

¶ Muneribusque tuis ladaris ut icarus: in quem

Intulit armatas ebria turba manus.

¶ Quodque dolore necis patriae pia filia fecit

¶ Vincula: per laquei fac quoque guttur eat.

¶ Obstructusque famem patrias limine tectis:

¶ Ut legem poenae cui dedit ipsa parēs.

¶ Illius exemplo uiolēs simulachra mineruā

Aulidis a portu qui leue uertit iter.

¶ Naupliadēque mō ficto pro crimine poenas

Morte luas: nec te non meruisse iuuēt.

Ethalon: ethalon ab ifidis sacerdote hospite necatus est: ratum nume signa dedit futuri mali in ægyptios DOMI.
oēs: qd ut declinarēt: instruerūt ne qs ex eius familia qui Ethalon hospite necasset i ægypto eēt: aut ullo tpe Ethali
sacerdotii dignitatē attingeret certæ quidē leges erāt quibus sacerdotia dari possent: ut scri. Iosephus. ¶ Vtq; mors
Melāthei: pōt intelligere custod: caprarū Vlyxis: sed placent ielligas de Codro: qui Melāthei filius fuit: ut Stra. Codri in
scri. & ptem necavit de pr. hēsus ab atheniēsis ad supplicii mē indicante: q̄ una cōscia latebat. ¶ Qualis: teritus
Dolonem a troiāis missum i græcorū castra explorāda captū Vlyxes & diomedes tota nocte i qōne hñerūt Dolonis
sciscitantes quid apud troianos ageretur. Is autē ue- exitus
nerat ut equos achillis adduceret quos promiserat
troianis: sed noctem illam egit in somniem magno
metu: talem imprecatur ibidi. ¶ Nec tu quam Rhe- Rh. si hi
sus thraciæ rex equos albos troianis adducebat: q̄ li storia
pabula Troiæ gustassent, in fatis erat pergama capi
non posse: sed ipse cū comitibus a græcis interfectus
est cum noctem ageret magno metu. ¶ Quā quos: Rānetis
Nisus & Euryalus in castris turni rannetem trucidā- exitus
runt dormientē una cū multis aliis. ¶ Clytiadæ: Alcibiadis
cibiades cū in phrygia ab atheniensibus exultaret i- casus
missis pcuratorib⁹ publico decreto i cubiculo crema- Clitias ali
tus est: fuit autem Clytiæ filius: potes & Clytiadem us q fuerit
intelligere filium Clytiæ puellā dilectā a sole: qui Rhemi hi
radiis phœbi exustus est. ¶ Vtq; remus Remus cum storia
præter fratris edictum muros Romæ i choaros trā- Fabius ce
scenderet: Fabio celere necatus est. Celerant offi- ler qui
cii nomē est: nam Romul⁹ satellites suos celeres ap-
pellauit: auctores sunt Plutar. Liuius & Diony.

Ethalon ut uita spoliavit ifidius hospes

Quē memor a sacris nūc quoque pellit io.

Vtq; melantheum tenebris a cæde latentem

Prodidit officio luminis ipsa parens.

Sic tua coniectis fodiantur corpora telis:

Sic precor auxiliis impedire tuis.

Qualis eqs pactis quos fortis agebat achilles

Acta phrygi timido est nox tibi talis: eat.

Nec tu quam rhesus somno meliore fruaris:

Quā comites thesi tu necis ante diem.

Quā quos cū rutulo morti rānete dederunt

Impiger irritacides: irritacidaq; comes.

Clitadæq; modo circūdatus ignibus atris

Membra feras stygiæ semicremata neci.

Vtque remo muros auso transire recentes

Noxia sint capiti rustica tela tuo.

Deniq; sarmaticas inter geticasque sagittas:

His precor ut uiuas: & moriāre locis.

Hæc tibi tantisper subito sunt missa libello:

Immemores ne nos esse querare tui.

Pauca quidē fateor: sed dii dent plura roganti:

Multiplicentque suo uota fauore mea.

Postmodo plura leges: & nomē habētia ueq;

Et pede quo debent acria bella geri.

Publii Quidii nasonis sulmonensis]

poetæ clarissimi liber in ibin

feliciter explicat.

Uita spoliavit ifidius hospes
Quē memor a sacris nūc quoque pellit io.
Vtq; melantheum tenebris a cæde latentem
Prodidit officio luminis ipsa parens.
Sic tua coniectis fodiantur corpora telis:
Sic precor auxiliis impedire tuis.
Qualis eqs pactis quos fortis agebat achilles
Acta phrygi timido est nox tibi talis: eat.
Nec tu quam rhesus somno meliore fruaris:
Quā comites thesi tu necis ante diem.
Quā quos cū rutulo morti rānete dederunt
Impiger irritacides: irritacidaq; comes.
Clitadæq; modo circūdatus ignibus atris
Membra feras stygiæ semicremata neci.
Vtque remo muros auso transire recentes
Noxia sint capiti rustica tela tuo.
Deniq; sarmaticas inter geticasque sagittas:
His precor ut uiuas: & moriāre locis.
Hæc tibi tantisper subito sunt missa libello:
Immemores ne nos esse querare tui.
Pauca quidē fateor: sed dii dent plura roganti:
Multiplicentque suo uota fauore mea.
Postmodo plura leges: & nomē habētia ueq;
Et pede quo debent acria bella geri.

Ethalon: ut uita ifidis sacerdos ethalon qui filii ZARO.
concubitu petierat interfecit: quare cum in eius
templo aliorum ægyptii Regem imagines collo-
centur: huius ne statua poneretur est ueritum: uel sic
ethalus sacerdos ifidis ab hospite occisus est: quare
ægyptii ifidis iram metuentes: instituerunt ne quis
ex ea familia sacerdotium iniret: aut sacris ifidis pos-
set interesse: ut narrat uetus interpres. ¶ Vtque me- Melanth⁹
lantheum: melanthus homicidio obnoxius cum qui,
lateret a matre rei in scia quærentibus est manifesta-
tus: utque melius cognoscerent lumen attulit: qui
captus capite multatus est: ut uet⁹ iterps scri. alii de
codro itelligētes puertunt historiam. ¶ Sic tua con- Doleq;
iectis. ad huius loci interpretationem tres inferiores
uersus pertinent & dolona phrygium taxat: hic ad
græcorum castra exploranda missus est a Troianis:
quibus achillis equos balion inquam & xanthum
abducere pactus est: sed ab Vlyxe & Diomede per
noctem captus occidit: prius tñ troianorū detectis
cōsiliis: ut Homerus & ditis scribūt: Qui in heroidi-
b⁹ retulit & ferro thesū dolonaq; casos: utq; sit hic
somno pditus ille dolo. ¶ Nec tu: q̄ Rhesus: cionei Rhesus
dolor q̄ equos albos secū ducebat: qui si xanthū bibissent: uerit in fatis troiā capi nō posset: ut Maronis carmen
testat ardentesq; auertit: lequos in castra priusq; pabula gustassent troiæ xanthūq; bibissent: homerus & ditis
hæc copiosius scripserunt historiam. ¶ Quam quos cū Rutulomisus hyrtaci filius & comes curial⁹ i rutulorū
castra uenere ubi ramnetē multosq; alios morti dedere tandē & ipsi agniti occisi sunt ut i. vii. æneidos Vir.
est autor. ¶ Cliniaq; mō plicus: clinii filius a sociis occisus est: ac semicōbustus pp auri copiā quā habebat
secum: si ueteri credimus interpti potest quoq; de alcibiade clinia filio intelligi: qui in phrygia crematus est
lylandri lacedæmonii artificio: ut pbus æmili⁹ tradit legis & clicia & clicia fil. ū dicit qui dicitur radis so-
laribus exustus. ¶ Vtq; remo muros: narrat i primo ab urbe cōdita Liuius remū i cōtētiōe augurii istū i tur-
ba cecidisse: deinde ait uulgatior fama est ludibrio fratris remū nouos trāsilisse muros: idē ab irato Romu-
lo cum uerbis: quoq; increpitans adieciisset. sic deinde quicunq; alius transiliet mœnia mea interfectum a ce-
lere Centurione rastro. ¶ Rustica Tela: quia rustici tum Romani erant: isque centurio a quo Remus est oc-
cisus. ¶ Denique Sarmaticas inter Geticasque sagittas: Sarmatæ quos græci sau: omatas uocant Borealem
regionem incolunt exilem ac tenuem alioquin fœlicibus ac infœlicibus refertam a boribus. ¶ Ab amazo
nibus oriundi ut Herodotus tradit: tanta iis est barbaries ut pacem non intelligant sagittis in bello uti
gionem

DOMI. solitos accepimus sicut & getas qui a Romanis teste in.iiii. historiarum Plinio Daci nuntiantur thraciam
 Gete q & incolere dicuntur eodē in loco Plinio autore quoq; se uicem in libris de ponto Ouidius memorat cum ait
 Dace quā nulli geris toto gens est truculentior orbe. ¶ Hæc tibi: Tanti sper interea & si fere post se postulet dum pro
 incolūt re donec siue qdū ut doctorū grāmaticorū est sententia. ¶ Subito sint missa libello: imemores ne nos esse que
 gionem rare toi. Solent homines cū a patria abūnt q̄primū ad amicos literas dare ut inde ipsorū oblitos non cre
 Tanti sper dant quare nunc poeta inquit mittimus tibi has nras impcationibus subito ne credas me iniuriæ oblitū qua
 quid post rein principio operis dixit. Sic ego te nondū ferro iaculabor acuto & q̄ secūnt ad octo uersus. ¶ Quereres
 se exigar q̄or deponēs absolūtū sine.æ. diphthōgo idē qd lamētor ualet ut hoc loco unde questus quartæ in flexio.
 & cū eo iū nis p lamentatiōe accipis cuius datiuus & ablatiuus pluralis est questibus ut portobus: quæro aut cū per di
 gatur phthōgum scribis a quo multa cōponunt uerbano: simā habet significatiōē quā docti pariter & indocti
 Queror tenēt unde questus i. lucrū deducit q in datiuo & ablatiuo plurali questibus facit. ¶ Pauca quidē fateor: su
 que mō baudīdum missa a me sunt. ¶ Sed diū dent plura precanti roganti: pcor cū merū post se actū habet idē qd
 scribit at: & rogo cum uero datiuo adiungit est idē qd iprecari: hoc ē optare alicui deos p cado bonā fortunā aut malā
 quā habe. quēadmodū apud autores obseruauimus de quo uerbo disserit gellus in noctibus atticis. ¶ Postmodo plu
 ant signifi ra leges intel lig: ndū q̄ ista quæ nunc mittimus. ¶ Et nomen habentia uerū nō aut quēadmodū impfentia
 car onem ficto nomine ibidē appellamus. ¶ Et pede quo debent acria bella geri: carie iambico utimur ad maledicētiā
 Precor q proprie ut in principio docuit poeta ubi dicit postmodo si pereges in te mihi liber iambus Tincta lycæbo
 bus casib⁹ sanguine tela dabit: & nos quoq; in cōmentario abunde explicuimus. ¶ Acria seuera: Acie multas hēr signi
 cōiūgatur ficationes ut Nonius Marcellus docet inter quas acie pro se uero exponit. ¶ Bella: bellū & pium ita inter se
 et quot ha differunt ut bellū dicat tum ipsa pugnatum totum tpus quo in militia sumus: pium ipsam tantum mō ar
 beat signi morū certamē. ¶ Geri. fieri. gerere habere: ferre & ut hic facere teste Nonio: & Gerrones, nugatores nuncu
 ficata pant & gerræ nugæ sicuti Seruius & Nonius Marcellus tradūt nō a gerēdo nā geminat r sed a Gerra quod
 In quibus est cratis genus quod cum sibi poscerent syracusani pro scutis illusi tamen nomen dederunt nugacibus.

PERORATIO.

 Audat Papinius patrem quod p tenebras Lycophronis poetæ sine errore incederet. Ego in tam
 obscuro Oui. ope itēptādo tāta laudē nec agnosco nec mihi assumo: ut i tā recōditis locis aliqu
 nō offenderim: q & ea doctria nō sum: qua Papinii patrē fuisse credimus: atq; utinam uel medio
 cri eēm: ut opus habui itēptandū in quo poeta obscuritatē nō solū admisit ut ille: sed affectauit
 ut nemo pter Callimachū: quo obscurior p æmulationē eē cōtēdit id qd initio dixim⁹ Lycophrōis carmē
 legim⁹ sape: quo argumēto qdē Oui. grādiōr: sed uerbis aptior nobis uidet: & cæci sane q illū itēptant in
 tāta pferim librorū copia nō tā p cōiecturā fabulæ apd illū idagādæ fuerūt: q colligēdæ a diuersis auctori
 bus scriptæ. Mihi uero sape uix uno uerbo designatæ occurrebāt: ut primū qdē si uellet cōiiciēdū fuerit tū
 qd afferre possem⁹ elaborādū. Breuitatē in primis sum secutus: uel qd op⁹ quoq; breue eēt. uel qd ei⁹ generis
 sūt q̄ recitauimus: ut capite iis adumbrato reliquū corpus coloribus quos indicauimus facile deduci posset.
 Opusculi initio igenue fassus sū quos habēa auctores: a q̄ pterea alii inuenerūt i cōem aslerāt utilitatē. Nos cō
 mētarios in luue. quos uiro picipi idicauimus cū reliquo ope librariis nup tradidimus iprimēdos. Vbi qd
 scripseri: qd effecerit. aliorū erit iudiciū. ea certe for cōfido: q̄ duo qnq; genarii hoies: quoq; uterq; idustriæ nra
 uel iudet uel pie aduersat ab eo q. xxix. nōdū cōpleuit anū discere malit q̄ ignorare. Vale Fatco & ama me.
 Domitii Calderini Veronensis Commentariorum Ouidii in ibin. Finis.

OVIDII VITA PER ANTONIVM VOLSCVM.

 Vblii Ouidii Nasonis poetæ uetusta equestris ordis familia fuit: patria uero pelignorum solmo
 troianorum opus: pater Nasonis natus est Mineræ Quinquatris ad. xiiii. calen. apr. Au. Hircio
 & C. pansa cons. qui ad Mutinā bello ciuili ceciderunt: fratrem habuit uno anno natu maiore: cū
 quo sub eruditissimis in urbe grāmaticis Crassitio pascile surreptino: & Scribonio aphrodisio
 Orbili seruo profecit Iulio phrigino augusti liberto grāmatico celeberrimo amicissimum fuisse Trāquil
 lus scri. Aduersante natura: ut p̄i obtemperaret: soq; secutus est. Sed cū ille nonagesimo ætatis anno interiret
 ipse ad musas ueluti ad peculiare naturæ munus rediit. Octauii munere eqs triū uiratum tulit. Ex poetis ami
 cos hūit Aemiliū Macrū ueronensemq; de herbis scripsit: pōticū q̄ Thebaida cecinit: p̄ptiū umbrū elegatū
 auctore: Bacchū q̄ iābos edidit: & Flacū Horatiū uēusū: uxores hūit tres: duas repudiavit: cū tertia sanctissi
 me uixit: ex q̄ duas filias suscepit. Ex altera secūdi uiri nuptias secuta in libiā aous ē factus: exiliū cū anū age
 ret qnq; gesimū ab octauio mittit. Alteram noie perillā domi nubilē reliquit. Exilii cām i fastorū itēptatiōe
 xposuim⁹. Hortos hūit i colle quirinali anō post exiliū nono i ponto ubi exulabat e uita migravit: sepult⁹
 Thomis ut tradit Eusebius i exilio scripsit ibin snæ miseriæ q̄relas i opus geminū diffixit: alterū tristitia: alte
 rū exiliū pōticū iscripsit. xii. fastorū lib. emādauit & edidit: quoq; sex desiderant. Cōsolationē de morte Dru
 si. Germanici uero triūphū & latina & getica lingua cecinit. An exiliū ediderat amādī artē. & remediū: amo
 res ad Corinnā. Medea tragoediā. quā maxie Fabi⁹ cōmēdati opusculū de piscib⁹ icohatū reliq̄. met. sine edi
 tiōe e manibus itercidit: cui ultimā limā ob exiliū apponere nō licuit. Multa cremauit. Epistolas aut multo
 anq; emēdatissimas dederat. Has qm pter heroes tris heroas solū dedisse cōfinxit licet qdā aliter fallo cre
 dāt ut suo loco disputabim⁹ heroidas iscripsit heroū gen⁹ ad iouē deosq; isfert hesio. idq; fuisse uult: cū rebæ
 & troia cecidere. Quos Māli⁹ iō tradit heroas appellari: qm aere q̄ cœlū dicunt gñe & uirtute digni uideāt

Nasonis
magistrus

Ouidii
horti ubi
Nasonis
opera

Ouidii uita per Chryſtophorum Zarorum Iuſtinopolitanum compila

Vbli⁹ Ouidi⁹ Naſo, pelignis i oppido ſulmoē. xiii. kal. aprilis ex botio eqſtris ordiſ pſe nat⁹ eſecū Sulmo
do qnq⁹ triox die eo quo hirci & paſa cōſules mutineſi bello cecidere ānoſſe; hūit maiorē; tui ovidii pri
cū quo i pſia ē educat⁹; pſiaq⁹ lſa; rudimēta edoct⁹. Mox; utrūq⁹ adultū pſi romā miſit; ut loqn ma
tia ſtudiis piter & legib⁹ icūberēt; qſt⁹ acq⁹ rēdi grā facile alter⁹ pentis pſceptis paruit; q ni ei diē ta
ra pſmaturaffent; uigefimo. n. etatis ſuæ āno e uita deceſſit; cauſa dē optim⁹ futur⁹ uidebaſ. Oui. at nō ſine ma
xia moleſtia aliq⁹ diu foro opaz dedit; reoſq⁹ plerūq⁹ defendit; iterq⁹ cētū uiros iudiciū dixit; q tū ide clamatō
nib⁹ exiterit Seneca nobis teſtimōio ē; q eū declamatorib⁹ iſeruit. Deſūto pſe muſis & poenica totū ſe tradi
dita; qb⁹ ſtudiis iuit⁹ ſeceſſerat; utq⁹ ēt i eis meli⁹ pſiceret; grācas lſas didicit; quo tpe ſub Marco Varrōe; cu⁹ &
acceptiſſim⁹ fuit; ſicuti & ſub Cornelio gallo; militiā exercuit. Vxores tres hūit q⁹ pſimā q⁹ ei pene pſo nſ
pſerat; ob mox iſolētiā turpitudinēq⁹ dimiſit. Alterā quoq⁹ repudiauit; cā nobis cur id ſecerit icognita. Ter
tia uero diuti⁹ cū eo māſit; ex q⁹ filiā pillā noīe hūit. Demū ab auguſto impatore ānū agēs qnq⁹ geſimū. i pōtū Exil im
euiū relegat⁹ ē; cui⁹ exilii cās q⁹ ē q facile noritū & ipe mō hāc mō illā iſeratiſatis tñ cōſtat ibi p. ix. ānos r onis
māſiſſe; ubi extremū obiit diē. Anno Tyberii qnto; & ppe tomos oppidū ſepultū; ſine pp libros quos de arte
amādi cōpoſuit exularit; qd nō miq⁹ uideri dēt; ſiqdē ſerunt libri hmōi a Iulia & drufilla uehemēter cōcupi
ti; pſedtiq⁹ aſſiduerū & ſuſpicio orta ē icēſas libidiē amatores fuiſſe ſecutas Caſarē uero eo uſq⁹ excāduiſſe;
ut & autorē hui⁹ mali i exiliū pepulerit Ouidiū & piter mulieres; itā & ſi qd meruerat Ouidi. uel quonā paſto Exilii cāz
potuiſſet ei⁹ blāditiis carmiſ niſi ſuū corp⁹ antea pſtituere cupiuiſſet; ſue q⁹ ut alii uolūt ſydōii autoritatē in
mediū afferēt; q⁹ a Iuliā auguſti puellā ex liuiā filiā amarit; quā ab Oui. corynnā falſo noīe appellatā tradūt.
q cā a nobis mīme pbari pſt; nec a quoq⁹ docto; ſi examuiſ; ſydōii uerba trutinari. & qd de Corynna ab Oui.
ſcriptū ſit leget; haud pſcipis puella digna; ſue q⁹ a liuiā drufillā nudā uidit; aut auguſtū pſcipē cū ex oletis
cōſueſcētē q ambā cāz ſatis placēt; cū & ipe quoq⁹ idicari. Cur aliqd uidi cur noxia lūina feci Cur i prudēti
cognita culpa mihi ē. In ſci⁹ aſtāō uidit ſine ueste dianā. Prāda fuit canib⁹ n min⁹ ipe ſuis; ſi q⁹ at curioſi⁹ hāc
ſcie affectati; ei⁹ tū de triſtib⁹. tū depōto libros plegat. nos tñ i pſntia diuerſas attigim⁹ opiones illoz q exilii
Ouidii mēinerūt. Multa carmiē ſcripta mēoriā reliq⁹ aſpicat⁹ eſt pſio teneris adhuc ānis heroidū diuerſaz Opera
epiſtolas; deide amox libros qnq⁹ ad corynnā; quos ad tres redegit; hi de ſine titulo quoq⁹ nūcupat de medi
camie faciei de arte amādi ad iuētutē Romanā libros. iiii. quos pſcidas ſolet appellare. De remedio amo
ris libros. ii. met. libros. xy. op⁹ dīnū; heroiciq⁹ carmiſ dignitati cōueniēſ; i cū nimis laſciuire dixerit qntilia
n⁹ tragœdias quoq⁹ adoruſ; ē; q⁹ medea maxie a fabio qntilia. & Corne. taci. approbat; ait nāq⁹ fabi⁹ i decio.
Ouidi medea uſi mihi oñdere q tū uir ille pſtare potuerit; ſi igēio ſuo tpare q idulgeſ maluiſſet i malos poe
tas libz cōpoſuit ut qntilian⁹ reſert epiſtolā cōſolatoriā ad liuiā auguſtā; de morte drufi nerōis; q morbo in
germāia pierat Bellū actiacū ichoauit; ad Tyberii libros duos de triſtib⁹ qnq⁹ de pōto qtuor. Faſtoz. xii. & ſi
ſex i māib⁹ hēanſ tpm in curia. In ibin iueſtiuā uaticinia unico abſoluit libro. Triūphū Caſaris de piſcibus
op⁹ ichoauit; ut Oppian⁹ ſcripſit līgua getica libellū de geſtis impatoris apud getaſ inōnnulla ēt alia opuſcu
la Ouidio aſcribunt. q an ipſi⁹ fuerint nō laboro. uidelicet de nuce. de philomella de pulice. non tñ hāc hē
mus cū multa iterierint. ſeu librariōz inertia. ſue tpm iniquitate. quē aut iter elegiacos poetas locū teneat. ex
qntiliano facile daſ intelligi cū ait. Elegia quoq⁹ grācos puocamus. cuius mihi terſus atq⁹ elegans maxime
uidetur autor Tibullus. ſunt qui Propertium malint. Ouidius utroq⁹ laſciuior. ſicut durior gallus.

Impreſſum Venetiis per Ioannem Tacuinum de Tridino, Anno dñi. M. D. VII. die. xxix. Ianuarii.

REGISTRVM HVIVS OPERIS. *Legimus*

A a b c d e f g h i k l m n o p q r s t. Oēs ſunt terni. pter q r q ſunt quaterni & l t qui ſunt duerni.

Lum Gratia

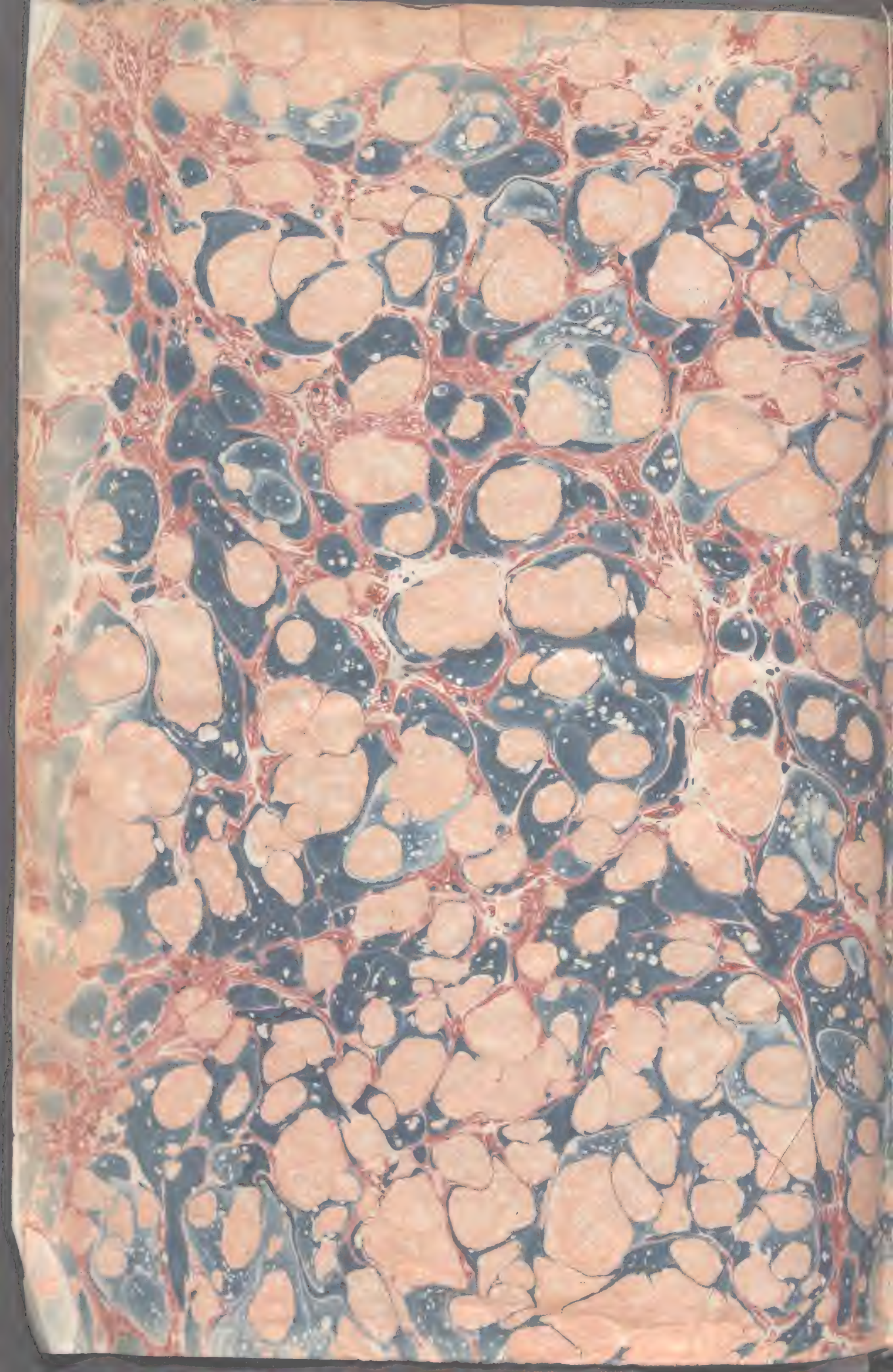

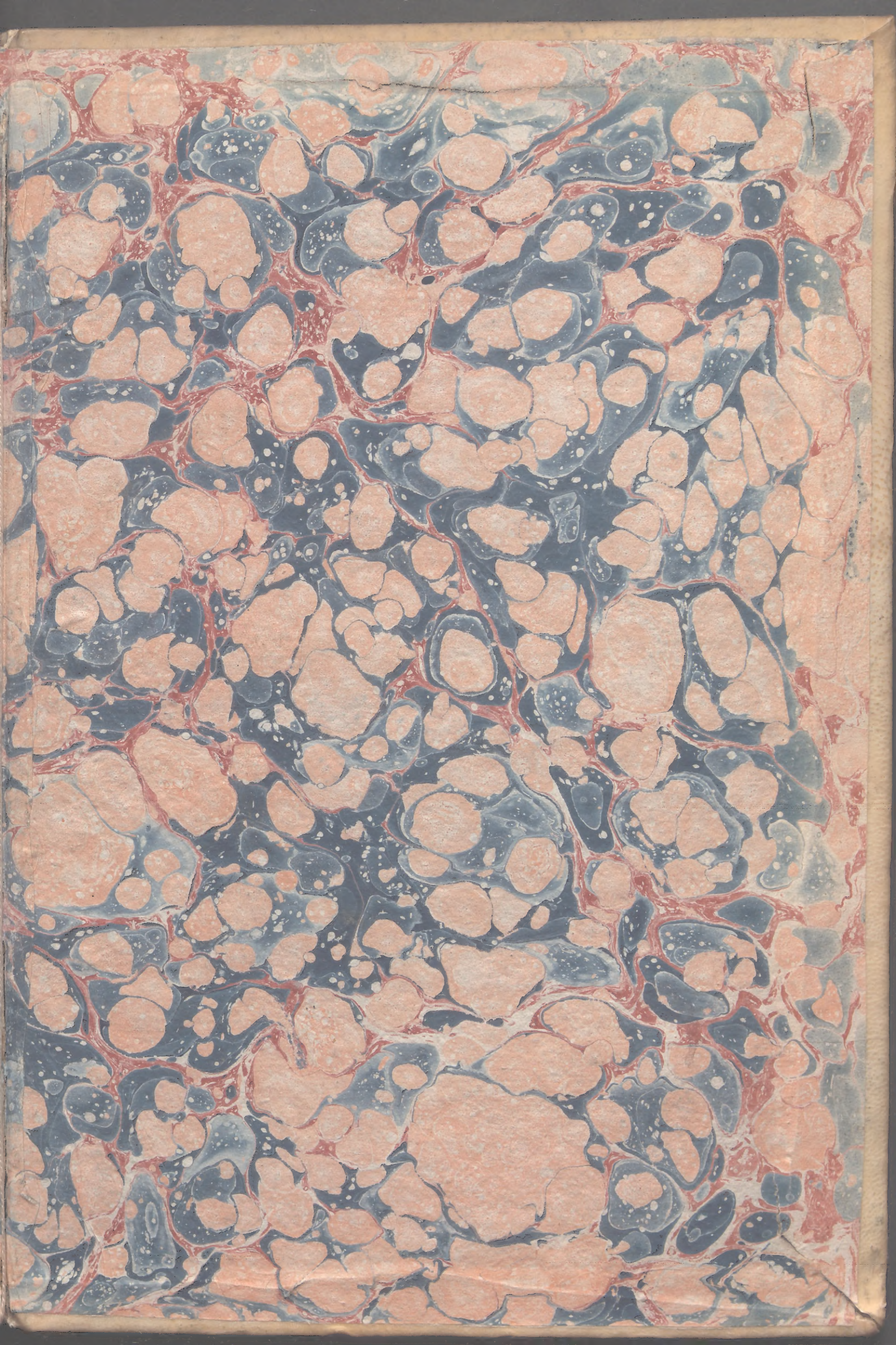
Privilegio.

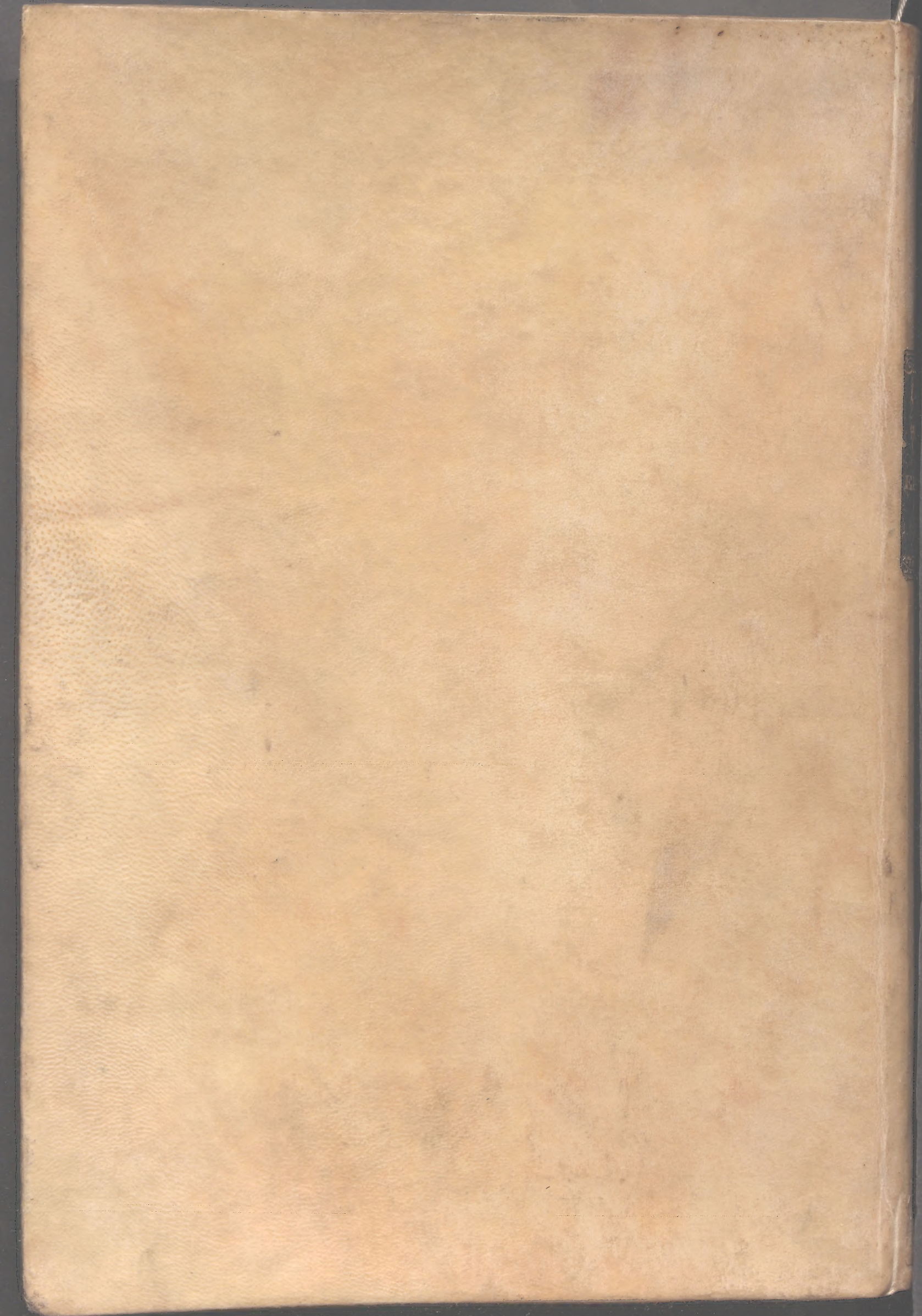
Legimus

218881492

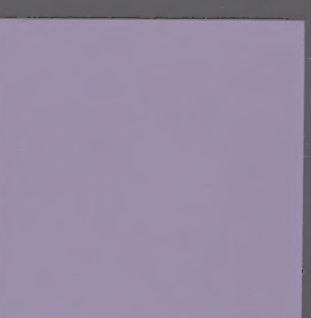
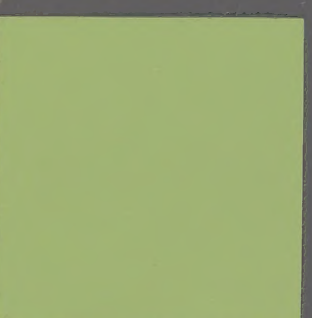
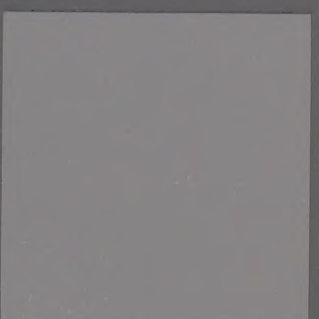
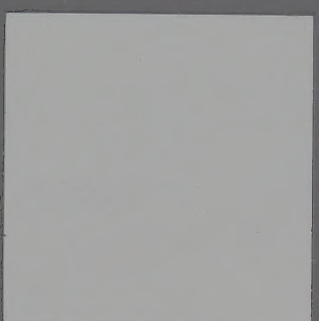
54

OVIDIO.
EPISTOLARUM

161

+ colorchecker classic

+
calibrite

mm